

TEXT FLY WITH IN
THE BOOK ONLY

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_208193

UNIVERSAL
LIBRARY

உ
கடவுள் துணை

அரிச்சந்திர புராணம்

நெல்லூர் வீரபெண்ணுர்
ஆசுக்கவிராயரவர்க ளியற்றிய மூலமும்,
திரிசிரபுரம் - மாவீதவாண
வி. கோவிந்தப்பிள்ளையவர்கள் எழுதிய
பொழிப்புரையும்.

இவை
சென்னைக் கிறிஸ்தியன காலேஜு மாநி தரிமூபபண்டிதரும்,
உரையாசிரியரும், சைப்பிரிசு-ராகருமாகிய
ஈக்காடு - இரத்தினவேலு முதலியார்
அவர்களால்
முன்னிருந்த வழுஉக்களைக் களைந்து
தளை நீர் முதலியன ரெவ்வளவு பிரித்து
பரிசோதித்தவை.

B. இரத்தின நாயகர் ஸன்ஸ்,
திருமகள் விலாசம் அச்சியந்திரசாலை,
சென்னை.

உ
கடவுள் துணை

அரிச்சந்திர புராணம்

மூ ல மும் - உ ர யும்

ப ர யி ர ம்

கணேசா வணக்கம்

எழுசீராககழி நெடிலடியாசிரியச சந்தவிருததம்

பெரும்புகழ் பெறுமபடி யருநதுயா கெடுமபடி

பிரியமபல வருமப டியுளம்

விரும்பிய தனமபெற மிகுமபெறு பதமபெற

விளங்கிய தவஞ்செ யநெடும

கருமபவல் பெருமபய நருங்கனி ரசங்கொடு

கவாந்த தெனுவந தருளபுரிந

திருங்கரி முகன்கிறு சதங்கையொடு கிண்கிணி

யிலங்கிய பதமபெ றுவனே.

இ - ன். பெரிதான புகழினைப் பெறவேண்டியும், (நீங்கற்கு) அரிதான
துகைகள் கெடவேண்டியும், எனக்கெவ்வுடமானவைகள் பலவும் சித்தி
யாவேண்டியும், மனோ இச்சைசப்படி தீரவியலாபம் பெறவேண்டியும்,
நன்மை மிகுவதாகிய பெருதற்குரிய சபதவியை அடையவேண்டியும், இவை
களுக்குதக்க தவங்களைச் செய்யவேண்டியும், நீண்ட கருமபு - அவல் -
பெருமபயறு - அரிய கனிகள் ஆகிய இவைகளின் ரசங்களைக்கொண்டு புசித்து
அந்ராசத்தின் இனிமைபோலவே வந்து திருவருள் செய்து (ஆண்டருளும்
படி) பெரிய யானைமுகக்கடவுளுடைய சிறிய சதங்கைகளோடு கிண்கிணி
களும் விளங்குகின்ற பாதங்களை வணங்கப் பெறுவேனெ - று. 1

கவி விருததம்

பரிதி தன்மர பில்வரு பார்த்திவன்

விரித ரும்புகழ் மேவரிச் சந்திரன்

சரித மன்னுந் தமிழ்க்குத துணைசெயக்

கரிமு கன்பதங் கைதொழு தேததுவாம்.

இ - ன். சூரியனுடைய குலத்திலே பிறந்த அரசனான நீண்ட கோதியைக்
கொண்ட அரிச்சந்திர மகாராஜனுடைய சரித்திரமாகப் பாடுகிற தமிழ்ப்பாடல்

கனாக்கு இடையூறில்லாமல உதவிசெய்யும்பொருட்டு யானைமுகக் கடவுளுடைய
பாதங்கள் இருகரங்களையும் குவித்துக் குமபிட்டுத் துதி செய்யக் கடவோம்
எ - று.

பரமசிவன்

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்

சீரகொண்ட செழுங்கமலத் திசைமுகனு

நெடுமாலுளு சிவனு மென்னப்

போகொண்ட மூவுருவு மீருருவு

மோருருவாயப் பிறங்குந தொலை

நீரகொண்ட வண்டததுந தாவரத்ததுந

சங்கமத்து நிறைந்து நின்றேன

நூரகொண்ட தாளிணைக டழைகொண்ட

வனபிடுண்டு தலைமேற் கொள்வாம்.

இ - ன். புத்தினைப்பெற்ற அழகுபொருந்திய தாமரைமலரிலே வீற்றிருக்கின்ற பிரமனும், உலகங்கடருவின விஷ்ணுவும், பரமசிவனும் என்று சொல்லத்தக்க பெயர்களைக்கொண்ட மூன்று திருவுருவங்களும், பாவதி பரமசிவனென்கிற இரண்டு திருவுருவங்களும் ஏகரூபமாகி, விளங்குகின்ற பழமையான நீரினையுடைய கடலாறசூழப்பட்ட அண்டங்களிலும் சராசரங்களிலும் பூரணமாகி கிறகின்ற கடவுளுடைய மலர்பானை இரண்டு பாதங்களையும் மிகுதியான பகதியுடனே எழுந்திராதினமேலே சூழிக்கொளவோம் எ - று

புகலரிய சதுமறையாய் மறைப்பொருளா

யுபநிடத்தாய்ப் பூத மைந்தாய்

அகிலமுமாய் மனனுயிரா யணுவிலனு

வாயவற்றி எனமாய் மேலாய்ப்

பகவீரவென றறியாத பராபரமா

யறுசூயப் பகுதி யாகிச

சகலமுமாய் நிஷ்களமாய் நின்றேனறன்

செழுங்கமல சரண்புக கேமால்.

இ - ன். சொல்லுதற்கரிய நான்கு வேதங்களாய், அந்த வேதாததங்களுமாய், நூற்றெட்டு உலகத்துக்குளமாய், பஞ்சபூதங்களுமாய் உலகமுமாய், உலகத்திலே நிலைக்கொண்ட சாவ பிராணிகளுமாய், அணுவுக்குளனுவுமாய், அவைக்குளனுமாய், புறமுமாய், பஞ்சலனமும் இரகெனமும் அறியக்கூடாத பராபரவஸ்துவாகி, ஆறுகளைச் சமயப்பிரிவுக்குளமாய், சகல வஸ்துவமாய், நிஷ்கள வஸ்துவமாய் நிறுக்கின்ற கடவுளுடைய அழகிய தாமரைமலர்போலும் பாதங்களையே கதியாக அடைந்தோம் எ - று

ஆதியா யண்டபகி ரண்டத்து
 மப்புறத்து மடங்கா துறற
 நீதியாய் மணியொளியும் பாற்சுவையு
 மெனவனைத்து நிறைந்து நின்றும்
 பாதியா யொன்றாகி யருவாகி
 யுருவாகிப் பரந்து மல்குளு
 சோதியான் முடிசூட்டத் தனதுதிரு
 வடிசூட்டத் துணிந்த தூயோன்.

இ - ன். சராசரங்களுக்கெல்லாம் முதலாய், இரந்த அண்டத்திலும் வெளி யண்டத்திலும், இவ்விரண்டுக்கும் அப்புறவள்ளிலும் அடங்கிய விருக்கின்ற கிறைவாய், மணிகளிலே ஒளியும், பாலிலே சுவையுமேபால் எல்லாவற்றிலும் வியாபித்திருந்தும், பாவதியோடுகூடிய பாகி வடிவுமாய்த் தானே ஒருமுதலு மாகி, அருவமுமாகி, உருவமுமாகிப் பரவி விளங்குவதான பரஞ்சோதி ஸ்வ ரூபனைவன, நான் என தலைமேலே சூட்கொள்வதாகத் தனது திருவடி களைச் சூட்டுதற்குத் துணிவுகொண்ட பரிசுத்தன எ - று.

5

உமாதேவி

கனத்தாளவெங் கயமுகனுங் கந்தனுமசம
 பந்தனுமபா லுண்ட குமப
 தனத்தாளே யறமவளாதத் கரத்தாளே
 திரிபுரங்க டமுலாய வேவச
 சினத்தாளே சிறியோகள செயதபிழை
 பொறுத்திரககளு செய்யுளு செய்ய
 மனத்தாளே நின்கமல மலாததாளே
 பென்றலைமேல வைத்தாள வாபே.

இ - ன். கனமான காலகையுடைய வெவவிய யானைமுகக் கடவுளும், முருக்ககடவுளும், சம்பந்தமூத்ததியும் பால் குடிப்பனவான குடங்களபோலும் கொங்கைகளை யுடையவளே! முப்பத்திரண்டு தருமங்களையும் வளரச்செய் தருளின கைகையுடையவளே! முப்புரங்களும் கெருப்பாகி வேகும்படி கோபித்தவளே! அறிவீனாகன செய்கிற குற்றங்களைப் பொறுத்துத் தயவு செய்வதான செம்மையுள்ள மனத்தை யுடையவளே! உனது தாமரை மலா போலும் பாதங்களையே அடியேனுடைய கிரகினைமேல வைத்து அடிமை கொள்ளக் கடவாய் எ - று.

6

விநாயகக்கடவுள்

வையாம்பல முகத்தானை மருவியையொர
 டத்துரந்து வாழுவ தென்றும்

மெய்யாம்பன் முகத்தாலும் வேதத்து
மாகமததும் விரித்த தென்றே
மொய்யாம்பன் முகத்தானைப் பொடியாகப்
பொருதுவினை முடித்து நீண்ட
கையாம்பன் முகத்தானைக் காலையினு
மாலையினுங் கருது வோர்க்கே.

இ - ன். கூர்மைபான பறங்கிகொண்ட முகத்தையுடைய யானை ஒடும்
படி ஜபித்து வாழ்வைப்பெறுவது எக்காலத்தும் சத்தியமே யாகும் இது பல
இடங்களிலும், வேதங்களிலும், ஆசுவாசங்களிலும், சொல்லுகின்ற தல்லவா
வெனக்கொண்டு, வண்டிகள் மொய்க்கின்ற மதம்பொருந்திய கஜமுகாகரணைத்
துணாகும்படிச் சண்டை - செயது அவனது கொடுத்தொழிலை முடிவுசெய்த
நீண்டுள்ள துதிகளைப்பயன்பு யானை முகக் கடவுளைப் பகவிலும் இரவிலும்
திபானிப்பவர்களுக்கு எ - று.

திபானிப்பவர்களுக்குச் சத்தியமேயாகும் என முடிக்க.

7

முருகக்கடவுள்

பெருமையிலுங் கதிமையிலு முதுமையிலு
முகலெனவே பிறங்கு மேனிக
கருமையிலுங் கடுந்தறுகட செமமையிலும்
வெமமையிலுங் கலங்கேன காலா
எருமையிலும் வெள்ளாடடுப் பாலபோது
மெனப்பிறரை யெண்ணை னன்பால
வரு * மையிலும் பொருமையிலும் வரதனமகன
சுகனுமெனறன் மனத்தி லுண்டீட.

இ - ன் யமனே! நீ காலதார்களோடு கூடியிருக்கிற பெருமையிலும,
உனது வேகத்தோடுகூட ஆரவாரத்தாலும், உன்னுடைய வயது மூப்பினு
லும், மேகம்போலவே விளங்குவதான உனது சிறவ கறுத்திருப்பதினாலும்,
கரிமைபாக அஞ்சாதிருக்கிற உன் கண்கள் சிவந்திருக்கிறதினாலும், உனது
உக்கிரத்தினாலும் உன்னைக் கண்டு அஞ்சேன். எருமைப் பாலப் பார்க்கிலும்
வெள்ளாடடுப்பால் கொஞ்சமா யிருந்தாலும் போதுமென்றெண்ணி முருக
னல்லாதோரை மதியேன் யாதினென்றால், அன்புகொண்டு முருகனேறி
வருகிற மயிலும், அம் முருகன் போர்செய்தறகூரிய வேலும், எல்லா வரங்களை
புந் தருகிற பாரசிவனுடைய குமாரனான முருகனும் எனது மனதிலே எப்
போதும் உண்டாயிருத்தலால் எ - று.

உண்டாயிருத்தலால் அஞ்சேன் என முடிக்க.

8

* மயில்-அயில என்பன, மையில ஐயல் என்ப போலியாய் வந்தன.

காளியம்மன்

எண்சீர்க்கழி நெடி லடியாசிரிய விருத்தம்

அந்தரியா மனையமலை யால காவி
யம்பிகைமா தரிகௌரி யாளி யூர்தி
வந்தரிநான் முகன் வணங்கு மலர்ததாட் சூரி
வைவரிதா ருகவைரி மதங்கி நீல
கந்திரியோ கினிசூலி நீலி நாக
கங்கணிசங் கரிவிமலை காளி வால
சுந்தரி சாமுண்டிதிரி சூலி கோலத
துணையடியென முடிமீது சூடி னேனே.

இ - ன். அந்தரி! யாமனை! அமலை! ஆலகால்! அம்பிகை! மாதரி!
கௌரி! யாளியூர்தி! விஷ்ணுவும் பிரமதேவனும் சமீபத்திலேயுநது வண்
ங்குகின்ற தாமரைமலர்போலும் பாதங்களை யுடைய சூரி! வைரவி! தாருக
வைரி! மதங்கி! நீலசந்தரி! யோகினி! சூலி! நீலி! நாகங்கணி! சங்கரி!
விமலை! காளி! வாலசுந்தரி! சாமுண்டி! திரிசூலி! யென்னும் பல திருநாமங்
களைக் கொண்டவளுடைய அழகிய இரண்டு பாதங்களையும் அடியேனுடைய
சிரசினமேல் சூடிக்கொண்டேன் எ - று.

9

கலைமகள்

மருப்பவள வாககுவிநது திரண்டு முதது
வடமணிநது குடமெனவே வயங்கிச செம்பொழு
பொருப்பவள வாவளாநது ததுமபி விமபிப
புடைபரநது களபநறும புளக்க கொங்கைத
திருப்பவள வாயானைத தேனை மானைச
செழுமபடிக நிறத்தானைத திகழ்வெண் கஞ்சத
திருப்பவளையுலகேழு மீன்ற தாயை
யென திதய கமலத்தே யிருத்தி னேனே.

இ - ன். யானைக்கொம்பி னவவளவாகக் குவிதலாகித் திரட்சியாய் முதது
மாலையைக்கொண்டு குடம்போலவே பிரகாசித்ததுச் செம்பொன் மலையி
னவவளவாக வளர்ந்தது, அகைசந்து விமமுதலாய மாபினிடமெல்லாம் பரவின
சத்தன்ச்சேறு பரிமளித்தலாகிய கொங்கைகளையும், அழகிய பவளம்போலும்
வாயையுமுடையவளாய்த், தேனபோல் மதுரசனியாய், மானபோல நேத
திரங்களை யுடையவளாய், தளமான பளிககுபோலு கிறத்தையுடையவளாய்,
விளங்குகின்ற வெண்டாமரைப் பூவிலே வீற்றிருக்கின்றவளாகிய ஏழுலகங்
களையும் பெற்ற தாயான சரஸ்வதி தேவியை என்னுடைய இருதய கமலத்
திலே யிருக்கச்செய்தேன் எ - று.

10

அவையடக்கம்

அறுசீர்க்கழி நெடி லடியாசிரிய விருத்தம்

நீர்கொள்வாரா பாலோடு நேருற்றால்
பதர்கொள்வார் நெல்லோ நற்றால்
நார்கொள்வாரா பூவுற்றாலவோ கொள்வா
ரதிறசிறிது நறையுண் டாயின்
சீர்கொள்வாரா புன்சொல்லுஞ் செஞ்சொல்லுஞ்
சோநதொன்றிற் சேரப் புனசொல்
யார்கொள்வா ரென்பதுசுற றறியாமற்
சிறியேனா வசைக்கின் றேனே.

இ - ன். நீரையும் விலைக்கு வாங்குவார்கள் அது பாலோடு கூடியிருந்தால்; பதையும் வாங்குவார்கள் நெல்லோடு கூடியிருந்தால்; நாரையும் வாங்குவார்கள் பூவோடு கூடியிருந்தால்; வேரையும் வாங்குவார்கள் அந்த வேரிலே கொஞ்சம் பரிமாள் முண்டாயிருந்தால்; அப்படியே சிறப்பாக அங்கீகாரஞ் செய்வார்கள் புன்சொல்லா யிருந்தாலும் செஞ்சொல்லோடு கூடியிருந்தால்; அப்படிச் செஞ்சொல்லோடு கூடாத எனது புன்சொல்லை யாவாதாம் அங்கீகரிப்பார்கள்? ஒருவரும் அங்கீகரியாக்கொண்பதைச் சிறிதும் தெரியாமல் நான் நாவை அசைத்துப் பாடலானேன் எ - று.

(ஆனாலும், பெரியோர்கள் அங்கீகரிக்கவேண்டுமென்பது கருதது) 11

புருடனார்க் கேந்திழையாரா பொருளுரைப்ப
தெனப்பிறாதம் பொருளே வெளவுந
திருடனார் மேலவருக கறமுரைப்ப
தெனச்சிறிய தெளகு துள்ளிக
கருடனார்க் குப்பறவை கறப்பிப்ப
தெனவனநதங் கண்ணுள் ளார்க்குக்
குருடனா வழிகாட்ட லெனப்பெரியோ
முன்சிறியேன் கூற லுற்றேன.

இ - ன். தன நாயகனுக்கு மனைவியானவன் விவேகம் சொல்லுவது போலவும், அன்னியர்களுடைய பொருள்களையே எப்போதும் திருடுகிற கள்வனானவன் மேலோருக்குத் தரும்நீதி சொல்வதுபோலவும், சிறிய கொசுவானது கிளப்பிப் பறந்து கருடப்பட்டிக்குப் பறக்குஞ் செய்கையைக் கற்றுக் கொடுப்பதுபோலவும், அநேகங் கண்ணையுடையவர்களுக்குக் குருடன் வழிகாட்டுவது போலவும், பெரியோர் முன்னே மிகச் சிறியேனாகிய நான் பாடத்தொடங்கினேன் ஏ - று.

ஆக்கியோன் பெயர் முதலியன

எண்கீர்க்கழி நெடிலடியாசரிய விருத்தம்

தண்கவிகைக் குரிசிலரிச் சந்திரன் நன்
சரிதமதைத் தாரணியோர் விருப்ப மெய்த
வண்கவிஞர் வகைவகையே வகுத்து ரைத்த
வடமொழியுந் தெனமொழியின் வழுவ லாத
வெண்கவியுங் கண்டரங்கின மாத ராடல
விதங்கேட்டு மழையெனவே வெருண்டு சோலைக்
கண்கவிகள் குதிபாயு நெல்லூர் வீர
கவிராஜ னேவிருத்தக கவிசெய் தானே.

இ - ன். குளித்துள்ள வெள்ளைக் குடையையுடைய அரிச்சந்திர மகா
ராஜனது சரிததிரத்தை உலகத்தாரெல்லாம் சந்தோஷத்தையடைய அழ
கான வித்துவானகள் சொல்லுங் கிரமப்படியே சொல்லிப் பாடின வட
மொழியிலுள்ள பாடல்களையும், தெனமொழியிலே யாதொரு தோஷங்களு
மில்லாத வெண பாவாலான பாடல்களையும் பரிசோதித்து, பெண்கள்
ஆடுகிற இடத்துண்டான மததள ஒசைபைக்கேட்டு அவ்வோசையை மேக
த்வனியென்று பயந்து சோலைகளிலே குரங்குகள் குதித்து ஓடுவதான நெல்
லூரிலேயிருக்கிற வீரகவிராஜ னென்பவனே இப்படி விருத்தகவியாகப்
பாடினான் எ - று.

13

விதியினர சிழந்தவரிசு சந்திரன் நன்
வியன்கதையாம வெண்கவியை விருத்த மாகி
அதிவிதமான கலியுகத்தில் வருச காபத
மாயிரத்து நானூற்று நாற்பத தாளில்
சதுமறைதோ புல்லாணித திருமான முனனே
சக்கரதீரத தககரைமேன மண்டபத்துள்
கதிதருரீர நெல் ஷாவாழ் வீர னாசு
கவிராசன் கவியரங்க மேற்றி னானே.

இ - ன். ஈசுவரச் செயலினாலே தனது அரசாட்சியை விட்டுப்போன
அரிச்சந்திரமகாராஜனுடைய பெரிய கதையாகிய வெணபாவாலான
பாடல்களை விருத்தப் பாடல்களாகச் செய்து, பலவிதங்களும் தோன்று
கின்ற கலியுகத்திலே வருவதான சாலிவாகன சகாபதம் ஆயிரத்து
நானூற்று நார்பததாரும் வருஷத்திலே நன்றாக வேதங்கள் ஆராய்ந்து
சொல்லுகின்ற திருப்புல்லாணித திருமால் சந்தியிலே சக்கரதீரததக
கரைமே லிருக்கிற மண்டபத்திலிருந்து நல்ல கவியைத் தருவதான சிறப்பை
யுடைய நெல்லூரிலே வாழுகின்ற வீரனென்னும் ஆசகவிராஜன் அந்த விருத்
தப் பாடலான அரிச்சந்திரபுராணத்தை அரங்கேற்றதல் செய்தான் எ - று. 14

பாயிர முற்றிற்று.

நாட்டுச்சிறப்பு

கலநிலைத்துறை

முன்னுறையாப பிறவிக்குருடான மூடன்
தன்னுற ரெடுரா கரத்தினிடஞ் சாற்று மாபோல்
என்னு லறிதக்க தன்றென்னினு மன்னா மன்ன
என்னுட டணியான் சிலவல்ல நடத்த லுற்றேன.

இ - ன். முதலிலே வழிதெரியாத பிறவிக்குருடான ஒருவனிலே பள்ள
மான சமுத்திரத்தினுடைய வகைகளல்லாங்கண்டு சொல்லத்தொடங்கினது
போல, என்னுலே தெரிந்துசொல்லத்தக்கது அல்லவென்றாலும், ராஜாதி
ராஜானை அரிச்சந்திரனுடைய நல்ல நாட்டுச்சிறப்பில் நான் சிலவற்றைக்
கூடியமாதிரி சொல்லத்தொடங்கினேன். எ - று 1

தடபாற கடலா ரமுதங் கெழுமித தழைத்து
நடபாற புகுந்தா லெனவந்துவா வேலை நணைரி
உடபாற் புனலுண் டெழுந்தோங்கிய காள கூடம
விடபாற பரந்தா லெனமேக ரெழுந்த தனறே.

இ - ன். குளிராத த்ருப்பாறகடலிலே அரிதான அமுதமுண்டாகிச் சிறந்து
தனக்கு உறவாகையிலே லவணசமுத்திரத்துக்கு வந்தார்போல் வந்து
அந்தக் கடலின் நீரை யுண்டு, முனனாளில் எழுந்து கிளம்பிய விடமானது
ஆகாயத்தி னிடமெல்லாம் பரவினதுபோல மேகம் மேலே கிளம்பியது எ - று 2

அடியும் முடியுந் தெரியாதிருண் டண்ட மெங்குங்
கொடியுங் குடையு மெனமாழுகிற டட்ட மீண்டிப்
படியும் விகமபும பகைததாலென்ப பார விற்றோத
திடியுந் துளியுங் கணையாய்ப்பெரி தெய்த தனறே.

இ - ன். கீழும் மேலும் தெரியாதபடி இருண்டு ஆகாயமெல்லாம் நீலக்கொடி
கள் பந்தாறபோலவும் நீலக்குடைகள் விரித்தாறபோலவும் நீலமேகக் கூட்டங்
கள்கூடி பூயியும் ஆகாயமும் பகைத்துச் சண்டைசெய்தாறபோல் கனமான
இந்திரவிலிலே கூட்டி இடிசுளும் துளிகளும் அம்புகளாக மிஷும் எய்கிறது
போற செய்தன் எ - று 3

மீனந் திகழவே லையிறறோன்றிய தென்ன விண்ணோர்
தானந் திகழ* தாத திரியைப்பெருந் தாழி யாககி
வானந் தனைநெய் யரிவட டகைபாககி விட்ட
பானந் தனையொத்து விழுந்தது மாரி பம்பல்.

* தாததிரி - பூமி.

இ - ன். மீனகன் சஞ்சரிக் கிணற கடலிலே இம்மது வுண்டாகியதென்று தேவர்களாகிய மதுவடிப்போர்கள் சராசரங்களுக்குக் கிடமாக விளங்குகின்ற பூமியைப் பெரிய பாணைபோலிருக்கிற சுரைக்குடுக்கையாகக் கொண்டு ஆகாயத்தை அந்தக் குடுக்கைமேலே மூடுகிற பண்ணையான கிண்ணமாகச் செய்து அக்கிண்ணத்திலே ஊறறுகிற மதுவானது பல சிலவிகளாலும் ஒழுக்கு கிறதுபோல ஒழுக்கின மேகத்திற சொரிந்த துளிகள் எ - று 4

விண்ணிற பொழியுங் கணைமாரி விழுநது தைத்தது
புண்ணிற பொழியுங் குருதிந திரள்போல வெங்கு
மண்ணிற பொலியிந திரகோப மலிந்து தோன்றக
கண்ணிற கமையாப புனலவநது கலித்த தனறே.

இ - ன். மேகத்தாலே பெய்கிற பாணவருவங்கா விழுநது அவைகள் பட்ட புண்ணினின்றும் சிந்தகிற ரத்தத்திரள்போல எவ்விடத்தும் பூமியிலே அக்காலத்திலே தோன்றுகிற இந்நிரலோபப் பூசுகள் நிகுந்து விளங்க, கண்களுக்கடங்காத ஜலப்பிரவாகமாகி ஆரவாரித்தது எ - று 5

கள்ளாங் கொலைகூட்டிலேகாட மெனலாந் துமற்றாந்
குளாந் தெளிந்தோர் தருமுதநம் தான மெனந்ப
பாளாந் திடாமால் வரைகாணகப் பக்க மெங்கும
வெள்ளம் பெருகிப் பரந்தோடி விரைந்த தனறே.

இ - ன். களவு - கொலை கூட்டுடி - பொய் - மிகக்காமம் என்று சொல்லுகிற பஞ்சமபாதகங்களையும் ஒழித்த நல்லோர்களுக்கு மனம் தெளிந்தவர்கள் கொடுக்கிற உத்தமதானம்போல பாளம் மேடு உயரத்தமல் காடுகளாகிய பக்கங்கொல்லாம் அந்தப் பிரவாகமானது பெருகிப் பரவி ஓடி ஓங்கக் கொண்டது எ - று. 6

கருவிக் கணமா மழை பெயது கலித்த வெள்ளம்
பாவிப் பலகோடி பருப்புகக் கோடொ டுத்தாங்
கருவித் திரளபுந் கடங்கா திரைத்தோடி யாடதுந்
சரபுத் தனிலே தலைவைத்துப் பரித்த தனறே.

இ - ன். பூலோகத்துக்குத் துணைக்காரணமாய்க் கூட்டங்கொண்ட கீலமேகங்கள் பொழிதலாலே ஆரவாரித்தது எழுக ஜலப்பிரவாகம் என்கும் பரவி அநேகங்கோடி மலைச்சிகரங்களை முறித்து அந்தச் சிகரங்களினின்றும் வருகிற அருவிக்கூட்டமானவை இறுங்கிக் கட்டுக்கூடங்காமல் ஆரவாரித்தது ஓடிப் பின்னும் முழங்கிச் சரபுத்தியிலே வந்துகூடி வரலாயிற்று எ - று. 7

ஆரங் குளவஞ்சி யசோகு பலாசந் தேவ
தாரம் வகுளங் கடுசண்பகருந் சாதி கவலி
காடஞ் சரபுண்ணை கூடம்புகச் சூரம் வேயகாப
பூரம் பண்ணையாடு புரண்டிடப் போய் தனறே.

இ - ன். சந்தனமரம் - முசிவஞ்சிமரம் - அசோகமரம் - பலாசமரம் - தேவ தாருமரம் - மஞ்ஜுமரம் - கடுமரம் - சண்பகமரம் - சாதிவிவதமரம் - கோங்குமரம் - சரபுனைமரம் - பேரீந்துமரம் - மூங்கிலமரம் - கற்பூரவல்லி - அரசமரம் ஆகிய இவைகளுடனே அலைகள் புள அந்தச் சரபுநதி சென்றது எ - று. 8

ஏலந் தகர மிலவங்க மரிததி ரந்தக்

கோலம் * வசவாசி செங்குங்கு மங்கோட்டம் வாரித

தாலம் பதினாலு நடுங்கிடச் சார்ந்த லூழிக

காலந் தனின்மோது கருங்கட லொத்த தமமா.

இ - ன். ஏலம் - தகரம் - இலவங்கம் - அரித்திரம் - தக்கோலம் - வசமபு - செங்குங்குமம் - கோட்டம் ஆகிய இவைகளையெல்லாம் வாரிக்காண்டு உலகம் பதினாலும் நடுங்கும்படி வந்த ஊழிக்காலத்திலே அலைகளை மோதுகிற கருங்கடலை அந்தச் சரபுநதி ஒத்தது எ - று. 9

நீலம் வைரமவை ரீரிய நித்தி லஞ்சென

கோலந் திகழுநதுகிர கோமளப பதம ராகம்

தாலந் தனில்வந்ததொ ரிந்திர சாப மென்ன

ஒலந் திகழாநறி நெழுககெறிந் தோடிந் தன்றே.

இ - ன். நீலம் - வைரம் - வைரேரியம் - முதது - சிவந்தகிரமாக விளங்குகின்ற பௌமம் - அழகான பதுமராகம் ஆகிய இந்த ரதனங்களாலே உலகத்திலே நீண்டிருவதான ஒரு இந்திரவில்லைப்போல ஒலிமிருந்த அந்தச் சரபுநதி செல்லுதலாலே கரைகளை உடைத்துக்கொண்டு ஓடியது எ - று. 10

கலி வீரத்தம்

ஆடு நாகமு மத்திக னுமவரை

யாடு நாகமு மத்திகை யேபுன

லோடு நாகமு முற்றிட லானதி

யோடு நாகமு மேந்தியை யொத்ததே.

இ - ன். ஆடு நாகமும் - படமெடுத்த தாடுகின்ற பாம்புகளும், அத்திகளும் - எலும்புகளும், வரையாள - மலைகள், துன - பாதுயிரகலந்த, ஆகமும் - திருமேனியும், அத்தி - அப்பாதி வடிவினனது, கை - கையிலேபிறந்த, புனலோடு - கங்கையோடு, நாகமும் - புனைமலரும், உற்றிடலால் - பொருந்துதலால்; ஆடுநாகமும் - ஆடுகின்ற விரைவானும், அத்திகளும் - அத்தி மரங்களும், வரையாடும் - வருடைகளும், நாகமும் - யானைகளும், அத்திகசையே - அவை கொண்டுபோகப்பட்டதிசையே, புனல் - நீரின்கண்ணே, ஒடு - ஓடுகின்ற, நாகமும் - பாம்புகளும், உற்றிடலால் - பொருந்துதலினாலே, நதி - சரபுநதியானது, ஒடும் - கபாலத்தையும், நாகமும் - மேருடையும், ஏந்தி யை - ஏங்கிய கடவுளை ஒத்தது

* வசவாசி - வசமபு.

கடவுண்மேற செல்லுங்கால வரையாடு நாகமென்றபாலது. அடி மடக்குஞ்
சிலேடையுமாதலின் ஒரு அடியி னொப்புமைபற்றி வரையாடு நாகமெனப்
பட்டது எ - று.

11

அமம டங்கலு மாழி கிளாந்தெழு
மமம டங்கலு மொப்பதை யனறதின
முமம டங்கலும வெலலு முதிராகய
முமம டங்கலுந கொண்டு முடுகிறதே.

இ - ள். அமமடங்கலும் - நீர்முழுதும், ஆழி கிளாந்தெழு மமமடங்க
லும் - கடலினகண்ணே செழித்தெழாநின்ற அழகிய ஊழித் தீயையும்,
ஒப்பதையன்று - கிளாவதையன்றி, அதின் - அதினும், முமமடங்கலும் -
மூன்றுபங்கும், வெலலும் - வெல்லாநின்ற, முதிராகயமும் - பருத்தயானையை
யும், மடங்கலும் - அதனைவெல்லுஞ் சிங்கத்தையும், கொண்டு - தன் கண்ணே
சேர்த்துக்கொண்டு, முடுகிறது - விரைந்து சென்றது எ - று

அடங்கலு முடுகிறது எனக் கூட்டுக.

12

முறியு மாறுந தருவு முதலகெட
முறியு மாறுநதி முற்றின மானமந
வெறியு மாறடி யுகுகொடு வேகமும
வெறியு மாறிலா வெங்களி ரொத்ததே

இ - ள். முறியும் - தளிரகளும், மாறும் - வளராகளும், தருவும் - மாங்க
ளும், முதலகெட - அடியோடு கெட, முறியுமாறு - சிதையுமபடி, உந்தி - வீழ்
வீத்து, முற்றி - சூழுகது, நல - நல்ல, மானமந் - வெறியும் - பெரிய மதச்சல நாற
தத்தையும், மாறடியும் - மாறி வைக்கப்பட்ட அடிகளையும், கொடு - கொண்டு
வருதலால், வேகமும் - விரைவும், வெறியும் - மயக்கமும், மாறிலா - நீங்காத,
வெங்களிரொத்தது - வெவவிய யானைபை யொத்தது எ - று. ஏ - அசை. 13

வார ணத்தடங் கோடும வளைகளும்
வார ணத்தடங் கோடும வரன்றியே
ஆர ணத்துறை யந்தரி யுணமகிழந்
தார ணத்துறை யொத்ததவ வாறரேர.

இ - ள். அவ்வாறு - அந்தச் சரையுந், வாரணத்து - யானைகளுடைய, அடு -
கொலை செய்கின்ற, அம் - ஆழகிய, கோடும - தந்தவளையும், வளைகளும் -
சங்குகளையும், வார் - நீட்சி, அண் - ஸ்பாருந்திய, அத்தடங்கோடும - அப்
பெரிய ஊது கொம்புகளையும், வாரணம் - தட்டையாகிய, தடங்கோடும - தடாகக்
கரைகளையும், வரன்றி - வாரிககொண்டு, ஆரணத்து - மேத்ததின (ஞான
பாணையிலே, உறை - தங்கிய, அந்தரி - பத்திரகாளி, உணமகிழந்து - திருவுண
களிகூர்ந்து, ஆ - ஸ்பாருந்திய, ரணத்துறை - போரக்களத்தை, ஒத்தது -
ஒப்பாயிற்று எ - று.

ஆரோனபதன ரகரம் முதலாக தகரமுதலாதலின் கெட்டது - அகரமுதனகரவிறுவா யெனபதுபோல.

14

துடிம ருங்கிற் கொடிச்சியர் தோயவே
துடிம ருங்கிற பரப்பிச சுழித்தூராய்க்
கொடிபு னைநத குகன்கழு ருழ்நதுபூங்
கொடிபு னைநத குறிஞ்சி கடந்ததே

இ - ன். துடிமருங்கிற் கொடிச்சியர் - உடுக்கைபோ லிடையுள்ள குற மகளிர், தோய - மூழ்க, துடி - எலச்செடிகளை, மருங்கிற பரப்பி - அருகே பரப்பிக்கொண்டு, சுழித்து - சுழிக்களை யுடையதாய், உராய் - உராய்ந்து, கொடி புனைந்த குகன்கழுழ்ந்து - வெற்றிகொடி தரித்த முருகக்கடவுளி னடிகளை வணங்கி, பூங்கொடி - மலாக்கொடிகளும், புல - புற்களும், நைந்த - தன்னாலே சிதைந்த, குறிஞ்சி-குறிஞ்சிமலைச் சாரை, கடந்தது-கடந்து சென்றது எ - று.

பல - புலியுமாம். அவ்வாறென்னும் எழுவாய வருவித்துக்கொள்க 15

வீயும வேங்கையு மந்தியு மேதகு
வீயும வேங்கையு மந்தியும வீழ்பலாக
காயும பாலையில் கைகுகய முங்கொடு
காயும பாலையில் வந்து கலந்ததே.

இ - ன். வீயும - பறவைகளும், வேங்கையும் - புலிகளும், மந்தியும - குரங்கு களும், மேதகுவீயும - மேம்பாடு பொருந்திய மலர்களும், வேங்கையும் - வேங கை மாங்களும், மந்தியும - வண்டுகளும், வீழ் பலாக்காயும - விருமப்பட்ட பலாக்காய்களும், பால - தன் பக்கங்களில், அயில் - நீருண்கின்ற, கை - துணிக கையை யுடைய, கயமும் - யானைகளும், கொடு - கொண்டு, காயும - சுடுகின்ற, பாலையில் - பால் கிடைத்தில், வந்து கலந்தது - வந்து கூடிற்று எ - று

அயில் ஐயிலெனப் போலியாய வாந்தது.

16

தேரு மாறுண ராசுசின வேடாபேயத
தேரு மாறுமுட டேற்றும் பாலையில்
ஊரு மாதரி யாரையு முந்திமான
ஊரு மாதரி தாடொழு துபுறந்தே.

இ - ன். தேருமாறு - தெளியும் வழியை, உணரா - அறியாத, சினவேடா - கோபத்தை யுடைய மற்றவா, பேயத்தேரும் - கானலையும், ஆறும் - வெள்ளத்தை யும், உள - உள்ளே, தேற்றும் - பகுத்தறிதல் கூடாத, பாலையில் - பால் கிடை தில், ஊரும் - அங்குள்ள ஊர்களையும், மாதரியாரையும் - மகளிர் யாவரையும், உந்தி - தள்ளிக்கொண்டு, மாண - கலைமானை, ஊரும் - நடத்துகின்ற, மாதரி - பத்திரகாளியினது, தாடொழுது-தானை வணங்கி, உற்றது-பொருந்திற்று, எ-று.

இறவங் கோங்க மிழுபண்பயின் பூந்நுணா
இறவங் கோங்க வெரிமீன ம்னிபெனப்

புறவ மேய்ந்த சுரம்விட்டுப் போய்ச்செழும்

புறவ மேய்ந்தது பூமபுன லாறரோ.

இ - ள். அங்கோங்கம் - அழகிய கோங்கினுடையவும், இருப்பையின் பூத்தணர் - இருப்பையினுடையவும் ஆய பூங்கொத்துகள், இற - கெடவும், இறவு - இறமீன்கள், அங்கு ஓங்க - மேலெழவும், எரி - நெருப்பு, மினமினி யென - மினமினிபோற றேனறவும், புறவ மேய்ந்த - புறக்கள் மேய்ந்த, சுரம்விட்டுப்போய் - பாலைநிலத்தை விட்டுப்போய், செழும் - செழித்த, புறவம் - மூல்லை கிலத்தில, எய்ந்தது - பொருந்தியது, பூமபுனலாறு - அழகிய நீரையுடைய ஆறானது, எ - று.

18

ஆடு மாசுரை யாவிடை யாழநீர்

ஆடு மாசுரை யாவிடை யோடலே

கோடு குத்திக குலைத்தது கொன்றையின்

கோடு குத்திக குலைத்துணா வாரியே.

இ - ள் ஆடும் - முழுதற்குரிய, மாசுரையா - குற்றஞ்சொல்லப்படாத, இடையாழம் - நெவாழத்தையுடைய, நீர் - நீரானது, ஆடும் - ஆடுகளும், மா - பெரிய, சுரையா - கறவைப்பசுக்களும், விடை - எருதுகளும், ஓட - அஞ்சியோடும்படியாக, கொன்றையின் - கொன்றைமரங்களின், கோடு - கிளைகளை, உகுத்து - முறித்து, இக்குலை - இக்காய்க் கொத்துகளையும், துணர் - பூங்கொத்துகளையும், வாரி - சேர்த்துக்கொண்டு, கோடு - கரைகளை, குத்தி - மோதி, குலைத்தது - அழித்தது எ - று

19

அண்டா தோயலை வாரி மராவழிஇ

அண்டா தோயலை வாரியிற சாராதணி

கொண்ட லைத்தாரிக குங்குமுந நிறகலை

கொண்ட லைத்தாரிக கொத்த குங்குமுநே.

இ - ள். அண்டா - ஆபரது, தோயலை - கயிலை, வாரி - கொள்ளையிட்டு, மரா - மராமரத்தை, அழிஇ - அழித்து, அண்டா - தேவர்கள், தோய - மூழ்கா கின்ற, அலை - அலைகளையுடைய, வாரியல் - கடலின் கண்ணே, சாராத - கூடி, அணி - அலங்கரிக்கப்பட்ட, கொண்டலை - மேகத்தை தரிக்கும் - தரிக கின்ற, குருந்தில - குருந்தமரத்தில, கல்கொண்டு - (ஆயச்சியா) ஆடைகளைக் கொண்டு, மான்களைக்கொண்டு, அலைத்த - அலைசெய்து, அரிக்கு - திரு மாலுக்கு, ஒத்த - ஒத்தது, குங்குமு - அவவாறானது எ - று.

ஒத்தது எனபது ஒத்தவெனக் கடைகுறைந்து நின்றது.

20

உறவ ணங்கு மராவு முழக்கிவான்

உறவ ணங்கு மராவு மொசித்தது

மறைவ ணங்கு மரியை வணங்கல்போல்

மறைவ ணங்கு மரியை வணங்கியே,

இ - ன். உர - மிகவும், அணங்கும் - வருந்துகின்ற, அராவும் - பாம்புகளையும், உழக்கி - வருத்தி, வாணு - மேகந்தவழ, வணங்கும் - வளைந்திருக்கின்ற, மராவும் - மராமரங்களையும், ஒசித்தது - ஒடித்தது, மறைவு - மறைதல், அண - பொருந்திய, நம - நமது, குமரிபை - கொற்றவையை, வணங்கல் போல் - முன்பாலையில் வணங்கினமைபோல், மறை - வேதத்தினாலே, வணங்கும் - வணங்கப்பட்ட, அரிபை - திருமாலே, வணங்கி - 'மூலையில் வணங்கி எ - று.

21

ஆவி யன்ன பெடைகளு மன்றிலும்
தூவி யன்னமுந் தூனனிய நாரையும்
மேவி யின்பம் விடாத நெடுமபுனல்
வாவி சூழு மருதம் புகுந்ததே.

இ - ன். உயிரையொப்பான பெட்டையனறில்களும் ஆண் அனறில் களும் இறையுடைய அன்னங்களும் நெருங்கியிருக்கிற நாரைகளுக கூடிச் சந்தோஷம் விலகாதிருப்பதான அந்த நெடிதான சரபுநதிப் பிரவாகமானது குளங்கள் சூழ்த்துள்ள மருதநிலத்திலே சென்றது எ - று.

22

வாழை பூக மகிழ்மரு தாகிலி
தாழை கேசரஞ் சம்பகஞ் சனமலி
ஞாழன் மானுளை நாகம் லிந்ததண
சூழல் சேரத் தொலைத்தது தோயமே.

இ - ன். வாழைமரங்கள் - கமுகமரங்கள் - மகிழ்மரங்கள் - மருதமரங்கள் - பலாமரங்கள் - தென்னமரங்கள் - பூநதாதுகளை யுடைய சண்பகமரங்கள் - இலவ மரங்கள் - குங்குமமரங்கள் - மரஞ்ஞாழன்மரங்கள் - புனைமரங்கள் முதலியவற்றை அந்தப்பிரவாகம் அழித்தது எ - று

23

பாலக டோயும் பரந்து செறிந்தவக
காலக டோயுங் கலந்த கடுமபுனல்
வாலக டோயமகி டம்புக வான்படச
சேல்கள் பாயுஞ் செழுந்தடம் புகக்கே.

இ - ன். அந்த மருதநிலத்தி னிடங்களெல்லாம் பரவி, அங்கங்கே பொருந்தியுள்ள அந்த வாய்க்காலகளிலெல்லாம் கூடின, வேகதையுடைய ஜலமானது வால்கள் தொங்குகின்ற எருமைகள் போயவிழ் அந்த அகிராச்சி யினாலே ஆகாயத்தளவாகச் சேறகண்டைகள் குதித்துக் கிளறுவதான செழிய தடாங்கெல்லாம் பாயந்தது எ - று

24

வாவி சேர நிரப்பி மதகினில
தாவி நீள்வரை சாடி யுடைத்தலை
நீவி வண்டல் கொழித்தது நெடுமபுனல்
பாவி நீல வயலிற பரந்ததே.

இ - ன். அப்படிச் குளங்களெல்லாம் கிரம்பச்செய்து, மதருகளிலுமோதி
நீண்ட கரைகளையும் தாக்கி யுடைத்தது, அலைகளாலே வீசிச் சேறுகளை ஒதுக்கி
அப்பெரிய பிரவாக ஜலமானது எங்கும் பரவி நெடிதாக வயல்களெல்லாம்
பாய்த்தன எ - று. 25

வரம்பு டைத்துக் கரைதது மடுக்களின்
குரம்பு டைத்தது குழுதமுங் கஞ்சமும
கரும்பு மிஞ்சியு மஞ்சளுங் கட்டழித்
தரம்பை யோங்கு படப்பை யழித்ததே.

இ - ன். அந்த வயல்களிலுள்ள வரம்புகளை யுடைத்துக் கரையப்
பண்ணி மடுக்களுக்குப் பாய்கின்ற வாய்க்கால்களையு முடைத்து, குழுதமலர்
களையும் தாமரை மலர்களையும் கரும்புகளையும், இஞ்சிகளையும் மஞ்சள்களையும்
கட்டுக் குலையப்பண்ணி, வாழை மரங்கள் உபந்துள்ள மருதநிலத்தூர்களையும்
அந்தப் பிரவாக ஜலம் அழித்தது எ - று 26

ஏரி சேர வுடைத்தாழிந் த ினகனி
வாரி யோடி வளம்பாபிவ மயளா, நு
சேரி சேர வழித்தது செழுமபுனல
பேரி யாறு பரந்து பெருகிறதே.

இ - ன். பின்னும் பெரிய குளங்களெல்லாம் முழுதும் உடைத்துக்
கெடுத்து, இனிதான் பழவர்க்கங்களையும் வாரிகொண்டு சென்று, விளைவு
செய்கின்ற உழவருடைய ஊர்கள் முழுதும் கெடுத்தது, அந்தப்பிரவாக
ஜலமானது பெரிய ஆருகப் பரவிப் பெருகியது எ - று 27

நாடு தோறும் லிந்த நறுமபுனல
ஒடு மோதையு மோங்கு தடங்கரை
சாடு மோதையுந் தண்டலை வண்டிகள்
பாடு மோதையு மெங்கும் பரந்தனோ.

இ - ன். அப்படி அந்தக் கோசலநாடுெல்லாம் பாய்ந்த ஜலமானது ஒடுகிற
சப்தமும் உயர்ந்த பெரிதான கரைகளை உடைக்கின்ற சப்தமும் சோலைகளிலே
வண்டிகள் பாடுகிற சப்தமும் எங்கும் பரவின எ - று 28

கள்ள லம்பிய வாயுங் களிமகிழ்
உள்ள லம்பிய வுள்ளமுந் தோன்றலே
புள்ள லம்பிய பொய்கைக கரைபொலா
மள்ளர் வந்து நெருங்கி மலிந்தனா.

இ - ன். கள் ஒழுக்குமவாயும், கள் குடித்ததினாலே சந்தோஷம் உள்ளே
அடங்காதிருக்கிற மனமும் வெளியாக, பட்சிகள் கத்துகின்ற குளக்கரை
களிலெல்லாம் உழவர்கள் வந்து நெருங்கிக் கூடினார்கள் எ - று.

அறிவை மயக்கவல்ல மதுவை உழவர்கள் மேலுமேலுங் குடித்தலால், அது வாயினின் றொழுதுதலை யறியாது புதனியமங்கின ரொன்பார் “கன்னலம் பியவாய்” எனவும், மதுவுன்போர் அஃதருந்தாதிருக்கையில் மனச்சோர்வுறு தலும், அருந்தினபிணனர்க களிகோடலும் இயல்பாதல்பற்றி “களிமகிழ் உள்ளலம்பிய உள்ளம்தோன்ற” எனவும் கூறினார். 29

கொட்டு வாங்கிக் குதித்து நிவப்புமண்
வெட்டு வார்சுமப் பாமிதித் துக்கரை
கட்டு வார்வன் கடிப்பெடுத துக்கிணை
தட்டு வார்தூர கங்கொடு தாங்குவார்.

இ - ன். சிலர் மண்வெட்டிகளைக் கொண்டு சந்தோஷமாய் மேட்டிலுள்ள மண்ணை வெட்டுவார்கள். சிலர் அந்த மண்ணைச்சுமப்பார்கள். சிலர் காலால் மிதித்துக் கரைகட்டுவார்கள். சிலர் வவிதான தோற்கடிப்பைக்கொண்டு அந்த மருதநிலப் பறையைக் கொட்டுவார்கள் சிலர் குதிரை மாங்களை நிறுத்தி வெள்ளமுடைக்காமல் கரையைக் காப்பார்கள் எ - று. 30

முழுவெ மூமபடி மொய்சிறை யிறகறந
கெழுவெ ருண்டய லன்ன மிரிந்திடப்
பழவ ரம்பு புதுக்கிப் பகடுசேர்த
துழவ ரொங்கு முழுமொலி யோங்குமே.

இ - ன். அப்படிச் சந்தோஷத்துடனே மருதநிலப்பறை யோசையுண் டாரூந் தனமையால், நெருங்கிய இரண்டு சிறுகளிலும் சுழல்காறறுத் தோன்றப் பயந்து பகங்களிலுள்ள அணனங்கன் பறந்தோட, உழவர்கள் வயல்களெங்கும் பழையவரம்புகளைப் புதிய வரம்பாகச்செய்து எருமைக் கடாக்களை ஏரிலே பூட்டி உழுதிற சப்தம் மிகுந்திருக்கும் எ - று. 31

வலம்பு ரித்திரள வாள்வளை வெண்சலஞ்
சலம்பி ளப்பத தரளம பிளபபவுற்
பலம்பி ளப்பப் பதுமம பிளபபமீன்
குலம்பி ளபபக் கொழுச்செலுஞ் சாலெலாம.

இ - ன். வலம்புரிச்சங்கினங்களும், வெள்ளைச்சங்கினங்களும், வெண்மை யான சலஞ்சலங்களும் உடைபடவும், அவைகளிலுள்ள முத்துக்களுடை படவும், நீலோற்பலங்கள் சிதையவும், தாமரைமலர்கள் எழியவும், மீன் கூட்டங்கள் நகங்கவும், அவர்களுமுகிற நிலங்களினிடமெல்லாம் கலப்பையிலுள்ள கொழுவானது செல்லாநிற்கும் எ - று. 32

இருமபொ டித்தன வேரடிக் கின்றகோல்
அருமபொ டிபொடி யாக வுரப்பிரீள்
கரும்பொ டித்துக் கடாவடித் தெங்கணும
பரம படிப்பவர் பற்பல கோடியே,

இ - ன். இரும்பாலாகிய ஒருமரத்திலே ஒடித்தாற்போலிருக்கிற ஏரிலே பூட்டின எருமைக்கடாக்களை, அடித்தோட்டுகிற கோலானது அரி தான துள்ளுளாக அட்டி ஒட்டி, பின்னர் நெடியகரும்பை ஒடித்துக் கோலா கக்கொண்டு அந்த எருமைக்கடாக்களை அடித்தோட்டி எவவிடத்திலும் பரம் படிப்பவர்கள் கணக்கில்லாத கோடிபேர்கள் எ - று. 33

கரும்புங் காவியுங் கஞ்சமு மாமபலும
அரும்புஞ் சேமபு மலவலு மானையும
சுருமபு நந்துஞ் சுரிமுக முஞ்செழும
பரம்பு தோறும படிந்து நெரிந்தவே.

இ - ன். கரும்புகளும் நீலமலர்களும் தாமரைமலர்களும் செவ்வாம்பல் மலர்களும் அங்கே முளைத்திருக்கிற நீர்ச்சேப்புகளும் மண்டிகளும் ஆமை களும் வண்டிகளும் நத்தைகளும் சங்குகளும் அந்தச் செழுமையான பரம்பு மாங்களின் கீழெல்லாம் அமிழ்த்து நசுங்கின எ - று. 34

சாலை லாந்தர ளத்திரள் மள்ளாதந
காலை லாங்கம லக்கடி காககடா
மேலை லாமபொழி வேழத்தின சிறநன்
வாலை லாமபல மாமலா மன்றலே.

இ - ன். உழுகிற படைச்சாலெல்லாம் முத்துக்கூட்டங்கள் கிடைக்கும். உழுகிறவர்களுடைய கால்களெல்லாம் தாமரைமலர் வாசமாயிருக்கும். கறுத்த எருமைக்கடாக்களின் மேலெல்லாம் அவற்றை அடிக்கிற கரும்பினசா ரெழுரு வதாயிருக்கும். அந்த எருமைக்கடாக்களின் வால்களிலெல்லாம் பலவித மலர் வாசமாயிருக்கும் எ - று. 35

போர டித்த விதியவன் போனறுமுன்
ஹர டித்தவ னூராதியென றொணையே
ஏர டிப்ப விருசிகுடி யுங்கொடு
* மார டித்திரி யுமமட வன்னமே.

இ - ன். பொருதுதல் செய்த பிரமாவானவன சிவனுக்கு அஞ்சதல்போல திரிபுரத்தை யெரித்த சிவபெருமானுடைய வாசனமென்று தெரிந்து உழவர் கள் ஏரிலே பூட்டின எருதுகளை அடித்தோட்டும்போது இள அன்னங்கள் இரண்டு சிறகுகளாலும் தமது மார்பிலேபட அடித்துப் பறந்தோடுவனவா யிருக்கும் எ - று.

அனனங்கள் பயந்தோடுவனவற்றை தமமை யூகிற பிரமனை வென்ற சிவபெருமானுடைய வாசனம் எருதாகையால், தங்களை யும் வெல்லுமென்று கருதினதாகக் கூறியது [கருகுறிப்பனி] இவகுப் பொருதுதல் செய்தவென்பது சிவபெருமானுக்கு விகராதலை 36

* மாரபு-மார என விகாரமாயிற்று.

நன்னு ரைத்தத நாண்மலர்த தாதுமீஇப்
பன்னு ரைத்த பகட்டின் பதக்குளம்
பென்னு ரைப்ப திடமற வெங்கணும
பொன்னு ரைத்த நிறத்தகற் போன்றவே.

இ - ன். நல்ல நுரைகளையுடைய தடாகங்களிலே தினந்தோறும் பூத்த தாமரைமலர்களிலுள்ள பொன்னிறமான பராகப்பொடிகள் பொருந்தியிருப்பதனாலே, பறகளிலுள்ள நுரைகளையுடைய எருதுகளின் கால்களிலுள்ள குளம்புகளுக்கு பாது கிகாசொல்லத்தக்கது எனினில்? அந்தக் குளம்புகள் முழுதும் இடமில்லாமல் எவ்விடத்திலும் பொன்னையுரைத்த நிறத்தோடு கூடியிருக்கிற உரைகல்லை ஒத்திருக்கின்றன எ - று

37

தொக்க வேதியாக குருதுப வோரகட்குந்
தக்க தானந நருபவா போலவே
பகக நோககிப பவிபபறிந தெங்கணு
மிக்க தெநநெலும் வெண்ணெலும் வித்தினூ.

இ - ன். ஒருசேரக்கூடின பிராமணர்களுக்கும், சன்னியாசிகளுக்கும் தகுதியான தானத்தை வாரி வாரிக் கொடுக்கிறவர்கள்போல, நாலு பக்கங்களிலும் பார்த்து அவ்விடங்கள் விளைவாகிற காலபக்குவம் தெரிந்து எவ்விடங்களிலும் மிகுதியான செந்நெற்களையும் வெண்ணெற்களையும் விதைத்தார்கள் எ - று. 38

இறவு பாய விருங்கத லிசுகனி
மறவி பாய்வுருக கைக்கனி மாங்கனி
பிறவும் வாய்விண்டு பீறிப் பொழிந்திடு
நறவு பாய்ந்திட நானு வளாந்தவே.

இ - ன். தேன்கூட்டிலுள்ள தேன் வழிந்து பாயதலினாலும், பெரிதான வாழைக்கனி, தேனெழுகுகின்ற பலாக்கனி, மாங்கனி முதலான மறறைக்கனிகளும் வாய்வெடித் துடைந்து சிந்துகின்ற தேன்கள் பாய்தலினாலும் அந்த நறறுகள் வளர்ந்தன எ - று. மறவி - கள்

39

சேமபு தோனறுகு செழுந்தடந் தினகரைத்
தூமபு தோன்றிய சோபுனற ரோனறுவ
காமபு தோனறுவ ரைபபுழைக கடபெரும
பாமபு தோனறுவ போன்றன பாலெலாம.

இ - ன். நீர்ச்சேமபுள்ள முளைத்திருக்கிற செழுமைதங்கிய அகன்ற குளக்கரையிலுள்ள மத்கின் துவாரம் கிரம்ப வருகிற நீர்த்தோற்றமானது மூங்கில்கள் முளைத்திருக்கின்ற மலையின் குளையிலிருந்து பெரும்பாம்பு வருகிறதுபோல் மதகுளத்தோறும் காணப்படுகின்றன எ - று.

40

இரவை வென்ற விருண்ட செழுங்குழல்
அரவை வென்ற வகலணி யலகுல்வெங்

கரவை வென்ற கயறகட் கடைசியா
குரவை வென்ற குரைகட லார்ப்பையே.

இ - ள். இருளைச் செயிப்பதான இருண்டிருக்கின்ற செழுமையாகிய கூடத் தலையும், சர்ப்பப்படத்தைவென்றதான அகன்ற அரைநூன மாலையைக்கொண்ட அல்குலையும், வெவவிய களவைச் செயிப்பதான கயல்போலுங் கண்களையு முடைய உழத்தியர்களை கைகோததாதெனற சப்தமானது ஒலிக்கின்ற கடலின் முழக்கத்தை வென்றது எ - று.

இருண்ட செழுமகுழல் இரவை வென்றன அல்லனியல்குல அரவை வென்றன. கயறகண் வெங்கரவை வென்றன. கடைசியா குரவை குரை கடலார்ப்பை வென்றன என்க
41

செவ்வ ணநதிகழ சீரடி மெனமுதங்
கைவவ ணஞ்செழுந தாமரை காவியி
னவவ ணமவிழி வாயாக காமபனமற்
றெவவ ணங்களை கொய்குங் கோழைமா

இ - ள். சிவந்த நிறமாக விளங்குகின்ற செவ்வகையையும், மிருதுவான முகத் தையும், கையையும் நிறத்தாலே செழுமையான தாமரை யலாகக் ஒத்திருக்கின்றன. நீலமலர்களின் நிறமானவை கண்களை ஒத்திருக்கின்றன. வாயைச் செவ்வாம்பலக் கொடுத்திருக்கின்றன இப்படி யிருப்பதினாலே அந்த உழத்தியர்கள் எவ்வாறு களை பறிப்பார்களா? எ - று (மயங்கி நின்றன ரென்றபடி.) 42

வயலின் மொன்களை மாயக்குங் கடைசியா
சயநெடுங்கண் சலிலத்திற நேருநறலால்
மயல் விளைந்து மயங்கிடு மள்ளாதாம
கயலக னென்றய லிப்பறி கட டுஞா.

இ - ள். அந்த வயல்களிலே மெல்லியதான களைகளைப் பிடுங்குகிற உழத்திக் குடைய வெற்றிபொருந்திய நெடிய கண்கள் நீரிலே தோன்றுகிறதினாலே ஆனசயுண்டாகி மயங்கின உழவர்கள் அந்தக் கண்களினிழல்களை மீன்களென்று நினைத்து ஒவ்வொருவர்களிலும் பறி கடடினார்கள் எ - று

தமனைக் காணும் ஆடவர்களுடைய மனதைக் கருந்தனமை மாதா கண்க ளாகியவரை முண்மையறநி, 'செய்கெடுங்கண்' என்றா. பறி - மீன் பிடிக்கும் புட்டில்.
43

சேலி ருமபுனற கேள்வனைச் சேரநதுபினை
சூலி ருநது துவண்டலைந தீனமுமெயப
பாலி ருநது பசநது பழுநதநெடு
சாலி கற்பினர் போய்நலை சாயநதவே.

இ - ள். மீன்களையுடைய பெரிதான சலமாகிய நாயகனைக் கூடிப் பிடிப்பு கர்ப்பங்கொண்டு துவளுதலாய அசைந்து, நெல்லாகிய கருவைப் பெறமுப்

பாலுங்கொண்டு, பசிய சிறத்தை யுடையனவாய்ப் பழுத்து விளைந்த செந்நெற்
கள பதவிரதைகளைப்போற நூல வணக்கின எ - று. 44

தோட்டு வார்நதை சூழ்வயல் சோர்வொரீஇப்
பூட்டு வார்கதிர்ப புள்ளங்கள் சூறசங்கில்
தீட்டு வார்மலர்ச் செநதிறு காணமுன்
நீட்டு வாரொன நெல்லரி வார்களே.

இ - ன். பூவிதழ்களினின்றும் ஒழுகுகின்ற தேனபாய்வதான வயல்களிலே
மள்ளர்க ளிளைப்பில்லாமற கைப்பிடியிலே கோததிறுக்கிற நீண்ட ஒளியை
யுடைய அரிவாங்களைக் காப்பவகொண் டிருக்கிற சங்குகளிலே தீட்டிக்கொண்
டவர்களாய், தாமரை மலரிலுள்ள லட்சுமிதேவி பார்க்க அவளுக்கு முன்னே
(வளையலாக அணிந்துகொள்ளச் சங்குகளை அறுத்துக்) கைகளை நீட்டிக் கொடுக்க
கிறவாள்போல் விளைந்த நெற்களை அறுப்பார்கள எ - று. 45

சேறறு வராகதிர சேரக கொணாநதுவைத
தாறறு வராகளத தாறறி னடைநதுபோ
ஏறறு வராபக டேறறி மிதித்தநெல்
தூறறு வராகுவிப பாசுமப பார்களே.

இ - ன் அவவாறு சேறறில் நீண்டு கிடக்கிற நெற்கதிரை யறுத்து ஒரு
சேரக் கொண்டுவந்து வைத்துத் தலைமேற சுமப்பார்கள். பின்பு நெற்களத்
தூக்கு வழியாகவந்து போராக உயர்த்துவார்கள். பின்பு மாடுகளை மேலேற
விட்டு மிதிப்பார்கள். அப்படி மிதித்துதிராத நெற்களைப் பதர்போக்க காற
றிலே தூற்றுவார்கள். அப்படித் தூற்றின நெல்லைக் குவிப்பார்கள். பின்பு
சுமந்துகொண்டு போவார்கள் எ - று. 46

பகடு மட்டறப பூட்டிப படுததநெல்
சுகடு முட்டவிட டோநதுதத தங்குல
மகடு மக்களும வைகுறும் வாழ்மனை
முகடு முட்ட நிறைப்பாகண முறறுமே.

இ - ன். எருதுகளை அளவிலலாமற பூட்டி மிதிப்பித்த நெல்லை வண்டி
களில் கிரமப ஏறறி, அவற்றை ஒட்டிக்கொண்டுபோய், தங்கள் தங்கள் குலத்து
மனைவிகளு மக்களுமிருக்கிற வாழ்வையுடைய வீடுகளின் முகடுவரையினும்
முட்டுமபடி கிரப்புவார்கள் எ - று. 47

நாடு தோறாமிவ வாறு நடப்பன
நாடு தோறுங் களிமாறி லாடுவ
வீடு தோறுந திருவினை யாடுவ
கூடு தோறுங் கருங்குயில கூவவே.

இ - ன். காடுகளிலெல்லாம் களிப்பையுடைய மயில்களாடுகின்றன. அவர்கள் வீடுகளிலெல்லாம் இலட்சுமி சந்தோஷமாய் வாசஞ் செய்வாள். மரத்திலே கட்டியிருக்கிற கூடுகளிலெல்லாம் கரிய சூழில்கள் இருந்துகொண்டு கூவுதல் செய்ய, அந்தக் கோசலநாடு முழுதும் இப்படி நடக்கின்றன எ - று 48

பெடைகி டப்பவும் பிள்ளை கிடப்பவும்
இடைகி டப்ப விளவனச் சேவல்கள்
மடைகி டக்கும் வளைமுததை யண்டமென்
றடைகி டப்பன வன்னப் பெடைகளே.

இ - ன். பெட்டை யன்னங்க ளொருபுறத்திலே இருக்கவும், குஞ்சு ளொருபுறத்திலே யிருக்கவும், இளமையான ஆண்ணனங்கள் நடுவே கிடக்கின்றன. நீர்பாய்கிற மடையிலே யிருக்கிற சங்கினது முத்துக்களைத் தங்கள் முட்டையென்று நினைத்துப் பெட்டையென நனங்கள் அடைகிடக்கின்றன எ - று.

சாயெ லாம்பரு வச்செழுஞ் சாலியின்
காயெ லாந்தின்று கன்னற படபபையுள்
மேய லாலிள மேதிக ளின்கடை
வாயெ லாமுதது மாலைக ணுலுமே.

இ - ன். கோரைகள்போல முழுதும் வளைந்து கிடக்கிற செழுமையான நெல்லின கதிர்களை யெல்லாம் தின்று கருப்புத் தோட்டங்களிலே புகுந்து மேய்வதனாலே இளமையான எருமைமாடுகளின் கடைவா யெல்லாம் முததுக்கோவைகள் தொங்கும் எ - று.

முத்தானது, மதி - மேகம் - சங்கு - சிப்பி - மீன் - ஊத்து - முதலை - உடம்பு - தாமரை - வாழை - கமுகு - கருப்பு - செந்நெல் - மூங்கில் - யானைக்கொம்பு - பன்றிக்கொம்பு - பசுவின் பால் - நாகம் - கொக்கு - நங்கையா கழுத்து என்னும் இருபதிலங்களிலும் பிறகருமென்பது பிரமாணம். இங்கு எருமைமாடுகள் கரும்புத்தோட்டத்துட் புகுந்து அதனைத் தின்னலால், கரும்புகளின் கணுக்களில் முளைத்திருக்கிற முததுக்கள் அவ்வெருமை மாடுகளின் கடைவாய்களில் ஓசறனபிணைந்து கொண்டிய கோவைபோலத் தொங்குகின்றன வென்றார். 50

மட்டி லாமட வார்துடை வாவிவிட
டெட்டி யன்ன மிரிந்து பறக்கவாய்
விட்டி ரங்கிடு பாபபினை மெனமலர்த
தொட்டி லாட்டித் திரைக டுயிற்றுமால்.

இ - ன். அளவில்லாத பெண்கள் நீராடுகிற குளங்களை விட்டு அணங்கன் தூரமாய் ஓடிப் பறந்துபோக, அப்போது வாயைத்திறந்து கத்துகிற அவற்றின் குஞ்சுகளை, அலைகள் மிருதுவான தாமரை மலர்களையே தொட்டி லுக்ககொண்டு அசைத்துத் தூங்கச்செய்யும் எ - று. 51

பள்ள மேற்பன சக்கனி யூலவ்
 வெள்ள மேற்கம லத்தலர் மேல்விழ
 உள்ள மேற்கமு னுண்ட வவாவினூல்
 வள்ள மேற்பன போல்வன வாவியே.

இ - ன். மாததடியாநிய பனளங்கனிலே கிடக்கிற பலாப்பழங்களினது
 தேனூறலானது, அங்குள்ள குளத்துமேலே மலர்ந்திருக்கிற தாமரைமலரின்
 மேலே விழுந்த காட்சியானது, முன்னே மணம் கிறுத்தியாகக் குடிக்க குளங்
 கள், ஆசையினாலே தொண்ணைகளை ஏந்துவனபோலிருந்தன எ - று 52

பூகத தினசெழும பாளையைப் புனகவி
 நாகத தின்பட மென்று நடுங்கியே
 பாகத திற்பின்று விட்ட பலாகுகனி
 மேகத திற்புரை வெங்கதி ரொக்குமே.

இ - ன். கமுசமாததினது செழுமையான பாளையை புகதியீனமான
 குரங்குகண்டு பாம்பின்படமென்று பயந்து ரசத்தினே தினதுகொண்
 டிருந்து விட்டுவிட்ட பலாப்பழமானது, மேகத்திலே பொருந்தியுள்ள
 சூரியனை ஒத்திருக்கின்றது எ - று 53

சேறு பாயமலாத தோனொடு திங்குளி
 ஊறு பாயவெடு மொண்குரும பட்டதீடு
 சாறு பாயவெடு தததும்பு கூடியே
 ஆறு பாய்வன வங்குக கனநத மெ.

இ - ன். நிலத்திலே சேறுண்டாகப் பாயுகின்ற பூவிலிருந்து வழிபுக்
 தேனூடனே இனிப்பான பழங்களிலாதுகிற தேன்பாயவனவும், அழகான
 கருமையாட்டின இனிப்பசாறுகள் பாயவனவும் தமையிலொன்றாகக் கூடி,
 ஆறுகப்பாயவனவாகிய அந்தந்த இடங்களெல்லாம் அநேகமுண்டு எ - று. 54

மனநாநகு மலர்குளின் மேய்ந்திளந்
 தெனநல நாதவண் சிந்திய தாதுகள்
 குன்றின் வீழ்ப்பொன மழைக்குழு வெணனலே
 முன்றி லுமமணி மாடமு மொயக்குமே.

இ - ன். இளம் தெனநலானது வந்து பரிமளந்தந்திய மலர்களிலே
 பாலி, அங்கே உதிர்ந்த பாகப்பொடிகள், மலர்களினமேலே பெய்கிற
 பொனமழைக் கூட்டம்போல, வாசல்களிலும் அழகிய வீடுகளின்மேலும்
 கிரம்பப் படையும் எ - று. 55

உலக நுமபுனத திறகிளி யோசசுவா
 அகல்க வண்கொண் டெறியு மராமணி
 பகல்வி முங்குண மொபபன பாரெலாம
 குகனி நுந்த செழுநதண் குறிஞ்சியே.

இ - ன். முருகக்கடவுள் விளங்குகின்ற செழுமையான குளிர்ச்சியை யுடைய குறிஞ்சிநிலமெங்கும், கெடுத்தல்லலாத தினைப்புனத்திலே கிளி களை ஒட்டுகிறவார்களாகிய குறவர்கள் அகன்ற கவணிலைவாதது வீசுகிற நாகரத்தினங்கள் (மேலெழுந்து விழுகிற தோற்றமானது), ஒவ்வொரு ரூரியன கீழே விழுகிற திரட்சியை யொத்தன எ - று.

56

நெடிய நெய்தலி னிததில வண்டலில
கொடிய காதலிற் றூட லிழைத்ததிடுங்
கடிய நீலக் கருங்க ணுளைச்சியா
மடியி லேறி வளைகண்முத தீனுமே.

இ - ன். விசாலமாயிருக்கிற நெய்தலிலததிலே முததுக்க னொதுங்கிக் கிடக்கிற சேறறுநிலத்திலிருந்து, கொடுமையான காமத்தினுலே சுழியிடிக் கொண்டிருக்கிற பரிமளத்தைக் கொண்ட நீலமலாபோலுங்கரிய கண்களை யுடைய வலைச்சியாகள மடிமேலேறி, சங்குகள முததைப்பெறும் எ - று.

57

கலைய ளக்குங் கருங்க ணுளைச்சியா
புலைய ளக்கு நறைக்கும பொருநதியே
விலைய ளப்பன வெணமுத்த மய்ய
னிலைய ளக்கும பரதவா நெய்தலை.

இ - ன். தருமநிலையை அளவுச்சயதுருக்கிற வலையாகளுடைய நெய்த நிலத்திலே, காமநூலை அளவுச்சயது பராக்கின்ற கரிய கண்களையுடைய வலைச்சியாகள, இழிருணத்ததுடனே அளவுச்சயது விற்கிற களங்குகுச் சமமத் தமாக, விலைக்கு அளவுச்சயது கொடுப்பவ்வு அளவிய முததுக்கனே எ - று.

58

நிலமவி ளக்கிடு நித்தில நீலவுற
பலமவி ளக்கிடு பைமபுனல பண்பின்ன
னலமவி ளக்கிடு நலலவா வாயமொழி
குலமவி ளக்கிடுங் கோசல நாடரோ.

இ - ன். எல்லா நாட்டுக்கும் சீரேஷ்டமாக விளங்குவதான கோசல நாட்டில், முததுக்கள நிலங்களுள்ளாய் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும். பசுமை யான ஜலங்களிலே நீலோற்பலமலாகள விளங்குகொண்டிருக்கும். நல்லோர களுடைய வாயச்சொற்களிலே பிரடியாசனமான நன்மாக்கங்களை விளங்குவதா யிருக்கும் எ - று.

59

நாட்டுச்சிறப்பு முற்றிற்று.

ஆக பாடல - 73.

நகரச்சிறப்பு

கலி வீரத்தம்

மகர தோரண வாயிலு நாளுசிலுஞ்
சிகர மாமதி லுஞ்செறி பேரகழ்
சுகரர் வானபுகழ் சாற்று மயோத்திமா
நகர மேன்மை சிறிது நடத்துவாம்.

இ - ன். மகரதோரணங்கள் கட்டியிருக்கிற கோட்டைவாசலும், மதி
லுறப்புகளும், அவ்வுறப்புகளையுடைய பெரிய மதிலுஞ் சூழ், அம்மதிலைச்
சூழ்ந்த பெரிய அகழிபானது, இதுவே சுகர தோண்டிய கடலென்று
சொல்ல அந்தச் சுகரர்களுடைய பெரிய புகழைப் பிரசித்தப்படுத்துவதான
அயோத்திமா நகரத்தினது மேம்பாட்டை (இனி எம்மாலே கூடியவளவு)
கொஞ்சம் சொல்லத் தொடங்குகிறோம் எ - று.

1

மாட மாளிகை யுமமடைப் பள்ளியுங்
கூட கோபுர முமபெருங் கோயிலு
மாட ரங்கு மணியறச சாலையும்
பாட லங்கரி வைகிய பந்தியும.

இ - ன். வீடுகளும் உப்பரிகைகளும் மடைப்பனளிகளும் கூடங்களுங்
கோபுரங்களும் பெரிய அரண்மனைகளும் நடனரபண்ணுகிற நாடகசாலை
களும் அழகிதான கரும்சத்திரங்களும் குதிரைகளும் யானைகளும் நிறகிற
இடங்களும் மிகவுள எ - று

2

மார னன்னவா மாமயி லன்னவா
தார டாந்த புயமுந தனங்களுந்
நேர டாந்து நெருக்கலின வீழ்ந்தபொன
ஞா மினனுல வாவண வீதியே.

இ - ன். மன்மதனை ஒத்த புருஷர்களும், அழகிய மயிலையொத்த சாயலை
யுடைய பெண்களும் ஆகிய இவர்களுடைய மாலையர் நெருங்கிய தோள்
களும், கொங்கைகளும் நேரே பொருந்தி நெருங்குதலினாலே உதிர்த்த
பொன்னும் முதலும் கடைவீதிகளிலெல்லாம் விளங்கிக் கிடக்கின்றனவா
வீருக்கும் எ - று.

3

அன்பு தங்கு மனததரிச் சந்திரன்
றன்பு கழ்க்கொழுந தோங்கித் தழைத்தல்போற்
பொன்பு ணர்முலை யாபுலர்த் தும்மகி
ஷின்பு கைசென் நெழுமுக டெங்குமே.

இ - ன். அன்புதங்கிய மனத்தினனாகிய அரிச்சந்திர மகாராஜனுடைய புகழானது கொழுந்துகொண்டு வளர்ந்து தழைப்பதுபோல், பொன்னிறமான தேமலைகொண்ட தனங்கனையுடைய பெண்கள் கூந்தலைக் காயச்செய்கிறதற்கு மூட்டுகின்ற அகிற்கட்டைகளின் புகையானது ஆகாயமுகடெல்லாம் போய்ப் படரும் எ - று. அன்பு - தெய்வபத்தி. 4

சோனை யார்ப்பென வூழி தொடர்நதெனச்
சேனை யார்ப்பன தேரோலி யார்ப்பன
வாளை யார்ததுறும் வாமபரி யார்ப்பன
வாளை யார்ப்பன வாவண வீதியே.

இ - ன். கடைவீதிகளில் மேகங்கள் முழங்குவதுபோலவும் ஊழிகளால் வந்தாற்போலவும் சேனைகளும் சபதிகின்றன. தோகளினொலியு முழங்குகின்றன. ஆகாயத்தை யளாவிச்செல்வதாய்த் தாவுகின்ற குதிரைகளும் கனைக்கின்றன. யானைகளும் வீறிடுகின்றன எ - று. 5

வேத வோதை வியனகலை யோதையின
கீத வோதை கிளையோதை யாடுவா
பாத வோதை பரிபுரத தோதையாழ்
நாத வோதை நடப்பன நாளுமே.

இ - ன். வீதிகளிலே வேத்காஷ்டங்களும், பெரிதான கலைஞான வொலியும், இனிய கீதங்களினொலியும், மூங்கிற குழல்களினொலியும், ஆடுகிற வாகளுடைய காலிலுள்ள சதங்கைகளினொலியும், சிலம்புகளினொலியும், வீணையிலுண்டாகின்ற கானவொலியும் நாள்தோறும் உண்டாகிக்கொண்டே யிருக்கின்றன எ - று. 6

நிள்ளை பாடுவ கீதங்கள் சாரிகைப
பிள்ளை பாடுவ வேதம் பிராமணா
கொள்ளை பாடுவ ரினனிகை கோதையா
வள்ளை பாடுவா மன்னவன வண்மையே.

இ - ன். கிளிகள் பாட்டுகளைப் பாடுகின்றன. நாகணவாய்ப்புட்கள் மழலைச் சொற்களைப்போற பேசுகின்றன. பிராமணக் கூட்டங்கள் வேதங்களைப் பாராயணஞ் செய்வர். இனிதான இசையினையுடைய பெண்கள் அரிச்சந்திர மகாராஜனுடைய உதார குணங்களை வள்ளையெண்ணும் பிரபந்தத்தில் அமைத்துப் புகழ்வார்கள் எ - று.

வள்ளை யென்பது, உலகை யோசங்கித் தந் தலைவன வளங்கூறி மகளிரா பாடுவது. 7

கூட லோங்குவ கோதையா யாவாகு
மூட லோங்குவ தாவை யொருத்திகு

மாட லோங்குவ கண்ணுளர்க் கன்றன்றும்
பாட லோங்குவ நிததலும பாணர்க்கே.

இ - ன். (அவவயோத்திமா நகரத்திலுள்ள) பெண்க ளெல்லோருக்கும் எப்போதும் தத்தம் நாயகருடனே கூடுதல் அதிகமா யிருக்கும். மூதேவீ ஒருத்திக்கு மாதிரி (அநநகிரி சேருதற கியலாமையா லுண்டாகிய) பிண்ககே அதிகமா யிருக்கும். நாடகிகளுக்கு அந்தந்த நாளகடோறும் ஆடுகிற தொழிலே அதிகமா யிருக்கும். பாணர்களுக்கு நாடோறும் பாடுகிற தொழிலே அதிகமா யிருக்கும் எ - று. பாணா - புகழ்ந்து பாடுவோர். 8

பொறப ராககாப பூரப ராகசசெம
பறப ராக பயோதர வேசையா
விறப ராக மிராவிடி யனமுதற
கற்ப ராகம நாடக கானமே.

இ - ன். பொன்னிறமான கந்தப்பொடிகளும், பச்சைக்காப்பூரத தூள்களும், சிவந்த பதுமராக மணிமாலைகளாக கொண்ட கொங்கைகளையுடைய வேசையார்கள தங்கள் தேக்கத்தை (ஆசைத்த புருடர்களுக்கு) இராக்கால முழுதும் விலைக்கு விற்பார்கள். இராகங்களும், அந்த நடனத்துக்கேற்ற பாடல்களும், விடியற்காலத்திறகுமுன்னே கறறுக்கொள்வார்கள் எ - று. 9

எமமி னண்ணி யிருநதன யாவையும
வம்மி னென்ன வழைப்பது மானவே
விமமி நின்ற வியனகொடி யெங்குணூந
தமமி னின்று துடங்கித் தயங்குமே.

இ - ன். அவவயோத்திமா நகரத்தார்களுடைய வீடுகளினமே லெல்லாம் மிகுந்து நிற்கின்ற சிறந்த கொடியாடைகளானவை, தமக்குள் ஒங்கி நின்ற, எங்கனிடத்திலே சோந்திருக்கிற எல்லாப் பொருள்களையும் (ஆசையால்) கொள்ள வாருங்கள் என்று கூப்பிடுவது போலத் துவண்டு விளங்கும் எ - று. 10

முனனை மாதவத தானமுழு புகருநல
லன்னை யாமரிச சந்திரன றனனைமா
லென்ன மேல்வளைந தீண்டிய பாறகட
றனனை யொத்தத் தவளக கொழுகளே.

இ - ன். வெள்ளைக் கொடிகளானவை, பூர்வத்திலே செயத பெரிய தவத்தினலே எல்லாப் பொருள்களுக்கும் நல்ல காய்போன்ற அரிச்சந்திர மகாராஜனை விஷ்ணுவென்று நினைத்து, றெலே சூழ்ந்து பரவின பாற்கடலை ஒத்திருக்கின்றன எ - று. 11

திருக நோக்கியுற சித்திரப பாவையை
யருக நோக்கிய வனபரை வல்லிய

நருக நோக்கிய ஸூடலி னோகருயிர
பருக நோகருஞ் சமனைப் பழிகருமே.

இ - ள். (அந்தந்த வீடுகளில்) பிணக்கு நோக்குடையதாக எழுதியிருக்கிற சித்திரப் பிரதிமைகளை, தங்களை யணைக்க நோக்குவதுபோல் அணைக்கப் பார்க்கின்ற நாயகர்களை, கொடிபோலும் இடைகளை யுடைய பெண்கள் மனமுருகப் பார்க்கின்ற பிணக்குப் பாவையானது, உயிரைக் கொள்ளை கொள்ளப் பாக்கின்ற யமனைப் பழிக்கும் எ - று

திருக நோக்கியலாவது. முறுக்கிய முகத்தோடு பிணக்குப் பாவை
தோன்ற விருத்தல் 12

முரணெடு மெகுலி சததவன மூண்டபோக
கரண மககரிச சந்திர னுமெனாச
சரண டைந்த தடவரை யீட்டமபோ
றிரணெடு மெபரித தேரணி நிறுமே.

இ - ள். மாறுபாட்டையுடைய நீண்ட வச்சிராயுத்ததைத் தாங்கிய இந் திராணவன மூளுவதான சண்டைக்கு, நமமைத் துன்ப நேராவண்ணம் காப்ப வன ரட்சகளுன அரிசச்சந்திர மகாராஜனை யாமென்று அடைக்கலமென்று வந்திருக்கிற பெரிய மலைக்கூட்டம்போல், திரட்சியாய் நீண்ட குதிரைகள் கட்டுவதான தேரின வரிசைகள் நிறகும் எ - று.

பொன்னாட்டுக் கிற்றவனாகிய இந்திரன், முன்னொருகால தன் கைப்படையாகிய வச்சிராயுத்தத்தினால் மலைகளின் சிறகுகளை சேதித்தனனாதலின், அன்னோன மீண்டும் அச்செய்யைக் விளைப்பானென்னும் பீதியால் வரைகள் அரிச்சந்திரனைச் சரணடைந்ததுபோலத் தோ வரிசைகள் நிற்கின்றனவென்னும் பொருள் தோன்ற இச்செய்யுளின் கூறியது. அத்தோகளினது உயர்ச்சியும் திரட்சியும் வியந்து கூறியபடி என்க 13

ஏம சாலையு டின்னிசைசு சாலையு
மோம சாலையு டுனற்ச சாலையு
தூம சாலையு ந்தோகையா நாதவக
காம சாலையு மேகணக கிலலவே.

இ - ள் திரவியங்களிருக்கிற சாலையுளும் இனிய இசைநூல் கறகிற சாலையுளும், ஒம்மபண்ணுகிற சாலையுளடின் தருமசத்திரச சாலையுளும், புகைகள் கிளறுகின்ற சமையற்சாலையுளும், பெண்களுடைய மிகப் பெரிதான காமானுபவம் பண்ணுகின்ற சாலையுளும் அநங்கரிவே அளவிலை எ - று. 14

அறமி ருக்கு மனத்தி லினைவாக்குற
திறமி ருக்கும புயந்நிற ரெழுநாடா
நிறமி ருக்கும படைநினா னீகசமின
மறமி ருக்கு மடநதையா கண்ணினே.

இ - ன். அந்நகரமாகளுடைய மனத்தில் தருமமே குடிக்கொண்டிருக்கும். தோள்களில் சாமாததியமே நில்கொண்டிருக்கும். ஆபுதங்களினிடத்திலே சூரியகாந்தியே நிலபெற்றிருக்கும். பெண்களுடைய கண்களிலே பிணங்குங் குணமே யிருக்கும் எ - று. 15

தொட்டு மன்னன் சுடாமுடி சூடிய
மட்டு மேககமவ வாணகர்க் கில்லையு
ணட்டுண் பாரன்றி யாதுல ரினபையா
லிட்டு ணுக்குறை யென்பதொ ரேக்கமே.

இ - ன். அந்த அரிச்சந்திரமகாராஜன அரசாளுகையைத் தொடங்கி, பிரகாசங்கொண்ட திருமுடி சூடிக்கொண்டிருக்கும்மனவும் எககமென்பது அந்த ஒளி யால் மிக்க பட்டணத்திற்கு இல்லை சமைத்துண்கிறவர்களே யல்லது, பிச்சைக்கு வருகிறவர்களில்லாமையினாலே, பிச்சையிட் ணெண்தகுறையே யுண் டெனபதான இவவேககமொன்றுமே அந்தப் பட்டணத்திலுண்கு எ - று. 16

கற்றி நுகுகொலைக கண்கண்டு காழுகா
முற்றி நுமபையு மோடியுளங் கொங்கையா
வீற்றி நுமமருங் கென்னுமி நுமபையு
மற்றி நுமபையும மண்டலத் திலலையால.

இ - ன். எப்போதும் கொலைத்தொழிலைக் கற்றுள்ள பெண்களின் கண்களைக் கண்டு காழுகாரான புருஷர்கள் நிரமபக்கொள்ளுகிற துன்பமும், உயர்ந்த இளமைப்பருவத்தையுடைய கொங்கைகளின் கணத்தாலே இடையானது ஒடித்துபோகு மெனபதான துன்பமுமே அந்நகரில் உண்டேயன்றி, வேறு துன்பம் அவ்விடத்திலில்லை எ - று. 17

இபம ருப்பெனக் கொங்கைக் மந்திடை
தபமு ரிரதிடுந் தககதன மீதென
வுபய பாதத்திறு கொண்பொற சிலம்பிடு
மபய மன்றி யபயமற நிலலையே.

இ ன். யானைகொம்பு போலவனவான கொங்கைகளைத் தாங்கி இடையானது கெடுதலாக ஒடித்துபோகும் தகுதியானதல்ல இதுவென்று இரண்டு கால்களுக்கும் அழகிதான பொன்னாலாகிய சிலம்புகளிட்டு ஒலிப்பதான அபயக ரூலே யல்லாமல் அங்கு வேறு அபயகரூவிலில்லை எ - று

அபயகரூல - பயமில்லாமையை வேண்டுகு ரூல.

18

நிறையுந் தாமரை நீட்டத்தி னறபுணர்
சிறையு மன்றிச சிறைபிறி திலலையால
பிறையு மெனமுலைப் பேதையா சிறறிடைக
குறையு மன்றிக் குறைபிறி திலலையே.

இ - ன். மாட்சிமைதங்கிய தாமரைமலர்களி னீட்சியினை யுடைய நல்ல நீர்க்குளங்கள் முதலானவைகளுக்குச் சிறைசெய்வதேயன்றி, வேறு சிறை செய்ததில்லை. சந்திரப்பிறையும், மெல்லிய கணங்கள் வாய்ந்த பெண்களினுடைய சிறிய இடைகளும் தேயுமேயல்லது வேறு தேய்வில்லை எ - று.

சிறை செய்தல்-காவல் செய்தல்.

19

பொருநதி மானும் புலியும் புனலுட
னருநதி வாழு மொருதுறை யன்பினாற்
பருநதும பைங்கிளி யும்மொரு பஞ்சரத
திருநது வாழு மிரவும் பகலுமே.

இ - ன். ஒரு துறையிலே மானும் புலியுந் தண்ணீரைச் சேர்ந்த குடித் துக் கூடி வாழ்வதாயிருக்கும், பருந்தும் பச்சைகளிடும் இரவும் பகலும் அன் புடனே ஒரு கூட்டிலே கூடியிருந்து வாழ்வதாயிருக்கும் எ - று. 20

பொருளும் வேத புராணமும் புந்தியிற்
றெருளுந் தான தியாகமும் யாகமு
மருளின் மாதவ முமவள மும்முயிர்க்
கருளுந் தோன்றுறு மநகர ரத்தினே.

இ - ன். அந்த நகரத்திலே அர்த்தந்தெரிதலும், வேத புராணங்கள் பாராயணஞ்செய்தலும், அதனிலே புகழியிலே தெளிவுடைத்தா யிருத்தலும், தானங்கொடுத்தலும், தியாகஞ் செய்தலும், யாகங்கள் பண்ணுதலும், மயங்க மல்லாத பெரிய தவங்கள் செய்தலும், சம்பததுக்கொண்டிருத்தலும், ஜீவ காருணிய முண்டாயிருத்தலுமே விளங்கிக்கொண்டிருக்கும் எ - று. 21

மேற்படி-வேறு

அத்திருந காக்குணிரை யாபிரம ணித்தூண்
பத்திகளு மத்தொகைய பைமபொனுறு கோயிற்
சித்திரம ணித்தனிசின முததணிசெ முமபொற்
சத்திரநி முற்றவரிச சநதிரனி ருநதான.

இ - ன். அப்படிப்பட்ட திருநகரத்திலே வரிசையாக ஆயிரம் இரத்தினத் தூண்களுள்ள மண்டப வரிசைகளும், அந்த ஆயிரமாற்றுப் பசுமபொன் னிலே செய்கிருக்கிற அரண்மனையாக அமைந்திருப்பதி லநேக சித்திர விசித்திரங்களாக இரத்தினங்கள் பதித்திருக்கிற சிங்காசனத்தின் மேலே முத்துக்களாலே அலங்கரித்திராமின்ற செழுமையுடைய பொனமயமான பூச் சக்கிரக்குடை நிழல் செய்ய, அதன்கீழே அரிச்சந்திரமகாராஜன் கொலு விருத்தான் எ - று. 22

என்னதிலி தென்னதிலி தென்றிருகை கூப்பி
மன்னவரி டுந்திறைகள் வந்தினித ளப்பத்

துன்னுமறை யோர்கள் பலர் சோதிடமு ரைப்ப
மன்னுகவி வாணர்பலர் மங்கலமி யமப.

இ - ன். ஒருபுறத்திலே, என்னது இவ்வளவு, என்னது இவ்வளவென்று சொல்லி இரண்டுகைகளையும் குவித்துக்கொண்டு அரசர்கள் கொடுக்கவேண்டிய பொருள்களைக் கொண்டுவந்து சந்தோஷமாக அளவுசெய்து கொடுத்ததுகொண்டிருக்கவும், ஒருபக்கத்திலே நெருங்கின வேதப்பிராமணர்கள் பலரும்வந்து பஞ்சாங்கமுதலான பொருத்த நிமித்தங்கள் சொல்லிக்கொண்டிருக்கவும், மற நெருப்புறத்திலே கிலைபெற்ற கவி வல்லவர்கள் பலருங்கூடச் சுபமானகவிகள் பாடவும் எ - று.

இதுமுத லொன்பது பாடல்கள் * குளகம்.

23

முநதையிர விகுல முதற்றலைமை யோடும்
வந்தகுல மந்திரிகண் மண்டலிகா சூழ்ச
சந்திரமு கத்தமனி யகனக நததுச
சந்தரம் டந்தையாக முற்றிபணி மாற

இ - ன். பழமையான சூரியகுல நோனிய நாட்டிலுள்ள பிரதானமான சிறப்புடனாகு வந்திருந்துள்ள சிவரஷ்டகுல மந்திரிகளும், மண்டலிகா களும் ஒருபுறத்திலே சூழ்ந்திருக்கவும், இருபக்கத்திலும் சந்திரன போலு முகமும், பொன்மலைபோலும் கனமான தனங்களைமுழுடைய செளந்தரிய முள்ள பெண்கள், வண்ணசாமரங்கள் சுழலிச்சுழற்றி வீசுகிற செயல்களை மாறிமாறி நடந்துக்கொண்டிருக்கவும் எ - று

24

ஆடகம் ணிக்கடக கைத்தலம் முந்த
மாடகமு றுகுபு மடந்தையாகள் பாடப
பாடகப தபபரி புரத்தொலி யெழுமப
நாடகம் டந்தைய ரசைநதுநட மாட.

இ - ன். பொன்னினாலே செய்து இரத்தினங்களை பதித்திருக்கிற கங்க ணங்கனணிந்த கை பதிய முறுக்காணிகளை முறுக்கி மடந்தைப் பருவப் பெண்கள் பாடிக்கொண்டிருக்கவும், ஒருபுறத்திலே பாடகங்களணிந்த கால்களிலே சிலம்போசைகளினால் டனஞ்செய்கிற பெண்கள் அசைந்தசைந்து நடனஞ் செய்யவும் எ - று.

25

ஆகமிசை தங்குமணி யாரமு வற்றின
பாகமிசை சோதிவிரி பனமணியு மின்னக்
கோகனக மங்கையொடு கொற்றவையு மம்பொன
வாகுவல யங்களு மணிபுயமி லங்க.

* “குளகம் பலபாட்டு டொருவினை கொள்ளும்”—என்பது சூத்திரம்.

இ - ன். மார்பின்மேலே தங்கியிருக்கிற இரத்தினமாலையும், முத்து மாலையும், அவைகளின் நடுவே சோதிகளைப் பரப்புகின்ற பலவகை இரத்தினங்களும் பளபளென்னவும், செந்தாமரைமலரிவிருக்கிற லட்சுமியும், வீரலட்சுமியும் அழகிதான் பொன்னுலாகிய அழகுக்கொண்ட கேழ்வரங்களும் அழகிய தோள்களிலே விளங்கவும் எ - று

26

சோமனைமுடித்தருளு மாபதிசுடாத
காமனிவ நென்னவொளிர் கட்டமு கிலங்க
மாமகர குண்டலம் ணித்திருவில் வீசச
சேமவுடை வாளுதுதி ருக்கையிலி லங்க.

இ - ன். சந்திரனைச் சடைமேற் சூடிக்கொண்டிருக்கிற பார்வதி நாயகனை பரமசிவனாலே எரிககப்படாத மனமதன் இவனருனென்று சொல்லும் படி பிரகாசிக்கிற பேரழகு விளங்கவும், பெரிய மாரககுண்டலங்கள் இரத்தினங்களினுடைய சிறந்த காந்திகளை வீசவும், உயிர்க்காவல செய்கிற உடைவாளானது திருக்கையிலே விளங்கவும் எ - று

27

துடிப்படுக ரத்தினடி யாததொழுது நீற்றுப
பொடிப்படல பெப்படுக றுப்புநுதல பொங்க
முடித்தலைபு நத்திசைமு கத்தர ருப்புத்த
வடுபடுக றுப்பிரும லாககமுலவி ளங்க.

இ - ன். உடுக்கை தங்கின கைபையுடைய சிவனடியாகளை வணங்கி விபூதி தூளிதந்தோனற வடுவாங்கிய கறுப்பானது நெற்றியிலே விளங்கவும், எட்டுத்திக்குளிலுமுள்ள அரசரான கிரீடமணிந்த தலைகாபட (அரிச்சந்திர மகாராஜன பாதங்களில் வீழ்ந்து) வணங்குதலினாலே, (அகநிரீட) வடுவாங்கிய கறுப்பு இரண்மொலர்போலும் பாதங்களில் விளங்கவும் எ - று.

அரிச்சந்திரமகாராஜன சிவனடியாரிடத்தும், எல்லாப் பாவங்களையும் போக்கவல்ல விபூதியினிடத்தும், மிகப் பறமுடையவரென்று இச்செய்யுளால் விளங்குகிறது. சாவதாசாலமும் விபூதியையுள்ளி நெற்றியிலே பூசுதலினாலுண்டாகிய வடுத்தோனறமெனபார். “பொடிப்பட வடுபடு கறுப்புநுதல பொங்க” என்றார்.

சிவனடியார்களின் பெருமையினை

“எவரேனுங் தாமாக விலாடத் திட்ட திருநீறுஞ் சாதனமுங் கண்டா லுங்கி, யுவராதே யவரவரைக்கண்டபோது உச்சந்திமைத் திறநினந்தங் குவந்து கோககி, இவாதேவ ரவாதேவ ரெனறுசொல்லி யிரண்டாட்டாதொழித் தீசன் றிறமே பேணிக, கவராதே தொழுமடியார் நெஞ்சினுள்ளே கணர்ப் பூர் நடுதிறையக காணலாமே” —என்னும் திருகாவுக்கரசு சுவாமிகள் அருளிச் செய்த தேவாரப் பதிகத்தானறிக.

விபூதி யணிதலினு வுண்டாகும் சிறப்பினை

“வேதத்தி லுள்ள தூரீறு வெநதுயர் தீர்ப்பதுரீறு
போதந தருவதுரீறு புன்மை தவிர்ப்பதுரீறு
ஓதத தருவதுரீறு வுண்மையி லுள்ள தூரீறு
சீதப்புனல் வயல்குழந்த திருவாலவாயான் றிருரீறே” என்னும்

திருஞானசம்பந்தமுதாத்தி சுவாமிகள் தேவாரப்பதிகத்தா னறிக.

காலமது கண்டுகதி ருஞ்சகியு மொததெண்
பாலளவு நீளகதிப ரப்புவன போலக
கோலமுக நின்றொளிகு லாவவதன மீதே
சாலமணி மேவுமுடி நின்றொளித யங்க.

இ - ன். சமயந்தெரிந்து சூரியனுஞ் சந்திரனும் ஒருசேரக் கூடி எட்டுத் திக்குகள் முழுதும் நீண்ட கிரணங்களை விரிசுநிறுதுபோல, அழகிதான திரு முகத்திலே நிலைகொண்டு ஒளிவிளங்கவும், அந்த முகத்துக்குமேலே மிசவும் இரத்தினங்கள் பதித்திருக்கிற கிரீடத்திலே நிலைகொண்டு ஒளி விளங்கவும்
எ - று.

29

கண்ணக நிறைநதிமை கடந்துகடை தாவி
மண்ணகம் டங்கலும் டைந்ததுரீறாகள் வாழ
விண்ணளவு தாவிடிகு வெங்கலிக ரப்பத
தண்ணவி நெடுங்கடலி டங்கொடுத மைப்ப.

இ - ன். சூளிர்த்துள்ள கிருபையானது இரண்டு கணங்களுக்குள்ளும் கிறைவாய் இமைகளுக்கு மேற்பட்டுக் கூடாகணங்களிலும் தாவுதலாய் இந்த மண்ணுலகமுழுதும் விராபித்து உயிர்களைல்லாம சுகததையடையவும் ஆகாயத் தளவுஞ்சென்று மிகுதியாகிற வெவ்விய கலி புருஷன மறைத்துப்போகவும், நெடிய கடலைப்போல வீசாலங்கொண்டு பெருகவும்
எ - று.

30

வந்தெறிப யோத்தியின் மண்டுதிரை வாரிற
சுந்ததுரை யூதிதிகழ் செங்கதிரக டுப்பச
சந்தமுலை மாதரிடு சாமரையி னூடு
சுந்தரம் ணிப்பணிது லங்கிடவி ருந்தான.

இ - ன். கரைமேலே வந்து மோதுகிற கடலிலே நெருங்கின அலைகள் ஆகாயத்திலே வீசுகிற துறைக்குள்ளே விளங்குகின்ற இளஞ்சூரியனை ஒப்பாக, அழகான தனங்களை யுடைய பெண்கள் வீசுகிற சாமரங்களுக்குள்ளே அதிக ரமணியமான இரத்தினபரணங்கள் விளங்க அரிச்சந்திர மன்னன் அரசுருந்தான
எ - று.

31

நகரச சிறப்பு முற்றிற்று.

ஆக பாடல - 104.

உ
கடவுள் துணை
முதலாவது
விவாககாண்டம்

கலநிலைத்துறை

இருந்த காலையி வியாவாகுகும விடைகொடுத் தருளித்
திருந்து மாமுடி மனனவன சிலருட னிருப்பப
பொருந்து நன்னெறிப புண்ணிய தீர்த்தங்க ளாயு-
யருந்த வத்தின ரனேகாவந தநநக ரடைந்தாரா.

இ - ன். அவ்வாறிருக்கிற சமயத்தில் எல்லாருக்கும் உத்தரவுகொடுத்
தனுப்பிவிட்டு, செவ்வையான பெருமை பொருந்திய கிரீடமணிந்த அரிச
சந்திரமகாராஜன் சிலபேருடனே அச சபா மண்டபத்தி லிருக்குமபோது
பொருத்தமுள்ள நன்மரக்கத்தகத்துக் காரணமான புண்ணிய தீர்த்தங்களிலே
ஸநானஞ்செய்து அருமையான தவதையுடைய அனேக முனிவர்கள் வந்து
அந்நகரத்திலே கூடினார்கள் எ - று. 1

சடையு முண்டமுஞ் சிசையு நுண டாதுகற றேய்ந்த
வுடையு மாமர வுரிகளு முறித்தழ கிருந்த
விடையுந தாழ்சிறு பண்டியு மெய்தநிலைத் தேய்ந்த
நடையும வாழ்த்தலுஞ் சபித்தலு முந்துறு நாயும.

இ - ன். சடைத்தலைகளும், மொட்டைத்தலைகளும், குவித்தலைகளும்,
மெல்லிதான காலிககல்லிலே தேய்த்திருக்கிற உலகிரங்குநட, பெரிய
மரவுரிகளும் உடுத்தி, அழகு குடிக்கொண்டிருக்கிற இடைகளும், தொங்கு
கிற சிறிய வயிறுகளும், ஆபாசமாயினதாக நடக்கிற நடைகளும், வாழ்த்தி
ஆசீர்வதிக்கிறதும், கோபித்தச சாபங்கொடுக்கிறதும் முந்தியவருந் நான்கு
களும் எ - று. (இது முதல் மூன்று பாடல்களாக உள்ளது) 2

தூலு மாபமு நூலிடைத் திகழ்த்துந் துடங்குந்
தோலு மங்குலித் தருப்பையுந் துளங்குநொண செவியரி
னாலும யாகுஞ் டலங்குந் நானமறை நெறிமுக்
கோலு மேந்திய குடைகளுங் குண்டுகள்க் கரமும.

இ - ன். முப்புரிநூலும், மாபும், அந்த முப்புரிநூலினிடமாக விளங்கி மிக
வும் அசைக்கின்ற மனரோலும் விரல்களிடையே தாப்பை மொதிரமும, அசைக்கிற
அழகிதான காலிகளிலே தொங்குகிற மரக்கீட்சிக் கொண்டகாலிப் குண்டலங்
களும், நான்கு மேதமரக்கங்களுக்கொத்த துளி மண்டலங்களுந், தாங்கிக்கொண்டு
வருகிற குடைகளும், கமண்டலங்கள் கொண்டிருக்கிற கைகளும் எ - று. 3

இன்ன கொண்டு விருடிக ளியாவரு மெய்தி
யன்ன சத்திர மணைநதுபுக கனரயர் வுயிர்த்து
முன்னம் வாரிதி யார்ப்பெடுத தாலென முழங்கி
மன்னர் மன்னவன் மாளிகை வாயிலில் வந்தார்.

இ - ள். இவ்வகைகளெல்லாம் கொண்டிருக்கிற முனிவர்களெல்லோரும்
வந்து அந்த நகரத்திலுள்ள அன்னசத்திரத்திலே போய்க் கூடினவர்களாய்
ஆயாசத்தீர்த்து, முன்னே கடல்முழக்கம் கொண்டவந்தாற்போல முழங்கிக்
கொண்டு, அந்த இராஜாதிராஜனுக்கிய அரிச்சந்திரனுடைய அரண்மனை வாயி
லுக்குள்ளே வந்தார்கள் எ - று.

4

வந்த மாதவ ரோதிராம மன்னவன் கேட்டுச்
சிறுதை யிற்பெரு மகிழ்வரச சௌந்திரி கொண்டே
யெந்த மாதவ பிள்ளையாந் தெய்திய தென்னு
வந்த மாதவ மயிலலா முடியுறத் தொழுதான்.

இ - ள். அப்படி வந்து கூடின மகிஷிகளுடைய சப்தத்தை அந்த
அரிச்சந்திரமகராஜனுடைய கெட்டு, மனதிலே பெரிதான சந்தோஷ முண
டாகப் போய் எதிரொண்டு நானசெய்த எந்தப் பெரிதான தவப்பலனானது
இப்போது வந்து சித்சித்ததென்று அந்த மகிஷிகளுடைய பாதங்களைத்
தன் சிரசிலே பொருந்தும்படி வணங்கினான் எ - று.

5

தொழுத காலையி லாசிக ளருந்தவா சொல்லி
முழுது மாமறை முழங்கிட மண்டப முற்ற
வெழுது மாமணி யாதன மவ்வாக நிகுது
பழுதி லாமொழி மன்னவ னிருந்திவை பகாவான்.

இ - ள். அவ்வாறு அரசன் வணங்கினபோது அவ்வருமைபான் தவரிஷி
கள் ஆசீர்வாதஞ்செய்து வாய்முழுதும் பெரிய வேதங்கள் முழங்குவதாக
சபாமண்டபத்திலே வந்துகூட்டி; ஒளிச்செய்து பெரிய இரத்தினசிக்கா
சுணங்களை அந்தந்த ரிஷிகளுக்குத் தக்கபடி கொடுத்துக் குற்றமில்லாத உபசார
வார்த்தையையுடைய அரிச்சந்திரமகராஜன் தன்னுடைய சிவகாதனத்தி
லிருந்துகொண்டு இந்த வார்த்தைகள் சொல்லுகிறான் எ - று.

6

எந்தத் தேயங்கள் கண்டனி ரெந்திசை புருநீ
ரெந்தத் திரத்தங்க வாயினீ புதுபையென கண்டா
முந்தக் கூறுமி னென்றாநி சந்திரன் மொழிய
வந்த காலையி லரசனாக கருந்தவ ருரைப்பாரா.

இ - ள். ஒ மகரிஷிகளே! கீங்கள் எந்தெந்தத் தேசங்களாக கண்டாகன?
எவ்வெத்திசைகள் போனீர்கள்? எந்தெந்த திரத்தங்களிலே முழுநிலைகள்?
அங்கங்கே என்ன ஆச்சரியங்களைக் கண்டீர்கள்? அவைகளை முன்னே எனக்

குத் தெரியச்சொல்லுங்கென்று அரிச்சந்திரமகாராஜன் கேட்க, அப்போது அரிய தவத்தினையுடைய முனிவர்கள் அரசனுக்குச் சொல்லத் தொடங்கினார்கள் - று.

7

அங்கண் மாநிலத் தரியகன் னேசிராட டகததுப
பொங்கு கண்டகி யென்பதோர் புண்ணிய தீர்த்த
மங்கி யாம்புகுந் தாடிநின் னருணமுகங் காண
விங்கு வந்தன மின்னமுங் கேட்டியென் றிசைப்பார்.

இ - ள். அழகிய இடத்தைபுடைய பெரிய உலகத்திலே அருமையான கனனேசிராட்டிலே அலைகள் பொங்குவதான கண்டகி என்னும் ஒரு புண்ணிய தீர்த்தமுண்டு, அந்தத் தீர்த்தத் துக்கு நாககொல்லோருமபோய் அதில் மூழ்கி, உமமுடைய கிருபாசாரமுள்ள திருமுகத்தைக் காண்பதற்கு இங்கே வந்தோம். (ஒ அரசாக்கரசனே!) இன்னமும் ஒரு அகிசைமுண்டு; அதையுங் கேளுமென்று முனிவர்கள் சொல்லுகிறார்கள் - று

8

அந்த நாட்டினிற் கன்னமா புரிநக ராநவோன
சந்திரனவழிச சந்திர தயனறவம் புரிநது
சந்த வாசடைந் கடவுடன வரத்தினுய் பயந்த
தந்த மாமுலைத் தையலசந் திரவதி யென்பாள்.

இ - ள். அந்தக் கனனேசிராட்டிலே கன்னமாபுரி பெண்ணும் பட்டணத்தை யாளுகிற சந்திரனுடைய குலத்திலே பிறந்த சந்திரதயனென்னும் அரசனாவன அனேக தவங்களைச் செய்து (கொணறைப்பூமணம்) பரிமளிகினை நீண்ட சடைகளையுடைய பாம்பிவனுடைய வரத்தினுலே பெற்ற யானைத் தந்தங்களபோலும் பெரிய தனங்களையுடைய (அழகால் மிக்க) ஒரு பெண் சந்திரவதிபென்பவள் - று.

9

மண் மடநதையா தமமுளுந் வரவ னுறையும்
விண்ம டநதையா தமமுளுந் திகரிலா விடலவேய்
கண்ம டநதையா கருங்குழ லருந்ததி ம் உபபி
கெண்ம டங்குகுப புடையளிந் திரையினு மெழிலாள்.

இ - ள். பூலோகத்திலுள்ள பெண்களிலும், தேவோகத்தின வாகுஞ்செய்கிற தேவலோகத்திலுள்ள பெண்களிலும் ஒப்பாகிறவர்களிலலாத வெற்றியேவ போலுங் கனனையுடைய பெண்ணாவாள். பின்னும் குளிரந்த கருமையான கூந்தலையுடைய அருந்ததியினுடைய பதிவிரகா குணத்திற்கு எட்டுப்பங்கு அதிகமான பதிவிரதாசிரோணமணியானவள். மகாலட்சுமியைப் பார்க்கிலும் மிகுந்த அழகையுடையவள் - று

இனி அடியிலவரும் ஏழு பாடல்களால் அவளழகின் வரலா றுரைக்கப் பட்டது.

10

எழுகீர்க்கழி நெடிலடி யாசீரிய விருந்தம்

முகிலெவென் றறலைக் கடிநதுசை வலத்தை

முனிநதுபொற் கடுக்கையை முடுக்கி

யகின்றம புகையுந தகரமும் புழுது

மளைஇப் பனிரீரிலே நன்னது

பகலவற் குடைநத வசையினுல வெளகிப

பலமலர்த தாரணிந தவனே

டிகலசெயக கருதி யிருடி.ரண் டாலித

தெழுநதன செழுநதடங் குழலாள்.

இ - ள் மேகத்தை வென்று, கருமணலையும் ஒதுங்கத் தள்ளி, பாசியையும் வெறுத்தது, அழகிய கொன்றைக்காயையும் தூரத்தி, அகிலினது நல்ல வாசனைப்புகையும் மயிர்ச்சாந்தமும் புழுதும் பொருந்ததலாய், பனிரீரிலே நனைதலுமாய், முன்னே சூரியனுக்குத் தோற்ற பழிப்பினாலே நாணமுண்டாகி, இப்போது பல மலர்களாலும் புனைந்த மாலை யணிந்து அந்தச் சூரியனுடனே யுத்தம்பண்ணுதற்கு இருளானது திரண்டு சந்தோஷித தெழுந்தாற்போலவ தான செழுமையான நீண்ட கூந்தலையுடையவள் எ - று .

11

பயிராகடந தனவும் பட்டமா மரமும்

பண்டைநா ளுக்கெவள ளென்பு

முயிர்பெற்ற பொருட்ப பளிதமும் பாலு

மொழுகிய தேனுமா ரமுதாங்

சூயிலினிற் குரலுங் கிளியினினை மொழியுங்

குழலுமயா முங்குழைத் திழைத்தது

மயிலியற் சாயல் வாணுத றனக்கு

மலரயன் வகுத்ததென மொழியாள்.

இ - ள். தீயந்த பயிராகளும், பட்டுப்போயக்கிடக்கிற பெரிய மரங்களும், முன்னாளிலே உடம்பினின்றங் கழிந்துகிடக்கிற வெள்ளை எலும்புக்களும், (இவள் பேசுதலாலே) உயிருண்டாகும்படி கண்ட சர்க்கரையும், பாலும், ஒருகு ளின்ற தேனும், அரிய அமுதமும், சூயிலினிடத்தில் தொனியும், கிளியினிடத் திலே பேசுகு புல்லாங்குழலினிசையையும், வீணையினிசையையும், குழப்பிக் கூட்டி, மயிலபோலும் அழகிய சாயலையுடைய ஒளிபொருந்திய நெற்றியை யுடைய அந்தப் பெண்ணுக்குத் தாமரைமலரி விருக்கிற பிரமதேவன் செய் துள்ள நல்லிசைபொருந்திய வசனத்தையுடையவள் எ - று .

பாளிதம் பளிதமென்றாயது குறுகல் விகாரம்.

12

கடலினைக் கயலைக் கணையெமென பிணையெக

காவியைக் கருவிள மலரை

வடுவினைக் கொடிய மறலியை வலையை

வாளெவென றறவுநீண்ட கன்று

கொடுவினை குடிகொண் டிருபுறந் தாவித்
குமிழையுங் குழையையுஞ் சீறி
விடமெனக் கருப்புந் தரிபரந் துன்கை
வேலினுங் கூரிய விழியாள்.

இ - ன். கடலையும், கெண்டைமீனையும், அம்பையும், மிருதுவாயிருக்கிற
மாணியும், நீலமலரையும், கருவிளம்பூவையும், மாவடுவின டிளப்பையும், கொடு
மையைக்கொண்ட யமனையும், வலையையும், வானையும், வெல்லுதற்காக நீட்சி
யும், விசாலமுள்ளதாய், கொடிய செய்கையானது குடிகொண் டிருப்பதாய்,
இரண்டு காதுகளினிடத்திலும், தாவுதலையுடையதாய், குமிழும்பூவைப்போத
மூக்கையும், குண்டலமணித்த காதுகளையுங் கோப்பபதாய், விடமேபாந் கறப்
புள்ளதாய் செவ்வரிகள் பரவி, உன கையிலுள்ள வேலைப்பாக்கிலும், கூாமை
யைக்கொண்ட ஊக்கையுடையவள் எ - று

13

இருப்பைவிட டயனா நெடிதுநாட் டவஞ்செய்
திருகையும் சிறதையும வருந்திசு
செருப்பையின றிறந்த மதனைனா சூட்டத்
திருமுடி வேண்டுமென றியானை
மருப்பையுங் குமபத் தலத்தையுஞ் சகர
வாகத்தை யுமவட கனகப
பொருப்பையும் படைத்ததுத தெளிந்தபின் படைத்த
புகித் பூரண முலையாள்.

இ - ன். பிரமணவன தானிருக்குமிடத்தை விட்டுப்போய் நெடுங்காலந்
தவததைச்செய்து தன் இரண்டு கைகளும் மனமும், வருத்தங்கொண்டு சிவ
பெருமானோடு சண்டைசெய்து இறந்துபோன மனமதனுக்குத் திருமுடி சூட்டு
தற்காகத் திருமுடி வேண்டுமென்று நினைத்து, யானைக்கொப்பையும், அந்த
யானையின்துகும்பத்தலத்தையும், வட்டவடிவாகிய சகரவாள்கிரியையும், மேரு
மலையையும் சிருஷ்டித்துக் கைதோந்த பின்பு சிருஷ்டித்த புன்காகிதம் கிரம்புத்
லான தனங்களையுடையவள் எ - று.

பயின்றெனபது பையின்ற என்ப போலியாயது.

14

அறந்திகழ் தவமு மகிலமு மிதனா
லழியுமென றயன்படைத் திலனோ
சிறந்தவேல விழியை முனப்படைத் தயாநது
செங்கரஞ் சோரத்தோ திகைத்து
மறந்ததோ கரநது வைத்ததோ களப
வனமுலைப் பொறைசுமந் துருகி
யிறந்ததோ ஷுளதோ விலையோ வினிமே
லெய்துமோ வறியொணு திடையே,

இ - ன். தருமம் விளங்குவதான தவமும் மற்றையாவும் இந்த இடையிலே அழிந்துபோகுமென்று நினைத்துப் பிரமதேவன் உருவமுண்டாக்காமல விட்டானே! அவனுடைய சிவந்த கைகள் சிறப்புள்ள அந்த வேல்போலுங் கண்ணை முன்னே இருத்தித்துச் சோர்ந்து இளைத்துப்போயினவோ! அல்லது மயங்கி அக் கைகள் மறந்துபோயினவோ! அன்றி அவனருவிலேயே மறைத்துத்தான் வைத்திருக்கின்றதோ! சந்தனச்சேறு பூசலான அழகிய தனங்களினுடைய கண்ணத்தைத்தாங்கி உருகுதலாய் இறந்துபோயிற்றோ! அல்லது இறவாமலிருக்கின்றதோ! முழுதும் இல்லையேயோ! அல்ல தினிமே லுண்டாகுமோ! எனபதாதிவற்றைத் தெரிந்து சொல்ல வியலாது எ - று. 15

செருக்குமோ கனசசெந திருமக னுறையுரு
சேயிதழ்த தாமரை மலரும்

பெருக்குமா மறைநா லுரைத்தநான் முகத்தோன்
பிறந்தசெங் கமலமும் வெள்க

முருக்குமாம் பலுமென் காவியுங் குமிழு
முல்லைபும வளையு மலாநது

திருக்கிரா கமல மிதுவெனச் செவ்வி
திகழ்வெயா செறிதிரு முகத்தாள்.

இ - ன். களிப்பினையுடைய திருமாலையும் மயங்கச்செய்வதான வசீகரத் தையுடைய செவ்விய லட்சுமிதேவி வாசம்பண்ணுகின்ற சிவந்த இதழ்களையுடைய தாமரைப்பூவும், விரிவான பெருமையையுடைய வேதசாஸ்திரங்களைச் சொன்ன சதுர்முகப் பிரமதேவன் உறபத்தியான செந்தாமரைப்பூவும் நாண, முருக்கப்பூவும், செவ்வல்லிப்பூவும், மிருதுவான நீலப்பூவும், குமிழ்ப்பூவும், முல்லையருமபூ, வள்ளைக்கொடியும், விகிதநாய் அழகு விளங்குகின்ற தாமரைப்பூவும் இதுவென்று சொல்ல, அழகு விளங்குவதான வியாவை பொருந்துகின்ற திருமுத்தையுடையவன் எ - று.

இதழ் - வாய் - கண் - நாசி - பல - காதலையுடைய தாமரை மலர்போலு முகமென்று கொள்க. எனவே, முருக்கபூவையொத்த இதழும், செவ்வல்லி மலரையொத்த வாயும், நீலோற்பல மலரையொத்த கண்களும், குமிழ்ப்பூவை யொத்த மூக்கும, முல்லைமலராகித்த பறகளும், உள்ளப் புட்பதையொத்த செவிகளுமுடைய ஒரு முகமென்க. 16

கடிகமழ் மலருங் கலவையு மழகுங்
கதிராமணிப பணிகளுஞ் சமநது

கொடியென விசைநது நிறைவுறப் பூதத்
கொம்பென வசைநதசைந தொல்கி

யடியிணைப் படியிற படப்பொரு தஞ்சி
யன்புறு கடகரிப பின்போம

பிடியெனக் கன்னி நடைபயி லனைப
பெடையென மடநடை பெயர்வாள்.

இ - ன். வாசனை பரிமளிககின்ற பூவும், கூட்டுவருகச் சந்தனமும், அழகும், ஒளியையுடைய இரத்தினபரணங்களுந்தாங்கி ஒரு கொடிபோல் வானென்று சொல்லுதற்கு கிச்சாய கிரமப மலாந்தகொம்புபோல துவண்டு துவண்டு றுடங்கிக் காலகளிராண்டும் பூரியிலே பகிவதற்குச் சகியாமல் வருந்தி, ஆசைகொண்ட மதயானைக்குப் பின்னே செல்லுவதான ஒரு பெணயானை போலவும், இளமையான நடைநடக்கிற பெட்டை யன்னத்தைப்போலவும் மிருதுவான நடை நடப்பாள எ - று.

17

அன்னதன மையளை யாரிதினிற பிறநத
வணங்கபி டேகததை யனநத
மன்னாதந தமக்கு மணஞ்செயக கருநி
மணமொழிந தவாககெலாங் கொடாது
முன்னமெம பெருமான மொழிநதவாக கனறி
முடிக்கிலேன கடிமண மெனனைச
சொன்னதோர மொழியுங் கேட்டன மவணின்
ரோள்களுந் கிசைநதவ னொன்றா.

இ - ன். அப்படிப்பட்டவளை அமுதத்திலேதோன்றின லட்சுமிக்கும் சிறந்த திருமுடிபோல்வாளா சந்திரமதியை அனேகம் அரசர்கள் தங்கள் தங்களுக்கும் கலியாணஞ் செய்துகொள்ள வெண்ணிக் கலியாணத்தைக்குறித்தி வந்து பேசினவர்களுக்கெல்லாம் கொடாமல் முன்னே எம்ங் கடவுள் சொன்ன வனுக்கே யல்லாமல் கலியாணஞ்செய்து கொட்டென்னென்றுசொன்ன ஒரு உறுதி வார்த்தையுங் கேட்டிருக்கிறோம். அந்தப் பெண்ணானவள் உன்னுடைய தோள்களைக் கூடத்தகுந்தவளென்று கூறினாள் எ - று.

சந்திரதயவாசன புதநிரப்பேற்றை விருமபிப பெரிதுந் தவங்கிடந்த போது சிவபெருமான அவன்முன்னேறேறி, ‘அரசு! நீ யாறறிய தவத்துக் குளமகிழ்ந்தோம். நினக்கு பிறநகையிலேயே மாங்கலயக்கு சந்திராதேதோமெ கூடிய ஒரு பெண்மகவு தோன்றும் ஆயினமமாங்கலயம் பிறா கண்ணுக்குத் தோற்றுவ தன்று. அதனைத் தெரிந்துகூறு முகம்மெனவென, அவனை அவட்குரிய கொழுநனவான். அவ்வொருபெண்ணை நீ பெரிதுந் கீர்த்தியடைவை’ என்று வரமளித்துச் சென்றவராதலின், அப்பெருமானது கட்டளைப்படி நடப்பேனென்பார, “முன்னமெமபெருமான மொழிநதவாக்கனறி முடித்தி லேன கடிமணம்” என்றாரென்று கூறினா

18

பாதக மெனனாக கடிநதகா மத்திப
பங்கமுற றுரைவிடம் பெறுது
மாதவ ருரைத்த மொழிவழி வந்து
மனனவன செவிவழி புருந்தாங்
கூதைவந தலைக்கும் வெளிவிடாக கதனி
னுளமலை வுறவிலைத் தோங்கிக்

காதலங் கொழுநது வளாந்திட வருகிக்

கனலினி லிடுமெழு காணன்.

இ - ன். முன்னே பாவமென்று நீக்கியிருந்த காமாக்கினியானது பங்கப் பட்டுத் தனக்கிருக்க இடங்கிடையாடல் மகரிவழிகள்கூறிய சொல்லே வழியாக நடந்துவந்த அரிச்சந்திரனுடைய காதாகிய நிலவாய்விடே நுழைந்து அவனே காற்றுவந்துமோதி யசுகுவதான வெறுவெளியிலேவைத்த விளக்கைப்போல அவன் மனமூலய அலைச்சறப்பட்டு அயர்ந்து ஆசையாகிய (மரத்தகடுக) கொழுந்து தளிர்ந்துவரை அரிச்சந்திரன் நெருப்பிலிட்ட மெழுதுபோல மன முருகினான் எ - று.

19

சந்திர கலையா நெகருநீர பொழிவ

சந்திர காரதமே யலலா

* லந்தர சாதிச சிலையினுண் டாகா

தவளிவன் மனைவியென நயனா

முநதவே விதித்த விதியினு டடங்கா

மோகமுந தாகமு டிருநது

புந்திகெட டறிவு நிறைபொறை நோற்றா

போகுகினுன யாககையுந தார்ந்தான.

இ - ன். சந்திரகிரணத்தாலே கரைநது நீரைச் சிந்துவது சந்திரகிரணத்த கல்லே யல்லாமல் வேறுசாதிக்கல்லாலே நீரைச் சிந்தமுடியாது. அப்படி அந்தச் சந்திரவாதியே இந்த அரிச்சந்திரனுக்குப் பாரியாகிறவனென்று பிரம தேவன் முன்னேதானே அமைத்திருக்கின்ற அமைவிலுலே அடக்கக்கூடாத காமமயக்கமும் அதனாலே மனவருக்கமும் அதிகரித்துப் புத்திமயங்கிக் கலவி அறிவு அடக்கம் பொறுமை பிராச முதலானவைகளை பெல்லாம தன்னினின்றும் பிரிந்துபோகச் செய்தவனாய் உடம்பெல்லாந் தளர்வலுமாயினு எ - று

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிய வந்தீதம்

கரையழி காத லாற்றை யறிவெனுங் கரைசெய் தாற்றி
வரையன புயதது மன்னன முனிவரை நோக்கி மாதர்க்
கரசியை யடிய நேனுந் கணிமணம் புணராக நுமவா
யுமையுந் தாயி நென்னமாட டியிருள தாகு மென்றான்.

இ - ன். அப்படிக்கரைகடந்த செல்வதான ஆசை என்னும் ஓராற்றைத் தனது சுவையறிவென்னுங் கரையையிட்டு அடக்கி மலைபோலுந் தோள்களை யுடைய அரிச்சந்திரனை அந்த மகரிவழிகளைப் பார்த்து அப்பெண்களுக்கு அரசியானவளை அடியேனுக்கு அழகான கலிபாணஞ்செய்து கொடுக்குமபடி உங்களுடைய வாயாலே சொல்லுவதுண்டாறால், என்னுடைய உடலிலே உயிரிருக்கிறதாயிருக்கும் என்று கூறினான் எ - று.

21

* அந்தரசாதிச் சிலை - வேறுசாதிக்கல்,

அங்கண்மா ஞாலங் காக்கு மாசனே யரச ரேறே
திங்கண்மா முகதது வாமத திருவைரீ வதுவை ரூட்ட
வெங்களாற் செய்யு மாறே தியம்பென முனிவா கூறச
செங்கண்மா லனையான் செவவாய் செங்கையா புதைத்துச் செபபும.

இ - ள். அழகிய இடத்தை யுடைய இந்தப் பெரிதான உலகத்தை யானா
கிற அரசனே! ராஜாங்களுக்குச் சிங்கமானவனே! பூரணசகந்திரன்போலும்
ஒளிபொருந்திய முகத்தையுடைய அழகாலே லட்சுமிக்கொப்பான சந்திர
வதியை நீர் கலிபாணஞ் செய்துகொள்ளுதற்கு எங்காளே செய்யும் வகை
யென்ன? சொல்லுமென்று அந்த முனிவர்கள் கேட்ட, சிவந்த கண்களையுடைய
திருமாலுக்கொப்பான அரிச்சந்திரன் தனது சிவந்த வாயைச் செவவிதான
கைகளாலே மூடிக்கொண்டு சொல்லுகிறான் எ - று.

22

அலலியங் குழலா டனனை யருமண மடியேன ரூட்டா
கலலியபு சுரமுங் காடுங் கடநதுகால வருநத நீரோய்
வலலியப பயநதோடு கண்டு மண்டுமொழிந தந்த வேந்தன்
சொலலிய நெறிகேட டென்பால் வருகவென நினைது சொன்னான்.

இ - ள். அகவிதழ்க்களா லலங்கிரு மாறான கூடகலையுடைய சந்திரவதியை
நான் அரிதான விவாகஞ் செய்ந்தேன் என்று கருதுக. கருதுக. கருதுக. கருதுக. கருதுக.
வனமும காடுகளுங் கடநது, உங்குங் கால்கள் வருநத நீங்குளே பொய், அந்தப்
பெண்ணைப்பெற்ற அரசனாகக் கட்டு கலியாண வாரததைப்பேசி, அவ்வா
சன சொல்லுமெனவகளைக் கேட்டுக்கொண்டு திருமபவும் இங்கென்னிடம் வா
வேண்டுமென்று மிகவு முபசரித்துச் சொன்னான் எ - று.

23

காதலான மனனன கூற மாநவா ரருணை வெள்ள
மீதெலா மெழுந்து பொங்க வேந்தகேண மீண்டி யாங்கு
போதலுஞ் செய்வே முங்குள புதுமணங் காண்பே மாறி
னீதலா லுறுது வேறென நிலைபென ரொழுந்தி ருந்தார.

இ - ள். அவ்வாறு விருப்பத்தோடு அரிச்சந்திரன் சொல்ல, அந்த மக
ரீஷிசன அரசனிடத்திலே கிருபைப்பெருங்கய மேனமேலாகக் கிளாந்து
பெருக, அரசனே! கேளும், நீர் சொன்னபடியே மீண்டும் நாங்கள் போகி
றோம், உங்களுடைய விசேஷமான திருக்கலியாணத்தைப் பாரப்போமானால்
இதைப்பார்க்கிலும் வேறொரு நன்மைமில்லை யென்று எல்லோரும் எழுந்
திருந்தார்கள் எ - று.

24

சந்திர வதிதன பார நனங்களுந் ஸாசல நயம்
சந்திர மாரினை முழுகப் புட மீனெ மென வாய்த்து
மந்திர முனிவ ரெல்லா மண்ட பார மன ருந்நது
யிரந்திர புரியே யனன ஒழிபினகா கடநது போனா.

இ - ன். (எப்படியாயினும்) அந்தச் சந்திரவதியினுடைய கனத்ததனங்கள் உன்னுடைய மூலபோலவதான மூலயணிந்த அழகிய மார்பிலே படியும் படி செய்கிறோமென்று ஆசீர்வதித்து வேத மந்திரங்களெல்லாம் தெரிந்த முனிவர்களுள்ளொரும அந்தச் சபாமண்டபத்தைவிட்டுச் சென்று தேவேந்திரலோகம் போலவதான அந்த அயோத்தியாபுரியைக் கடந்து சென்றார்கள் எ - று. 25

மாதவர் போன பின்னா மண்டப நீங்கி மனை
 னுதுலா போலப் பள்ளி யறைபுகுந தமளி நண்ணி
 மீதெலா மனங்க வாளி குனிதநிட வெளியிற் புகருக
 காதலங் கடலுட டாழ்ந்தான கரைநிலை கணபு. லாதான்.

இ - ன். அந்த மகரிஷிகள் போனபின்பு, அரிச்சந்திரமகாராஜன் சபாமண்டபத்தை விட்டுப்போய் யாதுமில்லாத வறியரைப்போற் சயனமாறிகையுட்புகுந்து படுக்கு மெத்தையிற் சயனித்து உடம்பெல்லாம் மனமத பாணநத்தைக் பின்பு வெளியிலெயர்ந்து இப்படி மாறி மாறி ஆசையாகிய கடலிலே முழுகிவருவ அந்த ஆரசக்கடற்குக் காரையும் நிலையும் காணாதவனான எ - று. 26

மயங்கினுன வருந்தி னுனமெய வாடினான மதன நம்பாற
 றியங்கினுன் வளாநத காமத தீயினுற செயலற ருவி
 தயங்கினுன தீரா மோக தாகததாற றளாநது மேனமே
 லுயங்கினு னுருகி மெய்சோந துளத்தொடு முரைப்பா னான.

இ - ன். மயக்கங் கொண்டான், அகனாலே வருத்தப்பட்டான்; அதனாலே உடம்பு மிகவு மிளைத்தான்; பின்னும் மனமதபாணத்தினாலே கொந்தான்; அப்படியாக மூண்ட காமாக்ஷியினாலே எந்தச் செய்கையு மில்லாமல் உயிர் கலங்கினான்; அப்படி மனங் கலங்கி நீங்காத மோகதாகத்தினாலே சோர்ந்து மேலு மேலும் வருந்தினான்; மனமுருகி உடம்பிளைத்துத் தன் மனத்துடனே சொல்லத் தொடங்கினான் எ - று. 27

தந்தமால் களிற்றி யானை சந்திர தயனறன பாவை
 வந்தமா முனிவ ரோடும வந்திவண மாய மாசி
 யெந்தமா ருயிரை வெளவி யெமமுளம் புகுந்து கைக்கொண
 டந்தமா முனிவ ரோடு மகனறதோ வறிகி லேமால.

இ - ன். கொம்புகளையுடைய உயானை யானைமே லேறுகின்ற சந்திரதய வரசனுடைய மகனானவன், இவன் வந்த மகரிஷிகளுடனே மாயரூபமாக வந்து, என் மனத்தினளே ஹைந்து, ஈனனுடைய உரிய உயிரையுமற்றித் தன் கைவசமாகிக்கொண்டு அந்த மகரிஷிகளோடு கூடவே போயினனோ? நமக்கு ஒன்றாக தெரியவில்லை எ - று. 28

ஓற்றையா லியந்தோ குழி யுலகாயா காவல புண்ட
 வறறைநாண முதலாக கள்ள நின்றியே யமாநத தந்தோ

பிறறைநாள் வலியி னாலோ பெண்கொடி யெந்த மாவி
யிற்றைநாள் கரந்து கொண்ட தேழமை யெமக்கு மனனே.

இ - ள். சூரியனுடைய ஒற்றைதேர்ச்ச்ச்஛ரம் சூழ்வதான இவவுலக
முழுதும் நான் பாதுகாத்துக்கொண்டிருக்கிற அந்நான் முதலாக இதுவரையிலும்
(இந்த லூ) திருட்டிலலாமலே யிருந்தது ஐயோ! பின்ப இந்த நாளிலே பலாத
காரத்தினாலே ஒரு பெண்கொடியானவன் என்னுயிரை இன்றைய தினத்திலே
மறைந்துவந்து கொண்டேபோனதைப் பார்த்தால் அரியாமையே யாயிற்று
எ - று.

29

தனக்குறுந் தமாககு ருதான றனைக்காரந் தரிதிற் கொள்ளும்
வனக்குறும் பருக்கு வாகைக் குறுவனே மயிலே மானே
யெனக்குறு மென்று காதத் வெண்ணைவிட னெபால் வந்தா
றுனக்குறு மென்று நீயென னுள்ளத்தைக் கொண்டா யென்றான்.

இ - ள். தனக்கு அனுகூலமுய்த் தன் உறவினாக்கு அனுகூலமாகத்
வன ஒருவனை மறைத்து அவன் பொருளைத் தன்கு கொடுஞ் செயலையினாலே
திருடிக்கொண்டுபோகிற காட்டிலே சஞ்சரிப்பாரான விவடாகளுக்கு, அவர்கள்
வெற்றிகொள்ளும்படியாய்த் (தனக்கே அனுகூலமு) நான் சமமதிப்பேனே?
மயிற்சாயலையுடையவனே! மான்போலுங் கண்களையுடையவனே! எனக்கே தகு
மென்று நான் அடக்கி வைத்திருந்த என்னைத் தவிரநது உன்னிடத்தே வருமா
னால அது உனக்குத் தகுமென்று நீ என்று பொருளான என் மனத்தை உன்
வசமாகிக் கொண்டாய் என்று கூறினான் எ - று

30

மைதிகழ வாரி சூழு மாநிலத் தோகட கெல்லாம்
பெய்தவம் பழிபி நங்காப் பிள்ளையைப் பெறுத லென்பா
செய்தவ மன்றுன முதை சன்னங்க டோறுஞ் செய்த
கைதவ மாவி கொள்ளுங் களவினிற் பயந்த தெல்லாம்.

இ - ள் கருமையாய் வினங்குகின்ற கடல் சூழ்வதான இந்தப் பெரிய வுல
கத்திலுள்ளவர்களுக்கெல்லாம் நன்மையைக் கொடுக்கிற தவமானது குற்றஞ்
செய்யாத பிள்ளையைப் பெறவேண்டியதென்று சொல்வார்கள். அப்படி
யிருக்க, உன் தகப்பன் செய்யத் தன்மையைச் செய்வதான தவமென்று தான்
கொண்ட பிறப்புக்கெல்லாம் அவன் செய்திருக்கிற வஞ்சனையினாலே உயிரைத்
திருடுகிற களவியையுடைய வுனைப்பெற்றது முழுதும் எ - று.

31

மாறுகொண் டனைய வல்லி வாட்டிய வாட்டஞ் சொல்லி
யாறுதற் கென்பா னண்ணி யணையுமோ வணைக் கலாமல்
வேறுமிப் படியே வாதை விளைக்குமோ வினை க்கும வாதை
யேறுமோ குறையு மோவென நிஞ்ஞதன் விடைவி னிப்பால்.

இ - ள். இப்படி மாறுபட்ட என்னை அந்தக் கொடிபேர்ப்பவன் வாட்
டின வாட்டத்தையெல்லாம் நான் சொல்லி மனமாறுதற்கு என்னிடத்தே

கிட்டி வருவானோ? அப்படி வராமல் வேறேயுமிப்படிக்கே துன்பத்தைச் செய்வானோ? இப்படி உண்டாக்குகிற துன்பம் அதிகப்படுமோ? அல்லது குறைவுபடுமோ? எனறிவவாற அரிச்சந்திரமகாராஜன் எண்ணிக்கொண்டிருந்தான். பின்பு எ - று. 32

மானவன் வதுவை சூட்ட மண்மொழி வதற்கு நண்ணிப்
போனமா முனிவா பூகப பொழிலுடன் பொய்கை நீங்கிக்
கானமு மலையும் யாறுங் கடநதுகன னேகி யென்னு
மானக ரணுகிக் கொற்ற மதிதயன சபையிற் புககரா.

இ - ன். இந்த மகானுபாவனுள் அரிச்சந்திரன் கலியாணஞ் செயது கொள்ளுகிறதற்கு விவாகவார்த்தை பேசுவதற்காக இங்கே வருதுபோன மகரிஷிகள் கழுகந்தோட்டத்துடனே வழியிலேயுள்ள குளங்களுடைய கடந்து சென்று காடுகளும் மலைகளும் ஆறுகளுங் கடந்து கண்டேனெயன்கிற பெரிய நகரத்தை நணுகி அந்த வெற்றிபொருத்திய சந்திரதயராஜனுடைய சபைக்குள்ளே போனாகன எ - று 33

மேருவை வெளிசெய் தனன் மேனிலை மணிமா டத்து
வாரிதி யெழுந்த தென்ன வந்தவன் றுளைப் போற்றத்
தேருமயா னையுமி ழிநது திறையிடு மரசா நிராகக்
காருநீள் கடலும் போலக் கதிமணி முரசு மாபப.

இ - ன். மகாமேருவைத் துவாரஞ்செய்தவைத்திருக்கிறதோ விருக்கிற மேலுப்பரிசையையுடைய அழக்தான் கொலுமண்டபத்திலே, கடல் பொங்கி வந்தாற்போல வருது அந்தச் சந்திரதயனுடைய பாதங்களைத் துதிசெய்யத் தோகளுடைய யானைகளையும் விட்டி றங்கிக் கப்பங்கள் கொடுக்கவேண்டிய அரசர்கள் ஒருபால் நிற்க, மேகங்களுடைய பெரிய கூலையும்போல பிரகாசமான அழகிய பேரிகைகள் முழங்கவும் எ - று

இது முதல் மூன்று பாடல்கள் குளகம்

34

வெயிலவிரி மசூடம் பொங்க விடுகடாக கழலவி ளங்கக்
கையிலவிரி கடக் மின்னக் கதிமணிக் குழைக் டாழப்
பயினமணி மரக் தத்தாற் பசுங்கதிர் பரப்பு மாட்சு
சயிலசா ளரங்க டோறும் வலயத்தின் கிரணந் தாகக்.

இ - ன். சூரியப்பிரகாசத்தைக் காட்டுகின்ற கிரீடங்கள் பொலியவும், வீசுகிற ஒளியையுடைய வீரக்கழல்கள் விளங்கவும், கைகளிலே ஒளி விரிகின்ற கங்கைகள் மின்னவும், பிரகாசமான ரதநகுண்டலங்களைத் தொங்கவும், அவனிருக்கிற அழகிதான் மரத்தத்தினாலே பசிய ஒளியை விரிப்பதான சபாமண்டபமாற் பொன்னுலையிலேயுள்ள சன்னல்களெல்லாம் அவனுடைய தோளிலேயணிந்த சேயூரத்தின் சோதிகள் வீசவும் எ - று 35

சிகரமா முலையா செம்பொற் செழுமல்க் கவரி வீசப்
புகரன் வமைச்சா போற்றப் புரிநவ முனிவா வாழ்த்தப்

பகர்தரு மறையோரோ சூழப் பாவலா கவிகள் பாட
மகரதோ ரணக்கீழ் மன்னன மடங்கலா தனத்தி ருந்தான்.

இ - ன். மலைச்சிகரம்போலும் பெரிய தனங்களை யுடைய பெண்கள் செம்பொன்னாலும் செழுமையான மணிகளாலும் சாமரங்களை வீசவும், சுக்கிரபகவானுகொப்பான மந்திரிகள் அதிகக்ஷம், தவங்களைச் செய்த முனிவர்கள் வாழ்த்தவும், வேதபாராயணஞ் செய்கிற பிராமணர்கள் சூழவும், விததுவான கள் பலகைகளைக் கவிஞர் பாடவும் இப்படியாக மகரதோரணத்தின் கீழே அச்சந்திரதயன் சிங்காசனத்திலே யிருந்தான் எ - று. 36

அந்தவோ லக்கந தன்னி லருந்தவ முனிவ ரெல்லாம்
வந்தனர் வந்த போது மன்னவ நெழுந்தி ருந்து
சுந்தர மகுடந தாழ்த தொழுதன னவனை வாழ்த்திச
சிறந்தயின் மகிழ்ச்சி பொங்க விருந்தபின் செப்ப லுற்றான்.

இ - ன். அப்படிக்கொலுவிருந்த சபையிலே, இங்கிருந்துபோன அருமையான தவமுனிவர்களெல்லாரும் வந்தார்கள். அப்படி அவர்கள் வந்தவுடனே அந்தச் சந்திரதப நெழுந்திருந்த வந்து அழக்தான் கிரீடம் படிய உணங்கினான். அவனுடைய உணங்கின அரங்கை (முனிவர்கள்) ஆசீர்வதித்து மனத்திலே சந்தோஷமடைபருக இருந்தபின்பு, (அரசன்) சொல்லத்தொடங்கினான் எ - று. 37

வானரீர் பொழிந்து முதத மணிகொழித தருவி பாய்ந்த
கானரீர் பெருகுந தெய்வக கண்டகி யென னுந தீர்த்துந
தானரீ ராடியென்றன றலைக்கடி முடிகள் சூட்டிப்
போனரீ ருடனே மீண்ட வருத்தியென புகலு மென்றான்.

இ - ன். மேகங்கள் நீரைப்பொழிதலாலே முததுக்களையும ரதங்களை யும் கொழித்துக்கொண்டு அருவிபாயதலான காடுகளெல்லாம் நீர் பெருகுவதான தெய்வத்தன்மையுள்ள கண்டகியென னுந தீர்த்துத் தட்டத்திலே நீராடி முன்னே என்னுடைய சிசுக்கு உங்களுடைய பாதங்களைக் கிரீடமாகச் சூட்டி விட்டுப்போன நீங்கள் உடனே திரும்பிவந்த இச்சையென சொல்லுங்க ளென்றான் எ - று. 38

மன்னுகோ சென்ற யோத்தி மாநகா புகுந்து யாங்க
ளநகர்க்க் கரச னீதி யருளரிச சுந்தர நென்பா
னின்னகர் வளமும நின்ற நெறியுநின் மகடனேருஞ்
சொன்னபி னின்பா லெய்து முவகையே துணிந்து நின்றான்.

இ - ன். அரசனே! கேட்பாயாக: நாங்கள் உடனேபோய் அயோத்திமாநகரிலே புகுந்து அந்நகருக்கரசனான நீதியுந் தயவுமுள்ள அரிசச்சந்திரனென்பவனிடத்தில் உனது நகரின் வளமையும் உன்னுடைய சன்மாரீகமும் உன் புத்திரியினுடைய அழகும் சொன்னபின்பு உன்னிடத்திலேவருக கண்டு பேசுவதான சந்தோஷவார்த்தைகளைத் துணிந்தவனாயினான் எ - று. 39

அறநெறி மிக்கோர் தம்பா லருந்ததிக் கற்பி னுளைப்
புறநெறி போகா வண்ணம் வருந்தியும் பொருந்தச் செய்தன்
மறநெறி யன்று மாயா மாதவந தன்னின் மிக்க
திருநெறி யதனா னின்பாற் சோந்தனனா செல்வ வென்றா.

இ - ன். செல்வத்தின் மிக்க அரசனே! தருமமாகத்தலை மிகுந்துள்ள
வர்களுடத்திலே அருந்திபோலும் கற்புடைய புத்திரிபைத் தருமத்துக்கு
வேறுவழியிலே போகாதபடி வருத்தப்பட்டாவது பொருத்தப்பண்ணுகிறது
தீயசெயல்கையன்று. எக்காலத்தும் அறிபாத பெரிய தவத்தினுலே மிகுந்த
உறுதியான நல்வழியேயாதலால், உண்ணிடத்திற்குத் திருமபவும் வந்தோ
மென்றார்கள் எ - று.

40

புவனமுள ளளவும் யாங்குள் புகுகிற தநேக கோடி
நவநா பதிக டமமைக கண்டனம் நறுந்தார வேந்தே
சிவனலக நீபயந்த திருமக டனக்குக கேளவ
னவனல திலலை யெனன வருந்தவ ரெடுத்தி ரைத்தாரா.

இ - ன். நல்ல பரிமளத்தைபுடைய மாலையணிந்த சந்திரதயவரசனே!
இந்த லோகமுள்ள அளவும் நாங்குள் போயப் பார்த்து அனைக்கோடி புது
மையையுடைய அரசர்களுையெல்லாம் கண்டெவந்தோம் பரமசிவன கட்டாட்
சிக்க நீ பெற்ற திருக்குமாரிக்கு நாயகன அந்த அரிச்சந்திரனை யல்லது
வேறொருவரு மில்லையென்று அரிய தவத்தைபுடைய முனிவர்கள் விசே
ஷித்துச் சொன்னார்கள் எ - று.

41

மையலாற நியகு ணத்து மாதவ ருரைப்பக கேட்டுப்
பொய்யிலா மொழியா லுள்ளாம் பொருந்தியும் பொருந்தா னாகித்
தையலாள் பங்குன மேனாள் சாற்றிய தக்கமைக கேது
செய்யலா நமமா லென்னத் திகைத்திருந துரைநக லுற்றான்.

இ - ன். மயக்கத்தைப் போக்கின நற்குணங்கையுடைய மகரிஷிகள்
அப்படிச் சொல்லக்கேட்டுப் பொய்யிலலாத வார்த்தைகளையுடைய சந்திர
தயராஜன் மனது சமத்தித்தும் சமத்தியாதவரூப, பாவதி சமேதனான
பரமசிவன் முன்னாளிலே சொன்ன தகுதிக்கு நமாலென்ன செய்யக்கூடு
மென்று திகைத்திருந்தவரூப பின்பு சொல்லத் தொடங்கினான் எ - று. 42

மூவரா யவரின் முன்னு மூரத்தியா ரருளிச் செய்த
தேவரா சியமொன றுண்டா மன்னது தெரிய வல்லா
யாவரா யினுமயான பெற்ற விளங்கொடி தனக்குக கேளவ
ராவரா லவனிந் தெய்தி நறியலா மழைபு மென்றான்.

இ - ன். அரியரப் பிரமாதிகளாய், அவர்களில் முதலான பரமசிவனான
ரருளிச்செய்த தெய்வரகசிய மொன்றுண்டு, அப்படியுண்டாகிய அந்த ரகசியத்தைத் தெரிந்தோர் எவ்வளவு யாராயிருந்தாலும் நானபெற்ற இளமை

யான கொடிபோல்வானுக்கு நாயகராவார். ஆகையால், அந்த அரிச்சந்திரன் இங்கே வந்தால் தெரிந்தகொள்ளலாகும்; அவ்வரசனை இங்கே வரச்செய்யுங்களென்று சொன்னான் எ - று. 43

அரசையிங் கழையு மென்ன வகமகிழ்ந துவகை கூர்ந்து விரைவுட னெழுந திருந்து வேதமா முனிவர் போனா ரிருநிலத் தரசாக கெல்லாரு * சுயமவர மேழு நாடென் றுரைசெயு மென் று தூது மோலையும் போக விட்டான்.

இ - ன். அந்த அரிச்சந்திரமகாராஜனை இங்கே வரச்செய்யுங்களென்று அரசன் சொல்லவே, வேதப்பிராமணர்களான மகரிஷிகள் மனஞ் சந்தோஷித்து ஆனந்தமடைந்து சீக்கிரமாக எழுந்திருந்து சென்றார்கள். அவர்கள் போனபின்னு சந்திரதயராஜன் பெரியவுலகத்தள்ள அரசர்களுக்கெல்லாம், 'அரசர்களே! என் கன்னிகையானவள் உங்களிலே யாரேனும் தனக்குச் சம்மதியான ஒருவரைக் கலியாணம் செய்துகொள்ள விரும்பி யிருக்கிறாள்; அதற்கு ஏழுநாளளவுள்ளதென்று சொல்லுக' என்று தூதரையும் ஒலையையும் போக அனுப்பினான் எ - று. 44

தொழுகுகழன் மன்னர் மன்னன் றாதாசென றுரைத்த போதே யழுங்கிய வாசை யோடு மளவிலா வுலகை யோடுஞ் செழுங்குடை மன்ன ரெல்லாந் தேசமு நகரு நீங்கி யெழுங்கடல் வளைந்த தென்ன வீண்டிவந் தடைந்தா ரன்றே.

இ - ன். எல்லோரும் வணங்கத்தக்க பாதங்களை யுடைய ராஜாதிராஜனான சந்திரதயன் அனுப்பின தூதர்கள் போய்ச் சொன்னவுடனே, மிகவும் வருத்தஞ் செய்கிற ஆசையோடு அளவிலாத சந்தோஷத்தையுடையவர்களாய்ச் செழுமையான வெள்ளைக்குடைடையுடைய அரசர்களெல்லோரும் தங்களுடைய நாட்டையும் நகரையும் விட்டுவந்து பொருகுகிற கடல் சூழ்ந்தாற போல அககண்ணெகொட்டிலே வந்து நெருங்கிக் கூடினார்கள் எ - று. 45

சோலைக் டோறு நன்னீரச் சூளிகை தோறுந் தேவ ராலயந் தோறு மாத ராங்குக டோறு மாட மூலைக் டோறுஞ் சீரசான முன்றிலக் டோறு மேம சாலைக் டோறு மன்னா தானைவந் திறுத்த தன்றே.

இ - ன். அந்த நாட்டிலேயுள்ள சோலைகளிலும், கல்ல ஜலததையுடைய குளக்கரைகளிலும், தேவா கோயில்களிலும், பெண்களாகுகிற நாடகசாலைகளிலும், ஒதுக்கமான மூலைகளிலும், சிறப்பமைந்த வெளி முற்றங்களிலும், பொன்மயமான சத்கிர சாலைகளிலும் அரசர்களுடைய சேனைகள் வந்திறங்கின எ - று. 46

* சுயமவரம் எனபது—கன்னிகையானவள் ஒருவனைக் கணவனுக்குத் தானே வரித்தல்.

மாணவென் நடருங் கண்ணுண் மணமகன் வருமுன் வந்த
வேனைய வேந்தர்க கெல்லா மிமையவாக கறிய வொண்ணு
யாணையுந் தேரு மாவு மாதரு மமைச்சா தாமுஞ்
சேனையு மளவிட டராக்குஞ் செப்பலாந் தகைமைத் தன்றே.

இ - ன். மாண மருட்சியாலே ஐயிதது நெருங்குகின்ற கண்களையுடையவ
ளான சந்திரவதிக்கு மாபயிளையாகிறவன் வருவதற்கு முன்னே, மற அர
சர்களுக்கெல்லா (முன்னதாய வந்திறங்கின) தேவர்களுக்கும் அறிந்து சொல்
லக்கூடாத யானைக் கூட்டங்களுடும், தேரக் கூட்டங்களுடும், குதிரைக் கூட்
டங்களுடும், மகையைக் கூட்டங்களுடும், மந்திரிகள் முதலாயினோர் கூட்டங்
களையும், காலாட்களான கூட்டங்களுடும் இவ்வளவென நளவுசெய்து எப்படிப்
பட்ட புலவர்களாலுஞ் சொல்லலாகிய தகுதியுடையதன்று எ - று. 47

இந்நகர் முழுது மன்ன ரீண்டிய பின்ன யோததி
நன்னகா தன்னிற புககார நற்றவ முனிவ ரெல்லா
மன்னவ நெழுநதி ருநது வணங்குவாய புதைத்து நீங்கள்
சொன்ன துங் கேட்டவாறுஞ் சொல்லுமென நெடுதது ரைத்தான்.

இ - ன். இந்தப் பட்டணமெல்லாம் அரசர்கள் வந்து கூடின பின்பு,
நல்ல தவதையுடைய முனிவர்கள் எல்லோரும் அயோததி என்கிற அந்
நன்மைபொருந்திய பட்டணத்திக்குள்ளே போனார்கள். அதுகண்டு அரிச்
சந்திரமகாராஜன் எழுந்திருந்து வந்து யணங்கி, தன் கரத்தால் வாழைப்
பொத்திக்கொண்டு, 'முனிவர்களே! நீங்கள் போய்ச் சொன்னதும், அதைக்
கேட்டு அந்தவாசன சொன்னவதையும் சொல்லுங்கள்' என்று அதிசெய்து
கேட்டான் எ - று. 48

அருந்தவ முனிவ ரெல்லா மரசனை நோக்கி யைய
பெருந்தவ முடையா மண்ணி னீயலாந் பிறரு முண்டோ
திருநதிழை தனையு னக்கே திருமண முடிக்கத் தாதை
பொருநதினை வல்லை நீயு மெமமுடன போது மென்றா.

இ - ன். அதற்கு அரிதான தவங்கள் செய்யவல்ல முனிவர்களெல்
லோரும் அரிச்சந்திரமகாராஜனைப் பார்த்து, 'ஓ அரசனே! உலகத்திலே
பெரியதவத்தையுடையவர்கள் நீயேயல்லாமல் வேறே சிலருமுண்டோ?
அந்தச் செவவிதான ஆபரணங்களை யணிந்துள்ள சந்திரவதியை உன்றனு
க்கே திருக்கலியாணஞ் செய்துமுடிக்க அவன் தகப்பன சமமதியாயினான்;
விரைவிலே நீயும் எங்களுடனகூடவே வரக்கடவா'யென்று சொன்னார்கள் எ - று

என்றினி துரைத்த லோடு மெழுந்தபே ருவகை வெள்ள
நின்றினி தோங்க வாசு வலையங்க ணிமிர்நது நீங்கள்
குன்றினு முயாநத செம்பொந் கோயிலவிட் டெழுநது போநது
முனரிலின் வநது மன்ன னினையன மொழிய லுறமுன்.

இ - ன். எனறிப்படி முனிவர்கள் சந்தோஷமாகச்சொன்ன அளவிலே, அரிச்சந்திரமன்னன் மனதிலுண்டான பேரின்பக்கடலானது நிலைகொண்டு நனராகவளர்வும, தோளவலயங்கள் தோளுக்குப்போகிற கழனுறுபோகவும், உடனே மலையிலுமுயர்ந்துள்ள தனது செம்பொன்மயமான அரண்மனையை விடமெழுந்திருந்துபோய ஆசாரவாசலிலே வந்து நின்று, இவ்விதமான சில வார்த்தைகள் சொல்லத்தொடங்கினான் எ - று. 50

கன்னலங் கழனி வேலிக கன்னோசி நோக்கி யிவ்வூர்
மன்னரு மமைச்சர தாமுளு சேனையு மாத ராரு
முன்னரே செலக வெனனா மொழிநதுஞ் சனைக்கண் சாததி
வன்னமா மணித்தோ கொண்டு வருகென வருளிச செய்தான்.

இ - ன். கருமபுகள் விளைகிற அழகிய வயல்களே வேலியாகச் சூழ்ந்துள்ள கன்னோசி நாட்டைக்குறித்து, இவ்வூரிலுள்ள அரசாக்களும், மந்திரிகளும், சேனையுடையோர் பெண்களும் முன்னே நடக்கக்கடவதென்று உத்தரவுசெய்து, தனது சாபத்திபைக் கண்களால் பீடாகி, என்னுடைய அலங்கிருதமான பெரிய ரதநாகத்தாலாகப் பீதரைக்கொண்டு வரக்கடவாயென்று உத்தரவு பண்ணினான் எ - று. 51

கலிவந்தம்

மாதங் கமடங் கலவயப் பரிமா
பூதம் பலதே ரொடுபூ ணநிற்பு
சூதன கொடுவந் துசுடாக கழலோன
பாதங் களின்மீ துபணிந் தன்னே.

இ - ன். சாரதியானவன் அநேகம் யானைகளையும், அநேகம் சிங்கங் களையும், அநேகம் வெற்றிபொருந்திய சூதிரைகளையும் அந்தத் தேரிலே சேரக் கட்டி நிறுத்திக்கொண்டிருந்து காட்டி, பிரகாசமுள்ள வீரகண்டாமணி கட்டின அரிச்சந்திரனுடைய பாதங்களின்மீது விழுந்து வணங்கினான் எ - று. 52

வாரே றுசெழுந் தடமா முரகம்
நீரே நியசங் கமுநின பதிரத
தாரே றுபுயங் கடதும் பநெடுந்
தேரே நிவிரைந் துசெலுத் தினனே

இ - ன். தோலா லிறுக்கக்கூடியிருக்கிற அழகிய வகலமான பெரிய பேரிகைகளும், முன்னே நீரிலே சஞ்சரிப்பதான சங்குகளும் கிலைக்கொண்டு முழங்க, மாலைகள் தங்கின தோள்கள் பூரிக், அந்த நெடிய தேரினமேலேறி அதிசீக்கிரமாகச் செலுத்திச் சென்றான் எ - று. 53

நற்றோ ரினைமன னைட,ந் திடலே
சுற்றே றுநிறைந் தயமுன னினவால்

குற்றே வல்செயும் பலகொற் றவர்தம்
பொற்றோ சதகோ டிபொருப பெனவே.

இ - ன். அந்த அழகிப் தேரை அரிச்சந்திரன் செலுத்திக்கொண்டு போய்போது, இவனுக்குச் சிறியபணிவிடைகள் செய்கிற அநேகவாசர்களுடைய பொன்மயமான தூறுகோடி தேர்கள் மலைபோலச் சுற்றிலும் அதிகமாக கிறைந்து, பசுக்களிலும் கிறைந்தன எ - று.

54

கவிகைப் படுநீ மூலகவிப பமணிச
சிவிகைத் திரளின மிசைசென றனராற்
புவிகைக கொளமைச சாபுகழ்ந தரசைக்
சுவிகைத் தலமிட டொருகோ டியரே.

இ - ன். அரசர்கள், குடைகளிலுண்டாகுகிற கிழல்கூழ் ரதநபபலகுகளின்மேலே போனார்கள். உலகங்களைத் தங்கக் கைவசப்படுத்திக்கொண்டிருக்கிற ஒருகோடி மந்திரிமாக்கள் அரசனைப் புத்திசெய்துக்கொண்டு குவித்த கைகளுடனே எ - று.

55

வன்னக சுவிமா முலைவல வியருங்
கன்னற் சிலைவே ளனகா ளையரு
மன்னத் திரளோ டரியின றிரளாவந்
தென்னக கடிதெய் தினரெங் கணுமே.

இ - ன். பொன்னிறமான குவிந்த பெரிய தனங்கூடியுடைய கொடி போன்ற பெண்களும், சுருமபுலிலையுடைய மனமதனை யொப்பான யென வன புருஷர்களும், அன்னக்கூட்டத்துடனே சிங்கக்கூட்டங்கள் வந்தாறபோல எவ்விடத்தும் விரைந்து வரலாளுகன எ - று.

56

சிறையோ திமமேல் வருதே வனென்ப
பொறையோ டொளிர்வெண் சிவிகைப் பொலிவுற
றிறையோ டொடைமைச சரிதெரு சிடமா
மறையோ திவசிட டனுமவந் தனனே.

இ - ன். இறகையுடைய அன்னவாகனத்தின்மேல் வருகிற பிரமதேவன போல, தாங்குகிறவர்கள் சுமத்தலுடனே பிரகாசிக்கின்ற வெள்ளை முத்துப் பல்லக்கிலே விளங்குகிறவராய், அரசருடனே மந்திரிகளும் வணங்கப் பெரிதான வேதங்களைச் சொல்லிக்கொண்டு வசித்தமுனிவருங் கூடவே பிரயாணமாய் வந்தார எ - று.

57

தரைசோ கடலொத் தனதா னைகடற்
றிரைபோ லநடந் தனதிண் பரிமா
விரைசே ரருவித் திரள்விழ் பலமால

இ - ன். சேனைகளெல்லாம் பூமியிலே வருகிற கடலை ஒப்பாயின; வலிய குதிரைகள் அந்தக்கடலிலே கிளறுகிற அலைகள்போற் சென்றன, யானைகள் வாசனைப்பொருந்திய அருவிகூட்டங்கள் விழுந்த அநேகமான உயாந்த மலைகள்போற் சென்றன எ - று. 58

கலலார் நெறிசெல் வதுகால களப்பொரு
வெல்லா மீசுவா தனைமே வுமெனாச
சொல்லா முனமே துறவோ விரைவிற
* செல்லா நெறியே நினைசென றனரால்.

இ - ன். கற்கள் நிறைந்த வழியிற செல்வதற்கு நமது கால்கள் சகியா குதிரை முதலிய வாகனங்களும் மிகவுந் துன்பத்தையே செய்வனவாமென்று அரசன் சொல்லுமுன்னமே சங்கியாசிகள் அதிசீக்கிரத்திலே ஒருவராலும் போக்கூடாத ஆகாசமாகக்கே வழியாகக்கொண்டு சென்றார்கள் எ - று. 59

பலவெண் குடையும் பவளக் குடையும்
குலவும் பலசெம் மணியின் குடையு
முலவும் கதிருளு சத்கோ டியுவா
நிலவும் மெனவெங் குதிரைந் தனவால்.

இ - ன். அநேகம் வெண்முத்துக் குடைகளும், அநேகம் பவளக் குடைகளும், கொண்டாடத்தக்க அநேகம் ஜீவாதநக் குடைகளும், ஆகாயத்திலே உலவுகிற தூழ்கோடி சூரியரும், தூழ்கோடி பூரணச் சந்திரர்களும்போல எவவிடத்தும் நிரம்பின எ - று. 60

ஆதித தனருங் குலமன னவாதந்
நீதிப புகழெங் குதிரைந் தடுபனாச
சோதித கவரித தொகையுங் கொடியும்
வீதித தலைதோ றுமிடைந் தனவால்.

இ - ன் சூரியனுடைய அருமையான குலத்திலே பிறந்த அரசர்களுடைய நீதிமராக்கமான புகழானது எவவிடத்திலும் நிரம்பியதுபோலப், பிரகாசத்தையுடைய சரிமக் கூட்டங்களும் கொழுகளும், இவர்கள் செல்லுகிற வீதியினிடங்களெல்லாம் நெருங்கின எ - று. 61

காற்றோடு நிகராத தகடும பரிவா
னேற்றோடு நிகராத தனயா னைவரைக
கூற்றோடு நிகராத தனதோ குலவு
மாற்றோடு நிகராத தவனீ கமரோ.

இ - ன் நெய்தலையுடைய குதிரைகள் வாயுவேகத்துடனே ஒப்பாகிச் சென்றன, யானைகள் மேகத்தையும் அதன் முழக்கத்தையும் ஒப்பாகிச்

சென்றன; இராதங்கள் மலைகளின் வெவ்வேறான உயர்வை ஒப்பாகிச் சென்றன; சேனைகள் சூழ்ந்து செல்லுகிற ஆறுகளை ஒப்பாகிச் சென்றன எ - று.

மழுவுங் கரவா எழும்வார் சிலையு
மெழுவுங் குவிசங் களுமே திகளுங்
கொழுவும் வளையும பலகுந தமுநீண்
முழுலெஞ் சுடாவேல் களுமொய்த தனவால.

இ - ன். (அப்படிச் செல்லுகிற சேனையகூட்டங்களிலே) மழுவாய்தங்
கும், கைவாள்களும், நீண்ட விறகளும், எழுததண்டங்களும், வச்சிராய்தங்
களும், தோமாங்களும், கொழுகளும், சகரங்களும் அநேகங் கைவேல்களும்,
முழுதம் வெப்பத்தைக்கொண்ட ஒளிபொருந்திய நீண்ட சூலங்களும்
நெருங்கின எ - று

63

மீயுற றுடனொற நியவெம படையின
வாயுற நெழுலெம பொறிமண் டவரீள
வேயுற நபெருங் கிரிமீ தெரியுந்
தீயுற நனவொத தனசே ணளவும.

இ - ன். ஆகாயத்தளவும் மேலே நீண்டு ஒன்றுடனையொன்று மோதுத
லாகிய அந்த வெவ்விதான ஆயுதங்களின் வாய்களிலே உண்டாகி எழுகின்ற
வெவ்வித நெருப்புப்பொறிகள், நெருங்குவனவாய் நீண்ட மூங்கில்கள்
பொருந்திய பெரிய மலைகளினமேலே எரிகிற நெருப்புப் பறறினதை
யொத்து ஆகாயத்தளவும் விளங்கின எ - று.

64

நலிவுற றுதுடங் கிடைநன னுதலரா
பொலிவுற நணிதோ மிசைபோ யினரால
கலிவுற நெழுநீள கனகக கிரிமேல
மலிவுற நெழுவஞ் சிகணமா னுமென.

இ - ன் கடலிலே தோன்றி யுயர்ந்திருக்கிற நீண்ட பொன் மலைகளின்
மேலே மிகுதிக்கொண்டு உயர்ந்துள்ள பொன்னிறக்கொடிகளை ஒப்பா யிருக்கின்
றனவென்று சொல்ல, இடையானது வருத்தங்கொண்டு துவளுகிற நல்ல
நெற்றியையுடைய பெண்கள், கிறைவுகொண்டு அழகிய தோள்களமேலேறிச்
சென்றனர் எ - று.

65

கருமா முகிலன நகவின குழலரா
பெருமால கரியின பிடாமேல வருமா
றிருமா முகிலுந் கிடையே யெழுமின
வருமா றுதிகர்த தனவை யமெலாம.

இ - ன் கருமையான நீலநிறத்தையுடைய மேகத்தைப்போதத் அழகிய
கூந்தலையுடைய பெண்கள், உடல் பெரிதா யுயர்ந்திருக்கிற யானைகளின்

முதுகளின்மேலே ஏறி வருதலானது, மிகப் பெரிதான மேகத்தின் கடுவே
தோனறுகின்ற மின்னலானது (மறையாமல விளங்குகக்கொண்டு) வருவன
வற்றை ஒப்பாயின. அவர்கள் செல்லுமிடங்களைலலாம் எ - று. 66

விலையுன் னரிதா கியவெம பரிமேற்
சிலைநன் னுதலார பலாசென நனரா
லுலையும புனலவா ரியலு தையினு
லலையுந திரைமேல வருமன னமென.

இ - ன். தஞ்மபுகின்ற நீரையுடைய கடலின்கண், காற்றினாலே கிளரு
கின்ற அலைகளின்மேலே வருகிற அன்னங்களைப்போல, விலையெயரத்த
நன்மையான நெற்றியையுடைய பெண்கள் பலரும், விலைமதிக்கக்கூடாத
வேகத்தினையுடைய குதிரைகளின் றேலேறிச் சென்றார்களென எ - று. 67

பரிதுன் னநெடும படைதுன் னமத
கரிதுன் னவிழிந துகடந தனனூல
விரிகின் றசெழுஞ் சடாவெண் டாளஞ
சரிகின் றபுனற் சரபுத தனையே.

இ - ன். விரிவான செழுமையுள்ள ஒளியையுடைய வெண்முத்துக்கள்
ஒதுங்குகின்ற அந்தச்சரபுநதியை, குதிரைகளிறங்கிச் செல்லவும், நெடிய
சேனைகளிறங்கிச் செல்லவும், மதயானைகளிறங்கிச் செல்லவும், அரிச்சங்கிர
மகாராஜனும இறங்கிக் கடந்ததேயாயினுன எ - று. 68

விரையே றியதார புனையே லிறைவ
னிரையே றுமனீ கநெருக குதலாற்
றரையே றியதண புனறா ளநெடுங்
கரையே றியவா ளைகண்க கிலவே.

இ - ன். பரிமள மிகுவதான மாஸையணிந்த (கொலையதொழில் செய்
கிற) வேலாபுத்ததைத் தாங்கிய அரிச்சங்கிரமகாராஜனுடைய வரிசை
வரிசையாக கரையேறுகிற சேனைகள் நெருங்குகின்றனவே, கிலத்திரை
மேலே பொருவதான சூனிரந்த நீரானது மோதி வீசுக கரைமேலே செல்லு
கின்ற வானமீன்களுக்கு ஓரளவிலவே எ - று. 69

அரியன் னவாமின் னனையார கடன
நெறியும் படிதுன் னநெருக குதலாற்
பரியும் பணிமா லைகளபாரச கிலாகிழ்ச
சரியும் மணிமே கலைதா மறியா.

இ - ன். செங்கனையொத்த புருஷர்களோடுகூடி நடக்கிற மின்னலை
யொத்த பெண்களுடைய கொங்கைகள் பிதுங்கும்படி சேனைகள் நெருங்கு
கிறதினாலே அறறுவிழுகிற ஆபரணங்களையும், மாலைகளையும் அப் பெண்கள்

நோக்கிலர். பின்னுங் கீழே சரிந்து விழுந்திருக்கிற மணிமேகலைகளையும் தாங்கள் தெரிந்துகொள்ளாமற் (செல்லுகிறார்கள்) எ - று. 70

அரனார் முனியா மதனன் னவந்தோட்
பரநா ரியர்கொங் கைபடப் படமு
ஞெருநா ளுளவா நிறையொண் ணுதல்பால்
வருநாண் மனுநீ திவழங் கியதால்.

இ - ன். சிவபெருமானுலே கோபித்தெரிக்காத மனமதனையொத்த புருஷர்களுடைய தோள்களிலே அன்னியர் மனைவிகளுடைய கொங்கைகள் (சந்தடி நெருக்கத்தினால்) மோத மோதச் செல்லுகிறதினாலே, முன்னே ஒருநாளாயினும் அழியாத கற்புள்ள அழகிய நெறறியையுடைய பெண்கள், இப்போது கலியாணத்திற்கு வருகிறநாளிலே, பாபுருடருடைய தோள்களிலே அன்னிய ஸ்திரீகளுடைய கொங்கைகள் படலாகாவென்று மனுஸ்யிருதி கூற வில்லை (என்றார்கள்) எ - று. 71

வெளிறுஞ் சுடாவே விளவே லணையான
பிளிறுங் கரிதுள ளவிழுந் துபெயாந்
தொளிருந் தனவல வியொருத தியையக
களிறென றிருகை கொடுகட டினனே.

இ - ன். வெண்மையான ஒளியையுடைய வேலைகொண்ட மனமதனையொத்த ஒஞ்வன, முழங்குகின்ற யானை வெருண்டசையக கீழேவிழுந்து புராண்டு விளங்குவதான கொங்கைகளையுடைய கொடிபோலபவ்வான ஒருத்தியை அந்த யானை யாதென்று தனதிறுக்கக் களாலுத் தழுவினாள் எ - று. 72

பூடுங் கழனமன னனனே கருட
னடுந் தருவும பலநண் ணிறெடுங்
காடுங் கிரியும பலகண் டுநடந்
தோடுங் குளிர்கோ மதியுற றனனல்.

இ - ன். அலம்புகின்ற வீரகழலையுடைய அரிச்சந்திர மன்னன் இவ்வாறு அநேகம் அரசர்சுருடனே நாடுசுரும மரச்சாலையும் பலவாறாக வுள்ளவெல்லாம் கிட்டி, பின்னா நெடிதான காடுகளும் மலைகளும் பலவாறாகக் கண்டுகொண்டேபோய், ஒவ்வதான குளிர்த்த புண்டையுடைய கோமதியாற்றி னருகே சென்றான் எ - று. 73

மேற்படி வேறு

கானயா றனைத்தையும் கடந்து கௌசிக
மானயா றுயகோ மதியை நண்ணியே
யானையு மிரதமு மிவ்வுளி யீட்டமுஞ்
சேனையு மன்னனுஞ் சென்றி றுத்தவே.

இ - ன். அப்படிச் காட்டாறுகள் முழுதுங் கடந்துபோய், கெனசுகை
யென்னும் பெயர்கொண்ட கோமதியாற்றையடுத்தது, யானைகளும், இரதங்
களும், குதிரைக்கூட்டங்களும், காலான்களும், அரிச்சந்திர மகாராஜனும்போய்
இறங்கலாயின எ - று. 74

தோய்கதிர் வேற்படை சூழ்ந்து துன்னிட
வாய்கதிர் முடியினு னுற்றை நண்ணினுன
பாய்கதிர் ப படலைபுட சுருகிப் பையலே
காய்கதிர்ச் செல்வனுங் கடலை நண்ணினுன்.

இ - ன். ஒளிதோயந்த வேலாயுதங்கையுடைய சேனைகள் எங்குஞ்
சூழ்தலாய் நெருங்க, எங்கும் பரவுவதான ஒளியையுடைய கிரீடமணிந்த
அரிச்சந்திரமன்னனும் அந்தக் கோமதியாற்றினருகே போயிறங்கினான். அப
போது எங்கும் பரவுவனவான கிரணக்கூட்டங்களைத் தன்னுள்ளே ஒடுக்கிக்
கொண்டு வெப்பமின்றிச் சுடுகிற ஓரியால் மிக்க சூரியனும் மேலககடலிலே
போயிறங்கினான் எ - று. 75

ஆழவேழ் கருங்கட லத்தனின் லெய்வவன
வீழலு மன்னனும் வேந்தா மக்களு
மேழையா யாவரு மிரத முங்கட
வேழமுரு சிவிகையுட விடடி நங்கினா.

இ - ன். ஆழத்தையுடையதா யலைகொழுக்கிற கறுத்த கடலிலே சூரியன
போய் முழுகிவிடனே, அரிச்சந்திரமகாராஜனும், மற்றுமுள்ள ராஜகுமாரா
களும், பெண்கொல்லோரும், இரதங்களையும், மதயானைகளையும், பலலககு
களையும் விட்டுக் கீழேயிறங்கினார்கள் எ - று.

எழு வென்பது நீட்டல விகாரமெபற்று ஏழென வந்தது 76

மண்டல நேரதரு மாத நீட்டமுந்
திண்டிற லமைசசருரு சேனை வெள்ளமுந்
தண்டர ளமவளை தவமு மாநதி
வண்டலி லிடமற வந்தி றுத்தவே.

இ - ன். உலகத்தரசர்களும், அவர்களுடைய பெண்டுகளின் கூட்டமும்,
மிஞ்சாத (புத்தி) வல்லமையுடைய மந்திரிகளும், மற்றச் சேனையின கூட்ட
மும் தண்ணிதான முதலுக்களைத் தருகின்ற சங்குகள் தவழுவனவான அந்
தக் கோமதியென்னும் பெரிய ஆற்றின்கரையிலே வெறறிடமில்லாங்குருகும்
படி வந்திறங்கின எ - று. வண்டல - சேறு. 77

மட்டினு மணியினும் படங்க மைத்துவிண்
முட்டிய செம்பொனின் முடிகள் வைத்திடுமே
கட்டியும் பதாகையுங் கடடி நீயிரை
விட்டனர் மன்னரு டினன் னுருமே.

இ - ன். அரசர்களும், அவர்கள் பெண்டுகளும், பட்டினாலும், மணிகளாலும் செய்திருக்கிற கூடாரங்கள் நிறுத்தி, ஆகாயத்தையனாவுவதாகச் செய் பொன்னாற்செய்த சிகரங்கள் வைத்து, மேற்கட்டிகளும், கொடிகளுங்கட்டி நீண்டதிரைகளுஞ் சூழவிட்டார்கள் எ - று. 78

சண்பகத் தருவினுஞ் சந்தனத்தினுந்
திண்பனை யகிலினுந் தேவ தாரததுந்
தண்பரும பலவினுந் தாறு பாய்பகம்
புண்படு கரிகளுந் பரியும பூட்டினா.

இ - ன். சண்பகமரங்களிலும் சந்தனமரங்களிலும் வலிய கிளைகளையுடைய அகிலமரங்களிலும் தேவதாரமரங்களிலும் தண்ணிதாய்ப் பருத்துள்ள பலாமரங்களிலும், அங்குசம் பாய்தலினுந் பசிய ரணம்பொருந்திய வானைகளையும், குதிரைகளையும் கட்டினார்கள் எ - று. 79

நிலைமாம் பிளந்திட நிவந்து குத்திய
கொலைமத யானையின் கோடு போலவே
சிலைமத னனையவா மாபிற் றேனனார்
முலைமத யானையின் கோடு முழக்கின.

இ - ன். அங்கே கிற்கிற மரங்கள் பிளக்க, உயர்ந்து குத்தின கொலை செய்கிற மதயானையின் கொம்புபோலவனவாய் விலையுடைய மன்மதனை யொப்பான புருஷர்களுடைய மாபிலே, தேனபோலும் வசனத்தையுடைய பெண்கள் மூலையாகிய மதயானையின் கொட்டிகள் அழுந்தலாயின எ - று. 80

மோதுகொண் டலைப்பொரு முரி யானைதம்
மீதுகொண் டலைத்தமெய்ம மெலிவு மாறவே
தாதுகொண் டலைகுழற் றைய லாாமுலை
வேதுகொண் டொற்றினா வீரா மீதெலாம்.

இ - ன். கடலிலே மோதுவதான மேகத்தையொப்பாகப் படைவார்மேலே மோதுகின்ற பெரியயானைகளின்மேலேறிவந்த உயர்வான வுடம்பின்மெலிவு தீர, மெல்லிய பராகங்களைக் கொண்ட மலர்களையெனக் கூந்தலையுடைய பெண்கள் தங்கள் தனங்களாகிய வெம்மையைக்கொண்டு அந்த வீரர்கள் உடம்பெல்லாம் ஒற்றுதல் செய்தார்கள் எ - று. 81

அகிலொரு சந்தனத் துணியி னுக்கிடு
துகில்பொதி மணிபுரை யெரியுந் தூமமுந்
திகிலெனப் பலபல செக்கர் வானமவெண்
முகிலபொதிந் தனவென முண்டெ முநதவே.

இ - ன். அகிலக்கட்டைகளுடனே சந்தனக்கட்டைகளையும் மூட்டி யுண்டாக்கிய சிலையிலே முடித்துள்ள செம்மணியை யொத்த நெருப்பும், புகையும் கண்டவர் நெஞ்சு திகெகிட, அநேகமான செவ்வானமானது வெள்ளிய மேகத்தினாலே மூடப்பட்டதுபோல் மேன்மேலாய்க் கிளர்ந்தன எ - று. 82

ஆறிலா தணிபடங் கத்து னேற்றிய
மாறிலாத துளங்கெழின் மணிவி ளக்கொளி
தேறலாந தகைமைய சிலம்பி நூல்பொதி
நூறெலா மின்மினித தோற்ற மென்னவே.

இ - ன். (புகுதற்கு விட்டவழியல்லது வேறு) வழிகளில்லாமல் எங்கும்
கிரப்புதலான கூடாரத்துள்ளே ஏற்றிவைத்திருக்கிற காராசுரிய பகையில்லா
மல் விளங்குகின்ற அழகையுடைய இரத்தின வளங்களுள்ள ஒளியானது,
சிலம்பிப்பூச்சியாலே கட்டப்பட்ட நூற்படலைகள் முழுதும் மின்மினிப் பூச்சி
களினுடைய தோற்றமென்று சொல்லும்படி துணிந்து சொல்லலாகிய தகு
தியை யுடையன எ - று.

83

குசைநெடுங் கடுமபரிக கொற்ற மன்னவன்
வசையிலா நங்குல மடநதை மாமுலை
கிசைவனோ வென்றுவந தெட்டிப் பாராததெனத்
திசையெலாங் கதிாவிரித தெழுநத திங்களே.

இ - ன். கடிவாளத்தையுடைய நீண்ட டேசமான குதிரைமேலேறுகிற
ஜயத்தைக்கொண்ட அரிச்சந்திரமகாராஜனுடைய யாதொரு பழிப்புமில்லாத
நமது குலத்திலவதரித்த சந்திரவதியினுடைய பெரிய தனங்களுக்குத் தகுந்த
வனோ வென்று அவனை யெட்டிப் பாரப்பதுபோல சந்திரனாவன சந்தோ
ஷிதது எட்டுத்திங்களும் தனது கிரணங்களை விரித்துக்கொண்டு உதயமாய்
னன எ - று.

84

செங்கய லணையகட டெரிவை தனறிரு
மங்கல முணாரதுமண் மடநதை யட்டேநார
பங்கமி விரசிதப் பாணை மேலவழி
பொங்கலிற் புதுநிலாப் பொலிந்த தெங்குமே.

இ - ன். சிவந்த கயற்கெண்டை மீளப்போத்த கண்களையுடைய சந்திர
வதியின் திருக்கலியாணத்தைத் தெரிந்து, பூமிதேவி சமையல்செய்ததாகிய
ஒரு தோஷமுமில்லாத வெள்ளிப்பாணைமேல் விரிந்து பொங்குகிற பாறப்பொங்
கலபோல எவவிடத்தும் புதிதான சந்திரனை நிறைந்து விளங்கின எ - று

85

பெருத்தவா னிலவிடைப் பேதை மாதரைக்
கருத்துறக் காதலா கலந்து ாங்கினா
வருத்தமுங் காதலும் வளர மன்னவ
னொருத்தனே தனிகுகிடந துறாக நீங்கினுன.

இ - ன். அப்படிப் பாவின் வெண்மையான சந்திரனையாலே, அறியா
மையையுடைய பெண்கள் மனதொருங்கும், அவர்களுடைய நாயகர்கள் கூடி
நித்திரை செய்கார்களே அரிச்சந்திரன் ஒருவரின் மனவருத்தமும் ஆசையும்
மேனமேலாகி உள்ளத தனியொயப்படுத்து எத்தரையல்லா திருந்தான எ - று.

உருவெளி னேக்குவ னுவபப னுன்னவன்
கரவினா லேங்குவன கலங்கு வன்மதி
மரபினா டனகணென் மனது போமவழி
யிரவுபோ தற்கிட மிலலை யோவென்பான்.

இ - ன். அப்படி கித்திரைகொள்ளாமல் சந்திரவதியினுடைய உருவெளித்
தோற்றத்தைப் பார்ப்பான்; சந்தோஷிப்பான், அதையே கருதுவான்; அதை
மறந்தபோது துக்கிப்பான்; கலங்குவான்; சந்திர குலத்தினனாகிய சந்திரவதி
யினிடத்திலே என் மனது போவதாகிய வழியில் இராததிரியிலே மாததிரம
போவதற்கு இடமில்லையோவென்று புலம்புவான் எ - று. 87

கொடியமா மதனையுங் கொழுநி லாவையு
நொடியினு மொருகுறை சொல்லி நோகிலான்
படிகிலா விழியையும் பாரில வோநிமீஇ
விடிகிலா விரவையும் வெறுக்கும வேளையில்.

இ - ன். கொடுமையையுடைய பெரிய மனமதனையும், செழுமையான
சந்திரனையும் ஒரு நொடிப்பொழுதாயினும் எதெனுமொரு குறையைச்சொல்லி
நொத்துகொள்ளாதவனாய், தூங்காத கண்களையும், உலகத்திலே வேறான்றி
விடியாதிருக்கிற இராததிரியையும் வெறுத்துக்கொண்டிருக்கிற சமையத்
தில் எ - று. 88

மையலுங் கங்குலு மதியும் வாட்டவிவ
வையனோ வெளியனென றணிவ ரிற்றினிற
கையினா லழைந்துகூங்க காமா வாரணம
வெய்யவா விரையவா வெனவி ளித்தவே.

இ - ன். அரிச்சந்திரனைக் காமமயக்கமும் அந்த இராததிரிகாலமும், சந்
திரனும் வாட்செய்வனவாயிருக்க, அப்போது அழகான கோழிகள் இந்த
ஐயான அரிச்சந்திரனோ எளியவனாயிருக்கிறனென்று தமதழகிய வயிற்றில்
(இறாகிய) கையினாலே மோதியடித்துக்கொண்டு சூரியனே! உதயமாகி விரை
வில் வாடுவென்று கூப்பிட்டன எ - று. 89

ஊழிவெவ கதிரவ னுநய முன்னநிந்
தாழியுந் திங்களு மாபப டங்கின
கோழியு மாாததன குக்கி லாததன
சூழியிற் புள்ளெலாந துள்ளி யாததவே.

இ - ன். வெயிலையுடையவனான வெவவிய கிரணத்தைக்கொண்ட சூரிய
னுதிப்பதை முன்னே தெரிந்த கடலுஞ் சந்திரனும் தங்கள் ஆரவார மடங்கி
ன. அப்போது கோழிகளெங்குள்ளவின் செம்போதகுகள் கதகின. குளங்
களிலே தூங்குகிற பட்சிஜாதிகளால் ஸ்ரீ துள்ளிக்கொள்ளிச் சபத்ததன் எ - று.

குக்கில-செயபோதது. சூழி-குளம்.

நங்குலத தரசனை நலிந்த பாதகக
கங்குலேத திங்களைக் கனன்று தோகடா
யங்கண்மா ஞாலமவிட் டகற்று வேனெனாச
செங்கதிராக கடவுளுஞ் சிவநது தோன்றினுன்.

இ - ன். நமது குலத்திலே பிறந்த அரிச்சந்திரனை வருததப்படுத்தினை பாவினான இரவையும், சந்திரனையும் கோபிததுத தனது தேரைச் செலுத்திகொண்டு அழகிதான இடத்தையுடைய பெரிய வலகத்தைவிட்டுப் போம்படி செய்கிறேனென்று சிவந்த சூரியபகவானுந் தனது கண்கள் சிவப்பாயுதயமாயினுன ள - று. 91

படாடுகடுத தறநிலை பரிதத மனனனுக்
கிடர்விளைத தெய்திய விராம டநதையிப்
புடவிவிட் டேகினும போன திகடுகலாந
தொடாமினென நெண்ணிலாச சுடரை யேவினாந.

இ - ன். உலகத்திலுள்ள துன்பத்தைப் போக்கித் தருமத்தினது நிலையைக் காதத அரிச்சந்திரமகாராஜனுக்குத் துன்பத்தை யுண்டாக்கிக்கொண்டிருந்த இரவாகிய பெண்ணை, அவள இந்த வலகத்தைவிட்டுப் போனாலும் அவளோடிப்போன திசைகளெல்லாம் தொடர்ந்து பற்றுக்கொண்டு சூரியனானவன் கண்களிலலாத தனது கிரணங்களை யனுப்பினுன ள - று. 92

அலரிவந தெழுமுர சதிர வாழிபோற
புலரியி லரனடி பூசித தண்ணலுஞ்
சிலர்சில சுடாமணித தேரி லேறினா
பலாபல கரிகளுந் பரியு மேழினா

இ - ன். அப்படிச் சூரியனாவந் துதயமாகவே, கடலைப்போற பேரிகைகள் முழங்க, விடியற்காலத்திலே சிவனடியைப் பூசைபண்ணி அரிச்சந்திரமகாராஜனும் அவனைக் கூடிவருகிற சிறுசிலரும் ஒளியையுடைய இரத்தினக்கிதமான தோமேற் கொண்டவர்களாக மரணைப் பலரும் பலபலவான யானைகளின் மேலுங் குதிரைகளினமேலு மேறினார்கள ள - று. 93

அநதமா லாறறைவிட் டகன்று மனன்வன
முநதமால கரிபரி நடப்ப மொயததுடன
கநதமா லைக்குழந் கடலு டனவாச
சநதமால வரைத்தடஞ் சார னண்ணினுன.

இ - ன். உடனே அரிச்சந்திரமகாராஜன் அநதப் பெரிதான கோமாதிரியற்றைக் கடந்து நீங்கி உயராக் யானைகளும், குதிரைகளும் நெருங்குதலாய முன்னே நடக்க, பரிமாணத்தையுடைய மாலிகளணிந்த கூந்தலையுடைய பெண்கள் கூட்டமான கடலுந் தொடருவரச் சந்தனமாங்கனோடுகூடி உயர்ந்துள்ள மலைகளினுடைய பெரிய சாரலைப்போய்ச் சோகநாண ள - று. 94

அரிதகி பலாசமா திலக மாசினி
 விரிமலர்ச சண்பகம வேங்கை கோங்கமை
 சொரிமலர்ச சுரபுனை யசோகு துன்னிய
 வரிமணற் காவிடை வந்து வைகினான்.

இ - ன். கடுககாய்மரம் - பலாசமரம் - மாமரம் - மஞ்சாடிமரம் - பலாமரம் -
 வீரிகிற மலாகளையுடைய சண்பகமரம் - வேங்கைமரம் - கோங்குமரம் - மூங்கி
 கில்மரம் - சொரிகின்ற மலாகளையுடைய சுரபுனைமரம் - அசோகம் (ஆகிய
 இவ்வகை மரங்களில்) நெருங்கிய (கிள்ளைகள்) இசையினை மிழ்ந்துகின்ற
 மணத்தைக்கொண்ட சோலையிலே வந்து தங்கினான் எ - று. 95

அலைசுனை யாடவு மருவி யாடவு
 மலைமிசைப் பிடியுமவன் களிற்று மானவே
 சிலைதுத லாருளுசெல் வருளுசென் றேற்றினா
 முலையொடும் புயத்தோடு நிகர்த்த மொய்ம்பின.

இ - ன். அலைகளையுடைய சுனைநீராடவும், அருவியீராடவும், மலைமேலே
 பெணையானையும் வலிதான ஆணையானையும் போல, விஸைப்போல நெற்றியை
 யுடைய பெண்களும், புருஷர்களும் போய ஏறினார்கள். அம் மலையானது
 ஸ்திரீகளினுடைய கொங்கைகளையும், புருஷர் தோள்களையும் ஒப்பான சிகரங்க
 ளுடையதாயிருக்கின்றது எ - று.

மொய்ம்புதோள-மலைத்தோள, சிறு குன்றுகள்.

96

அருவிக்க ளாடுவார சுனைக்க ளாடுவார்
 வெருவிவந தகன்கரை மீதி லேறுவார
 சருவிநின் றோடியப புனலிற றுவுவார
 மருமலா கொய்குவார் மலைநது மீள்குவார.

இ - ன். அருவிகளிலே நீராடுகிறவர்களும், சுனைகளிலே நீராடுகிறவர்களும்,
 அப்படி நீராடுவதற் கஞ்சிவந்து அகன்ற கரைமேலேறுகிறவர்களும், சைகை
 செய்து விரியாடக்கொண்டு கின்று அந்நீரிலே குதிக்கிறவர்களும், பரிமளத்
 தையுடைய பூக்கொய்கிறவர்களும், அப்பூவைச் சூடிக்கொண்டு திரும்புவார்
 களு மாயினார்கள் எ - று.

சருவல்-சைகை செய்தல்

97

அருவியுளு சுனைகளு மாடி நுண்மணல
 மருவிய வண்டலு மணநத சோலையும்
 பருவரைக் குடுரியும் பளிக்குப பாதையும்
 பொருவிலாப புனங்களும புகுநது நோக்குவார.

இ - ன். அப்படி அருவிகளிலுளு சுனைகளிலும் நீராடி, நுண்ணிய மண
 லையுடைய வண்டலிலும், அவ்வண்டல்கடிகுண சோலங்களிலும், பருத்த

மலைச்சிகரங்களிலும், பளிங்குப் பாறைகளிலும், ஒப்பில்லாத தினைப்புனங்களிலும் போய் வேடிக்கை பார்ப்பார்கள் எ - று.

98

அன்றிருந் தணிவரைச் சாரல் வைகியே
துன்றிருள் விடிந்தபின் சோதி வேலினான்
சென்றிருளு சுடர்மணித தேரி லேறியே
வென்றிவெம படையொடு விரைந்து போயினான்.

இ - ன். அழகிதான மலைச்சாரலிலே அன்றையதனைத் தங்கியிருந்த நெருங்கின இருளையுடைய இரத்திரி விடிந்தபின்பு ஒளியைக்கொண்ட வேலாயுததையுடைய அரிச்சந்திரன் எழுந்ததுபாய் மிக்க பிரகாசத்தை யுடைய இரத்தினமயமான தேரினமேலேறிக் கொண்டு, ஜயதையுடைய குரூரமான சேனைகளுடனே அதிசீக்கிரத்திலே போயினான் எ - று.

99

வேயிருநு காணமும வெற்பி னுசகியு
மாயிரும பொழில்களு மடிந்து துண்பொடி
யாயின விசுமபினை யடைந்த தூளியுரு
சேயிருளு சுடாமணித தோகளு செல்லவே.

இ - ன். மிகவு முயர்ந்து பெரிதான காங்கிளையுடைய இரத்தினக்கிதமான இரதங்கள் செல்லுதலாலே; மூங்கில்களுடைய பெரிய காடுகளும், மலைச்சிகரங்களும், மிகப்பெரிதான சோலைகளும் அழிந்து சிறிய பொடிகளாயினவாய், அதினின்றும்மெழுந்த தூளிகளெல்லாம் ஆகாயத் திலபோய்ச் சேர்ந்தன எ - று

100

செநநிறப் பொலனகத்தித தேரி னாழியுந்
தநநிற மவ்வழி யனைதது மாதலாந்
பன்னிறக கிரிகளும் பரந்த பாறையும்
பொன்னிற மேருவே போறபொ லிந்தலே.

இ - ன். அரிச்சந்திரனுடைய சிவந்த நிறதையுடைய பொன்னிறமான ஒளியைக்கொண்ட தேரினுருள்கள் படிந்து, அந்தத்தேரினிறமே அவவழிமுழுது மாகிறதினாலே, பலநிறங்களுடைய மலைகளும், பரவுதலான கற்பாறைகளும் பொன்னிறமான மகமேருவைப்போல விளங்கின எ - று.

101

வானமுற் றெழுந்தமா மலையு மாலகரித
தானமுற் றொழுகிய தடமுளு சாரலு
நானமுற் றெழுந்தும் பொழிலு நண்ணிவெங்
கானமுற் றருநெறி கடந்து போயினான்.

இ - ன். ஆகாயத்தைத் தொட்டுக்கொண்டுவந்திருக்கிற பெரிய மலைகளும், உயர்ந்த யானைகளுடைய மதங்களைப் பெயர்த்துக்கிடக்கிற மேடுகளும், அந்த மலைப்புகைகளும், கஸ்தூரி வாசஞ் கொண் டெழுந்துள்ள

௫ அரிச்சந்திரபுராண மூலமும்-உரையும்

நல்ல மலர்ச்சோலைகளும், வெப்பமாகிய காடுகளும் கடந்துபோய், இப் படியே பல அரிதான வழிகளெல்லாம் அரிச்சந்திரன கடந்துபோயி னான் எ - று. 102

விரிந்த வெங் கமார்களும வெயிலின் வெநதுகீழ்
சரிந்தமா மலைகளுஞ் சருகு வெநதுமேற
பொரிந்தமா மரங்களுந் புனைநது மாமியிசை
யெரிந்தெழு கடுஞ்சுரத் தெலலை யெய்தினான்.

இ - ன். இப்படி விரிந்திருக்கிற செவவிதான விடாநிலங்களும், வெயி லினாலே வெந்து கீழே சரிந்துகிடக்கிற பெரிய மலைகளும், சருகுகள் வெந்து மேலே பொரிந்திருக்கிற பெரிய மரங்களும், புனைதலாய் நிலத் தினமேலெல்லாம் எரிந்தெழுக்கிற கடுமையைக்கொண்ட பாலவனத்தி னெலையை யரசனனுக்கினான் எ - று 103

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசீரிய விந்தம்

என்றுமம ரர்க்குவினை யின்றியான் முப்புர மெரித்த கனலும்
வென்றிமத னைப்பொடி படத்திரு துதற்குணை விழித்த கனலும்
வன்றிறை யெறிந்தெழு கடற்குண்டு வைத்த வடவைக கனலுமுற்
றென்றுபட வந்துகுடி கொண்டவ ணுறைந்தன வருபப மெழமே.

இ - ன். இனி எக்காலத்தும் தேவர்களுக்குத் துன்பவினை யில்லாமல் ஈவபெருமான திரிபுரத்தை எரித்த நெருப்பும், வெற்றியையுடைப மன மதனைச் சாம்பலாக அழகிய நெற்றிக்கண்ணைத் திறந்தெரித்த நெருப்பும், வலிதான அலைகளினின்று எழுகிற கடலுக்குள் நடுவே வைத்திருக்கிற நட வாக்கினியும் கூடி ஒன்றாகவந்து குடிகொண்டு எவவிடத்தும் வெப்பம் வீசி அங்குத் தங்குதலாயின எ - று. 104

காணமு முதுநதெறு கன்றிரளில் வெநதெழு கதிர்ச்சுடரின் வெந
தூனமுற வறறியுர கத்தலை வெடிப்பவத னுசகி வழிபோய்
வானள வெழுநதுபுவி மீதுவிழு கின்றமணி வரது பகலவான்
மீனமவிழு கின்றபடி யாமென விளங்கின வெளிப்புற மெலாம்.

இ - ன். அந்தக் காடுமுழுதும் சுடுகிற நெருப்புச் சுவாலையினாலும், ஆகா யத்தி லெழுந்துவருகிற சூரியகிரணத்தினாலும் வெந்து பழுதாக வுலர்ந்து வற்றுதலாய், பாம்புத்தலைகளும் பிளப்ப அதனுடைய தலையினின்றும் போய் ஆகாயத்தளவுமெழுந்த மணமேலேவந்து விழுகின்ற நாகரத்தின ங்கன், பகற்காலத்திலே உகிருகிற நட்சத்திரக்கூட்டங்கள் ஒப்பாமென, அந்த வெறுநில வெளியினிடங்களெல்லாம் விளங்கின எ - று. 150

கருமபுய லருந்துளி காரதுடல் கரிந்தயல கலைநது நெடிதாய்
வருமபருவ முநதலை மயங்கிமழை யென்பது மறந்த வதனாற்

பெரும்புவி பிளந்ததி லனந்தன்முடி யிற்சுடர் பிறங்கி யெழுமா
லிரும்புவி சினந்தழ லுமிழ்நதவத னைச்சுட வெழுநத தெனவே.

இ - ன். கரியமேகங்கள் பெய்கிற அரிதான மழைததுளிகளில்லாமல் அந்த நில வெப்பத்தினாலே உடலெல்லாம் தீய்ந்து அங்கிலத்தகப்பாலே தங்கள் கூட்டங்கிலந்துபோய் (நாலுமாதவளவாக) வருவதான பருவகாலமும் தமோறி மழைபெய்கிறதென்பதை மறந்துபோனதனாலே, அப்பெரிதான நிலமெல்லாம் வெடித்தது, அவவழியே ஆகிசேடனுடைய தலையிலுள்ள இரத்தினசோதிகள் விளங்கிக்கின்ற தன்மையானது, அப்பெரிதான பாலைநிலம் கோபித்தது தன் மேல் நெருப்பைக் கக்குகிற சூரியனைச் சுதேற்காக மேலே கிளம்பினது போலிருந்தது எ - று.

106

சுரப்புறு சிறைப்புன லெனக்கருதி வறறிய துவாட்சி யதனா
னிரப்புறு தவிப்பினை யொழித்திட மனநகிலி னினைதது மைபெலா
மிரப்பவரை நிததனு நடத்தியுமொ ரறாழு மிரக்க மிலாபாற்
பரப்பவரை யொத்தன சுரப்பவரை யொத்தன பசாச ரதமே.

இ - ன். மானகெல்லாம் உடம்பினை ததுவறறிய தளாச்சியினாலே தம க்கு கிரம்புதலான தாகத்தை நீக்கிக்கொள்ள, பேயத்தேரான கானலைப் பெருகுகின்ற குளத்தது நீரென்று கினைத்தது, யாசிப்பதாக ஒருவரிடத்திலே தினந்தோறும் சென்றும் ஒரு சிறிதேனுங்கொடுக்க இரக்கமில்லாதவர்க ளிடத்திலே பரவி யலைகிறவர்களை யொப்பாயின. பேயத்தேரான கானல் அவர்களுக்குக் கொடாமல் மறைந்துகொண்டு திரிகிறவர்களை யொத்தன எ - று.

அடுந்திறலு மவ்வவர் படுநதிறலு நாமமு மனைதது மெழுதி
நடுங்கலு நருமபுன றவிர்ததுடல் பதைத்ததுயிர நடுங்கி யுழலுங்
கொடுங்கரி மருபுமவெருள் சுறறிடரு மறறுள குவட்டி லிடைபு
நெடுங்கட றடநதிரை கிளர்நதென முழங்குது நெடித்திர ளொலாம.

இ - ன். பகைவரைக் கொல்லுகிற சாமாத்தியமும், அவ்வவர் படுவதாகிய சாமர்த்தியமும், பெயருமுதலான எல்லாமெழுதி நடப்பட்ட கல்லும், கல்ல நீர்கிடையாமல் உடல்பதைப்பதைத்து உயிருமஞ்சி பல்வதான கொடிய யானைக் கொம்புகளும், பயப்படத்தக்க கல்லுமேடுகளும், இன்னமுமுண்டான குன்று களினிடத்திலும் நெடிதான கடலிலே பெரிய அலைகள் ஒலிப்பதுபோல், சிள வண்டுகளின் கூட்டத்தேதோசை முழங்குவதாயிருக்கும் எ - று.

நடுங்கல் - நடப்பட்டகல். நெடி - சிளவண்டு.

108

அந்தவெயி லத்தகல் விசம்பிடை வெடித்ததுவிழு மானை யினெடுந
தநதமணி யைத்ததுளி யெனக்கருதி யுண்டுழலவ சாதக மெலாம
வெந்ததரி கொளுஞ்சரு கெழுநதுவிழு கங்குலில் விரிநத நிழலில்
வந்ததரு மெண்குமரை யுங்கடமை யங்கலைபு மாணி னமுமே.

இ - ன். சாதகப் பட்சிசனெல்லாம், அந்த நிலத்திலே எளிகிற வெயிலினாலே அகன்ற ஆகாயவரையிலும் வெடித்துச் சென்ற விழுந்த யானையினுடைய நீண்ட கொம்பிலுள்ள முத்துக்களை மழைத்தளியென் றெண்ணி புண்டு அலைகின்றன. வெந்து எளிகிற நெருப்புக்கொள்ளுதிற சருகுகள் எழுந்த விழாநின்ற இருட்டிலே விரித்திருக்கிற கிழலில் காடிகளுங் கானக் குதிரை, கடம்பைகளும், மான் கூட்டங்களும் வருவதுபோல் வந்து விழுந்து நெருங்குவதாகும் எ - று. 109

மண்மக ளுடுத்திதிரை வாரிவட வைக்கனலை மாற்றி யிதிதிலோர் வெண்மணலை வைக்கிலர மங்கைய ரிருமபதியும் வெநது விடுமாற கண்முழுதை யுமபுடை பெயர்நதுகவ ருங்கடை யுகததி லிதிதிலோர் நுண்மணறெ றிததுவிழி னுமபிரள யப்புனலை நுங்கி விடுமாள்.

இ - ன். பூமிதேவி ஆடையாக உடுத்தியிருக்கிற அலைதலிலுள்ள வடவா முகாக்கினியை (வேறிடத்தில்) மாற்றி, அஃ திருக்கிறவிடத்திலு இந்த நிலத்திலுள்ள ஒரு வெண்மணலைக் கொண்டுபோய் வைத்தால், அரம்பையர்க ளிருக்கிற பெரிய தெய்வலோகமும் அதன் சுவாலையிலே வெந்துபோம். இந்தப் பூமியினிடங்கெல்லாம் தானிருக்குமிடத்தை விட்டுவந்து கவளீகரிக்கிற யுக முடிவிலே இந்த நிலத்திலுள்ள ஒரு நுண்ணிய மணல்பெற்றிதது விழுந்தாலும் பிளையகாலத்து வெள்ளத்தையும் குடித்துச் சுவரப் பண்ணும் எ - று 110

வெங்கதிர்தெ றுங்கொடிய விண்டுவனம் வெநதெரியும் வெந் தழலின் யங்கதமி றந்துமத குஞ்சா மிறநதுட லழிநதிட மெலாரு [வா செங்குருதி யங்கடலின் மண்டமுது வாரியலை சிநது நுரைபோ லெங்கணும் விளங்குவன வெண்குவ டெனுமபரி செலுமபு மலையே.

இ - ன். சூரியனாலே சுடப்படுகிற நீண்ட மூங்கிற்காடு வெந்து எளிகிற வெப்பமான நெருப்பினிடத்திலே, பாம்புகளும் மதயானைகளும் விழுந்து செத்த, அவைகளினுடம்புக ளழிந்து எவவிடங்களிலும் பெருகின சிவந்த இரத்தமானது அழுகிதான் கடலிலே போய்க் கலக்க, அந்தப் பழைய கடலினலைகள் சிந்துகின்ற நுரைபோல வெணை மலைகளென்னுமபடி எலுமபு மலைகள் எவ்விடத்திலும் மிதப்பனவாயின எ - று. 111

வெங்கரி யுரித்திடை புனைநதவள் சலஞ்சலை விளங்கு சடிஸச சங்கரிதரி சூலதரி தாருக விநாசனி சவுநத ரிசெழும பொங்கரி மணிப்பரி புரத்திரு பதத்தினள் பொருபப னதனத தெங்கடனி நாயகி யிருநதசம யத்தில்பெ டுத்து ரைசெய்வாம்.

இ - ன். வெவவிய யானையை யுரித்தது அதனரோலைப் புனைந்தவன்; கங்காசலமும் சங்கிரனும் விளங்குகிற சடையையுடைய சங்கரி; திரிசூல தரி; தாருசவிநாசனி; சவுந்தரி; செழுமையாக ஒலிக்கின்ற கற்கனாக முத்து முதலிய இரத்தினங்களையிட்ட சிலம்புகளணிந்த இரண்டு திருவடிகளையுடைய வன்; மலைகளை யொப்பான தனங்களைக் கொண்ட எங்களுடைய ஒப்பறந் சூல

தெய்வமான காளிகாதேவியா யிருக்கிற சபையி னிலக்கணத்தை இனி ஒரு வகையாக வியத்து சொல்லுகிறோம் எ - று. 112

எறித்தசெழு முச்சுடரு மொத்தொரு தலத்திடை யெழுந்த தெனவே, தெறித்திரு புறைக்கடை சிவத்திடை கறுததகண் மிகச்சு ழலவே, சிறுததவிடை யிற்கரத லத்தின்முடி யிற்றிகழ் செறித்த வரவப், பொறிக்கண் பணத்தலை மணிச்சுடிகை யிறகதிற்கள் பொங்கி யெழுவே.

இ - ன். விளங்குகின்ற செழுமையான சோமசூரியாகினிக னெனகிற மூன்று சுடர்களு மொருங்குசேர்க்கடி ஓரிடத்திலே உதயமானாற்போல செறித்த விளங்கி இருபுறத்திலுங் கடைசியிலே சிவந்து நடுவே கறுத்திருக்கிற கண்கள் மிகவுஞ் சுழல்வனவாக, சிறிதான இடையிலும், கைகளிலும், தலையிலும் விளங்குவனவாக அணிந்த சர்ப்பங்களினது புள்ளிகளை யுடைய கூட்டமான படங்களைக்கொண்ட தலைகளிலுள்ள இரத்தினங்களை யுடைய உச்சிகொண்டை களி நெளிகள் மிகுந்து கிளரவும் எ - று.

இதுமுதல் பதினமூன்று பாடல்கள் குளகம்.

113

மிடித்தவர் களைப்பொருண் மிகுததவா வினைத்தொழில் விளை ப்ப தெனவே, கொடிப்படா பொருப்பென விடைக்கிடர்வி னைத்தன குமபவழகுந், தடித்தினடி நிற்குமிர தததைநிகா பொறகடி தடத்தி னழகும், பொடித்தெழு வெயாததிரு முகத்தழகு நினறொளி பொழிந் தொழுகவே.

இ - ன். வறுமையுற்றவர்களைக் கண்டு திரவியத்தின மிகுந்தவாகன சண் டைத்தொழில் செய்வதொப்ப, ஒரு கொடிமேலே தனதுகின்ற (இரண்டு) மலை களைப்போல, இடைக்குத துன்பத்தைச் செய்கிற குடங்கள் போன்ற தனங்களி னழகும், ஒரு மின்னலினடியிலே நிற்கின்ற தேரை ஒப்பான அழகிய கடி தடத்தினுடைய அழகும், பொடிப்பொடியா யெழுதின வெயர்வையை யுடைய திருமுகத்தினழகும் கிலைகொண்டு ஒளிவழித்தொழுகவும் எ - று. 114

வேலைக் னெழுநதுலக மேழினுட னேழையும் விழுங்கி விடுமக் காலமுடி விறகொடிய லுழிநெடு வெங்கனல் கன்னறெ ரிதலபோற் சாலவினை கொண்டுபொரு தாருகனை வென்றவுணர் தங்கள் குடரை மாலையிடு கின்றதிரி சூலமிசை வெங்கனல் வளைந்தெ ரியவே.

இ - ன். கடல்கள் கிளர்ந்து உலகங்கள் ஏழோடேழான பதினான்கையுங் கவளிகரித்துக்கொள்ளுகிற கலிகாலமுடிவிலே, கொடுமையையுடைய ஊழிக் காலத்த நெடிய வெவவிதான நெருப்புக கொதித்தெரிகிறதுபோல மிஷெம் சண்டைகொண்டு பொறுதுகின்ற தாருகாசுரனை வென்று, அசுரர்களுடைய குடலை மாலையாக அணிந்ததொள்ளுகின்ற திரிசூலத்தின்மேலே வெவவிய நெருப்பானது சூழ்ந்து எரியவும் எ - று.

115

பொடிப்பொடி திசைததிசை தெறித்திடு சுடர்த்திரி புரத்தழ லெனத் தடிதலெழு வலத்தது தடக்கைவடி வானொளி தயங்கி யெழுவே வடிக்கடி யெதிரத்தலை யடிதலெழு முகக்கட லதிராச்சி யெனவே விடிக்குரனமுழக்கென விடக்கையின மணிக்கடகமிரைத் தசையவே.

இ - ன். எந்தத் திக்குகளிலும் பொடிப்பொடியாக தெறிக்கின்ற சுடரா னக், திரிபுரத்த நெருப்புப்போல் மின்னலெழுவின்ற பலத்தை யுடையதாய் வலத் தடக்கையிலேயுள்ள கூடாமெகொண்ட வானினது ஒளிபானது விளங்கி யோங்கவும், திருமபத் திருமபக் கரையோ டெதிரகொண்டு அலைமோதி யெழு கின்ற யுகமுடிவில் முழங்குகிற கடலின் முழக்கம்போலவும், மேகமண்டலத்தில் முழங்குகின்ற இடிபோலவும் இடது கையிலே இருக்கிற மணிக்கடகமானது ஒலித்து அசையவும் எ - று.

116

பட்டய மெடுத்தெதொருகை பந்திர மெடுத்தெதொருகை பற்று மழுவுஞ் சொட்டையு மெடுத்திருகை சக்கர மெடுத்தெதொருகை சுற்று மயிலும் வட்டமு மெடுத்தெதொருகை வசகிர மெடுத்தெதொருகை மற்ற ரதல மெடிய னும் விதிபபன சுழறுறுவன வெந்தழ லெழுந்த ரியவே.

இ - ன். பட்டயத்தைக்கொண்டு ஒரு கையும், வானைக்கொண்டு ஒரு கையும், பற்றுவின்ற மழுவையும் வளைத்தடியையுங்கொண்டு இருகைகளும், சக்கரத் தைக்கொண்டு ஒரு கையு, சுழறுவதான வேலும் கேட்கமுங் கொண்டு இரு கைகளும், வச்சிராயுத்தைக்கொண்டு ஒரு கையும், இப்படிப் பலங்கொண்ட எட்டுக் கைகளினாலும் வெம்மைகொண்ட நெருப்பெழுந்தெரியும்படி வீசுகிற தாகவும் சுழறுறுகிறது முதலாகவும் செய்கின்றனவாகவும் எ - று.

சொட்டை-வளைத்தடி.

117

ஆடக மணிகுழைகள் பாரிய சரப்பணிக ளத்த கடகளு சூடக மிரடடையடி தாரமொடு பட்டமணி தோளவளை செழும பாடக மெழிற்பரிபு ரங்குமல சதங்கைகள் பதக்க முடனே நீடுழிந மதானிக ளலைநுதிசை யெங்குமொளி நின்றடரவே.

இ - ன். பொன்னாரசெய்து இரத்தினங்கள் பதித்த குண்டலங்களும், கனமான சரப்பணிகளும், அசுத்தகடகங்களும், கங்கணங்களும், இரட்டையாகச் சூழுகின்ற அரைநான மாலையொட்டின நெற்றிப்பட்டமும், அணியத்தக்க தோளவளைச் சூர, செழுமையான பாடகங்களும், அழகிநான சிலம்புகளும், காலிலணிகின்ற சதங்கைகளும், பதக்கத்தடனே நீண்டுள்ளதான அழகைக்கொண்ட மற்றுமுள்ள ஆபரணங்களும், எட்டித் திகிலும் அசைதலாய அவைகளின் சோதி கிலைகொண்டு நெருங்கவும் எ - று.

118

நித்தில் நிரைத்துவயி ரத்தின மழுத்திமுழு நீல நிறுவிப் பத்திபட வொப்பரிய பசைவிர விபபதும் ராக மளவிச

சித்திர மியற்றிய மணிக்கலையு மப்பரிசு செய்த கிரணத்
துத்தரிய முந்தொடையு முற்றுநில வும்வெயிலு மொக்க விழவே.

இ - ன். முததுகளை வரிசைப்படுத்தி, வயிர ரத்தினங்களின் கூட்டங்களைப் பதித்துள்ளதாய், முழுவீலதையும் நிலக்கச்செய்து, வரிசையாக ஒப்பரிதான பச்சையுங் கலந்தி, பதுமராகததையுங்கூட்டிப் பலவித சித்திரங்களுக்குச் செய்துள்ள மணிமயமான இடையிலுள்ள வஸ்திரமும், அப்படியே செய்திருக்கிற காந்தியையுடைய மார்யாப்பும் மாலையுங்கூடி முழுதும் சந்திரிகையையும், வெயிலையும் ஒத்தது (ஒளிகள்) சிந்தவும் எ - று. 119

காவன்முறை நிறப்பவொரு கோடியுள கற்பனைகள் கற்றுவழுவா
தேவலிடை நிறப்பவொரு கோடியுள கூடிய விடாகி னிகண்மே
லாவலொடு நிறப்பவொரு கோடியுள நன்னெறி யமைச்ச ரெனவே
போவனவு மீளவனவு மாவவொரு கோடியுள பூத கண்மே.

இ - ன். காவலாக வரிசைகொண்டு நிறப்பவைகளாயுள்ள ஒருகோடி பூதங்களும், பலவிதமான கற்பனைகளுக்கற்றது தப்பாமற் சொன்ன பணிவிடைகளின படியே நடப்பவைகளாயுள்ள ஒருகோடி பூதங்களும், அவைகளோடு சேர்த்து மேனமேலான அனபுகொண்டு நிறப்பவைகளாயுள்ள ஒருகோடி இடாகினிகளும், நனமாக்கங்களைச் செய்கிற மந்திரிகளபோலப் போகும்வைகளும், திருமயிவரு மவைகளும் செயவனவாகவுள்ள ஒருகோடி பூதகணங்களும் எ - று. 120

அசசம தறததம் துயிராகுகொடை யளித்தவ ரறுதத தலையை
வசசிர மணிககடக நற்கர தலத்தினிடை வைப்ப சிலவே
யிசசையி னரப்பலிக ளிட்டதலை யைக்கடி தெடுத்தி றைவிமுன
பசசுதிர முற்றொழுக்க வைப்பசத கோடிகள் பசாச கண்மே.

இ - ன் சில பிசாசுகள், பயமிலலாமல் உலகத்திலே தங்களுயிரைப் பிறருக்குக் கொடையாகக் கொடுத்தவர்களுடைய அறுதத தலைகளை, வயிர இரத்தினங்கள் பதித்த கடகங்களணிந்த காளியினுடைய நலமான கையின்கண் கொண்டுவந்து வைக்கவும், தூறுகோடி கணக்குள்ள பசாசுகூட்டங்கள் தங்க ளிச்சைப்படியே நரபலிகளாகக் கொடுத்த தலைகளை விரைவிலே யெடுத்தாக் கொண்டுவந்து காளிகாதேவிமுன்னே பசுமையான உதிரமானது முழுதும் ஒழுகுவொழுக வைக்கவும் எ - று. 121

ஈடுபடு துண்ணிடை துடங்கமிரு சாமர மீண்டு புறமும
போடுமவ ருமபரி புரத்திரு மலாததுனை பொருத்தி முடிமேற
சூடுமவ ருங்கவி தொடுக்குமவ ருமபயிர் சுற்றி முறைநின்
ரூடுமவ ருமமிசைகள் பாடுமவ ருமபல வரமபை யாகளே.

இ - ன். நிமிர்வதும் துவளவதுமான நுண்ணிய இடைகள் தடுமாற, மிகுதி யான வெண்சாமரங்களை இருபுறத்திலும் வீசுகிறவர்களும், தேவியுடைய சிலப்புகளணிந்த இரண்டு பாதுகையையுங் கூட்டிச் சிரசினமேலே சூடிக்கொள்ளு

கிறவர்களும், பாட்டுகள் பாடுகிறவர்களும், அவ்வாட்டத்திற்கேற்க அசைகளாகிய பாடல்கள் பாடுகிறவர்களுமாகிய அநேக வரம்பைப் பெண்களும் எ - று. 122

மஞ்சன மெடுப்பவரு மாமலர் தொடுப்ப வரும் வாள்விழிகளாக்
கஞ்சன மளிப்பவரு மாரமு தளிப்பவரு மன்னை திருமுன்
கஞ்சனை பிடிப்பவரும் வருசனை யறப்பரி கலத்துட னெடுத
தின்சொல்வழி நிற்பவரு மெண்ணரிய கோடிக ளிடாகி னிகளே.

இ - ன். திருமஞ்சன மெடுக்கிறவர்களும், பெரிதான புஷ்பமாலைகள் தொடுக்கிறவர்களும், வாள்போல்வனவான தேவி கண்களுக்கு மையிடக் கொடுக்கிறவர்களும், அரிதான திருவழுது கிவேதிக்கிறவர்களும், அத்தத் தாயான தேவி சங்கிதிமுன்னே கண்ணாடி காட்டுகிறவர்களும், கபடமில்லாமல் பரிசுலத்துடனே மற்றும் வேண்டியவைகளைக் கொண்டு தேவியினுடைய இனி தான சொல்வழியே கிற்கிறவர்களுமாகவுள்ள எண்ணுதற்கரிதான கோடி இடா கினிகளும் எ - று. 123

பண்ணவர் திரண்டுபகா முன்றிறனில் வந்தடி பணிந்து தொழுவே
மண்ணவர் விழுந்துதம தெண்ணமுடி யுமபடி வரங்கள் பெறவே
கண்ணருள் சுரந்துதறு கண்ணரி சுமந்தகன கததவி சின்மேற்
பெண்ணர சிருந்தனன் பிறங்குசடி லம்புடை பெயர்ந தலையவே.

இ - ன். தேவர்கள் திரட்சியாய்க்கூடிக் துதிப்பதான திருமுற்றத்திலே, மண்ணுலகத்துள்ளவர்கள் வந்து கீழேவிழுந்து தேவி பாதங்களை வணங்கிக் கும பிடவும், குமபிட்டுத் தங்களுடைய எண்ணங்கள் கிறைவேறும்படி வேண்டிய வைகளைப் பெற்றுக்கொள்ளவும், விளங்குகின்ற சடைகள் பக்கங்களிலெல்லாம் அசைந்தாட, திருபாதிருஷ்டிகொண்டு அஞ்சாத சிங்கத் தாங்குகின்ற பொன்னு சனத்தினமேலே (இவ்வளவு சமபிரமங்களுடன்) பெண்களுக்கரசியான காளிகா தேவி வீற்றிருந்தாள் எ - று. 124

அம்பொனின் மணித்தவிசி னமபிகை யிருப்ப வரசாக கரசனுங்
கம்பகர டககளிறு வெம்பரி பதாதிகள் கடைத்தலை நிறீஇக்
குமபமுனி தமபியொ டருந்தவா குலத்தரசா கூடி வரவே [ன்.
வம்புகுடி கொண்டமுலை மங்கை திருமுன்றி விடைவந்து தொழுதா

இ - ன். அழகிய பொன்னாலும், இரத்தினங்களாலுஞ் செய்த சிங்கா சனத்தில் காளிகாதேவி வீற்றிருக்க, அப்போது ராஜாதிராஜனை அரிச் சந்திரன் தூணில் கட்டுவதான மதச் சுவட்டையுடைய யானைகளும், வெவவிதான குதிரைகளும், காலாங்களும் கடைவாயிலே நிற்பனவாகச் செய்து, வசிஷ்டருடனே அருமையான தவமுனிவர்களும், தனது குலத் திலே தோன்றின அரசர்களும் கூடிவருபவர்களாக, பரிமளமே நிலைகொண் டுள்ள கொங்கைகளுடைய தேவி திருமுற்றத்திலே வந்து வணங்கினாள் எ - று

மேற்படி வேறு

நற்றேரை விட்டிறங்கி நாயகியைத் தொழுதிதைஞ்சி நண்ணி
ராசன், முற்றேரை நோக்குதலு முடிவேந்தன் கருணைவிழி முனைக
டாக்கக், கற்றேருங் கற்பரியுங் கற்சிலையுங் கற்கணையுங் கன்னிமு
ன்னே, பொற்றேருங் பொற்பரியுங் பொற்சிலையுங் பொற்கணையுங்
பொலிந்த வன்றே.

இ - ன். அரிச்சந்திரன் தனது அழகிய தேரைவிட்டிறங்கித் தேவியை
வணங்கித் துதித்துக்கொண்டுபோய், தன முன்னேகின்ற தேரைப் பார்க்கு
மளவில், அந்தக் கிரீடாதிபதியான அரிச்சந்திரனுடைய கிருபாதிருஷ்டியின்
கூர்மைகள் சென்று தைக்க, அவளளவில் முன்னே கல்லாயிருந்த தேரும்,
கல்லாயிருந்த குதிரைகளும், கல்லாயிருந்த வில்லும், கல்லாயிருந்த அம்பும்,
அந்தக் காளிககெதிரோதானே பொன்னாலாகிய தேரும், பொன்னிறமான
குதிரைகளும், பொன்மயமான வில்லும், பொன்மயமான அம்புகளுமாக
விளங்கின எ - று.

126

முன்னாளிற் கல்லான முடித்தேரும் வாமபரியும் மூரி விலலும்
பொன்னாகக் கண்டிறைவன புநதிமகிழ்ந் ததிசயித்துப் புளகமெய்தி
யென்னாக வந்ததிது வெனக்கருது மவவளவி லிருண்ட மேனிப்
பொன்னாருங் களபமுலைப்புரிசடையாண் மணிவாயிற்புறத்துவந்தாள்

இ - ன். முன்னாளிலே கல்லாயிருந்த சிகரதையுடைய தேரும், தாவு
கிற குதிரைகளும், பெரிய வில்லும், அம்பும் பொன்னாயிருக்கக் கண்டு
அரிச்சந்திரமகாராஜன் மனமகிழ்ந்து ஆச்சரியமுற்ற புளகமெய்திக் கொண்டு
இவைகள் என்ன காரணத்தினாலே இவ்வாறாயிறறென நெண்ணுகிறபோது,
இருண்டிருக்கிற நிறதையுடைய பொன்மயமான சந்தனச்சேறு பூசின
கொங்கைகளைக் கொண்ட சுருண்ட சடையையுடைய காளிகாதேவியானவள்
தனது அழகிய வாயிலுக்கு வெளியே வந்தாள் எ - று.

127

மாதங்கி வந்திடலு மலாக்கரங்கண் முடிமீது வைத்துச் செம்
பொற், பாதங்கண் மிசைவீழ்ந்து பணிந்தெனது தவப்பயன்றான்
பலித்த தென்றாப், பூதங்கள் விளையாடுந் திருவாயிற் கற்றேர்போ
ய்ப் பொற்றேரான, தீதென்று நீயருள்வா யெனக்கேடகக் குமரி
யெடுத்த தியமப லுற்றான்.

இ - ன். காளியானவன் அப்படி வெளியே வந்தபோது, தாமரை மலர்
போலுங் கைகளைத் தலைமேலே குவித்து, அவளுடைய செம்பொன்மய
மான பாதங்களிலே விழுந்து வணங்கி என்னுடைய தவப்பலனானது இப்
போதுதான் பலிதமாயிறென்று பூதங்கள் விளையாடுவதான திருவாயி
லிலேகின்ற கல்லாயிருந்த தேர்வடிவுபோய் இப்போது பொற்றேரானது
இன்னகாரணத்தினாலென்று அருளிச்செய்யவேண்டுமென்று கேட்க, அதற்குக்
காளியானவன் அதன வரலாற்றை யெடுத்துக் கூறலாயினான் எ - று.

128

உவராழி மண்ணுசை யொழித்தகலு மடல்வருண் னுலகில்யா ருங், கவராது பொற்றேரைக் கற்றேரா கசசபித்துக் கண்முன் கா ட்டி, யெவரானு மிதுநோக்கி னிவ்வுருப்போய்ப் பண்டையுரு வெய் துமாகி, லவராகு மிதற்குரியோ ரவர்தமக்கே கொடுப்பதென வளி ததுப் போனான்.

இ - ன். இந்த உப்புக்கடல் சூழ்ந்த உலகத்தாசையை நீக்கிச் செல்லு கின்ற பலிஷ்டனான வருணபகவதன், உலகத்திலுள்ளவர்கள் எவர்களும் கொண்டுபோகாதபடி பொற்றேரைக் கற்றேராக சியமித்து என் கண்களுக்கு முன்னே காட்டி, இனி யாவரானாலும் இந்தத் தேரைப் பார்த்தபோதில் இக் கல்வடிவு போய்ப் பழைய பொனவடிவமாகுமானால், அவ்வாறாகப் பார்த்த வர்களே இந்தத் தேருக்குரியவர்கள். அவர்களுக்கே நீ கொடுக்கக் கடவை யென்று எனவசம் கொடுத்துச் சென்றான் எ - று.

129

மன்னாகே ளென்னுடைய மணிவாயி மனில்வருணன் வைததுப் போன, அநநாடொட டிநநெடுநா ளளவாகக் கல்லாய்நின் னருட்க ணைக்கப், பொன்னான செழுந்தேர்நீ கொடுபோடுவன் றினிதளிக் கப் புகழ்ந்த யோதகி, நனனாடன றுன்வாகநி நவமணிததே ரதி லேறி நடத்தினானே.

இ - ன். அரிச்சந்திரமகாராஜனே! கேட்பாயாக: என்னுடைய கிரு வாயிலிலே வருணனானவன் வைததுச்சென்ற அந்நாள் தொடங்கி இந் நெடுநகாலமானவும் கல்லாயிருந்து இப்போதுன்னுடைய கிருபைக்கண்ணிலே பார்க்கவே பொன்னான இச் செழுமையான தேரை நீயே கொண்டுபோ வென்று சந்தோஷித்துக் கொடுக்க, அயோததியைச் சூழ்ந்த நல்ல கோசல நாட்டையுடைய அரிச்சந்திரமகாராஜன அக்காளியைத் துதித்துப் பெற்றாக் கொண்டு ஆந்த நவரத்தின கசிதமான தேரினமேலேறிச் செலுத்தினான் எ - று.

130

கலி வீருத்தம்

வாள்செலச சிலைசெல மாத ரார்செல
வாள்செலத தேர்செல வாளை செல்லநீ
டோள்செலுளு சுடர்மணித தொழியி னுன்பல
நாள்செலக் கனோசிமா நாட்டை நண்ணினான்.

இ - ன். வாண்கள் செலவவும் வீற்கள் செலவவும் இப்படிப் பெண்கள் செல்லவும் காலாண்கள் செல்லவும் தோகன் செலவவும் யானைகள் செலவவும் நீண்ட தோள்களிலே புகுந்திருப்பதான ஒளியையுடைய இரத்தினங்கள் பதித்த கெயூமணிந்த அரிச்சந்திரன் பலநாள் கழிவதாகப் பின்பு கனோசிமா நாட்டைப் போய்ச் சோந்தான் எ - று.

131

தாழையின் முதிர்ப்புங் கமுகின் றுறுதே
மாழையின் கனிவிழை வருக்கை யின்பலங்
கூழைவெண் குாங்கயல் குதிபபக் கூன்கூலை
வாழையின் கனியெலா மடிய வீழுமால்.

இ - ன். (அங்காட்டில்) தென்னமரங்களினுடைய முற்றின நெற்றக்க
ளும், கமுகினது குலைகளும், தேன்பொருத்திய மாமரத்தின் கனிக்கும், விரும்
பததக்க பலாவின் பழங்களும் (மிஞ்சிநுப்பதலை) வாலையுடைய வெண்மை
யான குாங்கு ஒரு தென்னமரத்திலே யிருந்து மறவொரு தென்னமரத்திலே
குதிக்க, அந்த அதிர்ச்சியினாலே வளைந்த குலைகளே யுடைய வாழை மரங்களின்
பழங்களெல்லாம் அழிந்து செகியுமாம் எ - று

132

கூன்கடு வனறலை குறுமபை வீழ்தலின்
றீங்கனி வருக்கையிற் புதைந்த செமமுத
வான்கவி வாலபிடித திழுத்த மந்திமுன
றூன்கொடு கதவியும படபபை சாருமால்.

இ - ன். கூனலான ஒரு ஆண்குாங்கு பாயகிற அதிர்ச்சியினாலே தென்
னங்குரும்பை தன் றலைமேல் விழ, அந்தப் பயத்தினாலே இனிதான பழங்கள்
யுடைய பலாமரத்திலே மறைந்திருந்த சிவந்த முகத்தையுடைய ஒரு பெரிய
குாங்கானது வாலப்பிடித திழுத்துப் பெண்குாங்கை முன்னேதான் கூட்டிக்
கொண்டு வாழைச்சோலைக்குள்ளே போய்ப்புகும் எ - று.

133

பலவளை மணிகளும் பதும ராகமு
நிலவெழுவெயிலெழ நீலம் பங்கயம்
புலரியு மாலையும் புகுத விலவென
மலாதலுங் குவிதலு மறந்த வாவினே.

இ - ன். பலவிதமான சங்கும முதல்களும் பதுமராமணிகளும் ஏக்காலத்
திலே சிலவுதோன்றவும், வெயிலெறிக்கவும் விளங்குகிறதினாலே, குளங்களில்
நீலமலர்களும், தாமரைமலர்களும், விடியற்காலமும் மாலக்காலமும் தோன்று
கிறதிலையென்று மலாகிறதும் குவிக்கிறதும் மறந்திருக்கின்றன எ - று.

134

தாளுகளுந் துடைகளுந் தையலார மணித்
தோளுகளு முலைகளுந் சோலை காட்டுவ
நீள்கனங் குழைகளு முகமு நீலக்கண்
வாளுகளும வாய்களும வாவி காட்டுமே

இ - ன். அசோகினறளிகளாலே காலங்களையும், வாழைகளாலே துடை
களையும், மூங்கில்களாலே பெண்களுடைய அழகிய தோள்களையும், கோங்
களும்புகளாலே கொங்கைகளையும் சோலைகள் தோன்றச் செய்வன. கருணக
ளாலே நீண்ட கனமான குழைகளையும், தாமரைமலர்களாலே முகங்களையும்,

ரீலமலர்கனாலே கருத்த கண்களாகிய வாஸ்களையும், செவ்வாம்பல்களாலே
வாய்களையும் குணங்கள் தோன்றச் செய்வன எ - று

135

திருதிருகென் றலைபுனன் மதகு சிந்தவு
பகுதியுட் பகுதியுட் பற்ற றுதென
வெகுதிரைப் பேரொலி வேலை யேழுமுட்
புகுதினு நிறைவுறு தளவில பொய்கையே.

இ - ன் திருதிருகென்று அலைகள் முழங்குகின்ற நீரை மதகுகள் பாய
விடுகிறதிலும், கால்ப்பகுதிகள் தோறும் கால்ப்பகுதிகள் தோறும் நீரைக்
கொண்டிருத்தலின், குறைவுபடாதென்று சொல்லுமபடி யநேகமான அலை
களின் பெரிய ஒலிகளையுடைய கடல்களேமும் உள்ளே புகுந்தாலும் அப்
பொய்கை நிறைவுகொள்ளாது இதுகூறா நீரளவிலே எ - று.

கன்னேசி நாட்டில் ஒரு குளத்திலுள்ள நீரளவுக்கு எழுகடனீரளவும் பற்
ருது. வருஷங்கள் தோறும் வயல்களுக்கு மதகினை வழியே நீர் பாய்ந்து கொண்
டிருந்தாலும் நீர் வறறுகிறதில்லை யென்க.

136

துகிரினுஞ் சிவந்ததாட் டிணைவெண் பேடையோ
டுகிரினு மலகினு மொடுக்கு மீனுடற
றிகிரியம புள்புடை பெயரத் திண்சிறை
புகிரினீர் கடையுக் பௌவ மன்னதே.

இ - ன். பவளத்தைப் பாரகதிலுஞ் சிவப்பான கால்களிரண்டையுடைய
வெண்ணிறமான பெட்டையுடனே காலகத்திலுளும் வாய் மூக்கிலுளும் ஒடுக்
குகொண்ட மீனுடனே சக்கரவாளப்பட்டுகள் பகத்திலே செல்லுவதான
அந்தத் திண்ணிய பொய்கைக் கரையினின்றும் வயல்களுக்கு நீரை மதகினை
வழியே பகுத்தவிட்டால் அந்த நீரளவு கடைகாலத்திலே பொங்கிவருகிற
கடலைப்போல்வது எ - று.

அத்திண்சிறை - அத்திண்ணிய பொய்கைக் கரை.

137

கூடிய பிறனலக் கொள்கை கண்டழன்
றுடிய வோதிம மொளித்த தாமரை
வாடிய வாறுகண் டாவி மாய்ந்திடத்
தேடிய சேவறன் னுளந்தெ ளித்திடும்.

இ - ன். வேறொன்றைக் கூடினதனானில வேறான சுகுகொண்டதைக்
கண்டு கோபித்துப் பிணங்கின பெட்டையனமானது வேறொரு தாமரை
மலரிலே போய் மறைந்துகொண்டது அப்போது அதிலிருந்த தாமரைமலர்
குவிந்த தன்மையைக் கண்டு தனதுபெட்டை அமமலரோடு மூடுதலா யிறந்து
போயிறமென்று தானு முயிரவிட்டு மடியத்தேடிய சேவலனைத்துக்கு (மற
றொரு பூவிலிருந்து பெட்டையனம்) மனத்தெளிவு பெறச் செய்யவும் எ - று.

காற்றினிற் கலைநதுயர் சிணையிற் கான்றதே
 னாற்றினிற் பறந்தகல் வாவி யண்மியே
 சேற்றினிற் பழகிய வயலிற் செநநெலி
 னாற்றினிற பறப்பன நாலு பாலுமே.

இ - ன். வீசுகிற காற்றினாலே கலைதலாய் உயர்ந்த மரக்கொம்பினின்று
 மொழுகின தேனானது, ஆற்றைப்போல் பரவி அகறை ஞானத்தைக்கூடிச்
 சேற்றினாலே இறுதலையுடைய வயல்களிலே நட்ட சிவந்த நெற்களினுடைய
 நாற்றுகளிலே நாலு பக்கத்திலும் போய் பரவுவன எ - று. 139

பிணையன விழியினா நடைபெறக கெழீஇத
 துணைபுண ரோதிமந தொடரது பின்வரத்
 திணைபல படர்ந்துதிண் டேரி ழிருதாம
 விணைமருப பியானையி னெருத்தத தேறினான்.

இ - ன். மாண்போலுங் கண்களையுடைய பெண்கள் நடையைத் தானும்
 பெறுவதாகக்கூடிச் சேவலோடு கூடியிருந்த பெட்டையனமானது தொடர்
 ந்து வருவதான நிலங்கள் பலவுஞ் சென்ற, திண்ணிதான தேரைவிட்டிறங்கி,
 அரிச்சக்திரமகாராஜன் இரண்டு கொம்புகளையுடைய யானையின் பிடரியினமே
 லேறினான் எ - று. 140

இடியென முழங்கிட வியம்பி யங்குளால்
 வெடிப்படு முலகமும் விசுமபு மென்னநீள
 கொடிகளுங் குடைகளுங் குழமக் கொற்றவன
 கடிக்கமுற் கங்கையின் கரையை நண்ணினான்.

இ - ன். இடியையப்போல முழங்குவதாகக் கொட்டுகிற வாததியங்களாலே
 உலகமும் ஆகாயமும் வெடித்துப்போகு மென்னுமபடி நீண்ட கொடிகளுங்
 குடைகளுந் திரண்டு செல்ல, அரிச்சக்திர மகாராஜன் வாசனை பரிமளிக்கிற
 கங்கையாற்றின் கரையைப் போய்ச் சேர்ந்தான் எ - று. 141

முன்னரோ முனிவரன் மொழிந்த சாபத்தாற்
 பன்னகத் தரிதுயிற பாறக டடாகணை
 பொன்னகா வளனெல்லாம் புகக தாமென
 மன்னவன கங்கையில் வந்தி றங்கினான்.

இ - ன். முற்காலத்தில் ஒரு துருவாசமகாமுனிவா தூட்ட சாபத்தினால்
 பாம்பினமேல் மகாலிஷனு தாங்குவதான துருப்பாறகடலிலே, தெய்வ
 லோகத்திலுள்ள செல்வமுழுதும் பேரூற்றிப்போல, இந்த அரிச்சக்திர மகாராஜன்
 தன் செல்வத்துடனே கங்காநதிக்கரையினருகே வந்திறங்கினான் எ - று. 142

மின்னிற நுண்ணிடை மின்ன னாமுலைச
 செநநிறச சுண்ணமுந திமிர்ந்த சாந்தமு

நன்னிறக் குங்குமச் சுவடு நண்ணிவான்

விண்ணிற மொத்தது விமல நீததமே.

இ - ன் அப்பரிசுத்தமான கங்காஜலர், மின்னலைப்போற றவனுவதான ஒளியைக்கொண்ட சிற்றிடைக்களையுடைய பெண்கள் தம கொங்கைகளி லணிந்த சிவந்த கிறத்தைக்கொண்ட கந்தபொடியும், கிறையப் பூசின சந்தனமும், நல்ல கிறத்தையுடைய குங்குமமும் படியைக்கொண்டு ஆகாயவில்லினுடைய கிறத்தை யொப்பாயிற்று. எ - று

143

வரைசெறி வேழமு மாவின கூட்டமும

விரைசெறி தாராபுய வேந்தா மககளும

பிரசமா மலாககுழற பேதை மாதரு

மரசனுங் கங்கைநீ ராடி யேறினார்.

இ - ன் மலைகளைப்போல நெருங்கின யானைகளும், குதிரைக்கூட்டங் களும், பரிமளமிக்க மலைகளைணிந்த தோள்களையுடைய இராஜகுமாரர்களும், தேன பெருகுதலைக்கொண்ட பூவையணிந்த கூந்தல்களையுடைய பெண்களும் அரிச்சந்திரமகாராஜனும் கங்கைநீரில் மூழ்கிக் கரையேறினார்கள். எ - று. 144

அங்கைவேன் மன்னவ நருளி னோக்கினோ

மங்கைதன கறபினோ வமைச்சர் மாண்பினோ

வெங்கயற கட்பெரு வெள்ளாத தோடுமபோய்க்

கங்கையைப் பெருமபடைக கடலக டந்ததே.

இ - ன். அழகிய கையிலே வேலைக்கொண்ட அரிச்சந்திரமகாராஜனுடைய கிருபாதிருஷ்டியிலேயோ, சந்திரவதியினுடைய கற்பினாலேயோ, மந்திரிக ளுடைய ஔகுண நற்செய்கைகளாலேயோ உடுமையாகிய சேறகெண்டை மீன் உடையுடைய நீர் பரப்புகைக்கொண்ட அந்தக் கங்கைநதியை இர பெரிதாகிய சேலே க கடலுள் கடந்தது போயின. எ - று

145

அன்னமா நிற நுறை யகழும் வாவியும்

வனவமா மதிலகளு மா கூடமும

பொன்னினமா மெடையும பொலிநது தோன்றவக

கன்னமா புரிதனைக் கண்ணி னோக்கினான.

இ - ன் அன்னங்கள் விளையுமின்றி நீர்த்திறையையுடைய அகழும், குள மும, பொன்னிறம் பெரிய மதில்களும், மரக்கூடங்களுள், பொன்னையமான பெரிய உட்பட்டைகளும் கிறைவுகொண்டு செரிய, அந்தக் கன்னமாபுரத்தை அரிச்சந்திரமகாராஜன் தன் கண்களாலே கண்டான். எ - று

146

இநநக ரெநக ரென்று கூறவே

முன்னவாக குணாததிய முனிவா நோக்கியே

மன்னவ சொன்னவவ வலலி வாழ்திரு

நன்னக ரீதேன நயநது கூறினார்.

இ - ன். இந்த்வு ரெந்த்வுரெனறு அரிச்சந்திரன கேட்க, முன்னே அவ னுக்குத் தெரியப்படுத்தின தவமுனிவர்க ளவனைப் பார்த்து ஒ அரசனே! முன்னமே நாங்கள் சொன்ன சந்திரவதியிருக்கின்ற அழகிதான் நல்ல நகர் இதுதானென்று சந்தேகித்ததுக கூறினார்கள் எ - று.

147

வல்லிதன் என்கரிது மன்ன வாடுவெனச்
சொல்லிய பொழுதினிற் றுணுகக மெய்தியே
யலலியந தாரினு னவளை யினபுறப்
புலலிய கலவியிற் புளக மெய்தினான்.

இ - ன். அரசனே! சந்திரவதியிருக்கிற பட்டணம் இதுதான் என்று சொன்னபோது, அகவிதழ்களுடைய மலாமலை யணிந்த அரிச்சந்திர மகாராஜன் கூசுதல கொண்டு, அச்சந்திரவதிவைச் சந்தேகித்ததாகக் கூடிய புணாச்சியுள்ள சந்தேகித்ததைப்போல உடம்பெல்லாம் மயிப்பின கித்தலைக் கொண்டான் எ - று.

148

எண்சீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருந்தம்

சனநதொடாந்து பின்வந்த தடங்கடந்து சென்றுவெரு
கினநதொடாந்து வெம்பரித தரிசங்குத்தநத மைந்தன முன்
மனநதொடாந்து கொண்டவல்லி மன்னுகன்ன மாபுரிக்
கனநதொடாந்து மாமதிற கபாடவாயி லெய்தினான்.

இ - ன். பரிசடைவா நதொடாந்து பின்னேவா வழிமுழுதுங் கடந்து போய், வெவவிதான கோபங்கொண்ட கடினவேகதையுடைய குதிரை (மேலேறுகின்ற) திரிசங்கு மகாராஜன் பெற்ற அரிச்சந்திர மன்னுடைய மனமானது முன்னா (அவ்வித) தொடர்தலைக் கொண்ட சந்திரவதி யிருக்கிற மேகங்கள் சஞ்சரிப்பதான அபரிய மதிக்குழந்த கன்னமாபுரத்தினது கதவை யுடைய கோட்டைவாயிலுக் கருங்க சென்றான் எ - று.

149

மடங்கலுற்ற வாயிடுறது மகரதோர ணங்களு
மிடங்கணிப் பொறிப்பரப்பு மெண்ணிறந்த மாமதிற
கிடங்கடங்க நீதமுங் கிளாந்தமுந்த கஞ்சமு
மிடங்கருளு சுணங்குமீ லினங்களும பெருத்தலே.

இ - ன். இருபுறத்திலும் சிங்கங்களையுடைய வாயிலமுழுதும் மகரதோர ணங்களும், சங்கிலிகோத்து நீளக்கடியிருக்கிற வரிசைகளெல்லாம் சித்திர நிரைகளும், அளவிலவாக பெருமையையுடைய மதில்களும், அழகிடங்குமுழு தும் நீலமலர்களும், நீண்டுமலாந்து விளங்குகின்ற தாமரைமலர்களும், அதிலே முத்திலைகளும், நீளநாயகளும், சலசாங்களும யிருத்ததுத தோன்றின எ - று.

இடங்கணி - சங்கிலி.

150

நிகரிலாத பொற்குவடடை யுடயிறந்து நீணிறை
நகரியோங்கும வைத்ததொத்த நகருமாட கூடமுளு

சிகரநேமி வரைதிரித்த தன்புறஞ் செறித்தநீர்
மகரவாரி யொத்தசெம்பொன் மதிலுநீர்கி டங்குமே.

இ - ன். ஒப்பிலவாத பொன்மலையி னடுவிலே துவாரஞ்செய்து நீண்ட வரிசையான பட்டணமுழுதையும் வைத்திருக்கிறது போலான வீடுகளும் மாடகூடங்களும், அந்தமதிலும், நீண்டகிடங்கும் சிவாதையுடைய சக்கிர வானகிரியைச் சூழ்வதாகக்கொண்டு, உச்சக்கிரவானகிரிக்குப் புறமாகத் திரண்ட சலந்தையுடையதாய், மகரமீன்களைக்கொண்ட பெருமபுறக் கடலையே மொத்திருக்கின்றன எ - று 151

பங்கயச்ச காயவண்ண நனகுலப்ப கீரத
னங்கண்வா னகததுநின்றொ ராறழைத்த னன்முன
மங்கையைப் பயந்தமன்னன் மாநகாக்கு ளெண்ணிலாக
கங்கைதநது ளாடுனனக் கலித்தகே தனங்களே.

இ - ன். தாமரைக்குத் துணையான சூரியனுடைய குலத்திலே தோன்றின பகீரதவாசன முனனே அழகியதான இடத்தையுடைய ஆகாயத்தி லிருந்து ஒரு ஆற்றை உலகத்திலே வருடபடிச் செய்தான். இப்போது சந்திராவதியைப் பெற்ற சந்திராதயாஜன தனது பெரிய நகருக்குள்ளே கணக்கிலலாத கங்கா நதிகளை வரவழைத் திருக்கிற மன்னனுமபடி கொடிகள் ஒலித்தன எ - று. 152

விண்டலதது மாதிரித மேதினிககி றங்கவு
மண்டலதது மாதாவானின் வணமைசென்று காணவுங்
கொண்டலவிண்டெ முசசமைத்த கூடமாட கோபுர
மண்டரண்ட மூடறுத்த தற்குமபபு றத்தவே.

இ - ன். ஆகாயத்திலுள்ள பெண்கள் இந்தப் பூமியிலே வந்திறங்கவும், பூமியிலிருக்கிற பெண்கள் ஆகாயத்திலுள்ள அழகுனைபெல்லா மங்கேபோய்க் காணவும், மேகமண்டலத்துக்கு மேலிட்டு உயாவதாகச் செய்திருக்கிற கூடங் களும், மாடங்களும், கோபுரங்களும், எல்லா அண்டங்களுக்கும் மேலிட்டுச்சென்று அங்குள்ளலோகங்களுக்கும் அப்பாலுயாந் திருக்கின்றன எ - று 153

நெடியமாட நேத்திரத்தி னிரைவகுத்த சாளரத
திடையின்மாத ரெழினமுகங்க ளெங்கணுமவி ளங்குதற
கடிக்கொளவெறபின மீதெழுந்த கதிாதனைத்து ளைத்ததி
னடுவுதித்த நளிாமதிககு நிகரொன்பொ லிரதவே.

இ - ன். அப்படி உயாந்திருக்கிற வீடுகளுக்குக் கண்கள்போல் வரிசை யாகச் செய்திருக்கிற சன்னல்களினிடங்களிலே இடைதோன்றாத பெண்களி னுடைய முகங்கள் எங்கும் விளங்குவனவானது, ஒளியைக்கொண்ட உதயகிரி மேலே தோன்றுகிற சூரியனைத் துவாரஞ்செய்து அதனடுவிலே உதயமான குளிர்ந்த சந்திரனுக்குச் சரியென்று சொல்ல விளங்கின எ - று. 154

அலங்கரங்கு வேலினு னனீகவேள்ள மந்நகர்ப்
பொலங்கலநத மாமதிற் புறம்பெலா நிறைநதுபி
னிலங்கவாநதி டசசெறிநத நீலவேலை யேழுமோர்
பிலங்கலநத தென்னவே பெருத்தவாயில புக்கதே.

இ - ன் வெற்றிமலை தன்கின வேலையெய்திய அரிச்சந்திரமகாராஜ
னுடைய சேனையகடல், பொன்னிறமாக அழகுசலந்துள்ள அந்த நகரின்
பெரியமதிலுக்கு வெளியெல்லாம் கிரம்புதலாகிப் பின்பு உலகத்தைக்
கவளீகரித்துக்கொள்ளப் டொங்கின நீலக்கடல்கள் ஏழும் ஒரு குகைக்குள்
போய்ப் புருந்தாறபோல் அந்தக் கன்னயாபுரத்துக்குப் பெரிதாயிருக்கிற
கோட்டை வாயிலுக்குள்ளே போய் கிறைந்தன எ - று. 155

தோரணத்து நீழன்மன்னு சோதிரத்தர் வேதினைப்
பூரணக்கு டங்களுமபொ விரதிலங்கு தீபமுங்
காரணத்த மைசசாதரநதெ ருக்களுங்க டநதுபோய்
வாரணத்தி ழிநதுமன்னன மண்டபத்தி லெய்தினான்.

இ - ன். அரிச்சந்தரன், தோரணங்களின் காந்தி வீசுவதாயிருக்கிற
சோதியைக் கொண்ட மாணிக்கத் திண்ணைகளின்மேலே நிறைகுடங்களும்,
கிறைந்து விளங்குகின்ற விளக்குகளும், பிரதானிளையமைந்த மந்திரிகளின்
வீதிகளும் கடந்து சென்று, யானையைவிட்டிறங்கி, சந்திரதயனுடைய சபா
மண்டபத்துக்குள்ளே சென்றான் எ - று. 156

தருவிருநத கரனிருநத சபைகொண்மண் டபத்திலே
மருகன்வநது புகுதலுநதன மனமகிழ்நது மதிதய
னருகிருநத வரசரோடு மாதனத்தி ழிநதுபோ
யிருகரங்க ளிறுகரணணி யெதிராநடநது தழுவினான்.

இ - ன். கற்பகத்தருவினுடைய செய்கை குடிக்கொண்டிருப்பதான கையை
புடைய சந்திரதயராஜன், சபைகூடியிருக்கிற கொலுமண்டபத்துக்குள்
மருகனான அரிச்சந்திரமகாராஜன் வந்தகூடுகிறபோது, அச் சந்திரதயன்
மனது சந்தேகவித்தத தன பகத்திலேயிருந்த அரசர்களுடனே சிவகா
தனத்தைவிட்டு இறங்கிப்போய் எதிரொண்டுசென்று அன்புடனே இரண்டு
கைகளாலும் இறுத்ததழுவி எதிரொன்று ஆவிங்கனஞ் செய்தான் எ - று 157

முனிவருக்கு மாசருக்கு முழுதுமாத நங்கொடுத்
தினிதுகூறி யவவவ்வணி யாவருமி ருநதபி
னனிகவேலை மதிதயன்ற னாதனத்தி ருநதுளங்
கனியவாச முகமலர்நது கண்களிப்ப நோக்கினான்.

இ - ன். (தன்னுடன) வந்த முனிவர்களுக்கும், அரசர்களுக்கும் முழு
தும் ஆசனங்கள் கொடுத்த உபசாரவார்த்தைகள் சொல்லி, அந்தந்த இடங்
களிலே எல்லோரு மிருந்தபின்பு, சேனக்கடலையுடைய சந்திரதயராஜன்

தன்னுடைய சிங்காதனத்திலே யிருந்துகொண்டு மனது சந்தோஷிக்கப் பரிமளிகின்ற தாமரைமலர்போல முகமலர்ச்சியாயக் கண்களிகூர மருமகனைப் பார்த்தான் எ - று.

158

வெற்றிமன்ன னும்மணம் விருமபிவந்த மன்னருளு
சுற்றியின்ற மாதருந் துலங்குதார மைச்சரும
பற்றியுந் நெதிர்த்தகண்கள் பசுமரத்தி லாணிபோற்
சுற்றிமைக்க லாதுவள்ள நன்முகத்தை நோக்கினார்.

இ - ள். அப்படி அந்த ஐயத்தைக்கொண்ட சந்திரதயராஜனும், கலியாணத்தை இச்செதுச் சந்தோஷித்தது வந்திருக்கிற அரசாசனமும் சுற்றியின்ற பெண்களும் விளங்குகின்ற மாலையணிந்த மந்திரிகளும் அனபுகொண்டு பார்த்த கண்கள் பச்சைமரத்திலே ஆணிதைத்தாற்போலச் சிறிதேனும் இமையாமல் அரிச்சந்திரமகாராஜனைப் பார்த்தார்கள் எ - று.

159

அறுசீர்க்கழி நேடிலடி யாசீரிய விருத்தம்

மாந்தரு மாத ராரு மன்னரு மமைச்சா தாமு
மேந்தலைப் பாராத கண்க ளிமைத்திலர் பிறிது நோக்கார
மாந்தளி ரனைய மேனி வாணுத லிரதி யென்பாள
காந்தனு மிவனே வேறு காமனு முளனோ வென்பார்.

இ - ள். புருஷர்களும், பெண்களும், அரசர்களும், மந்திரிகளும் வேறொன்றையும் பாராதவர்களாய், அரிச்சந்திரமகாராஜனைப் பார்த்த கண்க ளிமையாதிருந்தார்கள் மாந்தளிர் போலு மேனியைப்புடைப் ஒளிபொருந்திய இரத்திதவி யென்பவளுக்கு நாயகனான விவசையல்லால், வேறே மனமதனு முண்டோவென்பார்கள் எ - று.

160

சித்திரம போல மன்ன னிருந்தனை நிகைத்தும் வேறோ
ருத்தர முரையா னுகி யுளளுனே மகிழ்ச்சி பொங்க
வத்திர விழியாண் மேனா ளருந்தவ முடையா ளாயி
னித்திருப் புயமு மாபு மெய்துமென நெண்ணி நைந்தான்.

இ - ள். சந்திரதயராஜன் சித்திரத்தைப்போல் மறந்தும் வேறொரு வார்த்தையுஞ் சொல்லாதவனாகி உன்னுக்குள்ளே சந்தோஷமுகமாக அமடி போலும் கண்ணையுடைய சந்திரவதியான நமது பெண் முன்னாளிலே அரிய தவமுடையவனான இந்த அழகிய (அரிச்சந்திரனுடைய) தோள்களையும் மாப்பையுஞ் சேர்வாளென்று ஆலோசித்து வருந்தினான்

161

சிவனமக் கருளிச் செய்த திருவுளப் படியே காண்ப
திவன நனக் கெய்து மாயி னேழையு மியானுஞ் செய்த
தவமுமா தவமா மல்லாந் தவமுமென் றனையைப் பேறு
மவமென வெண்ணி யெண்ணி யுளவிலா தழுங்க லுறறான்.

இ - ன் சிவபெருமான் கமக்குச் சொன்ன அவர் திருவுணப்படியே (கமது புதல்வியின் கழுத்திலுள்ள மாகவ்யத்தைக்) கண்டுகொள்வது இந்த அரிச் சந்திரனுக்கு கூடுமானால், நமமுடைய பெண்ணும், நாமுஞ்செய்த தவமும் பெரிய தவமேயாம். இவன் அதைக் காணக்கூடாதானால் நான் செய்த தவமும் நான் புத்திரியைப் பெற்றதும் வீணென்றெண்ணி மிகவுந் கிலேசிக்கலானான் - று. 162

காளீதன் முகத்தை நோக்கிக் கடவதொன் நிலலை யெம்மால் வேளைவென் நிலங்கு கண்ணான் விதித்தவா றளிததும யாமே வாளீவென் நிலங்கு கண்ணான் மாமணக் காவ ணத்தள் நாளீவந தெய்து மின்று நடமினுஞ் சார்பி லென்றான்.

இ - ன். சந்திரதயவரசன், யௌவனபுருஷனுள் அரிச்சந்திரன் முகத்தைப் பார்த்து, இனி எம்மால் செய்பதக்க தொன்றுமில்லை. மனமதனை எரித்து விளங்குகின்ற நெற்றிக்கண்களையுடைய கடவுள் அருளிச்செய்த படியே நாங்கள் கொடுக்கக்கடவோம். இந்தப் பெரிதான கலியாணப் பந்தலுக்குள்ளே வாளாயுதத்தைச் சயித்து விளங்குகின்ற கண்களையுடையவன் நாளீயத்தினம் வந்து சோவான். இன்று உங்களிடத்துக்குப் போய வாருங்கள் என்று கூறினான் - று. 163

கைத்தலஞ் சற்றுநீட்டி மதிதயன் கட்டு ரைக்கத் தத்தமக் களித்த சார்பிற் சாராதன் ரரச ரெல்லா முத்தம் குணத்தி னுனு மோங்குமண் டபத்தி னீங்கி மத்தகக் களிற்றிலேறி மாளிகை யிடத்துச் சாராதான்.

இ - ன். இவ்வாறு சந்திரதயவரசன் சிறிதுகூட நீட்டி, உறுதி வார்த்தைச்சொல்லவே, அரசாக்கொல்லோரும் தங்கள் தங்களுக்கமைததுவிட டிருக்கிற இடங்களுக்குப் போனார்கள். உத்தமகுணங்களுடைய அரிச்சந்திர மகாராஜனும் உயர்ந்துள்ள சபாமண்டபத்தி னின்று நீங்கிக் குமபங்கையுடைய யானைமே வேறிக்கொண்டு தானிருக்கத்தக்க மாளிகைக்குள்ளே போனான் - று.

வாரணத தண்ண லேக மதிதய னவையி லுற்ற காரண மனைத்துங் கேட்டுக் காரிகை யொருத்தி யோடித் தோரண வாயி னீங்கித் துடியிடை யமுதச் செஞ்சொற பூரணக் களபக் கொங்கைப் பூவைதன் கோயில புககாள்.

இ - ன். அரிச்சந்திரமகாராஜன் யானைமேவேறிக்கொண்டு போகவே, சந்திரதயராஜனுடைய சபையிலே நடந்தாரணங்களை முழுதும் ஒரு பெண்ணாவன் கேட்டு, தோரணக் கட்டியிருக்கிற வாயிலைக் கடந்து உடுக்கைபோலும் இடையும் அமுதம்போலும் செவவிதான சொல்லும் நிறைய, சந்தனச்சேறு பூசின கொங்கைகளைக் கொண்ட சந்திரவதி யிருக்கிற மாளிகைக்குள்ளே விழுந்து சென்றான் - று. 165

புக்கவ டன்னை நோக்கிப் பொற்கொடி யதிச யித்திங்
கிக்கணத் தோடி வந்த வருத்திபென் னியம்பு கென்ன
வக்கணத் தரிவை செம்பொ னடியைததன் முடிபிற் சூட்டிப்
பக்கமு மிடமும் பார்த்துப் பவளவாய் பதைத்து ரைப்பாள்.

இ - ன். அங்கேபோய் (அவசரப்பட்டு) நின்ற அப்பெண்ணை, பொன்
கொடிபோன்ற சந்திரவதியானவன் பார்த்து ஆச்சரியப்பட்டு, இவ்விடத்தே
விரைந்துவந்த (காரணமான) உன னுரை என்ன சொல்லென்று கேட்க, அப்
படிச் சொன்னவளவிலே சந்திரவதியினுடைய செம்பொன் மயமான பாதங்
களை (அப்பெண்) தனது முடிமேலே சூடி வணங்கி, நாலுபக்கமும், செவ்வு
மிடமும் பார்த்துத் தனது பவளம் போலும் வாய் பதைப்பதாய்ச் சொல்லு
கிறான் எ - மு.

166

செந்திரு வனையா யுன்னைத் திருமண முடிக்க வேண்டி
வந்தன ரனேகா நந்த மன்னவன் சபையிற் புககா
ரந்தமன் னவாக டமமி லடலரிச சந்தி ரன்றன்
சுந்தர முகங்கண் டிங்கே வரமனந துணிநதி லேனே.

இ - ன். செவ்விய இலகருமி போலப்படுள்! உன்னைத் திருக்கலியாணஞ்
செய்துகொள்ள விரும்பிவந்தவர்களாகிய அநேக அரசர்கள் நம்முடைய ராஜ்
னது சபைக்குள்ளே இருந்தார்கள். அவ்வரசர்களிலே வெற்றிகொண்ட அரிச்
சந்திர மகாராஜனுடைய அழகிதான் முகத்தை நாடி பார்த்தபின் அ உன்னிடத்
திற்குவர மன்னத்துணிவுகளொன்றாம் இவ்வளவு காலமும் அவனழகையே பார்த்
துக்கொண்டு நின்றேன் எ - மு.

167

உடுக்குரீ ருலக மேழு மொன்றினமே லொன்றை வைத்தே
யடுக்குரீர் புயமுளு செய்யா ளாவிபு மனமுந் தாவிப்
படுக்குமவாள் விழியு மாபும பரிசிலர் மகிழ நாளநு
கொடுக்குமவார் கரமு மாத ருளமெலாநு கொள்ளை கொள்ளும்.

இ - ன். கடல நீரான சூழப்பட்ட இந்த ஏழுலகங்களையும், ஒன்றின்மே
லொன்றாகவைத்து, அடுக்கத்தக்க நீண்டதொள்ளையும், இலக்கு மிதேவிய னாய்
ரும் மனமும் தாவுதலாய்த் தங்கத்தக்க ஒளிகொண் - கண்களும், மார்பும், யாச
கா சந்தோஷிக்கத்தக்க தினந்தோறும் கொடுப்பதான நீண்டடைகளும் பெண்
கள் மனமெல்லாம் கொள்ளையிடுவதாகும் எ - மு

168

திருக்கிளர் முகமும் வேர்வுரு சிறந்தசெம் பவள வாயு
மருக்கிளா மாலை மார்பு மகரகுண் டலமுந் காதுரு
சுருக்கிய மருங்குந் கண்டாற முடியிடை மடவா ராவி
யிருக்கினு மிருக்கு நிலலா திறக்கினு மிறக்கு மன்றே.

இ - ன். அழகு விளங்குவதான முகமும், அதிலே துளிக்கின்ற வேர்வை
யும், சிறப்பான செம்பவளம்போன்ற வாயும், பரிமளிக்கின்ற மாலைமுணிந்த

மார்பும், மகரகுண்டலங்களும், அவையணிந்த காதுகளும், சுருங்குதலையுடைய இடையும் பார்த்தால், உடுக்கைபோலும் இடையைக் கொண்ட பெண்களுடைய உயிர்கள் அப்பெண்களுடமயில் நின்றாலும் கிறகும் கில்லாமற்போனாலும் போகும் எ - று.

169

நிரந்தர வுரோம ரோகை நீலமும் வயிறு மார்பும்
புரந்தர சாப மொத்த புருவமு துதலும் பட்ட
மாரதழைத் திடந கைக்கு முறுவலு மாயன் நனபாற
காரதவா ரமுதச சொல்லுங் கந்தறகு மிலலை மனனே.

இ - ன். எப்போது முள்ளதான உரோம ரோகையினது கருப்பும், வயிறும், மார்பும், இத்திரவிலலைப் போல்வதான புருவங்களும், நெற்றியும், பட்ட மாவக ளும் தழைக்கச் சிறிக்குஞ் சிறிப்பும், மகா விஷ்ணுவின்னுடைய சயனத்தானமான திருப்பாறட்டவிலை மறைந்திருப்பதான அருமையாகிப் அமிரதம்போலும் வசனமும் முருகக்கடவுளுக்கு மிலலையாம் எ - று

170

இதையமு நுருகு மின்பத திறைவனை புறறு நோகுகித்
ததையுமா மலாததார வேந்தா தங்களைச் சூழ நோகுகிற
புதையிருள் கடிந்தது வேலைப் புவியினை விளக்குஞ் சோதி
யுதயனைக் கண்ட கண்கட குடுக்களைக் கண்ட தாமே.

இ - ன். பெண்கள மனத்தை உளநுருக்கச் செய்வதான இன்பத்தைச் செய்கிற அரிச்சந்திர மன்னனைப்போயக் கண்டு, நெருங்கின மலர்களா வமைத்த மாலையணிந்த (மற்றமுள்ள) அரசர்களையும் கண்டால், மூங்கினற இருளைப் போக்கிக் கடல சூழ்ந்த வுலகத்தை விளங்கச் செய்கிற ஒளியையுடைய சூரியனைக் கண்ட கண்களுக்கு, நட்சத்திரங்களைக் கண்டதுபோலாகும் எ - று

அரிச்சந்திர மன்னனைச் சூரியனுக் கொப்பாடிவும், ஏனைய அரசர்களை நட்சத்திரக் கூட்டங்களுக் கொப்பாடிவும் உவமித்தபடி

171

மினனேநே ரிடையாள கூறக் கேட்டலும் வேந்தன பாவை
தன்னையு மறந்தா ளிட்ட சங்கமுங் கலைபு நீத்தா
ளன்னையை மறந்தாள் பேசும் வாசக மயாரதாள வேறு
பினனையு மிழந்தாள் காதல பெற்றதொன நன்றி ரினேறே.

இ - ன். (இவ்வாறு) மின்னலைப்போக்க இடையையுடைய அப் பெண்ணின் சொல்லைக் கேட்டவுடனே, சந்திரதயாராஜனுடைய குமாரியான சந்திரவதி தன்னையு மறந்தாள்; கைகளிலிட்டிருந்த சங்கங்களையலும், இடையிற கலையும் நெகிழலாளுள்; தாயையு மறந்தாள்; பேசுகிற பேச்சு மறந்தாள்; வேறு கத் தனக்குள்ள எல்லா மிழந்தாள்; ஆசையென்பதொன்றைக் கொண்டிருந்தாளே யல்லது வேறொன்று மில்லையாயினுள் எ - று.

172

வாசமென் கலவைச் சேறு நானமும புழுக்கும் வாரிப்
பூசவு மேனி யெங்கும் பொறுக்கெழ வியன்சார் தாற்றி

வீசவு மென்மேற் காம வெந்தழன் மண்டப் பின்னு
மாசையங் கடலுட் டாழ்ந்தா ளருக்கனுங் கடலுட் டாழ்ந்தான்.

இ - ன். பரிமளமுள்ள மிருதுவான கலவைச்சந்தனச்சேறும், கலதூரி யும், புணுகும் அளளியள்ளிப் பூசப்பூச உடம்பெல்லாம் பொருக்குப் பொருக்கா யுதிரவும், பெருமைமிகக் கயிற்றோகையால் வளைந்த விசிறிகொண்டு வீசவீச மேலுமேலும் காமமாகிய வெப்பங்கொண்ட நெருப்பு மூளவும், மறுபடியும் ஆசையாகிய நீர்த்தடவிலே மூழ்கினான் எ - று. 173

அறநெடுஞ் செங்கோல வேந்த ராண்டபார் பிறர்க்கி ரங்கா
மறநெடுங் கொடுங்கோல் வேந்தர்க் களித்தவா வனம்புக காற்போற
புறநெடுங் கிரிசூழ் வேலைப புறியெலாங் கொடிய நீல
நிறநெடுங் கனகுற காக்கி நெடுமபக னீங்கிறு தன்றே.

இ - ன். தருமமாகமாக நீண்ட செங்கோல் செலுத்திவந்த அரசர்கள் தாம ஆண்ட வலுத்தை, பிறருக்கிரகஞ் செய்பாத பாவச்செயையால் நீண்ட கொடுங்கோல்கொண்ட அரசர் வசமாகக் கொடுத்தவிட்டு அவ்வரசர்கள் காட்டிலே தவஞ்செய்யப் போற்றப்பால, புறமாகச் சக்கரவாளகிரி சூழ்ந்த கடல்புடைசலாவும் உலகமெல்லாம், கொடிதான நீலநிறத்தை புடையதாய் நீண்ட இருளுக்குக் கொடுத்தவிட்டு நெடிய பகறகாலம் போய்விட்டது எ - று.

செங்கோல - நீதி. கொடுங்கோல் - அநீதி. 174

மஞ்சடை வானமீறும் மண்முத லாய பூத
மஞ்சடை யப்பே ருழி யகண்டபூ ரணமாய் நின்ற
நஞ்சடை கண்டத தண்ண னாடக னடித்த ஞானு
செஞ்சடை விரிந்த தென்னச் செறிந்தது செக்கா வானம்.

இ - ன். மேகங்கள் பரவுவதான ஆகாயங் கடையாக, மண் முதலாகிய பூதங்களஞ்ச மடங்கும் பெரிதான ஊழி வந்தபோது, அகண்டபூரணமாய் நிலை கொண்டு நிற்கின்ற நஞ்சுதங்கின கண்டதகையுடைய கடவுள் கூத்தாடுகிற போது அவருடைப சிவந்த சடைகள் விரிந்தாற்போற செவ்வானம் எங்கும் பரவிறு எ - று. 175

நாட்படத் தருமச் செங்கோ னடத்திய வேந்தர் நாட்போய்த்
தோடபடுத தவர்தம் மக்கட் சுடாமுடி ரூடு முன்னா
கோடபடையிழைத்தி ருந்த குறுநில வேந்த ருய்க்கும்
வாடபடை புகுந்த தென்ன வந்தது மருள்கூர் மாலே.

இ - ன். வெகுதூரமாக தருமநீதியை நடத்திவந்த அரசர்களது காலங் கழிந்து, அந் நீதியரசர்களுடைய புத்திரர்கள் ஒளிபொருந்திய முடிசூழிக் கொண்டு, பூமிபாரததைத் தோள்மேற சுமந்து கொள்ளுதற்கு முன்னே, அவ விராச்சியத்தைக் கைக்கொள்ளுவதற்காகச் சேனைகளைக் கூட்டிக்கொண்டிருந்த

சிற்றாசர்கள் அனுப்பின வாங்கியையுடைய சேனைகள் கந்தாறபோல மயக்கஞ் செய்வதான மாலைக்காலம் வந்தது எ - று. 176

மறைந்தது பரிதி மேன்மேல் வளர்ந்தது கங்குற் கால
மறைந்தது வாடை வானத் தருமபின வனநத மீனகள்
குறைந்தது கொடிய மாலை கூரிருட் பிழம்பு துன்றி
நிறைந்தது நீல வேலை நிலமெலாங் கவாந்த தென்ன.

இ - ள். சூரியன மறைந்துபோயிற்று. இராககாலம் மேலும் மேலும் வளர்கிறதாயிற்று; அப்படிச் சொல்லலான இராககாலம் சிறிது விளங்க, அநேகம் நட்சத்திரங்கள் ஆகாயத்திலே பூததன். கொடிதான மாலைக் காலம் குறைதலாயிற்று. கருத்த கடலுக்குந் உலகமெல்லாம் தானே அரசாட்சி கொண்டாறபோல இருட்செறிவு மிகுந்து நெருங்கி நிறைதலாயிற்று எ - று.

அருகிய மருங்குற் பேதை யழன்றெழு காமத் தியா
லுருகிய வுள்ளந் தாவி யுலகெலா மேவிக் காய்ந்து
கருகிய தென்னத் தேவா கடைநதநா ளெழுந்த வாலம்
பெருகிய தின்று மென்னப் பிறங்கிருள செறிந்த தன்றே.

இ - ள். சுருங்கின இடையை யுடைய சந்திரவதியானவள் கொதித் தெழுக்கின்ற காமாக்கினியினுலே உருகின மனமானது பரவி உலகமெல்லாம் வியாபித்தது எரித்துக் கருகியதுபோலவும், தேவர்கள் பாறகடலைக் கடைகிற காலத்திலே உண்டான நஞ்சு இப்போது பெருகலாயிற்றென்று சொல்லவும் விளங்குகின்ற இருளானது நெருங்கியது எ - று. 178

முன்னரே பொருது வெல்லாத தலைவரை முனிநது செங்கோன்
மன்னவா கோபங் கொண்டு வாள்விதிரத் தெழுந்த தேபோ
லின்னமு மிவட னாவி யிறந்தில தென்று சீரித்
துன்னிரு ளிரிய நூறி யெழுந்தது சடாவெண் டிங்கள்.

இ - ள். முன்னேதானே சண்டைசெய்து வெல்லாமல் வீட்டிருந்த கொடுங்கோலரசை வெறுத்துச் செங்கோலரசாக்க கோபங்கொண்டு கத்தியை உருவிக் கொண்டு எழுந்தாறபோல, இன்னமும் இந்தச் சந்திரவதியினுடைய உயிர்போகா திருக்கிறதென்று கோபித்து நெருங்கின இருளோட, ஒளியை யுடைய வெண்மையான சந்திரன் உதயமாயினு எ - று. 179

இருளையொத் திலங்கு மேனி யிறைகடல் கடைந்த காலம்
பொருளையுற் றிடாத வெல்லாம புரந்தரா தியாககு நலகி
உருளவே திரட்டி வாரி யுளவைத்த வழத் சாரத்
திரளேமேன மிதந்த தென்னத் திங்கள்வந் தெழுந்த தன்றே.

இ - ள். இராததிரியை யொப்பாய் விளங்குகின்ற திருமேனியையுடைய திருமால், பாறகடலைக் கடைத்தாலத்திலே, இந்திராதி தேவர்களுக்குக்

கொடுத்த, திரவியத்தைப்போல் அவர்களுக்குக் கொடாத எல்லாவற்றையும் உருட்சியாகத் திரட்டி, அப்பாற்கடலுக்குள்ளே வைத்திருந்த அமுதசாரமான திரட்சி மேலே மிதந்தாற்போல, சந்திரனவந்து உதயமானான எ - று. 180

திங்கள்வெண் குடைக்கீழ் தென்றற நேர்மிசையேறி வாரி
மங்கல முரசுமார்ப்ப மகரகே தனநின் றோங்கக்
கங்குல்வெங் களிற் சூழக் கடுங்கிளிப புரவி தூண்டி
அங்கண்மா ஞால மெல்லா மனங்கவேள பவனி வந்தான.

இ - ன். மனமதனுனவன, சந்திரனான வெள்ளைக்குடையினகீழே, தென்றற் நேரினமேலே ஏறிகொண்டு, கடலான மங்கல முரசு முழங்க, மகரக கொடியானது நிலைகொண்டவனா, இருளாகிய வெவவிய யானையுஞ்சேர, கடுமையான வேகத்தையுடைய கிளியாகிய குதிரையைச் செலுத்திக்கொண்டு அழகிய இடத்தையுடைய பெரிய விலகமெல்லாஞ் சூழ்ந்து வந்தான எ - று.

கருப்புவா சிலையை யூன்றிக கால்வளைத திசைகள பாடுஞ்
சுருப்புநா ணேற்றிக் கஞ்சந தளவுட னசோகரு சூத
மருப்புவா கணைக டீணி யகத்திடை யெடுத்தொன றென்று
விருப்பினால் வருநது மாணை வெவவினைப பூச விட்டான்.

இ - ன். (மதனன) கருமபாகிய நீண்ட விலைவாசிமுதலி, அதனிரண்டு கால்களையும் கூடவளைத்து இராகங்களைப் பாடுவதான வண்டாகிய காணை அந்த வில்லிலேபூட்டி, தாமரை - முலையுடனே அசோகம் - மா - இவற்றின் மலர்களாக நீண்ட அம்புகளை ஒவ்வொன்றாக அம்புகூட்டினின்று (அரிச்சந்திரன மேலாசையாய்) வருநதுமே சந்திரவதியுடனே கொடிய செய்கையான சண்டை செய்தான எ - று. 182

மாரவேள் பகழி வாரி வலலியி னுடலை முற்ற
மீரவே திங்கட செந்தி யெரிககவே யெரிய தாகி
வீரவே ளனையான் நந்த வேடகைமீ தூரக கண்ணீர்
சோரவே யமளி மீது சுழனறுவிழ்ந தினைய சொல்வாள.

இ - ன். இப்படி மனமதனுனவன அம்புகளைக் கையிலேகொண்டு, சந்திரவதியினுடைய உடல்முழுதும் தொளைக்கவும், சந்திரன தனது கிரணமாகிய சிவந்த நெருப்பா லெரிக்கவும், வீரத்தையுடைய மனமதனையொத்த அரிச்சந்திரனானவன கொடுத்த ஆசை, நெருப்பாய் மேனமேலாகவும், கண்களில் நீரொழுக்கவும் படுகை மெத்தைமேலிருந்து சுழன்று கீழேவிழுகது இவ்வாறு சொல்லலானான எ - று. 183

கலி விருத்தம்

கண்ணிலாப் பாதகக காம நெய்தவெம
புண்ணிலா ருயிர்பொடித் தகலப் போனவா

நெண்ணிலா தெனைச்சினந் தெழுநத வெவ்வினை
வெண்ணிலா வேயிது வீர மல்லவே.

இ - ன். இரக்கமில்லாத பாவியாகிய மன்மதனெய்த அம்பினுண்டான
வெவ்விய புண்ணினவழியே என்னுபிர பொடியாய் என்னுடைய நீங்கிப்
போயினபடியே என்னுமல், எனமேற் கோபங்கொண்டவந்த கொடிய செங்
கையைபுடைய வெண்ணைச் சந்திரனே! இது உனக்கு வீரத்தனமையன்று எ-று.

மேற்படி வேறு

உன்னைக் கொன்றன் றுருவிவி யாக்கினோன்
றன்னைக் கொல்லுவ தாண்மைத் தனமலாற்
பின்னைக் கொலவதென் பெண்பிறப பாகிய
வென்னைக கொல்லுவ தேழைமைப பாலதே.

இ - ன். மனமதனை! உன்னையெரிதது உருவமில்லாதவனாகச் செய்து
சிவபிரானே நீ கொல்லச் செல்வது உனக்கு ஆண்மைத்தனமே யல்லாமல்,
வேறே நீ யாரைக் கொலவதக்கது? பெண்பிறப்பைக் கொண்ட என்னை நீ
கொல்லத்தொடங்குகிறது அறிவினமையே யாகும் எ - று. 185

உருவக் காமன் றுணிதத வுடற்றைச்
செருவிற் கொலல வெழுநதவெண் டிங்களே
வொருவற் கீவதங் கோருயி ரன்றியெற
கருவார்க் கிய விரண்டுயி ரில்லையே.

இ - ன். எங்குந் துவாரமாக மனமதன் துளைத்த வுடம்பைச் சண்டை
செய்து கொலல, உதயமான வெள்ளைச்சந்திரனே! மன்மதனான ஒருவனுக்
குக் கொடுக்க என்கிடத்தது ஒருயிரே யல்லாமல், உனக்கும் அவனுக்குக்
கொடுக்க எனக்கிரண் மயிரில்லையே (எனச் செய்வன) எ - று. 186

முன்னி னைநதலா தொடடவன மூண்டபோ
தன்னி னைநது தளாநதவென் மேனியைத்
தின்னி நின்சலத தின்கலைத் திங்களே
வென்னி னைநதனை யிப்படி காய்கின்றாய்.

இ - ன். எனமுன்னே என்னைக்குறித்தப பூவகனை தொடுக்கிற மனமதன்
மூண்டு கிறகின்ற சண்டையை எண்ணிச் சோந்திருக்கிற என்னுடம்பைத்
தின்கிறாய்; உன் கோபத்தினாலே சோடசகலைகளைக் கொண்ட சந்திரனே!
யாது பயனைக் கருதி என்னை யிப்படி யெரிக்கிறாய் எ - று.

முன்னின் - ஆலோசிக்குமிடத்தில் ஐந்தலர் - ஐந்து பூதக்கணைகளை யென்
பதுக் கொள்க. 187

உன்னைக் காய்ந்த பணிக்குற வென்றுகொ
டுன்னைக் காய்ந்தனை யேநதிளா திங்கடிகளா

முன்னைக் காய்ந்திலை யென்னுயிர் முற்றிய
பின்னைக் காய்ந்து பிழைப்பிக்க வல்லையோ

இ - ன். இளமையைக்கொண்ட சந்திரனே! உன்னைக் கடித்து விழங்குகின்ற பாம்புக்கு உறவான அல்குலையுடையவளென்றோ என்னை இப்படி எரிக்கிறாய்? கேற்று முத்துகளின்களில் இப்படி எரிக்கவில்லை. என்னுயிரை நானிழந்த பின்பு இப்படியே குளிர்த்த களித்தொண்டு வீசி என்னைப் பிழைக்கச் செய்யவும் உனக்கு வல்லமையுண்டல்லவோ! எ - று. 188

அருத்தி யோடுதம் மென்முலை யன்பர்தோள்
பொருத்தி யோகைகொண் டாடுவர் பூவைமார்
வருத்தி யோய்வுற வாட்டினை யென்னையா
நெருத்தி யோவுனக் குட்பகை கங்குலே.

இ - ன். உலகத்திலுள்ள பெண்கள், ஆசையுடனே தம்முடைய மெல்லிதான கொங்கைகளைத் தங்களுக்குப் பிரியமான நாயகர் தோளோடு பொருந்தச் செய்பவராய் சந்தோஷத்தைக்கொண்டு சுசித்திருக்கிறார்கள். அப்படிக்கிருக்க, என்னை வருத்தப்படுத்தி நானேயந்த போமபடியாக வாட்ச்செய்தாய். இந்த உலகத்திலே நானெருத்திதானே உனக்கு உட்பகையானவள் எ - று. 189

வெங்கை யாதபன் வீழ்தலும் யானுனைச
செங்கை கூப்பிய தீவினை நோக்கியோ
வங்கை யாலெடுத தாரமூற் கொள்ளியென்
கொங்கை மீது கொளுத்தினை திங்களே.

இ - ன். சந்திரனே! வெப்பமான கிரணத்தையுடைய சூரியன் மேலைக் கடலிலே போய் விழுந்தவுடனே, நான் உன்னைநோக்கிச் சிவந்த கைகளைக் குவித்துக் கும்பிட்டது தீயசெய்கையெனறுகொண்டோ நிறைந்த நெருப்புக் கொள்ளியை உனதழுவிய கையிலேகொண்டு, எனது கொங்கைகளின் மேலே கொளுத்தினாய் எ - று. 190

குன்று லாவு கொடுநதிரற் நென்றலங்
கன்று லாவிய கண்ணகல விண்ணொலாநு
சென்று லாவு திரைக்கட லன்னமா
னின்று லாவவென் நெஞ்சிடம் போதுமோ.

இ - ன். இடமகனற ஆகாயமெல்லாம் போய் வுலாவுவதான அலைகளை யுடைய கடலுக்கொப்பான் ஆசையானது நிலைகொண்டலாவுகின்ற எனது மன இடம், பொதியமலையிலே உலாவுவதான கொடுமையாகிய வல்லமையுடைய இளந்தென்றலானது சஞ்சரிப்பதற்குப் போதுமோ? எ - று. 191

போத நோதக வாக்கியும் போகிலாய்
பாத நோதக வேபனிக் கங்குலே

சூத னேதமுற் றேன்றியு மிற்றைநாட்
காத னேதலுங் கற்றிலே போலுமால்.

இ - ன். பணியாடுகடிய இரவே! என்னை மிகவும் நோவுபடிச் செப்
தும் போகாதிருக்கிறாய். உன் காலகளுக்கு நோவுண்டோ? அருண்ண கடலின்
மேல் உனக்கு முன்னே தோன்றாததாயும், நான் இன்றையதின்னம் ஆகையி
னாலே வருந்துகிறதும் நீ தெரிந்துகொண்டிலே போலும் எ - று.

சூதன் - அருண்ண.

192

நிரவுந தென்றலு நீளவிசம பெங்கனும்
பரவுந திங்கனும் பாய்திரை யோதையின்
வரவும் போரவின் மதனனும் போகிலா
விரவொன் றேகினொடு கியாருமொப பில்லையே.

இ - ன். என்கும் நிரம்புவதான தென்றற் கற்றறும், நீண்ட ஆரம்பமுங்
தும் பரவுவதான சந்திரனும், கரைமேலே மோதுகிற அலைமுறையுங், திரை உருத
லும், போருக்குரிய வில்லகொண்ட மனமதனும், போகிறபோலே இந்த திரை
திரி யொன்றாமாத்திரம் போனால் எனக்கு யாரும் நிகரில்லை எ - று. 193

பூழி சென்று புரண்டபொற பாவையைத
தோழி சென்று தெருட்டலுந தோழியை
யாழி சென்றென் றடைநதபி னெததனை
பூழி சென்றவென் றெண்ணுதற கேட்டனள்.

இ - ன். (என்றிப்படிப்) புழுதியிலே போய்க்கிடந்து புரளுகிற பொன்
பாவைபோன்ற சந்திரவதிபை, அவளுடைய தோழியானவள் திட்டேபோய்த
தெளியச்செய்யுமனவில, ஒளிபொருந்திப் நெற்றியையுடைய சந்திரவதி அத
தோழியைப் பார்த்து, சூரியன் ஒன்றையுருளைத் தேருடனே கடலிலே போய்
விழுந்தபின்பு எத்தனை ஊழிகால மாயினவென்று வினவினாள் எ - று.

என்று - சூரியன்.

194

தோழி கைத்தலங் கூப்பியிடு துன்னிருள்
நாழி கைக்கிட மேநலங் கேடுளன்
வாழி கைப்பிடி வந்துமன னாவெனாக்
கோழி கைத்தலத் தைக்கொட்டிக் கூவிற்றே.

இ - ன். அதற்குத் தோழியானவள் தன் கைகளைக் குவித்துக் குமபிட்டு,
இந்த நெருங்கிய இருளானதுபோக இன்னமொருநாழிகை யளவுதான் (இருக்க
கிறது). இனி நல்ல வார்த்தை கேட்பாயென்று சொல்ல, அவளவிலே சேவ
லானது தனது கைகளான இறகை அடித்துக்கொண்டு அரிச்சந்திரமகா
ராஜனே! சந்திரவதி வாழ்வானாக. விரைவிலே வந்து அவள் கையைப் பிடிக்கக்
கடவாயென்று கூப்பிட்டது எ - று.

கைப்பிடித்தல் - பாணிக்கிரகணம்.

195

வேய டங்கின வேலை யடங்கின
தீய டங்கின திங்களுங் கங்குலும
போய டங்கின மன்மதன் போரொலாம்
வாய டங்கின வண்குமு தங்களே.

இ - ன். மூங்கிற் குழலோசை யடங்கினதுபோற் கடலொலியு மடங்கின
கெருப்புப்போல் சந்திரனும் இராததிரியும் அடங்கலாயின. மனமதனுடைய
சண்டைமுழுதும் அடங்குதலாயின. அழகிய குமுதமலர்கள் வாய்மூடுதலாயின
எ - று. 196

காரி சங்கந தூயிலெழக் கன்னிமால்
பாரி சங்கம பொறுததது பார்க்கவே
வேரி சங்க மெழுநது முழங்கிட
வாரி சங்கண் மலாநதன வெங்குமே.

இ - ன். கரிக்குருவியும், விடியற்காலத்துச் சங்கும் நித்திரை தெளிந்து
முழங்கலாயின. பெண்ணை பூமிதேவி அங்குவந்திருக்கிற அரசர் கூட்டங்
களைத் தங்கிக்கொண்டிருப்பதைப் பார்க்கிறதற்காகக் குளங்களிலுள்ள சங்கு
களெழுந்த எவலிடத்து முழங்குவதாகத் தாமரைமலர்களாகிய முகங்கள் எவ
விடத்தும் மலர்ந்தன எ - று.

காரிசங்கம் - கரகைக கூட்டமுமாம் மால்பாரி - பூமிதேவி. 197

கொல்வ னாயினுங் கோதையைச் சந்திரன்
வெல்வ னாயினு மேல்வ னைச்செயல்
சொல்வ னொன்னு துண்ணெனச் செங்கதிரர்
செல்வ னாழியந தோமிசைத் தோன்றினுன.

இ - ன். சந்திரவதியைச் சந்திரன் கொல்லுகிறவனேயானாலும், அல்லது
கொன்று வெல்லுகிறவனேயானாலும், இனிமேல் அங்கச் சந்திரனை நோக்கி,
அப்படிச் செய்யாததெ யென்றுசொல்ல வல்லவன நானேயென்று சூரியபக
வான் விரைவிலே ஒற்றையருளைத் தேரின்மே லுதயமாயினுன எ - று. 198

சோலை யெங்குந தொழுதிக ளார்த்தன
வாலை யதொறுஞ் சங்கங்க ளாராதன
மாலை வெண்குடை மன்னவர் முன்றில்வாய்க்
காலை மாமுர சங்கள் கறங்கின.

இ - ன். சோலைகளெல்லாம் பட்சிகளினோசை முழங்கலாயின; கோயில்க
களெல்லாங் சங்குகள் முழங்கலாயின; மாலைகளையும் வெள்ளைக்குடைகளையு
முடைய அரசர்கள் திருமுற்றங்களிலே விடியற்காலத்தில் முழங்குகிற பெரிய
முரசுகள் முழங்கின எ - று.

ஆலயமென்பது எதுகைநோக்கி ஆலயமென்றாயது போலி.

முன்ன மன்னன் முகுர்த்தமோ ரேழென்ச்
சொன்ன நறறினம வந்து தொடங்கலும்
மன்ன னுமமறை யோகளு * மாதருங்
கன்னலர் திருக காவணத் தெய்தினார்.

இ - ன். முன்னே சந்திரதயராஜன முகூர்த்தம் ஒரோமுநாளாவென்று
சொன்ன நல்ல நாளவந்து கூடுமளவில், அந்தச் சந்திரதயராஜனும வேதப்
பிராமணர்களும், பெரியோர்களும், கருமபுகள் முதலானவைகளாலே அவர்
கிருதமான கவியாணப்பந்தலுக்குள்ளே வந்து கூடினார்கள் எ - று. 200

வேந்த ரீண்டினா வேதிய ரீண்டினா
மாந்த ரீண்டினா மங்கைய ரீண்டின
ராய்ந்த ரீதி யமைச்சரு மவவவா
சோந்த சேனையுரு சேரவந தீண்டின.

இ - ன். அரசாக்களெல்லோரும் வந்து கூடினார்கள், பிராமணர்களும்
வந்து கூடினார்கள், மற்ற எல்லோரும் வந்து கூடினார்கள், பெண்களெல்
லோரும் வந்து கூடினார்கள்; ஆராயந்தனாரும் நீதிமன்னர்களாகிய மந்திரிக
ளும் வந்து கூடினார்கள்; அவர்களைச் சோந்த சேனையும் வந்து கூடினார்.

வாகை யுறற மதனொரு பாலவா
வோகை யுறறுவண் டோலவிட டீடவாப
பாகை யுறற பனிமொழிப பைந்தொழித
தோகை யைக்கொடு தொழியா தோன்றினா.

இ - ன். ஜயகதை யுட்கொண்ட மனமத் நெருப்புத்ததிலே வாவும்,
வண்டிகள் களிப்பையுட்கொண்டு படிக்கொண்டு கூட்டவ வரவும், தேன் பாகு
போன்ற குளிரைத் சொல்லெழுதப் படிப உரையாலான பணிகை மயிற்சாயல்கை
கொண்ட சந்திரவதியைக் கூட்டிக்கொண்டு தோழியர்கள் வந்தார்கள் எ - று.

அங்கை யிறப்பொலி சங்கின மாந்தெழ்ச
செங்க யற்கண டிருக்குழு யைப்பொரச
கொங்கை யென்றிரு குன்று சுமந்தெழின
மங்கை மாளிகை வாயிலின் மேயினா.

இ - ன். அழகியகைகளிலே விளங்குகின்ற சங்குள்ளையல்கள் கலக
லென்று சபதிகவும், சிவந்த கபலிப்பாங்கு கண்கள் அழகிய காதிலணித்த
குழைகளோடு பொருதவும், கொங்கைகளென்று பெயருடையனவாக இரண்டு
மலைகளைத் தாங்கிக்கொண்டு, அழகிய சந்திரவதியானவள் தன்ன திருமாளிகை
வாயிலுக்குமுன்னே வந்தாள் எ - று. 203

வல்லெ னப்புடைக் குந்தன வன்பொறைக்
கில்லெ னக்கரு துமமருநு கிற்றிடு
மெல்லெ னப்பதம் வைத்து மிதித்துமுன்
செல்லெ னப்பொற் சிலம்பு புலம்புமால்.

இ - ன். சூதாடு கருவிபோல விம்முதலைக் கொண்டுள்ள கொங்கைகளாகிய வலிய கணத்தைத் தாங்குதற்கு உருவமில்லையென்று நினைக்கத் தகுந்த இடையான தொழிற்துபோகும் ஆகையால், கால்களை மெதுவாகத் தூக்கிவைத்துப் பூமேல மிதித்துக்கொண்டு முன்னே போகக்கடவாயென்று பொன்னஞ் சிலம்புகள் ஒலிக்கின்றன எ - று.

204

நீடி வார்ந்து நெறிதத குழற்சிகை
யோடி யுட்சுழி யுமபுன லொத்ததா
லாடி நோக்கி யணிநத வணிச்சடா
கோடி சூரியர் கூடிய தொத்ததே.

இ - ன். நீண்டு செகவிழ்ந்து நடுவே வகிர்ந்தெடுத்துள்ள கூந்தலாகிய கொண்டையானது, நீண்டு உள்ளே சுழித்தலையுடைய ஒரு ஆறறுநீரை யொப்பாயிருந்தது. அதிலே கண்ணாடி பாக்கச்செய்து அவங்கரித்த ஆபரணங்களின் சோதியானது, கோடி சூரியாக னோரிடத்திலே கூடினதுபோலிருந்தது எ - று

205

நசுசுக கட்டிய நல்லமுதும் மிக
வைசசுக கட்டிய மாமுலை யாலுல
கசுசுக கட்டழி யுமமழி யுமமெனக
கசுசுக கட்டி. மறைத்தனா கண்ணையே.

இ - ன். நஞ்சுக்கட்டியையும் நல்ல அமுதத்தையும் மிகுவதாக வைத்துக்கட்டி யமைந்திருக்கிற பெரிய தனங்களிலே உலகமானது தனது கிலையான கட்டுக குலைந்துபோகுமென்று இரவிகைக்கொண்டு கட்டி அவைகளின் கண்களை மறைபச்செய்தாள் எ - று.

கஞ்சுகட்டி போல்வது முலைகாமடி. அமுதம் அவற்றி லுளதாகு கின்ற பால். கண்ணைப்பது:முலைகாமே

206

ஆதி னாலும னைத்துல குங்கெடு
நீதி யனறிவ னீசெலவ தென்னவே
காதி யோடிய கண்களைக் காதுபோய்ச்
சோதி வார்சுழை தொட்டு மறிககவே.

இ - ன். ஆதிபாகிய வேத சாஸ்திரங்களும், எல்லாவுலகங்களும் கெடுவனவாகும். ஆகையால், இங்கே நீ செல்லுதல் நியாயமல்லவெனத் தமமை வென்று நீளுவனவான கண்களைக், காதுகளான ஒளியைக்கொண்டு தொங்குவனவாகிய குழைகளைக்கொண்டு தடுக்கவும் எ - று.

ஒருவரைத் தடுத்தல் ஸையாலேதொட்டல் செய்வதாகலாலே குழை
தொட்டென்றார்.

இதுமுதல் நான்கு பாடல்கள் குளகம்.

207

காவென நெண்ணுங் கரத்தரிசு சந்திர
வாவென நெண்ணரு மன்னரை யபபுறம்
போவென நெண்ணிப் புகல்கின்ற போலவே
தாவு சோதிக கலாபந தழங்கவே

இ - ள். கற்பகத்தருவேயென்று மதிக்கலான கையையுடைய அரிச்
சந்திரமகாராஜனே! வரக்கடவீரென்றும், எண்ணுதரகரிதான் அரசாகனை
மெல்லாம் அப்பாலே தூரப்போங்கென்றும் ஆட்கொடுத்தச் சொல்லுகின்றமை
போலத், தாவுகின்ற ஒளியைக்கொண்ட கலாபமென்கிற அரைதுணமாலை
ஒலிக்கவும் எ - று.

208

கைத்த லத்தனை வீசிக் கதிமணிப்
பத்தி பினனுமுன் னுஞ்சென்று பாயவே
யெய்தத் துண்ணிடை ஈறிற்றிடு மென்றுமேன்
மொய்தத் வண்டு கலைந்து முழங்கவே.

இ - ள். கைகளிரண்டையும் வீசிக்கொண்டு வருகிறபோது, ஒளியை
யுடைய இரத்தினவரிசைகள் பின்னாலு முன்னாலு சென்று காந்திவீசவும்,
இளத்த துண்ணிபதா இடையானது ஒடித்துப்போமென்று மேலே மொய்த
திருக்கிற வண்டுகள் கலைதலாய் முழங்கவும் எ - று.

209

செனனி நினறிரு சீறடி மட்டுமவான
மினனி னுலமைத் தன்னசெம் மேனியைப்
பொனனி னுனமணி யாறபுதைத் தேயெழிற்
கனனி தனமணக காவணத் தெய்தினாள்.

இ - ள். தலையிலிருந்து இரண்டு சிறிதான் கால்களாவும் மேகத்திலுள்ள
மினனாலே அமைத்தாற்போலிருக்கிற சிவந்த திருமேனியைப் பொன்னா
லும், இரத்தினங்களாலும் மறைபச் செயதுகொண்டு அழகுள்ள இளவய
துடைய சாதிரவதி தனது கலியாணப்பந்தலுக்குள்ளே வந்தாள் எ - று. 210

பெடைந டத்திருப் பெண்ணை செய்திய
திடையி னின்றவ ரேத்தி யியம்பிடக்
கடையு கத்திற கடலகிளாந தாலென
அடைய மன்னவ ராலித தெழுந்தனா.

இ - ள். பெட்டையன்னம்போலு நடையையுடைய இலட்சுமீபோன்ற
பெண்களுக்கரசியான சந்திரவதி வந்ததை, நடுவே நிற்கின்ற சிலர் போயப்
புகழ்ந்துசொல்ல, முடிவான யுகாந்தத்திலே கடலப்பொங்கி வந்தாற்போல் இங்கே
வந்து கூடுவதாக அரசாக்களெல்லோரும் சந்தோஷித்த தெழுந்தார்கள் எ - று. 211

தேரி நேறித திசையெங்க ணும்வரப்
 போரின் வீரர்கள் பொம்மென் றதிர்தெழு
 மூரி வீரமு ரசமுங் காளமும
 பேரி யுஞ்சங்கும பீலியு மார்ததவே.

இ - ள். புத்தததுக்குத தக்க வீரர்களெல்லாம் இரதங்களிலே யேறிக
 கொண்டு நான்கு திசைகளிலும் பரவிவர, அப்போது பொம்மென்று அதிர்த்து
 வருவனவான பெரிய வீரமுரசங்களுர், எகாளங்களுர், பேரிகைகளும், சங்கு
 களும் மற்றுமுள்ள வாதத்யங்களும ஒலிக்கலாயின எ - று.

பொம்மெனபது - ஒலிககுறிப்பு.

212

தாள மத்தளந தண்டிகை யாழ்தெரு
 நீள மட்டு நிறைந்தன சககர
 வாள மட்டு மலிந்தன தூளண்ட
 கோள மட்டுங் கொடித்திர ஞற்றவே.

இ - ள். கைத்தாளங்கள், மத்தளங்கள், வீணைத்தண்டங்கள், இராகம் பாடு
 நின்ற தம்பூருகள் இவைகளெல்லாம் தெரு எவ்வளவு நீளமுள்ளதோ அவ்வளவு
 வும் நிறைதலாயின. (அதனெல்லமுந்த) செம்மணாளிகள் சககரவாளசிரிவரையி
 லும் போயின. அண்டகோளவரையிலும் கொடிக்கூட்டங்கள் சென்றன எ - று ( )

பாரி னின்று பரந்தெழுந தண்டர்தம
 ஊரி னோடி யுயராத பெருநதுகள
 காரி னுண்டுளிக கண்மறைந தெண்டிசை
 மூரி யானை மந்ததுளை முடிந்தே.

இ - ள். பூமியிலிருந்து பரவிச்சென்று தேவர்களுடைய ஊரளவிலும்
 போய் அதற்குமேலு முயர்ந்துபோன மணாளிகளாலில், மேகத்தின் சிறியான
 மழைக்கண்ட ளடைபட்டு எட்டுத்திக்குத் திறகிற யானைகளினுடைய மத்த
 துவாரங்களு மடைபட்டன எ - று

எண்டிசை யானைகளாவன:—ஐழக்காதிமுறையே ஐராவதம், புண்டரீகம்,
 வாமனம், குமுதம், அஞ்சனம், புட்பதந்தம், சாருவபூமம், சுபரதீபம் இவையே
 யட்டதிக கயங்களாம். இவற்றிற்குமுறையே பிடியானைகளாவன:—அப்பிரமை,
 கபிலை, பிங்களை, அனுபமை, தாமிரபருணி, சுதந்தி, அஞ்சனை, அஞ்சனுவதி
 எனப்.

214

யானை யுமபரி மாவு மிரதமுந
 தேனை வென்ற திருமொழி மாதரு
 மேனை நின்ற விருபிறப பாளருஞ்
 சேனை யுநதிசை தோறுஞ் செறிந்தவே.

இ - ன். யானைகளும், குதிரைகளும், இரதங்களும், தேனின இரசத்தை வெல்லுவதான அழகிய வசனங்களை யுடைய பெண்களும், மறமுன்ன பிராமணர்களும் சேனைகளும் கூடித் திகளுக்கெல்லாம் நெருங்கின எ - று. 215

இமக்கு டங்க ளிரண்டு தனமெனச்
சுமக்கு மென்கொடி சூட்டுஞ் சுயமவர
மெமக்கெ மக்கென வெண்ணி வருமவர்
தமக்குப் பின்னரிச சந்திரன் றேன்றினான்.

இ - ன். குளிர்த்த நீர்க்குடங்களை இரண்டு கொங்கைகளென்று சுமப்பதான மிருதுவாகிய கொடிபோன்ற சந்திரவதி சூட்டுவதான சுயமவரமானது எனக் குண்டு எனக்குண்டென்று கினைத்து வருகிற அரசர்களுக்கெல்லாம் பின்னே அரிச்சந்திரமகாராஜன வந்தான எ - று 216

அன்ன காலையி னங்கைக ணீட்டியே
கன்னன் மாமொழிக காரிகை தோழிமார்
மன்னர் நாமமு நாடும வழிகளு
மினன தினன தெனவெறித தோதுவாரா.

இ - ன் அந்தச் சமயத்திலே, அழகிய கைகளை நீட்டிக் கரும்பின இரசம் போலும் பெருமை பொருந்திய சந்திரவதியின தோழிமாராகன், வந்திருக்கிற அரசர்கள் பெயரும், நாடுகளும், குலமுறைகளும் இன்ன இன்னபடியென நெறித்துச் சொல்லத் தொடங்கினார்கள் எ - று. 217

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசீரிய விருத்தம்

அதிபார தனபார வதிருப மலாமாண யணையா யிவ
னதிபாய வ்யாபோதி னறைபாய நிறையாத சிறைவா வியில்
மதியாமல் லைபீறி வெடிபோன பருவாளை வளைபூக மேற்
குதிபாய மடல்கீறி விழுதேறல் கரைசாடு குடநா டனே.

இ - ன் அந்நிகைகொண்ட தனபாரங்களையும் மிக்க அழகையுமுடைய லட்சுமிதேவியை ஒப்பான சந்திரவதியே! இங்கே யிருக்கின்ற அரசன், ஆறு பெருகிப்பாய அதனாலே மேலேயுயர்கிற மலரினான் தேனெழுருவதனாலே முழுதும் நிரம்புதலாகின்ற கட்டுக்குளங்களிலே சட்டைபண்ணுமல் லையைக் கிழித்துத் துள்ளிப்போன பருத்த வான மீனானது, வளைவான குலைகளை யுடைய கழுகமாததினமேலே குதிக், அதன் மடலானது கிழித்து விழுகிற தேன பெருக்கானது குளக்கரையை யுடைப்பதான குடநாடனாகிய சேரன் எ - று. 218

இருணறு நஞ்சொத்த விழியாய்து வண்டெய்தத் விடையா யிவன்
சுருணை பந்தத்தி னியல்பாம் ருஞ்சித்ர தொடியே வியே
முரணூ மன்றிட்ட மகவானெ டுங்கொற்ற முடிசா டினோன்
சரணூ விரதத்து மகராலயந னூற்ற தமிழ்மா றனே,

இ - ன். இருள் தோன்றவதான விடத்துக்கொப்பாகிய கண்களை யுடையவனே! துவண்டு இளைத்திருக்கிற இடையையுடையவனே! இந்த அரசன சுருண்டு பாம்பு மண்டலித்திருக்கின்றதுபோல்வதாய் மருவுகின்ற அதிசயத்தை யுடையதான (சிவன கொடுத்திருந்த) வளையைவிட்டுத் தனது வலிமைதோன்ற முன்கொருகால் எதிர்த்த இந்திரனுடைய நெடிதாகிய வெற்றிகொண்ட திரு முடியை உடைத்தவன்; பின்னுந் தனது பாதாவிந்தத்திலே வருணன்வந்து வணங்கலான தமிழ்ப்பாண்டியன் எ - று.

219

மனிவாச மலர்சூசி யளிபாடு நறையோதி மயிலே யிவ
னெலியேறு திரைமோது முவராழி யுலகேழு முடனா கவே
வலியோர்க ளொளியோரை நலியாம லசையாத மணிவா யிலான்
புலியேறு வடமேரு கிரிமீதி லிடுமீளி புனனா டனே.

இ - ன். மிகுந்த பரிமளத்தையுடைய பூம்பராகங்களைப் பூசிக்கொண்டு, வண்டுகள் பாடுவதான மணங்கொண்ட கூந்தலுடன மயிற்சாயலையுடையவனே! இந்த அரசன் ஒலிமிகுந்த அலைகள் மோதுவதான உப்புக்கடல சூழ்ந்த உலகங்களேமும் ஒரு பிரகாரமாய் நடக்கவுட, வலியவர்கள் எளியவர்களை வருத்தப்படுத்தாமல் அசையாத ஆராய்ச்சிமணி கட்டியிருக்கிற வாயிலையுடையவன், தனது புலிக்கொடியான தேறியிருக்கிறதாக வடமேருகிரிமேலே எழுதின இடியையொத்த சிங்கம்போலும் வீரதனமையையுடைய புனனாடனாகிய வேந்தன் எ - று.

220

விடமேவு கடல்போலு மடனீடு கணைபோலும் விழிமா தராய்
வடமேரு கிரிபோலு முயாதேரி னிடைபேறி வருகோ மகன்
றடமாடு மடமாதர் தனபார நிகரான தடவா யிலார்
குடகேறி வளையார மணியீனு மணிமேவு குருநா டனே.

இ - ன். நஞ்சுபொருந்திய கடலைப்போலவும், வெற்றியிடுகின்ற அம்பைப் போலவும் கண்களையுடைய பெண்ணே! வடக்கே யிருக்கிற மேருமலையைப் போல்வதான உயர்ந்த தேரினமேலேறிவருகின்ற இந்த அரசன், குளத்திலே கீராடுதலையுடைய யௌவன பருவத்தைக்கொண்ட பெண்களுடைய தன பாரங்களை யொப்பான பெருமையுடனே நீர முகக்கிற வழியையுட்கொண்ட குடத்திலே, சுவானதுசேர்ந்து முதலுமணிகளைப் பெறுவதான அழகு பொருந்திய குருநாட்டினன் எ - று

221

முருகோடு புழுக்கோடு பணியோடு ிரியாத முலையா யிவன்
பொருகோடு கொடுவாச மலர்சாடி யிளமேதி புன்ல்பா யவே
ஒருகோடி கயலோட வொருகோடி யளியோட வொருகோடி வெண்
குருகோட வொருகோடி சின்வாளை கரையேறு குதிரே சனே.

இ - ன். பரிமளமும் புனுகும் ஆபரணங்களும் நீங்காதிருக்கின்ற கண்களை யுடையவனே! இந்த அரசன், சண்டைசெய்கின்ற கொம்பினாலே பரிமளத்தை

புடைய தாமரைமலர் முதலானவற்றைச் சிதைத்து இளமையான எருமைகள் நீரிலே குதிக்க, அதனாலே ஒருகோடி மீன்களோடவும், ஒருகோடி வண்டிகளோடவும், ஒருகோடி வெள்ளைக் குருகுகளோடவும், ஒருகோடி கோபத்தை புடைய வாளைமீன்கள் கரைமேலே பாய்வதான குருகாட்டினாள் - று. 222

முயறாவி யணுகாது வியாதாவு மதிபோலு முகமா தராய்
புயறாவு முயர்தேரி னிடையேறி வருமலை புனைமார் பினுன்
கயறாவு நறுநீல முகைபிறி மடையூடு கமழ்தே நல்போய்
வயறாவு வயலூடு வளாசாவி கதிராதாமு மகதே சனே.

இ - ன். முயலானது தாவுதலாய்ச் சேராமல் வெயாவையைக்கொண்ட சந்திரனபோல்வதான முகத்தையுடைய பெண்ணே! மேகந்தவழுதலாக உயர்ந்த தேரினமேலேறி வருகின்ற மாலையணிந்த மார்பையுடைய இந்த அரசன்கெண்டை நீன துள்ளிவிழ அதனாலே, நல்ல நீலமலரி னரும்புடைந்து மடைவழியே பரிமளித்தலையுடைய தேனானது சென்று வயலிலேபாய, அதனாலே அந்த வயலினிடத்தானதாய் வளாகிற நெற்கள் கதிர்விடுவதான மகநாட்டினன் - று. 223

முனையேறு வண்கிரண விருதோ ணறுநகுதலை மொழிமா தரா
யுனையேறு திண்புரவி கரிசுழ விநகுதவரு முயாதே ரினுன்
றனையேறு கினறவய றனிலேயெ முககமல தள மீதிலே
வனையீனு மொண்டரள மதிபோலெ முககவுட வளநா டனே.

இ - ன். மூங்கிலபோல் நீண்டு அழகிதான ஒளிபெய்யுடைய இரண்டு தோள்களைக்கொண்ட நல்ல மழலைச்சொற்போலும் மெழிளையுடைய பெண்ணே! புறமயிரள நீண்டு வலியைக்கொண்ட குதிரைகளும் யானைகளும் குழ இங்கே வருவதான உயர்த்த தேவையுடைய இயையரசன், பாத்தலையும் னொலிக்கின்ற பெண்களுடைய வயலிலே முளைப்பதான செழித்த தாமரை யிதழிலே சங்குகள் பெறுவதான அழகிய முத்துகள் சந்திரனைப்போல் வளங்குகின்ற கவுடவன் நாட்டினன் - று. 224

அரிசிந்து விழியாயி லணிதேரின் மிசையேறி யடைகோ மகன்
விரிசிந்து வினையுண்ட வொருசினது முனிதங்கு கிரிசுந் துகால்
பொறிசினத வலாபுன்கு பொருளசினத வலாகொன்றை பொரிவண்
வரிசினத மகரநத மலர்சினத வருசினது வளநா டனே. [டினம

இ - ன். செவ்வரிகள் சிதறிய கண்களை புடையவனே! இந்த அழகான தேரின்மேலேறிவந்த அரசன், விரிவான கடலை யுண்ட ஒரு குருமுனிபான அகத்தியர் தங்குகின்ற பொதியமலை பெற்றுவிடுகிற தென்றற்காற்றினாலே அலர்ந்த புன்கு மரங்கள் பொரிபோல மலரைச் சிந்தவும், அலர்ந்த கொன்றை மரங்கள் பொண்ணைப்போல் மலரைச் சிந்தவும், புள்ளிகளையுடைய வண்டுகூட்டங்கள் பாட்டுகளைச் சிந்தவும், மகரந்தங்களான தேனை மறறை மலர்கள் சிந்தவும் வருவதான சிந்தவென்னு நதியையுடைய சிந்துவள நாட்டினன் - று. 225

சுரரங்க மிகநொந்து கடைகின்ற தினம்வந்த சுதையென் சொலாய்
 நரரங்க மலேகொண்டு சதுரங்க விரிசிறந்து நடுமிந்த மால்
 பரரங்க மிகவென்று வினைகொண்டு சிலைகொண்டு படை வந்தநாள்
 வரரங்க தாரர்கொன்ற மதனங்க முகுமங்க வளநா டனே.

இ - ன். தேவர்கள் தங்களுடைய உடம்பு மிகவு நொந்து கடைகின்ற
 நாளிலே உண்டான அமுதமே எனனுமபடியான சொற்களை யுடையவனே!
 மனிதருடைய தேகமாகிய மலையைக்கொண்டு சதுரங்கமாக விரிகின்ற கடலி
 லோடுவதான இந்தத் திருமால்போன்ற அரசன், அன்னியர்களுடைய உடல்
 மிகவுமழித்து, அந்தச் செய்கையைக்கொண்டு கரும்பு விலலுடனே அம்புகளுங்
 கொண்டு தன்னிடத்து வந்தகாலத்தில் சிரேஷ்டரான பிரம்ம விஷ்ணுக
 ளுடைய எலும்புகளைத் தரித்த சிவனுனவ ரெரித்த மனமதனுடைய உடல்
 பொடியாகச் சித்தின அங்கவள நாட்டினன எ - று. 226

தேஞ்சாலு மிருகுனறு களையெஞ்சு மிடையஞ்சு திருவே யிவ
 னீஞ்சாலு பிரவாலு மிறலான திடையீரீ யிழிதே நலும
 காய்ஞ்சாலு கதிராட மாஞ்சோலை யிடையோபு கனியூ நலும
 பாய்ஞ்சோலை வயலுறு பூஞ்சாவி வினேவேறு பாஞ்சா லனே.

இ - ன் மாலையினையுந் தேனெழுதவதாயமைந்த இரண்டு தனங்
 ளாகிய மாலையைத் தாங்கமாட்டாமல் குறைவுபடுவதாய் இடையஞ்சுவதான
 லட்சுமிக்கொப்பானவனே! இந்த அரசன், ஈஞ்சு முள்ளாலும் இரூல மீன்களா
 லும் தேனக்டானது நடுவே கிழித்து வழிகிற தேனும், பழுததசைகிற
 சோளக்கதிரா மோத அதனாலே மாந்தோப்பிலே அந்த மாங்கனி னைந்து அக்
 கனியினையு மொழுகின்ற தேனும் பாய்ந்து ஆலைக்கரு ப்புசாறு பெருகுகின்ற
 வயலுள்ள அழகிய நெற்களின் விளைவு முதிர்ந்தலான பாஞ்சால நாட்டினன எ - று.

ஈஞ்சு - ஈந்தது, இறல் - இரூலின் விகாரம்.

227

தேம்போதி னீர்ந்தாது பூம்பாளே நீங்காத தேங்கோ தையாய்
 கூம்போடி வானரோயு மானறேரி லீண்டாசை கூர்ந்தே றினேன்
 றாமபோடு கூன்கோடு வானதோடி யின்றேரி தோய்ந் தேறவே
 காமபோடு சேம்போடு சோந்தார மாந்தோடு காந்தாரனே.

இ - ன். தேனையுடைய மலர்களில் பாகங்களுள்ளதாய்க் கூந்தற்பனையி
 னது பாளைபோல் நீண்டுள்ளதாய்ப் பரிமளம் விலகாத கூந்தலை யுடையவனே!
 சிகரமானது நீண்டு ஆகாயத்தை யளாவுவதான குதிரை கட்டின தோமேலே
 இங்கே ஆசைமிஞ்சுத் தேறிவந்த இவ்வரசன், மத்கின்வழியே ஓடுகின்ற கூனிய
 சங்கானது அந்த மத்கினீருடனே நீண்டோடிப்பெற்று மீண்டும் குளத்திலே
 போய்க் கூடுதலாக, காம்புடனே நீருவதான நீர்ச்சேம்புடன மோதி அச் சங்கு
 பெற்ற முத்துகள் நீரிலே கிறைந்தலாய் நீரோடு செல்வதான காந்தார நாட்டி
 னன எ - று. 228

அடர்ந்தோடி நெஞ்சங்க வாரதேவ ருங்கண்ண ணங்கே யிவன்
றடநதோறு மங்கங்கு முன்னுன ருநதுஞ்ச யங்கூர்க ராத
தொடர்ந்தோட வெங்குங்க லைந்தோடி யஞ்சஞ்ச ணங்காழி நீர்
கடநதோடி யென்றுங்க ரும்பூடு றங்குங்க லிங்கே சனே.

இ - ள். நெருங்கி நீண்டு புருஷர்களுடைய மனதைக் கிரகித்துக்கொ
ண்டு வருவனவான கண்களையுடைய பெண்ணே! இந்த அரசன குளங்களி
லெல்லாம் அங்கங்கே அலைந்து மீன புலால் எண்ணினற வலிமையால், மிகு
தான முதலையானது பினறொடாந்து செல்ல, (அதனால்) எவவிடத்தும் சிலவா
மல் ஓடிப் பயப்படுவதான நீர் நாயானது அந்த ஆழமுள்ளதான குளத்து நீரை
விட்டுப்போய எப்போதும் கருமபுத்தூரிமேல் தூங்குவதான கலிங்க நாட்டி
ன்ன எ - று.

229

இகழ்ந்திடும தன்புவிபு ரந்திடவ ளாநதெழுமி ளங்கொடி யிவ
னிகழ்ந்தவர விரதமணி தண்கழனி யெங்கணுநி றைநதுநி ரவப்
புகழ்ந்தகட வினகனவி ருமபனகு ளமபிடைபு தைநது முனையி
னகழ்ந்துமுத டங்கொழுநெ டுநதலை டுநதிடும வநதிய ரசே.

இ - ள். (துறவிகள்) இகழ்வதையுடைய மனமதன உலகத்தையாளும்
படி வளர்ந்தெழுவதான இளமையான கொடிபோலவள்ளே! இந்த அரசன,
நீரிலே சஞ்சரித்துள்ள தாமரை முதலுக்கள் குளிர்த்த வயல்களெங்கு கிறைந
லாய்ப் பாவ அந்த முதலுக்கள் புகழத்தகுந்திருக்கின்ற எருமைக்கடாவினுடைய
கணமான இரும்புபோன்ற குளம்பிலே, அழுத்துதலா யுதிராது பின்பு தன்னு
கூர்மையினாலே, கிழித்து சிலத்திலே செல்லுவதான பெரிதாகிய கொழுவ
னுடைய நீண்ட நுனியினாலே உடைந்துபோவதான அவந்தி நாட்டினன் எ - று.

புத்தமுத மொத்தமொழி வெறப்பைகி ரொத்ததன பொற்றொடி யிவ
சுத்தநிபு ணககுசலர் சொற்கரிவ முக்கரிய சுத்தநெ றியான [ன
முத்தணி நகைசசியாத நத்திடைதி மாததெறி முழுக்க லவையில
மத்தகர டக்கரிவ முக்குறுதெ ருச்செறியு மத்திரா பிரான.

இ - ள். புத்தான அமுத்ததை ஒப்பான வசனமும் மலைகளே கிழ்வதற
குச் சரியான கொங்கைகளையுமுடைய பொனவளைய லணிந்தவளே! இந்த அரச
ன, பரிசுத்தமான கலைவல்லவாகளான பெரியோரின் சொல்லுக்குத் தன்
னறிவு வழுவதல்லாத நல்ல நீதியை யுடையவன். முதலுப்போலும் அழகி
தான பல வரிசையையுடைய பெண்கள் கொங்கைகளினின்றும் வழிந்தொழு
குவதான மண்குருந் கலவைச் சந்தனச்சேற்றிலே மதச்செய்கொண்ட யானை
கள் உழக்கி விழுவதான வீதிகள் நெருங்கின மத்திரதேசாதிபதி எ - று. 231

கருமச்ச மனையொத்த கொலைவதத் விழிபெற்ற களிமா தராய்
பெருமச்ச மருமக்க விரதத்தி னிடையுற்ற பெருமா னிவ
னிருமச்ச னயனத்தார் முலைமுத்தில விழுமச்ச விடையிற் றென
வருமச்ச மலர்தற்ப மனம்ச்ச முறுமச்ச வளநா டனே,

இ - ன். புண்ணிய பாவங்களை விசாரிக்குந் தொழிலையுடைய யாவரு மகிழ்த்தகை அழகை யுடையவளே! பெரிய மச்சவீடுபோலிருப்பதான உயர்ந்த தேரினமேலவந்த பெருமையுள்ளவளுன இந்த அரசன், இரண்டு கெண்டை மீனப்போலும் கண்களையுடைய பெண்கள் கொங்கைகளி லணிந்த முதலுமலைகளின் கனத்தாலே துவண்டு விழுவதாகிய இலேசான இடையானது இத் தன்மையதென்று வருகின்ற பயம்போலவே, விரிவான படுகையிலும் புருஷர் கள் மனதிலே பயங்கொள்ளுவதான மச்சவள நாட்டினன் எ - று.

பெருமச்சு - பெரியமச்சு.

232

கடனாக மொருகோடி வயவாசி பலகோடி கடல்போலவே வுடனாக வரமேக வளவாய வொருதேரி னுறுகோ மகன் விடனாக மடலபூக விரிபாளே யெனநாணி வெளிமேய் கிலா மடனாக மிதைத்தாக்கை மயிலேறி மலருடு மறைகே கயன்.

இ - ன். மத்தத்தையுடைய யானைக ளொருகோடியும், வெற்றி பொருந்திய குதிரைகள் பல கோடிக்குந், கடலைபோல தன் கூடவே வர, மேகமண்டலத்தினையு முய்வாகிய ஒரு தேரினமேலே வருகின்ற இவ்வரசன், மடலையுடைய கமுதரத்திலே விரிகின்ற பாளைமை; விஷத்தினையுடைய பாம்பென நெண்ணி வெட்டுகவகொண்டு வெளியே மேய்கிறதற்கு வாராதிருக்கிற அறிவற்ற சாப்பத்தை, உண்ணுகின்ற கலாபமயிலானது, அத்தக கமுகமாததினமே லேறி, அதன் பாளையிலுள்ள பூவிலே மறைவதான கேகயநாட்டினன் எ - று.

சர்ப்பத்தின் படம்போல விரிகின்ற கமுகின்பாளே, தன்னினுமிக்கிருந் தலைக் கண்ட சர்ப்பம் வெட்டுகவகொண்டு வெளியே வராதிருக்கிற கேகய நாடெனபது பொருள்.

233

வாடிவிழு நூலுமிரு மால்வரையு நேரிடையு மாமுலை யுமாச சூடிமிக வானிழிய ஞாலமவினே யாடிவரு தோகை மயிலே வாடிநில போலுனுள மேவியணி தோமிசையு மாகி வருவோ னாடியற நாளுமுயா கோசலம் தானகுல நாடனிவனே.

இ - ன். துவண்டு விழுகின்ற நூலையும், இரண்டு பெரிய மலைகளையு மொப்பான இடையும், பெரிய தனங்களுமாகக் கொண்டு, மிகவு மேகவக ளிறங்க உலகிலே விளையாடிகொண்டு திரிகிற தோகையில போன்றவளே! கண்ணாடி நிழலைப்போல உன் மனத்திலே குடிகொண்டு அழகிய தேரினமிலுந் தோன்ற வருகிற இவ்வரசன், தேடித்தேடித் தருமமே தினந்தினமும் வளவதாயிருக்கிற கோசலமென்கிற சிரேஷ்டமான நாட்டை யுடையவன் எ - று.

234

கலி விருத்தம்

மந்தர மனையதோள் வள ளால் பேர்சொலச
சுந்தரத் தோகைமார தோளைத் தாழ்த்தியச
சந்திய வதியரிசு சந்திரன் றனைக
கந்தர நீடியுட் கருத்து நோக்கினுள்.

இ - ன் மந்தரமலைக்கொப்பான தோள்களைக் கொண்ட பிரபுவான அரிச் சந்திரனுடைய பேரைச் சொல்லுமபோது அச சந்திரவதியானவன், அவவாறு சொன்ன அழகான பெண்களுடைய தோள்களைத் தாழ்ச்செய்து, அரிச்சந்திர மகாராஜனைத் தன் கழுத்தை நீட்டிப் பார்த்து அவனுள்ளக கருதையும எண்ணினான் எ - று. 235

அங்கைவேன் மன்னனு மானை மீக்கொள
மங்கைதன் பங்கய வதன நோக்கினான்
செங்கயற கண்ணினா டிருக்க முத்தினில்
மங்கல நாணுறீஇ வயங்கக கண்டனன்.

இ - ன் அழகிய கையிலே வேல்புடைய அரிச்சந்திரமகாராஜனும் தனக்கு ஆசை மேனமேலாக, சந்திரவதியினுடைய தாமரை மலாபோலு முகத்தைப் பார்த்தான். சிவந்த கயல்போலுங் கண்களையுடைய சந்திரவதி யின அழகிதான் கழுத்திலே திருமங்கிலிய சூத்திரம் பொருந்தி விளங்க அதை யுங் கண்டான் எ - று. 236

கன்னியென் நெண்ணினங் கன்னி யோவலண்
முன்னரே மங்கலம் பூண்டி மொய்குமு
வினனமு மொருவருக் கெய்து மோடுவன
மன்னவன மாதுலு குரைவ முங்கினான்.

இ - ன். இவள் விவாகமாகாத பெண்ணென்று நினைத்திருந்தோம்; அப்படிக்கின்றி, முன்னேதானே மாங்கிலியம் சூட்டப்பட்ட பெண்ணு யிருக்கிறாள். இன்னமும் ஒரு புருஷனுக்குப் பாததியப்படாத தகுமோ? என்றரிச்சந்திரமகாராஜன் (தன்னுட் சிந்தித்து) மாமனான சந்திரதய வரசனைப் பார்த்துச் சில சொற்கள் சொன்னான் எ - று

மொய்குமுல - நெருங்கின கூந்தலாள்.

237

பொறுத்தமுன மங்கலம் பூண்ட பேதையை
மறுத்திரண் டாவது மணமு டிப்பரோ
சிறுத்தவா செய்தொழி றிரைவ ரைப்பிதி
னிறுத்தினீர் நீரென நெடிது கூறினான்.

இ - ன். முன்னே ஒருவன் விவாகஞ்செய்துகொண்டபோது, தரித்த மங்கிலியத்தை இன்னமும் கட்டிக்கொண்டிருக்கிற பெண்ணை, அதை நீக்கி இரண்டாவது கலயாணம் ஒருவா் செய்துகொள்ளுவாரோ? சிறிய ஜாதியார் இப்படிச்செய்துகொள்கிறது உண்டு, க்டலசூழந்த பூமண்டலத்திலே இச செய்கையை நீங்களும செய்வதற்குச் சுயமவரம் நாட்டினீர்களென்று அதிக விவகாரங்களைச் சொன்னான் எ - று. 238

வள்ளலீ துறைத்தலு மதித் யன்றன
துள்ளமவிட டோங்கிய வுவுகையம் பெரு

வெள்ளமுள் எடக்கியே வேந்தாகா எரிவன்
கள்ளமோ மெய்மமையோ கட்டு ரைத்ததே.

இ - ன். இவ்வாறு பிரபுவான அரிச்சந்திரன சொன்னபோது, சந்திரதய
ராஜன் தனது மனத்தினின்றும் பொங்குகின்ற சந்தோஷமாகிய பெரிய
வெள்ளத்தை உள்ளே யடக்கிக்கொண்டு, அரசர்களே! இம்மன்னன் சொன்
னது திருட்டுத்தனமோ அல்லது உண்மைதானோ எ - று. 239

தையலாள கருத்தினிற ருலி யுண்டெனிற
சையினுற கண்ணுறக் காட்டு நீரெனச
செய்யகை யறைந்தணி மூக்கிற சோத்தியிவ
வையனும் பொய்யனென் றரசா கூறினார்.

இ - ன் சந்திரதயவரசன் (அரசர்களை நோக்கி) இந்தப் பெண்ணினுடைய
கழுத்திலே தாலியிருக்குமானால், உங்கள் கையாலாவது கண்ணாலாவது நீங்கள்
காட்டுங்களென்று சொல்ல, அதைக்கேட்ட அரசர்கள் தங்கள் சிவந்த கைகளைத்
தட்டி அதிசயித்து, அழகிய மூக்கிலே விரல்வைத்து இந்த மகாப்பிரபுவான
அரிச்சந்திரன பொய்யனாயிருக்கிறான் என்றார்கள் எ - று. 240

மண்டல வேந்தனெம மடந்தை மங்கலங்
கண்டது நீங்கடாங் கண்டி லாததுந்
திணடிற லீரொரு தேவ ராகிய
முண்டென மதிதய னுரைப்ப தாயினான்.

இ - ன். மிகுந்த சாமாத்தியத்தையுடைய அரசர்களை! இந்தப் பூமண்
டலத்தையாளுகின்ற அரிச்சந்திரமகாராஜன் எங்கள் பெண்ணின் கழுத்திலே
தாலியிருக்கக் கண்டதற்கும், நீங்களெல்லாரும் காணுதிருக்கிறதற்கும் ஒரு தேவ
ராகியமுண்டென்று சந்திரதயராஜன் சொல்லுகிறான் எ - று. 241

அண்டர்நா யகனவர மளித்த நாளையில
வண்டணி குழலியோ டித்தத மங்கலம்
கண்டவர் பதியிவட கென்ற கட்டுரை
உண்டஃ தன்றிவே றுண்டு கேட்டிரால்.

இ - ன். தெய்வநாயகளுள் சிவபெருமான எனக்கு வரங்கொடுத்த காலத்
திலே, வண்டென் மொய்க்கின்ற கூந்தலையுடைய இந்தச் சந்திரவதியுடனே
பிறந்த திரு மங்கலியத்தைக் கண்டவனே இவளுக்கு நாயகனென்று சொன்ன
உறுதிவாதத்தையுண்டு. அதுவன்றி, வேறேயு மொன்றுண்டு கேளுங்கள் எ - று.

மஞ்சன்ச் சடையினான் வரத்தில வந்தநான்
கஞ்சன் நீழலிற காண்ப தனறியே
அஞ்சனக் கண்ணிக்கு மங்கைக் கெய்திடா
தெஞ்சலில் யாவரு மியானுங் கண்டிலேம.

இ - ன். கங்காஜலாபிஷேகத்தைக் கொண்ட சடாபார்த்தையுடைய பரம சிவனுவா கொடுத்தவரத்தினாலே, இவன் பிறந்தநாளமுதல் கண்ணாடி நிழலிலே இவன் மங்கிலியத்தை நாங்கள் பார்த்திருக்கிறதேயல்லது, மைப்பட்ட கண்களை யுடைய அச்சந்திராவதிகும அவளுடைய அழகிதான கைகளுக் கொட அகப்பட்டாது குறைவில்லாமல் எங்கள் வீட்டிலுள்ள எல்லோரும் நானும் நாளதுவரையில் பார்த்ததிலலை எ - று.

243

மேற்படி வேறு

என்றலும் வல்லிமு நெண்ணிய நாம
மொனறல துள்ளுற வுன்னல ளாகிச
செனறவன மாபிது சோகென வுன்னு
மன்றலா மாலையை வானி லெறிந்தாள்.

இ - ன். என்று சொல்லுமபோது, சந்திரவதியானவன் தான் முன்னே கினைத்த அரிச்சந்திரனுடைய பெயரொன்றையல்லது வேறேயொரு பெயரையும் தனமனத்திலே கிளையாதவனாய் இந்த மாலையோய் அரிச்சந்திரமாராஜனுடைய மாப்பிலே விழக்கடவதென்று கினைத்தது, மணம் விரிகின்ற பூமாலையை ஆகாயத்திலே எறிந்தாள் எ - று.

244

வார்பயில் பூண்முலை மாலையு நெஞ்சும
பார்பயின் மன்னவா பற்பலர் கண்ணுற
தார்பயிலவே லரிச சந்திர நெனபான்
மாரபி லணைநது மலர்ந்தன மன்னோ.

இ - ன். இரலிக்கைபொருத்தின ஆபரணங்களை யணிந்த தனங்களை யுடைய சந்திரவதி எறிந்தமாலையும், அவள் மனமும், அந்தச் சபையிலே யிருக்கிற அரசர்கள் பலபலபேர்களுடைய கண்களும், மாலையொருத்தின வேலைக்கொண்ட அரிச்சந்திரமாராஜனுடைய மாப்பிலேகூடி விகசிக்கலாயின எ - று.

245

வஞ்சி வழங்கிய மாலைய ணிந்தோன்
செஞ்சுட ரின்முக நினறொளி செய்ய
வெஞ்சுடர் முனசசி யாமென மிக்கோர்
கஞ்சமு கங்குள் கரிந்தன வன்றே.

இ - ன். அப்படிச் சந்திரவதி எறிந்த மாலையை யணிந்துகொண்ட அரிச்சந்திர மாராஜனுடைய முகமானது சிவந்த சூரியனைப்போல நிலைகொண்டு விளங்க, அப்படிப்பட்ட வெப்பத்தை யுடைய சூரியனுக்கு முன்னே சந்திரன போல அங்கு மிகுந்துள்ள அரசர்களுடைய தாமரை மலர்போன்ற முங்கள் வாடி ஒளி மழுங்கின எ - று.

246

மாதாக ளார்த்தனர் வானவ ரார்த்ததார்
கீதர்க ளார்த்தனர் கேளிரு மார்த்ததார்

சூதர்க ளார்த்தனர் துறவரு மார்த்தார்
வேதர்க ளார்த்தனர் வேலை யடங்க.

இ - ள். அப்போது கடலோசை யடங்கும்படி பெண்களெல்லாரும் ஆரவாரித்தார்கள், தேவர்களும் ஆரவாரித்தார்கள், தேவ்கள் பாடுகிறவர்களும் ஆரவாரித்தார்கள், சந்திரவதியினுடைய உறவினரெல்லாரும் ஆரவாரித்தார்கள், துறவினராகிய முனிவர்களும் ஆரவாரித்தார்கள், வேதப் பிராமணர்களும் ஆரவாரித்தார்கள் எ - று.

247

நல்லிய னூலறி நாவலர் பாடப
பல்லிய மும்பல பாடலு மார்ப்ப
வல்லிம லர்த்தொடை மாலை யணிநத
வல்லியு மன்னனு மாளிகை புக்கரா.

இ - ள். எல்ல இலக்கிய விலக்கண நூல்களை யுணர்ந்த விததுவான்கள் பாடவும், பல வாததியங்களு ட பலவகைப் பாடல்களு முழங்கவும், அக் விதங்களை யுடைய பூமாலையைச் சூட்டின சந்திரவதியும், சூடிக்கொண்ட அரிச்சந்திரமகாராஜனும் படுக்கை வீட்டுக்குள்ளே போனார்கள் எ - று

248

மின்னிய தாம விளக்கொரு கோடி
கன்னியர் வரது கலததொ டெடுபப
மன்னிய மாமணி மஞ்ச மணைநதே
பொன்னின் முலைக்கொடி யோடு புணர்ந்தான்.

இ - ள். மின்னுதினற ஒளியைக்கொண்ட ஒருகோடி மாணிக்க விளக்குகளை அதன பாத்திரத்துடனே பெண்களவரது தாங்கிக்கொண்டு நிற்க, நிலை கொண்ட பெரிதான இரத்தினக்கிதான கட்டில் மெத்தைமேலே போய் பொன்போலும் தேமல் படர்ந்த முலைகளை யுடைய சந்திரவதியுடனே (அரிச்சந்திரன்) கூடினான் எ - று.

249

ஆரம கிறபுகை காசறை நீர்காப
பூரந ரந்தம ணிநது மலாததிப
பாரத னத்தினி லிட்ட பராகரு
சோரவ ணிநதெறி சுண்ணமெ றிநது.

இ - ள். சந்தனச்சேற, அகிற்புகை, கஸ்தூரி, பனிரீர், பச்சைக் கர்ப்பூரம், சுவவாது ஆகிய இவைகளெல்லாம் அணிநது உலரச்செய்து கொண்டு, கனமான தனங்களிலே அணிந்த கந்தப்பொழிக ளுதிரப்பூசி வீசி விளையாடுகின்ற பொன்னிறப் பொழிகளை ஒருவாமே லொருவா வீசி விளையாடி எ - று.

காசறை - மயிர்ச்சாந்துமாம.

250

மல்லிகை சண்பக மாதவி புன்னை
முல்லைகு ராமகிழ் முண்டக நீல

மல்லிநி றைநதசெ வநதிசெ ருநதி
புல்லிதழ் வாசம ணைநதுபு ணைநதார்.

இ - ன். மல்விகைப்பூ, சண்பகப்பூ, குருகத்திப்பூ, புண்ணைப்பூ, முல்லைப் பூ, குராவம்பூ, மகிழமபூ, தாமரைப்பூ, நீலப்பூ, அகவிதழ் கிரம்பியுள்ள செவ்வங் திப்பூ ஆகிய இவைகளிலே கூடின இதழ்களின் பரிமளங்களைச் சேர்த்து முடிததுக்கொண்டார்கள் எ - று.

251

அங்கையொட டங்கைய ணைததுட லொன்றக்
கொங்கையு யத்திரள குன்றில் முநதச்
செங்கயல் சென்றுதி ருக்குழை தாவ
மங்கையு மன்னும கிழ்நதுபு ணர்ந்தார்.

இ - ன். அழகிய கைகளுடனே கைகளை யணைத்து உடம்பெல்லாம் ஒரு மிக்க, கொங்கைகள், தோள்களாகிய தூண்ட மலைகளிலே யழுந்த, சிவந்த கெண்டைமீனபோன்ற கண்களபோய அழகிய குண்டலமணிந்த காதுகளில பாய, இவ்வாறு சந்திராவதியும் அரிசசந்திரானும் சந்தோஷித்தாக கூடினர் எ - று.

252

எழுகீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விரந்தம்

வாசமா மாலை மன்னவன முனனாண் மருவிடா வெகுளியின் மலைந்து, பூசலவேள பலகா லெய்தபுண் ணுககுப புணர்முலை வேறு கொண் டொற்றி, மாசிலா மணிசெய் சூடகக் காததண் மலாக்கா மாக மேற் கட்டி, யாசைநோய் தீர வழுவா யுதக மனிததன ளரிவைபர் பெருமாள்.

இ - ன். பெண்களுக கரகியான சந்திராவதி, மணிகிராபின் மாலையைச் சூடின அரிச்சந்திரமகாராஜன் முன்னே தன்னைவந்து கூடாத கோபத்தி னாலே சண்டை செய்கிற மனமதன பலதாமுமெய்த அம்புகளபட்ட புண களுக்குத் தனதிரண்டாகிய கொங்கை வெப்பத்தைக் கொண்டு ஓற்றி, குறற மிலலாத மாணிக்கங்கள் பதித்திருக்கிற கங்கணங்களணிந்த காததன் மலாபோலங் கைகளாலே அவன மார்புமேலமுந்தக் கட்டியணைத்து அவனுடைய காமவியாதி நீங்கத் தனது அமுதவாயிலுள்ள நீரைக் கொடுத்தாள் எ - று.

253

கண்டகண் வாங்கா திருவரு மதனாற் கலவியும் புலவியும் விளைத்து, முண்டக வதனம வெயாரும் பிடினு முகிழ்முலை வட மசைந்திடினுங், கொண்டலங் குழலில் வண்டலம் பிடினுங் குறை விலா நிறையிட ரெய்தி, மண்டலத் தாசன சிந்தையம் மங்கை மருங்குலி நெருவழித் தன்றே.

இ - ன். ஒருவரையொருவர் பாததகண் பாவை நீங்காமல், மன்மத னுடைய உபதிரவத்தினாலே கூடலும் ஊடலுஞ்செய்து, தாமரைமலர் போன்ற முகத்திலே சந்திராவதிக்கு வெயர்வை உண்டாளுமும், தாமரை யரும்பு

போன்ற தனங்களிலே முத்துமாலையுடையதானும், மேகம்போற் கருகிறத்தா லழகிதான கூந்தலிலே வண்டுகள் முழங்கினாலும் (இடை தாங்கமாட்டாமல் வருந்தாமென்று) பூண்டலததுக்கெல்லாம் அரசனான அரிச்சந்திரன மனமா னது குறையாமல் நிரம்புவதான துன்பத்தைக்கொண்டு அச்சந்திரவதியினு டைய இடையினாலே ஒருவழிப்படை திருக்கின்றது எ - று.   254

உடைபபெரும பண்ட மிகக்கலத தேற்றி யொலிகட னீர்தி யோர் துறைசோர, தடைபபெரும பரததாற் றுழுமென றேழு யறப்பயந திறக்குவா போலப, படைக்கல விழியா ளணியொடு கலையும் பனிமலாத தொடையலும் பரமாய், யிடைக்கிடா விளைக்க விறுமெனப் பதறி யிருக்கையாற களைந்தரு குறுததான

இ - ன். தங்களுக்குச் சொந்தமான பெரிதான சரக்குகளாகிய கப்ப லிலே யேற்றி ஒலிக்கின்ற கடலைக்கடந்து ஒரு இறங்குந் துறையை யடுத்தி, தாங்களேற்றின பெரிய கனத்திலுலே அமிழ்ந்துவிடு மென்று கினைத்து மிக வும் பயப்பட்டு விரைந்துவந்து அப்பண்டங்களை இறக்குகிறவர்களைப்போல, வானாயுதம்போலும் கண்களையுடைய சந்திரவதியினுடைய ஆபாணங்களுடனே கலையும், குளிர்ந்த மலர்மாலையும் கனமாகி இடைக்குத துன்பத்தைச் செய்தலி னாலே இடை ஒடியமென்று அரிச்சந்திரமன்னன் பதறினவனாய்த தனது இரண்டு கைகளாலும் அவைகளை நீக்கிப் பக்கத்திலே வைத்தான எ - று   255

தானைசென் றாகக் கங்கல மிடற்றுச சஞ்சலம் புலம்பிடத் தனக்கோட, டானைசென் றடர மாதநிலை மயங்க வலகுலந தேரி னைச் செலுத்தி, மீனைவென றடுகண வேலப்பட புருவ விலவளைத் தயோத்தியா வேந்தைத், தேனைவென றினித்த செஞ்சொலா ளின பச் செருத்தொழில் பறபல விளைத்தாள

இ - ன். மேகலையாகிய சேனைகூடி ஒலிக்கவும், திருமங்கிலயத்தையுடைய கழுத்தாகிய சஞ்சலச்சங்கு ஒலிக்கவும், கொங்கைகளாகிய கொம்பானைகள் சேர்ந்து நெருக்கவும், வண்டுகளாகிய குதிரைகள் அவவிடத்தே ஒலிக்கவும், அல்லுலாகிய அழகிய தேரைச்செலுத்தி, மீனைவென்று சொல்லுவனவாகிய கண்களென்கிற வேலாயுதம் தைக்கப் புருவமாகிய விலவளைத்து, அயோத்தி நகருக்கு டேந்தனான அரிச்சந்திரனோடு, தேனினைது இரசத்தை வென்று அதி லும் இனிப்பான செவ்விய சொல்லையுடைய சந்திரவதியானவள் கலவியாகிய சண்டைச் செய்கைகள் பலபல விதங்களாகச் செய்தான எ - று.   256

இந்நெறி தவறா திறைவனு மயிலு மினபமுண் டுடைவிடா திணங்கிக், கன்னமா புரியிற் சிலபகல கழிஇப்பின கடிநக ரொய்து வான் கருதி, மன்னனு மன்ன மெனுநடை மயிலு மணிநெடுந தேர் மிசை யேறிப், பொன்னணி குடுமி நன்னெடுங் கபாடப் புரிசைநீத தப்புறம் போனார்.

இ - ன். இவ்வாறு தப்பாமல் காந்தோறும் அரிச்சந்திரனுஞ் சந்திரவதியும் காமாசுததை யனுபவித்து இடைவிடாமற்குடி அந்தக் கன்னமாபுரியிலே சிலகாலம் கழித்துப் பின்பு தனது காவலையுடைய அயோத்தியாபுரிக்குப் போக வினைத்து, அரிச்சந்திரனும் அன்னநடை என்கிற நடையையுடைய மயிற்சாயலைக்கொண்ட சந்திரவதியும் அழகிதான் நீண்டதோமே லேறிககொண்டு பொன்னுலவங்கிருதமான சிகரங்களும நீண்ட கதவுக்கொண்ட கோட்டை மதிலைக்கடந்து அப்பாற போறார்கள் எ - று. 257

பன்னிறத தனநதங் கதிரெழுந தன்போற பலமணிக் குடை கண்மீ மனிழறற, நன்னெறித தவளக கொடியிசை நெருங்க நவ மணிக் காகள மாபப, மின்னிறக கொடிமென் மருங்குலார் மருங்கு மிடைநதுவெண் சாமர மிரட்ட, வன்னிறப பொழில்சூழ் கன்னமா புரியி னரணமு மகமூமவிட் டகன்றா.

இ - ன். பலநிறங்களைக்கொண்டு ஆகிசேடனுடைய சிரோரத்தினச் சோதி மேலே கிளர்நதாறபோல, அநேக இரத்தினக்குடைகள் மேலே கிழலசெய்யவும், நன்னாக்கம்போல பரிசுத்தமான வெள்ளைக்கொடிகள் மேலே நெருங்கவும், நவரத்தினமயமான எக்காளமூதவும் மின்னலைப்போல ஒளிபொருங்கிய கொடிபோற றுவன்கின்ற மிருதுவான இடைபையுடைய பெண்கள் பக்கங்களிலே நெருங்கி வெண்சாமரம் வீசவுட இருந்திறமான சோலைகள் சூழ்ந்த கன்னமாபுரியினுடைய மதிலும் அகமூமவிட்டு நீங்கினார்கள் எ - று. 258

காந்தளஞ் செங்கைக் கன்னியா சிலலோர கைதொழு திடை யிடை மீள, மாந்தாக்கள வணங்கி வவரவ ருடனே மந்திரத தலைவர் மீண்டேக, வேந்தாயிழந திறைஞ்சிப பணிவிடை கேட்டு விடை கொடு மீண்டுமூ ரெய்தப, போந்தன்ன களிற்றும் புரவியுந் தேரும புடைதொறுங் கடலெனப் பொலிய

இ - ன். காந்தப்பூப்போலுஞ் சிவந்த கைகளை யுடைய (வழிவிடவந்த) சிலபெண்கள் கைகளால் வணங்கிக்கொண்டு நடும் திருமப்பிப்போகவும், மற்ற மணிதா வணங்கிக்கொண்டு கூடவேவர, அவ்வாசான்றான மந்திரி பிரதானிகள் திருமப்பிப்போகவும். அரசாக்கள காலில் வீழ்ந்து வணங்கிக் கொண்டு சொன்ன உத்தரவு கேட்டுச் செல்வபெற்றார்களென்று திருமபிக் கன்னமாபுரத்துக்குப்போகவும், யானைகளும், குதிரைகளும், தேர்களும் நாலு பக்கங்களிலும் நிறையவந்தான எ - று. 259

தோடு துனறிய மரைமிசைத் துணைபுண ரன்னம்
மாடு நிற பதேதா மதிநிழ றனைகருண்டு மருப்பூர்
பெடு நீண்டெலுச சேவலைப் பிரிந்தயன் மலர்சோந்
தூடு கினறவச செழுமபுனற் றண்பனை யுறறா.

இ - ன். இத்தங்கள் நெருங்கின தாமரைமலர்கள் மேலே தனது ஆண்பட்டி புடனே கூடிக்கொண்டிருந்த பெட்டையன்னமானது, அவவிடத்தே மேலே

கின்றதாகிய ஒப்பற்ற சந்திரனுடைய கிழல் தோனறகண்டு வேறே ஒரு பெட்டை மமதாணுடனே கூடியிருக்கிறதென்று தனது சேவலைவிட்டு நீங்கி, வேறொரு பூவிலேபோய் இருந்துகொண்டு, பிணங்குவதான அந்தச் செழிப்பை யுடைய நீர் சூழ்ந்த குளிரந்த மருத நிலத்திற்கு வந்தார்கள் எ - று. 260

கோடு வார்மலர்ப் பொழிலையுங் குளிர்தடத திணையும்
நீடு வார்சிறைப பறவையின் குழாததையு நிறைநீர்
ஆடு வாரையு மவவிடத தணிமலா கொய்து
சூடு வாரையுங் காட்டுவான் றேரகைக்குத துணைவன்.

இ - ன். கொடிபுகன் நீண்டுள்ள பூஞ்சோலைகளையும், குளிர்த் தடாகங் களையும், அதிகமாக நீண்ட சிறகுகளையுடைய பட்சிக் கூட்டங்களையும், நிறை நீர்க்குளங்ளிலே நீராடுகிறவர்களையும், அந்த இடங்களிலே அணிந்துகொள்ளப் பூக்கொய்த சூடுகொடிவாளுகிறவர்களையும், சங்கிரவதிககு நாயகனான அரிச் சந்திரமகார ஜந காட்டலாயினான். 261

செய்ய மாமல ரடுத்துமொண் பெடைகடே னருந்தாப
பைய வேசரும் படைவழி பாததினி துறலால
தைய லாருண வமைத்தனபா தாமவர னேககரு
செய்யு நாளொத்த செழுமலாக காவெலாந திருவே.

இ - ன். இலட்சுமிபோல்பவளே! இந்தப் பூஞ்சோலைகளெல்லாம், அழகிய பெட்டை வண்டுகள் வருகிற வழியைப் பாதத்துக்கொண்டு அதுவாச் சந்தோ வித்திருக்கிறதினாலே, உலகத்திலே பெண்கள் சோறுசமைத்துத் தங்க ளுடைய நாயகர்கள் வரவைப் பாதத்துக்கொண்டிருக்கிற காலத்தை யொத்தி ருக்கின்றது எ - று. 262

கடிய மனைககணை தமாநிதீஇ யேதிலாக கடியுங்
கொடியா போலததம் பிள்ளையைக் கூட்டினிற் கூட்டி.
வடிநெடு நெகனாய மலாநெடுஞ் சோலைக் டோறும்
கொடியி னங்கருங் குயிலகளைத் துறப்பன குறியாய்.

இ - ன். கூரிய நீண்ட கண்களையுடையவளே! காவலையுடைய தங்கள் வீட்டிலே தமமைச் சேர்ந்தவர்களை இருக்கச்செய்து, அந்நியரை நீக்குகின்ற கொடுஞ்செய்கை யுடையவர்கள் போல, நீண்ட பூஞ்சோலைகளிலெல்லாம் காக கைக் கூட்டங்கள் தமது குஞ்சைக்கூட்டிலே யிருக்கச்செய்து, கருங்குயில்களை ஓட்ச்செய்வனவற்றை நீ பாப்பாயாக எ - று. 263

ஆர ணீன்மடைப படைபபையிற் புகாதிடையழுநது
தூர வோடியே வெளியிடைப பரவுறுந் தோயந்
தூர மானவன் வருந்திடக் கணிகையைச் சாருஞ்
சோர மொத்தன முததன திருநகைத் தோகாய்.

இ - ன். முத்துப்போலும் அழகிய பல்வரிசையைக்கொண்ட மயிலே! வரம்புகள் நீண்டுள்ள வயலின் மடைகளையுடைய மருதநிலத்தார் வழியே போகாமல், நடுவே பள்ளமாயழுந்துகிடக்கிற நீண்ட வெகுதூரம்வரையிலுஞ் சென்று வெறு வெளியான நிலங்களிலெல்லாம் நீ பரவுவதானது, மனைவியானவள் வருததப்பட வேகையை யடைகிற தள்ளரை யொப்பாயின எ - று.

சோரரென்றார். அவர் மனைவிகளுக்குக் கள்ளராதலால்.

264

மன்றல வண்டிசை பாடமா மயினட மாடத
தென்றல வந்தலைத் தலைபல முழுவொலி செய்ய
நின்ற பூகங்க ளிலைபழுக காயெதிர் நீட்டக
கொன்றை பொன்சொரி வளமைபா ராய்குலக கொடியே.

இ - ன். எனது குலத்துக்கேற்ற பெண்ணே! (மலர்களிலே பெரிதும் தங்குதலினாலே) மணங்கொண்ட வண்டுள்ள பாட்டுகளைப் பாடவும், கறுத்த மயில்கள் நடனஞ்செய்யவும், தென்றற்காற்று வந்து வீசுதலினாலே பல அலைகள் மததளம்போலொலிக்கவும், அங்கே நிற்கின்ற கழுகமரங்கள் வெற்றிலைக் கேற்ற பாகுக்குள் எதுகே நீட்டிக்கொடுக்கவும், உண்ணாறொங்கன் (ஆடுகிற பேருக்குப்) பொன் கொடுப்பனபோல மலரைச் சொரிகின்ற அழகையும் நீ பார் எ - று.

265

மதகு மங்கல முரசெழு வண்டிவாழ்த திசைக்க
உதிர மொத்தசெந் தாமரை யோமததீ வளரப
புதும லாததுணை புணரிள வன்னமும பெடையும்
வதுவை செய்வன வெப்பன கண்டருண் மயிலே.

இ - ள். மயிலபோலுஞ் சாயலையுடையவளே! மங்கலவாததியம்போல் மதகு நீ ரொலிகளாவும், (பல்லாண்டுகள் சொல்லுதுபோல) வண்டுகள் வாழ்த்துப் பாடவும், ஓமாகினிகளபோல இரத்தின மயமான செந்தாமரை மலர்கள் விளங்கவும், புதிதாக மலர்ந்த பூவிலே சோடாக்க கூடுகின்ற இளமையான ஆணன்னமும பெடையன்னமும விவாகஞ் செய்துகொள்வனவற்றை ஒத்திருக்கின்ற நீ பார்த்தருளாய் எ - று

தாமரைமலரி னிதழ்கள் செம்மைநிறமுண்மைபற்றி “உதிரமொத்த செந்தாமரை” என்றார்.

266

வெடித்த வாறசிறு கன்றுகண் மேதியின் முலைப்பால
குடித்த வேமபலா லருமபலா கோகன கப்பூக
கடித்து வாங்குத லூடலின் மகளிராகை கணவர்
பிடித்து வாங்குத லொப்பது பெண்கொடி பாராய்.

இ - ன். பெண்கொடியே! மேலேதுக்கொண்ட வாலையுடைய இளங்கன்றுகளானவை, எருமைமாட்டினது முலைப்பாலாக குடித்த சந்தோஷத்தினாலே, அருமபாகி மலருகின்ற தாமரைப்பூவைக் கடித்து இழுத்துக்கொண்டு

நிற்பதானது பிணங்கின சமயத்திலே பெண்கள் கைமீப் பிடித்து நாயகரிமூப் பதுபோ விருக்கின்றது நீ பா எ - று. 267

இத்த டததுமீ னருந்திய வன்னங்க ளெல்லாம
அதத டத்தின்மொய்த் திழிவன வருகிதி யெல்லாந
தத்த வக்களித திழந்தவர் தங்களைத துறநது
கைத்து ளார்கடசெல் கணிகைய ரொப்பன காணாய்.

இ - ன். இந்தக் குளத்திலே மீனைப் புதைத நீர்ப்பறவைகள் முழுதும் அந்தக்குளத்திலே நெருங்கிப்போ யிறங்குகின்ற தனமையானது, அருமை யான திரவியங்கள் முழுதும் தங்களுக்கெகொடுதது இல்லாமையைக் கொண்ட வர்க ளிடத்திலே போகின்ற வேசையரை யொப்பா யிருக்கின்றன (பெண்ணே!) பா எ - று. 268

மேயு மோதிமஞ சேலினைக கவாந்திட வெருண்டு
பாயு நீளகயல் செங்கம லத்தலா படிய
ஆயின மிககநற கணவனை யமரிடை யிழநது
தீயில் வீழ்குவா ரொப்பன திருந்திழை காணாய்.

இ - ன். திருத்தமான ஆபரணங்களை யணிந்தவனே! குளத்திலே மேய்கிற நீர்ப்பறவைகள் சோகெண்டையைப் பிடித்துத்தின்ன, அதற்குப் பயநது பாய்கிற நீண்ட கயற்கெண்டைகள் செந்தாமரைப் பூவிலேபோய விழுகின்றன வானது, தனதாயைப் பார்க்கிலுமிருந்த அன்புள்ள கணவனைச் சண்டையிலே போய்ச் சாவகொடுததுத தீயிலே விழுகிற பெண்களை ஒப்பாயிருக்கின்றன நீ பாப்பாயாக எ - று. 269

கூடு மன்னங்கள் பறந்திரை கவாந்திடக் குழாத்தில
ஊடு மன்னமொன் றுயாந்ததா மரைமிரை யுகளால்
நீடு வாகழை யேறியே நிறையவை நடுகின்
ருடு வேழமப மாதரை நிகாததலபா ரணங்கே.

இ - ன். ஒ பெண்ணே! கூடியிருக்கின்ற அன்னங்கள் பறந்துபோய இரைகொண்டு தின்ன, அக் கூட்டத்திலே பிணங்கின ஒரு அன்னமானது உயர்ந்து தோற்றுக்கின்ற தாமரைமலரினமேலே வருந்திக்கொண்டு நிற்ப தானது, மிகவும நீண்ட மூங்கலினமேலே யேறி நிறைந்த சபை நடுவே கின்று ஆடுகிற கழைக்கூத்தாடிச்சபை ஒப்பாயிருக்கின்றது நீ பா எ - று. 270

நன்பு னற்பது மநதுதைந தளிநற வுணலால்
வனபி னிற்ப்பிடித தூடிய மகளிரை மணுளா
அன்பு றததெவிட டாவித ழாரமு தருநதும
இன்ப மெல்லனை யொப்பன விளங்கொடி காணாய்.

இ - ன். இளங்கொடிபோலும் பெண்ணே! அந்த நல்ல நீரிலே மலர்ந் திருக்கிற தாமரைமலரிலே வண்டுகள் நெருங்கி மொய்ததுத தேனைக் குடிக்கிற

தினாலே, பலாத்காரமாகப் பிடித்துக்கொண்டு பிணங்கினை பெண்ணை நாயகர்
கன் பிரீதியாகத் தெவிட்டாத இடங்களிலுள்ள அரிய அமுதத்தைப் பருகு
கின்ற சுகத்தை யுடையதாகிய மிருதுவான மெத்தை யை ஒத்திருக்கின்றன
நீ பாராய் எ - று.

271

துஞ்ச வந்தநா டோழரை விட்டய றுறக்கும்
வஞ்ச நெஞ்சாபோ லலாதுவண் டணிசூழன் மாதே
அஞ்ச லாதுநின் றவருட னிறந்தநல் லவர்போல்
கஞ்ச நெல்லுட னறுப்புண்டு கிடப்பன காணாய்.

இ - ள். வண்டிகள் மொய்க்கின்ற கூந்தலையுடைய பெண்ணே! சாவு
வந்தபோது அந்த நண்பரை நீவிதி வேறே செல்லுகின்ற வஞ்சனையையுடைய
மனத்தினரை யொப்பாகாமல், பயப்படாமல் அந்த நண்பருடனே சாகி
நல்லோரைப்போ றுமரைமலாகன் நெல்லுடனேகூட அறுபட்டுக் கிடக்கின்ற
வற்றை நீ பாரப்பாயாக எ - று

272

அடல் னங்கனுக கணியபி டேகமே யனையாய்
மடல்கொள் வாவிநீர் குடைநதிப பாய்கின்ற மடவார்
மிடனெ டுஞ்சில புயலபிறை சுமநதுபன் மினபோய்க்
கடலில வீழ்ந்திடுங் காட்சியை நிகாபபது காணாய்.

இ - ள். எல்லாவற்றையும் ஜபிக்கொள்ளுகிற மனமதனுக்குச் சூட்டுவதான
கிரீடம்போனறவனே! பூவிதழ்களைக்கொண்ட குளத்து நீரிலே விழுந்த பெண்
களுடைய தோற்றம் பலவகொண்ட நீண்ட வில்லும் மேகமும் பிறையுங்
கொண்டு பல மின்னல்களபோய்க் கடலிலே வீழ்கிற தோற்றத்தை ஒத்திருக்க
கிறதை நீ பாராய் எ - று

273

ஏந்தி ளாதனத் தொருத்தியின புனல்குடைந தெழுநது
கூந்த லங்கையான முறுக்குவாள் குளிரமுகத் தோற்றங்
காந்தண் மாமல ஞடுபோய்த் திங்களைக் கரிய
பாந்த டுணடுவ தொபபது பசுங்கொடி பாராய்.

இ - ள். பசுங்கொடிபோலவனே! தாங்குகின்ற இளமையான கொங்கை
களையுடைய ஒருபெண்ணைவள இனிதான் நீரிலே முழுகி எழுந்திருந்து
கூந்தலைத் தனத்திய கையினாலே முறுக்கி நீரைப்பிழிகிறாளுடைய குளிர்த்
முகத்தின் தோற்றமானது, காந்தனின் பெரிய மலருள்ள விடத்திலே போய்ச்
சந்திரனை ஒரு கரும்பாய்ப் பிடித்தலை ஒத்திருக்கின்றதை நீ பாரப்பாயாக
எ - று.

274

சிறுது தற்பெருங் கண்ணியோர் தெரிவைநீர் மூழ்க
நறும் லர்க்குழல் வண்டெழுந தலமநது நாலவ
அறநெ றிப்படி புரந்தகோ லரசாக ளிறக்க
மறுகு மக்குடி போலவன காண்டிமா மயிலே,

இ - ன். .ஈறுத்தமயில்போலும் சாயலையுடையவனே! சிறிதான நெற்றியையும், பெரிதான கண்களையுமுடைய ஒரு பெண் நீரிலே முழுகுவதற்குச் செல்ல, அப்போதவளுடைய மணங்கொண்ட பூவைவணிந்த கூந்தலி லிருந்த வண்டென் கிளமயிச் சுழன்று அலைவனவானது, தருமநீதியாக உலகையாண்ட செங்கோலையுடைய அரசர்களிறந்துபோகவே தனப்படுகிற அந்தக் குடிகளை ஒத்திருக்கின்றன நீ பார்க்க - று. 275

மஞ்ச நங்குடைந தாடியோர் வாணுதன் மடந்தை
கஞ்ச நன்மலர்க் கடைந்ததன் மிசைக்கரம வைத்ததல்
சஞ்ச லந்தவி ரென்முகந தனைக்கண்டு தளும்பா
தஞ்ச லென்றுகை யமைப்பது நிகர்த்தல்பா ரணங்கே.

இ - ன். ஒ பெண்ணே! ஒரு ஒளிபொருந்திய நெற்றியையுடைய மங்கையானவன் திருமஞ்சனமாக நீரிலே முழுகி விளையாடி ஒரு தாமரையினது நல்ல பூவைக்கிண்டி அதனமேலே தன கையை வைத்திருந்தலானது; என முகத்தைப் பார்த்துக் கண்ணீர் துளும்பாமல் துன்பத்தை விட்டிரு; பயப்படாதே யென்று தனது கையா லமைக்கின்றதை ஒத்திருக்கின்றது நீ பார்க்க - று. 276

காணி ரைப்பெரு நீழலின் வருமொரு கன்னி
தேனி ரைத்தமென் சிகழிகை நறுமலா தெரிவ
வானி ரைத்ததன் கருமுகி லிடையிடை வயங்கி
மீனி ரைத்தன லொப்பன காண்டியான் மினனே.

இ - ன். பெண்ணே! சோலையினது மரவரிசையிலுள்ள பெரிய ஒரு நீழலிலே வருகின்ற ஒரு மங்கையினுடைய வண்டிக் கொலிக்கின்ற மிருதுவான கொண்டையிலே மணங்கொண்ட மலர்கள் விளங்குவனவானது, ஆகாயமெல்லாம் பரவிக்கொண்டிருக்கிற குளிரிந்த ஈறுத்த மேகத்தின் நடுவே விளங்குகிற தாய் நட்சத்திரங்கள் பரவினவற்றை ஒத்திருக்கின்றன பார்க்க - று. 277

பணைம லாததட மூழ்குவா னாசியிற பலகால
மணம றிந்திட வைத்தவந தீவர மலர்தான
இணைவி முக்குமுன றேறறிணை குதறகிசைந தயலோர்
துணைபி டித்திதரு சொலவது போலவது தோகாய்.

இ - ன். பெண்ணே! பூத்திருக்கின்ற மலர்களை யுடைய குளத்திலே முழுகுகின்றவன் தன் மூக்கிலே எப்போதும் வாசம் வீசுவதாக வைத்திருக்கின்ற நீலோற்பல மலரானது அவளிரண்டு கண்களுக்குத்தான் முன்னே தோற்றுப் பின்பு சமாதானஞ் செய்வதற்காக வேறொருவரைத் துணையாக்கக்கொண்டு நனமை சொல்லுகிறவர்களை ஒத்திருக்கின்றது எ - று. 278

அடலை யுற்றவேல் விழியினுள் வாய்க்கண்ட வாமபல்
உடலி னுட்பசந துட்டுளைப பட்டசைந தொல்கி
மடலெ தெதிரு மலரடி பூணலான மயிலே
புடர்தடங்குடைந தேறுவாள் படுமபடா பாராய்.

இ - ன். பெண்ணே! வெற்றியைக்கொண்ட வேல்போலும் கண்களை யுடைய ஒருத்தியின் வாயைக்கண்ட செவ்வல்லி மலரானது தனதுமடிகு குள்ளே பசுநிறத்தைக்கொண்டு உள்ளே துவாரமுடையதாய்த் துவண்டு இன்ன மிங்கே பூவிதழ்களைக் கொய்துகொண்டிருவெனபதுபோல, தன் திதழ்களாலே அவளுடைய இரண்டு கால்களையும் பூண்டுகொள்ளுதலாலே, அந்த விசாலமான குளத்திலே முழுகிக் கரையேறுகிறவள் படுகிற துன்பத்தை நீ பார்க்க - று.

நறும லர்க்குழ லாயொரு நன்னுத லோடுந்
துறம் லர்ததட மாடுதன றேனறலை யொருததி
முறுவ லாவித முதுககிட்ய முனைவிழி சிவகக
கறுவி நோக்கிய நோக்கமு 'நோக்குநீ காணாய்.

இ - ன். பரிமளங்கொண்ட பூவையணிந்த கூடநிலையுடைய பெண்ணே! ஒரு பெண்ணுணவள நீராடிக் கொண்டு நிறி, நெருங்கின மலர்களை யுடைய அந்தக் குளத்திலேதானே நீராடிகின்ற தன்னு நாயகனைக்கொண்ட மற்றொருத்தி தன்னு பறகளாலே இதழைக் கடித்துக் கூடமையகாண்ட கண்கள் சிவக்க மனத்திலே கோபங்கொண்டு அவள் பார்க்கிற பார்வையும், அவன் கண்பார்வையும் நீ பார்க்க - று.

280

இன்ன தன்மைய யாவையுங் கண்குகண் டேகி
மின்னு மன்னனுங் கலவியும் புலவியும் வினோதது
நன்னெ டுமபண்ணை கடந்தருளு சுரத்திடை நண்ணி
வன்ன மாமுலை வைரவி கோட்டத்தில் வந்தாரா.

இ - ன். இப்படிப்பட்ட வேடிக்கைகளெல்லாம் பார்க்குங்கொண்டுபோய்ச் சந்திரவதியும் அரிச்சந்திரனும் கூடலும் ஊடலுஞ் செய்துகொண்டே அந்த நல்லதான் நெடிய மருத்திலிதத்தைக் கடந்துச்சென்று அப்பால் அரிதான பால வனத்துக்குப் போய், சுவாண்கிறதையுடையதாய்ப் பெரிதான கொங்கைகளை யுடைய காளி கோவிலுக்குள்ளே இருவரும் வந்தார்கள் எ - று.

281

யோகி னிககணஞ் சூழநதிடக கொடுஞ்சுரத் துறையு
மோகி னிபபெரு மாடிரு முனறிலிற நெழுது
பாகி னிறகிறந திரத்தித மொழியொடு பனிமந
தாகி னிததுறையணைநத்திற படிநதய லன்னறா.

இ - ன். அநேகம் யோகினிக் கூட்டங்கள் சூழ, அந்தக் கொடுமையான பாலவனத்திலே வாசஞ்செய்கின்ற காளிகா தேவியனுடைய திருமுற்றத்திலே நின்று அவைகளை வணங்கிக்கொண்டு, சர்க்கரைப் பாசிலும் சிறப்புள்ள தாய்த் தித்திக்கின்ற வசனத்தையுடைய சந்திரவதியுடனே குளிர்த்த கங்கா நதி தீரத்துக்குவந்து அதிலே நீராடிக் கொண்டு அப்பாற போனார்கள் எ - று.

வேர லோங்கிய மலைகளும் வனங்களும் விடுததுச்
சூர லோங்கிய வருவியுந் துருத்தியுங் கடந்தது

சார லோங்கிய சக்கரப் பொருப்பையுந் தள்ளி
யார லோங்கிய வயோத்திமா நகரியை யணைநதார்.

இ - ன். மூங்கில்கள வளர்த்துள்ள மலைகளையும் காடுகளையும் கடந்து,
பிரம்புக்காடுகள் வளர்த்துள்ள அருவியாறறையும் அவ்வாற்றினது திட்டுகளை
புங் கடந்து சென்று, பக்கங்களிலே உயர்ந்துள்ள சக்கரவாள்கிரியையும் கடந்து
போய், மதில்களுயாந்துள்ள அயோத்தியாபுரியைப் போய்ச் சேர்ந்தார்கள்
எ - று. 283

வார ணத்தொலி யெழுமணி வாயிலிற புருநது
தோர ணத்தெருக் கடநதுசோ பனமபலா சொல்ல
ஆர ணத்தொலி யாநிகண் மழையென வாக்கப்
பூர ணாகுடஞ் சுமநதபொற கோயினுட் புருநதார்.

இ - ன். யானைகளினுடைய தொனி கிளறுவதான அழகிய கோட்டை
வாயிலுக்குள்ளே நுழைந்தபோய்த, தோரணங்களை கட்டியிருக்கிற வீதி
கடந்து, மங்கல வாழ்த்துகள் அநேகம் பெண்களபாட வேதவோசைகள் முத
லாகிய ஒசைகள் மேகங்கள்போல முழங்க, நிறை நீரகடும்போற் சிகரத்தைத்
தாங்கியிருக்கிற சுவாணமயமான அரண்மனைக்குள்ளே போனார்கள் எ - று. 284

முளை தத வெற்பன கோயிலின் முதுமல ரணைமேல
இளை தத நுண்ணிடை யிர தியுங் காமனு மென ததாம
விளை தத நலலினப வெள்ள தது வேநதனு மயிலுந்
திளை ததி னை ததருள் பொழிநதிடக் கழிநதன சிலநாளா.

இ - ன். தானே தோன்றின மலைபோலிருக்கிற அந்த அரண்மனையிலே
அதிகமாய் புஷ்பங்களா லலங்கரித்துள்ள மெத்தைமேலே சுருக்கமாய்ச் சிறிதா
யிருக்கிற இடையையுடைய இரத்தினேவியும் மனமதனுமேபோல அரிச்சந்திர
னும் சந்திரவதியும் தங்கள் செய்துகொண்ட நல்ல சகக்கடலிலே கூடிக்கூடி
ஒருவருக் கொருவர் தயவு பெருகி வளர இப்படிச் சிலநாள் கழிந்தன எ - று.

கலி வீருந்தம்

தருவை யொத்த கரத்தரிசு சநதிரன
அரிவை யைப்பரி யாம லணைநதநாளா
மருவை யுற்ற மலர்க்குழல் வலலிதன
திருவ யிற்றிற் கருப்பந திகழநததே.

இ - ன். கற்பக வீருட்சத்தை யொப்பான கையையுடைய அரிச்சந்திர
மகாராஜன அந்தச் சந்திரவதியை ஒருபொழுதும் பிரியாமல் கூடிவருகிற
காலத்திலே மணங்கொண்ட பூவையணிந்த கூந்தலையுடைய சந்திரவதியி
னுடைய திருவுதாத்திலே கர்ப்பமுண்டாயிற்று எ - று. 286

செயிர நபுன நேக்கிடக் காமததண்
பயிர்மு னைத்தெழும் பான்மையி தாமென

உயிர்ந லக்கொடி யொண்ணுதல் வண்ணமெய்ப்பம்
மயிர் பொ டிப்புற் றருமபி மலர்நதவே.

இ - ன். குறந்தீர நீரை கிரப்புதலினாலே காமமென்கிற குளிர்த்த பயி
ரானது முளைத்தெழுந்தான முறைமை இப்படித்தா னிருக்கு மென்னும்படி,
அரிச்சந்திரனுக் குயிர் போலும் நலத்தையுடைய சந்திரவதியின் அழகான
உடம்பெல்லாம் உரோமஞ் சிலிர்த்துப் புளகாங்கிதங்கனும் அதிகமாயின எ - று.

கொடியொண்ணுதல் - கொடிபோலவளவாய அழகிய நெற்றியை யுடைய
வன் என்க. 287

நிலைம யிராககண் குருக்கொண்டு நீளகருந
கொலைம தாககண் குழிநது குளிரமுகவ
கலைநி லாவின் விளர்த்துக கதிமணி
முலைமு ககுகள கறுப்பு முதிர்நதவே.

இ - ன். கிமிர்ந்து கிழ்கின்ற மயிரினிடமெல்லாம் புளகித்தவாய, நீண்ட
கொலை செய்வதாய் மருட்சியையுடைய கரிய கண்களும் குழிந்து பள்ளமாய்
குளிர்த்த முகமும், சோடச கலைகையுடைய சந்திரனைப்போல வெள்ளையாய்,
ஒளிபொருந்திய சீவரத்தினமபோன்ற முலைகாமபுகளும் கறுப்புமிக்கன
எ - று. 288

தொடைம லர்க்குழல சோரநது செழுநதுகி
லுடைநெ கிழ்நது பையபபைய வொலகியே
நடைபெ யாநது நரமப்பு சுததவால
இடையுண் டென்றறி பபபட்ட தியார்க்குமே.

இ - ன். தொடுத்த மலரணிந்த கூந்தலுஞ் சோரதலாய்ச் செழுமையான
வஸ்திரமுழுததுதல சூலந்து மௌளமௌளத துவண்டு நடை நடைந்து
உடம்பிலுள்ள நரமபுகள் பச்சை நிறமாயின. அப்போது எல்லாக்கும் இடையு
முளதா யிருக்கிறதென்று தெரிதலாயிற்று எ - று. 289

பாங்கி மாரிரு பக்கமு நினறுகை
தாங்கி முனசெலத தானடந தொல்கியே
ஆங்கு திங்க ணிறைந்தபின் பாயிழை
திங்கி லாமற சிறுவனைப பெற்றனளா.

இ - ன். தோழிமார்க் ளிருபுறத்திலும் நின்ற கைகளைத் தாங்கிக்
கொண்டு முன்னேபோகப் பின்பு தானுடந்து துவண்டு அப்படிப் பதது
மாதமு நிரம்பின பின்பு சந்திரவதியானவள் யாதொரு தோஷமில்லாமல் புத்
திரனைப பெற்றாள் எ - று. 290

பிள்ளை வநது பிறந்தன நென்றலும்
வள்ள லுள்ள மகிழ்ந்திர வோகக்கெலாம்
அள்ளி நீரறை யைத்திறந தேழுநாள்
கொள்ளை கொண்மினெ னக்கொடுத தானரோ.

இ - ன். அப்படிப் பிள்ளையானவன உண்டாகிப் பிறந்தா னென்றவுடனே பிரபுவாகிய அரிச்சந்திரன் மணமெழுந்து, யாசகருக்கெல்லாம் நீங்கள் பொக்கிஷத்தைத் திறந்து அளளிக்கொள்வதாய் ஏழுநாளளவும் கொள்ளை யடித்துக் கொள்ளுங்களென்று உத்தரவு கொடுத்தான் எ - று 291

மதலை வந்ததுபி றந்தம கிழ்ச்சியால்
திதலை யல்குனல லாராதெரு வெங்கணும
பதலை தோறும் பணிநீர புழுகுநெய்
குதலை மாதா கொணர்ந்து சொரிந்தனா

இ - ன். அப்படிப் பிள்ளையுண்டாகிப் பிறந்த சந்தோஷத்தினாலே தேமற் படர்ந்த அல்குலையுடைய பெண்களிருக்கிற தெருவெல்லாம், பாணிகளிலே பணிநீரும் புணுகும் அததரும் மழலைச்சொறையுடைய அப்பெண்களைக் கொண்டுவிட்டுக் கொட்டினார்கள் எ - று 292

தொட்டி தாழிக டோணிக டாரங்கள்
மட்டி லாத மறுகு தொறுபிரீஇ
விட்ட மஞ்சனம் வீறியெ லாங்கடை
கட்டி வைத்தபின் கன்னியா கூடினா.

இ - ன். மாததொட்டிகளிலும் பாணிகளிலும் தோணிபோலிருக்கிற பாத்திரங்களிலும், கட்டாரங்களிலும் அளவிலாத வீதிகளிலெல்லாம் வைத்து உணர்ந் திருமஞ்சன நீர் அந்த வீதிகளெல்லாம் நிரம்ப எந்த இடங்களும் அமைத் துக்கொண்ட பின்பு மஞ்சள் நீராடப் பெண்கள் கூடினார்கள் எ - று. 293

இளகி லாதிடைச சேலையி றுகசுமென
புளகக் கொங்கையிற் கசுகரப் பூட்டியே
அளகம் பின்னி யணிக ளணிந்துமாப
பிளவு தோனறுகட பேதையா தோனறினா.

இ - ன். இடையிலே சேலைகளை நழுவாமல் இறுக்க கட்டிக்கொண்டு மிருதுவான புளகமருமபின் கொங்கைகளிலே இரவிச்சைகளும் நெருங்கப் பூட்டிக் கொண்டு கூந்தலைப் பின்னிக்கொண்டு ஆபரணங்களு மணிந்துகொண்டு மாவின்னது பிளவுபோலுந் தோனறுகிற கண்களையுடைய பெண்கள் எங்கும் நீராடப் புறப்பட்டார்கள் எ - று. 294

பொன்னின் டைபுறும் பொன்னின் விசிறியும்
துன்னு தந்தக குழலுந் துருத்தியும்
மின்னு நண்ணிடை மெல்லிய லாடகொடு
நின்னி லென்றெந்நீர் நீர்வினே யாடினா.

இ - ன். மின்னுகின்ற நுண்ணிதான இடையையுடைய பெண்கள், பொற்கிண்ணங்களும், பொற்றிருத்தியும், நெருங்கின தந்தக்குழலும், தோற் றுருத்தியுடைய கைகளிலேயே கொண்டு, நிலலு நிலலுமென நெருங்கக்கொருவ ரொகி ரின்று மஞ்சள்நீர் விளையாடினார்கள் எ - று. 295

ஆழி சோர வணிவடஞ் சோரநதிடத்
தாழி நீமொண்டு தாமெறிந் தாடினா
ஏழு மேகமு மொத்திடத் துப்பொழி
ஊழி காலத்து மாரியை யொக்கவே.

இ - ள். மோதிரங்கள் கழன்றுபோகவும், அணிந்த முத்துமாலைகள் அற்று விழவும், ஏழு மேகங்களும் ஒருசேரக்கூடிப் பூமியினிடங்களெல்லாம் பொழி கின்ற ஊழிகாலத்து மழையை ஒப்பாக, பாணிகளிலிருக்கிற மஞ்சனீரை மொண்டு தாங்களே ஒருவாமே லொருவர் ஊற்றிக்கொண்டு விளையாடினார்கள் எ - று.

296

துடியி டககை வளைபணை துந்துபி
திடிமென பேரிகை சின்னநற் காகளம்
இடியெ னக்களாந் தாராதிட வேழையா
படியின் மினபாந் தென்னப பரவினா.

இ - ள் உடுக்கை-இடக்கை-சங்கு-நகரா - துந்துமி - திடிமென்று (ஒசை) முழங்குகின்ற பேரிகை-சின்னம்-நல்ல எக்காள முதலியன இடிபோல முழங்கி ஒலிக்க, அந்த வீதிகளெல்லாம் மின்னல் பரவினவைபோற பெண்கள் பரவி னார்கள் எ - று.

297

முருக்கின வாய்ச்சி யொருததி முகத்திலோ
திருக்கு முற்பெய செழுமபுனல் சிந்துதல்
அருக்கர கென்று மளித்திடு மாககியம்
சரற்ச சிக்குந் தருசெயல் போன்றாதே.

இ - ள். முருக்கம்பூவைபோலும் வாயையுடைய ஒருததி முகத்திலே, மறநெருத்தி, அழகிதான பீச்சுக்குழலிலேய்க்காண்ட செழுமையான நீரைச் சிந்துதலானது, சூரியனுக்கு எப்போதுங் கொடுக்கிற அச்சம்மசலம், சரந்தால் சந்திரனுக்குங் கொடுக்கிற செயல்க்கப்போ லிருந்தது எ - று.

298

ஒருததி கொங்கையி ரணடினி லொன்றனமேல்
துருத்தி நீரிரு தோகையா வீசினா
பெருத்த மந்தர வெற்பைப் பிணித்ததேதோ
பருத்த வாசகித் தாமபிமுப பாரென.

இ - ள். பெரிதான மந்தரமலையைச் சூழ்ந்த ஒரு கனமான வாசகியென னுங் கயிற்றினாலே இழுப்பதுபோல, ஒரு பெண்ணினுடைய இரண்டு கொங்கை களில் ஒரு கொங்கைமேலே துருத்தியிலுள்ள நீரை இரண்டு பெண்கள் பீச்சி னார்கள் எ - று.

299

நவவி நோக்கி நளிாமுகத் தேயொரு
செவவி யாள்சிற திடுஞ்சிவி ரிப்புனல்
அவவி யத்துட னாழிவெண் டுககனோ
கவவி முன்னிமா கட்செவி யொத்ததே.

இ - ன். மான்போலுங் கண்ணியான ஒருததியினுடைய குளிர்ந்த முகத்தில், மற்றொரு பேராழகியானவன் வீசுகின்ற துருத்தி நீரானது, சுததோதகமான கடலிலே தோன்றுகின்ற வெண்மையான சந்திரனைப் பொருமையினால் கவ்விக்கொண்டு யாவர் முன்னுந் தோன்றுகிற கேது வெண்ணும பாம்பை ஒத்திருத்தது எ - று. 300

காருருக் கொள்க நுகுமுழல் கைக்குமு
னீரொருத் திநிதம பததிற் றுக்கலால்
போருக் கென்று புறப்படும புட்பகத
தேருக கிட்டதி ரள்வட மொத்ததே.

இ - ன். மேகநிறத்தைக் கொண்ட கறுத்த கூந்தலையுடைய ஒருத்திகையிலே பிடித்திருக்கிற பீச்சககுழலின் நீரானது, மற்றொருத்தியின் நிதமபத்தில் பீசப்படுகிறபோது, சண்டைக்கென்று வெளிப்படுகிற புட்பகத தேருக்கணிந்த திரட்சியாகிய முததமாலையை ஒப்பாயிருந்தது எ - று. 301

புழுகு சந்தனம் பொன்னிறக் குங்குமம்
ஒழுகு செச்சை யுதகமி மசலம்
வழிவில் பொறசுண்ண நல்லெண்ணெய் மஞ்சணீர்
முழுதும வலலியா மொண்டெரிந் தாடினார்.

இ - ன். புழுகு - சந்தனம் - பொன்னிறமான குங்குமம் - ஒழுகுவதாகிய சாந்தரீர் - பணிரீர் - குற்றமில்லாத பொன்னிறக் கந்தப்பாடி - நல்லெண்ணெய் - மஞ்சணீர் ஆகிய இவைகளெல்லாம் அந்தப் பெண்கள் முகத்து வீசி விளையாடினார்கள் எ - று. 302

வம்பு லாமுலை மாதாக்கு மைந்தாக்கும
கமப மால்களிற றேனுக்குங் கன்னிகும
அம்பு ராசியி லாரமு துற்றநாள
உமபர் கோனுற்ற வோகைவந் துற்றதே.

இ - ன். இவ்வாறு அவவயோத்தியா புரியுள்ள இரவிக்கை யணிந்த தனவளுடைய பெண்களுக்கும், புருஷர்களுக்கும், தூணிலே கட்டப்படுவதாகிய உயர்ந்த யானமேலேறுகின்ற அரிச்சந்திரனுக்கும், சந்திரவதிகும, கடலிலே அரிதான அமுதமும் உண்டானபோது, தேவர்களுக்கும் அவர்களுக்காசன இத்திரனுக்கு முண்டான சந்தோஷம் (போல இவர்களுக்கு) வந்தது கூடியது எ - று. 303

மேலி னோர்தம் விதரண முநதனிக
கோலி னோதங் குணமுங் குலமனு
நூலின வநத நுணங்கிய கேள்வியும்
பாலி னோடு கலந்த பருகினார்.

இ - ன். மேன்மக்களுக்குள்ள புத்தியும், நிகரில்லாத நீதியை யுடைய வர்க்குள்ள குணமும், அககுலத்திலுள்ள மனுவாலே சொல்லிய நீதினலின் படியே வருவதான அதிசூட்சுமமான கேள்வியும் தங்கள் முறைபுடனே கூட்டிக் குடித்தார்கள் எ - று.

புத்தி - குணம்; கேள்வியாகிய தேனைத் தங்கள் புத்தியாகிய பாலுடனே கூட்டி யனுபவித்தாராக னென்க. 304

ஆவலின் னரிசு சந்திரன் மைந்தனை
மூவ ரன்னமு னிவர்கள் வாழ்த்தியே
யாவ ருநதிக ரில்லவற கேற்றிடத்
தேவ தாசனெ னபபெயா செபபினா.

இ - ன். மும்மூர்த்திகளை மொப்பான தவமுனிவர்கள் மிகுந்த பிரீதி புடனே வந்த, அரிச்சந்திரனுடைய புத்திரனை ஆசீர்வதித்த, எவரு கிரால வாத் அகனுக்குத் தகுதியாகத் தேவதாசனென்று நாமகரண மிட்டார்கள் எ - று

பொலன்கொள் காப்புப புலியுகிர்ந்த தண்டைமுத
தலங்கல கிண்கிணி யையபடை யாழிகள்
இலங்கு பொன்னரை ஞாணிவை சாததியே
துலங்கு மாமணித் தொடடிவி லேற்றினா.

இ - ன். பொன்னாலே செய்த காப்பு, புலிகத்தாலே பதக்கமும், தண்டை-முத்தமாலே-கிண்கிணி-பஞ்சாயுதப்பூண-மோதிரங்கள் - விளங்குகின்ற பொன்னரைஞாண ஆகிய இவைகளெல்லாமணிந்து, துலங்குகின்ற பெருமையையுடைய இரத்தினத்தொட்டிலில் படுக்கவைத்தார்கள் எ - று.

ஐம்படையானது; சிறுவர்களைத் தூததேவதைகளி னின்றவை காததற பொருட்டுக் காவறகடவுளாகிய விஷ்ணு மூர்த்தியின் சங்கு - சகர - கதா - கட்க-கோதண்டமென்னும் பஞ்சாயுதங்களின் வடிவமாகச்செய்து சிறுவர்களின் மாற பிற கோததணியும் ஒருவகை ஆபரணம். 306

சூழு மாமணித் தொடடிவி லேற்றியே
தாழு நீள் குழற் ருதியா போற்றயான்
டேழு புக்கன னிவவகை காதலன்
வாழுநா ளினில வந்தவை கூறுவாம்.

இ - ன். பெரிய இரத்தினங்கள் பதித்துச் சூழ்வதான தொட்டிலின் மேலே படுக்கவைத்து நீண்டு தொங்குவதான கூந்தலையுடைய தாதுமார்கள் ஊராகத் தேவதாசன ஏழுவயது கிரம்பிய பிள்ளையானான். இவர்கள் இவ்வாறு பிள்ளையுடனே வாழுகாலத்திலே அவர்களுக்கு வந்தசெய்கையை இனிச் சொல்லுகிறோம் எ - று. 307

விவாக காண்டம் முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம் - 411.

உ
கடவுள் துணை
இரண்டாவது
இந்திரகாண்டம்

அறுசீர்க்கழ் நேடிவடி யாசீரிய வீருத்தம்

இம்மை யம்மை மறுமை யெனன விசைத்து மாமறை கூறிய
மும்மை யுநதெளி வுற்று நெஞ்சினின் முக்கு றுமபு மறுத்திடுஞ்
செம்மை யன்பா மனத்து வைகிய தெய்வ நாயகா தேவிமற
றெம்மை யாளுடை யமமை தாள் க ளிரண்டு மேத்தி யிறைஞ்சுவாம்.

இ - ன் இப்பிறப்பும் முன்பிறப்பும் வருபிறப்பும் எனபன வுண்டென்று
சம்மதித்துப் பெரிதான வேதங்கள் சொன்ன மூவகையுந் தெளிந்து, மனத்தி
லுள்ள மூவகைத் தோஷங்களுடும் போகக்கொள்ளுகின்ற சிறந்த குணத்தை
புடைய அடியார்கள் மனத்திலே தங்குகின்ற தெய்வ நாயகருடைய தேவி
யாகிய எங்களை யடிமை கொள்ளுதலையுடைய அடிமைபாதங்க ளிரண்டையும்
அதித்து வணங்கக் கடவோம் எ - று

1

கொற்ற வாசவன முன்வ சிட்டனு ரைத்ததற கெதிரா கோசிகன்
சொற்ற வாறு முடிக்க வனமை தொடங்கி நாடு விலங்கினால்
செற்ற வாறு முருத்து வண்டிரி சங்கு மைந்த நெழுநதுகான்
உறற வாறு நிகழ்ந்த வாறு முணர்ந்த வாறும விளம்புவாம்.

இ - ன். வெற்றிபொருந்தின இந்திரனுக்கு முன்னே வசிஷ்டர் சொன்ன
தற்கு நேரே விசுவாமிததிரா சொன்னதும், தாம் சொன்னபடியே முடிவு
செய்யப் பலாதகாரமாகத் தொடுத்துக் கொசலநாட்டை மிருகங்களாலே அழித்த
தும், அதற்குக் கோபங்கொண்டு உதாரகுணங்கொண்ட திரிசங்கு புத்திரனான
அரிச்சந்திரன் புறப்பட்டுக் காட்டுக்குப் போனதூர், அவகே நடந்ததும் எமக்
குத் தெரிந்த அளவு சொல்லுகிறோம் எ - று.

2

முண்ட கத்தி லுதித்த நாலு முகத்த வனறரு காசிபன
கொண்ட காதலி பெற்றெடுத்தகு லககு மாரன வலத்தினால்
பண்ட முன்று விலங்க லங்கைய ரிந்த வசகிர பாணியோன
அண்டர் கோனர சாளு நீடம ராவதித்திறு மோதுவாம்.

இ - ன். திருவுந்திக் கமலத்திலே பிறந்த சதுர்முகப் பிரமதேவன் பெற்ற
காசிபா கொண்ட மனையாளான அதிதி என்பவன் பெற்றுவளாதத் குலபுத்திர
னாகித் தனது பலத்தினாலே முன்னளில் கோபங்கொண்டு மலைகளினுடைய
கைகளான இறகுகளை அறுத்த வச்சிராயுத பாணியாகிய தேவேந்திரனுனவன்

அரசாட்சிசெய்கிற நெடிதான அமராவதிப் பட்டணத்தின் பெருமைபை
இனிச் சொல்லுகிறோம் எ - று. 3

மாட மண்டப மேடை மாமதில் ஞாயின் ஞாயிலக பாடநீர்
கூட கோபுர நீடு மாளிகை கோல வேதிகை யாலயம்
நாட கம்பயில் சாலை சூளிகை நாவலங்கனி யூறலபாய்
ஆட கங்கொ டமைத்து மாமணி யானி றைத்தவ னந்தமே.

இ - ன். மாடங்கள் - மண்டபங்கள் - மேடைகள் - பெரியமதில்கள் - வருவது
போவதாகியவழி - மதிலுறுப்பு - கதவு - நீண்டகூடம் - கோபுரம் - உயர்ந்த
உப்பரிகை - அழகானதிண்ணை - கோயில - ஆட்டங் கற்றுக்கொள்ளுகிற நாடக
சாலை - சிகரம் ஆகிய இவைகளெல்லாம், வெண்ணூற்ற கணியினது இரசம் பெரு
கிப் பாய்வதான சாம்பூநதப் பொன்னுலே செய்து பெரிதான இரத்தினங்கள்
பதித்திருக்கிறவைக ளொவ்வொன்றும் அனேகம் எ - று. 4

வேத சாலையும் யாக சாலையும் யோக சாலையு மின்னனார்
கீத சாலையு நாட மேதரு கின்ன ரமபரில் சாலையும்
காத லானவா யாவ ருநதொடா காம சாலையு மாபலிப
பூத சாலையு மாறி லாவனு போக சாலையு மூறெலாம்.

இ - ன். வேதசாலையும் - யாகசாலையும் - போகசாலையும் - மின்னனாக்
கொப்பான பெண்கள் பாடும் கீதசாலையும் - சுதிசூட்டிப் பாடுவதான கின்னரி
வாசிக்கு சாலையும் - ஆசைகொண்டவாக ளெல்லோரும் போகத்தக்க காம
சாலையும் - பெரிதான பூசை பண்ணத்தக்க பூதசாலையும் - விரோத மிலலாக
சுகங்களை யணுபவிக்கின்ற சாலையுமே அந்த அமராவதி பட்டணமெல்லாம்
எ - று. 5

உயிரெ னத்தகு மன்பா தமமுட னுமபர் மங்கைய ரின்பமென
பயிர்வி னைத்ததிடு மனைதொ றுமபல பதும் ராக மிலங்குவ
செயிர்வி னைத்ததிடு மவுண ருற்றுறை திரிபுரத்தழ லொக்குநீர்
வயிர முததொளி விரிவ தப்புற மண்டு வெண்புகை யொக்குமே.

இ - ன். தங்களுக்கு உயிரெயென்று சொல்லத்தகுந்த நாயகருடனே
அந்தத் தேவகன்னிகள் சுகமென்கிற பரிரை வீளையச்செய்கிற வீடுகளிலெல்
லாம் அநேக பதுமராகரத்தினங்கள் பிரகாசிக்கின்றதானது, இருவர்களுக்கும்
பகையை உண்டாக்குகின்ற அசுரர்களிருந்து வாசஞ்செய்கின்ற திரிபுரத்திலே
பிடித்த நெருப்புச்சோதியை ஒப்பாயிருக்கின்றது. அந்த நீண்ட வீடுகளிலே
பதித்திருக்கின்ற வயிரங்களும் முததுகளும் ஒளிவிரிக்கின்றதானது, அந்தத்
திரிபுரத்திலேபற்றின நெருப்பிலுண்டாகிற புகைபோல்வனவாம் எ - று 6

அரவு மிழ்ந்தசெ மணியு மாரமு மணிகொ ளரிந்திர நீலமுட
பரவு கின்றம் திற்பு ரத்தம் ரப்ப னைத்து மழுத்தின

நிரவி டம்பல திசைய டங்கலு நிமிர்கொ முஞ்சுடர்வி ரிதலால்
இரவு முண்டிள நிலவு முண்டெறி வெயிலு முண்டொரு பொழுதினே.

இ - ன். பரவுதலாயிருக்கின்ற மதிலிலுள்ள இடமாகிய விரிவுமுழுதும்
பாம்புடன் கக்குகின்ற சிவந்த ரதகினங்களும், முதலாகும், அழகு
கொண்ட இந்திரநீலமும் பதித்திருக்கின்றன. ஆதலாலே கிரப்புதலை
புடைய பல திசுகளிலும் உயர்வாகுகின்ற செழுமையான சோதிவிரிகிற
நிலை, ஒருகாலத்திலே இராககாலமு முண்டு. இளங்கிலாகாலமு முண்டு. எரிக
கின்ற வெயிற்காலமு முண்டு எ - று. 7

உரக னுச்சியின் மணிப திததவு யர்ந்த பத்தியி டத்துமா
மரக தத்திரண் மணிகு யிற்றி வருதத பத்தி யடங்கலும்
கரத லத்தினில் விரிதி ரைக்கடல கவரு மத்த கசங்கறும்
குரக தத்திர னுஞ்செ நிறதன கோடி கோடி யிரட்டியே.

இ - ன். ஆதிசேடனுடைய உச்சியிலிருக்கிற இரத்தினங்கள் பதித்த
உயர்வாகிய பத்தியினிடங்களிலும், பெரிதான மரகதங்களான திரண்ட இரத்
தினங்கள் பதித்திருக்கிறதாய்ச் செய்திருக்கிற பத்திகள் முழுதிலும், அதிக்கை
யினாலே விரிந்த அலைகளையுடைய கடலைக்கொளவனவான மதயானைகளும்,
குதிரைக்கட்டங்களும் நெருங்கி கிற்பவைகளே இரண்டு கோடானு கோடிகள்
எ - று. 8

ஆட லுமபுன லாடலும பொழி லாடலும வெறி யாடலும
பாட லுரதுணா சூட லுமபல பாவை பைங்கிளி பூவையாழ்
தேட லுமபொழில் சோத லுங்கலை தோத லுங்குறை தீர்தலும
கூட லுரதமி லூட லுரதொழில் கோதை யார்குள நாளெலாம்.

இ - ன் பரது முகலியன் ஆடுதலும், நீராடுதலும், மலாக்காய்து சோலை
களிலே வீளையாடுதலும், தே ராக்காடுதலும், பாடுதலும், பூங்கொத்துகள் குடி
தலும், பலவிதமாகப் பொம்மைகள் - பச்சைக்கிளிகள் - நாகணவாய்ப் புட்கள் -
வீணை ஆகிய இவைகளைத் தேடிக்கொள்ளுதலும், பூஞ்சோலைகளுக்குப் போகு
தலும், அங்கே மதனதுலாராய்தலும், மனக்குறைவு தீர்தலும், கூடுதலும்,
தங்களிலே பிணங்குதலும் ஆகிய இவ்வகைச் செய்கைகளே காலமுழுதும்
பெண்களுக்கு உள்வாகும் எ - று. 9

பூசன் மேவிய பாச நீள்விழி காதி னோடுறு போசெயத
தூசி னோடணி மேக லாபரம வீச சோதிகள் சூழுவே
வாச ரோறும் ரமபை மாதர் நிவந்த மாமணி வசகிரத
தூச லாடுவ தந்த ரத்திலு லாவு மின்கொடி யொக்குமே.

இ - ன். நாய்நுடனே பொருதுதலையுடையதாய் யனபு மிகுகின்ற கண்
கள், காதுகளுடனே மிகுந்த சண்டைசெய்யவும், இடைபில் வஸ்திராத
துடனே அணிந்திருக்கிற மேகலாபரணங்கள் வீசுகின்ற ஒளிகள் சுற்றவும்,

வாசலிலெல்லாம் அரம்பாஸ்திரீகள் உயர்ந்த பெரிய வயிரமணிகள் பதித்த
(பலகையி லிருத்த) ஊசலாவெது, ஆகாயத்திலே உலாவுகின்ற மினைந்
கொடியை யொத்திருக்கும் எ - மு. 10

நனிசி வப்புறு தனிராவி னோப்பன நனைவினோப்பன நனைதொறும்
இனிய வுத்தம நறைவி னோப்பன விலையு குப்பன விளமதுப
பனியு குப்பன மணியு குப்பன பனியு குப்பன படுசெழுந
கனியு குப்பன மலரு குப்பன கற்ப கப்பொழி லைநதுமே.

இ - ன். கற்பக முதலிய ஐந்து விருட்சங்களைக் காண்ட சோலைகளெல
லாம், மிகவும் சிவந்திருக்கின்ற தளிர்களைத் தளிர்க்கின்றவையும், அரும்புகள்
விடுகின்றவையும், அவ வரும்புகளெல்லாம் இனிப்பாலே சிறந்த தேனாறு
கின்றவையும், இலைகள் உதிர்க்கின்றவையும், இளமையான தேனறுளிகளைச்
சிறுதுகின்றவையும், இரத்தினங்களை உதிர்க்கின்றவையும், ஆபரணங்களைச் சிறு
துகின்றவையும், உண்டாகுகின்ற செழுமையான பழங்களைச் சிறுதுகின்றவையும்,
பூவை உதிர்க்கின்றவையும் ஆகிய இச்செய்கைகளையே யுடையன எ - மு. 11

வாரி றுக்கிவி சித்து மாமணி மாட மேறி மலாகுமுற
காரி றுககி மடநதை மாதா கழங்கு கந்துக மமமனை
கூரு கிர்க்கை சிவப்ப வாடுவ கொத்து மாமுடி யுற்றபொன்
மேரு விற்பல காலவி முநதெழு மீனி னததைதி காககுமே.

இ - ன். இரவிகை இறுக்கி கட்டிக்கொண்டு பெரிதான இரத்தின
கசிதமான உப்பரிகை ரேலேறிப் பூவையணிந்து கூந்தலை முடித்துக்கொண்டு
பெண்கள் கழற்சிகளாய - பந்து - அம்மாளையாகிய இவைகளைக் கூர்மையான
நகங்களை யுடைய கைகள் சிவக்க விளையாடுகிறபோது, அவைகள் வரிசையாகப்
பெரிய சிதாங்களை யுடைய பொன்னான மகமேருவினமேலே பலகாலும் படிந்
தெழுதுகின்ற நட்சத்திரக் கூட்டங்களை யொத்திருக்கின்றன எ - மு.

கடலின் மீன்கள் துள்ளித்துள்ளி மேருவினமேலே விழுவனவெனக்
கோடலுமாற. 12

துடிது டங்கிடை மாதர் கைபுனை தொடிமு ழங்கடு மாடமேல
அடிது டங்கிட ரடுதுடங்கிட துனிது டங்கிட வம்பொனின்
கொடிது டங்குவ கடையு கததெழு குரைக ட, நெடுனி யன்றியவ்
விடிது டங்குவ தென்னின் மற்றினி யாவ தேதிக ராவதே.

இ - ன். உடுக்கைபோன்ற துவளுதலையுடைய இடையையுடைய பெண்
கள் கைகளிலே யணிந்த வளையல்கள் ஒலிக்கின்ற உப்பரிகைமேல், அடி
துவளவும், நடு துவளவும், துனி துவளவும், அழகிய உபாயமையான கொடிகள்
துவண்டாடுகின்ற ஒலியானது, கலியுகமுடிவிலே எழும்பி ஒலிக்கின்ற கட
லோசையையல்லது, அப்பாலத்தி லிடிக்கிற இடிமுழக்கமும் ஒப்பாயினாலு
இனி எதுதான் ஒப்பாகும் எ - மு.

பெண்கள் “அடி அடங்கிட கடுநடங்கிட துனிநடங்கிட” என்பவற்
 றிறகு முறையே, காற்சிலம்பு - அணிந்துள்ள இடைமேகலை - மார்பணிகளைச்
 சொல்லவுமாம். 13

தலவி யபபுது மரபி யசகி று சாள ரபபுழை யால்விழும
 புலவி யிற்பரி பநதி யின்னிரு புடைவி முநதுது டங்கிய
 கலவி யிற்பரி தரள மாமணி கங்கு னங்கைகை பற்றியே
 நிலவே னக்கென வாரியெ னக்கெனு நீதி யொப்பன வீதியே.

இ - ள். இடததால் அதிசயக்கததக்க நிலாமணி முறறத்திலே, (முனரை)
 உடலினால் (வருந்திப்) பறித்தெறிந்த முததுகளும் மாணிக்கங்களும இருபுறத்தி
 லும் வரிசையாக விழுநது சிடந்தவைகள் (பின்னர்த் தங்கணவரோடு) துவண்ட
 கிரீடையாகிய கூடலினாலே (அமமணிகள்) மழைநீர் போகுதற்கு விட்டிருக்கிற
 சிறிய சாளரம்போலவதான துவாரவழியே சிந்தி அப் பட்டணத்தது வீதிகளில்
 வீழ்த்துள்ள காக்கியானது, இரவென்னும் பெண்ணின் கையைப் பற்றிக்
 கொண்டு சந்திரன் நீ எனக்குரியவனாகென்றும், சூரியன் எனக்குரியவனா
 கென்றும் சொல்லும் தன்மைகளை மொத்திருந்தது எ - று.

புழையாலவிழுந்த தளமாமணி எனக்கூட்டுக் மாமணி - மாணிக்கம். அரி
 சூரியன் கலவித்தொழில் விளைபபாருகை கலை முதலிய உறுப்புக்களால் தாக்க
 குண்டு மணிகள் சாளரவழியே சிந்தினைவனாக. 14

நீடு மாயையி னீவ தெண்ணுறு நெஞ்சி னூபல ராயினும்
 கூடு மாயையி னோடு முறறுது கொள்ளு வாரவ னினமையால்
 பாடு மாதரி யாழி னோடுப யிறறு மாதர மங்கினின
 ருடு மாதாதி னமபெ ருங்கொடை யண்ட லாணாக நெணருசமே.

இ - ள். நெஞ்சுந் ஆசைபுடனே கொடுத்தற்கே மொண்ணுதினம் மன
 முள்ள (ஆ -) பாபா பங்கிற் பங்கிதாரா பிருந்தாலும், தங்களுக்குக் கூடுவ
 தான ஆசைபுடனே கடைத்ததை வாய்க்கொள்ளுகிறவர்கள் அருது ஆல்வா
 டிருத்தலினால், பின்புற நுழைவ வீண்புடனே கற்றுக்கொள்ளும் பெண்
 களும், நாடகசாலைகளில் ஆடுகின்ற பெண்களும் நாள்நீதாரும் பெறுவதாய்
 கொடைப்பொருளானது, ஆகாயவாசிகளுடைய மனமேபாய எ - று. 15

பாதி மாமணி யொத்த வாணுத லுறறு பட்ட நிலங்கிடச்
 சோதி வாகுழை வீச வையபுறை தோணம ணித்தொடை மின்னவே
 கோதி வாரிமு டித்த பாரிய கொணடை நின்றாகு லாங்கிட
 வீதி வாய்வரு மாத ரேநில மின்னு மேகமு மெனபவே.

இ - ள். அரத்தசந்திரனை மொப்பான பெருமை பொருந்திய ஒளியை
 புடைய நெற்றியிலொட்டின பட்டமலிவங்கவுட, சோதி நீளுவதான கமலம்
 அசையவும், மூங்கிலையாதத் தோள்களுக்குமேலே இரத்தினமாலையான மின்ன
 வும், சித்தேத்தது வாரிமுடித்துப் பருத்திருக்கிற கொணடைகள் நிலைகொண்டு

குலங்கவும், அந்த வீதியிலே வருகிற பெண்களைக் கண்டே இந்த வுலகம் மின்ன
லென்றும் மெகமென்றும் சொல்லுகின்றன எ - று. 16

நன்ன காப்பெரு வண்மை யுருகி வருகி ரப்பரு வின்றிடிந்
பொன்ன கர்க்குவ மிப்பர் பற்பல நூனெ றிப்புல வோரெலாம்
அந நகாக்குவ மிக்க வொப்பதி லண்ட ரண்டம னைத்திலும்
எந்ந காப்பொலி வநந கர்க்குநி காககு மென்ன வியமபுவேன்.

இ - ன் அனைமான் சாஸ்திரமாக்கங்களை யறிந்தோரெல்லாம் உல
கத்திலே நல்ல நகருக்குள பெரிதான அழகையும் செல்வத்தையும் சிறப்பை
யுஞ் சொல்வதனால், பொன்னகரத்தை ஒப்பாகச் சொல்லுவாகன. அப்படிப்
பட்ட அப் பொன்னகர்க்கு ஒப்பாகச் சொல்வதற்கு ஒரு நகருமில்லை அண்ட
பகிரண்டங்ளான எல்லாவற்றிலுமுள்ள எந்த நகரினுடைய அழகை அந் நக
ருக்கு ஒம்பாகுமென்று யான சொல்லுவேன் எ - று. 17

ஆன சித்திர மாந காக்குள லாநது யாநதெழு கறபகக்
கான கத்திலை வேலை புககதொர் காந ரீளவரை யாமெனத்
தான வாகுட னுன வெற்பரி தாழ்சு டாக்குவி சக்கர
வான வாசுகிறை யோன மாநதுறை மண்ட பததை விளம்புவாம்.

இ - ன் அப்படிப்பட்ட வேடிக்கைகளைக்கொண்ட பெரிதான அந்தப்
பொன்னகரிலே, பூ மலர்ச்சியுடனே உயாநதெழுந்து நிற்கின்ற கறபகக் காட்டி
னிடத்தில், அசுரர்களுக் குதவியான மலைகளினிறை வெட்டின ஒளி வீசு
கின்ற லச்சிராயுத்ததைக் கையிலேநகிய தேவேந்திரன், கடலிலே போய முழு
கின் இரகதின்னக் களிகமான மைநாகமலையே நிகரொனுமபடி, சபா மண்ட
பத்திலிருந்து அரசானுகின்ற அழகை இனிச சொல்லுகிறோம் எ - று. 18

அத்தி வார மிருத்திவெண்படி கதத மைததத ளத்ததாய்ச
சித்தி ரககன கதத கட்டளை செய்து யாததரு நடடினில
பத்தி யாயிர வாயி ரததப ருத்த நூணகணி றுத்திமேல
வைதத போதிகை யுத்தி ரமபல வசசி ரத்தினவ ருத்ததே.

இ - ன். அடிவாரமழகத், அவளாப பளிங்கி னுலே செயத தனவரிசையை
யுடையதாய், வேடிக்கையாகச் சுவானத் தகடுகளாலே சந்து பதிவுசெய்து
அதின் மேலுயரமாகக் கட்டியிருக்கிற ஸிண்ணைக் குறட்டினமேலே, ஒரு வரி
சைக்கு ஆயிரம் ஆயிரம் பருத்த தூண்டின் நிறுத்தி, அழைகளினமேலே வைத்
திருக்கின்ற போதிகைகளும், உத்திரங்களுட உட்கமாக வயிரத்தினாலே செய
திருக்கின்றன எ - று. 19

இட்ட பத்தியி னிந்தர நீலம் சைத்தெடு மித்தசு வாககுமேல
மட்ட மசகடா மாந தத்திலவ ருத்தெடு மித்தசி லத்தது
விட்ட வாயிலி னட்ட தூணாமணி மேத கததத ராமணி
முட்ட வைத்தமு கட்ட தொண்கதிர முத்த ணிந்தமு கப்பதே.

இ - ன். அப்படிச் செய்திருக்கிற வரிசைகளிலே இந்திர நீலங்களைச் சேர்த்து உயர்த்தியிருக்கிற சுவருக்குமேலே அளவில்லாமல் விளங்குகின்ற மர கத்தினாலே செய்துயர்த்தின கிலத்துக்குக் கீழே (அதற்குள்ளே போக) வழி விட்டிருக்கிற வாயிலுக்கு ஊன்றின கால்களானவை அழகிய கோமேதகச்சோதி வீசுவனவா யிருக்கும். மாணிக்கச்சோதிய மேலளாவதுதான் வைத்திருக்கிற முகட்டையுடைய அந்த மண்டபம் அழகிதான் ஒளியையுடைய முதலா லலங்கிருதமான முனமுகப்பை யுடையது எ - று.

20

ஆளி சிங்கமி பம்ப ரித்திர ளன்ன மஞ்சுக மெண்ணிலா
ஒளி தோறுநி றுத்தி நீள்வாயி றீரி யத்தினி ரைத்ததால்
கோளி ருந்தன வோம டங்கலகொ முநதுவிட்டன வோருமுடம்
வாளி ருந்தன வோமு கடடினில வைத்த பூரண குமபமே.

இ - ன். யாளிகூட்டடங்களும, சிங்ககூட்டடங்களும, யானைகூட்டடங்களும, குதிரை கூட்டடங்களும, அன்னங்களும, கிளிகளுமாகக் கணக்கில் லாத ஒழுங்குகள் முழுதும் கிறகச்செய்து, வயிற்றியங்களை யும் பாப்பி யிருக்கின்றது. அதற்கைய சபாமண்டபத்தின் மேன முகட்டிலே வைத்திருக்கிற பூரணகலசம் விளங்குகிற காத்தியானது ஆதிசேஷனுடைய தலைகளிலுள்ள இரத்தினங்களைக் கொள்ளுதலாயினவோ! இடி கொழுந்துவிட் டெரிகின்றனவோ! ஒளிக்ஞளலலாகட்டின சூரியர்க ளிருக்கின்றனரோ! (என்று சந்தேகிக்குமாறு இருந்தது) எ - று

மடங்கல் கொழுந்து - அக்கினிக கொழுந்தெனவும், கோள் - கிரகணங்க ளெனவுமாம்.

21

காத மாயிர நானம் ருங்குக ணித்த கனறுநி லநதொறும்
பூத மாயிர கோடி கோடி பூததுநினை றுகமநதிட
மீத டாநதுநி வநது மேனிலம் விண்டெ முநதுவ ளாநதுபோய்
ஆதி நான்முக ரூப தத்தினு மப்புநாதுமு யாநததே.

இ - ன். பூரண கலசத்தையுடைய அச் சபாமண்டபம், ஆயிரங்காத ளளவு நாலைபக்கத்திலும் அனவுள்ளதாய விசாலிதத் விடங்கள்ளலாம், ஆயிரம் கோடானுகோடி பூதங்கள் வெளியாகின்று தாங்க, மேலெ டெருங்கி உயர்ந்து, அதற்கு மேலுலகங்களையுங் கடந்து எழுந்து வளர்ந்து சென்று, உலகத்துக்கு முதலான பிரமதேவனுடைய சத்தியலோகத்துக் கப்பாறு முயாந திருக்கின்றது எ - று.

22

அயன நிரதுவி தித்த வண்டம் னைத்து மிரதிக ரனறென
மயன நிரதுப டைத்த சித்திர மண்டப த்தினி லங்கவன
வியன நிரதுகொ டுத்த வாதன மீது மாநொடும வேத நூற
பயன நிரதுணா குரவா தமநொடு பாக சாதனன மேனிணுன.

இ - ன். பிரமதேவன் மீதார்ந்து சிருஷ்டித்த அண்ட வக்ஞளலா நிதற்குச் சமானமல்ல வென்னுமபடி, மயனுவன எண்ணிச் சமைத்திருக்கிற (வேடிக

கைகளை யுடைய) அச் சித்திரமண்டபத்திலே, மயஞனவன் இவனது பெருமையைத் தெரிந்து செய்துகொடுத்திருக்கிற சிங்காசனத்தின் மேலே தேவேந்திரன் இந்திராணியுடனே கூடி வேதசாஸ்திரவள்ளின பிரயோஜனம் தெரிந்த பெரியோர்களுடனே கொலுவிருந்தான் எ - று. 23

நாகி னின்றிடு மிருளை யுந்திரு மணிமு டிசசுடா நக்கிட விரகி னின்றொரு கோடி ஞாயிறு மிககெ முநதன வாமெனப் பெருகி நின்றொளிர் மகர தோரண மிசைசி நநதுபி நங்கிட அருகு நினறணி கவரி கோடியு ரம்பை மாதரி ரட்டவே.

இ - ன். பாதாளலோகத்திலுள்ள இருள்கூட இவனது சிறந்த இரத்தின கிரீடத்தினசோதி கவளிகரிக்வுர, ஒருகோடி சூரியர்கள் ஒரு காணத்தினாலேகூட மிக விளங்கிறோடோல் அதிகமாய் சிலகொண்டு விளங்குகின்ற மகரதோரணமானது மேலே சிறந்து விளங்கவும், பக்கத்தில்கின்று அழகிய சாமரங்களைக் கோடி யரம்பாஸ்திரீகள் வீசவும் எ - று. 24

வெண்ணி முறறிதழ் முதத நீளகுடை பேனி முறறுவ தாயிரங் கண்ணி முறபட வேயி ருணடுக றுதது மீளவெ ருபபதாய்த தண்ணி முறசெய விரதி ராணித டம்பெ ருங்குழ லாயகார் ஒண்ணி முறறிரு மேனி தாவிட வுமபா மன்னனி ருநதனன்.

இ - ன். தேவேந்திரன் வெண்மையான காந்திவிளங்குகின்ற நீண்ட முத்துக்குடையானது மேலே கிழல பரப்புவது, இவனுடைய ஆயிரங்கண்களுடைய ஒளிபடுதலினாலே இருண்டு கறப்பாய், மறுபடி வெளுப்பதாய்க் குளிர்ந்த கிழலக்கொடுக்க, இந்திராணியனுடைய மிகவும் நீண்ட கூந்தலாகிய மேகத்தினுடைய அழகிய கிழலானது இவனுடைய திருமேனியிலே வீசவும் கொலுவிருந்தான் எ - று. 25

கலி நிலைத்துறை

சுராதா னவாகே சுராதும் புருசிததா விசசா
தராசா ரணாபூ தாபைசா சாகடந திரகநென
னராகா ரதனா கரியக்க ராககா போற்ற
வரரா சனிநுந தனனமா மணியாத நததே.

இ - ன் தேவர்களும், அசுரர்களும், கேசரர்களும், துமபுருக்களும், சித்தர்களும், விச்சாதர்களும், சாரணர்களும், பூதர்களும், பைசாசர்களும், யாழினை மீட்டுகின்ற கிணனர்களும், நாரதனும், நாகர்களும், இயக்கர்களும், அரக்கர்களும் துதிசெய்ய அச்சிரோஷ்டனான தேவராசன் பெரிய சிங்காதனத்திலேயிருந்தான் எ - று. 26

ஆதிதத னோடம புலியாரல் புதனவி யாமும
சோதிப பெருமா மதிசசுக்கி ரன்செளரி தூம
கேதுப் பவனன் வருணன்ச மன்கே டிலாத
நீதிக்குபேரன முதலோர்க ணிறைநது மொய்ததார்.

இ - ன். சூரியனுடனே - சந்திரன் - செவ்வாய் - புதன் - வியாழம்-சோதி
வீசுகின்ற மிகப்பெரிதான புத்தியையுடைய சுககிரன் - சனி - அக்கினி - வாயு-
வருணன்-யமன்-கெடுதலில்லாத நீதியைக்கொண்ட சூரபேரன் முதலானவர்கள்
அச்சப்பையிலே நிறைந்து கூடி ஞானன் எ - று. 27

சனகன் சமதக கினிமிக்க சனற்கு மாரண
அனகன் பிருகத திரிசததி யகததி யன்சோக
கனகன் சுகன்கா சிபன்செள தமனூபத தமபன்
பனகன் னுபமன்னி யன்சங்க னுரோம பாதன.

இ - ன். சனகன்-சமதக்கினி - மிருந்த பெருமையையுடைய சனற்குமா
ரன்-அநகன் - பிருகு - அதிதிரி - சததி - அகததியன் - சிறப்பைக்கொண்ட கன
கன்-சுகன்-காசிபன்-கௌதமன்-ஆபததமபன் - பனகன்-உபமன்னியன்-சனகன் -
உரோமபாதன் எ - று. 28

பாரதது வாசன் சூமுதாக கபைரா சரனகாப
பூரதது வாச வடமீ னசைபூண் வசிடடன
வீரதது வாசந திசைவீ சியகோ சிகன்னந
நேரத்து வாச வணைநண்ணி நிறைந்த ணைநதார.

இ - ன். பார்த்துவாசன் - சூமுதாககன் - பராசரன் - கர்ப்பூர வாசன்
கொண்ட அருந்ததி வீருமபுகின்ற வசுஷ்டன்-தனது வீரபரிமளமே எட்டித்
திகதிலும் வீசுவதான விசுவாமிததிரன் ஆசிரி இந்த முனிவர்களெல்லாம்
அப்போது தேவீவந்திரனைக்கண்டு நிறைந்து கூடி ஞானன் எ - று. 29

அருமா மணியா தனமன்னவா யாககு நல்கி
இருடா தவததீ ரெனயாரு மிருந்த பின்னா
திருமா முடிசாய்த தெழிற்செங்கை யமைதது விண்ணோர்
பெருமான் கனிவாய் மலராதின்னன பேச லுற்றான்.

இ - ன். அப்போது அருமையான பெருமையையுடைய ஆசனங்களை
அவர்களெல்லோர்க்குக் கொடுத்த, பெரிய தவத்தை யுடையவர்களே! இருந்
தன் என்றசொல்லு, _ அவர்களெல்லாமிருந்த பின்பு, தேவராசனான
இந்திரன் தனது சிறந்த பெரிதான தலையை வணங்கி, அமுதான சிவந்த
கையை நீட்டிக், கொவவைக்கனிபோன்ற வாயைத்திறந்து இப்படிப்பட்டவை
களைச் சொல்லத் தொடங்கினான் எ - று. 30

பாய்மைக கலோலக கடல்குழ் புவிபார்த்தி வாக்குள்
தீமைக் கும்வேகச சிலுக்குக் மிடங்கொ டாது
வாய்மைக் சூரன் னூல் வளனுக்கு மனத்தி லுற்ற
துய்மைக்குமிககார் தமையாய்ந் துனிர்சொன்மி னென்றான்.

இ - ன். கரைமேலே மோதுவதான நறுதத அலைநீள்கொண்ட கடல்
குழித்த உலகத்தன்ன அரசர்களில் தாம ஆளுகிற நாடுகாங்கனிலே பாவகை
ளுண்டாகுதற்கும் விரைந்து பறமுகின்ற துன்பத்திற்கும் இடவகொடுக்காமல்
மெய்ம்மைக்கும், எல்ல சாஸ்திரவிசாரணைக்கும், அந்த விசாரணை மனத்திலே
பொருத்தின கன்மைக்கும் மிகுந்த யோகசியர்களை நீங்கள் தெரிந்து இன்ன
ரொன்று சொல்லுங்களென்று சொன்னான் எ - று.

31

நறையோ தியினு எயிராணி நலநதி னைக்கும்
இறையோ தியமாற் றமியாவருங் கேட்ட பின்னர்ச்
சிறையோ திமமேல வருநான் முகன்செல் வன்றெய்வ
மறையோ தியநீதி வசிட்டனெ முதது ரைப்பான்.

இ - ன். பரிமளித்தலைக்கொண்ட கூந்தலையுடையவளான இந்திராணி
யின் சுகத்தை யனுபவிக்கின்ற தேவேந்திரன் சொன்ன வார்த்தையை
எல்லோரும் கேட்டபின்பு, இறகையுடைய அன்னத்தின்மே லேறிவரு
கிற சதுரங்ககடவுளுடைய புத்திரானுதித தெய்வத்தன்மைக்கொண்ட வேதங்க
ளெல்லாம் தெரிந்த வசிஷ்டமாபுமுனிவர் (அப்படிப்பட்ட அரசன் இன்ன
னென்று) சொல்லலானான் எ - று.

32

பாருக் கொருவனபர தாரச கோத ரன்வெம
போருக் கொருவன் புகழுகு மறையப்பொ ருட்கும
நேருக்கும் வீடா மனு நூ நெறிகும பொறைக்கும்
ஆருக்கு மிககா னரிச்சந்திர னாகு மென்றான்.

இ - ன். இந்த லோகத்திலே ஒருவரும் சிகரில்லாதவன். பின்னும்
அங்கியர் மனைவிமக்களுக்குச் சகோதரனாவான். பெவவிதான் சண்டை
செய்கிறதிலும் சிகரில்லாதவன். கோத்திக்கும் வேதார்த்த உணர்வுக்கும்,
அந்த அர்த்தப்படியே கடக்கிற ஓப்புக்கும், மோக்ஷமாகத்தன் யளிக்க
வல்ல மனுசாஸ்திர மார்க்கத்திற்கும், பொறுமைக்கும் எப்படிப்பட்ட யோக்கி
யவர்களுக்கும் சிறந்தவன். (ஆகவே) அரிச்சந்திர மனைனே தக்கவனாவ
னென்று சொன்னான் எ - று.

33

அன்ன னதுகூறிட மைநதரை யட்ட நூலும்
முன்ன ளாமாவென ரெருநதண்டின முடித்த தாலும்
தன்ன லுணராத சலத்தினன முன முன்று
கொன்னார் தவத்தோங்கிய கௌசிகன் கூற லுற்றான்.

இ - ன். அந்த வசிஷ்டர் அப்படிச்சொல்ல, அப்போது தான் புத்திரரைக்
கொன்றதனாலும், முன்னாளிலே தான் பொருபோரை ஒரு தண்டினாலே
வென்ற தன்னை முனிவர்க்கச் செய்ததனாலும், தன்னாலும் தெரிந்து கொள்ளக்
கூடாத கோபத்தையுடையவனாக கொதிப்புகொண்டு பெருமைபொருத்திய
தவத்தினாலுயர்ந்த கௌசிகனை விசுவாமித்திரமுனிவர் சொல்லத்தொடங்கி
னார் எ - று.

“மைத்தரை யட்டதாலும் - முன்னுமர் வென்றொரு தண்டின்முடித்த தாலும்” என்பது.

காரிராஜன் புத்திரானாகிய கோசிகன் வேட்டையாடும்படி வனஞ் சென்று பிரமரிஷிபாகிய வசிட்டமுனிவர் தவச்சாலையை யடைத்து, அவர் காமதேனுவைக்கொண்டு செய்வித்த விருத்துண்டு, அப் பசுவைக் கேட்க, அவர் கொடாததால் கட்டிப்பிடித்தனன். அது உடலைச் சிலிர்த்த, பல மிலேச்சர் தோன்றி அரசன் சேனையை யழிக்க, கோசிகன் புத்திராகளாகிய ஹ்ருதவர் இது முனிவன் வஞ்சகமென்று போர்க்கெழு, வசிஷ்ட முனிவர் விழிகதப் பார்த்தச் சாம்பராயினர். அதுகண்ட கோசிகன், முனிவருடன் போர்செய்து செய்கைச் சக்தியற்ற “அரசர் வல்லமையினும் முனிவா தவ வல்லமை சிறந்தனாததவின் யானுந் தவஞ் செய்வேன்” என்று அருகதவஞ் செயயச்சென்றார் எனபதாம். 34

வெய்யன் பதகன் பரதார விருப்பன் வீணன்
பொய்யன் னிறையும்பொறை யுஞ்சிறி துமயில் புல்லன்
கையன் கபடன் கயவன் றனைநல்ல னென்றிவ
வைவன் றிருமுன் னுரைததாயிதென் னாக வென்றான்.

இ - ன். பொல்லாதவனும் பாதகனும் பரதார இச்சையுள்ளவனும் பயன படாதவனும் பொய்யனும் மனவொடுக்கமும் பொறுமையும் கொஞ்சமேனும் இல்லாத அறபனும் வஞ்சகனும் கபடனும் ஆன ஒரு புத்தியினை மிக நல்லவனென்று இந்த அரசன் சமூகத்திலுந் தின்று சொன்னாரே! இதனால் யாது பயனைக் கருதியென்றாள் - று. 35

தீவெந தொழிலின் றி யொப்பறறமெய்ச் செவவி யோனைக்
காய்வெந திறலாலிவை கூறிய கௌகி காரின
வாய்வெந திலைநின் மனமவெநதிலை வமபு சொன்ன
நீவெந திலைதெய்வ முநிவையிற் பொய்தத தென்றான்.

இ - ன். அதற்கு (வசிட்டமுனிவர்) தீயனவான வெவவிய செய்கைகள் ஒன்றிலல்லாமல் நற்செய்கைகளாலே நிகரற்ற செவ்வைக் குணத்தையுடைய மெய்யான அரிச்சந்திரனைக்குறித்து உமமுடைய கோபிக்கிற வெவவிய பலத்தைக்கொண்டு இப்படிச்சொன்ன கௌகிமுனிவரே! இவ்வாறு சொல்வதான உமமுடைய வாயும் வேகாதிருக்கிறீர்; உமமுடைய மனமும் வேகாதிருக்கிறீர்; இப்படி வீணை வார்த்தைகளைச் சொன்னநீரும் வேகாதிருக்கிறீர்; (வேகச் செய்யாதிருக்கிறதினால்) தெய்வமும் உமமுடனே கூடிக்கொண்டு பொய்யாயிருக்கின்றது - று. 36

தெய்வந தனைநொந்து வசிட்டனிச் செய்தி செப்பக்
கைவநத கொடுநதொழிற் கௌகிகன கன்றி நோக்கிப்
பொய்வந்த நின்வாய் புழுவாகுத லன்றிப் பொய்யா
மெய்வநத வென்வாய் மனமவேவல வென்று சொன்னான்.

இ - ன். வசிட்டமுனிவர் தெய்வத்தை நொந்துகொண்டு இவ்விதங்களைச் சொல்லவே, கொடுஞ்செய்கையே கைகூடுவதான விசுவமித்திரர் கோபித்துப் பார்த்து, பொய்ச்சொற்கள் சொன்ன உண் வாய்ப் புழுததுச் சிந்துமேயல்லது, பொய்ச் சொல்லாமல் மெய்யே வருவதான என வாயும், மனமும் வேகா தெனறு சொன்னாரா எ - று.

37

புனங்கொண் டசெநதீப் புயரூவி யெழுநத தேபோல்
மனங்கொண் டடங்காப பெருவனமை வசிட்டற கெய்திக
கனங்கொண் டகற்ப முடிவினக னுருத்திரன் போல்
சினங்கொண் டெழுநதான விழித்தீததிசை தோறுஞ் சிருத.

இ - ன். காட்டிலே பிடித்த நெருப்பானது மேகமண்டலத்தனவு நின்ற்து கிளாக்தாற்போல, வசிட்டமுனிவருக்குப் பெரிதான சாமீததியம் மனத்திலே தோன்றி அடங்காதுண்டாகி, தகனமான பிரமகற்பமுடிவில் தோன்றுகிற கால ருத்திரனைப்போல கண்களிலே யுண்டான நெருப்புப்பொறி எந்தத் திகிலுஞ் சிதறக் கோபங்கொண்டு எழுந்திருந்தா எ - று

38

தாங்கிற நிலன்கொள்குகன முனுமன வாறு சீற்றம்
ஒங்கக் கதித்துறறன் னுறறவப் போதி ரண்டு
பாங்கிற படுசெந தழலபம்பியுற றங்கு மிங்கும்
நீங்கிற நிலைநீன கொழுநதோடி நிமிர்நத தனறே.

இ - ன். அதற்கு விசுவமித்திரரும் பொறுதவராய் அடப்படியே கோப மெனமேலாக அட்டிக்கொண்டு நின்றார், நிற்கிற அப்போது அவ்விருவரிடத் திலு முண்டாகுகின்ற சிவந்த கோபங்களினியானது நெருங்கிக் கிளாக்து மேலுங்கீழும் விடாததாய் நீண்ட கொழுந்தசென றயாங்க்து எ - று.

39

கானந திகழ்தா மரைக்கட பிறநதுறற புத்தேள
தானந தனைநாடி யெழுநதெரி தாகக் லோடும
வானென் படுமவை யகமென்படு மென்று வானோ
கோனென் றுநடுங் கியலைது குலைநதெ முந்தான.

இ - ன். நெருப்புச் சுவலைபானது, வண்டிக் கிராகம் பாடுவதான தாமரை மலரிலே பிறந்திருக்கிற பிரமதேவனுடைய உலகமெல்லாம் பரவிக் கிளாக்து வீசும்போது, தேவர்களுக்கரசனுள் இத்திரன் ஆகாசத்தான என்ன பாடுபடும! பூலோகத்தான என்ன பாடுபடுமென்று பயந்து அலைந்து குலைந்து எழுந்திருந் தான். எ - று.

40

ஆற்றா நெடுவஞ்சின மாற்றி யமாததி யுள்ளம்
தேற்றா மகவானறிருச செமமலாக கைய மைத்துக
கூற்றால் வினாவாவன கண்டிடிற் கூறு நீமை
தோற்றா விழிதக்கது செய்வதென் சொன்மி னென்றான்,

இ - ன். ஒருவராலும் தணிக்கக்கூடாத அவ்விருவருடைய கெடிதான வெப்பங்கொண்ட கோபத்தை இந்திரனுனவன தணியப்பண்ணி, அமரும்படி செய்து, மனதையுந்தேற்றி, தனது சிவந்த மலர்போலும் கையால் அடங்கச் செய்து, உங்கன் சொல்லின்படி அரிச்சந்திரனிடத்திலே உண்டானவற்றைப் பரிசோதித்தால், நீங்கன் சொல்லுகிற குணத்திலே ஒருவர் பட்சம் தோற்பா னால் தோற்றவா தாழ்த்து செய்யத்தக்கது யாது சொல்லுங்களென்று சொன னுன எ - று.

41

அனபாற கடலாய வசிட்ட நமன்று மன்னன்
றன்பாற நவறுண் டெனக்கெளசிகள் சாய்க்கி னன்றே
எனபாற நவமவிட் டிழிகட்டலை யோட்டி நேந்தித
தென்பாற நனிசசெலகுலன் யானிது திண்ண மென்றான்.

இ - ன். அனபிறுலே கடலபோலவராகிய வசிட்டர் கோபங்கொண்டு அரிச்சந்திரனிடத்தில் நான் சொல்லுவதற்குத் தவறுண்டாக இந்த விசுவா மித்திரன் காட்டினால், அப்போதே என்னிடத்துள்ள தவமெல்லா மிழந்த, தாழ்ந்த புலச்சேரிககுப போய்த தலையோட்டிலே பிச்சை வாங்கி புண்டலெந்த யமலோகத்துக்குத் தனித்துப் போகக்கடவேன; இது சத்தியமென்று சொன்னா எ - று.

42

மாற நெறிகொண்ட வசிட்டனம் மன்ன னுள்ளம்
வேற மெனினிச சபதத்தை விளம்பு வாளுே
தேற வினிநின சபதத்தையித தேவா கோனமுன
கூற யெனநாரதன கோசிக னுககு ரைத்தான்.

இ - ன். நாரத மகாமுனிவர், விஸ்வாமித்திரரைப் பார்த்து, மாறுபடாத நீதியையுடைய வசிஷ்டர், அந்த அரிச்சந்திரனுடைய மனமானது தாமசொல் வதற்கு வேறுகுமானால் இப்படிப்பட்ட சபதத்தைச் சொல்லுவாரோ? சொல் லார். ஆகையால், இனிமே லுமமுடைய சபதத்தை இந்தத் தேவேந்திரனுக்கு முன்னே தெளிந்து சொல்லக்கடவீரென்று சொன்னா எ - று.

43

நன்ற குகுவென் நவனாத னுக்கு ரைத்துப்
பின்ற திவன்போற பெருமபாடை பிதற்ற மாட்டேன்
வென்று நெனின்யான் செய்த மெய்ததவந தன்னிற்பாதி
குன்றம் லீவே நெனக் கெளசிகள் கூறி னானால்.

இ - ன். அந்த விசுவாமித்திரர் கல்லது, அப்படியே ஆகட்டுமென்று நார தரைப் பார்த்தச் சொல்லிப், பின்பு அந்த வசிஷ்டரைப்போல் பெரிதான சப தத்தைச் சொல்லமாட்டேன்; அவர் வெல்லுவாரேயானால் நான் செய்திருக் கிற மெய்யான தவத்திலே பாதிக்குக் குறையாமல் கொடுக்கிறெனென்று சொன்னா எ - று.

44

அமையும் மமையுமயிஃ தேயரிச் சந்திரன் பால
சமையுஞ் சபையினிறிற்ம் யாவதுஞ் சாற்று றுமல்
எமையுஞ் சுரர்காவலி லென்று மிருத்தி நீயிச
சமையந் துறந்தே கெனப்பின்னருளு சாற்ற லுற்றான்.

இ - ன். நாரதர் இதுவே போதும், போதும். அரிச்சந்திரனிடத்தில உண்
டாகுவதான சபையினிடத்திலே நானபோய் இக்கே நடந்த காரியங்களில்
எவ்வளவும் விளங்கச் சொல்லாதபடி என்னையுந் தேவர்கள் காவலுக்குள்ளே நீர்
தெரியச்செய்கிற வரைக்கும் இருக்கப்பண்ணி, இந்தடசணமே நீர் இவ்விடம்
விட்டுப் போமென்று கூறிப் பின்னுஞ் சொல்லுகிறா எ - று. 45

ஆதிதத நருங்குலத தண்ணலை நண்ணி யான்ற
நீதித தொழிலுந் நெறியுநதரு மத்தி னேரும
சாதிதத வுன்றன் சமைப்பாற சமர்ததாறறு மாறறறு
சோதித திடுபோ வெனச சொல்லியச சூழ லுற்றான்.

இ - ன். சூரியகுலத்திற பிறந்த அரிச்சந்திரனிடத்துக்குப் போய் அங்
கமைந்த நீதிக்கிரமமும், தருமத்தினது லோமையும், இக்கே சொன்ன உம
முடைய முயற்சியினாலும், உமமுடைய சமாததை முடிக்கும் வகையினாலும்
பரிசோதித்தறிந்து கொள்ளும்; போமென்று (நாரதமுனிவா) சொல்லி அந்த
தேவர் காவலுக்குள் எரிந்தாரா எ - று. 46

அக்கா லையிலந தவருஞ்சபை யுநகு லைந்து
தொக்கார முனிவோர பலருநதரு சூழல சாரந்தார
மைக்கார நிறவண்ணலை வாழ்த்தியக கௌசி கன்போய்ப்
புககான் முதல்வையிய பொனமலைச சாரற் பொங்கர்.

இ - ன். அப்போது அந்த அருமையான சபைக்கூட்டங் கலைந்து அங்கே
கூடியிருந்தவர்களான முனிவர்களெல்லோரும் தங்குளிடம் போனார்கள். அந்த
விசுவாமித்திரர் கறுத்த மேகம்போல நிறைந்தையுடைய இரதிரனை ஆசீர்
வதித்து முன்னே தாமிருந்த மகமேருவின் சாரவிலேயுள்ள சோலைக்குப்
போனார் எ - று. 47

இந்திர காண்டம் முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்-458.

உ
கடவுள் துணை
முன் று வ து
வ ஞ் ச னை க் கா ண் ட ம்

கலி வீரத்தம்

திருநது செஞ்சொற் செழுமறைக கௌசிகன
பொருநது நீர்க்கடற் பூதலஞ் சாரநதுபண்
டருநத வம்புரி சாலைய ணைநதுபுக்
கிருநத னன்பின் னிகழ்நத தியம்புவாம.

இ - ன். திருத்தமான செவ்விய சொற்களைக்கொண்ட செழுமையான
வேதமுணர்ந்த விசுவாமித்திரானவர், ஜலமயமான கடலுக்குந்த பூலோகத்
துக்கு வந்து முன்னே தாம அரிதான தவத்தைச் செய்திருந்த பன்னசாலக்
குள்ளே போயிருந்தார். பின்பு நடந்ததைச் சொல்லுவோம் எ - று. 1

செவ்வி யனறனைத் தீயவ னென்றியாம
வெவவி யற்பட விண்ணவர் முனபுகல
அவ்வி யத்தைமெய் யாககு மருந்திறம
எவ்வி யற்றென றிதயத்தி லெண்ணினான்.

இ - ன். விசுவாமித்திரர், நல்லகூனை கெட்டவனென்று காம கொடுஞ்
செய்கை தோன்றத் தேவர்களுக்கு முன்னே சொன்ன பொறுமைச் சொல்ல
மெய்யாகச் செய்கிற அரிதான வகை எவ்வகையாலாகுமென்று மனத்திலே
ஆலோசிக்கலானார் எ - று. 2

விண்ணி ழிநது விரிமலர்ச சோலையின்
கண்ணி ருநத கவுசிகற் காண்டுமென்
றெண்ணி கநத முனிவாவந தீண்டுபு
மண்ணில வீழ்நது வணங்கி யிருநதனா.

இ - ன். அப்போது, ஆகாயத்தைவிட்டிறங்கி மலர்ந்த பூஞ்சோலைக்குள்
ளிருக்கிற விசுவாமித்திரரைப் பார்ப்போமென்று கணக்கில்லாத முனிவர்கள்
வந்து கூடிப் பூமிமேலே படியவிலுநது வணங்கி யிருந்தார்கள் எ - று. 3

இருநத பினன ரிருளறு நன்குணத
தருநத வத்தர ணைவரு மையரீ
பொருநது பொன்னகா புககபி னுற்றது
திருநத வேயருள் செய்கென்று செபபினார்.

இ - ன். இப்படி யிருந்தபின்பு, மயக்கத் தீர்ந்த நல்ல குணத்தையுடைய அருமையான தவமுனிவர்களெல்லாரும் விசுவாமித்திரரே! நீர் தேவர்களிருக்கிற பொன்னுலகத்திற்குப் போனபோது அங்கே நடந்ததைச் செவ்வையாகத் தெரிய அருளிச்செய்ய வேண்டுமென்று கூறினார்களே எ - று. 4

கொற்ற வாசவன் கூறிய மாற்றமும்
மற்றொர் வாய்மை வசிட்டனு ரைத்ததும்
உற்ற வாறு முணர்த்துத லின்றியே
கற்றொர் வஞ்சனைக் கட்டுரை கூறுவான்.

இ - ன். வெற்றி பொருந்திய தேவேந்திரன் சொன்ன விசேஷமும், அதற்கு வேறொருவார்த்தை வசிட்டர் சொன்னதும், அதற்குத் தாம் பேசின வகையுஞ் சொல்லாமல், வேறொன்றைக் கற்பித்து வஞ்சகமான கட்டுவார்த்தை சொல்லுகிறார் எ - று. 5

தெரியு நீண்மறைத தேவர வைககணே
பெரிய மாதவர் பேசிய வேளவியில்
அரிய தொன்றுமு டிகும வாவினலை
கரிய வோலக் கடற்புவி யெய்தினேன்.

இ - ன். நெடிய வேதங்களைத் தெரிந்திருக்கின்ற தேவர்கள் சபையிலே சிறந்த பெருமையைக்கொண்ட முனிவர்களாலே சொல்லுகின்ற யாகங்களிலே அருமையாகிய ஒரு யாகத்தை செய்து முடிக்கவேண்டுமென்கிற ஆசைகொண்டு கருநிறமாக ஒலித்தலையுடைய கடல்குழந்த உலகத்திற்கு வந்தேன எ - று. 6

சொல்ல தொன்றுண்டு கேட்கத் துணிந்திரேல
நல்ல தென்று கவுசிக னாட்டினான்
அல்ல தாயினு நினசொன் மறுத்திடல
வல்ல மோவென்று மாதவர் கூறினா.

இ - ன். அதற்காக நான் சொல்லுவதொன்றிருக்கின்றது; அதை நீங்கள் கேட்கச் சம்மதிப்பீர்களானால் நல்ல காரியமென்று கௌசிகரன் விஸ்வாமித் திரர் சொன்னா. அதற்கு அந்த மகா முனிவர்கள் தகாத காரியமாயிருந்தாலும் தேவரீருடைய சொல்லைத் தடுத்தும் சொல்ல மாட்டுவோமோவென்று கூறினா கள் எ - று. 7

அருள யோததி யரிசகந திரணையுற
றிருள றுமபெரு வேளவிககி யானசொலும
பொருட ருமபடி யினறுபொ ருத்திரீ
வருக வென்று மறைமுனி கூறினான்.

இ - ன். கொடுக்குஞ் செய்கையையுடைய அயோததியாபுரியை ஆளு கின்ற அரிச்சந்திரன் நீங்கள்போய்க் கண்ட குற்றமற்ற பெரிதான யாகத்துக் ளாக நான் கேட்கிற திரவியங் கொடுக்குமபடி இப்போதே அவனைச் சம்மதிப்

படுத்திக்கொண்டு நீங்கள் வரக்கடவீர்களென்று வேதமுனிவரான விசுவாமித்
திரர் சொன்னார் எ - று.

8

கேட்ட போதி லெழுநது கிரிப்பெருங்
காட்டை நீங்கிக் கடிபொழி நீங்கியே
கூட்ட மோடு குளிர்புனற் கோசல
நாட்டை நண்ணினர் நான்மறை யாளரே.

இ - ன். அந்தச் சொல்லாக கேட்டவுடனே நான்கு வேதங்களும் பாரா
யணஞ் செய்கிற முனிவர்கள் கூட்டத்துடனே எழுந்திருந்து மலைகளைச்
சூழ்ந்த அந்தவனத்தைக் கடந்துசென்று வழியிலுள்ள பரிமளச் சோலைகளையும்
கடந்துபோய்க் குளிர்த்த கங்காஜலம் பெருகுவதான கோசல நாட்டை அடைந்
தார்கள் எ - று.

9

கன்ன லோங்கு கழனியிற பொன்னிறச்
சென்னல் கால்பொரச சேககையின மேனிய
அன்ன மெங்கணு மோடும ணிரகர்
மன்னர் மன்னவன் மண்டபத தெய்தினார்.

இ - ன். கரும்புகள் வளர்த்திருக்கின்ற வயல்களெல்லாம், பொன்னிற
நெற்கள் அசைந்து காற்றால் சாமரம்ரிபால் வீச, தாமரைமலராகிய படுக்கை
விலே தூங்குகின்ற அணைப்படசிகள் எவ்விடத்திலும் பறந்துசென்று சஞ்
சரிப்பதான அழகு பொருந்திய அயோதகிபாபுரிகளுள்ளே சென்று, ராஜாதி
ராஜனுள் அரிச்சந்திரன் கொலுவிருக்கின்ற சபாமண்டபத்துக்குள்ளே போனார்
கள் எ - று.

10

எய்தி னாரை யிறைஞ்சி யிருத்தியே
நொய்தின் மன்னவன் மாமுக நோக்குமீஇ
வைதி கத்திரு மாதவத தீரவநத
செய்தி செப்புமென றுணுரை செய்குவாரா.

இ - ன். அப்படிவந்த முனிவர்களை வணங்கி (அரிச்சந்திரன்) இருக்கச்
சொல்லி, விரைவிலே அந்த முனிவர்களுடைய திருமுகங்களைப் பார்த்து
வேதக்கிரமமாய் நடக்கின்ற மிகப்பெரிய தவமுனிவர்களே! நீங்கள் வந்த காரி
யத்தைச் சொல்லுகளென்று சொன்னான். அதற்கு அம்முனிவர்கள் சொல்லு
கிறார்கள் எ - று.

11

மன்ன கேளொரு வாசகநு கௌசிகன
சொன்ன துண்டது நல்கத்து ணிரநிதின
இன்ன தெனறிகி யமபுது மென்றனா
பின்னர் மன்னவன் பேசத் தொடங்கினான்.

இ - ன். அரசனே! கேட்பாயாக: விசுவாமிதிரா ஒரு வார்த்தை சொல்லி
யனுப்பினதுண்டு; அதை நீர் ஒப்புக்கொண்டு கொடுக்கச் சம்மதிப்பீரேயானால்,

அது இன்னதென்று சொல்லுகிறோமென்றார்கள். அப்படி அவர்கள் சொன்ன பின்பு அரிச்சந்திரன் சொல்லத் தொடங்கினான் எ - று. 12

இறுதி யெய்த லெனினுமி னிதுமற
றறுதி யற்றுள தாயெற்க மைவதேல்
உறுதி நீருரை செய்ததற கொத்திடப
பெறுதும யாமென மாதவர் பேசுவார.

இ - ன். உங்களுக்கு கிட்டாததாய், எங்களுக்கு கிட்டுவதனால், கெடுதி வருகிறதானாலும் நல்லதே. அரசர்களான நாவகன, நீவிர் உறுதியாகச் சொன்னதற்குச் சம்மதமாகுவோம் என்று (அரசன்) சொல்ல, அதற்கந்த தவமுனிவர்கள் சொல்லுகிறார்கள் எ - று. 13

சந்தி ராதிததர் தானவர் வானவர்
இநதி ராதிக ளியாவர்க்கு மெய்திட
வநதி ராவொரு வேள்விவ ளர்ப்பதை
நொந திராமுறற நுண்ணிதி னெண்ணினேம்.

இ - ன். சந்திரன் - சூரியன் - அசுரர்கள் - தேவர்கள் - இந்திரன் முதலான வர்களும் எல்லாருக்கும் செய்வதற்குக் கூடாத ஒரு யாகத்தைச் செய்வதற்கு வருத்தப்படாமல் முடிக்க அதி சூட்சமாக ஆலோசித்தோமென எ - று. 14

வேநத வப்பெரு வேள்விககி ருமபொருள
ஈநதி டறசூரி யாரெவ ரென்றறியாம
ஆய்நத னமமுனை யன்றிமற றில்லெனப
போந்த னமமென மனனன் புகலுவான.

இ - ன். அரசனே! அந்தப் பெரிதான யாகத்துக்கு வேண்டின அதிக திரவியமெல்லாம் கொடுக்கத் தக்கவாகன யாரென்று நாங்கள் ஆராய்ந்து பார்த்தோம்; கொடுக்கிறதற்கு உன்னையல்லாமல் வேறொருவரு மில்லையெனத் (தெளிந்து) வந்தோமென்று கூற, அதற்கு அரிச்சந்திரன் சொல்லுகிறான் எ - று. 15

பரவு மிப்பொருள் பற்றவு மக்கது
தரலெ னக்கியல் பென்றரிச் சந்திரன்
திரவி யங்கொடு வமமெனச செப்பலும
பிரம சாரிகண் மீளவும் பேசுவார்.

இ - ன். உங்களுக்கு அதிகமாக வேண்டிய இந்தத் திரவியத்தை நீங்கள் கொள்ளும்படி கேட்டபடியே அதைக் கொடுக்கிறது எனக்கு நீதிதானென்று அரிச்சந்திரமகாராஜன் திரவியங்கொண்டு வாருங்களென்று சொல்லும் போது, பிரமசரியத்தைபுடைய முனிவர்கள் மறபடியும் சொல்லுகிறார்கள் எ - று. 16

இன்று வேண்டல மியாகமி யற்றிடும்
 அன்று நல்க வமைபுமெ மக்கென
 நன்று நனறென மன்ன னவிர்ப்பின்
 நினறு வாழ்த்தி நெடுநகர் நீங்கினார்.

இ - ன். இப்போது வேண்டாம்; நாங்கள் யாக்கு செய்கிற அப்போது நீ என்ருக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்ல, அதற்கு அப்படியே நல்லது நடக்கென்று அரிச்சந்திரன் சொன்னபின்பு முனிவர்க ளெழுந்திருந்து ஆசீர் வத்ப்பது அந்த நெடிய நகராவிட்டுப் போனார்கள் எ - று. 17

செநநெல் வெண்ணெல் விளையுஞ் செறுக்களும்
 கன்னன் மன்னுங் கழனியுஞ் சோலையும்
 அன்ன மாடுந் தடமும் கன்றுபோய்ப்
 பன்ன சாலைப் பழுவத்து ளெய்தினார்.

இ - ன். சிவந்த நெல்லும், வெள்ளை நெல்லும் விளைவதான வயல்களும், கரும்புகள் விளைகிற இடங்களும், சோலைகளும், அன்னங்கள் சஞ்சரிக்கிற குளங்களும் கடந்துபோய். விசுவாமித்திரரிருக்கிற பன்னசாலையையுடைய சோலைகளுக்கே சென்றார்கள் எ - று. 18

அன்ன காலையருந்தவக் கொள்கிகள்
 தன்ன டிததுணைத் தாழ்ந்தரிசு சந்திரன்
 பொன் னளிக்கப் பொருந்தின நென்றவர்
 சொன்ன பின்னாதஞ் சூழலிற் போயினார்.

இ - ன். போன அப்போதே அந்த அரிதான தவமுனிவர்கள் விசுவாமித்திரருடைய பாதங்களிரண்டினிலும் விழுந்து வணங்கி, அரிச்சந்திர மகாராஜா நமக்கு வேண்டிய திரவியங் கொடுக்கச் சம்மதித்தானென்று அந்த முனிவர்கள் சொன்னபின்பு தங்களிடங்களுக்கும் போனார்கள் எ - று. 19

அடிவ ணங்கி யருந்தவர் போனபின்
 கடிது சிற்சில திங்கள கழித்துநீள்
 வடிசு டர்ப்படை மன்னனைக் காணிய
 கோடிய பாதகக் கோசிகள் றேன்றினான்.

இ - ன். அந்த அரிதான தவமுனிவர்கள் தம்முடைய பாதங்களை வணங்கிக்கொண்டு போனபின்பு, விரைவிலே சில சில மாதங்கள்போய், நீண்ட கூர்மையான ஒளியைக்கொண்ட வேலாயுததையுடைய அரிச்சந்திர மகாராஜனைக் காணுதற்குக் கொடுமையான பாகஞ்செய்ய எண்ணின விசுவாமித்திரர் வந்தார் எ - று. 20

கெடுக்க வந்தன நென்றுகி லேசியா
 இடுக்க ணுற்றிளந் தென்றலி யம்பிட

மடுக்க னும்மலர் வாவியுஞ் சோலையும்
நடுக்க மெய்திய லைந்தன நாடுடலாம்.

இ - ன். இளந்தெனறற்காற்று கெடுதிசெய்ய உத்தானென்றுசிலேசப்
பட்டு மிகவுத்துக்கித்துச் சொல்வதுபோல வீச, அதனாலே அந்தக்கோசலநாடு
முழுதும் மடுக்களும், தாம ரக்குளங்களும், சோலைகளும் நடுக்கங்களாகி
அலைதலையின எ - று. 21

கள்ள நீதிக் கௌசிக நெண்ணிய
துள்ள மார வுணர்ந்திள மந்திகள்
துள்ளி நீங்கின சோலைக டோறுமென்
புள்ளி ரிந்தன பொய்கைக டோறுமே.

இ - ன். ஊளமான ஒழுங்கைக்கொண்ட விசுவாமிததிரர் ஆலாசித்து
வருகிறதைத் தங்கள் மனதார்த்தெறிந்து இளமையுள்ள குரங்கு
சோலைகளெல்லாம் குதித்துப் போயினபோலாயின. குளங்கள் எல்லாம்
மிருதுத்தனமையவாய் நீர்ப்பறவைகள் அஞ்சியிருந்தனபோலாயின எ - று. 22

அலைகள் சாய்த்தகல் வானியின் மீனெலாம்
நிலைகள் சாய்த்தய னீங்கின வாழைகள்
குலைகள் சாய்த்தயல குப்புற்று நினறன
தலைகள் சாய்த்தன சாலியி னீட்டமே.

இ - ன். அலைகளேமோதி அகன்றிருக்கிற குளங்களிலுள்ள மீன்களெல்
லாம் தங்கள் நிலைகளை விட்டுத் தூரத்தே போகலாயின வாழைமாங்கொல்லாம்
குலைகளேச்சாயுமபடி விட்டுக்கொண்டு அருகே குனிந்துகின்றன நெறப்பரின
கூட்டமெல்லாம் தலைகள் வளைந்துகின்றன எ - று. 23

எள்ளை யேய நிவறநெடுத தார்கையில்
பிள்ளை யாதலிற் பெய்மலாக காவெலாம்
கிள்ளை பாடின கேகய மாடின
களளை யுண்டலின் வண்டுக ளிததவே.

இ - ன். கிளிகள், எடுததவர் கையிலுளதாகிய பிள்ளையாணபடியினாலே
எள்ளையொத்த அறிவும் இல்லாமல், மலர்களைச் சிந்துகிற சோலைகள்
முழுதும் பாடுகளாயின. மயில்களுமாடின. தேனைக் குடிக்கின்றனவெ
கள் மயக்கக்கொண்டிருந்தன எ - று.

நீமைபுண்டானதாகச் சொல்கிறதுபோல் இத் நான்கு பாடங்களிலும்
நாட்டுவனமான நனமையையே சொல்லியதாகக் கொள்க. 24

மாட மாளிகை மண்டப மாமதில்
ஆட ரங்க மகழிற் றுளங்குவ

கேட நெய்தக் கிடுகிடுக் கின்றபோல்
நாட நின்ற நகரிடை நண்ணினான்.

இ - ன். மாடங்கள் - உப்பரிகைகள் - மண்டபங்கள் - பெரிய மதில்கள் (பொதுமாதர்) ஆடுகிற சாலிகள் - அகழ்க்கிடங்குகள் முதலான இந்த இடங்க ளெல்லாம் செழித்தெய்தியவன வருகிறதினாலே கிடுகிடு என்று பயப்படுகிறது போல, ஆலோசிப்பதாக இருக்கிற பட்டணத்துக்குள்ளே (விசுவாமித்திரர்) வந்தார் எ - று.

கிடுகிடு என்று வாததியங்க ளொலித்தல்.

25

தளரி னைப்பிற் றமனிய வாயிலபுக
களவில செல்வத தயோததியை நண்ணியே
கிளரொ ளிக்கதிர் கீழ்ப்பட மேலுறீஇ
வளரொ ளிப்பெரு மண்டபத தெய்தினான்.

இ - ன். பொன்மயமான கோட்டைவாயிலுக்குள்ளே புகுந்து அளவில் லாத செல்வத்தைக்கொண்ட அயோதியாபுரிகுள்ளேவந்து, விளங்குகிற ஒளியையுடைய சூரியன் நோற்றுப்போக அலனுசகு மேறப்பட்டு வளர்கின்ற ஒளியையுடைய பெரிதான சபாமண்டபத்துக்குத் தளர்வதான இளைப்புடனே வந்தார் எ - று.

26

மநத ராசல மண்டபத் தெய்தலும
அநத மாதவற கண்டரிச சந்திரன்
எநத மாதவ மோவரு ளிகுநீ
வநத காரண மென்று வணங்கினான்.

இ - ன். பெருமைபொருந்திய அவ விசுவாமித்திரமுனிவர் மந்தர மலைபோ லுயர்ந்திருக்கின்ற அந்தமண்டபத்துக்குள்ளே வந்தவுடனே, அரிச் சந்திரன்கண்டு தேவரீர் இங்கெழுந்தருளிய காரணம் நானசெய்த எந்தப் பெரி தான தவத்தினாலோ! சொல்லுவீராகவேனது வணங்கினான் எ - று.

27

காவன் மன்ன கடிமறை வேளவிகடுகள்
னேவன மாககட கிசைநத பெருமபொருள்
தாவெ னசசொலக் கேட்டரிச சந்திரன்
நவ லெத்துணை வேண்டிமென நேத்தினான்.

இ - ன். (அதற்கு) உலகத்தை இரட்சிக்கின்ற அரசனே! தேவர்க ளாலே காக்கத்தக்க வேதமந்திரங்கள் கொண்டுசெய்கின்ற யாகத்துக் கானது ஏவலாலே வந்த முனிவர்கள்முன்னே கொடுக்கச் சம்மதித்த கிகமான பொருள்முழுதும் இப்பொது கொடுக்கவேண்டுமென்று விசுவா த்திரர் சொல்லக்கேட்டு, அரிச்சந்திரமஹான இப்போதே கொடுக்கிறேன் அவளவு வேண்டுமென்று சொல்லித் தோத்திரஞ் செய்தான் எ - று.

28

மான வன்சொல மாமுனி நோக்கியே
யானை மேனின் நெறிந்தக வண்சிலை
போன தூரம பொருள்குவிப் பாயெனின்
மோன வேளவி முடித்திடலா மென்றான்.

இ - ன். அந்த மகானுபாவனுள் அரிச்சந்திரன் அவ்வாறு சொல்லுகையில், பெருமைபொருந்திய விசுவாமித்திரரூபினிவா அரசனைப்பார்த்து யானை மேலே நின்று எரிந்த கவண்கள்போகிற தூரஅனவுள்ள பொருள் கொண்டு வந்து குவிப்பாயெயானால் நான் மெளனமாயிருந்து செய்வதான யாகத்தை முடித்து நிறைவேற்றக் கூடுமென்று சொன்னார் எ - று.

29

இறைவ னிவ்வகை யீசுவன் யானென
அறைதி நந்திவ ண்ணையத தமமெனக
குறைவில வாதுவ ரோடிக கொணாநதிடப்
பிறையெ யிற்றுப் பெருங்கனி றுற்றதே.

இ - ன். அதற்கு அரிச்சந்திரமகாராஜன் அந்தப்படியே நான் கொடுக்கிறேன் என்று பொருளுள்ள பொக்கிஷவீட்டைத் திறந்துகொண்டு. இங்கே யானையைக் கொண்டுவருங்களைன்று உத்தரவுசெய்ய, அப்போதே குறைவு சொல்லாமல் யானைப்பாகாகள் ஒடிப்போய்க் கொண்டு வர, சந்திராதுண்டம் போலும் கொம்புகளையுடைய பெரியயானையும் வந்தது எ - று. குறைவுதடை.

ஒத்த தேயமை யுமமென தொண்பொருள்
வைத்த னன்னினனி டத்தடை மனனயான
சுத்த வேள்வி தொடங்கிடு நாளெனக
சுயத்தி நீயென றுரைத்தவ னேனினுன.

இ - ன். அந்த விசுவாமித்திரர், அரசன்! நீ சமமதித்ததேபோதும்; இனி நீ கொடுப்பதாகிய அழகிய பொருளெல்லாம் உன்னிடத்திலே தானே அடைக்கலமாக வைத்தேன். இனி நான் டரிசுத்தமான யாகஞ் செய்யும்போது எனக்குக் கொடுப்பாயாகவென்று சொல்லிச் சென்றா எ - று.

31

அருவ னங்கடந தாசசிர மமபுகுந
தொருத ருத்தட நீழலு றைநதுபார
மிருகம் புள்ளினம யாவும் விரைநதிவண்
வருக வென்று மனநதனி லுனனினை.

இ - ன். அரிதான காடுகளெல்லாம் கழித்துச்சென்று தமமுடைய பாணக சாலைக்குள்ளேபோய் அங்கே ஒரு மரத்தினது பெரிதான நிழலின கீழே யிருந்துகொண்டு, உலகத்திலுள்ள மிருகக் கூட்டங்களை பட்டிக் கூட்டங்களெல்லாம் சீக்கிரத்திலே யிங்குக்கொது சேரவேண்டுமென்று தமமுடைய மனத்திலே கினைந்தார் எ - று.

32

142 அரிச்சந்திரபுராண மூலமும்-உரையும்

அலங்க லஞ்சடை மாமுனி யன்பிலான்
நலங் குலைந்து நினைத்த வந நாடனில
கலங்கி வாய்களிற் கௌவிய தின்விட்டு
விலங்கெ லாமுன் விரைநதுவந துற்றவே.

இ - ன். அசைதலையுடைய அழகிதான சடையைக்கொண்ட பெரிய விசுவாமிததிரர் இராகமில்லாதவராய் நீதிநலத்தைவிட்டு நினைத்த அக்காலத்திலே மிருகங்களெல்லாம் பயநது தங்கள் வாய்களிலே கௌவித தினகிற இராகனையும் விட்டுவிட்டு அவருக்கு முன்னே அதிசீக்கிரத்திலே வந்து கூடின ஏ - று.

33

வளையும வாலெடுத தோசசி வருகனல்
விளையுங் கண்கள விழுவன போலுற
உளவி ரிதது விதிராததுத றிப்பெருங்
கிளையி னோடுற்ற கேசரி கோடியே.

இ - ன். ஒருகோடி சிவங்கள் வளையான வால்களைத் தூக்கி நீட்டி யுட முடிவிலே வருகிற வடவாக்கினியானது, கோபங்கொள்ளுவதான கண்களிலிருந்து சிந்துகிறதபோற சிவந்த உரோமங்களை விரித்தச சிலிர்த்து உதறிக் கொண்டு தமது பெரிதான கூட்டத்துடனே வந்தன ஏ - று.

34

வானி மிர்ந்து வளைந்துடல கூனிநீள
கானி மிர்ந்துவெங் கண்கள சிவந்துவிண்
மேனி மிர்ந்துவந துற்றடா வெங்கடல
போனி மிரந்துவ ருமபுலி கோடியே.

இ - ன். ஒருகோடி புலிகள் வால்கள நிமிர்தலாய் வளைவுகொண்டு உடல வளைந்து நீண்ட கால்கள நிமிர்த்து வெயிற்றோடிய கண்களெல்லாநு சிவந்து ஆகாயத்தினமேலே உயர்ந்து தாவிக்கொண்டு வந்து சோதலாயக் கொலைத் தொழிலைக்கொண்ட வெப்பமரின் கடலப்போல உயர்ந்து வருவதாயின ஏ - று.

குளிற்று மாமுகில கூடிய வாடுமனப
பிளிற்று கன றும பிடிசுரும பின்வா
வெளிற்று தந்தக கருநிற வெண்புகாக்
களிற்று கோடிசு டிதுவந துற்றவே.

இ - ன். சப்திகநிறை கறுத்த மேங்கள் கூடித் திரண்டன வெண்ணும்படி வீறிடுகிற கணுருள்களும், பெண் யானைகளும் பிள்ளைவா, வெண்ப்பான கொம்புகளும், கறுத்த நிறமுட வெண்ணிறமுமான முகத்திற் புள்ளிகளுங் கொண்ட கோடி யானைகள் விரைவிலே வந்து கூடின ஏ - று.

36

கண்ணெ லாங்கனன மண்டக கடுவிடம
மண்ணெ லாங்குதி கொள்ளம ணிசசுடர்

விண்ணெ லாமவெயில் வீசிட வாய்ப்பின
தெண்ணி லாவர வெங்குமவர் தீண்டின.

இ - ன். கண்கள் முழுதும் நெருப்பெரிய, கடுமையான வீடமானது பூமி
யெல்லாஞ் சிந்த, தலையிலுள்ள இரத்தினச் சோதியானது ஆகாய முழுதும்
ஒளிவீச வாயைத் திறந்துகொண்டு கண்களில்லாத பாம்புகள் எவவிடத்திலும்
வந்து கூடின எ - று. 37

மான முங்குபுல் வாய்மறை வாங்கலை
ஏன நான மெலிபெருச சாளியெய்
கான மேதி கரடிசெந நாய்நரி
வான ரங்குட மாவிவை வந்தவே.

இ - ன். மானகள் - ஆமைகள் - கடமைகள் கானக்குதிரைகள் தாவுகின்ற
கலைமானகள் - பன்றிகள் - புலகு பூனைகள் - எலிகள் - பெருச்சாளிகள் - முன்
ளம் பன்றிகள் - காட்டெருமைகள் - கரடிகள் - செநநாய்கள் - நரிகள் - குரங்கு
கள் - கடமாக்களாகிய இவைகளெல்லாம் வந்து கூடின எ - று.

அழங்கு - ஆமை. எய் - முள்ளம்பன்றி கடமா - காட்டுமிருகம். 38

தோகை பூவைச கங்குகில் சுககர
வாக நாரை மடவனங் கோகிலம்
காக மன்றில்சி வலகவு தாரிபூழ்
வேக மோடுபு றந்ததுவி ரைந்தவே.

இ - ன். மயில்கள் - நாக்கணவாய்ப புட்டிகள் - கிளிகள் - செம்போத்துகள் -
சக்கரவாளப் புட்டிகள் - நாரைகள் - இளையான அனைவர்கள் - குயில்கள் -
காகக்கைகள் - அனறில்கள் - சிவற்காடைகள் - உலுதாரிகள் - காடைகள் ஆகிய
இவைகளெல்லாம் அதிவேகத்துடனே பறந்து விரைவாய் வந்தன எ - று. 39

முநதி வந்த முதிர்சின மாகுகளும்
வெநதி றற்கொடு வேகத்த நாகமும்
பநதி பநதி பறவைத் திரள்களும்
வந்த வந்த முனியை வணங்கின.

இ - ன். முன்னேவந்த முகிரந்த கோபத்தைக்கொண்ட மிருகங்களும்
வெம்மையான சாமாததியத்தையும், கொடிதான வேகத்தைபுகொண்ட யானை
களும், கூட்டங்கூட்டமாக வந்த பட்சிக கூட்டங்களும் வந்து வந்து விசுவா
மித்திரரை வணங்கின எ - று. 40

தழைத்த புல்லுந தழையுங் கனிகளும்
விழைத்த ருந்தி வெருண்டுவெ குண்டுகோள்
இழைத்து நீள்வனம் வாழ்கின்ற வெமமைநீ
அழைத்த தீதென் றருள்செயல் வேண்டிமே,

144 அரிச்சந்திரபுராண மூலமும்-உரையும்

இ - ன். தழைத்திருக்கிற புற்களையும், இலைகளையும், கனிகளையும் விரும்பித் தின்றும்; பயந்தும், கோபித்தும் எங்கள் கொள்கைகளைச் செய்துகொண்டு நீண்ட காட்டிலே சஞ்சரிக்கின்ற எங்களை நீர் வரச்செய்தது இன்னதற்காக வென்று எங்களுக்குச் சொல்லவேண்டுமென எ - று.

41

என்று கூற முனிவனியம்புவான்
குன்று மேவு விலங்கின் குளத்துளீர்
ஒன்று கூறுவ துண்டினி யானுமக
கின்று நீர்செய் பணியென நியமபுவான்.

இ - ன். என்று அவைகள் சொல்ல, அதற்கு விசுவாமித்திரர் சொல்லுகிறார். மலைகளிலே சஞ்சரிப்பதான மிருகக கூட்டமானவர்களே! நான் உங்களுக்குச் சொல்வதொன்றுண்டு அதையே நீங்கள்ப்போது செய்யத்தக்க வேலையென்று சொல்லுகிறா எ - று.

42

தாரின் மன்னு புயததரிச சந்திரன்
பாரின் மன்னுயிர பைமபொழி நண்பயிர
வேரி னோடுங் களைநதுவி ரைநதுநீர்
வாரு மென்று மறைமுனி யேவினான்.

இ - ன். பூமலைகளாலே நிரம்புதலின் தோள்களையுடைய அரிச்சந்திரனது நாட்டிலுள்ள பெரிதான ஜீவனங்களையும், பசுமையான சோலைகளையும், குளிர்ந்திருக்கிற பயிர்களையும் வேரோடழியப்பண்ணிச் சேக்கிரத்திலே நீங்கலிங்கே வாருகவேனென்று வேதமுனிவரான விசுவாமித்திரர் சொன்னார் எ - று.

அக்க ணததிலி றைஞ்சிய ருந்தவன
பக்க னின்ற விலங்கும பறவையும
திக்க னைததுஞ் செறிநதுவி ரைநதுபோய்ப்
புக்க வததிரு நாட்டின புறததெலாம்.

இ - ன். சொன்ன அந்தட்சணகாலத்திலே வணங்கிக்கொண்டு அரிய தவத்தையுடைய விசுவாமித்திரர் புகத்திலே வின்ற மிருகங்களும், பட்சிகளும் எந்தத் திகக்கிலும் நெருங்கி விடைவிலேபோய் அந்த அழகிதான கோசல நாட்டின் பக்கமெல்லாமபோய் கூடின எ - று.

44

வெள்ளை யானிரை வெம்புவி கோளரி
கொள்ளை யாடின கொலையுஞ் சோலையும்
வள்ளை சூழும் வயலும புனங்களும்
கள்ளை தோகை கிளையொடு மொய்ததவே.

இ - ன். முன்னே வெண்மையான பசுக் கூட்டங்களை வெவ்விட புலிகளும், சிங்கங்களும் கொள்ளைகொண்டு கொன்று தின்றன. கொல்லுகளிலும்,

சோலைகளிலும், வண்ணக்கொடிகள் படர்ந்திருக்கின்ற வயல்களிலும், தினைப் புனங்களிலும் கிளிகளும், மயில்களுந் தங்கள் கூட்டத்தோடு போய் மொய்த தன் எ - று. 45

அடாநது மந்தியும் வண்டும கனகடம்
தொடாநது செலவனை சோலைகள் பாழ்ப்பட
படாநது யாந்த பழமரங் காப்பரம்
இடநதி ரிந்தனை யாண்க னொங்குமம்.

இ - ன். மந்திகளும், வண்டுகளும் ஈநருங்க, அகன்ற பாலவனை முதலான இடங்களெல்லாம் ஒன்றையொன்று பின்பொடாநது செல்வதாயின. யானைகள் சோலைகளெல்லாம் பாழாகும்படி பாசசியாய் உயாநதிருக்கிற ஆலமரங்கள், காய்த்த மரங்க ளிவைகளுள்ள இடமெல்லாம் திரிதலாயின எ - று. 46

முழங்கு நீர்த்தட முறறுமு டைததுநீர்
வழங்கு வண்டன மடைகளுந் தூரத்தூராய்த்
தழங்கு சாலியுஞ் சாடித் தழைக்கொடிக்
கிழங்கு மாய்த்தனை கேழற றிரள்களே.

இ - ன். பனறிகூட்டங்கள், அலைகள் முழங்குகின்ற நீர்க்குளங்கள் முழுதும் உடைத்து, நீர்பாய்கிற சேறையுடைய மடைகளையும் தூரத்து, உராவ் ஒலிக்கின்ற கெறகளையெல்லாம் அழித்து, தழைகளையும் கொடிகளையும் கிழங்குகளையும் அழிவுசெய்தன எ - று. 47

காட்டு வாழ்கலை மான்கட மாமரை
நாட்டு வாழ்புனஞ் சேரந் விநதிட
ஒட்டு வாரை யொதுக்கிரின நேபருங்
கோட்டு வாரணங் குத்திப் பிளந்தவால்.

இ - ன். காட்டிலே சஞ்சரிகின்ற கலைமானும் - கடமாகளும் - கானக் குதிரைகளும் கூடி, நாட்டிலேயுள்ள புனங்களையெல்லாம் அழிக்கவேண்டுமென்று ஒட்டவந்தவர்களை ஒதுக்கிடத்திலே நின்று பருத்த வகைமடிகளை யுடைய யானைகள் குத்திப் பிளந்தன எ - று. 48

இரவு காவலி ருப்பவரி யாரையும்
அரவுந் தேனா மரணையுங் கொன்றவால்
கரவி னின்று புலியுங் கரடியும்
வரவ ரககொன்று மாக்களை மாய்த்தவே.

இ - ன். இராததிரியிலே காவல் காத்துக்கொண்டிருக்கிறவர்களெல்லா ரையும் பாம்பும்-தேளும்-அரணையும் கொன்றன புலிகளும் கரடிகளும் மறை விடங்களிலே யிருந்து மனிதர்களைக் கிட்டிவரக் கொண்டறித்தன எ - று. 49

மதந்த நுங்கரி மான்மரை வல்லுளி
ததைந்த தாமரைத் தண்வய விற்புகப்
புதைநது சேற்றினிற புக்கவும வேறரச
சிதைந்த வுஞ்செழுந செநநெலும் வெண்ணெலும்.

இ - ன். மகசுதைச் சிந்துகின்ற யானைகளும்-மான்களும்-மரைகளும்-
பன்றிகளும்-ஒருங்கினை தாமரை மலர்களுடைய குளிரந்த வயல்களிலே
போய்ப் புதுமபோல, சேற்றிலே யழுந்திப்போன சில செழுமையான செந்
நெற் பயிர்களும் வெண்ணெற பயிர்களும் யேரோ டற்றழிந்தன எ - று. 50

நெறப சுமபயிர் பற்றினி மிதன்மா
பொற்பின மன்னர் புயவலி யறறநாள்
கர்பின மாதர் கருங்குழல் பற்றினீள்
வெற்பின் மாககள் விசித்திடல் போன்றவே.

இ - ன். மிருகங்கள் நெல்லினது பசுமையான பயிர்களை வாயினுலே
கொவிடகொண்டு போகிறதானது, பெரிதான அழகுடனே கூடின அர
சர்கள் தங்களுக்குப் புஜபலங் குலந்த காலத்திலே, கற்புள்ள பெண்க
ளுடைய கரிதான கூந்தலைப்பற்றி நீண்ட மலைகளிலுள்ள குறவர்கள் இழுத்
துகக்கொண்டு போகிறதுபோலிருந்தன எ - று. 51

பண்டு போர்பழ னச்செழுநு சாலியை
உண்டு போதவு முக்கிய மாக்களைக்
சண்டு போய்க்கடி வோர்தமைக கவ்வியே
கொண்டு போவன கொளரி ஈட்டமே.

இ - ன். முன்போலவே வயல்களிலுள்ள செழுமையான நெற்பயிர்
களைத் தின்ற மிதித்தழிகிற மிருகங்களை கண்டுபோய் விலக்குகின்றவர்களை
பெல்லாம் சிங்கக்கூட்டங்கள் வாயாலே கவலிக்கொண்டு போவதாயின எ - று.

இந்த வாறு நிகழ்ந்திட வேங்கியே
அந்த நாட்டி லனைவருங் கூடினா
வந்த யோத்தியின் மன்னனைப் போற்றித்தரு
சிறந்தனைப்படர் செப்பத்தொடங்கினார்.

இ - ன். அந்த நாட்டிலுள்ள எல்லாரும் இந்தப்படி முழுதும் நடப்ப
தற்குத் தக்கொண்டு கும்பலாகக்கூடிவந்து அயோத்தியாபுரியிலுள்ள அரிச்
சந்திர மகாராஜனைக் கண்டு அடித்துத் தங்கள் மனத்திலுண்டான ஆனபங்
களைச் சொல்லத் தொடங்கினார்கள் எ - று. 53

என்ன பாவ மிதற்குமுன் சுண்டிலேம்
பன்னர் மன்னவ நதனுவி லங்கினால்
செநநெல் கன்னறினைபுனந தேம்பொழில்
கூன்ன வெண்ணில விற்பன வின்றென்றார்.

இ - ன். இது என்ன பாவத்தினாலே இப்படியாயிற்றோ தெரியவில்லை. இதற்கு முன்னாலே காலத்திலே இவ்வாறு நடக்க நான்கள பார்த்தறியோம். ஓ ராஜாதி ராஜாதி இப்போது காட்டிலுள்ள மிருகங்களாலே, செம்மெல்லும்-கருடும்-கிணைப்புனமும்-தேன பொருந்தின சோலைகளும் ஆகிய இவைகளெல்லாம் அளவற்றவைகளா யழிந்து போயினவென்று சொன்னார்கள் எ - று. 53

கலையு மாணுங் கடமையு மேனமும்
மலியுந தண்பயிர யாவையு மாய்ததன
புலியும் பல்லமுரு சிங்கமும் புக்குயிர
நலியு மோட்ட நடந்தவர் தம்மையே.

இ - ன். கலைமான்களும் புள்ளிமான்களும் பன்றிகளுங் கூடி மிகுதியான குளிர்த்த பயிாக னெல்லாவற்றையு மழித்தன. புலியும் காடிகளும் சிங்கங்களும் வந்து அந்த மான முதலியவைகளை ஒட்டப்போனவாகளை யெல்லாம் கொல் லுவதாயின எ - று. 55

நீரை மாய்த்தன வாரண நீரையிராந்
தூரை மாய்த்தன மானமரை சூகரம்
வேரை மாய்த்தன மெனமயில பைங்குளி
சேர மாய்த்தன செநநெற கதிரையே.

இ - ன். யானைகள் நீர்க்குளங்களை யெல்லாம் அழிக்கலாயின. மான்களும் மரங்களும் பன்றிகளும் நீண்ட பயிரினவேரை யெல்லாம் அழித்தன. மிருகவான மயில்களும் கிளிகளும் கூடிச் சிவந்த நெறகதிரைகள் முழுமையும் வேரோ டழிந்தாற்போல அழித்தன எ - று. 56

தின்று தின்று திரண்டபைங் கூழெலாம்
ஒன்று மின்றி யுழுகுகின லோட்டலே
சென்று சென்று செறிந்தவா தங்களைக்
கொன்று கொன்று குவித்தன கோடியே.

இ - ன். இப்படித் திரண்டிருக்கிற பசிய பயிர்களை யெல்லாம் தின்று தின்று ஒன்றுமில்லாமல் மிகுத்தழித்த மிருகங்களை ஒட்டுக்குட்போய்க் கூடினவர்களை யெல்லாம் கொன்று கொன்று குவித்திருப்பவைகள் கோடி யுண்டு எ - று. 57

அரிய நந்த மரவும் நந்தமவெங்
கரிய நந்தங் கரடிய நந்தமா
நரிய நந்த நவியனந் தங்கொடு
வரிய நந்த மலிந்தன வந்தென்றார்.

இ - ன். சிங்கங்களும் அநேகம். பாம்புகளும் அநேகம். வெவவிய யானைகளும் அநேகம். காடிகளும் அநேகம். பெரிய நரிகளும் அநேகம். மான களும் அநேகம். கொடிய புலிகளும் அநேகமாக வந்து எங்கு மிகுந்திருக்கின்றன எ - று. 58

மயிலுங் கிள்ளையும் பூவையும் வாவலும்
 குயிலுங் காகமுங் கூகையு மன்றிலும்
 அயிலுங் காடையு மன்னமு மென்றுபோர்
 பயிலுங் கூடப் பறவைய நநதமே.

இ - ள், மயில்களும் கிளிகளும் நாகணவாய்ப் புட்களும் வெணவால்களும்
 குயில்களும் காகக்களும் கூகைகளும் அனநிலங்களும் பழங்களைத் தின்பனவான
 காடைகளும் அனைக்களும் என்று பாவழங்குகின்றதான அந்த மிருகங்
 களுடனே கூடப் பட்டிகளும் அநேகமாயின. 59

நாறற மேறறுவந தெமமை நலிநதிடத
 தோறறு மாகுலச சூழ்வினை தனனைரி
 மாறறி டாயெனின மன்னவ வெங்களால்
 ஆறறெ ணாதிதென் றடிதொழு தேததினா.

இ - ள், நாறறம் பிடித்துக்கொண்டெவந்து எங்களை வருத்தஞ் செய்வ
 தாகத்தோன்றின துன்பமான பாபங்களை நீ போக்காதிருந்தாயானால்
 அரசனே! எங்களுடைய நூற்ற துன்பங்கள் தாங்கமுடியாது என்று பாதம
 வணங்கித் துதித்தார்கள் எ - று. 60

அங்கண் மாநிலத் தன்னநன ணுடடவா
 தங்குள வாய்மொழி கேட்டரிசு சந்திரன
 திங்குள சூழ் திருவினை யாடடினு
 கெங்கு ளாறசெயவ தென்னென வெண்ணினுன.

இ - ள், அழகிய இடத்தை யுடைய அந்த பெரிய உலகத்திலே நல்ல
 டான கோசல நாட்டிலுள்ளவர்கள் மரத்திரம் வந்து சொன்ன வார்த்தை
 களைக்கேட்டு அரிச்சந்திரமகாராஜன் சந்திரனைச் சூழின பரமசிவனுடைய திரு
 வினையாடல் இப்படியானால் எங்களுடைய செய்யத்தக்க தென்ன விருக்கின்ற
 தென்று ஆலோசிக்கலானான் எ - று. 61

அறையு நறறிரு நாடழி வுறறாதற்
 கிறையு மககிரண டாண்டினுக் கிலலெனாக
 குறைவி லாநிதி கூறைய ளிததுநீர்
 உறையு முாதொறுஞ் செலலுமென றேறினான்.

இ - ள், ஒலிக்கின்ற கங்காசலம் பாயவதான இந்தத் திருநாடு இப்படி
 அழிந்ததற்காக அரசனுக்குக் கொடுக்கும் பருதி உங்களுக்கு இரண்டு வருஷத்
 துக் கிலையாகக் கடவதென்று சொல்லி, அவர்களுக்குக் குறைவு தோன்றாமல்
 பொருள்களும் வஸ்திரங்களும் கொடுத்து நீங்களிருக்கு மூர்களுக்குப் போங்க
 னென்று சொன்னான் எ - று. 62

வஞ்சனைக் காண்டம முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்-520.

உ
கடவுள் துணை
நா ன் கா வ து
வேட்டஞ்செய் காண்டம்

கலி வந்தம்

நிலவு காலு நெடுங்குடை மன்னவன்
புலவு வாய புலிமுதல யாவையும்
சுலவு தானை தொடாத வேட்டஞ்செய்
செலவு மேவிய செய்திவி ளம்புவாம்.

இ - ன். சந்திரிகையை வீசுகின்ற நெடிதான வெள்ளைக்குடையபுடைய அரிச்சந்திரமகாராஜனுனவன், இறைச்சியை வாயிலேயுடைய புலிகள் முதலான எல்லாவற்றையும் வேட்டையாடுதற்குச் சூழத்தக்க சேனைகள் கூடத் தொடர்ந்துவரப் போகுதலான செய்கையை இனிச் சொல்லக்கடவோம் எ - று.

செலவு மென்னப் பணிநதவா சேறலும்
வெலலும் வெம்படை வேரதன் மைச்சாகாள
கொலலு மிந்தக கொடுவினைக நெனசெய்கோ
சொலலு மெனனத் தொழுதவா சொலலுவார்.

இ - ன் குடிகளைப் போங்கென்று சொல்ல, அக்குடிகள் வணங்கிக் கொண்டு போனவுடனே, வெல்லத்தக்க வெவவிய சேனைகையுடைய அரிச்சந்திரமகாராஜன், மந்திரிகளே! குடிகள் முதலானவாக்களையெல்லாம் கொல்லலான இந்தக்கொடியசெய்கைக்கு நான் என்னசெய்வேன்? நீங்கள் சொல்லுவகென்று கேட்க, அம்மந்திரிகள் வணங்கிச் சொல்லுகிறார்கள் எ - று. 2

கூட்ட வேடருங் கோலுமவை வேலுநா
யீட்ட முங்கொடு கானகத் தெய்திரீ
வேட்டை யாடிவி லங்கின மாயததுயிர
நாட்டை யோமப னலனெனக் கூறினா.

இ - ன். நீர் கூட்டமான வேடர்களும், அம்புகளும், கூரியவேல்களும், காய்க்கூட்டங்களும் கொண்டு காட்டுக்குப்போய் வேட்டையாடி மிருகங்களை யெல்லாம் கொண்டு, இந்நாட்டை இரட்சிக்கிறதே நன்மையென்று சொன்னார்கள் எ - று. 3

என்ற மைச்சாரி யம்பலு மன்னவன்
நன்று நன்றென நண்ணி மனக்கொளாக
குன்ற வாணமைக் கூட்டிக்கொ ணாடுக
நின்ற தூதர் தொழுதய னீங்கினார்.

இ - ன். என்று மந்திரிகள் சொல்லுமளவில், அரசனாவன் நல்லது நல்லதென்று ஒப்பி மனத்திலே வேட்டையாடச் சம்மதித்து, மலைகளிலே வாழ்கின்ற குறவர் - வேடர் முதலானவர்களைக் கூட்டி, வாருங்களென்று சொல்ல, அதுகேட்டு அங்கேயிறை துதர்கள் வணங்கிக்கொண்டு வெளியே போனார்கள் எ - று.

4

ஒடி னூர்க ஞாயாவரைக் கானகம்

நாடி னாகணம் நாயக னுங்களைத்

தேடி னுனைன்று செப்பலுஞ் சிறசிலா

கூடி னூத்துடி கொட்டின ரெங்குமே.

இ - ன். விரைந்து சென்றவாகளாய் உயர்ந்த மலைகளாகளெல்லாந் தேடிக்கண்டு நமதரசனாவன் உங்களை எங்கேயென்று தேடிதலானுனைன்று சொல்லுமளவில், சிலசிலபேர்கள் எவவிடத்துங் கூடிப் பம்பைகளை முழக்கினார்கள் எ - று.

5

அநத வேலை யருஞ்சரம் யாவினுங்

கநதன் மேவு குறிஞ்சித் தடத்தினுங்

குநதம் வேல்சிலை கூன்குணில கொண்டவண்

வநத வேடர் வரவு விளம்புவாம்.

இ - ன். அப்படிக்கொட்டின பம்பைத்தொனி கேட்ட அப்போதே அருமையான பாலைநிலங்களெல்லாவற்றிலும், முருகனிருக்கிற குறிஞ்சிநிலக் காட்டிலும் நின்ற கையீட்டி - வேல - வில - வளை தடி யாகியவைகளைக் கொண்டு அங்கு வந்த வேட்டைக்காரர் வருகையை சொல்லுகிறோம் எ - று. 6

எழுசீர்க்கந்தி நெடிலடி யாசீரிய விரந்தம்

பீலி கட்டியதன் மீது மொய்ததொளி பிறங்கு செட்டைகளனைத்தானீர், மாலை யிட்டுவளா குஞ்சி துஞ்செநல் வாரிநதி றுகமும ஸர் குடியே, காலி னிற்றொடுசெ ருப்ப ணிரததுகழல கட்டி நீடுடிக றங்கவை, வேலபி டிததுடலம் வோவ ருமபிடவி ரைநது வந்தனர னநதரே.

இ - ன். மயிலிறகுகளாலேசெய்த சீராவை உடம்பிலேதரித்து, அதன் மேலே நெருங்கி ஒளிவிளங்குகின்ற இறகுகளை இருபுறத்திலுங்கொண்டு (மயிலென்று தோற்ற) நீண்ட மாலைகளுமணிந்து, உள்ளிற தலைமேலே தங்குவதாக நெருங்கிறும் மலாநதுவருவதான காக்கணம் பூவுஞ்சூடி, காலிலே போடத் தக்க செருப்பும் போட்டுக்கொண்டு, வீரகழல னுங் கட்டி, நெடிதான தடி முதலிய வாததியங்களு முழங்கக், கூர்மையான வேலகளுக்கொண்டு உடம்பெல்லாம் வேர்வைபுண்டாக அநேகர்கள் அதிசீகிரத்திலே வந்தார்கள் எ - று.

கொலையெடுத்தசம னுறைவ தற்குரிய கூடெ னத்தகைய தூணியிற், கலையெடுத்தபிறை யனைய முததலைய கணைநி றைத் துவ

ளர் மார்பினில், மலையுடுத்தனைய புயமணைத்திறுக வார்வி சித்து
வருகாரெனச், சிலையெடுத்துவிழி கனலெழக்கடித்து சென்ற வேடு
வரனந்தரே.

இ - ன் - கொல்லதொழிலைக் கொண்ட யமனிருக்கிறதற்குத் தகுந்த
கூடென்று சொல்லத்தக்க அம்புகூட்டிலே, எட்டுக்கூலைகளைக்கொண்ட
சந்திரனையொப்பான பாணங்களும், மூன்றுதலைபையுடைய பாணங்களும்
நிரப்பிக்கொண்டு, விசாலமான மார்பிலும் மலையைச் சுமப்பதுபோலான தோள்
களிலும் (பொருந்தச்) சேர்த்துத் தோற்சட்டைகளை யிறுக்கிப் போட்டுக்
கொண்டு, கையிலே வில்லுக்கொண்டு கண்ணிலே நெருப்புத்தோன்ற நடந்து
வருகிற மேகம்போல் விரைந்துவந்த வேடர்கள் எங்கேகள் ௭ - று. 8

பணில் மொத்தபல கரைநிறைந்தபல கவச மிட்டுவெகு துவ
சராய், யணிமயிராககாடி மதகரித்திரங்கள் புலிமுதற்கிரியினளவ
வாய்க், கணிலெதிராச்சுவைகா கரவி லுற்றவைக டுணிபடக்கருவி
யெறியுமக, குணிலெதெதுலக நிறைய வந்தனாகள் கோடி கோடி
கொலை வேடரே.

இ - ன் - கோடானகோடி கொல்லதொழிலைச் செய்கின்ற வேடர்கள்,
சங்குகளுக்கொப்பான பலகரைகளை நிரப்பியிருக்கிற பலவிதமான சட்
டைகளும்ணிந்து அநேகக் கொடிகளை யுடையவராய் அழகிய மயிரகளை யுடைய
காடிகள்-மதயானைக்கூட்டங்கள்-புலிகள்-பன்றிமுதலான அளவிலவாகிக் கண்
ணிலே தோன்றினவைகளும், மறைவில யிருக்கின்ற வைகளும் துண்டங்களா
கும்படிக் கோபித்து வீசுகின்ற குறுந்தடிகளுங் கொண்டு அந்தநாடெல்லாம்
நிரம்ப வந்தார்கள் ௭ - று. 9

வென்றி மததகம் தகக எறிற்றினெடு வெண்மருப்பிலவினை
முத்தமுங், குன்றி முத்துநிறை யொகந் வைத்தகன கோவை மார்பி
னிடையாழவே, பன்றி யிற்பருமருப்பினைத்தொழிலப் யின்ற கண்
டிகைய ணிறநாபிர், கொன்று தினபதுவி ருமபி வந்தனாகுடார
வேடரொரு கோடியே.

இ - ன் - கோடரி கையிலேகொண்ட ஒருகோடி வேடர்கள் வெற்றியைக்
கொண்ட மததகத்தோடுகூடான மதயானைகளினுடைய நீண்ட வெள்ளிய
கொம்பிலுள்ள முத்துகளும் குன்றிமணிகளும் வரிசையாகச் சரிககுச சரியாகக்
கோத்திருக்கிற கணமான கோவைகள் மார்பிலே தொங்க, பன்றியின் கொம்பு
களை அத்துடனேசேர்த்து அழகுபொருநகிய கண்டிகையாக அணிந்து, உயிர்
களைக்கொன்று தினகிறதையே விருமபிவந்தார்கள் ௭ - று.

குடாரம் - கோடரி.

10

பாச மிறறிட விசித்த சங்கிலிகள் பற்ற மததயில முன்றிவெம்,
பூச விட்டனலெ னச்சி னநதுறு புணர்ச்சி யின்மிகுமு ணர்ச்சி

யாய்க், கேச ரிக்குருளை யென்ன ஹ்ளைபயில் கீத வோதைதிசை நாலினும், வீச முற்செலநெ ருக்க முற்றுவரு வெண்சு ணங்குசத கோடியே.

இ - ன். கட்டினகயிறு அற்றுப்போகவும், பூண்டசங்கிலிகள் பொறுத்து விட்டுப்போகவும், தங்களுகளுளே கோபங்கொண்டு வெவவிதான கூச்ச விட்டு நெருப்புபோற கோபிததுக கூடுகின்ற புணர்ச்சியிலே மிகுந்த நினைவுள்ளவைகளாய்ச் சிங்ககூட்டிகள்போல ஊளையிடுகிறபாட்டோசையானது நானுதிக்கிலும் கேட்க நெருக்கங்கொண்டு முன்னே வருகிற வெள்ளைநாய்கள் நூறுகோடி எ - று.

11

அநத ரத்தியெனக்கு ரைததுமுதி ராழி போலுறுமி வார்த டங், கநத ரத்தியுக ரின்று ரபபியிரு கான்ம டக்கியெதிர தாவியே, தந்த மிற்குறுவு கொண்டு பல்பலத யங்க வெங்கனற டங்கனற, சிர கிடச சருவி முனக திததுவரு செஞ்சு ணங்குசத கோடியே.

இ - ன். ஆகியததிலுண்டாகும் இடிபோறகுலைதது முதிர்ந்த கடலைப் போலுறுமி தோல் வாரானது பெரிய கழுத்திலே இறுகும்படிசினது அதட்டி, இரண்டு கால்களையு மடக்கிக்கொண்டு முன்னே பாய்ந்து தங்களுக்குள்ளே வயிரங்கொண்டு அநேகங்கள் விளங்கவும், வெப்பாக நெருப்பு பெரிய கண்களிலே சிந்தும்படி சாடைகண்டு முன்னே வேகங்கொண்டு வருகிற சிவப்பு நாய்கள் நூறுகோடி எ - று.

12

வெண்டை யங்கவடி கண்டை வாரெழிலவி ளங்கு வெங்கன களங்களுந், தண்டை கிண்கிணிசி லமபு ரினறெலி தழங்கி டுங்கடிய தாள்களுந், துண்ட வெண்பிறையி ரண்டு ரினறெதிராது ளங்கவெட டெயிறு மாகவே, மண்ட லங்குழிய வநத ஞாளிபல வண்ண முள்ள சத கோடியே.

இ - ன். வெண்டையங்களும, பலகறைகளும், மணிகளும், தோலவாரிலே அழகுதோன்ற அணிந்த வெவவிதான அனம்பொருந்திய கழுத்துகளும் தண்டை-கிண்கிணி-சிலம்பு ஆகிய இவைகள் நிலைகொண்டு ஒசை முழங்கும்படியான கடினமாகிய கால்களும், துண்டமாகிய வெள்ளைச்சந்திர ரிரண்டுபோலிருந்து முன்னே விளங்குகிற சிங்கப்பறகளுந்தோன்ற பூமி பன்னமாக வந்த பலகிறங்களையுடைய நாய்கள் நூறுகோடி எ - று.

13

வாலச ருண்டுதுனி வாய்வ ளர்ந்துதட மார்ப கன்றிடைசி றுத்துவெந், மேலு யாநதணிசி ரமப ருத்துநெடு வீர வாளையிறி லங்கிட, நாலு கின்றமணி யார மென்றுநெடு நாகி மிர்ந்துதுளி தாழவே, காலு யாந்துகிரவி ளாதது மொய்ததுவரு கரிய நாய்கள் சத கோடியே.

இ - ன். வாலானது சுருண்டும், றுனியானது நீண்டும், பெரிய மாப்பா
னது அகன்றும், இடுப்பு சிறுததும், முதுகுயர்ந்தும், அழகான தலைபருத்தும்,
நீண்ட வீரவானபோற் சிங்கப்பறகன் விளங்க, தொங்குகின்ற மணி மாலையைக்
கடித்து மெனறுகொண்டு நெடியநாகு நீண்டும் இளைப்புத்தோன்ற கால்கள்
உயர்ந்து நகங்கள் வெளுத்த நெருங்குவருகிற கருநாய்கள் னாறுகோடி எ - று.

றுனியாய் எனபதற்கு, முனவந்த முகமெனக் கோடலுமாம். 14

நிலைபெ யாநதுலவு நீல மால்வரைக ணிகரெ னப்பிடரி னுகரி
மீஇத், தலையி நககியகல் வாயில வெண்ணுரைத யங்க நாமுழயி நங
கவே, யலையெ முஞ்சலதி யொலியெ னககதறி யணிக ருமபகடி.
முக்கரீள், வலைக ஞநதிரையும வாரும வன்கயிறும வந்த வன்சகட
னநதமே.

இ - ன். தங்கள் நிலைகளைவிட்டுச் சஞ்சரிப்பனவான நீலமால்வரைகளை
ஒப்பென்னும்படி, பிடரியிலே றுகத்தடியை கிறுத்தித் தலையைத் தாங்கிக்
கொடுத்து அகன்றவாயிலே வெள்ளை றுகங்கள் விளங்க நாகு முழுவீளத்தொங்க
அலைகள் கிளருகின்ற கடலோசைபோல் முழங்கி அழகிய கறுத்த எருமைக்
கடாக்க ளிழுத்துக்கொண்டுவர, நீண்ட வலைகளும், திரைகளும், தோல வார்
களும், வலிதான கயிறுகளும் கொண்டுவந்த வலிய வண்டிகள் அநேகங்கள்
எ - று. 15

இமையமந் தரமு தற்ற டங்கிரியு மிதளி டைப்படு சுரங்களு,
மமையும் வேடுவர னந்த கோடியர ணைநது மேருவரை யனனதோர்,
சமைய மண்டபரி நைநதி ருந்ததிரி சங்கு மைநதனைவ னாககியே,
யெமைய னைத்தபணி விடையு ரைத்தருள்க வென்று மண்பிசையி
நைஞ்சினார்.

இ - ன். இமையகிரி மந்தாகிரி முதலான பெரிய மலைகளிலும், இந்
தலைகளுக்கு நடுவிலுள்ள பாலை வனங்களிலும் சஞ்சரிக்கின்ற அநேக கோடி
வேடர்கள் வந்து, மேருமலைபோலவதான ஒருவகைச் சபாமண்டப கிரமப்
கொலுவிருந்த திரிச்சங்கு புத்திரான அரிச்சந்திர மகாராஜனைக் கண்டு
வணங்கி, எங்களை வரவழைத்த பணிவிடைக்கு உததரவு கொடுத்தருள வேண்டு
மென்று பூமியிலே படிய வணங்கினார்கள் எ - று. 16

சிங்க மாண்புலி பன்றி மான்மரைத் திரண்ட ணைநதுதிரு நாடுடலா
மெங்க ணும்பாவி வந்து தண்பயிரி யாவை யுங்கெட வழித்தலா
லங்க வற்றைவதை செய்வதற்குமைய னைத்த னன்கடித்து சென்மென
வுங்க ஞக்குதவி யாக யாம்வருத லுண்டெ னப்பல வுணர்த்தினான்.

இ - ன். நமது திருநாடு முழுதுஞ் சிங்கங்கள் - யானைகள் - புலிகள் - பன்றி
கள் - மான்கள் - கானகத்திரைகளாகிய இவைகளெல்லாம் திரண்டு கூடிப்
பரவி வந்து குளிர்த்த பயிர்களெல்லாம் நாசமாகும்படி அழித்ததனாலே அவை

கையெல்லாம் கொல்லுதற்காக உங்களை வரவழைத்தேன். நீங்கள் சீக்கிரம் போங்களுமே சொல்லிப் பின்னும் உங்களுக்குத் துவியாக நானுஞ் சேனைகளுடனே வருகிறேனென்று பலவகை வார்த்தைகளுக்குச் சொன்னான் எ - று.

முன்ன டக்கவேள வான - யாபரண முற்றம் வேடுவாத மககனரித், தன்ன வர்க்குள்ளே நல்கி மன்ன பாகனது போனபின் மைச்சமை, லொண்டெ லிப்பவ விசைபது நீர்ப்பது சேனை யோடிவிது சென்றொருத், தனை மத்திடைபு குதுதி மெய்தையல வைகுமிட மெய்தி றுன.

இ - ன். வலகிரபரணங்கள் முழுதும் அந்த வேடுவர்களுக்குச் சொடுத்து முன்னே போவதென்று உதரவு செய்து, அவர்கள் அந்தச் சமையம் மண்டபத்தைவிட்டுப் போனபின்பு, மந்திரிகளைப் பார்த்து நீங்கள் நம்முடைய சேனைகளுடனே போகும் வழிபே சுதமே விரைந்து போங்களுமென்று கூறி, தன் பதிவிரதா சிரோமணியான சந்திரவதி யிருக்குமிடமாகிய ஆரணமனைக்குள்ளே போனான் எ - று. 18

காரிய காமுகம் விரித்தது நெதுவரி கவச மிடமுமணி முடிதரித், தரிய வெற்றியுடை வாள யிறசுரிகை யரைய முத்திவயி ரவிதரும், பெரிய பொறசிலையெ நெது வாளிபல பெய்த தூணி*புற மெய்தவே, தெரிவை யாகுகமசி யுடன்வ ரக்கடிது சென்று தேரின்மிசை யேறினான்.

இ - ன். கீலச் சலடைமும், நீல வலபிரமும் விரித்தது உடுத்திக்கொண்டு இமக்கைக் கட்டுந் தகசமும் போட்டு, இரதசின்கிரீடமுஞ் சூட்டி, அருமை யான ஜபரணத்தொண்ட உடைவாளும் - வேலும் - பாணமும் - இடையில கட்டிக் கொடுத்த பெரிதான பொமைமடமாயிருக்கிற வில்லுங்கொண்டு, அரபுகளிலாக மடங்கக்கொண்டிருக்கிற கூடும் முதுகிலே பொருந்தக் கட்டி, பெண்களுக்காகியான சந்திரவதி கூடவர, விரைவிலே போய்த தேரின்மே லேறினான் எ - று. 19

சோனெ முந்தவென வந்தெ முந்தனகு டைத்தி ரடகடை யுகத்திலந னானெ முந்தகடல் போல வெங்கணுந் நடந மன்னவர் பெரும்படை வானெ முந்தகட ரெண்டி சாமுகம் மைத்த மாமுதி நெருக்கியே தூனெ முந்தன கயங்கள் சென்றன தூரங்க முந்தற நடநதவே.

இ - ன். கிரகங்கெல்லாம் ஒருசேரக் கூடினாற்போலக் குடைக் கூட்டங் கண்டது கூடன. யுகமுடிவிலே பொங்குகின்ற கடல்போல அரசர்களுடைய பெரிய சேனைகள் எங்கும் நெருங்கி நடந்தன. கறுத்த மேகங்கள் நெருங்கிக் கொண்டிருப்பின் எட்டித் திகிலுந் தோன்றாமல் மறைந்தன அந்தச் சேன தூளிகள் கிளம்பின; யானைகளுக்குச் சென்றன; குதிரைகளு முன்னே நடந்தன எ - று. 20

கோட கந்தருவி லாழி யுங்கரட குஞ்ச ரந்தருவி லாழியு
மாட கக்கவரி யுஞ்செ நிறதுபகி ரண்ட கோளமு மறைந்திட
மாட வீதிகள் கடந்த செம்பொன்மதில் வாயில் விட்டகல நன்சாரிபே
வேடர் சேனையொடு கூடி னுனமுத வேலை மைக்கடலில் வீழ்தலன்பால்.

இ - ன் குதிரை வாயிலே வருகிற றுரையும், மதத்தைச் சந்தித்த
யானை வாயிலே வருகிற றுரையும், பொற்காமபுள்ள சாமரங்களும் நெருங்கி
வெளியிலுண்டான அண்டகோளமு மறைந்துபோம்படி உயர்ந்திருக்கிற மாட
வீதிகளைக் கடந்துபோய், செம்பொன்மயமான மதிலையுடைய கோட்டை
வாயிலையும் விட்டுத் தூரப்போய் பறந்தலானது கருங்கடலிலேபோய்க் கலப்
பதுபோல் முன்சென்ற வேடர்கள் சேனைகளுடனே (அரசன) போய்க்
கூடினுள் எ - று. 21

சிலையெடுத்தபுய மன்னனைத் தொழுது சென்று வேடுவர் பரந்தாரீ
ளிலையெடுத்தமலர் வானி யுமவயலு மகழி யுடுபாழில் டங்கலும் [க்
விலையெடுத்தருகு திரைவளைத்துமணி வாரொ முகையிடை டவென
கலையுழைத்திரைகள் கடமை பன்றிபுலி கரடி சிகராரிகு லந்தர்ப்ப.

இ - ன் வில்லைக்கொண்ட கோளையுடைய அரிசந்திர நகராஜனை
வணங்கிக் கொண்டுபோய் வேடர்கள் எங்கும் பரவுதலாய் நீண்ட அலைக்கோக்
கொண்ட தாமரைக் குளங்களிலும் வயல்களிலும் - அகழ்களிலும் - அழகிய
சோலைகள முதலான எல்லா விடங்களிலும் வல்ல கட்டிடப் பக்கத்திலே
திரையும் உளைத்து மணிவாரிகளையும் ஒழுங்காகச் சேர்த்து அவ்விடங்களிலே
நின்ற கூடுவன்று யிருக்கக்களபே சென்சைட்டர், உடனே கலைமாள் - புள்ளி
மான கூட்டங்களிலும், கடமைகளும் - பன்றிகளும் - புலிகளும் - கரடிகளும் -
சிங்கங்களும் வந்துகூடின எ - று. 22

ஏன மெண்குபுலி யாளி சிங்கமந்த யானை சம்பமுழைப் வாய்மரை
நான மோரிகட மாவ முங்கிரலை நானி யூகமெலி யாகணில
கான மேதிவரை யாடு மெபுமுயல் காலவி சைத்திட கலந்தன
வான கத்திடை பறந்தெழுந்தபல வனசிதைப் பறவை வாகக்கீழ்.

இ - ன் பன்றிகள் - கரடிகள் - புலிகள் - யாளிகள் - சிங்கங்கள் - மதயானை
கள் - நரிகள் - மான்கள் - புலவாயின - மரைகள் - சவவாது பூனைகள் - ஒரிகள் -
கடமைகள் - ஆமைகள் - கலைமாண்கள் - பழுகு பூனைகள் - நெருங்குகள்கள் - எலி
கள் - காட்டுப்பசுக்கள் - அணில்கள் - காட்டுருமைகள் - லரையாடுகள் - உடுப்பு
கள் - முயல்கள் - கால்கைக்கொண்டு அவ்விடத்தே வந்துகூடின. எ - று. 23

வட்ட மாகவரி விறகு வித்ததுவாய் மன்னர் விட்டபல வன்சரம்,
பட்ட மாவின்மவி முந்து முன்றுடல் பதைத்தி றந்தன வந்ததமாற்,
நெட்ட வேல்துணி லெறிந்து வேடுவர் துணித்த மாவின் மனந்த
மால், விட்ட ஞானிகள் கடித்தி முத்திட விழுந்த மாவின் மனந்த
மால்.

156 அரிச்சந்திரபுராண மூலமும்-உரையும்

இ - ன். வெற்றிகொண்ட அரசர்களை வளைவாக நீண்ட வில்லைவளைத்து எய்த வலிதான அம்புகள்பட்ட மிருகங்கூட்டங்கள் விழுந்துழன்று உடம்புகள் பதைபதைத்துச் செத்தவைகளேனாம். வேடர்கள் கையிலேகொண்ட வேல்களையும் - வளைதடிகளையும் வீசி துண்டுசெய்த மிருகங்களேனாம். இவ்வேடர்கள்விடுகின்ற நாய்கள் கடித்திழுக்கவிழுந்த மிருகங்களேனாம் எ - று. 24

தண்ட-லைப்படுவி லங்கி னிறபடுச ரங்க ஞ்ருதுணிசி ரங்கஞ்ருந், திண்டி றற்குமரா மண்ட லததலைவா செங்கை யிற்செறிவி லுண்டை யும், விண்ட லத்திலுயா வனசி றைப்பறவை மீது பட்டுயிரி ழுநது போய், மண்ட லத்திலிட மினறி யெத்திசையும வநது வீழ்வனவ னநதமே

இ - ன். காட்டில்லபுள்ள மிருகங்கள் மேலே பட்ட அம்புகளும், அறுபட்ட தலைகளும், மிக வலிமையையுடைய வீரர்களும், மண்டலிகார்களும், சிவந்த கையிலேகொண்ட வில்லினுண்டைகளும், ஆகாயத்திலுயர்ந்து பறக்கின்ற வலிய சிறகுகளையுடைய பட்சிகள்மேலேபட்டு உயிரினைவாகிப் பூமியிலே எந்தத்திகிலு மிடமிலாமல் வந்து விழுவன அனேகம் எ - று. 25

வேல்கள பட்டவொரு கோடி கோடிவிறல் வில்லு மிழ்நதசடு பலகொடுங், கோலகள் பட்டவொரு கோடி கோடியெறி குணில் கள் பட்டவொரு கோடிதேர்க, கால்கள பட்டவொரு கோடி கோடியெறி கவனு மிழ்நதபல கறகள்பட், டோல மிட்டவொரு கோடி கோடிசிலை யுண்டை பட்டவொரு கோடியே.

இ - ன். வேல்கள் பட்டுவிழுவன ஒரு கோடானுகோடிகள், பலங்கொண்ட வில்லினின்றும் விடுகின்ற சிவவதான வெவவிய அம்புகள்பட்டு விழுவன ஒரு கோடான கோடிகள், வீசுகின்ற வளைதடிகள்பட்டு விழுவன ஒரு கோடிகள், தேருருளைகள்பட்டு நகருவன ஒரு கோடான கோடிகள், வீசுகின்ற கவணினின்றஞ் செவலுகிற பல கறகள்பட்டுச் சபுதித்துக்கொண்டு விழுவன ஒரு கோடிகள் எ - று. 26

துடைக ளற்றன சிரங்கள் பற்பல துணிநது வீழ்நதகை துமிழ் நதன, விடைக ளற்றகுட ரோடி யற்றனவெ முநது தாவுமடி யற்றன, நடைக ளற்றன நிணநதெறித்தன நாமபு மூளைகள் கழனறன, கடையு கத்திலெழு கடலெ னககுருதிக கனமீ துறவெ முநததே.

இ - ன். அநேக மிருகங்கள் துடைகளறுபடலாயின, தலைகளநேகங்களாகத் துணிபட்டு விழலாயின, கைகளறுபடலாயின, குரங்குகள் இடுப்புகளறுபடலாயின, ஒடியோடிக் குடல்களறுபடலாயின, எழுந்து தாண்டுகிற கால்களறுபடலாயின, நடைகளேயுந்தன, கொழுப்புகள் சிந்தின, நாமபு மூளைகளும் சிந்தின, இப்படியாகுமோது யுகமுடிவிலே பொங்குகிற கடல்போலிரத்த சலம் ஆகாயத்தை யளவுமபடிப் பொங்கியது எ - று. 27

அலினு டற்களிற் றனிம டிநதுபிடி யகலவ தற்கும்வழி யற்றன
புலியு டன்காடி யுழைம டிந்துகலை போவ தற்குமவகை யற்றன
யெலியெ முங்கணிலி றநதி றநதுமுய லேகு தற்குமிட மற்றன
வலிய சிங்கமுட னுளி யிற்றுமரை வருவ தற்குநெறி யற்றவே.

இ - ன். இருன்போல்வதான சரீரதையுடைய யானைகள் மிகவுஞ் செத
துப் பெண்ணுனைகளோடுவதற்கும வழிகளில்லையாயின, புலிகளுடனே காடி
களும் - மான்களுமிற்று கலைமாற்றெதற்கு இடமில்லையாயின, எலிகளும் -
அணில்களும் 'செததுச்' செதது முயல்போகுதற்கு இடமில்லையாயின, வலிமை
கொண்ட சிங்கங்களுடனே ஆளிகளுமிறநது மரையான செலலுதற்கு வழியு
மில்லையாயின எ - று. 28

பட்ட பட்டவை யெடுத்தது வேடுவர் பருதத கடடைக ளடுக்கியே
சுட்ட சுட்டதகை தின்று தினுறு குணங்கி னமபல பிணங்கவே
மட்ட ரபபருகி யிட்ட ளித்திலாம டிகக ளிறபுனல ருநதியே
யிட்ட மாலே புனை மன்னா மன்னவனி ருநத சூழலிடை யெய்தினார்.

இ - ன். அப்படிச் செததுக்கிடக்கிற மிருகங்களை வேடர்கள் எடுத்துக்
கொண்டுபோய், பருதத விறகுக்கட்டைகளடுக்கி அவற்றைச்சுட்டு மாமிசங்
களைத்தின்று (மீண்டும் மீண்டும் நாட்டுக்குப்போவதாகக்) களையு மிக்க
குடித்து, (அச்சுவெறியினாலே) தம்முடனகூட உறுமிக்கொண்டு கிறகிற நாய்
கூட்டங்களுக்கும் (மாமிசம்) கொடாமல், குளங்களிலேபோய் விடாய்கொண்டு,
நீரைக்குடித்துக்கொண்டு, சந்தோஷமாக மாலேபுனைந்த இராஜாதிராஜனுன்
அரிச்சந்திரானிருக்குமிடத்திற்கு வந்தார்கள் எ - று. 29

இவ்வி டததுளவி லங்கி றநதவெறி வேலபி னுழைத்துமவலை பீறி
யும், வெவவி டககணைக டபபி யுஞ்சிலவி லங்கு போனவுள வாயினு,
மவ்வி டத்தினின டபப தோவடவி புருவ தோநகரி யணைவதோ,
வெவவி டத்தினிது சோது மெனறவாவி ளமப மன்னவனி யமபு
வான்.

இ - ன். (ஐயனே!) இந்தக்காடிலுள்ள மிருகங்களெல்லா மிறந்து
போயின, இனி நான்களெறிந்த ?வலுக்குததபபியும் வலைகளைக் கிழித்துக்
கொண்டும் வெப்பமான விஷசலமுட்டின அம்புகளுக்குத் தப்பியும் சில
மிருகங்க ளோடிப்போனவைகளுள்ளன, ஆனாலும் நான்கள் அவைகளோடிப்
போன இடங்களுக்குப் போகிறதா? அல்லது நான்களிருக்கிற காட்டுக்குப்
போகிறதா? அயோத்தியாபுரிக்குக் கூடவருகிறதா? மறநெந்த இடத்துக்குச்
செவ்வனேபோகிறதென்று அந்த வேடர்கள் கேட்க அதற்கு அரிச்சந்திர மகா
ராஜன் சொல்லுகிறான் எ - று. 30

சென்ற சென்றதிறை தேடாம யாரினிது சென்று திண்டிறல
விலங்கெலாம், கொன்று கொன்றவைமு டிநத பினவருக லாகுமுன

னியகு றிப்பெனக, சென்று தேரின்மிசை யேறி யேயிறைவ னேக லுங்கழலி றைஞ்சியே, நின்ற வேடுவர்பெ ரும்ப டைத்திரணெ ருங்கு கானிடை பரந்தவே.

இ - ன். மிக்க பலததையுடைய அந்த மிருகங்கனெல்லாம் போகின்ற திசைதோறும் நாமும் ஜயங்கொண்டு சென்று, அவற்றைக்கொன்று யாவும் இறத்தயின்பு வரத்தகும. இதுவே நான்கொண்ட சுருத்தென்று அரசன தேரின்மேலேறிச் செல்லுமபோது, கூடநின்ற வேடாகருடைய பெரிதான சேனையுடைய அந்த நெருக்கமான காட்டிலே எவரும் பரவின எ - று 31

அரிபி எந்தகரி பிளிறு மோசையிவை யறிது மென்ற னுகியடை குவார், கரிக வாரத்திரள் விளவி னன்கனிக முன்ற வென்றவனெ ருங்குவார், வரிநெ மெபுலிபி டித்தி டக்கதறு மானெ னசகிலைவ ணக்குவார, பரும ணற்கிழிய வுழுத வோதையிவை பனறி யென்ற விடை துன்றுவார்.

இ - ன். சிங்கங்கள் கொல்லான யானைகள் கத்துகிற ஓசையாகிய இவ வித குறிப்புகள் தெரிந்துகொண்டு போவோமென்று கிட்டிநெருங்குவார்கள்; யானைகளுண்ட திரட்சியான விளவினுடைய நல்லபழங்கள் பெய்து கிடக்கின்ற னெனவென்று அவ்விடங்களிலே நெருங்கிச் செல்வார்கள். வரிகளையுடைய நீண்ட வேகைகளை பற்ற அவற்றினவாய் லகப்பட்டு மானகள் கத்துகின்றன வென்று வில்லவளைப்பார்கள். பருத்த மணற்றரைகள் பன்னமாகக் கிணடுகின்ற பன்றிச்சப்தங்கள் எவையென்று அவ்விடங்களிலே நெருங்குவார்கள் எ - று. 32

குருக லமபுமொலி யிதுத டாகமிது குஞ்ச ரங்கள்கர மொண் டுநீர், பருகு கின்றவொலி யிதுவெ னக்கடிது பற்று வாரநெடிது சுற்றுவார, சருக லமபுமொலி செவியு ணாரத்திரலை தானெ னக்கடிது தாவுவார, முருக லாரதபொழி லலைவ தாகமென முருது வாரபகழி சிந்துவார்.

இ - ன். வெள்ளைக்குருகுகள் சப்திக்கின்ற சப்தமிது. குளமிது. யானைகள் துக்கையினாலே நீரைமொண்டு குடிக்கிற சப்தமிதுவென்று விரைவிலே போய்த் தொடருவார்கள். அதிகமாகச் சூழ்வார்கள். மரச்சருகுகள் காய்ந்தொலித்த ஒலியைக் காதின்கொண்டு இரலை மாடுகளைச் சேருவதுவென்று விரைவிலே தாண்டிச்செல்வார்கள். மணம்விரிகின்ற சோலையிலே ஆவிகம சஞ்சரிக்கின்றதென்று முன்னே செல்லுபவராய் அமபுகளை விடுவார்கள்.

மறை - ஆவிகம - கானக்கருதிரை இவை ஒருபொருள். ஆவிகம, ஆகமென கின்றது இடைக்குறை. 33

மயினமு முக்கமிது கிளிமு முக்கமிது வாரு மெனறுசில ரோடு வார், குயின்மு முக்கமிது சிவலமு முக்கமிது கூட வாருமென நாடு வார், வெயிலெ றிந்ததுவி ளங்கு மாமணியின் வேக நாகமென நீடு

வார், துயிலு ணர்ந்தநெடு மரைக விதத்திது தொடர்வ மென்றுப லர் கூடுவார்.

இ - ன். இது மயிலோசை, இது கிளிச்சததம் வாருவனென்று சிலரேப ரோடுவார்கள். இது குயிலோசை, இது சிவல காதையோசை, பின்னொடர்ந்து வாருவனென்று சிலரோடித தேடுவார்கள் இதோடுவெயிலொளி வீசுகின்றது, விளங்குவதான பெரிட இரகதினத்தைபுடைய வேகவகொண்ட பாம்பு இது வென்று நெடுந்தூரஞ் செல்லுவார்கள். இது தூங்கித் தெளிந்துவருகிற நீண்ட மரை முழங்குகின்ற திவவோசை, அதன்பின்னே தொடர்ந்து செல்லுவோ மென்று பலரும் குமுட்கூடுவார்கள்.

34

குன்று குன்றுதொறு நீல மேயியகு ளாதொறுங் குளிர்வ னந தொறும், சென்று சென்றடிதொ டாநத டாநதுபல திககி னுஞ்செ றிவி லங்கெலாம், கொன்று கொன்று குவை செய்தெ ரிததிடுகொ டங்க னற்படுகொ முநதரை, தின்று தின்றுபுன லுண்டு வென்றி புனை திண்பெ ருமபடை நடநததே.

இ - ன். மலைகளுள்ள இடங்கள் நுழுதம் நீலமலாகள பூதத குளங்கள் முழுதம் குளிர்த காடுகள்முழுதம் போயப்போய், மிருகங்களின் காலடி பிடித்துத் தொடர்ந்து, பல திசைகளிலு நெருங்கின. மிருகங்களை யெல்லாம் கொன்று கொன்று குவியல்செய்து எரிக்கத்தக்க கொடுமையான நெருப்பிலே சுட்ட கொழுப்பு மாமிசங்களைத் தின்று தின்று (தாங்குகொண்டு) நீரைக குடித்துச் செயங்கொண்ட பலமான பெரிய சேனைகள் அக்காட்டுகளுள்ளே சென்றன எ - று.

35

இரவி னிறபெரிதி ருண்டு சூன்மழையி ருண்டு துன்றியுல கெங்கணும பரவி யெய்தகளை யெதிராவ ருமபடிப டாநத முண்டகவி ரும்பினுற் றரவி னங்கரடி புலிகள் பன்றிகள் முங்கு டிம்பெலிம டங்கலமான் கரவி லுறறிதனு ளுறையு மெனறெயினா காடெ லாமெரி பரப்பினார்.

இ - ன். அந்தக் காட்டிடமெல்லாம் இராதிரி காலத்திலும் அதிகமாக இருண்டு கர்ப்பங்கொண்ட மேகங்கள்பாலவு மிருண்டு நெருங்குதலாய் பரவி, எய்த அம்பு எதிரிட்டு மேலவருமடியாகப் பரவின முளளுக்காட்டுப் பக்கத் திலேபோய் அவருள்ள பாம்புக கூட்டங்கள் - கரடிகள் - புலிகள் - பன்றிகள் - ஆமைகள் - உடுமபுகள் - எலிகள் - சிவங்கன் முதலான மிருகங்கள் ஒளிதது மறைவாய் இக்காட்டிலே சஞ்சரிக்குமென்று வேடாக ளந்தக் காடெல்லாம் நெருப்பை மூட்டினார்கள் எ - று.

36

சண்ட வெநதழலப சிததமுன்றுலகு தன்னை யுண்ணவெழு தன் மைபோல், கண்ட மொன்பதுமெ ரிரதிடத தெறுக டங்கொழும பொறிகள் சிந்தின, கொண்ட விற்புகைப ரநது சுற்றினகொ முருசு டர்ப படுகொ முநதுபோய், அண்ட முதறனப ரநத தநதரம தற்கு மப்புறமெ முநததே.

இ - ன். அப்போது வேகத்தைபுடைய வெப்பமான நெருப்புத் தனக்குப் பசியுண்டாகிக் கொடுத்தது உலகமெல்லாம் புசிக் க எழுந்தாற்போல நவகண்டங் களு மெரியச்சுடுகின்ற கடுமையான செழுமையுள்ள பொறிகள் சிதறலாயின, மேகங்களைப்போற் புகைகளை கமமிப் பரவி எவவிடத்துஞ் சூழ்தலாயின நெருப் பிலுண்டாகிய கொழுந்து சென்று ஆகாயமெல்லாம் பரவின, (அதனாலுண் டான) புகையானது ஆகாயத்துக்கு அப்பாலுங் கிளர்ந்து சென்றன எ - று. 37

சுட்ட செநதழலில் வெந்து வெநதுடல்சு ருண்ட பற்பலவி லங் கினம், கட்டுபாசமது விட்ட ஞாளிகள்க டித்திடச் சிலக ழிந்தன, கெட்டழிநதுநிலை யற்று மீமிசைகி ளர்ந்தெ முநதுகுதி கொண்டு போய், விட்ட மாமுனியி ருநத சூழலில்லெ ருண்டு சிற்சிலவி முந் தவே.

இ - ன். அநேககோடி மிருகக்கூட்டங்கள் அப்படிச் சுடுகின்ற சிவந்த நெருப்பினாலே வெந்து வெந்து உடலெல்லாம் சுருண்டன, கட்டின கயிற்றை அவிழ்த்துவிடலான நாய்கள்போய்க் கடிக்க மிருகங்கள் இறந்தன, சிலசில மிருகங்கள் தமது நிலைகுலைந்து இருக்க இடமில்லாமல் மேலேகினம்பி உயர் ன்து தாவிக்கொண்டுபோய்த் தங்களை அணுப்பின பெரிய விசவாமிததிர் முனிவ ரிருக்கிற இடத்திறகுப் போய்ப் பயந்து விழுந்தன எ - று. 38

மட்டி லாதனவி டுத்த னம்மவன்வ தைததனன் கொலிவ னத் திலே, படடி லாதனவெ ருண்டு வநதனவெ னசசி னம்பதை பதை ததிட, விடடி லாவினைவி னைப்பல யானெனவெ ருண்டு விட்டவெரு வெவ்விவந, கெட்டி லொன்று வரல் கண்டி லேமெனவி ருநதமாமு னியி ரங்கினுன்.

இ - ன். அங்கிருந்த பெரிய விசவாமிததிர் முனிவர் அமயிருகங்களைக் கண்டு அளவில்லாத மிருகங்களை விட்டோமே அவைகளை யெல்லாம் அரிச்சந் திரான இந்தக் காட்டுக்குள்ளே கொன்றுவிட்டானே? சாவாத மிருகங்க ளல்லவோ பயந்து இங்கே வாலாயினவென்று கோபத்தினால் துடிதுடித்து, அக்கோபத்தை ஒருவகையே நீங்கியில்லாத செய்கையை யான உண்டாககு கிறேனென்று சொல்லிக் கோபித்தது நானனுப்பின அனேகமான கொடிய ம்ருகங்களில் எட்டிலெருபங்கூட இவகே வருவதாகக் காணோமெயென்று மிகவுங் கிலேசுத்தா எ - று. 39

கலீநிலத்துறை

கலங்க லென்றுநீர் கரத்தினுற் கௌசிக னமைத்து விலங்கி னங்களை நோக்கநீர் வினைவினை த ததுவும அலங்கன் மனனவன் வதைதத்து மாருயிர் வருநத நலங்கி வநதது நவிலுமென றுரைத்திட நவிலும்.

இ - ன். விசுவாமித்திரர் மிருகங்களையெல்லாம் பார்த்து நீங்கள் கலங்க வேண்டாமென்று கையாலமையச் செய்து, நீங்குபேரய் நாட்டை அழித்ததும் அதற்கு வெற்றிமால்கொண்ட அரிச்சந்திரன் கொன்றதும், உங்களுடைய அருமையான உயிர் வருத்துதலால் கொந்து இங்கே வந்தது முழுதும் சொல்லுகளென்று கேட்க மிருகங்கள் சொல்வத் தொடங்கின ஏ - று. 40

கான டுங்கிடக் கண்புனல் சொரிந் திடக கழுத்தின்
மேன டுங்கிட மெய்யெனா நடுங்கிட வீசம்
வான டுங்கிட மறவியைக் கண்டமன் னுயிரே
போன டுங்கிமா முனிவனைப் போற்றியே புகழும்.

இ - ன். கால்கள் நடுங்கவும், கண்களிலே நீர் சிந்தவும், கழுத்துக்கு மேலான தலைநடுங்கவும், உடம்பெல்லாம் நடுங்கவும், வீசுகின்ற வாங்கள் நடுங்கவும், யானைக் கண்ட மிகுதியான உயிர்கள் நடுங்குவனப்பால் நடுங்கி, விசுவாமித்திர முனிவரைப் பார்த்துத் துதித்துச் சொல்லவாயின ஏ - று. 41

சென்ற னஞ்செழும் பயிர்களு முயிர்களுஞ் சிதைத்து
நின்ற னம்மெமை நெடுமுடி மன்னவ னோநது
கொன்ற னனபிழைத் தெய்தினஞ் சிலகில குறைபுழ்
என்ற வாலிரிந தெய்திய விலங்குக ளெல்லாம்.

இ - ன். ஓடிவந்த மிருகங்களெல்லாம், நாங்கள் போனோம்! போனவுடனே அங்குள்ள செழுமையான பயிர்களையும், அவைகளைக் காகுகின்ற உயிரகிலையும் அழித்துக் கொன்று திரிந்தோம்; பின்பு, ஏவைளை அந்த நீண்ட கிரீடாதி பதியான அரிச்சந்திரன் வந்து கொன்றான்; அதற்குப் பயந்த நாங்கம் தப்பித்து வந்தோம்; வராம லங்குள்ள சிலதும் இந்நோததுகளுள்ளே குறைதலாய்ப் போகுமென்று சொல்லின ஏ - று. 42

என்று கூறிடக் கெளகிக னெரியெழ விழித்தது
நன்று நன்றென நகைத்துக்கை நாசியிற் சேர்த்தது
வென்றி வேந்தனை வெல்வது கருதியோர் வீரப்
பன்றி தன்றவப் பெருமையா விமைப்பினிற் படைத்தான்.

இ - ன். என்று அம்மிருகங்கள் சொன்னவுடனே விசுவாமித்திரர் கெருப் புத்தோன்றக் கண்களைத் திறந்து பார்த்தது, கல்லது கல்லதென்று கிரித்துக் கையை மூக்கின்மேலே வைத்து, செயங்கொண்ட அரிச்சந்திரனை வெல்வதாக எண்ணி ஒரு வீரத்தையுடைய பன்றியைத் தனது தவப் பெருமையிலே ஒரு கண்ணோததுகளுள்ளே சிறுத்தித்தான் ஏ - று. 43

பொன் னிறததுமெய் வெண்ணிறத துகிர்புட்ப ராகம்
நன்னி மக்கண்ட நாலுகா லுஞ்செழும பவளம்
சென்னி மத்தகண் செம்மணி செழுமுகம் பச்சை
அன்னி மக்குர லீலம்வச்-சிரத்தெயி மதற்குடி

இ - ன். பொன்னிறமான உடம்பும், வெண்ணிறமான கண்களும், புட்பரீகம்போல் கல்ல கிறமான கழுத்தும், செம்பவனம்போல் கான்கு கால்களும், மேககிறமான கண்களோ சிவந்த இரத்தினம் போலவும், செழுமையான முல்மோ பச்சை கிறமாகவும், இருணிறமான உரோமமோ நீலமாகவும், வயிரம் போல் பற்களும் அதற்குண்டாயின எ - று. 44

வயிற்றி னாற்பெரு மண்புவி மறைபட மறைக்கும்
எயிற்றி னாலுயர் விண்புவி யேழையு மெடுக்கும்
கயிற்றி னாலுயிர் கனாந்திடு காலனைக் கலக்கும்
பயிற்றி னாற்பினை யென்செயா தப்பெரும பன்றி.

இ - ன். அது தன வயிற்றிலே பெரிதான மண்ணுலகமெல்லா மறையும் படி மறைக்கவல்லது; கொம்பினாலே உயர்ந்த ஆகாயத்தையும், உலக மேழையு மெடுக்கவல்லது; பாசத்தினாலே உயிரைப் பிடிக்க வருகின்ற யமனையும் கண்கச் செய்யவல்லது; இப்படி யமனையும் கலக்கச் செய்ய வல்லதானால் இனி என்னதான செய்யமாட்டாது அந்தப் பெரிதான பன்றி எ - று. 45

அப்பெ ருங்கொடும் பன்றியை யருநதவ னோக்கி
எப்பெ ருமபடைத் தலைவரு மெயினரு மிறக்கத்
தப்ப ரக்கொலை செய்தரிச் சநதிரன் மன்றை
இப்பெ ரும்பொழில் கொணர்நதுநீ போவென விசைத்தான்.

இ - ன். அப்படிப்பட்ட பெரிய கொடுமையுள்ள பன்றியை அரிதான தவத்தையுடைய விசுவாமிததிரா பார்த்து, எங்குமுள்ள பெரிய சேனாதிபதி களும், வேடர்களும் சாவுமபடி தப்பாமற் கொன்று, அரிச்சந்திரனை இந்தப் பெரிதான காட்டுக்குள்ளே ; தொடர்ந்துவருமபடி கொண்டுவந்து விட்டு நீ அப்பாற போவென்று சொன்னா எ - று. 46

என்று கூறிட் விருடியை வணங்குகென டெயிற்றால்
குன்று நீறெழு வெற்றிநீள் குவடெலாங் குறைதது
நின்று நின்றுசென கண்களா நெருப்புக் விழித்துச்
சென்று சாடிற்று மன்னவன் சேனையைச் சிதற.

இ - ன். என்று சொன்னவுடனே அந்த முனிவரை வணங்கிக்கொண்டு நீண்ட கொம்பினாலே மலைகளெல்லாங் துளாகக் குத்தி, உயர்ந்த மலைச்சிகரங் களையெல்லாம் பொடிப்பொடி யாககி, அங்கங்கே நிலைகொண்டு சிவந்த கண் களிலே நெருப்புச் சிந்த திறந்த பாதத்துப்போய் அரசன சேனைகளெல்லாங் சிதறி யோடுமபடி அடித்தது எ - று. 47

தலைக ளற்றிடத் தடங்கர மற்றிட வீரர்
குலைக ளற்றிடக் குஞ்சர மற்றிடக் கொலைஞர்
சிலைக ளற்றிடச் செஞ்சர மற்றிடத் தினைகள்
வலைக ளற்றிட வெற்றிற்று மாயவ ராகம்,

இ - ன். அந்த மாயாருபமான பன்றி, தலைகனறுப்படவும், நீண்ட கைக னறு படவும், வீரர்களுடைய ஈரற்குலைக னறுப்படவும், யானைகள் சாவவும், கொலை வேடர்களுடைய வீரர்கள் முறியவும், செவ்வையான அம்புகள் முறியவும், திரைச் சீலைகளும், வலைகளும் கிழிபடவும் சாடியது ௭ - ௫. 48

பிள்ளை மீரலும் பித்தூரீள் குடர்களும பிளக்கத
தாளு நெஞ்சமு மற்றிட முடுவலைச் சாடி
ஆளு மற்றிரு தோளுமற நகையிற் பிடித்த
வாளு மறறிட வெற்றிறறு மாயவ ராகம.

இ - ன். அந்த மாயப்பன்றி, வயிறும், ஈரலும், பித்தும், நீண்ட குட்களும் சரிய, காலும், மார்பும் ஒடிந்து பிளக்க, நாய்களைக்கொன்று வான் வீரரும் சாவ, அவ்வீரர்களுடைய இரண்டு தோள்களு மொடிய, அவர்களுடைய அழகிய கைகளிலே கொண்ட வாள்களு மொடிய மோதியது ௭ - ௫. 49

கரிப டப்படச் சேனைகள படப்படக் கவினப
பரிப டப்படப் பரிசு லமபடப படபப சுங்கண்
ணெரிப டப்பட விரதங்கள் படப்பட விடைதான்
அரிப டப்படச சுணங்குகள் பட்டன வனநதம்.

இ - ன். யானைகளெல்லா யிறத்தன; அவைகளிறக்கவே சேனைகளெல்லா யிறத்தன; அச்சேனைகளிறத்தனபோலவே கடிவானம்பூண்ட குதிரைகளெல்லா யிறத்தன; அவைகளிறத்தனபோலவே அந்தக் குதிரைவீரர்கள்கொண்ட ஆபரணங்கள் சிந்தவும், அப்படியாக இந்தப் பன்றியின் மகிமையான கண்களிலிருந்து நெருப்புப் பொறிகன்போய்ப் படுகதோறும் இரத்தக் ளெரிந்தன. இப்படி இறந்தவைகளநேகம் ௭ - ௫. 50

கைத வம்மிது வென்றறக் கடற்ப்படை கலங்கி
மைத வழந்ததிண் குன்றினு மாததினு மறைநது
பெய்த வேல்களுந குணிலகளும பிறைமுக மழுவும்
எய்த வாளியும் பொடிபட விதிந்ததவ வேனம.

இ - ன். அதுகண்டு, இந்தப் பன்றி மாயாருபமென்று மிகவும் கடல்போன்ற சேனைகள கலங்கி, மேகங்கள் சஞ்சரிக்கின்ற மலைகளிலும், மரங்களிலும் போய் மறைந்துகொண்டு, எரிந்த வேல்களும், வளை தடிகளும், அர்த்தசந்திரன்போன்ற முகத்தைபுடைய மழுகளும், எய்த அம்புகளுந் தூண்டினாகப் பண்ணிற்று அந்தப் பன்றி ௭ - ௫. 51

குடர்பி ளந்தன குறங்குகள் பிளந்தன கொடுங்கை
மடல்பி ளந்தன வாய்பிளந்தனவிரு வகிராய்
உடல்பி ளந்தன வரம்பிளந்தனசிர முருண்ட
கடலகி டாந்தெனக் குருதிரீர் வனமெலாவ கலந்த.

இ - ன். இந்தச் சேஞ் வீரருடைய குடல்களுக்கு சரிந்தன. துடைகளு முறிந்தன. கொடிய கைப்புறங்களும் பிளந்தன. வாய்களும் கிழிந்தன. இரண்டு பிளவாக உடல்களும் பிளந்தன. மார்பும் பிளந்தன. தலைகளு முருண்டன. கடவு பொங்கிஹறபோல இரத்தஜலம் அந்த வனமெல்லாம் பரவின.

சிரமி தந்தன திரவ்பிண மிதந்தன தெறித்த
கரமி தந்தன கழன்றன கால்களுநு கண்ணும
சூரமி தந்தன குதிரைகண் மிதந்தன குணில்வேல்
சரமி தந்தன குருதியந் தடங்கட றனிலே.

இ - ன். இவ்வுதிரப் பிரவாகத்திலே, தலைகள் மிதந்தன. பிணக் கூட்டங் கள் மிதந்தன. ஒடித்த கைகள் மிதந்தன. கால்களும் கண்களும் வெவவேறாய்ப் போயின. குதிரைக் குளம்புகளும் மிதந்தன. குதிரைகளு மிதந்தன. வீர தடி களும், வேல்களும், அம்புகளு மிதந்தன ஏ - று. 53

தோளை விழுத்தது துடைகளை விழுத்தது தோள்சேர்
தானே விழுத்தது தடங்கையை விழுத்தது தயிர்போல்
மூளை விழுத்தது தாழையின் மாருத மோதப
பூளை விழுந்தன விழுந்தன லோடாதம் பற்கள்.

இ - ன். தோள்களையும் விழப்பண்ணிற்று. துடைகளையும் மொடித்து விழப் பண்ணிற்று தோள்கள் தொங்குவதான கால்களையும் விழப்பண்ணிற்று. நீண்ட கைகளையும் விழப்பண்ணிற்று தயிரக் கட்டிகள்போல் மூளைகளும் சித்தப் பண்ணிற்று. தென்னமரத்திலே காறலுவிசப் பாளைகள் சித்திஹற்போல் லோட குடைய பற்கள் சித்தின் ஏ - று. 54

கொலையெடுத்தலே லெயினாதங் குருதிநீர் பெருகு
மலைவெழுதுகளை மரங்களை முறித்தெடுத்த தோடிச
கொலையெழுதுவீழ் திரைகளும் வலைகளும் வாரி
அலைவெழுதேதநீர் வாரிவை யுணைநததை யனறே.

இ - ன். கொலை செய்யத்தக்க வேல்களைக்கொண்ட வேடர்களுடைய இரத்தஜலம் பெருகி, மலைகளை வுருட்டிக்கொண்டும், மரங்களை முறித்துக் கொண்டும்போய், விறகளை யுன்கொண்டும், கடடிவிழுங்கிருக்கிற திரைச்சீலைகளையும் வலைகளையுடனையும் வாரிக்கொண்டும், அலைகளைக்கொண்ட நீர்க்கடலிற் போய்க் கூடிற்று ஏ - று. 55

சென்ற சென்றவத திசையெலாம் பிணக்குவை செறியக்
கொன்று விழுந்திடக் குலைந்ததக் கொடுமபடைக் கூட்டம்
சின்ற திக்களை நாடியே நிருபன்முன் நெருவன்
பன்றி யோடிய விசையினைப் பலமுறை பகர்ந்தான்.

இ - ன். தான்போன திகடுகளிலெல்லாம் பிணங்களின் குப்பல்கள்
நெருங்கும்படிக்கொன்று விழுமபடி செய்யவே, அந்தக் கொடிதான் சேனைக்
கூட்டங் குலைதலாயிற்று. ஒருவீரன், அரசன் நிற்கிற இடத்தைத் தேடிச்
கொண்டுபோய் பன்றி யோடித்திரிநிற வேகத்தைப் பலவசையாகச் சொன்
னான் எ - று. 56

ஆந்த வாசகங் கேட்டரிச சந்திரன் முனிநதே
எந்த வாறுவந தெய்திய வர்களை வதைத்த
தந்த வாறெது கூறென வரசனை வணங்கி
எந்தை கேடுறொடு வேடுவன் வகைவகை யிசைத்தான்.

இ - ன். அந்த வார்த்தையை அரிசசந்திரன் கேட்டுக் கோபவகொண்டு
அப்பன்றி எந்தவழியாக வந்து கூடிற்று? இவர்களை யெல்லாம் எந்தவகையாகக்
கொன்றது? அதனைச் சொல்லென்று கேட்க, அவ்வேடுவன் அரசனை வணங்
கிக்கொண்டு, ஏன் சுவாமியே! கேட்டருளுமென்று வகைவகையாகத் தெரியச்
சொன்னான் எ - று. 57

வான் மேழுமண ணேழுமுன மருப்பினு லெடுத்த
ஏன் மோபுர மெரித்தவ னுலகெலா மெரிக்கும்
தான் மோவுயிர துரிசுரச சமனெடும பன்றி
யான தோவது சிறிதுமயா முணாரநில மையா.

இ - ன். ஐயனே! மேலேழுமும், இந்த உலகங்களைமும முன்னே ஒரு
கொம்பிலே தான்கின் (பெரிய) வராகந்தானே! கிரிபுரதகனஞ் செய்து பரம
சிவனுடைய உலகங்களை யெரிககத்தக்க சக்தியுள்ளதுதானே! உலகத்தின்
உயிர்களின் வேறுவதற்கு யமனுனவன் நீண்ட வராக வடிவு கொண்டது
தானே! அந்தப் பன்றியை இதனைமையென்று கொஞ்சமேனும் யாவன்
தெரிந்துசொல்ல வல்லோமல்லோம் எ - று. 58

தலைநி நம்பசசை தன்னிறம் பொன்னிற நயுகன்
ணிலைநி நஞ்செழு மாமணி குயிரந்தர நிலம்
மலையி னுமபெரி தான்தோ வராகமவந் தெய்திக
கொலைபு ரிந்தது கூனடுருங் கோட்டினு லென்றான்.

இ - ன். தலையினிறமோ பச்சை நிறம், அதனுடைய நிறமோ பொன்
நிறம்; அதன் கொடுங்கண்களின் விலையான நிறமோ செழுமையான பெரிய
இரத்தின் நிறம்; அதன் குளம்போ இந்திர நிலநிறம், இவ்வாறு மலையினும்
பெரிதான ஒரு வராகமானது வந்து நமது சேனையிலே கூடித் தனது வளை
வான பெரிய கொம்பினுலே கொலை செய்ததென்று சொன்னான் எ - று. 59

சேனை யும்பெருந தேர்களுந் திண்பரித தீரளும்
யானை யுங்கொடு முடுவலு மிறந்திட வெற்றிக

காணெ லாம்பிணக் காடுசெய் தெய்திற்று கண்டாய்
தேன லங்கலாய் தேரினைத் திரிததரு ளென்றான்.

இ - ன். நம்முடைய சேனைகளையும், பெரிய தேர்களையும், பலமான குதிரைக் கூட்டங்களையும், யானைகளையும், கொடிய நாய்களையும் சாவும்படிக்குத்திக் கொன்று காடெல்லாம் பிணக்காடாகப் பண்ணிக்கொண்டிருக்கின்றது. தேனெழுமின்ற மாலையணிந்த அரசனே! உமது தேரை அங்கே திருப்பியருள வேண்டுமென்று கூறினான் எ - று

கண்டாய் - முன்னிலையகை. --

60

அறுசீர்க் கழ்நெடிலடி யாசிரிய விருந்தம்

என்று பகர்ந்திட மன்னவா மன்ன னெழுந்த கதத்துடனே
நன்றிது நனறென வங்கையொ டங்கைய ஸுந்தர நகைத்துடனே
இன்றும் டிருதவ ரின்னுயிர் தமமிலு மெழுமுயி ரோவலிதென்
றன்றுச வுந்தரி தந்தநெ டுஞ்சிலை யங்கையெ டுததனனே.

இ - ன். என்று சொல்லவே இராஜாதி ராஜனுனவன் அப்போது தனக்குண்டான கோபத்துடனே நல்லது இது நல்லதே! என்று ஒரு கையுடனே ஒருகையை மோதிச் சிரித்தது, இன்றையத்தின மிறந்தவாக னுயிரினும் ஏக னுயிர்தானே சிறந்ததென்று அப்பொழுதே முன்னே சவுந்தரிதேவி கொடுத்த வில்லை அழகிய கையிலே கொண்டான் எ - று.

61

பாகரின் மிக்கவ னுனமறை முறறெதிரா பாக்கு நிறத்தவனும
சாகர முற்றெழு பானுகு லத்திறை தாளினை யைத்தொழுதே
நாகரி கசகட ராடர வபபணி நாயகி பொற்சடிஸச
சேகரி பத்திர காளிகொ டுததரு டேரைந டத்தினனே.

இ - ன். தேர்ப்பாகரில் மிகுந்த சாமர்த்தியமும், நான்கு வேதகளை முழுதுக் தெரிந்து செலுத்தத்தக்க சாரதித் தொழிலிலும் வல்லவனுனவன் கடலிலே தோன்றி வருகிற சூரியகுலத் தர்சனுடைய பாதங்க ளிரண்டையும் வணக்கிக்கொண்டு, யோக்கியதையான காந்திபைக்கொண்ட ஆடுகின்ற சர்ப்பா பரணம பூண்ட தேவியாகிய செம்பொன் னிறமான சடைத் தலையையுடைய பத்திரகாளி கொடுத்தருளின தேரைச் செலுத்தினான் எ - று.

62

படியு மிடிந்தது பொடியுமே முந்தது பலபல பைம்பொழிலும்
மடிய விழுந்தன ககனம் டர்ந்துயா வரையுநெ ரிந்தனவான
முடியு மதிர்ந்தது கதிருமறைந்தது முகிலுமு முன்றதாரீ
ரிடியு முதிர்ந்தது கொடிமலை யுஞ்சுட ரிரதந டந்திடவே.

இ - ன். கொடி கட்டின ஒளியையுடைய தேர் செல்லும்போது, பூமியும் பன்னமாயிற்று; (அதனால்) தூளிகளும் கிளர்ந்தது, பறபல வகையான காடுகளும் சாய்ந்து விழுந்தன; ஆகாயத்தைப் முட்டி உயர்ந்திருக்கிற மலைகளெல்

லாம் நெரிந்தன; அண்டமுதகம் அநிர்ந்தலாயிற்று; சூரியனு மறைதலாயிற்று; மேகங்களும் அலைவனவாயின; நீரும், இடியும் சிந்துதலாயின எ - று. 63

மாறுப டச்சில தேரென வுற்றெழு மால்வரை யத்தனையும்
நீறுப டப்பட நாடிம ணிச்சுடர் நேவிரெ ரித்தனவால்
ஆறுப டப்பட ஆறுபு னற்றிரை யாழியை யொத்திடவே
வீறுப டததுயர் கானம னததையும் வேரொடு தெத்தனவே.

இ - ன். இந்தத் தேருக்கு மாறாக சில வீரர்களுடைய தேரென்னும்படி பேர்கொண்டு வருவனவான உயர்ந்த மலைகளெல்லாம் தூளிகளாகி மேன் மேலுங்கிளா அந்தப் பனறியைத் தேடிக்கொண்டு செல்லுமபோது, இரத்தின கசிதமான தேருருளைகளின் கீழ்கப்பட்டவைகளெல்லாம் நெரியும்படிச் செல்ல, அதனால் ஆறுபோல பெருகி ஊறும் அந்த இரத்தப்பிரவாகமானது ஊருகின்ற நீரையும் அலைகளையுமுடைய கடலை யொப்பாகப் பெருகும்படியாய் உயர்ந்து வளர்ந்துள்ள காடுகளை யெல்லாம் வேரோடே பிடுங்கிக்கொண்டு சென்றன எ - று. 64

தங்கமு டித்தனி வெண்கவி கைத்திரி சங்கும கற்கெதிரே
திங்களை னத்தவ ளாநதிகழ் முகதொளி சிநதும் ருப்பதனால்
வெங்கண்ம தக்களி றுமபல விறசெரு வென்றப ரித்திரளும்
பங்கமு ற்ப்பல பஞ்சப தெதிய பன்றியெ தூதததுவே.

இ - ன். தங்க கிரீடத்தையும், ஒப்பில்லாத வெள்ளைக் குடையையு முடைய திரிச்சங்கு புத்திரானு அரிச்சந்திரனுக்கு முன்னே சந்திரனைப் போல வெண்மையாக விளங்குகின்ற ஒளி வீசுதலையுடைய கொம்பினாலே, வெவ்வி வண்களையுடைய மதயானைகளையும், அநேகம் விலலாளிகளைப் போர் செய்து வெல்லத்தக்க குதிரைக் கூட்டங்களையும், பங்கப்பட்டப் பலவிதமான பஞ்சபோற் பறக்கச்செய்கிற பன்றி வந்து முனைத்தது எ - று. 65

வேயின்மி குததெழு மால்வரை யெட்டிலு மீதுவி சைப்புறவே
பாயுமு கிற்குல மேழையு மப்பொடு பாரிலவி முசகிதறும்
வாயினு ரைத்திசை நாலுமி றைத்துயர் வானுமி றைக்குமவிழித்
தீயின்ம ணித்திரை நீரவட வைக்கனல சேரவே ரித்திடுமே.

இ - ன். மூங்கிற காடுள் மிகுதியாக வளாவனவான உயர்ந்த எட்டு மலைகளினமேலும் வேகங்கொண்டு பாயும்; பின்னும் மேகக் கூட்டங்க ளேழையும் உடனே பூரியிலே விழும்படிச் சிதறவிக்கு; தன் வாயிலுள்ள றரையை நாலுதிக்கிலுஞ் சிந்தி உயர்ந்த ஆகாயத்திலும் சிந்தும்; கண்களிற் றோன்றுகிற நெருப்பினாலே, முத்துகளைவீசுகிற அலைகளுடனே கூடின கடலையும், வடவாக்கினியையும் ஒருசேர எரிக்கும் எ - று. 66

ஆடனம் தத்திரு நாலுதி சைக்களி றுனவை யத்தனையும்
கோடத னிற்கர் மீதுற வைத்துடல் கூசுவெ ருக்கொளவே

சேடன்மு தற்படு வாளர வத்தலை சேரந டுக்குறவே
ஒடும்வி சைத்தெழு ரீளபுவி யைப்புன ஊறநெ ரித்துமுழை.

இ - ன். வெற்றியினையுடைய மதங்கொண்ட எட்டுத்திக்கு யானைகளே
லாவற்றையும், தன கொம்பினாலே, அவைகளின் துதிக்கைகளிலே குத்தி
(கோகச் செய்ய, அதனால் அவைகள்) உடம்பு கூடு நடுவகிப் பயப்படவும், ஆதி
சேடன் முதலாகவுண்டான ஒளியையுடைய பாம்பினறிலைகள் முழுதும்
நெங்கவும் ஒடும்; வேங்குகொண்டு கிளம்பும்; நீண்ட மண்ணுலகத்தை நீர் பெரு
கும்படிக்கு கிழித்து முகத்தினாலே கிணடும் எ - று. 67

ஊறுப டுத்திடு பாகர்செ லுத்திய வோடைம தக்கரியை
நீறுப டுத்திடும் வீரர்ந டத்கிய ரீளிர தத்தினையே
கூறுப டுத்திடும் வாதுவ ரெற்றிய கோலவ யப்பரியைச்
சேறுப டுத்திடு மாமக ரதிராள சேரும ளக்கரையே.

இ - ன். கொலை செய்யதக்க பாகர்கள் செலுத்தி வருகின்ற முக
படாத்தையணிந்த மதயானைகளை மண்துளிலே புரளக் குத்தித் தள்ளும்; வீர
கள் செலுத்திவருகிற உயர்ந்த தோள்களைச் சக்கைச்சக்கையாகப் போக்கும்; குதிரை
வீரர்கள் அட்டிச் செலுத்துகின்ற அழகான வெற்றிகொண்ட குதிரைகளைப்
பெரிய மீன்கள் கூடின கடலினசேற்றிலே புதைபச்செய்யும் எ - று. 68

அனர்த்தம்வி னோக்கவி டுத்தத வததன ளித்தவு ரைப்படியே
சினத்துவெ றித்தும் தக்கரி கற்கிதி டுகிட வுற்றணுகி
இனத்தூர கதகரு ணக்கன கதநிர தத்தினையெற்றுக்கொ
மனத்தினி னைத்துவ லத்தபு றத்தின்ம ருப்பையொ டுகியதே.

இ - ன். இப்படிக்கொடுக்கிய அனுப்பின தவமுனிவர் கொடுத்த
வுத்திரவின்படியே, (அப்பன்றியானது) கோபங்கொண்டு, வெறிகொண்டதாய்
மதயானைகளும், குதிரைகளும் பயப்படும்படிப்போய், நெருங்கிக் கூட்டமான
குதிரைபூண்ட சிவந்தபொன்மயமான அரசன் தேரை உடைக்கவேண்டுமென்று
தனமனத்திலே யெண்ணி, வலது புறத்திலுள்ள கொம்பைச் சாய்த்துக்
கொண்டு சென்றது எ - று. 69

உதித்தது னைப்பிறை யெழத்தம ருப்பையொ டுக்கவு ணர்ச்சி
பெருக், கதிதகபெ ருததகி லைக்குள டுத்தொர்க னற்கணை தொட்
டுவிட, எதிர்த்தகி ருட்டியி னெற்றியின் முற்றியெ டுத்தகலக்கொடு
போய், விதிர்த்துட லுட்கிவெ ருக்கொள மறறொரு வெற்பிடை
யுய்த்ததுவே.

இ - ன். இரண்டு சந்திரப்பிறைபோன்ற கொம்பை ஒடுக்கிக்கொண்டு
வந்த அப்பன்றி செல்லுபோது, அரசன், அச்சமயந்தெரிந்து வினைவு
கொண்டு செட்டியாகப் பருத்திருக்கிற தனது வில்லுக்குள்ளாக நெருங்கிச்
சென்று ஒரு அக்கினி சாஜகல்லியமான அம்பைத் தொடுத்துப் பூட்டிவிட்ட.

போது, அந்தக்கனற்கணை எதிர்த்துவந்த பன்றியின் நெற்றியிலேபட்டு நெருங்கித் தூரக்கொண்டுபோய் அந்தப்பன்றியின் உட்பு நடுங்கிக்கூடப் பறங்கொள னும்படி வேறேயொரு மலையிலேபோய் விழப்பண்ணிபது ஏ - று. 70

உய்ததது நீளிடை பத்துள யோசனை யுறமுழ மாலவரைமேல வைத்ததும் வாழ்வழி கககிய சோரியில் வட்டணை யாவுழலா [லாம் மெய்ததவன் வாழ்பொழி லுடபுக னோடலும் விடப தாதியெ மொய்ததன காவல னைப்புடை சூழதர முறகிளா வாரி திபோல.

இ - ன். நீளமும் அகலமும் பத்துயோசனை அளவுளனதாகக் கொண்டு மிகவுமுயாந்த மலைமேலே விழப்பண்ணித் தளருமளவில், அப்பன்றிபானது வாழ்வழியே கககின இரத்தத்துடனே சககிராகிருதியாகச் சுழன்று அந்த மெய்யான தவமுனிவா வாசமபண்ணுகிற சோலைக்குள்ளே செல்லுவதாக ஓடும் போது, முன்னதாகப் பொங்கி ஆரவாரித்தெழுதினற கடலிலேபோல முன்னே அஞ்சி அகன்ற சேனைகளெல்லாம் அரிசச்சந்திரமன்னன் பககமெல்லாம் சூழ்வதாய் நெருங்கின ஏ - று. 71

கடற்படை சுற்றியி ரைத்திறை பட்டாட முறறுணை யைத்தொழுவூர தடக்கைய மைத்ததும் எததில் லைந்தற விந்திர தததினைமுன் நடத்தியெ திரத்ததி ருட்டிவ தைதகந் தெத்தனு வைத்ததுரிணக குடறகடுட நித்ததுவி றறப்படை பட்டகொ லைக்கள முறறனனே.

இ - ன். அந்தக்கடல்போன்ற சேனைகள் சூழ்ந்து முழங்கி அரசனுடைய தாமரை மலாபோன்ற பாதங்களிரண்டையும் வணங்கும்போது, தன் நீண்ட கையாலமையச்செய்து, அவர்கள் மனத்திலுள்ள அலைவை நீக்கி எதிர்த்து வந்த பன்றியைக் கொல்ல எண்ணி, இரத்ததை முன்னே செலுத்தி, வில் வீனடுவைக் கையிலே கொண்டு கொழுப்பும குடல்களும் அறுதலாய வெற்றி கொண்ட தனது சேனைகள் வீழ்ந்துகிடக்கிற கொலைகூலத்துக்கு வந்தான்.

புரவல னப்படை கரிபரி பட்டதொ புதுமைக னைத்தெரிசித் தரகர விப்படி விளைவதெ னக்குன தருவினெ றிசெயலென் [ரே றிருகரம் வைத்திரு செவியைம றைத்தெழின் முழியைப் சைத்தெதி தூரகந டத்திட விரைவினி முததன சுடரிந தத்தினையே.

இ - ன். அரசனுவன், அந்தச் சேனைகளிலே யானைகளும், குதிரை களும் ஒப்பில்லாமல் செத்தகிடக்கிற ஆச்சரியத்தைக் கண்டு, அரகர! இப்படி ஆகிறதற்குச் சிவனே! உன்னுடைய கிருபையின் வழியாகிய செய் கையே யென்று தனதிரண்டு கைகளாலும் இரண்டு கால்களையு மூடி, அழ கான தலையையும் அசைத்து, முன்னே செல்வதாகக் குதிரைகளை முடுக்க, அக்குதிரைகள் மிகுந்த வேகத்துடனே விளங்குவதான தேரை யிழுத்துக் கொண்டு சென்றன ஏ - று. 73

ஏனம்வி முந்தயர் மால்வரை கண்டதி னேறியி ழிந்தகலப் போனது ணாரதடி மீதுதொ டர்ந்துபு காதவ னங்கள்புகுந்

தானை மூந்திரு மேனியு நுண்பொடி யாடம ட்ந்தையுடன்
மானவன் வந்தொரு வாசநெ டம்புனல் வாழிய ணைந்தனனே.

இ - ன். அந்தப்பனறி விழுந்து, சோர்வதான உயர்ந்த மலையைக் கண்டு, அதன்மேலேறி யிறங்கி, பனறி அதைவிட் டப்பாற் போனது தெரிந்து போகாத காடுகளெல்லாம் போய் முகமுந் திருமேனியும் நுண்ணிதான தூளிகள் படியச் சந்திரவதியுடனே மகானுபாவஞ் சாதித்தான் வந்து நறுமணங் கொண்ட நீண்ட நீர்களுததைக் கண்டான் எ - று. 74

கானின்மி சைந்தெழு தாமரை யிறபடா காவிக ளிறபடரும
தேனின்மு முக்கொலி நாலுதி சாதிசை சேரவி யபபுறுமால்
மீனின்மு முக்கொலி யூழியி னிற்கழை வேலையை யொப்பதுரீள்
வானின்மு முக்கொலி போலவன சுககர வாகமி ரைப்பதுவே.

இ - ன். காடுபோல மேற்கொண்டுவருகின்ற தாமரைமலர்களிலும் பரவின நீலமலர்களிலும் மொய்ப்பனவான வண்டுகளின் பாட்டொலியானவை நான்கு திக்குத் திசைகளிலுந் கேட்ட, அதிசயத்தைத் தருவதா யிருக்கின்றது. அந்தக் குளத்திலுள்ள மீன்கள் அலம்புகிற சப்தமானது, ஊழிக்காலத்திலே கிளருகிற புகார்த்தக்கட லோசையை யொத்திருக்கின்றது. சுககரவாகப் பட்சியினோசையானது ஆகாயத்து மேகத்தி னிடிமுழக்கம்போன றிருக்கின்றது எ - று

கானின் மிணைத்து-காட்டிலே தேனையுண் டெனினுமாம்.

75

தமரநெ டந்திரை யெரிகுரை யுமபல சகுனமு முங்கிரையும்
அமரம டந்தையர் குடையொலி யுமபல வருவிவி முங்கலியும்
திமிரம தக்கய நிறைவுற மொண்டறல சிதறதிர் வுந்ஞரவம
கமழ்தரு மவவன முனிவாக மண்டலு களகளை னுநதொனியும்.

இ - ன். முழக்கத்தையுடைய அலைகள் வீசுகிறசபதமும், பல பட்சி சாதி கள் முழங்குகின்ற சபதமும், தெய்வகன்னிகள் வந்து நீராடுகிற சப்தமும், பல அருவிகளோடி வருகிற சபதமும், இருளகிறமான மதயானைகள் வந்து நிறை வாகத் துதிகையாலே நீரைமுக்கத் தந்துகிற நீரோசையும், குரவ மலர்கள் பரிமளிக்கின்ற அந்த வனத்திலுள்ள முனிவர்கள் நீர் முக்கின்ற கமண்டலத் தின் நீர் களகளவெனகிற வோசையும் எ - று.

இதுமுதல் இரண்டு பாடல்கள் குளகம்.

76

முருகு குடைநதளி முரலமி குநதொனி முதலைக் டந்தமின்வந
தருகுசெ றுநதொனி குடநிகா வெள்வளை யகடுளை யுநதொனிவெண்
குருகிரி யுநதொனி சிரலகளவி முநதொனி கொடுவரி வந்துபுனல்
பருகும் குநதொனி பறவைக ளினறொனி பகலிர வுநதணியா.

இ - ன். தேனைக் கிண்டியுண்டு வண்டுகள் பாட மிகுகின்ற சப்தமும், முதலைகள் தங்களுக்குள்ளே கூடிவந்து பக்கங்களிலே சீறிச் சண்டை பண்ணு

கிற சப்தமும், குடத்துக்கொப்பான வெள்ளைச்சங்குள் கருப்பவேதனைப் படுகிற சப்தமும், அந்த சப்தத்துக்கஞ்சி வெள்ளைக் குருவிகளோடுகிற சப்தமும், மீன்குத்திக் குருவிகள் மீனமேல் விழுகிற சப்தமும், புலிகள் வந்து நீர் குடிப்பதான மிகுந்த சப்தமும், பட்சிகள் செய்கின்ற அதிக சப்தமும் பகலும் இராத்திரியும் நீங்காதிருக்கின்றன எ - று. 77

அறத்தவா வறக்கலை யிறறுவா நிதத மலர்ப்பொழில் பொற்பிரசம
மறத்தக ளிறறினம தததினெ முககும் டக்கவ ரிப்பொழிபால
நிறத்திடு பச்சைம ணிததுகா வச்சிர நித்தில முடகளுலக
கறுத்தவெ ஞுத்தசி வுத்தப சுத்தக ணிப்பதெ வாககெளிதே.

இ - ன். துறவறதகார்களுடைய (வறகலயான) காலி வேஷ்டிகளின் சிவப்பு, தினந்தோறும் அலாதலையுடைய பூஞ்சோலைகளிலுள்ள பொன்னிற மான தேன கோபத்தைக்கொண்ட யானைகளின் மதத்தினது பெருக்கு, இளமையான காட்டெருமை பொழிகின்ற பால், சோதியையுடைய பச்சை இரத்தினம்-பவளம்-வயிரம்-முத்து ஆகிய இவைகள் 'உள்ளே விளங்குகிறதினாலே, அந்தக் குளத்து நீர் கறுத்ததென்றும் வெளுத்த தென்றும் சிவந்ததென்றும் கிச்சயித்த யாராலே எளியதாய்ச் சொல்லலாகும்' (முடியாதென்றபடி) எ-று.

மேற்படி வேறு

முளரிசெங் குமுத நீலமுண்டகங் சுவலோ வெள்ளை
கிளர்நறு மலாக ளெல்லாங் கிலையொடு மலியப் பூத்த
அளவிலா மதியு மீனும் மருககரு மலிய வண்டம்
வளாபுவி தனிலும் வேதா வகுத்தன போன்ற வன்றே.

இ - ன். தாமரை-செவ்வல்லி-நீலம்-செந்தாமரை-கருங்குவளை இன்னமும் வெள்ளைகிறமாக விளங்குகின்ற பரிமள மலாகளெல்லாம் தந்தமினத்தோடுகூடி, மிகுதியாக மலர்ந்திருக்கின்றதானது, அளவில்லாத சந்திரரும்-நட்சத்திரங்களும்கூடியாகளும் நிறைந்திருக்கின்ற ஆகாயத்தை, மனிதர் சஞ்சரிக்கின்ற வலகத்திலே பிரமண சிருஷ்டித்தனபோலிருந்தன எ - று. 79

மண்கொளா ததனு ணீரும் வளைகளு மலரு மீனும்
விண்கொளா ததனுள வைகும வெண்குரு கன்னநாரை
பண்கொளவாய் வண்டு வைகும பதுமத்தின் புரப்பு நோக்கின்
கண்கொளா மனமுங் கொளளா காவியு மன்ன தேயால.

இ - ன். குளத்தினிடமே போதாது, அதனுள்ளே கிறைந்திருக்கின்ற ஜலத்துக்கும்-சங்குக்கும்- மலாக்கும்- மீன்குக்கும்- ஆகியமே இடம் போதாது. அதிலே சஞ்சரிக்கின்ற வெள்ளைக் குருவிகளுக்கும்-அன்னங்களுக்கும்-நாரைகளுக்கும், இராகத்தைக்கொண்ட வாயையுடைய வண்டிகள் மொய்ப்பதான தாமரைமலர்களின் விரிவைப் பார்த்தால், கண்களும் போதா; மனமும் போதா; நீலோற்பலங்களும் அதனமையனவே யாகும் எ - று. 80

மீதெலாந் தரங்க மஃதின் மேனெலாம் கழல்ப் போது
போதெலாந் சங்கஞ் சங்கின் புடையெலாம் பொருந்து தாது
தாதெலாம் லண்டு வண்டின ருளெலாந் செழுந்தேன் மறறும்
சதலா வில்லை யந்த விருமபுனற் றடத்தி லம்மா.

இ - ன். அந்த கீமேலெல்லாம் அலைகள் புரள்தலா யிருக்கும்; அவ்
வலைகள்மேலெல்லாம் தாமரைமலர்க ளைசதலாயிருக்கும்; அந்த மலர் களிலெல்
லாம் சங்குகள் ஊர்வனவாயிருக்கும்; அந்தச் சங்குகளினிடமெல்லாம் மகரந்தம்
கள் பொருந்தலாயிருக்கும்; அம்மகரத்தங்களெல்லாம் வண்டுகள் மொய்த்திருக்
கும்; அந்த வண்டுகளின் கால்கெல்லாம் செழுமையான தேன்சிந்துவனவா
யிருக்கும்; இத்தன்மையனவேயல்லது வேறுவகைகளில்லை அந்தப்பெரிதான
குளத்தில் எ - று.

81

பங்கய முகமுங் கண்ணும ராதமும பணைதத பராக்
கொங்கையுஞ் சைவ லப்புக கூந்தலுங் குமுத வாயும
செங்கயற கண்ணும வள்ளைத் திருநெடுக சூழமுங் கரட்டி
மங்கைபுட கரணி யென்புள்ள வள்ளை டுள்ளக் கொண்டாள்.

இ - ன். பெண்ணுடைய புட்கரணிபெண்ணும பெயர்கொண்டவள் தாமரை
மலர்களாகிய முகமும கண்ணும் கால்களும் பருக்க கனமான கொங்கைகளும்,
பசியதாகிய அழகிய கூந்தலும், குமுதமலராகிய வாயும், சிவந்த கயல்களாகிய
தண்களும், வள்ளியிலேயுங் கொடியுமாகிய அழகிய நீண்ட கால்களும் காணச்
செய்து பிரபுவான அரிச்சந்திரனைத் தன் மனத்திலே எண்ணி மோகித்தாள்
போலும் எ - று.

புட்கரணி - நீர்க்குளம்.

82

வரையடுத தரிய சோதி மன்கொழித தருவி பாயந்த
விரைமலாப பொழிவி னீழல வெணடிசை மேன்மேன மோதி
நிரைநிரைத் தரள முந்தி நெடுநிலா விரிந்த வண்டற
கரையினை மனனன சாரந்தான கடலினை யருககன் சாரந்தான.

இ - ன். மலையிலிருந்து அருமைபான ஓரியைக்கொண்ட மணிகளை ஒதுக்
கிக்கொண்டுவருக்த அருவிபாறு பாயவந்தான பரிமள மலர்களுள்ள சோலையி
னிழலிலே, வெண்மைபெண் அலைகள் மெல்லுமெனு மோதி வரிசையாக முத
துக்கலாவீசி, நெடியாண் சங்குநிலை விரிவதானசேறறைக் கொண்ட அந்தக்
குளக்கரைபை அரிச்சந்திரமகராஜன் சேர்ந்திருந்தான். அப்போது சூரியனு
மேலேக்கடலைப்பேய்ச சேர்ந்தான் எ - று.

83

யானையுந் தேரு மாவு மிழிந்தொருங் கியாரு மீண்டித்
தேனையொத் தினிய வாவிச் செழுமபுனல சூடைநதுண டாறிக
காண்யுற நிலங்கு தண்புக கடிபொழி லிடங்க டோறுஞ்
சேனையு மனனர் தாமுஞ் செலவனு மினிதி ருந்தா.

இ - ன். யானைகளும் இரதங்களும் குதிரைகளும் விட்டிறங்கி எல்லா
ரும் ஒன்றுகூடித் தேனையொப்பாய் இனிகின்ற குளத்திலுள்ள செழுமை
யான நீரிலே முழுகியும் குடித்தும் இளைப்பாறி, காட்டைச் சார்ந்து விளங்கு
கின்ற குளிர்த்த பூமணத்தைக்கொண்ட சோலையினிடங்க ளெல்லாஞ் சேனை
களும் அரசர்களும் அரிச்சந்திரனும் சுகமே தங்கினார்கள் எ - று. 84

தாபமும் புனலும் கொளவார தாபதா வரது மாதர்
தீபமு மயோததி வேந்தாஞ் சேனையு மிருக்கக் கண்டு
கோபமும் மழன்று மனனா கோசிகன கண்டா லுன்னைச்
சாபமிட டெரிபப னீண்டு சாராதது தகாதே யெனறா.

இ - ன். தாபதையுங் கொண்டு, அதுதீர நீரை யுட்கொள்ளவந்தவில
முனிவர்கள் அவருவந்து, பெண்களுக்கு விளக்கான சந்திரவதியும், அயோததிக
காசனான அரிச்சந்திரனும், அவன சேனைகளும் இறங்கியிருக்கிறதைப் பார்த
துக் கோபங்கொண்டு மனங்கொதித்தது அரசனே! விசுவாமித்திரமுனிவா கண்
டால், உனக்குச் சாபங்கொடுத்தது எரித்த விடுவாரா. ஆதலால், நீ இவகே வந்
திறங்கினது தகாதகாரியமென்று சொன்னார்கள் எ - று. 85

யாமவற கடிமை யன்றோ வெமவயிற சீற்ற மென்னோ
யாமவற கிழைத்த தீங்குண் டெனனிணுந திருத்திப் பின்னைப்
போமதே கரும மெனனாப் புரவலன புகலக் கேடன
டாமதே காண்டி யெனனா வருந்தவ ரகன்று போனா.

இ - ன் அதற்கு அரசன், நாங்கெல்லாம் அம்முனிவருக்கு அடிமை
யல்லவோ, எங்களிடத்தில கொடுங்கொள்கிறதற்கு நிமித்தம் என்ன? நாங்கள்
அவருக்குக் குற்றங்கள் செய்யத்துண்டாளுலும் அவரைச் சமாதானஞ் செயது
கொண்டு எங்களுக்குப் போகிறதே காரியமென்று சொல்லக் கேட்டு, அம்
முனிவர்கள் ஆனால் யிககே நடக்கப்போகிறதைத் தெரிந்துகொள்ளக் கடவை
யென்று சொல்லி தூரமாக விலகிப் போனார்கள் எ - று. 86

மாதவ ரகன்ற பின்னா மாலையா படாதது னீங்கிப்
பூதல மென்னு மவகைப் புறையிட்டுப் பட்டத்துட புக்காள்
மேதரு தவத்தின மிசீகோன வினைபாடாம புகுது முன்னந
தீதறு குணத்தின மிக்கோன சித்திரப் படாததுட புக்கான்.

இ - ன் அந்த மகாதவமுடையவாகப் போனபின், மாலைக்காலமாகிய
அழகிய போழை நீக்கிப் பூமிக்கவியானவா மூடுகின்ற இருளாகிய போ
ழைக்குள்ளானான். அப்போது மேலான தகத்தினால் மிகுந்த விசுவாமித்
திரருடைய தீவினைப் போழை வருமுன்னே, குற்றமற்ற குணங்களால்
மிகுந்த அரிச்சந்திரன் சித்திரப் போழையான கூடாரத்துக்குள்ளே
போயிருந்தான் எ - று 87

கடாததடங் களிறு மாவுஞ் சேனையுங் கணக் குஞ்சு
விடாப்படை வேந்தா தாமு மமைச்சரும் விழிக் குஞ்சு

கெடாப்பெருங் குணத்து வள்ளல் கிளிமொழி மயிலோ டம்பொற்
படாத்திடைப் பரியங் கத்துப் பஞ்சுணைப் பள்ளி கொண்டான்.

இ - ன். மதததையுடைய உயர்ந்த யானைகளும், குதிரைகளும், சேனை
களும் நித்திரை செய்துகொண்டிருக்கவும், விடாமல் கூடவந்த அரசர்களும்,
மந்திரிகளும் நித்திரைகொள்ளவும், கெதேவிலலாத பெரிதான குணத்தை
புடைய பிரபுவான அரிச்சந்திரான கிளிபோலும் வசனத்தையுடைய மயிற்சாய
லான சந்திராவதியுடனே அழகிய பொன்மயமான கூடாரத்திலே பஞ்சு
மெத்தை யமைத்த கட்டிலினமேல் நித்திரை செய்யலானான் எ - று. 88

பூவல யத்தை மூடும் புதையிரு ளறசசெஞ் சூடுசெ
சேவலார்ப் பெடுப்பக கீழ்பால் செங்கதிர் வந்தது தோன்ற
யாவரு முணர்ந்தெ முநதா ரிளங்கொடி யுடன றுயின்ற
காவலன் றுனு மற்றேரர் கனவுகண் டுணர்ந்தெ முநதான்.

இ - ன். பூமண்டலத்தை மறைப்பதாய்க் கவிந்த இருள நீங்க, சிவந்த
உச்சிக் கொண்டைபையுடைய சேவல்கள் கூப்பிட, கிழக்குத்திகிலே சூரியன
வந்து உதயமாகவே, எல்லாருங் தெளிந்தது விழித்தெழுந்தார்கள. அக்காலத்
திலே இளங்கொடிபோன்ற சந்திராவதியுடனே நித்திரை செய்த அரிச்சந்திர
மகாராஜன் தானும் வேறுபாடான ஒரு சொப்பனங் கண்டு விழித்தெழுந்திருந்
தான் எ - று. 89

மன்னவன் றுணுக்கங் கண்டு வல்லியும் பலகா னோக்கி
என்னைநின் மனத்தி லெண்ண மியமபுகென றிறைஞ்ச லோடும்
கன்னன்மென் மொழியா யானோ கனவுகண் டுணர்ந்தெ னென்னப
பின்னரக் கனவி னீர்மை பேசெனப பேச லுறமுன்.

இ - ன். கொடிபோலபவளான சந்திராவதி அரசனுடைய (சொப்பனத்
தினாலுண்டாகிய) திகிலைப் பலதரமும் பார்த்துத் தேவரீருடைய மனத்திலே
ஆலோசனையெனன சொல்லுமென்று வணங்குமளவில், கருமபுபோல மிருது
வான சொல்லையுடையவளே! நான் ஒரு சொப்பனங்கண்டு விழித்தேன
என்ன, பின்பு அந்தக் கனவினது குணத்தைச் சொல்லுமென்று (சந்திராவதி)
கேட்கப் பின்பு சொல்லலானான் எ - று. 90

அமைச்சரைத் தூதரோடி யழைக்கவென றரசன கூற
இமைப்பினிற் சென்ற ழைத்தா ரியாவரும் விரைவின வந்நாரா
சமைத்ததி னிணையெ வென்றான றுமரைச சரணம் போற்றி
எமைக்கடி தழைத்த வாடுமன் னிறைவனீ யருளாக வென்றாரா.

இ - ன். அரசன், தூதுவர்களே! விரைந்து சென்ற மந்திரிகளைக் கூட்டி
வாருங்களென்று சொல்ல, அத்தூதர்கள் கூண்டோரத்திற்போய்க் கூப்பிட்டாரா
கள். அந்த மந்திரிகளுடனே வரத்தக்கவர்களெல்லாரும் வந்து, விசுவா
மித்திர ருண்டாகின மிருகவாதை முதலான புனறி வேட்டையாகிய

செய்களை வென்றிருக்கின்ற அரசனுடைய தாமரைமலர்போலும் பாதங்
களை வணங்கித் துதித்தது, அரசே! நீர் எங்களை விரைவிலே அழைத்த காரியம்
யாது? அருளிச்செய்யவேண்டு மெனறார்கள் எ - று. 91

மற்றவர் கூறக் கேட்டு வையக மெல்லாங் காக்குங்
கொற்றவ னின்றி யானோர் கொடியதிக் கனவு கண்டேன்
உற்றது கேட்டு மேல்வந துறுதிற முரையி னென்னைக்
கற்றடந தோளி னார்க்குக் களுநிலை கூற லுற்றான்.

இ - ள். அப்படி மந்திரி முதலாயினோ சொல்லியதைக்கேட்டு உலக
மெல்லாம் ஆளுகின்ற அரசனான அரிச்சந்திரன் இன்றையத்தினம் நானொரு
கொடிதான கெடுதலுள்ள சொப்பனங் கண்டேன்; அப்படி நான் கண்டதை
நீங்கள் கேட்டு இனிமேல் வந்து கூடுவதான காரியத்தைச் சொல்லுங்க
ளென்று மலைபோலுயர்ந்த தோள்களையுடைய மந்திரி முதலானவர்களுக்குச்
சொப்பனச் செய்கையைச் சொல்லலானான் எ - று. 92

என்னையின் றெடுத்த தாதை யாகையோ டெய்தி யும்பர்
தன்னையுற றிமையோரா நீங்கத தாரகைத தலத்த மர்ந்த
பின்னையான் பிரசுக் கூந்தற பேதைய ரைவா தம்மை
முன்னையூழ் விதியி னாலே முயக்கமுற் றினிதி ருந்தேன்.

இ - ள். எனைப் பெற்று வளர்த்த தப்படுனவர் தேகத்துடனே
சுவர்க்கலோகத்துக்குப் போய்த் தேவர்களால் தள்ளுண்டு நட்சத்திர மண்ட
லத்தில் நிலைகொண்டிருந்த பின்பு, நான் தேன பொருந்திய மலர்களை
முடித்த கூந்தலையுடைய பெண்க ளைநதுபேரைப் பூவ புண்ணியத் தொடர்ச்சி
யினாலே அவர்களுடனே கூடிச் சுகித்திருக்கக் கண்டேன் எ - று. 93

அருத்தியிற் புணர்ந்த மாத ரைவரி லருந்த வததோர்க்
கொருத்தியை யானே யீந்தே னொருத்திபோ யவனோ டுற்றான்
ஒருத்தியூ ணற்ற கன்று ளொருத்திபோய்க் கண்ணி ழந்தாள்
ஒருத்திவிட் டெனனை நீங்கா திருமைக்கு முறுதி தந்தாளா.

இ - ள். அப்படி நான் ஆசைகொண்டு கூடியிருந்த பெண்களைத்துபேரில்
ஒருத்தியை அருமையான தவதையுடைய ஒரு முனிவனுக்கு நானே சமம்
கித்துக் கொடுத்தேன்; இன்னொருத்தி தானேபோய் அம்முனிவனோடு
கூடினாள்; மற்றொருத்தி உணவு முதலியனவு மிலலாமற போனாள்; வேறொரு
த்தி தானே விலகிப்போய்க் கண் குருடானாள்; போகாத ஒருத்திமாதிரி அப்
படிப் பிரிந்த எனைவிடாமல் இமமைக்கும் மறுமைக்கும் வேண்டிய நன்
மையை எனக்குத் தருவதாயிருந்தாள் எ - று. 94

இப்படி யின்று கண்டே னிக்கொடுங் கனவி னாலே
எப்படி வினைவ தோவஃ துணர்ந்திலே னியம்பு மென்னு

அப்படி யரசன் கூற வடியினை தொழுது நன்னூல்
தப்பற வுணர்ந்த கேள்விச சததிகு கிரத்தி சொல்வான்.

இ - ன். இப்படி (எனனோடு ஒருத்திமாத்திரங் கூடியிருக்க) இன்று
கண்டேன். ஆதலால், இப்படிப்பட்ட கொடுமையான சொப்பனத்தினாலே
இனி எவ்வாறு நடக்குமோ? அதை நான் தெரியேன்; சொல்லுங்களென்று
அரசன் சொல்ல, நல்ல சாஸ்திரங்களுல்லாம் வழுவாமலறிந்த கேள்வியை
யுடைய சததிகு கிரத்தியென்கிற மந்திரி அப்படிச்சொன்ன அரசனுடைய
பாதங்களிரண்டையும் வணங்கிச் சொல்லலானான் எ - று. 95

அருவினை வினைத்த தெல்லாங் கௌசிக நவனா லின்னம்
வருவினை மிகவு முண்டு வளங்கா நாடி மூநது
திருவினை யிமூநது சேயுளு செலவியும் வேறு வேறுப்
பெருவினை முடிப்பான நனைப பின்னையாம் வெவ்வே மென்றான்.

இ - ன். இவ்வனம் அரிய கொடுஞ்செய்கைக ளுண்டாகச் செய்தது
முழுதும் கௌசிகனென்கிற விசுவாமிததிரரே யாவர்; அவராலே இன்னம்
வருவனவான கொடுஞ்செய்கைகள் மிகவுமுண்டாகும், (நீர்கனவிலே கண்ட,
அருந்தவன-விசுவாமித்திரர்; நீர் அருத்தியிற புணர்ந்தமாதவா ஐவா-பஞ்ச
சத்திகள்; அவருக்குக்கொடுத்த ஒருத்தி-பஞ்சபூதமாக நிறகின்ற கிரியாசத்தி
யாகிய பொருள்; ஒருத்திபோய் அவனோடுறந்து, வினைத்துணையாக நிறகின்ற
கிரியாசத்தியாகிய அரசாட்சியே; ஒருத்தி யூணற்றகனந்து (பிராணன்
முதலிய வாபுகளாக நிற்கிற பராசத்தியே;) அதாவது, வளமையான நகர்நாடு
முதலியவைகளிலீட்டுத தேக மெலிவாகுதல்; ஒருத்திபோய்க் கண்ணிழந்தது-
ஐம்பொறி நுகாச்சியாக நிற்கிற ஞானசத்தியே, அதாவது செல்வத்தையு
மிழ்ந்த பின்னையும் மனைவியும் வெவ்வேறாகுதல். இப்படி வெவ்வேறாகப் பெரி
தான தீயசெய்கையை முடிக்கிற விசுவாமித்திரரைப் பின்பு நாமே வெல்லக்
கடவோம்; ஒருத்தி நீங்காமலிருமைக்கு முறுத்திருந்தாவது, விவேகம். இதை
உயிர்க்கொளியாக நிற்கிற சிறுசத்தியென்று கொள்ளவேண்டும். “பரையாதி
வீனப்பரிவு தொழிலாகி யுலகினததும் படைத்துக் காத்து வரையாது
தொடைத்து மறைத்தருளி” எனபதனு லுணாக என்று சத்தியகிரத்தி என
னும் முதனமந்திரி கூறினான் எ - று. 96

அனையவை யமைச்சன் கூற வரசனை யரிவை போற்றி
எனையிமூந தாலு மன்னா வென்வயிற றுதித்த மைந்தன்
றனையிமூந தாலு மிரத்த தலமிமூந தாலும் வெம்போ
முனையிமூந தாலு நீதி முறையொன்று மிழவே லென்றான்.

இ - ன். அத்தகைய கனவின் பொருளை மந்திரி சொல்லவே, அப்போது
அரசனைச் சந்திரவதியானவன் வணங்கித் துதித்து, அரசே! நீர் என்னை
யிழந்துபோனாலும், என வயிற்றிலே பிறந்த புத்திரனை யிழந்துபோனாலும்,
இந்த வுலகமெல்லா யிழந்துபோனாலும், வெவ்விதமான சண்டை முனையை

யிழ்த்துபோனாலும் தேவரீருடைய நீதிமுறை ஒன்றை மாத்திரம் இழவாதிருக்கக் கடவீரென்றான் எ-று.

போர்முனையிழத்தல்-சண்டைபண்ணமாட்டாது போதல்.

97

என்றலு மமைச்ச ரெல்லா மிருகணி ரருவிபாய
நின் னுநின் றழுது வாடி நெட்டுயிர்ப் புறற காலை
மன்றலந தெரியன் மார்பன் வருநதனீ ரென்று தேற்றி
அன்றவ னுறைநதா னப்பா லடுத்தவா நெடுதது ரைப்பாம.

இ - ன் - என்று சொல்லுமளவில், மந்திரிகளெல்லாம் இரண்டு கண்களிலும் நீரானது அருவி ஆறுபோலொழுகின்றது அழுதும் வாடியும் பெருமூச்சு விட்டும் மயங்குகிறபோது வாசனை பரிமளிக்கின்ற அழகான மாலையணிந்த மார்பனான அரிச்சந்திரமன்னன் நீங்கள் வருததப்பாதிருக்கவென்று அவர்களைத் தேற்றி அன்றையதினம் அங்கேதானே வாசமா யிருந்தான்; அப்பால் நடந்த விஷயத்தை யெடுத்துச் சொல்லுகிறோம் எ-று.

98

வேட்டருசெய் காண்ட முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்-618

ஐ ந் தா வ து

சூ ழ் வி னை க் கா ண் ட ம்

அறுசீர்க்கழ் நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

வென்றிவேன் மன்னன் விட்ட வெங்களை தைத்தது வாயால்
துன்றிய குருதி சோரச் சுழன்றுட றுடிது டிததுக்
குன்றினைக் கடந்து சென்று கோகிகன் றன்பாற் போந்து
பன்றியாய் வந்த மாயம் பட்டபா டனைததுஞ் சொல்லும.

இ-ன். வெற்றிபொருத்தின வேலாயுதத்தைபுடைய அரிச்சந்திரமகாராஜன் எய்த வெவவிதமான அம்புபட்டு வாய்வழியே கெருங்கின இரத்த மொழுகச் சுழலுவதாகி உடலெல்லாம் பதறித் துடிக்கத் தானலிழுந்த மலையைக் கடந்தப்பால் விசுவாமித்திர ரிருக்குறித்ததிறகுப் பன்றிருபமாக வந்த மாயைபோய் விழுந்த அங்கு தான்பட்டபாடெல்லாம் சொல்லவாயிற்று எ-று.

அத்தப் பன்றியாகிய தவம் எனபது பொருள்.

1

என்னையா னுடையா யுன்ற னேவலின் படியா னேகி
மன்னருங் கரியு மாவுஞ் சேனையு மாளக் கொன்றேன்
பின்னவன் விட்ட வம்பாற் சுழன்றியான் பிழைத்ததுப் போர்தேன்
உன்னரு னுடையாற் கல்லா லுய்வுண்டோ வென்ற துன்றே.

23

இ - ன். என்னை அடிமையாகக் கொண்டவரே! உம்முடைய உத்தரவின் படியே நான்போய் அரசாணையும் யானைகளையும் குதிரைகளையும் சேனைகளையும் சாவக்கொன்றேன். பின்பு அந்த அரிச்சந்திரனெய்த அம்பினாலே சமூலவதாகத் தப்பி யிருவந்தேன்; இனி உம்முடைய கிருபைபெற்றவனுக்கும் பிழைப்புண்டாகுமே யல்லாமல், மறநேருக்குப் பிழைப்புண்டாகுமோ வென்று சொல்லிற்று எ-று. 2

கோலத்தி னுரையைக் கேளாக கோசிகன் வடவைச் செந்திச சீலத்திற் சிவந்த கண்ணன் சிந்தையு மனைய னாழிக் காலத்திற் கடுங்கா லன்ன மூச்சினன் கடலிற் றேன்றும் ஆலத்தின் கிளர்ச்சி யன்ன கோபத தனமுன் நெழுநதான்.

இ - ன். அவவாறுசொன்ன பனறியின்சொல்லைக்கேட்டு விசுவாமித்திரர் வடவாக்கினிகிறததைப் பேரன்ன சிவந்த கண்களையுடையவராகி மனமும் அத் தன்மையரேயாகி ஊழிகாலத்திலே வீசுகின்ற மேகமான காற்றுப்போல மூச் சுடையவராய்க் கடலிலேதோன்றின விஷம் பொங்கினுற போன்ற கோபத்தை யுடையவருமாகிக் கொதித் தெழுந்திருந்தார் எ - று. 3

பேச்சினிற் கிளிபோற் செங்காற் பெயர்ச்சியிற் பெடைபோற் செய் ழிச்சினின் மின்போற் சீற்ற மிகுதியான முனிவன் விட்ட [கை மூச்சினிற் பிறந்தி ரண்டு மோகினி மாந ராழி நீசினி னிலைதது நிறகு நீலமென கொடிபோ னினனார்.

இ - ன். பேச்சினுலே கிளிபோலவும், சிவந்த காலநடையினுலே பெட்டை யன்னம் போலவும், சிவந்த வைவீசுகலினுலே மின்னலைப்போலவும், கோப மிகுதியினுலே விசுவாமித்திரர் விடுகிற மூச்சிலே இரண்டு மோகினிப் பெண்கள் பிறந்து, சீர்த்தலையுடைய கடலினிடத்தே கிடைக்காண்டு கிறபதான மிரு அடிபொருத்தின நீலக்கொடிபோல எதிரே கினறாகள எ - று. 4

செந்திரு வழுகிற் றேன்றத திரைகடற் பிறந்த நஞ்சில வந்திரு கருந்தி ருக்கள வயங்குவ தென்ன நீலச சந்திரா திதத ரென்ன த தலையினபின் கறுத்த தென்ன இந்திர நீலக கொம்ப ரிரண்டுந தெழுநத தென்ன.

இ - ன். செவ்வியலான லட்சுமிதேவி அமுதிலேபிறக்க அலைகளையுடைய கடலிலே பிறந்த நஞ்சைப்போல் பிறந்து இரண்டு கறுத்த லட்சுமிகள் விளங்கு வதுபோலவும் நீலகிறமுடைய சந்திராகுரியர்போலவும் ஆகாயத்திலுள்ள மின்னல் கறுத்தார்போலவும் இந்திரநீலக்கொம்புகளிரண்டு வந்து தோன்றினற் போலவும் எ - று.

இதுமுதல் ஐந்துபாடல்கள் குளகம்.

5

நீலவா ரிதியி னீலத துகிர்க்கொடி நின்ற தென்னக் கூலவா ரிதியி னீலக் கொம்பிரண் டெழுநத தென்னப்

பாலவா ரிதிக டைந்த பஃறலை யரவங் கான்ற
ஆலவா ரிதியின் மூழ்கிக் கிளர்ந்தெழு மன்ன மென்ன.

இ - ன். கறுத்தகடலிலே நீலகிரமாய்ப் பவனக்கொடி கின்றற்போலவும்,
கரைகளையுடைய கடலிலே முழுநீலக்கொம்புகளிரண்டு வந்து தோன்றிற்று
போலவும், பாற்கடலைக் கடைந்த பல தலைகளையுடைய பாம்பு கக்கின விஷக்
கடலிலேமுழுதி அந்த விஷகிரமாக எழுகின்ற அன்னங்கள் போலவும் எ - று.

ஆலத்திற பயின்ற கண்ட னமுற்றிருக கண்ணான் மாண்ட
காலத்திற புறங்கொ டாது காமனோ டொத்த லைந்து
நீலத்திற் கருகி வெம்பி நினைவிலவந துதவி யனபாய்ச
சீலத்தி லுயர்ந்த காமன் சேனையி விருவ ரெனன.

இ - ன். விஷத்தினாலே விளங்குகின்ற கண்டத்தைபுடைய சிவபெரு
மானது திருநெற்றியிலுள்ள சிவந்த அக்கினிக்கண்ணினாலே (அநங்கன்) இறந்த
காலத்தில முதுகாட்டி ஓடாமல் அம மனமதனோடுகூட அலைவதாகி நீலத்
தைப்போல் அந்த நெருப்பில் வெந்து கருகி வெதும்புதலாய் கினைவிலே
தோன்றி அந்த மனமதனிடத்தில் விசுவாசமாய் கலவியாசாரத்தினாலே உயர்ந்
திருக்கிற மனமதனுக்குதவியாகி அந்த மனமதன் சேனையிலுள்ள இரண்டு
பெண்கள் இவ்விருவருமென்று சொல்லவும் எ - று. 7

சுழிகொளும பெருந்தண் கங்கை சூழினோன் றுளங்கு நெற்றி
விழிகொளுந தழலான மேனி வெந்தழிந திறந்த காமன்
பழிகொளக கருதிக் கால பாசமே விழியாக கொண்டு
வழிவிலா வரங்களை கொண்ட ரதியுமாற் றவளு மெனன.

இ - ன். சுழிகளைக்கொண்டுள்ள பெரிதான குளிரந்த கங்கையை முடித்த
சிவபெருமானுடைய விளங்குகின்ற நெற்றிக்கண்ணின் கொழுமையாகிய நெருப்
பினாலே மேனி வெந்து சாமபலாயிறந்த மனமதன் பழியை வாகக எண்ணிக்
காலபாசத்தையே கண்களாகக்கொண்டு தவறுதலில்லாத வரங்களைக்கொண்டு
தோன்றின ரதிதேவியும் அவளுக்கொரு சக்கனத்தியும் போலவும் எ - று. 8

நாவியங் கமலத துறற பிரமணை நகைப்பான் வேண்டி
வாவியங் கமலவாசக கோசிகன வாதிந் றீடடும
ஓவிய மெனன நீல் வோதிம மெனன நீண்ட
காவியங் கண்ணா காந்தட கைதொழு தினைருகி நின்றார்.

இ - ன். திருவுந்திக் கமலத்திலே தோன்றின பிரமதேவனைச் சிரித்துப்
பழித்தறகாக அந்தத் தாமரைக்குளத்தின் சார்பிலே வாசஞ்செய்கிற விசுவா
மித்திரர் வாதுகொண்டெழுதின சித்திரங்களைபோலவும் நீலகிர அன்னங்கள்
போலவும் நீண்ட நீலோற்பலம்போலும் அழகிதான கண்களையுடைய அந்த
இரண்டுபெண்களும் காந்தள மலர்போலும் கைகளால் உணங்கித் துதித்து
கின்றார்கள் எ - று.

நாபி எனபது எதுகைநோக்கி நாவியென வந்தது.

தீதிலா மறைக ணுன்குற தெளிவுற வுணர்ந்த நீர்மைக்
கோதிலாக் குணத்தோர்க் கெல்லாங் கோபஞ் சண்டாள மென்பார்
ஆதலான் முனிவன் மூக்கி னாழற் சிற்றத தூடே
போதலா லந்த மாதா புலைச்சிய ராயினாரே.

இ - ன். குறறமில்லாத நான்குவேதங்களையுந் தெளிவாகத் தெரிந்த தன்
மையையுடைய பரிசுத்தமான குணத்தையுடைய பெரியோர்கள் யார்க்கும்
கோபமுண்டானால் அதுவே சண்டாளமென்று சொல்வார்கள்; ஆதலாலே
அந்த விசுவாமித்திரருடைய மூக்கிலே பொருந்திய கொதிக்கின்ற கோபத்தின்
வழியாகப் பிறந்ததினாலே அந்த இரண்டுபெண்களும் சண்டாளிகளானார்கள்
எ - று.

10

மாதரை முனிவன் பார்த்து வரவழைத் திருத்தி நானு
பேதமு மெழுத்துஞ் சொல்லும பெருங்கலை யிருநூ லெட்டும்
கீதமு னாத யாழும் கின்னர முதல வாய
போதமும் வாரி கீரிற் கரைததுடன் புகட்டி னுணை.

இ - ன் அப்பெண்களை விசுவாமித்திரா பார்த்து அருகில் வரும்படி
அழைத்து இருக்கச்சொல்லி, காலவகையான எழுத்துப் பேதமும், சொற்
பேதமும், அழகுபதநூலு கலைஞானமும், கீதமும், நாதமாகிய வீணையும்,
கின்னரமுதலாகிய ஞானமும் அவவிருவருக்கும் அன்னியள்ளிக் கிரமப்படியே
சொல்லித் தெரியப்படுத்தினார் எ - று.

11

ஈடினா ரதரு மினசொற கின்னரா யாரு மேங்கப
பாடினாற் றியநது லாநது பயிரெலாம விளைவு மல்கும்
வாடிநா ளனேகம பட்ட மாங்குளுந் தழைக்கு முனனாள்
வீடினா ருயிராவ துற்று வெள்ளென்பும விதிவி திராகும்.

இ - ன் ஒப்பில்லாத காரதரும, இனிய சொல்லையுடைய கின்னரர்களும்,
மற்றையான்களும் தோற்று விசனப்படப் பாடினார்கள். அப்படிப் பாடுதலி
னாலே தீய்த்து காய்த்தபேரின் பயிரெலலாம விளைவுகொண்டு மிகுவதாயின.
காய்த்து வெகுநாளஞ் சென்றுள்ள மரங்களும் தழைக்கொண்டு தளிப்பதாயின.
முன்னாளிலே இறந்தவர்களுடம்பிலே யுயிராவது மூடுதலாகிய வெண்மையான
யெலும்பும் உரோமங்களும் புனகித்தலாயின எ - று.

12

அநதவே னாயில யோத்தி யரசனைக் கண்டு மீண்டு
கநதவார் சடில மொளவிக் கௌசிகன் றன்னைப் போற்றி
இநதவா வியிலே மனன நெண்ணருளு சேனை யோடும
வநதன நென்ன வேத மாதவ ரெடுதது ரைததாச்.

இ - ன். அச்சமயத்தில் வைதிகரான மகா தவமுனிவர்கள் அயோத்தியா
புரிக்கு அரசனான அரிச்சந்திரனைக் கண்டு வந்து வாசனை பொருந்திய நீண்ட
சடாமுடியையுடைய விசுவாமித்திரரைத் துதித்து அந்தக் குணத்தினருகே

அரிச்சந்திரமகாராஜன் எண்ணுதற்கரிதான சேனைகளுடனே வந்திறங்கியருக்
கிருனென்று தெரியச் சொன்னார்கள் எ - று. 18

புண்ணியந் திரண்ட யாக்கைப் புரவலன் வந்தா னென்ன
எண்ணிய வெண்ண மெல்லா முடியுமென் றேம்ப லெய்தாப்
பண்ணியன் மதூரச செஞ்சொற பவளவாய்க் கரிய செவ்வேற்
கண்ணியா தமமை நோக்கிக் கௌசிகன விளமப லுற்றான்.

இ - ன். புண்ணியந்தானே திரண்டு வடிவங் கொண்டாற்போலும் தேகத்
தையுடைய அரசன் வந்திருக்கிருனென்று சொல்லவே, நாம நினைத்த கினை
வெல்லாய் இனி முடிவு பெறுமென்று சத்தோஷங்கொண்டு இராகம் பொருக்
கின மதூரமான செம்மையையுடைய சொல்லைக் கொண்ட பவளம்போலும்
வாயும் கருமையுள்ள செவ்வையான வேல்போலுங் கண்களுமுடைய அவ
விரண்டு பெண்களையும் பாதது விசுவாமிதரிர் சொல்லலானார் எ - று. 14

பெடைநடை மடவீர் வாவிப் பெருங்கரை தனனில் வந்த
படையுடை வேந்தன் பாறபோய்ப் பாடலா லுருக்கி வெற்றிக்
குடையினைக் கொணமி னல்லாற் கலவியைக் கொணமி னெனனா
விடைகொடுத்திடலு மாதா விரைவினிற் றெழுது போனா.

இ - ன். பெட்டையன்னம்போலு நடையையுடைய பெண்களே! நமது
பெரிய குளக்கரையிலே வந்திருக்கின்ற சேனைகளையுடைய அரசனிடத்திற்குப்
போய் நீங்கள் பாடுகிற பாட்டுகளாலே அவனை உருகுமபடிச் செய்து அவ
னுடைய வெற்றிக்குடையை வாங்கி வாருங்கள்; அது கூடாதாயின் அவனோடு
கூடி இரமித்தலைக் கொள்ளுங்கொண்டு உத்தரவு கொடுத்தனுப்புமளவில் அப்
பெண்கள் விரைவிலே வணங்கிக்கொண்டு போனார்கள் எ - று. 15

எடுத்தநன் மகர யாழ் மேந்திய குழலுந் தோன்ற
உடுத்தமே கலையுரு செம்பொற சிலம்புநின் றேசை காட்டத்
தொடுத்தபூந் கோதை சோரத் துணைமுலைத் துமபி விமம
அடுத்தபூந் சோலை நீங்கி யகனபுன்ற பொய்கை புககா.

இ - ன். அவவிருவருங் கைகளிலே கொண்ட நல்ல மகாவீனையும்,
புல்லாங்குழலுந் தெரியவும், உடுத்தின மேகலாபரணமும், செம்பொனனா
செய்த சிலம்புகளும் அவவவவிடத்திலே நிலைகொண்டு தொனிகளைக் காட்ட
வும், தொடுத்தணிந்த பூமால்கள் அவியூந்துவியுமும், இரண்டு கொங்கைகளும்
இளகியிருக்கவும் தாமிருந்த பூஞ்சோலையைவிட்டு அந்த அகலமான நீர்க்குளத்
தருகே போய்ச் சோந்தார்கள் எ - று. 16

கனைகழற் கடுங்காற் சேனைக் கடலினிற் சென்று புக்க
வினைநெடு வேற்க னுரை யருள்பொழி விழியா னோக்கி
இனையரென் றவரைத் தேறு தையுற் றெய்து மெல்லை
புனையிழை மாதா வந்து புரவலா போற்றி நின்றார்.

இ - ன். சப்தியாதின்ற வீரகண்டாமணிகள் கட்டின வேகங்கொண்ட கால் களைபுடைய சேனை கடலுக்குள்ளே போய்க்கூடின, கொலைதொழில் செய்வ தான வேல்போலும் கண்களைபுடைய பெண்களை, கிருபை யொழுகுகின்ற கண்களார் பார்த்து அவவிருவரையும் இன்னாரென்று தெரியாமல் சந்தேகங் கொள்ளுகிற சமயத்திலே, ஆபரணங்களை யணிந்த அந்தப் பெண்கள் வந்து அரிச்சந்திரமகாராஜனைத் துதித்து கின்றார்கள் எ - று. 17

தோளும்த் தோளிற் சாததுஞ் சுடாமணி வலய முருசெந
தாளும்த் தாளில வீரக் கழலுநோ தாழநத கையும்
வாளுநீண் மாலை மார்பும வதனமு நோக்கி மார
வேளுநே ரில்லான தன்னைப் புகழ்நதனா வியநது ரைப்பாரா.

இ - ன். தோள்களும், அந்தத் தோள்களிலே யணிந்த காந்திகொண்ட இரத்தின கேயூரங்களும், சிவந்த கால்களும், அந்தக் கால்களிலே பூண்ட வீர கண்டாமணிகளும், நேரே தொகுத்துவனவான கைகளும், (இடையிலே கட்டின) மந்திரவாளும், நீண்ட மாலையணிந்த மார்பும், முகமும் பாதது மன்மதவேளு மொப்பாகாத அரிச்சந்திரமகாராஜனைத் தோத்திரங்கள் செய்து அதிசயத்துச் சொல்லலாளுகள் எ - று 18

யாணர்க்குள் யாண நினனை யெய்துதற கிழைத்த வேதா
வீணர்க்குள் வீண நெமமை விதித்தவன் றிரநி ரற்கும
வாணாக்கு மனநத னாககும் வாய்த்தவா நேபோ னினனைக்
காணற்குத் தொழற்கு வாழத்தக் கண்கைநாப படைத்தி லானே.

இ - ன். உலகத்திலுள்ள அழகங்களிலே சிறந்த அழகனே! உன்னைச் சேர்வதற்குச் சிருஷ்டித்த பிரமனானவன் வீணைவார்களிலே அகிகழும் வீணைவன். யாதினுவென்றால், எங்க ளிருவரையும் சிருஷ்டித்த அப்போது தானே இந்திரனுக்கும், வாணசுரனுக்கும், ஆதிசேடனுக்கும் அமைத்தமை போல உன்னைப் பாகிரத்தற்கும், வணங்குதற்கும், துதிப்பதற்கும், கண்களும்-கைகளும்-நாக்குகளும் ஆயிரம் ஆயிரமாகச் சிருஷ்டியாமற் போனானே; ஆதலால் எ - று. 19

வையநின் னகரி செம்பொன வடகிரி நினது பீடம்
வெய்யவ னினது தீபம் வேலைமரு சனரீச சாலை
செய்யவ னினது பாரி திங்கணின் கவிகை செவவே
லையநின் பெருமை யெமமா ளளவிடற கரிதே யென்றா.

இ - ன். உலகமுழுதும் உமக்குப் பட்டணம்; செம்பொனனான வட மேரு கிரி உமக்குச் சிங்காதனம்; சூரியன் உமக்கு விளக்கு; கடல் உமக்கு திருமஞ்சன மாடுகிற இடம்; இலட்சுமியே உமக்கு மனையாளி; சந்திரன் உமக்குக் குடை; ஆதலால், செவ்வையான லேலைபுடைய ஐயனே! உமமுடைய பெருமையை எங்களால் அளவுசெய்த சொல்லுதற்கு முடியாது என்று சொன்னார்கள் எ - று. 20

சொல்லிய மாற்றங் கேளாத தோன்றலும் வியந்து நோக்கி
வல்லிநீர் யாரே தூர்தான் வந்தவா நேதீண் டென்றான்
அல்லியந் தொடையன் மார்ப் வில்வனத தகத்து வாழ்வோம்
புல்லிய சாதி யீனப் புலைசெயர் யாங்கலையா.

இ - ன். அப்படி அவலிருவரும் புழங்குது கொண்டாடினதைக் கேட்டு
அரசனானவன் அதிசயித்தது பார்த்தது ஓ பெண்களே! நீங்கள் யார்? உங்களுள்
எது? என்னிடம் வந்த காரியம் என்ன? என்று கேட்டான். அதற்கு அப்
பெண்கள் அகவிதழ்களையுடைய அழகிய பூமாலையணிந்த மார்பனே! நாங்கள்
இந்த வனத்தினிடத்திலே யிருக்கின்றவர்கள். இழிவுள்ள சாதியானானப்
புலைச்சிகள் ஐயனே! எ - று. 21

வேதமா முனிவன் வைகு மேதகு சார னின்றான்
பாதமே பணிநது நோக்கு மருததியிற் பதறி வந்தோம்
போதமு நெறியு மில்லாப புலலியே நல்லி யாழும்
கீதமுஞ் சிறிது வல்லேங் கேளெனாக் கிளத்திப் பின்னர்.

இ - ன். வேதந வைவந்த மகரிஷியான விசுவாமிதகிர ரிருக்கிற மேம்
பாடான சார்பிலே கூடி வினதும் உமமுடைய பாதங்களையே உணங்கி உம்
மைப் பார்க்கவேண்டின ஆசையினாலே பதற்றத்துடன் வந்தோம்; ஞானமும்
அதற்கேற்ற அனுஷ்டானமுமில்லாத இழிவான சாதியே யானாக் ஆனாலும்,
நல்ல வீணை பாடுதலும், சங்கீதமும் கொஞ்சந் தெரிந்திருக்கிறோம் கேளு
மென்று சொல்லிப் பின்பு எ - று. 22

மகரயாழ் வாங்கி நீங்கு மாடக முறுக்கிச செம்பொற
சுகரமா முலையிற் சோததிச செஷியுற விசையெ ழீஇத்தந
நிகரிலா வழுதப் பாடற் பாணியி னிறுவிப பின்னா
பகர்தரு மிசைக ளேழும வகைவகை பாடி னாரே.

இ - ன். மகர வீணையைக் கையிலேகொண்டு, தளர்த்துள்ள முருக்காணி
களாலே தந்திகளை முறுக்கிப் பிரிவு செயது, செம்பொன் மலைச் சுகரமபோ
லுள்ள பெரிய ஸதனங்களிலே அவவீணையைச் சாத்திக்கொண்டு, காதுடனே
கூடச் சுருதுகூட்டித் தமது ஒப்பில்லாத அமிர்த ரசங்கொண்ட பாடலைக்
கைவழியிலே தோன்ற கிறுத்திப் பின்பு சொல்லலான ஏழிசைகளையுங் கிரமக்
கிரமமாகப் பாடினார்கள் எ - று.

ஏழிசைகளாவன:—ரூரல் - துத்தம் - கைக்களை - உழை - இளி - விளரி -
தாரம் என்பன. இவற்றை ஏழுசுரமெனவுங் கூறுவா. இவற்றினாலேசை யுவமை
முறையே மயில் - இடபம் - ஆதி - கொக்கு - குயில் - குகிரை - யானை எனவும்;
சுவையுவமை முறையே - பால - தேன - கிழான் - நெய் - ஏலம் - வாழை -
மாதுளங்களி எனவும்; வாசனை யுவமை முறையே மௌவல் - முல்லை -
கடம்பு - வஞ்சி - நெய்தல் - பொன்னாவினை - புண்ணை எனவும்; அட்சரம்
முறையே ஆதி - ஈதி - ஊஉ - ஏஎ - ஐதி - ஒஒ - ஒனஉ எனவும்; மாத்திரை

முறையே காங்கு - காங்கு - இரண்டு - மூன்று - காங்கு - மூன்று - இரண்டு எனவும்; இவற்றுக் கிறைவர் முறையே விசுவாமிததிரன் - ஜமதக்கினி - சந்திரன் - சூரியன் - கௌதமன் - காசிபன் - ஈசனெனவும் கூறுவர். இன்னும் இதைப்பற்றிய ஏனைய வகுப்பும் விரிவும் மிடறஞ்சையாய்ப் பாடுகையில் இவற்றின் பிறப்பிட முதலியனவும் இசைநூலிற் பரக்கக் காண்க. 23

காவியங் கண்ணு முடா கவரிதழ் தானுங் கோடா
வாவியங் கமல மன்ன வதனமு நுதலு மேரு
தூவியந் தோகை நல்லார் சுவரினமே லெழுதி வைத்த
ஓவியம் பாடிற் றென்னப் பாடினா ருருக யாரும்.

இ - ன். நீலோற்பலம்போ வழகான கண்கள் மூடுகிறதில்லை, இரு பிள வாகத் தோன்றுகின்ற இதழ்களுந் தோணுகிறதில்லை குளத்திலே அலருவ தான அழகையுடைய தாமரை மலாபோலு முகமும் நெறியும் ஏறுகிறதில்லை யாக, இறகையுடைய அழகைக்கொண்ட மயில்போலும் அப்பெண்கள் சுவரிலே எழுதி யிருப்பதான சித்திரம் பாடுகிறதுபோ லசையாதிருந்து எல்லோருடைய மனமு முருகும்படிப் பாடினார்கள் எ - று. 24

கரும்பினைக் கடிந்த திஞ்சொற் காரினைக் கடிந்த கூந்தற்
பரும்பினைக் கொங்கை மாதர் பவளவாய்ப் பிறக்கும் கானம்
வரும்பனி மதியை நோக்கிக் கண்கிணி வாய்கொண் டார்ப்பின்
அரும்பவி ழாமபற் போதுள் வண்டிருந் தாபப தென்ன.

இ - ன். கரும்பின இரசத்தையும் வெல்லுவதான மதுரச் சொற்களும், மேகத்தை வெல்லுவதான கூந்தலும், மிகவும் பருத்துள்ள கொங்கைகளும் கொண்ட பெண்களுடைய பவளமபோன்ற வாயிலே பிறக்கின்ற இசைப் பாட்டானது உதயமாகி வருகின்ற குளிரந்த சந்திரனைக் கண்டு கண்கிணி போல முகவிலாசமாய்ப் பின்பு அவ்வரும்புதல் முழுதும் விரிகிற செவ்வல்லிப் பூவிலிருந்து வண்டுகள் பாடுவதுபோற் பாடினார்கள் எ - று.

ஆர்ப்பின்-வண்டோசையினாலே அரும்பவிழென்க. 25

இல்லையோ விமைத்த லென்பா ரொடாதுகை தொடாது வைத்த
வில்லையோ புருவ மாக விதித்தனன் வேதா வென்பார்
முல்லையோ முருந்தோ முததோ முறுவலை யறியோ மென்பார்
நல்லையே நல்லை யென்னா நராதிபா வியநது ரைத்தார்.

இ - ன். அப்போது கண்ட அரசர்களெல்லாம் இப்பெண்களுக்குக் கண்க ளிமைக்கிறதில்லையோ வெனபார்கள். ஒருவ ரொடாமலும் தொடாமலும் இருப்பதான வில்லைத்தானே பிரமதேவன் புருவமாகச் செய்திருக்கிறான் என்பார்கள், இவ்விருவருடைய பல் வரிசைகள் முல்லை யரும்புகளோ! முருந்து களோ! முததுகளோ யாதோனறும் சொல்லத் தெரிகிலோ மென்பார்கள். அடி பெண்களே! நீங்கள் நன்றாய்ப் பாடுகிறீர்கள்! நீங்கள் நன்றாய்ப் பாடு கிறீர்கள்! என்று அரசர்களெல்லாம் அதிசயித்துச் சொன்னார்கள் எ - று. 26

அட்டமா வணத்தும் புள்ளு மாவிபெற் றேகு மென்பார்
சுட்டரீள் வனங்க ளெல்லாளு சோலையாத தழைக்கு மென்பார்
பட்டவாள் வீர ரெல்லா முய்வகை புலிப்ப டென்பார்
வட்டமா மதிய மன்ன வதனத்தார் பாடல கேடடே.

இ - ன். வட்டமான பெரிய பூணச்சந்திரனபோலு முகத்தையுடைய அப்பெண்கள் பாடுகிற பாட்டைக் கேட்டு, இனி நமமாலே கொல்லப்பட்ட எல்லா யிருக்கனும், எல்லாப் பட்சிகளும் உயிருண்டாய்ப் போகுமென்பார்கள். நமமாலே சுடப்பட்ட நீண்ட காடுகளெல்லாம் சோலையாகத் தழைக்கு மென்பார்கள். நமது கூட்டத்திலே இறந்துபோன வாள்வீரர்க ளெல்லாரும் பிழைக்குமபடி பலிதமாயிற் றென்பார்கள் எ - று. 27

நாடெலா மழிக்கக் கேட்டு நரபதி வெருண்டு வேட்டை
யாடலால் வெருண்டு போய்ததம மாருபி ரோமபித் துன்றுங்
காடெலாங் கரந்த மாககள் கனனியா மதுர கீதப்
பாடலால் வெளிப்பட்ட டுற்ற பறவையும் பறந்த வமமா.

இ - ன். அப்போது நாடுமுழுதும் அழிக்கிறது தெரிந்து அரிச்சந்திர மகாராஜன கோபித்து வேட்டையாடுதலினாலே பயந்தோடிப்போய்த தங்க ளருமையான உயிர்களைக் காததுக்கொண்டு, நெருங்கின காடுகள் முழுதும்போய் மறைந்த யிருக்கனெல்லாம் இந்தப் பெண்கள் பாடுகிற மதுர கீதங்களாலே வெளிப்படுதலாகிச் சஞ்சரிக் கலாயின. மற்றப் பட்சிசாதிகளும் வெளிப்பட்டுப் பறந்து திரிதலாயின எ - று. 28

மஞ்சலம் பிடியே நென்ன மாமுர சதிரு ரோதைக்
கஞ்சலா லனந்தங் கோடி யசுணகா வணைது மாவி
துஞ்சலா தீண்டி மொய்க்கத் துமபுரு முதலோ ரெல்லாம்
இனசொலி னோசை யெய்த யாழிசை யாதென ஞோவார்.

இ - ன். மேகங்கள் முழங்குவதான இடிபெறபோல பெரிய முரசுங்க ளொலிக்கின்ற ஒசைக்கு அஞ்சுதலாலே அனந்தவிகோடி அசுணப்பட்டிக ளெல்லாம் உயிராய்கிற தில்லாமல் கூடி நெருங்க, துமபுரு முதலானவர்க ளெல்லாம் இனிய சொல்லினையுடைய இவயிருவர் பாட்டோசை கேட்டு இந்த வீணானம் வதென்று ஆலோசிக்கலானார்கள் எ - று. 29

நல்லியன் மகர யாழி னாதமு மிடறு மொன்றப்
புல்லிய கீத வோதை செவிவழி புகுத லோடும
வல்லியர் தமமை நோக்கி மலாததிருக கரம மைதது
மெல்லிய றுனும வெற்றி வேந்தனு மிகம கிழந்தார்.

இ - ன். நல்ல இசைநுலிலக்கணத்திற சிறந்த மகாவீணையின் காதமும் கண்டததொனியும் ஒன்றாகக் கூடின பாட்டோசை காதுகுள்ளே நுழைந்த

வுடனே, சந்திரவதியும் வெற்றிகொண்டிருக்கிற அரிச்சந்திர மகாராஜனும் அந்தப் பெண்களைப் பார்த்துத் தாமரை மலர்போலுந் திருக்கைகளாலே யமையச் செய்து அதிகமாகச் சந்தோஷித்தார்கள் எ - று. 30

மணியொடு கடகஞ் செம்பொன் வளையெரி மணிப்பொன் னாரம் அணிதுகில் பிறவு நீட்டிக் கொண்மென வளிதத லோடும் பணிகளுந் துகிலும் பொன்னும் பெறற்கியாம படர்ந்தே மல்லேம் திணிசுடர் முடியா யாங்க டேடிய பரிசில கேளாய்.

இ - ன். இரத்தினங்கள் பதித்தலுடனே கூடின கங்கணங்களும், செம் பொனனாற் செய்த வளையல்களும், நெருப்புப்போன்ற இரத்தினமால்களும், பொன் மால்களும், மற்றுமுள்ள ஆபரணங்களும், உடுத்துகிற வஸ்திரங் களும் மற்றங் கொடுக்கத்தக்கவைகளெல்லாங் கொடுத்துப் பெற்றுக்கொள்ளுங்க ளென்று சொல்லுமளவில், ஆபரணங்களும் வஸ்திரங்களும் திரவியங்களும் பெறுதற்கு நாகங்கள் வந்தோமல்லோம்; நெருங்கின ஒளியைக்கொண்ட கிரீடாதிபதியே! நாகங்ள வேண்டிவந்த வெருமானத்தை நீர் கேட்கவேணும் அதாவது எ - று. 31

ஈத்திய பரிசி லாளர்க் கெண்ணிய வனைத்து நல்கும் பார்த்திவ விவையெ லாநின் றிருவுளப் படியா லுள்ளேம மூர்த்திகண் மூவர்க் காகு முடிபுனை யநநா ளேநீ சாத்திய தவளக் கொற்றக் கவிகையைத் தருதி யென்றார்.

இ - ன். தேவரீரைத் துதித்த அரசர்களுக்கு அவர்கள் நினைத்தன வெல்லந் தரத்தக்க அரசனே! இப்போது, கொடுக்கிற இவைகளெல்லாம் உம் முடைய திருவுளத்தின சமமதியாலே தருவதாதலால், அவைகள் வேண் டோம்; மும்மூர்த்திகளுக்குஞ் சந்தோஷமாகும்படி நீர் வெற்றிமுடி சூழிக் கொள்ளுகின்ற அப்போதே பிடித்துக்கொள்வதான வெண்ணொற்றக் குடையைக் கொடுக்கவேண்டு மென்றார்கள் எ - று. 32

பழிவழி யொழுகா நீதிப் பானுவின் குலத்து வேந்தா வழிவழி வந்த கொற்றக் கவிகையை வழங்க மாட்டேன் விழிவழி கண்டவேறு கவிகையை விளம்பி லுங்கள மொழிவழி தருவே னென்று மொழிந்தனை மன்னா கோமான்.

இ - ன். பழிப்பான மார்க்கத்திலே செல்லாத நீதியையுடைய சூரிய குலத்தரசர்கள் தலைமுறை தலைமுறையாகப் பிடித்துவருகிற வெற்றிகுடையை நான் கொடுக்கமாட்டேன். உங்கள் கண்ணுக்கு நேராக இங்கே தோற்றுக்கின்ற ஏதேனு மொன்றைக் கேட்டால், உங்கள் சொல்லின்படியே தரமாட்டுவே னென்று அவ்வரசர்க்கரசை கூறினான் எ - று. 33

கனத்தவெங் காத லார்க்குக் கணித்தவ ரால லாதவ் வினத்தவ சொருவ ராலே யினபமுண் டாக வற்றே

மனத்துளே சூழித்து வந்த மணிக்குடை வழங்கா யேலெந்
தனத்தினைத் தழுவி யின்பந தருதியென் றவாகள் சொன்னார்.

இ - ன். மிகுதியான வெப்பத்தைச் செய்கின்ற ஆசைகொண்டவர்
களுக்கு அவர்கள் நினைத்த புருஷர்களால்லது அவர்களை யொப்பான மறநெரு
வராலே சுசமுண்டாகவல்லதோ? நாங்கள் மனத்திலே எண்ணிவந்த முததுக
குடையை நீ கொடாவிட்டால், எங்களுடைய கொங்கைகளை யனைத்து எங்
களுக்குச் சுதத்தைக் கொடுமென்று அவவிருவருளு சொன்னார்கள் எ - று. 34

வாடபொரு கண்ணா கூற மந்திரத் தலைவன் சொலவான்
வேட்பன வில்லை யெனனா மெய்நெறி வேந்தன் றனபாற
கேட்பன வறிநது மகசூக கிடைப்பன வுணர்நது கேளீர்
சேட்பட நில்லு மென்னத் தெரிவையா செப்ப வுற்றா.

இ - ன். அப்படி வாளையொத்த கண்களையுடைய பெண்கள் சொல்ல
ஆலோசனையிற் சிறந்தவனான சத்தியகிர்த்தி சொல்லுகிறான்: ஆசைப்பட்ட
பொருளை இல்லையெனனாம் செக்கெகத்தக்க மெய்யான நீதிமாகத்தை
யுடைய அரசனிடத்திலே, கேட்கத்தக்கவைகளைத் தெரிந்து கேட்டால்,
உங்களுக்குக் கிடைக்கத்தக்கவைகளைத் தெரிந்து கேளுங்கள் (ரீங்கள் சண்டாளி
களாகையாலே) தூரமாக நில்லுங்களுண்டு சொல்ல, அதற்கு அப்பெண்கள்
சொல்லுகிறார்கள் எ - று 35

முனபியாங் கருதி வந்த முழுமணிக குடையு நல்காய்
பின்பியாங் குறித்த வினப்ப பெருமபயன ருணுந தாராய்
அனபியா முனமேல் வைத்த தவத்திலே போன தந்தோ
வனபியா முனபாற கண்டோம வளளனமை கண்டி லேமால்.

இ - ன் முன்னே நாங்க எண்ணிவந்த முழுதும் முததுகளாலாகிய
குடைபையு நீ கொடுக்கிறதில்லை; பின்பு நாங்கள் வேண்டின இன்பமாகிய
பெரியபயனையும் நீ கொடுக்கிறதில்லை; ஆதலால், நாங்க ஞமமிடத்திலே
கொண்ட அனபானது வீணாகிப்போயிற்று; ஐயோ! உம்மிடத்திலே
கடின சித்தத்தைக் கண்டோமே யல்லது, கொடுக்குந தனமையை நாங்க எவ
வளவுங் காண்கிலோம்; இதற்கென செய்வோம் என்றார்கள் எ - று. 36

கொடுப்பன கொடுப்ப தல்லாற கொடாதன கொடுக்க மாட்டார்
விடுப்பன விடுப்ப ரென்றும் விடாதன விடவு மாட்டார்
தொடுப்பன தொடுத்து நுமமார் சொல்வன சொல்லி நுங்கட்
கடுப்பன கொண்மி னல்லா லகன்மினென் றமைச்சன் சொன்னான்.

இ - ன். சூரியகுலத்தாசர்கள் கொடுக்கத்தக்கவைகளைக் கொடுக்கிறதே
யல்லது, கொடுக்கத்தகாதவைகளைக் கொடுக்கமாட்டார்கள். எக்காலத்தும் விடத்
தக்கவைகளை விடுவர், விடத்தகாதவைகளை விடமாட்டார்கள். ஆதலால், ரீங்கள்
ஆலோசிக்க வேண்டியபடி ஆலோசித்து உங்களுலே கேட்கத்தக்கவைகளைக்

கேட்டு உங்களுக்குத் தக்கபடியே பெற்றுக்கொள்ளுங்கள். அல்லாவிட்டால் போங்கனென்று மகிழி அதற்குத்தான் சொன்னான் எ - று. 37

வள்ளலென் றடைந்தோ முன்பால வந்திரந தோகுகொன் றீயாக் கள்ளனென் றறிந்தா லிங்கு வருகலங் கண்டா யென்றா உள்ளமுங் கண்ணுஞ் செந்நீ யுருத்தெழுச சினத்து வேந்தன் தள்ளுமென் றருளி ர செய்தான விளைவது தன்னை யோரான்.

இ - ள் றீர் கொடுக்கும் பிரபுவென்றெண்ணி வந்தோம்; உமமிடத்திலே வந்து யாசகஞ் செய்வோர்களுக்கு ஏதுங் கொடாத வஞ்சகனென்று நாங்கள் முன்னேதானே தெரிந்திருப்போமானால் இங்கே வரமாட்டோம் என்ற சொன்னார்கள். உத்தம மனமும் கண்களும் சிவந்த நெருப்புக் கொதித்துத் தோன்றக் கோபங்கொண்ட அரசனாவன, இவ்விருவரையும் தள்ளிவிடுங்க ளென்று ததராவுண்ணினான். இனி நடக்கப்போகிறது தெரியாதவனாகி எ - று.

பார்த்திவ னுரைப்பக கேட்டுப் பப்பரா நெருங்கிச் சீறித் தீத்திரள செங்கட சிறு நுகருவான செல்ல வேங்கிக் காத்திர நடுங்கக் பையுங் காலகளு நடுங்க மாபிற சேர்த்திய யாழும் போகட டிரிந்தனா திசைம யங்கி.

இ - ன். அப்படி அரசன் உத்தராவுண்ணவே, பப்பரான்கிற ஓர் வனவீரர்கள் கேட்டு நெருங்கிவந்து கோபித்து, நெருப்புப்பொறிகள் சிவந்த கண்களினின்று சிந்த, அவ்விருவரையும் தள்ளிவிடுவதற்கு வருகிறதைக்கண்டு, பயங்கொண்டபூது உடம்பெல்லாம் நடுங்கவும், கைகளுங் கால்களு நடுங்கவும், மாற்பிலே அணைந்திருந்த வீணையையும் அவகேதானே கிடக்கவிட்டத திக்குத் தெரியாம லோடிப்போனார்கள் எ - று. 39

ஆறுகொண் டோடா செல்லா வடவியிற சென்று மேனி மாறுகொண் டுதிரஞ் சிந்த மஞ்சிபை பழித்த கூந்தல் தூறுகொண் டாககச சோத்த துகில்கிழிந் தகலச சாப வீறுகொண் டேவி விட்ட முனிவனமுன் வீழ்ந்தாரா வந்து.

இ - ன் வழிநோக்கிச் செல்லாதவர்களாய், ஒருவரும் போகாத காட்டுவழி யிலே போய். உடம்பெல்லாம் முட்கள் கிழித்து இரத்தங்க ளொழுகவும், மேகத் தைப் பழிப்பதான கூந்தலை மரத்தாறுகள்-செடித்தாறுகள் பற்றியழுகவும், உடுத்தின வஸ்திரமும் கிழிந்துபோகவும், சாபானுகிரகப் பெருமையைக் கொண்டு தங்களை யனுப்பிவிட்ட விசுவாமித்திர முனிவருக்கு முன்னே வந்து வீழ்ந்தார்கள் எ - று. 40

மேற்படி வேறு

மண்டலந தனிலிழுப் புண்டசெந் துகில்களு மாற டித்த புண்டனிற் பொழிபசுங் குருதியுந் துவரிதழப் பொரும லுந்தான்

கண்டனன் கௌசிகன் கடையுக் கனலெனக் கடிய கோபம்
கொண்டனன் வந்தவா நேதெனக் கோதைமார் கூற லுற்றார்.

இ - ன். விசுவாமிததிரர் பூமியிலே இழுப்புகின்ற சிவந்த வஸ்திரங்களை
யும், மாப்பிலே காயமான புண்ணினின்று சிந்துகின்ற பசிய இரத்தங்களை
யும், சிவந்த இதழ்கள் பொருமுதலையும் தாமே தமமுடைய கண்களாலே கண்
டார்; அப்படிக்கண்டவுடனே, யுகமுடிவிலே தோன்றுகின்ற நெருப்பைப்
போல கடுமையான கோபங்கொண்டார்; நீங்களிப்படி வந்ததற்குக் காரண
மென்னவென்று கேட்க, சொல்லத் தொடங்கினார்கள் எ - று. 41

ஐயகே ணின்னருட படியினு லரசனமாட டணுகி நின்றே
பையவே ழிசைகளும் பாடிநீ சொன்னவப் பரிசு ரைத்தோம
கையனெங் களையடித் துமரொனச் செய்தவக் கண்ட னத்தால்
உய்யவும் போகுமோ வுரையுமுண் டோவெமக் குயிரு முண்டோ.

இ - ன். ஐயனே! கேளும்; உமமுடைய உத்திரவின்படியே, அரசனிடத்
திற போயக் கிட்டினின்று மௌள ஏழுவத் திசைகளையும் பாடி, நீர் கேட்கச்
சொன்ன அப்படியே கேட்டோம், அதற்கு அந்த வஞ்சகன் எங்களை உம
தடியார்களென்று அடித்தது, அவன் பண்ணின தண்டனைக்குத் தப்பிப் பிழைக்
கவுங் கூடுமோ? சொல்லத்தான் சொல்லுண்டா, எங்களுக்கு உயிர்தானுண்டா
எ - று. 42

எனவுரைத் திடவெயர்த் திடியிடித் தெனநகைத் திருக் ணுலும்
கனறெறித் திருபுடைக் கடமனைத் துமபுகை கடிது மூடச்
சினமிருத் திறைவனுக் கிடாவினைத் திடுவதே செயலெ னத்தன்
மனநினைத் தருமறைத் தவமுனித் திரளுடன் வரந் டநதான்.

இ - ன். என்று சொல்லவே, உமபெல்லாம் வோவைக்கொண்டு, இடி
முழங்கிறபேற சிரித்து, இரண்டு கண்களிலும் நெருப்புச் சிதறுதலாய், இரு
புறத்திலுள்ள காடெல்லாம் புறக் கெருங்கி மண்டக் கோபம்திகமாக இனி
அரசனுக்குத் துன்பத்தைச் செய்கிறீர் செய்வதக்க காரியமென்று தன்
மனதிலே ஆலோசித்துக்கொண்டு, அருமையான வைதிகங்களான தவமுனிக
கூட்டங்கள் கூடவர நடந்தா எ - று. 43

கரதலத் திடுமெழிற் குசைவிதிப் புறவினைக் கழலவ் நுநதப்
பரவுபொற நடமலாச் சடைவிரித் தகலபெரும் படியி னுலச்
சுராமிகப் பரதவித் தபயமிட டலறிடச் சுவண் வெற்பாற
புரமெரித் திடவரும் புனிதனொத் தணிமலாப் பொய்கை புககான்.

இ - ன். கையிலேகொண்ட அழகிதான் தருப்பைப் புலவம் பட்டபெ
ன்று நடுங்கவும், இரண்டு கால்கள் வருந்தவும், பரவுதலாய்ப் பொன்னிறமான
நீண்டமலரணிந்த சடைகளே விரித்துக்கொண்டு போகிற பெரிதான் உருவத்
தைக் கண்டதனாலே, அந்தத் தேவர்கள் மிகவும் பரிதப்பித்து அப்பகு சொல்லிக்

கூக்குரலிடவும், பொன மலையினாலே திரிபுரத்தை எரிகக வருகிற பரமசிவனை ஒப்பாகி தவவழிகிதான பூம்பொய்கைக கரைக்கு வந்தார் எ - று. 44

பிணிமுகத திரள்களுந் குருகின்ப பகுதியும் பிரிவு றுத அணிமலாக் குளிர்ந்தத ததிசினத தொடுநடந தணுக லோடும பணிமுடிச சுமைதவிராத திருபுயத தினின்மிசைப படித ரித்த மணிமுடிச குரிசிலக கொடுவினைக கொள்கிகன வரவு கண்டான.

இ - ன். மயிறகூட்டங்களும, பட்சிசாதினரின் கூட்டங்களும நீலகாதிருக கின்ற அழகிய மலாகள பூத்திருக்கின்ற குளிராத தடாகத்தினருகே (முனிவர்) அதிக கோபத்தோடு நடந்துவந்தவுடனே, அங்கு செடனுடைய தலைசுசுமையை நீக்கித் தன்னுடைய இரண்டு தோள்களின்மேலும் பூமிபாரத்தைக் கொண்டுள்ள ரத்தினகிரீடத்தைபுடைய அரிச்சந்திர மன்ன னானவன், அந்தக்கொடிய செய்கையையுடைய விசுவாமித்திரர் வருவதைக் கண்டான் எ - று. 45

கடல்களென படுநெடுந திசைகளென படுமகன ககன மெனனும் உடல்களென படுமவற றுயிராகளென படுமிடிக துலக மெனனும் விடலருந தவமுடைப் பெருவலிக கொள்கிகன வெகுளி யாலென றடநெடுநு சிலையவன் கடிதெழுந தெதிராநடந தடிப ணிரதான.

இ - ன். விததல்லலாத தவததையுடைய பெரிதான சாமாததியத்தைக் கொண்ட விசுவாமித்திரர் கோபத்தினால் கடல்கள் என்ன பாடுபடும? நீண்ட திக்கு என்ன பாடுபடும? அகனற ஆகாயம் என்ன பாடுபடும? இவைகளுக் குள்ளான சரீரங்களெல்லா மென்ன பாடுபடும? அந்தச் சரீரங்களுக்குள்ளான உயிர்க் என்ன பாடுபடும? இடிவந்தி உலகந்த என்ன பாடுபடும? என்று வெற்றிகொண்ட நீண்ட வில்லையுடைய அரிச்சந்திரமகராஜன் விரைவிலே எழுந்துபோய், எதிர்கொண்டு நடந்து அவர் பாதங்களை வணங்கினான் எ - று.

உருமிடித தனவெனச சினமிசுத திகலசெயு குறுவ தற்குக் கருமிடற் றவனலேன கடனிறத தவனலேன கமல நலலேன கிருமியிற் கடையன மெளியனே வலனெனக கெழுமையனபுற றிருமலாக கழலகளைக கரமுறத தழீஇயிலத திடைகிடநதான.

இ - ன். தேவரீர் இடியிடித்தாறபோல கோபமிகுதியாய (என்னுடன்) சண்டை செய்வதற்காக வருவதற்கு நீலகண்டான சிவனு நானல்லேன; கருங்கடல் மேகவண்ணான விஷ்ணுவு நானல்லேன, பிரமதேவனு நானல் லேன; ஒரு புழுவிலுந் கடைப்பட்டவனான எளியனாகிய நானே உம்மோ டெதிர்க்கச் சமாததெனன்று சொல்லிக்கொண்டு சமீபத்திலே போய அவ ருடைய இரண்டு மலர்போலும் பாதங்களைத் தனதிரண்டு கைகளிலும் பொருந் தப் பற்றி பூமியிலே வணங்கிக்கொண்டு கிடந்தான் எ - று. 47

கரமுறத தழுவலுங் கொள்கிகப பெயரினன கால்ப றித்தே சிரமிசைத் திருமுடிச சுடாமணித் தொகைகளபு றிசைதெ றிகக

உரமிசைப் பணிதெறித் திடவுதைத் தனனுதைத் திடலு முன்றன்
மருமலர்க் கழல்சிவப் புறுமெனாக கைகளால் வருட லுற்றான்.

இ - ன். தனது கைகளிரண்டும் பொருந்தப் பற்றிக்கொண்டு கிடக்கு
மளவில், விசுவாமிததிரர் னயா தமமுடைய காங்களை உதறிப் பிடுங்கிக்
கொண்டு, அவன் தலைமேலணிந்த கிருமுடியான கிரீடத்தில் விளங்கு
கின்ற இரத்தினக் கூட்டமாய் பல கிசுருளிலுந் தெறித்துவிழவுந், மார்
பினமே லணிந்திருக்கிற ஆபரணங்கள் தெறித்துவிழவும் உதைத்ததா. அவர்ப்
படி யுதைத்தபோதும், அரிச்சந்திரமகாராஜன் நீரிப்படி உதைக்கிறதினாலே
உம்முடைய மணங்கொண்ட மலர்போலும் பாதங்கள் சிவந்துபோமே யென்று
கூறித் தன் கைகளாலே தடவிப் பிடித்தான் எ - று. 49

சூடியினிற் பிழையிழைத் திலமுனக் கடிமையிற் குறையு மில்லேம்
இடியிடித் தனவெனச் சினமிசூத் திடைவிடா தெனையு தைத்த
அடிவடுப் படுமெனக் கவலுகிற பதையொழிந் தைய வென்றன்
முடிவடுப் படுமெனக் கவலகிலேன் வெகுளியெனமொழி தியென்றான்.

இ - ன். உமக்குசூடியாய் கிறறலிலே யாங்கள் யாதொரு தவறுஞ் செய்தி
லோம்; உமக்கடிமையா யிருதகலிலும் யாதொரு குறைவுமில்லா கிருக்கிறோம்;
இடியிடித்தாற்போற் கோபமிசூதியாய் இவவிடத்தி லக்கோபத்தை விடாமல்,
என்கையுதைத்தருளிய உம்முடைய திருவடிகளுக்குக் காயமுண்டாகுமென்று
துன்பப்படுகிறதேயல்லாமல், சுவாமி! எனனுடைய தலையிலே காயமுண்டாகு
மென்று துன்பப்படுகின்றிலேன். ஆதலால், தேவரீர் இப்படிக்கோபங்கொள்
ளுகிறதினாலே யாது பயனுண்டாம் சொல்லுமென்று சொன்னான் எ - று. 49

மாவினைத் துணிசெய்தாய் கேழலுக் கிடாசெய்தாய் வான ளாவங்
காவினைப் பொடிசெய்தாய் நீதியா லீனறவென காதன மக்கள்
பாவினைப் பழிசெய்தாய் தீவினைக் குரியதோ பாவி நீதான
ஆவினற றோலபொதிந் தடுபுலித் தொழிலசெய்தா யழகி தென்றான்.

இ - ன். அதற்கு விசுவாமிததிரர் நான் அனுப்பின யிருக்கையெல்
லாக் கொன்றாய்; பன்றிக்குத் துன்பமுண்டாகக்கூடிய, ஆகாயத்தை அளவுவ
தான இந்தச் சோலையையும் துளியிசெய்தாய், முறைபட்டேன் நான் பெற்ற
பிரியமான எனது பெண்கள் பாடிப் பாட்டுநீயடி யிடித்தாய்; ஆகையால்,
பாவச்செய்கைகளைத் தகுதியான நீட்சலினது நல்ல தோலை மேலே மூடிக்
கொண்டு கொல்லுகின்ற புலியினது செய்கையைச் செய்தாய், உன் செய்கை
கள் நன்றாயிருந்தனவென்று கூறினா எ - று 50

நாடழித் திடினுநன் னகாழித் திடினுமென ன்றும லர்ப்பூந்
காடழித் திடினுநீள காலறக் கிளையினைக் கிளையி னுங்கொன
றீடழித் திடினுநீ தானவிடுத் தனையென யான றிந்தால்
பாடிழைத் திடுவெனோ வென்றரிசு சந்திரன் பலமொ ழிந்தான்.

இ - ன். அதற்கு அரிச்சந்திரமகாராஜன், சுவாமி! என்னுடைய நாட்டை யெல்லாம் அழித்தாலும், நல்ல ககரை அழித்தாலும், என்னுடைய நல்ல பரிமளமுள்ள பூஞ்சோலைகளை யெல்லா மழித்தாலும், என்னுடைய நெடிகான வமிசமற்றுப்போக உறவினரை யெல்லாம் களைதலசெய்தாலும், இன்னமும் கொன்று என் பெருமைகளை யெல்லாம் அழித்தாலும் நீர் அழப்பினீரென்று நான் தெரிந்திருப்பேனெயானால் இப்படியாகச் செய்வேனெனவென்று பல வகையுஞ் சொன்னான் எ - று. 51

சிறியரா னவர்தமக் குரியவே யல்லவோ தீமை நன்னூ
லறிஞரா னவர்தமக் கல்லவோ பொறைபிறாக் காகு மோதான்
நெறியிலா வினையினே நெருவனைப் பொருளதா நீமு னிரதால் [ன்.
பொறையுநின் னருளுமென் னளவிலோவில வெனப்போன தென்று

இ - ன். பின்னும் தீமையான காரியங்களைச் செய்வது சிறியராவோர்க் குத் தகுதியானவை யல்லவோ; நல்ல சாஸ்திரங்க ளறிந்தவர்களுக்கல்லவோ அவ்வகைத் தீமைகளைப் பொறுத்துக்கொள்வ தியல்பாகும்; இவ்விருவகையும், அவ்விருவகையாரைத்தவிர வேறே யாரிடத்தி லுண்டாகும்? இப்படிக்கிருக்க, நீதிநெறியறியாத பாவியான ஒரு புல்லியனாகிய என்னை ஒருபொருளாகக் கொண்டு நீர் கோப்பீரானால், பொறுமையும் உமமிடத்தன்ன இரக்கமும் எனவிஷயத்திலேயோ இல்லனவாகப் போகலாயினவென்று அரிச்சந்திரன் சொன்னான் எ - று. 52

மடித்தவா யினன்மிகக் கொதித்தநெஞ் சினனெதிர் மறுத்து நீதான்
படித்தவா சுகமெலா மெனக்குநீ பிதற்றிடற் பால வோதான்
வடித்தவே முசைநினக கிசைக்கவே வந்தவென மகக டமமை
அடித்தகா ரணமெலா மெனக்குநீ தக்கவா றறைதி யென்றான்.

இ - ன். அதற்கு, மடித்த வாயையும், மிகவுங் கொதிக்கின்ற நெஞ் சையுமுடையவாகிய விசுவாமித்திரா, எனக்கு முன்னே என சொல்லத் தடுத்து நீ முன்னே கற்றவாரத்தைச் சமாதானகொல்லாம எனக்குத் தெரிவதாகப் பலவகையாய்ச் சொல்லத்தக்கனவோ? அவைகளிருக்க, தெளிந்துணர்ந்த ஏழிசைகளும் உனக்கு முன்னே பாடுவதற்காகவந்த என பெணமகளிரு வரையும் அடித்துத் தூரத்துதற்குண்டான காரணங்களை யெல்லாம் எனக்குத் தெரிவதாக நீ தகுத்தபடி உளனதைச் சொல்லென்று கேட்டா எ - று. 53

கலி விருத்தம்

மீண்டு மன்னவன் வேதியன் றுள்கரம
பூண்டு வாயிற புனல்வறந தறரிட
ஆண்ட நாயக விமமுனி வாற்றிடல்
வேண்டும யானது விண்ணப்பஞ் செய்வனால்.

இ - ன். மறுபடியும், அரிச்சந்திரமகாராஜன் அந்த விசுவாமித்திரருடைய பாதங்களைக் கைகளாற பிடித்துக்கொண்டு வாயிலே நீர்வற்றிக் காய்த்துப்போக

என்னை யடிமையாகக்கொண்ட சுவாமி! இந்தக் கோபத்தைத் தணிவுசெய்ய வேண்டும்; நான் அந்தச் செய்கைகளை உள்ளபடி தேவரீர் சங்கீதியிலே தெரி வித்துக்கொள்ளுகிறேன் எ - று. 54

இக்க ருங்குழ லேழையர் தம்மைநின்
மக்க ளெனபது ணாநதில மாதவ
தக்க வாறுரை யாமையிற் றள்ளினேம
புகக தீது பொறுததரு ணீயென்றான்.

இ - ன். இந்தக் கறுத்த கூந்தலையுடைய பெண்களை உம்முடைய பெண்களென்று நாங்குளவவளவுத் தெரிந்திலோம். ஓ மகாமுனிவரே! அந்தப் பெண்களுந் தகுந்த வார்த்தைகள் சொல்லாமையினாலே தள்ளிவிட்டோம். இதுவே நடந்தசெய்கை. இந்தக் குற்றத்தைத் தேவரீர் பொறுத்தருள வேணு மென்று அரசன சொன்னான் எ - று. 55

கழுத்த ரிருதிது கைபிழை வந்ததென்
றழுத்த மாக வுரைத்தனை யாதலால்
பழுத்த நல்லறி வுறுனைப் பற்றிய
ஒழுக்க மென்றுள முட்கிடக் கூறினாய்.

இ - ன். கழுத்தை அறுத்துவிட்டு (ஏனென்றுகேட்டால்) நான் கை தவ றுதலாகச் செய்தேனென்பதுபோல, திடமாகவே அஞ்சாமற் சொல்லுகிறாய். ஆகையால், முதிர்ந்த நல்ல ஞானத்தையுடையராய் உன்னை ஆதரவாக அவலிருவருங்கொண்ட சிலத்தை யிகழ்ந்து அவலிருவர் மனமும் அஞ்சுமபடிப் பேசினாய் எ - று. 56

இரபப வர்க்கொன் றிலையெனில் யாரையும்
கரபப வாககுறு கட்டுரை கூறுவா
புரபப வாக்குப பொறுத்தலல லாலடித
துரபப லுந்தகு மோவென றுருத்தனன்.

இ - ன். இதஞ்சொல்லி யாசகஞ் செய்பவர்களுக்கு ஒன்றுக் கொடுப்ப தில்லையென்று சொன்னால், யாவருக்கும் இயலவது காததலாகிய செய்கை யுள்ளபேருக்குத் தகுந்த சொற்களை யாருஞ்சொல்வார்களேயல்லாமல் சொல் லாதுவிடார்கள். அப்படி யுண்டாகுமானால், உலகத்தை ஆண்டு இரட்சிக்க வல்லவரான அரசாங்க பொறுத்தக்கொள்ள வேண்டுமேயல்லாமல் அடித்து அத்தட்டித் தூத்துகிறது தகுவதாகுமோ என்று பின்னுங் கோபங்கொண்டார். எ - று. 57

கட்ட கில்லென நின்றவக் களவாபாற
கெட்ட வான்டொருள காட்டக்கி லேசியா
விட்ட முசுகடன் விமமலி னுலலை
பட்டு ளாரிற் பையபபை யககூறினான்.

இ - ன். காங்கனத்தப் பொருளை மண்ணைத்தோண்டி யெடுத்துக்கொண்டு போனதில்லையென்று சாதிககிற அந்தத் திருட்டிடத்திலேதானே அவர்கள் மடியிலே யுள்ளதாக முன்னே அவர்கள் திருடிப்போனதினாலே குறைந்து செலவழித்து மிஞ்சினபொருளை அரசன முன்னே தலையாரி காட்ட, அதற்கு மிகவும் கிலேசித்து விடுகிற பெருமூச்சுடனே விமமுதலோடுகூடி அலைச்சற் பட்டுப் பேசுகிறவர்களைப்போல. அரிச்சந்திரன மிகவும் மௌன அவா கோபந தணிவாகச் சொல்லுகிறான் எ - று.

இச்செய்யுள் கவிகூற்று.

58

மைகு லாவுகண் மாதரை மோதிய
கைகு றக்கினுங் கண்ணினைச் சூவினும
மெய்கு றக்கினும் வேண்டிய வாறுநீ
செய்க வென்ன மறைமுனி செப்புவான்.

இ - ன். அஞ்சனம் விளங்குகின்ற கண்களையுடைய அந்தப் பெண்களை அடித்த கைகளை அறுத்தாலுஞ் சம்மதமே, கண்ணைத் தோண்டினாலுஞ் சம்மதமே, உடம்பெல்லாஞ் சேதித்தாலுஞ் சம்மதமே, உம்முடைய மனத் துக்கு வேண்டியபடி செய்துகொண்டிருள்கவென்று சொல்ல, அதற்கு வைதிகமுனிவரான விசுவாமிததிரர் சொல்லுகிறார் எ - று.

59

கொய்து மாக்களைக் கொன்றதும் பன்றியை
எய்த துமபிசை கேட்டடித தீனமாய்
வைததும் மென்றன் மக்களை நீமணம்
செய்தி டிற்பொறுப் பேனென்று செப்பினான்.

இ - ன். மிருகங்களையெல்லாம் அறுத்ததுகொன்றதும், பன்றியை அம்பா லெய்த தூரத்தினதும், இசைப் பாட்டுகளைக் கேட்டு (அவாகளுக்குப் பரிசு கொடாமல் அடித்து) இழிவாக அவர்களை உதாசினஞ் செய்ததும் பொறுத்ததுக் கொள்ளுகிறேன், எனபெண்களான அவவிருவரையும் நீ விவாகஞ் செய்து கொண்டாலென்று கூறினா எ - று.

60

நிலத்தில் யாரு நெறியல செய்திடின
விளக்கு நீயிவை யெனகண் விளமபலென்
புலைக்கு லத்தொடு மனனா பொருநதுதல
நலத்த தோவென்று நாயகன் கூறினான்.

இ - ன். உலகத்திலே யாரானாலும் நீதிக்கு விரோதமானவைகளைச் செய்தால், அவைகளை விலகத்தக்க தேவரீர் இந்ந அநீத வாததைகளை என்னிடத்திலே சொல்லுகிறதற்கு யாதுகாரணம்? நீச்சாதியாருடனே அரசர்கள் கூடுகிறது நல்ல நீதியாகுமோ வென்று அரிச்சந்திரமகாராஜன் சொன்னான் எ-று.

மலையின வைகும வசிட்டன் சபித்தலாற
புலைய னானவன் மைநதவிப பூவையர்

முலையில் வைகன் முறைமையன் றேவெனான்
கலையு ணர்ந்த கௌசிகன் கூறினான்.

இ - ன். மலைகளிலே சஞ்சரித்தலுக்குரிய வசிஷ்டமுனி சபித்ததினாலே
நீசனான திரிச்சங்குமகனே! இந்தப் பெண்கள் தனங்களிலே நீ கூடுகிறது
உனக்கு நீதியல்லவோ என்று கலைஞானங்களெல்லாம் தெரிந்த விசுவாமித்திரர்
சொன்னார் எ - று. 62

அற்றை ஞானநெறம் தையன் வசிட்டனால்
பெற்ற சாபப் பெருமபுலை தீர்த்தனை
இற்றை ஞானறிங் கெனைப்புலை யாககநீ
கற்ற தேதெனக் கால்கரம் பூண்டனன்.

இ - ன். முன்னாளிலே, எங்க ளாசாரியராகிய வசிஷ்டராலே யுண்டாகிய
சாபத்தாலான பெரிய நீச்சத்துவத்தை நீரே தீர்த்தருளினீர். இந்தநாளிலே
தேவரீரே எனனை நீசசனாக யாது காரணத்தினாலே கற்கலானீர் சுவாமி!
என்று அவர் பாதங்களைத் தன கைகளாலே பிடித்துக்கொண்டு அரிச்சந்திரன்
சொன்னான் எ - று.

“அற்றை ஞானநெறம் தையன் வசிட்டனால் பெற்ற சாபப் பெருமபுலை
தீர்த்தனை” என்பது,

முன்னொருகால காரிஜன புத்திரனாகிய விசுவாமித்திரர் அருந்தவஞ்
செய்திருக்கையில், பிரமன், அரசனது தவத்துக்கிரமங்கி “நீ அரசமுனிவன்”
என்றேறினான். மீண்டும் தவஞ்செய்திருக்கையில், அயோத்தி மன்னனாகிய
திரிசங்கு தனதாசாரியராகிய வசிட்டரையடுத்தது “யான் உடலோடு சுவாகம்
புகவேண்டும்” என, வசிட்டர் “நீ எனைவிட்டு வேறே ஆசாரியனை விரும்பிய
தால் நீசனாக” என, திரிசங்கு அவ்வாறே நீசனாகிப் பலராலும் வெறுக்கப்
பட்டு, தவஞ்செய்யும் அரச முனிவனபாலணுகித் தன கறுத்தை யியம்ப,
காதிசேய “அவ்வாறே யாகுக” என்று தன தபோபலத்தால் “மேலேறுக”
எனலும், திரிசங்கு உயர்ந்துசெல்லத் தேவர்கள் கண்டு “சீசீ புலையா! இங்கு
வராநீ; இறங்கு” என, வீழ்வதுபோலவரும் திரிசங்கு அபயங்கூற, கோசிகன்
“இந்திரன் முதலிய தேவர்களும் உலகமும் யான் வேறே சிருட்டிப்பேன்”
என்று சில பொருள்களைப் படைக்க, தேவர்கள் பயந்து கோசிகன்பால்
நண்ணி “நீ படைத்த பொருள்களும் அவ்வரசனும் நட்சத்திர மண்டபத்தி
லிருக்க” என்றேறிப்போயினார்.

இதனைக் கூடும்புராணம்

“சென்னிகி மூக வீழும் திரிசங்கு வென்னும் வேந்தை
நின்னிலென றுரைத்து வானி னிறுவீவா சவனற னோடும்
இன்னுமோ ருலகு செய்வே நென்னவுடிக கணங்கள் விண்ணோ
பண்ணருளு சராச ரங்கள் சிறசில படைத்தா னனறே.

படைத்தலும் விண்ணோ ரஞ்சிக் கோசிகன் பால்வந் தெய்தி
அடைக்கரும் புலத்தோய் நீயீண் டமைத்தவை யமைபு முனன்
திடப்படப் படைத்த யாவும் தாரதிரி சங்கு வோடும்
உடுத்தெரி புலகின் பாங்கா வதிகவென றுரைத்துப் போனார்.”—

என்பதனால் விசுவாமித்திரமுனிவர் தமது தவவல்லமையால் திரிசங்கு புலை
மைத்தனமை நீக்கி அவாக்கென ரெருரு உலகமும் பிறபொருள்களும் சிறுட்
டித்து இரட்சித்தவா, இன்று அத திரிசங்கு புதலவனாகிய தன்னைப் புலைச்சியர்
களைக் கூடுமபடி வறபுறுத்தல் ஞாயமன நென்பார் “அறறைஞானறு * * *
பூண்டனன்’ எனறா. [விசுவாமித்திரர் தவஞ் செய்தற் கேற்பட்ட
காரணத்தை (126-ம் பக்கம்) எழுதியுள்ளோம். ஆங்குக் கண்ணென்க. 63

முன்ன முநதை முழுப்புலை நீக்கினம்
இன்ன நீக்க வெமககரி தன்றியாம்
சொன்ன வாசகங் கேட்டுசு சுடாமுடி
மன்னர் மன்னவென் மக்களைச் சேர்கென்றான்.

இ - ன். முன்னே உன் தகப்பன் முழுதும் புலையானதைப் போககின்
எமக்கு இன்னமும் அபபடி வருகிற புலைமையைப் போக்குதல் அரிதல்ல.
ஆகையால், நாம் சொன்ன வார்த்தைப்படி கேட்டு விளங்காதினற கிரீடாதிபதி
களான அரசர்களுக் கரசனே! என் பெண்களை நீ கூடக்கடவை யென்று
விசுவாமித்திரர் சொன்னார் எ - று. 64

அடினு நின்விழி யாரழ லாலெனைச்
சுடினு மென்னுட றன்னைத் துறநதுயிரி
விடினு மேனியை வெட்டி யரிநதுக
றிடினு மிசசொற் கிசைகிலன் யானென்றான்.

இ - ன். அதற்கு அரிச்சந்திரன், நீர் எனனைத் தாழ்ச்சிசெய்தாலும், உம்
முடைய கோபகண்களி லுண்டான நெருப்பால் எனனைச்சுட்டாலும், என்
னுடைய உடம்பைவிட்டு உயிர்போகிறதாகச் செய்தாலும், என்னுடம்பை
வெட்டி வெட்டிப் பறபல கூறுகள் செய்தாலும் இப்போது நீர் ரொசலலுகிற
சொல்லுக்கு எவ்வளவும நான் சமத்தியேனென்று சொன்னான் எ - று. 65

யூப வேளவிக கௌசிக னோய்விலாக
கோப மெய்திக கொடியிடை மங்கையா
திப மன்னவாச சோகிலை யாயினென்
சாப நீபெறு கென்றுரை சாற்றினான்.

இ - ன். துண்கள் நிறுத்தி யாகங்கள் செய்வதிலே வல்லவரான விசுவா
மித்திரர் அந்தச் சொல்லுக்கு மாறாத கோபங்கொண்டு என்னுடைய கொடி
போலும் இடையையுடைய பெண்களாகிய விளக்குப்போன்ற அவவிருவரை
யும் நீ சேராத போவையானால், என்னுடைய சாபத்தை நீ பெறக்கடவை
யென்று மறுமொழி சொன்னார் எ - று. 66

கூற்ற முண்ணக் கொடுத்தெம தாருயிர்
தோற்ற னன்றுநன ரென்று துணிநதுநின்
சீற்ற மாறிடசு செப்பிடுஞ் சாபம்யான்
ஏற்ற னன்னிடு கென்ன வியமபிணன்.

இ - ன். எமனுண்பதாக எங்களுடைய அரிய உயிரைக் கொடுத்தது தோல்வி யடைகிறது மிகவு நல்லதுதானென்று துணிவுகொண்டு, ஐயா! உமது கோபந் தீர்வதாக நீர் கொடுக்கிற சாபத்தை நானே ஏற்றுக்கொள்ளுகிறேன்; நீர் சாபமிடுமென்று அரசன் சொன்னான் எ - று. 67

அபபெ ருநதகை யனன துரைத்திட
இபபெ ருநதகைக குமபொறைக குமமியாம
ஒபபெ ந்ததுரைக கத்தகு மோவெனாச
செபப ருநதவன சிநதையி லெண்ணுவான்.

இ - ன். அந்த அரசன் அப்படிச் சொல்லுமளவில், இந்தப் பெரிதான குணங்களுக்கும் பொறுமைக்கும் நான் சமானங்கூட்டிச் சொல்லத்தக்கது முண்டோவென்று சொல்லுதற்கரிதான தவதையுடைய விசுவாமிதிரா மனதிலே ஆலோசிக்கலாறா எ - று. 68

இரைததெ முநதக தததையி றுத்திடின
வரைத்த டம்புய வாசவன முன்னாயாம
உரைத்த வாசகந தோற்குமென றுன்னுபு
நிறைத்த வேணி நெடுநதவன் கூறுவான்.

இ - ன். சப்தித்து நமக்குண்டான கோபத்தை அந்தச் சமையத்திலே நாம் அடக்கிடுமொழை, மலைபோலும் பெரிய தோள்களையுடைய இந்திரனுக்கு முன்னே நாம் சொன்ன வாதத்தை தோல்வியடையுமென்று நினைத்து, வரிசை வரிசையாய் நீண்ட சடைகளையுடைய நெடிதான தவமுனிவா சொல்லுகிறா எ - று. 69

துடிம ருங்குலத தோகையா தங்களைக்
கடிம ணளுசெய ற்தெனற களவனே
குடிமை செய்யுங் கொடுமபுலை யற்குநீ
அடிமை யாவை யறிதியென றேறினான்.

இ - ன். உடுக்கைபோன்ற இடையையுடைய அந்தப் பெண்களை விவாகஞ் செய்து கொள்ளுதல் குற்றமென்று சொல்லுகிற திருடனே! இனி குடிதன மான இழிதொழிலைச் செய்கின்ற கொடியனான புலையனுக்கு நீ யடிமையாகக் கடவை; இதன்பின்னே தெரிந்துகொள்ளக் கடவாயென்றா எ - று. 70

கொஞ்சிப் பேசுங் குழவிசொற் குற்றத்தால்
வஞ்சித் தன்னை வனமுலைப் பாலினில

நஞ்சிட் டாலதை நாடினி லகருநன்
நெஞ்சத் தாருள ரோவிநி லத்திலே.

இ - ன். கொஞ்சுகொஞ்சிப் பேசுகின்ற மழலைப் பிள்ளையினுடைய சொற்குற்றத்தினாலே தாயானவன் வஞ்சனைசெய்து தனதழகான முலைப் பாலிலே நஞ்சு உலந்து கொடுத்தால், அதைத் தெரிந்து விலக்குகின்ற நல்ல நெஞ்சுள்ளவர்கள் அந்தத் தாயையல்லது வேறே சிலரும் உளராவரோ இந்த விலகத்திலேயென்று பின்னும் எ - று.

71

வாரி காய்ந்து கொதித்திடின மாறறததன்ன
ணீரி யாவா தருவரந நீதியிற
சீரி யாயெனை நீமிகச சீறியின்
யாரி யாருஞ்ச லென்பவ ரென்றனன.

இ - ன். கடல் வெப்பங்கொண்டு கொதிப்புடையதானால், அந்த வெப்பத்தை யடக்கக் குளிர்த்த நீர் எவகிருந்து யார் கொண்டுவருவார்கள்? அந்த நீதித் தன்மைபோல, சிறந்த மகாமுனீந்திரரே! என்னை நீர் மிகவுங் கோபித் துச் சாபங் கொடுக்கத் துணிந்தால், பயப்படாதேயென்று எனக்கு வேறு யாவர் சொல்ல வருவார் என்று பின்னும் எ - று.

72

தாயுந் தந்தையுந் தஞ்சமுந் தெய்வமும்
நீயுண் டென்று நினைந்திருந் தோமெனா
சேயும் வேந்தூர் திருவும் மைசசனும்
போயுன பாதம் புகலென்று பூண்டனா.

இ - ன். தாயும், தகப்பனும், ஆதாரமும், தெய்வமும் ஆக (எல்லாம்) நீரே எங்களுக் குண்டாயிருக்கிறீர் என்று நாங்க எண்ணி யிருந்தோமென்று பிள்ளையாகிய தேவதாசனும், அரசனும், சந்திரவதியும், மந்திரியும் அவரருநே போய் உமமுடைய பாதமே எங்களுக்குக் கதியென்று முனிவா பாதங்களைக் கைகளாலே பிடித்துக்கொண்டார்கள் எ - று.

73

அன்னை யென்பை யருநதுனை யென்பையுன
முனை வாழ்வு முதலவனு மெனப்பைற
றெனை யிப்படி வெலபவ னிசசமத
துனை யல்லது கண்டில முண்மையே.

இ - ன். அதற்கு விசுவாமிததிரா, என்னைத் தாயுமென்பாய்; அருமை யான சகோதரனு மென்பாய், முன்னுள்ள ஐசுவரியமும், அந்த ஐசுவரியத் தைக்கொடுத்த தெய்வமும் என்பாய், இனி என்னை இப்படி உயாததிச் சொல்லி வெல்லத்தக்கவன் நீயே, இப்படி வெல்லத்தலாகிய சாமாததியும் உன்னிடத்திலே கண்டேனேயல்லாமல் வேறே யாரிடத்திலும் நான் மெய் யாகப் பார்த்திலேன் எ - று.

74

கண்ணை வேண்டினு மிகுவன் காக்கின்ற
மண்ணை வேண்டினும் வாழ்வுட னீகுவன்
பண்ணை வேண்டிய செஞ்சொற் பறைக்குலப்
பெண்ணை வேண்டிலன் யானென்று பேசினான்.

இ - ன். (என்று முனிவர் சொன்னதற்கு) அரிச்சந்திரன் (ஐயா!) என் கண்ணைக் கேட்டாலும் கொடுக்கிறேன்; நாளுளுகின்ற உலகத்தை வேண்டினாலும் என செல்வத்துடனே கூட்டிக்கொடுக்கிறேன், (இவைகளிருக்க) இராகங் களை வேண்டத்தக்க செல்விதமான சொற்களையுடைய பறைச்சாதிப் பெண் களை நான் வேண்டேன் என்று சொன்னான் எ - று. 75

மன்னர் மன்னனு ரைத்திட மாதவன்
அன்ன தேநமக் காடுமன்ற வாவொழீஇசு
சொன்ன தேயமை யுககடல் சூழ்புவி
என்ன தேயென் றெழுந்தெழுந தாடினான்.

இ - ன். அரசர்களுக்கரசனான அரிச்சந்திரன் அப்படிச் சொல்லக் கேட்டு மகாதவமுனிவரான விசுவாமித்திரர் நீ அப்படிச் சொல்வாயானால் நமக்குச் சம்மதமே யாமென்று கொண்டு (அரசனே) நீ ஆசையில்லாமல் உலக முழுதும் வேண்டினாலும் கொடுக்கிறேனென்று சொன்னதே போதும்; இனிக் கடல்சூழ்ந்த வலகமெல்லாம் என்னுடையதே யாயிற்றென்று எழுந்தெழுந்து கூத்தாடினார் எ - று. 76

மருவு நாடும வளநக ரும்பெருந
திருவு மீகுவ னென்றனை செவவியோய்
தருவ னென்ற மொழிதவ றுமலுன்
அரசு ளிக்கின மையுமெ னசசொனான்.

இ - ன். நல்ல செவ்வைகருணதையுடைய அரசனே! உன்வசமாக வீருக்கின்ற கோசலநாட்டையும், வளமைகொண்டநகரையும், பெரிதான செல் வதையும தருகிறேனென்று சொன்னாய், இப்படித் தருகிறேனென்று சொன்னவாகுத் தப்பாமல் உன்னுடைய அரசாட்சியை எனக்குக் கொடுத்தாற்போதும் என்று சொன்னார் எ - று. 77

அநத ணாளனை நோக்கியவ் வண்ணலும்
உநத மகக னுறுநலன வேண்டிலேன
எநத நாடு மிருதிதிக குபபையும்
தநத னனமொழி தபபுவ திலென்றான்.

இ - ன். அப்படிச் சொன்ன விசுவாமித்திரரைப் பார்த்து அந்த அரிச் சந்திரமகாராஜன (ஐயா!) உம்முடைய பெண்களைக் கூடுவதான கதத்தை நான் வேண்டேன். எங்களுடைய நாட்டையும் பெரிதான எங்கள் செல்வத் திராட்சியையும் இப்போதே கொடுத்தேன் நான் சொன்னசொல் தப்புவதில்லை யென்று சொன்னான் எ - று. 78

பாரை வார்த்தையி னுற்றாற் பாலதோ
தாரை வாரெனக் கௌசிகன் சாற்றிட
நாரை வாய்கயல் பாயுந றுந்தட
நீரை வார்த்தன நீபுவி யாள்கென.

இ - ன். அதற்கு விசுவாமித்திரர் உலகத்தை வாய்ச் சொல்லாலே கொடுக்கத்தக்கதோ! நீ தாரைவார்த்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கூற நாரைகள் மேலே கயற்கெண்டைகள் துள்ளிவிழுவனவான வாசனை பொருத்திய அந்தக் குளத்துநீரைக் கொண்டுவந்து இனி நீரே உலகத்தையெல்லாம் ஆளுதல் செய்யக்கடவீரென்று தாரைவார்த்துக் கொடுத்தான் எ - று. 79

வைய நின்னது மாநகர் நின்னது
வெய்ய வாசியும் வேழமு நின்னபொற்
செய்ய தேர்களுஞ் செல்வமுஞ் சேவிக்குந்
தைய லார்களுந் தானையு நின்னவே.

இ - ன். இனி இந்த வுலகமு மும்மதே, பெரிதான அயோத்தியா புரியு மும்மதே, கடின வேகத்தையுடைய குதிரைகளு மும்மதே, யானை களு மும்மதே, பொன்னுற் செய்துள்ள செவ்வையான தேர்களும் செல்வமும் உம்மதே, என்னிடத்திலே பணிவிடைசெய்கிற பெண்களும் சேனைகளும் உமக்குச் சொந்தமானவைகளே எ - று. 80

என்று மன்ன னியம்பியி றைத்தநீர்
அன்று கௌசிக னாகையி னேற்றபின்
நின்ற மாதவர் தங்களை நேர்குறித
தின்று நீரெழுந் தாத்திடு மென்றனன்.

இ - ன். என்று அரசன் சொல்லி தாரைவார்த்த நீரை அப்போது விசுவாமித்திரர் உள்ளங்கையினாலே வாங்கிக்கொண்டபின்பு தம்முடனே கூட நிறகிற மகாதவமுனிவர்களை நேரே வரச்சொல்லி இப்போது நீங்கனெல்லோரும் எழும் தெழுந்த கர்ச்சனை பண்ணுங்கனென்று சொன்னார் எ - று. 81

சந்தக் கலநிலைத்துறை

கோசிக னின்னே கூறிய பிண்கு கூவென்றே
ஆசிகள் சொன்ன ராடின ரார்ததா ரணியாடை
வீசினர் நீயே மேன்மக னென்று மேன்மேலும்
பேசினர் பேசி மாசனர் நேசம் பெரிதுற்றார்.

இ - ன். அப்படி விசுவாமித்திரர், ரிவவகை சொன்னபின்பு கூகுவென்று அரிச்சந்திரனுக்கு ஆசுவாதங்கள் சொன்னார்கள்; ஆடினார்கள்; கர்ச்சனை பண்ணினார்கள்; தாங்க னுடுத்தியிருக்கிற வஸ்திரங்களைக் கொண்டு வீசினார்கள்; நீயே மேன்மகனானவனென்று மேன்மேலும் கொண்டாடினார்கள் அப்

படிச் கொண்டாடிய அந்த மகாஜனங்களெல்லாம் அரிச்சந்திர னிடத்திலே மிகவும் பிரியங்கொண்டார்கள் எ - று. 82

வாரண முந்தின டேர்பரி தேசம் வளநெல்லாம்
ஆரண மோதுங் கெளசிக னுககா யினமென்றே
பூரண குமபம் வீதிக டோறும் பொலிவிததுந
தோரண மிடடா தாரணி யெங்குந் துறவோரே.

இ - ள். யானைகளும் பலமான தேர்களும் குதிரைகளும் தேசமும் அதி
லுள்ள சமபதங்களும் வேதபாராயணஞ்செய்கிற விசுவாமிதகிரர் வசமாயின
வென்று நிறைந்த நீர்க்குடங்களை வீதிகளெல்லாம் நிறைய வைக்கச்சொல்லி
அந்தத் துறவற முனிவர்கள் உலகமுழுதும் தோரணங்களும் கட்டினார்கள் எ-று.

மென்னடை யன்ன நன்னடை யானே விறலானே
முன்னடை யாநின் நின்னவை பின்னு முனிகூறும்
எனனகா நினதே யிவவுல கெல்லாம் யானா
நின்னடை யாளந தந்திடு மாற நெறியென்றான.

இ - ள். மிருதுவான நடையினாலே அனனம்போன்று நல்ல இவ்வறக்
துக்கேற்ற செய்க்கையையுடைய சந்திரவதிக்கும், வெற்றிகொண்ட அரிச்சந்
திரனுக்கு முன்னேவந்து நின்றுகொண்டு இவ்வித வார்த்தைகளைப் பின்னும்
விசுவாமிதகிரர் சொல்லுகிறா அதாவது, எனக்குச் சொந்தமான அயோத்தி
யிலிருந்து இந்த வலகதையெல்லாம் நான் ஆளவதாகத் தப்பாதமாய்க்கத்
துடனே உன்னுடைய அடையாளத்தைக் கொடுவென்று சொன்னா எ-று. 84

வாழிய நாடு செல்ல மமைச்சன மாசேனை
சூழிநெடுங்கைப் போமத வேழந் தூரகந்நே
ஊழியின மட்டு மாளுநி தந்தே னுனதென்றே
ஆழி யளித்தான பாருள மட்டு மழியாதான.

இ - ள். வாழ்வையுடையதான கோசலநாடும ஊரும் செலவுமும் மந்திரி
யும் பெரிதான சேனைகளும் முக்படாமணிக் கீண்ட துதிகளையெக் கொண்ட
போரிலவல்ல மதயானைகளும் குதிரைகளும் இரதங்களும் ஊழி காலத்தளவும்
நீரே ஆளக்கடவீர், இரே கொடுத்தவிட்டேன் உமமதாக வென்று சொல்லித்
தன்கையிலுள்ள மோதிரத்தையுங் கொடுத்தான, உலகமுள்ளளவும் அழியா
திருக்கிற மெய்யனென்னுங் கீததியைக் கொண்ட அரிச்சந்திர மகாஜன
எ - று. 85

குடைதந் தேனீள கொடிதந் தேனென குழுவாய
படைதந் தேனற் கனகத் திண்டோ பரிதந் தேன்
தடைதந் தேனின றடியே னேகத் தவனேநீ
விடைதந் தேனென் றடிமேற் பரவி வீழ்வானே.

இ - ன். என குடையுங் கொடுத்தேன, நீண்ட கொடியையுங் கொடுத்தேன, என கூட்டமாகிய சேனைகளையுங் கொடுத்தேன, நல்ல சுவர்ன் மயமான பலகொண்ட தோ - குதிரைகளையுங் கொடுத்தேன, இதற்கியாதொரு தடையுஞ் சொல்வதில்லை. இனி அடியேனாக போக விடைகொடுத்துவிட்டு நீர் போமென்று அவர் பாதுகங்களினமேல் துதிசெய்து விழுந்திற அரிச்சந்திரனை எ - று. 86

துணியுந் தணிநெஞ் சுடையா னினது தோண்மாலே
மணியும் வளையும் வலயங் களுநின் வடிவாளும்
அணியும் முடியுஞ் சேயுந் தாயு மணியும்பொற
பணியுங் கழலுந் தந்தே கென்று பலசொன்னான்.

இ - ன். கண்கு துணிவுகொண்ட ஒப்பிலாத கடின சித்தரான விசுவாமித்திரா, அரசனே! உன்னுடைய தோளிலுள்ள மணிமாலையுந் கங்கணங் களும் கெழுகளும் உன்னுடைய கூரிய வாளாயுதமும் ஆபரணங்களும் கீரிடமும் உன் பிள்ளையும் அந்தப் பிள்ளையைப்பெற்ற தாயும் அணிவனவான் பொன்னுபரணங்களும் வீரக்கழலுங் கொடுத்துவிட்டுப் போமென்று பலவாகச் சொன்னான் எ - று. 87

ஏததுக் கிவையென றணிமா முடியும் வடிவாளும்
புத்திப் புதலவன பூணும் பணியும் புனைமாநின்
பத்திக் கிரணப் பணியுங் கனகப் பணியும்வெண்
முத்திர பணியுங் கழியா முனிவன் முனமுயத்தான.

இ - ன். என்னத்திற்கு இவைகளெல்லாமென்று வெறுத்துத் தானணிந்திருக்கிற பெரிய கிரீடமும், கூரிய வாளாயுதமும், புத்திசாலியான தனது புத்திர னணிந்திருக்கிற ஆபரணங்களும், அலங்கரித்தலையுடைய மனைவியினுடைய வரிசையாக ஒளிவீசுகின்ற ஆபரணங்களும், பொன்னுபரணங்களும், வெண்மையான முத்திராபரணங்களும் கழற்றி விசுவாமித்திரா முன்னேவைத்தான் எ - று. 88

உணையும் மடமா நிணையும் மரகே யுனமைந்தன
நணையும் விடுதற் காரியும் பணிநீ நந்தாயகாண்
வணியுங் கழலாய் மகனும் நீயும் மடவாளும்
புணியுங் கிரணக் கலேதந் தகலப் போவென்றான்.

இ - ன். அதற்கு விசுவாமித்திரா உன்னையும் உனக் கிளமையான மனைவியையும் அரசனே! உன் புத்திரனையும் நான் விடுமடியாக அணிந்திருக்கிற ஆபரணங்களையெல்லாம் கொடுத்தாய் சரியே. கட்டின வீரக்கழலையுடையவனே! இனி உன்மகனும் நீயும் உன்மனைவியும் கட்டியிருக்கிற ஒளியையுடைய வஸ்திரங்களைக் கொடுத்துவிட்டுத் தூரப்போ வென்று சொன்னான் எ - று. 89

ஆரை யிரப்போ மாடையளித்தா லானேயென்
ஹாரை யளித்த காவல னினதே யுயிர சோருந்

தாரைநினைத்தே கௌசிக னாகுதான் மூடும்
சீரைகிழித்தே மூவகை யிடஞ்ச செல வுய்ததான்.

இ - ன். அதற்கு நாகுகள் கட்டியிருக்கிற வஸ்திரங்களை யுக கொடுத்துவிட்டால் இனி யாரிடத்திலே போய உடுத்திக்கொள்ள வஸ்திரங் கொடுவென்று கேட்போம்? சிவனே! சிவனே! என்று ஊரைப்பெல்லாம் ஆண்ட அரசன் அங்கே நின்றகொண்டு உயர் சோரந்து போவது போலாய்க் கண்ணீர் தாரை தாரையாக ஒழுகவிட்டிருக்கிறதை விசுவாமித்திரர் கண்டு ஆலோசித்து அப்போது தாம் தாமுடைய உடம்பை மூடிக்கொண்டிருக்கிற காவி வஸ்திரத்தைக் கிழித்து மூன்றபங்கு செய்துகொடுத்து அவர் எடுத்திக்கொண்டு போகும்படி அனுப்பினான் எ - று.

90

நாற்பு பாழ்நது ணிசீலைப் பேடுறொரு நாணமாற்பு
பீழற் றீலையி நாருக கென்றுரை பேசாமே
மார்பு காவமி தாகிற செய்வதென மறநெனனாக
கூட்பு காமிசை பூணக கோனது கொண்டானே.

இ - ன். நாற்றம்பிடித்த பழந் துண்டாய்ச சீலைப்பேன ஒருநாளும் போகாமல் மொய்ததுக்கொண்டிருக்கிற கிழிந்த வஸ்திரம் இது யாருக்குத் தகுமென்று ஒருபேச்சும் பேசாமல் நமக்கெல்லா மாறிப்போகிற காலம் இப்போது வந்ததால் நம்மாலே செய்யத்தக்கது யாதிருக்கிற தென்று எல்லாருஞ் சொல்லுதற்குத் தகுந்த கீர்த்தியைப் பூணுகின்ற அரசன் அந்த வஸ்திரத்தை உடுத்திக் கொண்டான் எ - று.

91

காவிச சீரை யுடுத்துக கூடா கழித்ததுசென்
முறிக காசுல் மாகச சேனை யழுங்கப் பாயப
பாவிக கீகாசுக் ஞாமுன னாலொரு பாலவைத்துத்
தாவித் தாவினா பூசுத தேவிடை தாலெவாருன்.

இ - ன். அப்படி அவர் கொடுத்த காவியஸ்திரத்தை யடுத்திக்கொண்டு தாமுடுத்தியிருந்த வஸ்திரத்தை அவ்விழுந்துக்கொண்டு த முயிர்து விபரூலந் தோன்றச் சேனையர் ஒருதுக்கிறதைப் பார்த்துக்கொண்டு, பாவிபான் விசுவாமித்திரர் ராசுலிலே போய், ஒரு பக்கத்திலே வஸ்திரங் கொடுப்பெல்லாம் மைத்து விரைவிலே அவர்நாண்டு பாதங்களுக்கும் பூசைபண்ணிக் குடியிட்டு உத்தரவு கொடுமென்று அரிச்சந்திரமகாராஜன் கேட்டான் எ - று.

92

தாலென முனவிடை தந்தே னீயொரு சார்புடு
போலென முனது வேகல நெனனாப் போவானே
வாலென முனது கீகார மீளவுட வந்தெய்தி
யாலென முனிணி யீசுவ வெந்தா யானென்றான்.

இ - ன். அப்படி உத்தரவு கொட்டென்று கேட்டபோது, விசுவாமிதகர் இதோ வுத்தரவு கொடுத்தன. நீ ஒரு புறத்திலே போவென்றா அப்போது

இதான் கல்லகால மென்று போகிற அரசனை, அரிச்சந்திரா! இங்கே வா வென்றார். அந்தச் சொல்லை கேட்டுத் திரும்பவும் அருகிலே வந்து சுவாமி! இனி நான் கொடுப்பன் என்னவென்று கேட்டான் அரிச்சந்திரன் எ - று.

எந்தாயானினி யீகுவதுயாவென்று கூடுக. 93

செந்தே னோடு தண்பனை சூழந் திருநாடா
வந்தே நானும் மாமுனி வோரும் வளாவேள்விக
குந்தே நண்ணியி ரந்தப சம்பொ னுளவெல்லாம்
தந்தே போவா யென்றிறை யோனைத் தடைசெய்தான்.

இ - ள். சிவந்த தேன பாயவதாகிய குளிர்த் தயில்கள சூழ்வதான திரு நாட்டையுடைய அரசனே! நான் உன்னிடத்திற்கு வந்து அந்தப் பெரிய முனி வர்களும் செயவகறகொத்த யாகததுக்காக உமமுடைய ஊருக்கு வந்து யாசகங் கேட்ட பசும்பொன்கை வள்ளவைகளெல்லாம் இப்போது கொடுத்தவிட்டுப் போவென்று அரசனைப் போகவொட்டாமற் றடைபண்ணினார் எ - று. 94

முன்ன முனக்குச சொன்னதி றத்தின மொழிமாறி
அன்னது கைக்கொண் டிருநிதி தந்தே னல்லனயான
நனனக ரோடு பொன்னுள முறறு நனிதந்தேன்
இன்ன முனக்குப பொன்றா வென்பா விடமுண்டோ.

இ - ள். முன்னே உமக்குச சொன்னவகையிலே சொல்மாறி அந்தப் பொருள்களை என வசமாகிக்கொண்டு இப்போது வேறே பொருள்கள் நான் தரவில்லை. (அந்தப் பொருளுடனே) எனது நல்ல ஊரையும்வுள்ள பொருள்கள் முழுதும் உமக்கே அதிகமாகக் கொடுத்தேன். இன்னமும் உமக்குப் பொருள் கொடுக்க என்னிடத்திலே வேறே உள்ளதோ எ - று 95

தாருட னேசெந தாமரை யாளசோ தடமாபா
யாருட னேயிம மோசமு ரைப்பா யறிவிலலாய
ஊருட னேமுன கூறிய பொன்னு முடனென்றே
நீருட னே நீ பீசிய ளித்த நெறியுண்டோ.

இ - ள். மாலையுடனே கூடச செந்தாமரைத் திருவுஞ் சேர்வதான விசால மான் மாறையுடைய அரிச்சந்திரா! யாருடனே இந்த மோச வார்த்தை பேசுகிறாய், ஒ புத்தியிலலாதவனே! உன்னுடைய ஊருடனே முன்னே நீ சொன்ன பொருளுங் கூடச்சோததல்லவோ தாராநீருடனே சொல்லி எனக்குக் கொடுத்தது, அதுவுண்டோ இல்லையோ! எ - று.

அந்தப் பொருளையு முன் சொந்தமாகக் கொணரோடே சேர்த்துத் தாரா வார்த்துவிட்டால் அதுவேறே கொடுக்கவேண்டுமென்று வழக்கு. 96

சொன்னது மாறா பானுகு லத்திற ரெல்வேந்தா
அன்னது காணோ நின்னிடையென்று னதுகேளா

மன்னவ னுள்ள நொந்தற நாணி மதிவல்லோம்

இன்னமு மொன்றுண் டென்னவி ரதே யிவைகூறும.

இ - ன். சூரிய குலத்துப் பழைய அரசர்கள் சொன்ன சொல் தப்பமாட்டார்கள்; அந்த நிலைமை உன்னிடத்திலே நான் கண்டதிலையென்று விசுவாமித்திரர் சொன்னார் அதைக்கேட்டு அரசன் மனமானது மிகவு நொந்து வெட்கமுண்டாகி, ஒ புத்தி வல்லவரீ! இன்னமொரு வாரத்தை யுண்டென்று அவருக்கு நல்ல உபசாரங்கள் சொல்லி இவ்வாரத்தைகள் சொல்லுகிறேன் என - று.

97

மேற்படி வேறு

நினைத்த னைப்பிர மனையனை யாய்நினை வழிந்த

பித்த னைப்பொருள வினாவினை யெங்கியான பெறுகோ

இத்த னைத்தினத தீவதென றியமபுனை யெனினயான

அத்த னைக்குநின பொருட வவதீயீ தெனறூன.

இ - ள். கித்தியனான சிவனையும், பாமாவையும் ஒப்பான மகாமுனிகரே! உமமுடைய கோபத்தால் நினைவு தடுமாறின்; பயித்தியக்காரனான என்னைப் பொருள கேட்கிறீர், நான் எங்கேபோய்ச் சம்பாதித்தாக கொடுப்பேன்? ஆனாலும், இவ்வளவு நாளுக்குள்ளே பொருள் கொடுவென்று ஒரு கெடுக கொடுப்பீரானால் நான் அவ்வளவு நாளுக்குள்ளே உமமுடைய பொருள் கொடுக்கத் தகுந்த அளவு இதுமென்று கொடுமென்று சொன்னான் என - று.

அவதி - கெடு

98

ஊரு நாடுநீண மலைகளுங் கானமு முழுவதே

யாரு னேடிழுப புண்பவ வவதியா ரிடுவா

சோர முளளநீ கூறுமப பொருடனைச் சொரிந்து

பேர டாவுனைத் துதித்தனன போகலை யெனறூன.

இ - ன். ஊரும் - நாடும் - செடிய மலைகளும் - காடுகளும் உன்னோடுகூட அநேகது யார வழக்குப் பேசுகிறவர்கள்? அவர் கொடுக்கிறவர்கள் யார்? ஒரு வருங்கிடையாது திருட்டுக்களமுள்ள ச முன்னே கொடுப்பதாகச் சமத்தித்துச் சொனை பொருள்கள் முழுதும் ஒவ்வக் கொண்டு வந்து குவித்துவிட்டு அப்பாற போகக் கூடவையா! இவ்வா ஁னைப் பொருள் கொடாம லபுறம் போகக்கூடாதென்று தடுத்திருக்கிறான், போகாதே யென்று சொன்னான் என - று.

99

பக்க நோக்கிலன பாரிசை விழுந்தடி பூண்டு

கக்கல் வந்திட மிடற்றினை யொடுக்கமுந் கதைபோல

விக்கலும் பொருமலு மிசைமிசை யெழ விநீர்

உக்க கண்ணனவா யூறுநீர் வறறிட யுமைப்பான.

206 அரிச்சந்திரபுராண மூலமும்-உரையும்

இ - ன். (அதற்குச் சம்மதியாய்த் தடைக்குள்ளே நின்று புறத்தே) பாராமல் பூமியிலே விழுத்த வணங்கி அவ் பாதங்களைத் தன் சிரசினமேற்கொண்டு, ஒருவனுக்குக் கருதல் வந்தபோது மறறொருவன் வந்து அவன் கழுத்தை நெருக்கிப் பிடித்த கதைபோல, விசகுதலும் பொருமலும் மேலுந்தோன்ற விரிவான ஜலம் சிந்துகிற கண்களையுடையவனும் வாயிலே ஊறுகிற ஜலமும் வறறிப்போக அரிச்சந்திரன் சொல்லுகிறான் எ - று. 100

இழைத்த தீவினை பொறுத்தன நரசுதா வென்னத்
தழைத்த வனபொடு தந்தியா நகனாடுநா காலே
அழைத்த நீயெனக் கவதியிட டாளவிடி லைய
பிழைத்தி லன்னிதோரா பெருமபுகழ் பெறுதியென நிரந்தான்.

இ - ன். நீ செய்த குற்றத்தைப் பொறுத்தருளுகிறேன்; உன்னுடைய அரசாட்சியைக் கொடுத்துவிட்டு உன் சொல்ல, நான் சந்தோஷமான பிரீதியுடனே கொடுத்துவிட்டுப் போகும்போது கூப்பிட்ட நீர் எனக்கொரு கெடு கொடுத்து ஒரு ஆளாகக் கூட அனுப்பினால், சுவாமி! நான் தவறாமற் பொருள் செலுத்தவேன். ஆதலால், இது ஒரு பெரிய புகழாகப் பெறுவீரென்று மிகவும் உபசாரங்கள் சொன்னான் எ - று. 101

சுற்றுண் டாகிய மலைகளில் வனங்களிற் றொட்டுண்
பற்றுண் டாகிய பதிகளிற் படுபொரு ளல்லால்
உற்றுண் டாகிய நிதியமுன் நிருவுள் முணர்
மற்றுண் டாமெனின் விளம்பிடு வழங்கிட வென்றான்.

இ - ன். (பின்னும் அரிச்சந்திரன் சொல்லுகிறான் சுவாமி!) சுற்றிலு முண்டாகிய மலைகளிலும், வனங்களிலும் தொடாதவா யும்கூட சம்பந்த முண்டாகிய ஊர்களிலுண்டான பொருள்களை யல்லாமல் எனக்கு வேறொன்றும்மில்லை. ஆகையா லும்கருச் சேரவேண்டியதாயுள்ள திரவியங்கள் உமமுடைய திருவுள்ளம் தெரிவதாய் வேறே பெருக்கேனு முண்டாயிருந்தாற் சொல்லும், நான் கொடுக்கிறதற்கென்று சொன்னான் எ - று. 102

ஆம தேயெனி நரசுகே ளவதியா னுரைப்பன
ஏம கூடமுங் காசியு மன்றியி லிப்பால்
தாம மாபரீ தந்தநன் னாடித் தர கப்பாற
போம துண்டென்ற பொருளுமப் பொருளலா தனியேல.

இ - ன். இப்படிச் சம்மதியாகுமென்று நீ சொன்னால், அரசனே! கேள் ஓரளவு சொல்லுகிறேன், ஏமகூட பருவதமுர், காசியுமல்லாமல் இதற்கு இப்பாலுள்ள நாடுகளே மாலையணிந்த மாப்பையுடையவனே! நீ எனக்குத் தந்த நல்ல நாடுகள். இவற்றுக் கப்பால் நீ போவதுண்டானால் நீ கொடுக்க வேண்டிய பொருளும் அங்குள்ள பொருள்களை யல்லாது இங்குள்ள பொருள்களை நீ கொட்டாதே எ - று. 103

இந்த வெல்லையி லிப்பொரு ளீதவில் லாமல்
அந்த வெல்லையிற் பொருடா வல்லையே யானால்
முந்துரீ சொன்ன முறைமையா லவதியா னீவேன்
தந்தி டாயெனிற சததிய மேதெனச சாற்றும்.

இ - ன்- இந்த எல்லைக் குள்ளான இப் பாக்கியான பொருள்களைக் கொடுக்கிறதில்லாமல்; அந்த எல்லைக்குள்ளான பொருளை நீ கொடுக்க வல்லவனானால், முன்னே நீ சொன்ன கியாயப்படி உனக்குக் கொடுக்கிறேன், அந்தக் கொடுவுக்குள்ளே நீ கொடாமற்போனால் அதற்குப் பிரமாணமென்ன சொல்லுகிறாயென்று விசுவாமித்திரா கேட்க (அரிச்சந்திரன் சொல்லுகிறான்) எ - று

104

நிற்பி னைத்ததிடி னினக்கியா னருநிதி யளிகுளு
சொற பிழைத்ததிடி ற குளுற வேதெனிற சொலவல
வறபி னைத்தநா சொற்பா தாரத்தைக் கருதி
இறபி னைத்தவ னாவனின னிருநிதிகொ டேனேல.

இ - ன்- உம்முடைய விஷயத்தில் அபராதமுடையவனானாலும், உமக்கு யான அருமையான பொருள் கொடுப்பேனென்ற சொற்றவறினாலும், உறுதியான சபதவார்த்தை யாதென்றால் சொல்லுகிறேன், பதிவிரதா தாமதத்தையே நடத்திக்கொண்டிருந்து கணவனுக்கு நல்ல புகழ்வரசு செய்கிற அந்நியருடைய மனைவியை எண்ணி இல்லறமவழுவ நடந்தவனானேன். உம்முடைய பெரிதான பொருளைக் கொடாமற் போவேனோமென்று எ - று.

105

காசி நாட்டினிற செனாவந நாளிலுங் கனகம்
ஆசின மாதவ வளிப்பனவ வவதியி லதூரீ
பேசி டாயென விருபது நாளையிற் பின்பு
மூசி வண்டுனா தாரினோய் தருகென மொழிந்தான்.

இ - ன். குறமில்லாத பெரிய தவததையுடையவரே! காசிதேசத்துக்குப்போகிற அப்போ துமது பொருள்களைக் கொடுப்பேன், நீ சொல்லும் அந்தக் கொடுவிலே ஆதலால், அந்தக் கொடுவை நீ சொல்லவேண்டுமென்று சொல்ல, அதற்கு நெருங்கி உண்குள மொயக்கின்ற மாலையையணித்தவனே! இருபதுநாள்க்குப் பின்பு கொடுக்கக்கடவையென்று சொன்னா விசுவாமித்திரர் எ - று

106

அங்குற நெய்தநா ளமமுறைக் கிருமடங் கடங்கா
எங்குற நீட்டுவ திப்பொரு ளையலென் றியம்ப
நங்குற் றமமிலை நாற்பதிற நெட்டென நவின்ருன்
உங்குற றமமிதற குடகொடா தொழிந்திடி னென்றான்.

இ - ன். அந்தக் காசிக்குப்போய்ச் சேருதற்கே அந்த இருபதுநாள்க்கு இரண்டொன்றான நாற்பதுநாளானாலும் போதாது. அப்படிக்கிருக்க நானெப்படி

எங்கேபோய்ச் சம்பாதிக்கிற திந்தப்பொருள்களையெல்லாம் சுவாமி யென்று சொல்ல, அதற்கு நம்மாலே ஒரு குற்றமில்லாமல் நார்பததெட்டுநாள் கெடுக் கொடுத்தேனென்று விசுவாமிததிரர் சொன்னார், அப்படிச் சொல்லிப்பின்னும் இந்தக் கெடுவுகளுள் நீ கொடாதுபோனால் உனகுற்றமாகவே முடியும் என்று சொன்னார் எ - று.

107

இப்புத திக்கினி தொத்தன னுளவிடு கென்று
குப்புற நேகலுங் கெளசிகன் மீளவுங் கூவித
தப்புத தீர்தாத தநதவப பொருளெலாம் பதிவந
தொப்புத தநதுபின போவென மன்னனுக் குரைத்தான்.

இ - ன். இப்படிச்சொன்ன இந்த அளவுக்கு நன்றாய்ச் சம்மதியானவனாகி இனி ஆள்விடுமென்று அவரைவிட்டுப் போகுமளவில், மறுபடியும் விசுவாமிததிரர் கூப்பிட்டு ஒருகாசனவாவது குறைவில்லாமல் நீ கொடுத்த அந்தப் பொருள் முழுதும் கானிருக்கு மிடத்துக்குவந்து எனக்குச் சமமதிப்பதெதிப் பின்பு அப்புறம் போகக்கடவையென்று அரிச்சந்திரனுக்குச் சொன்னார் எ - று.

பார ளிததனை புரக்கநின் பதியிடைச சென்றால் -
ஆர ளிததன ரென்பாநின் னடியவ ரெலலாம்
ஊர ளிததிட வுடன்வராத துணிதியீ தொழியின்
நீர ளிதததே யெனக்குமண் ணினக்கென மொழிந்தான்.

இ - ன். நான் ஆளும்படி உன்னுடைய உலகத்தை எனக்குக் கொடுத்தாய் என்று உன் பட்டணத்துக்குள்ளே நானபோனால் உனக்குயார் இந்தப் பட்டண முழுதும் ஆளக்கொடுத்தவரென்று உன்னுடைய ஊழியக்காரர்களெல்லாரும் கேட்பார்கள். ஆதலால், நீ உன் ஊரை எனக்குக்கொடுக்க என்கூட வருவதற்குச் சமமதிப்படு, இதற்கு நீ சமமதியாமற் போனால் நீ தாரைவாரத்தது மாத்திரமே எனக்குலாபம் உனக்குத்தான் ஊர் முழுது முடிவுபெறுமென்று சொன்னார் எ - று.

109

நன்று நன்றுநீ நகரியி லெழுந்தரு ணையேன
இன்று நினபிற கெய்துவ லென்றினி தியமபச
சென்று கெளசிகன தோமிசை யேறினன் றிரண்டு
நின்ற மாதவா கரியினும பரியினு நிறைந்தாரா.

இ - ன். கலவது கலவது நீர் பட்டணத்துக் கெழுந்தருளும் நாயடியேன் இப்போதே உமது பின்பற்றி வருகிறேனென்று சந்தோஷமாகச்சொல்ல, அங்குள்ளும் போய் விசுவாமிததிரர் தோமேலேறினார். அவர்கூடவே கூடி நின்ற மகாமுனிவர்களும் யானைகளமேலுங் குதிரைகள் மேலும் ஏறிச் செல்லு வாரானாக எ - று.

110

தேரி லேறிமா முனிசெலச சேனைபின் செல்லப்
போரில் வீரனுந் தேவியும் புதலவனு நடுவே

பாரின் மேனடந தடிபொறு துடல்பதை பதைக்க
வேரி வாவிவிட் டயோத்தியை டோகுகிய விரைநதார்.

இ - ன். அப்படித் தேர்மே லேறிக்கொண்டு மகாமுனிவரான விசுவாமித்
தீரர் போகச் சேனைகளும் பின்னே செல்ல, யுத்தத்தில் சாமர்த்தியத்தை
புடைசூ வீராணை அரிச்சந்திரனும் அவன தேவியும் மகனும் அந்தச் சேனை
களுக்கு நடுவே மண்மேல் நடந்து கால்கள் பொறுக்கமாட்டாமல் உடம்பு
துடிதுடிக்க மணம்பொருந்திய அந்தக் குளக்கரையைவிட்டு அயோத்தியா
புரியை நோக்கி விரைவாகப் போனார்கள் எ - று.

111

கன்ன லம்பெருங் கழனிபுஞ் சோலையுங் கடநது
வன்ன மாமணிப் புரிசையின் புறத்துவந தணைநதார்
நன்ன கர்ப்பெருகு சனமெலா மெதுகொடு நண்ணி
மன்ன னைச்செழுந தேர்மிசைக கண்டிலா மருண்டார்.

இ - ன். கரும்புகள் விளைகிற அழகிதான பெரிய வயல்களும் சோலை
களும் கடந்து சென்று, ஒளிபொருந்திய பெரிதான அழகையுடைய அயோத்
திமாநகர மகிலுக்குப் பக்கமாக வந்து கூடினார்கள். அப்போது அந்த நல்ல
நகரத்திலுள்ள மகாசனங்களெல்லாம் எதுகொண்டு வந்து பார்த்துத் தங்க
ளரசனைத் தேர்மேற் காணாதவராய் மயங்கினார்கள் எ - று.

112

இராத மேன்முனி யேறிய தகிதமோ விதமோ
சராத மோவெனு மையததார வநதவண சாரததார்
விராத மிவ்வகை வினோநதவா நேடுநன மெலிநது
கராத லங்களான் முகத்தறைந தழுதளி கநறி.

இ - ன். இராததின்மேலே இந்த முனிவரேறி வருகிறது தக்கதோ?
அல்லது தகாததோ? அல்லது மெய்யோ பொய்யோ வென்பதான சந்தே
கத்தை யுடையவாகளாய் அங்கே வந்து கூடினார்கள். தம்முடைய அரசனுக்கு
இவ்வகை விராதவேஷம் எப்படி உண்டாயிற்றென்று மெலிவுகொண்டு
கைகளாலே மோதிகொண்டு கதறி அழுதார்கள் எ - று.

113

ஏங்குவா ரிளந கொடியையுரு சேயையு மேந்தித்
தாங்கு வாரசெழுந தாளிலே வீழ்நதுவீழ்ந தயர்வார்
ஓங்கி யோங்கி யேயறைநதறைந தொளிமுகந கனறி
வீங்கு வாரமு வாரவிழு வாருள மெலிவார்.

இ - ன். அப்படி அழுகிறவர்கள் சந்திரவதியையும், அவள் பிள்ளையையும்
தாங்கி எடுத்துக்கொள்வார்கள். பின்னும் அவர்களுடைய செழுமையான பாதங்
களிலே விழுந்து விழுந்து சோர்வார்கள். கைகள் லோங்கி யோங்கி அடித்
தடித்து ஒளியையுடைய முகங்கள் கனறதலாய் வீழப்படுவார்கள். அழுவார்
கள்; விழுவார்கள்; மணந்தளர்வார்கள் எ - று.

114

மன்ன வற்குநம் மன்னைக்கு மைந்தற்கு மந்தோ
என்ன பாவம்வந் தெய்திய வென்றிருந் தேங்கப
பொன்ன கர்ப்பெரும் புரிசையின் புறத்துவந் தணுகி
இன்னல் செய்தவக கௌசிக னிரதம்விட் டிழிந்தான்.

இ - ன். அரசனுக்கும், நமது தாயான சந்திரவதிகும, பின்னாகும்
ஐயோ! என்ன பாவானுபவம் வந்தது கூடிற்றென்று இருந்தழ், அந்த அழகான
நகரினுடைய பெரிதான மதில வாயிலுக்குப் பகமேவந்து சோந்து இப்படித்
தன்பததை யுண்டாககின அந்த விசுவாமித்திரர் தேரைவிட் டிறங்கினார்
எ - று. 115

கோகி கனறனை யுடன்கொடு கோநகர் புருநது
வாசி யுள்ளவு மதகரி யுள்ளவும் வழங்கிக்
காசி னல்லறை பூசனை யறையெலாங் காட்டித்
துசி னல்லறை துயிலறை பாரெனச் சொன்னான்.

இ - ன். அந்த விசுவாமித்திரரைக் கூடக் கூட்டிக்கொண்டு பெரிய பட்ட
ணத்துக்குள்ளே சென்று தனக்குள்ள குதிரைகளையும், பின்னுமுள்ள மத
யானைகளையும் கொடுத்து, நல்ல பொதிகிஷ வீட்டையும், பூசை வீட்டையு
முதலான எல்லாங் காட்டிக்கொடுத்தது வஸ்திரங்களுள்ள வீட்டையும், கித்திரை
செய்கிற வீட்டையும் பாருமென்று அரிச்சந்திரன் சொன்னான் எ - று. 116

என்னின் முன்னவ ரிருபதோ டொருவ ருண்டந்த
மன்னர் வைத்ததெனப் பொன்னறை யீடுதென வழங்கி
அன்ன சத்திர மிவையிவை யடியினின் வைத்த
பொன்ன றைத்தொகை கொள்கெனக் கொடுத்தனன் புகழோன்

இ - ன். எனக்கு முன்னுள்ள அரசாக இருபத்தொரு பேர்களுண்டு.
அந்த அரசர்கள் வைத்த செம்பொன்னுள்ள வீடு இவென்று சொல்லிக்
கொடுத்து, இவைகள் அன்னச் சத்திரங்கள்; இவைகள் அடியேன வைத்திருந்த
பொன்னிருக்கிற வீடுகள்; எல்லாம் ஒப்புக்கொள்ளுமென்று கீர்த்திமாணன்
அரிச்சந்திரன் கொடுத்தான் எ - று. 117

ஆட ரங்குக் ளாமபல மடமன்ன சாலை
மாட மாளிகை மண்டப மஞ்சனச் சாலை
கூட கோபுர மடைப்பள்ளி கோயில்செய் குன்றம
பீட மாதன மிவையெனக் கொடுத்தனன் பினனை.

இ - ன். ஆடுகிற நாடக சாலைகள் - பொதுச் சாவடி - மடம் - அன்ன சத்
திரம் - மாட மாளிகை - மண்டபம் - கிருமஞ்சனச் சாலை - கூடகோபுரம் - திரு
மடப்பள்ளி - கோயில் - செய்குன்றம் - பீடம் - ஆசனம் இவைகளைனு பின
னுக்காட்டிக் கொடுத்தான் எ - று. 118

இந்த வாதனத் திருநதரு ளெனமுனி யிருந்தான்
அந்த வெல்லையி லரசனு மவனடி பணிந்தான்
வந்த மன்னரு மமைச்சரு மங்கையர் குழாமும
சுந்த ரக்கழற் சேனையு மவனடி தொழுதார்.

இ - ன். இந்த ஆசனத்தினமேலே எழுந்தருளுமென்று சொல்ல, அப் படியே விசுவாமிததிரர் அதிலிருந்தார். அப்போது அரிச்சந்திரனும் அந்த முனிவருடைய பாதங்களை வணங்கினான். கூடவந்த அரசர்களும், மந்திரிகளும், பெண்கள் கூட்டங்களும், அழகிதான வீரக்கழல்கள் கட்டின சேனைகளும் அரிச்சந்திரனுடைய பாதங்களை வணங்கினார்கள் எ - று. 119

தொழுதெ முநதுதரு சுடாமுடி மன்னனை நோக்கி
அழுதுசின் றவததலை வரையவன் கையா லமைத்துப்
பழுதி லாதுநீ ரோமக்குமுன செய்தவப பரிசே
முழுது மிந்தமா முனிவறகு முறைசெயு மெனறான்.

இ - ன். அப்படி வணங்கி யெழுந்திருந்த தமது ஒளிபொருந்தின கிரீடாதிபதியான அரசனைப் பார்த்து அழுதுகொண்டு நிற்கின்ற அந்த அரசர்கள் பிரதானிக ளெல்லாரையும் அரிச்சந்திரன் தன்கையா லமர்த்ததல்செய்து, குற்றமில்லாமல் நீங்கள் என்களுக்கு முன்னே நடந்துவந்த அந்தப் பிரகாரமாகவே உங்கள் காலமுழுதும் இந்த மகாமுனிவருக்கு நீதி செய்யுங்க ளென்று சொன்னான் எ - று. 120

எவறகு நல்லவா திரிபுர மெரியெழச் சிரித்த
சிவறகு நல்லவா செங்கண்மா லுக்குநான் முகத்தண்
அவறகு நல்லவ ரமராககு நல்லவ ராவா
இவறகு நல்லவ ரெனக்குநல லவரென விசைத்தான்.

இ - ன். இந்த முனிவரோ எல்லாருக்கும் நல்லவராய்ச் சிறந்தவா; இன்னமும் திரிபுரதகனமாக நெருப்புத்தோன்ற சிரித்த பரமசிவனிலுஞ் சிறந்தவா; செங்கண்மாலான விஷ்ணுவிலும், சூராமுக்குண பிரமாவிலுஞ் சிறந்தவா; தேவர்களிலுஞ் சிறந்தவா ஆன இந்த முனிவருக்கு நல்லவரானவாகவே எனக்கு நல்லவராவரென்று சொன்னான் எ - று. 121

வைய மேழுடை மன்னவ னவ்வுரை வழங்குச
செய்ய வாய்மலா செங்கையாற புதைத்தடி. வணங்கி
ஐய நினமொழி மறுப்பவ ராரென முகத்திற
கைய றைந்தழக கண்டவக கொள்கிகள் கருதும்.

இ - ன். எழுவகத்தையுடைய அரிச்சந்திரமகாராஜன அந்த வார்த்தை சொல்லவே, எல்லாரும் தங்கள் சிவந்தமலாபோலும் வாயைக் கையால முடிக்கொண்டு பாதம் வணங்கி, ஐயனே! உமது வார்த்தையைத் தடுப்பவர்க ளிவகே

யாரிருக்கிறார்களென்று தங்கள் முகத்திலே கையாலே மோதியடித்துக்கொண்டு
அழ அதைக்கண்டு விசுவாமித்திரர் ஆலோசிக்கிறார் எ - று. 122

அறநதி ரண்டுரு வாகிய வரசனை யவமே
புறமப நைநதனம் புன்மையேம புத்தியில் லாமல்
திறந்தெ நிரதவா செயலிதோ வெனக் கௌகிகன்மெய்
மறநதி ருந்துபின மறறுமோர் வாசக முரைப்பான்.

இ - ன். தருமமே திரண்டு வடிவாயிருக்கிற அரசனை அற்பகுணத்தை
புடைய நாம புத்தி, லாமல் வீணாக இந்திரன் முன்னே கிந்தித் துளறினோம்.
இதற்கு, நீதி செரிந்தவானுள் செய்கை இப்படியோவென்று விசுவாமித்திரர்
தம்முடம்பு மறந்தருந்து பின்னுமொரு சொற சொல்லுகிறார் எ - று. 123

இநத வையமு மிருநிதிக குழுவுமிப பொருளும
முநது நீதா மொழிந்தவப பொருளுமயா னிழப்பேன
எநதன மக்களை மணம்புணர்ந திரநக நிருவென்
றநத ண்னமகிழ்ந தாசனைக கைபிடித தமைததான்.

இ - ன். இந்த உலகமும் பெரியதான பொருட்குவியலும் இந்த வஸதுக்க
ளும் முன்னே நீ தருவதாகச் சொன்ன அந்தப் பொருளும் நான் விட்டுவிடுகி
றேன்; எனனுடைய குமரிகளைக் கலியாணம் பண்ணிக்கொண்டு இந்தப் பட்ட
ணத்திலேதானே இருவென்று விசுவாமித்திரர் சந்தோஷங்கொண்டு அரிச்
சந்திரன் கையைப் பிடித்து அவனொப்பச் சமாதானஞ் செய்தார் எ - று. 124

கைபி டித்தலு முனிவனைக கால்பிடித திறைவன்
மெய்பி டித்தலு மிககவை செய்தலு மல்லால்
மைபி டித்தகட பரததையாப புணாதலும வழங்காப
பொய்பி டித்தலு மறனல செய்தலும் புகழோ.

இ - ன். அப்படி அவர் கையைப் பிடிக்கவே, அரசனானவன் அந்த விசுவா
மித்திரருடைய கால்களைப் பிடித்துக்கொண்டு சத்தியத்தையே உறுதியாகப்
பற்றி அதற்கு மேலான காரியங்களை நடத்துகிறதேயல்லாமல் மையிட்ட கண்
களைபுடைய பரததையாளைக் கூடுதலும், கொடுப்பதற்காகப் பொய் சொல்
லுதலும், தருமமல்லாதவைகளைச் செயதலும் கீர்த்திக்குக் காரணமாகுமோ
எ - று. 125

உமக்கி யானசொல்ல வேண்டுமோ மனுனினபி னுதித்தே
எமக்கு முன்னர சாண்டபா வேந்தாழு வெழுவர்
தமக்கு முன்னொருந் தருக்குந தாங்கும பெருமபாரம்
சுமக்க வல்லோடு தவிரகவிச சொல்லெனத் தொழுதான்.

இ - ன். சுவாமி! இன்னமும் உமக்குநான் சொல்லத்தக்கது முண்டோ!
மனுவுக்குப் பின்னே பிறந்து எங்களுக்கு முன்னே பூமியை அரசாண்ட அரசர்

கள் இருபத்தொருபேர்கள் தங்களுக்கு முன்னே ஒருவராலுந் தாங்குதற்கரிதான நீதியான பெரியபாரத்தை நான் தாங்க வல்லவனாவேனோ? நீரிந்த பாவச் செய்கையான சொற்சொல்லுதலை இனி விட்டுவிட வேணுமென்று அவர் பாதத்திலே விழுந்த வணங்கினான் எ - று.

126

சூழைக் கூட்டமயான் பொருநதிலேன் சொன்னவிப பொருளுக்
காளைக் கூட்டென வரசனை நோக்கியே முனிவன்
நாளைக் கூட்டுவ னின்றும் நீ நடப்புறத் தெனனத்
தாளைக் கூட்டர வாககிய தலையினுன சாறறும்.

இ - ள். வேசைக்கூட்டத்தககு நான் சமத்திக்கமாட்டேன்; நான் கொடுப் பதாகச் சொன்ன இந்தப் பொருளுக்காக ஒரு ஆளைக்கூட்டி என பின்னே வரவிடுமென்று சொல்ல, அதற்கு அரசனைப்பார்த்து விசுவாமித்திரா நாளைக்குக் கூட்டியனுப்புகிறேன்; இன்றையத்தினமே நீ வெளியே போய்வந்து சொல் லவே, அரசன் அவர்பாதங்களைச் சேவனவாகத் தன் நலமேற கொண்டவனா கிச் சொல்லுகிறான் எ - று.

127

சிறுத்த நாயினேன் செயதவிப புனமைக் ளெல்லாம்
பொறுத்தல வேண்டுமென றடியினை யிருகரம் பூண்டான்
கறுத்த சிந்தையன கௌசிகன் பொறுத்தன னென்றான்
மறுத்து மின்னுமொன றுரைத்திடக் கேளுனா வளளால்.

இ - ள். சிறிதான நாய்போன்ற அடியேன் செய்த இந்தப் புல்லியவை களை யெல்லாம் பொறுத்ததுக்கொள்ளுதல் வேண்டுமென்று அவரிடனுந் தால்களையும் தனக்கொளவே பற்றினான். அதற்குச் சினமுள்ள மனத்தை யுடையவரான விசுவாமித்திரா பொறுத்தேனென்று சொன்னார். மறுபடியும் சுவாமி! இன்னமொன்று சொல்லிக்கொள்ளுவதுண்டு, அதைக் கேளுமென்று பிரபுவான் அரிச்சந்திரன் எ - று.

128

கையி னுறபிடித் தமைச்சரைக் காட்டிமுற நிவாகன்
வையி னுநதினை மறுக்கினும் மறுமோ குற்றம்
செய்யி னுமபொறுத் தருளசெய்வாய் செலகதி யளித்த
ஐய நேயுன தடைக்கல் மிவரெனா வளித்தான்.

இ - ள். தன்கையினாலே மந்திரிசீர்ப பிடித்ததுக்காட்டி, ஐயா! இவர்கள் உம்மை வைதாலும் உம்மை வேண்டாம் என்று சொன்னாலும் உமது சொல்லை மறுத்தாலும் வேறேயொரு குறாஞ்செய்தாலும் நீ பொறுத்து அருளசெய்ய வேண்டும். எனக்குப் போகுமபடி விடைகொடுத்த சுவாமி! இவர்களெல்லாம் உமக்கே அடைக்கலப்பொருள்களென்று அவரிடத்திலே சேரக்கொடுத்தான் எ - று.

129

குடைரி முறபொலி கௌசிக னடியினமோ கொடிநேர்
இடையி னுளையு மகனையு மிறைஞ்சவித் தேத்திப

படையை நோக்கிரீர் நின்மினென் றங்கையாற் பணித்து
விடையி தேயெனுப் பணிநதன்ன் வேந்தர்க்கு வேந்தன்.

இ - ன். குடைபிழலின்சீழே விளங்குகின்ற விசுவாமித்திரருடைய பாதக்
களிலே கொடிபோல மிடையையுடைய சந்திரவதியையும் மனையும் வணங்
கச்செய்துகொண்டு, தானும் துதித்துச் சேனைகளையெல்லாம் பார்த்து நீங்கள்
கில்லுங்களென்று தனதழகான கையாலே அமையவிறுத்தி, விடை இதுதா
னென்று விசுவாமித்திரை வணங்கினான் அரசர்க்கரசனுனவன் எ - று. 130

பரமு னககுல கென்றிறை யகனறன்ன பரிந்து
புரமெ ரிததவ ன்ணையமா முனிபுவி புரந்தான
சிரம நீங்குவீ ராகளசெறி மனறமுந தெருவும
பிரம சாரிகண் மலிந்தனா பெருகுமுட் களிப்பால.

இ - ள இனிப பூமிபாரம உமக்கேயென்று சொல்லிவிட்டு அரிச்சந்திரன்
அப்பாறபோனான் பரிவுகொண்டு திரிபுரதகனம் பண்ணின் சிவனையொப்பான
விசுவாமித்திரர் உலகையாண்டார ஆயாசந தீரந்திருக்கின்ற வீரர்கள் கூடின
சபைகளிலும் தெருக்களிலும் எங்கும் பிரமசரியப் பிராமணர்கள் கூடினார்கள்.
பெருகுபதான உள்ளக்களிப்புடனே எ - று. 131

காமத தோகையா கருங்குழல விரித்தனா பரப்பிச
சேமத தூமங்கள் காட்டுமச சிறப்பெலாந தேய்ந்து
தாமத தூமலாத தருப்பைகள் சமிதைகள் விரித்த
ஓமத தூமமே யோங்கின வ்யாமனை யெல்லாம்.

இ - ன். அரசனுகளுள் காமப்பெண்களெல்லாம் தங்கள் கரியகூந்தலை
விரித்துப் பரவவிட்டு அவைகளுலாவதற்காக அகிற்புக்கை ணுட்டுகின்ற அவவ
கைச்சிறப்புகளெல்லாம் இப்போது குறைவாய், ஒளிபொருந்தின கலலமவர்
களும் தர்ப்பைகளும் விரித்திருப்பதான ஓமங்கள்செய்கிற புகையே உயர்ந்த
வீடுகளினமேலெல்லாம் கிளாவதாயின எ - று. 132

தோலி னோர்களுந் தூரகதத தோரகளுந் சோதி
வேலி னோர்களு மாதரு மிடைநதமை மாறி
நூலி னோர்களு துண்ணிடைக கவுந்தியா களுமுக்
கோலி னோர்களு மலிந்தனா கொடிததெரு வெல்லாம்.

இ - ன். யானைவீரர்களும், குதிரைவீரர்களும், ஒளிகொண்ட வேல்வீரர்
களும் இவர்கள் பெண்களும் நெருங்கியிருப்பவைபோய், சாஸ்திரம் படிக்கிற
பிரமசரியர்களும் இடையிலே அரைநாணும், கௌபீன்முமுளள முனிவர்களும்,
திரிதண்ட சந்தியாசிகளும், மிகுதியாய்க் கூடினார்கள். அந்தக் கொடிகளாகுகிற
தெருக்கள் எல்லாம் எ - று. 133

புனித மாதவர் சூழ்ந்திடப் புரவலர் போற்றக
கனிதி ருந்திய செய்யவாய்க் கன்னியா காண

நனிதி ருந்திய நவமணி யாதனத் தேறி
இனிதி ருந்துல காண்டனன் கௌசிக னிப்பால.

இ - ன். இப்படிப் பரிசுத்தரான மகாமுனிவர்கள் சூழவும், அரசர்கள் சேவிக்கவும், கொவவைக் கணிபோற் றிருந்தியதான சிவந்தவாயை யுடைய பெண்கள் பார்க்கவும், விசுவாமித்திரமுனிவர் திருத்தமான உவரத்தின சிங்கா சனத்தினமேலேறிச் சந்தோஷமாயிருந்து உலகமெல்லாம் ஆண்டார இனி மேல் எ - று.

134

சூழ்வினைக காண்டம் முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம் - 752

ஆ ரு வ து

ந க ர் நீ ங் கி ய கா ண் ட ம்

அறுசீர்க்கழ் நெடிலடி யாசீரிய விருத்தம்

தலமுழுதுந தவமுனிவன் றனக்களித்தே மினியுறைத றகுதி யன்றென், நிலகுமணி மண்டபமு மெழின்மணிசகிங் காதனமுமிழி ந்து போநது, பலவரச ருடனமைச்ச ரழுதுடன்போய்ப் பாதவிக்கப் பதாதி மொய்க்கக, குலமகனு மடமயிலு முன்னடக்கப் பின்ன டந்தான் கொற்ற வேந்தன்.

இ - ன். உலகமெல்லாம் தவமுனிவரான விசுவாமித்திரருக்குக் கொடுத்த விட்டோம், இனி இங்கே யிருக்கிறது தகாதென்று கொண்டு, விளங்குகின்ற இரத்தினமண்டபங்களையும் அழகான இரத்தின சிங்காசனங்களையும் விட்டி ரங்கிவந்து அநேகம் அரசர்களுடனே மந்திரிகள அழுதுகொண்டு உடனவந்து அக்கிக்க சேனைகளுக்கு சூழ, தனது குலபுத்திரனும் சக்திரவதியும் முன்னே செல்ல, வெற்றிபொருந்திய அரிச்சந்திரமகாராஜன பின்னே சென்றான்
எ - று.

1

தொடைதுறநது முடிதுறநது பணிதுறநது துடிமுரசுந துற ந்து தாமக், குடைதுறநது வெண்கவரிக குழாநதுறநது கரிபரிதேர் க்குலந துறநது, கடைதுறநது மறுகணைநத காவலன்றன் றிருமுக த்தைக் கண்டோ ரெல்லாம், அடையமன மழிநதுருகி யவரவரோ முகத்திலறைந தழுவாரானா.

இ - ன். மாயையுமில்லாமல் கிரீடமுமில்லாமல் ஆபரணங்களில்லாமல் உடுக்கை - பம்பை - பேரிகை முதலான வாததியங்களில்லாமல் வெண்மை யான சாமரக்கூட்டங்களு மில்லாமல் யானை - குதிரை - தேர்க்கூட்டங்களு

மில்லாமல் அரண்மனை வாயிலைவிட்டு வீதியிலேவந்த அரசனுடைய திருமுகத்தைப் பார்த்தவர்க ளெல்லாரும் அவர்களை நெருங்கி மனத்தே துன்பமுற்றருகுதலாய் அவாவர்களும் முகத்திலே அடித்துக்கொண்டே அழத்தொடங்கினார்கள் எ - று. 2

மயிரோடு சிறையிழந்த போகில்போல வேலியொடு வரம்பிழந்த, பயிரேபோற் கரமிழந்த கரியேபோற் பொறியிழந்த பாவையேபோல், உயிரேபோய்ப் பாதவிக்கு முடலேபோன மததாலுள்ளுடைநதலம்புந, தயிரேபோற் றளாநதலைநது தததமக்கு நிகழ்ந்த வெல்லாஞ் சாற்றலுற்றார்.

இ - ன். உரோமங்களுடனே இறகுபோன பட்சியைப்போலவும், வேலியுடனே சிறுவரம்புகளும்மில்லாதழிந்துகிடக்கிற பயிர்கள்போலவும், துதிக்கையறுப்பட்ட யானையைப்போலவும், சூஸதிரமற்ற பிரதிமையைப்போலவும், உயிர்போய்த் துடிக்கிற உடம்பைப்போலவும், மத்தினுலே உள்ளெல்லாம்உடைபட்டுச் சிதறுகிற தயிரைப்போலவும், தளர்ந்து அலைச்சல்கொண்டு தங்கள் தங்களுக்குத் தோற்றியவைகளையெல்லாஞ் சொல்லத்தொடங்கினார்கள் எ-று. 3

கொடிமீது செறிதேருங் குஞ்சரமும் பொற்சிலிகைக் குழாழுமின்றிப், படிமீது நடந்திடவும் படிதனவோ பார்வேநதன் பாதமென்பார், அடிமீது தொழுமரசா முடிமீது மடிமீது மன்றிச் சுட்ட, பொடிமீது நடந்திடவும் பொறுததனவோ குலகுமரன் பொற்றாளென்பார்.

இ - ன். மேலே கொடிக்கடியிருக்கிற தேரும், யானையும், பொன்பல்லக்கு முதலான வாகனக்கூட்டங்களிலே யேறிவருவதில்லாமல் மணமேலே நடந்து செல்லவும் கற்றிருக்கின்றனவோ, இந்த வலகதையாளுகின்ற அரசனுடைய பாதங்களென்று சிலா சொல்லுவார்கள், காலங்களிலே வந்து வணங்குகின்ற அரசர்களுடைய தலைமேலும் மடிமேலுஞ் செல்லுகிறதில்லாமல் வெயிலாற் கொதிப்புள்ள தூளிகளினமேலே நடக்கவும் பொறுப்பனவாயினவோ குலபுத்திரனுடைய பொன்மயமான கால்களென்று சிலர் சொல்லுவார்கள் எ - று. 4

அஞ்சாயன் மடவன்னத தணிதூவி யதனாலு மணிச்சத்தாலும், பஞ்சாலும பதைபதைக்கும் பதததாட்குக் கானடையோ பவிதத தென்பார், செஞ்சாலிக் கோசலமு மிராஜகுல வளநாடுந் தேவார்நாடும, அஞ்சாமற் காததருளெம பெருமானுக் கிதுவோவந் தடுத்த தென்பார்.

இ - ன். அழகிய சாயலைபுடைய இளமையான அன்னத்தினது அழகான இறகுகளினாலும், அணிச்சமலங்களினாலும், பஞ்சினாலும், பட்டபோது துடிதுடிப்பதான கால்களையுடைய சந்திரவதிக்குக் காலால் நடந்து செல்லவோ பவிதமாயிற்றென்று சிலர் சொல்லுவார்கள், சிவந்த கெல் விளைவதான

கோசலநாட்டையும், மற்ற அரசர்களுடைய சிரேஷ்டமான நாடுகளையும், தேவருடைய நாடுகளையும், பயப்படாமல் காததருளுகின்ற எவ்வுளரசனாக இருப்படியோவந்து கூடுதலாயிறென்று சிலர் சொல்லுவார்கள் எ - று. 5

கச்சைக்குத் திளமுலைச்சந திரமதிதன் கணவனொடு கழுவி யேகக் கொச்சைக் குவலயமயில கொற்றவனை விட்டுமுனிக கூட்டம் வேட் இச்சைக் கிதம்பேசி யீந்தாரைப் பாராட்டி யீவரா தம்பாற் றுடாள் பிச்சைக்கு வந்தவரோ பெண்ணுகு மணவாளப் பிள்ளை யென்பார்.

இ - ன். இரவிக்கையைப் பீறுவனவான இளமையைக்கொண்ட தனங் களையுடைய சந்திரவதி தனது நாயகனுடனே சேர்ந்து இந்த வீதிவழியே செல்லுவதாக, அறிவிலலாத இந்தப் பட்டணமாகிய பெண், அரசனை விட்டு முனிவா கூட்டத்தை விருமபிச சென்றாள். ஒருவருடைய மனது சந்தோஷமாக அவருக்கு வேண்டிய நன்மைகளைச் சொல்லிக் கொண்டாடி இன்னமும் கொடுப்பவர்களிடத்திலே பிச்சைக்கு வருகிறவர்களோ அந்தக் கொடுப்போருடைய பெண்ணுக்கு மணவாளனாகிறதென்று சிலர் சொல்லுவார்கள் எ - று. 6

முல்லைமுகை நகையாளு முடிவேந்த லுமமகனு முழுதும் போன, எல்லையெலா மணவறையு மலரனைபு முண்டோவென றிரங்கி வீழ்வார், தொலையிதிப் பயனாலே வந்திரந்த மாமுனிவன சொன்ன வெல்லாம, இல்லையென தீர்தோருக் கிததனையா பெரும்பேற்றென் றேங்கி வீழ்வார்.

இ - ன். முல்லை யருமபு போன்ற பல வரிசைகளுடைய சந்திரவதியும், கிரீடாதிபதியான அரசனும், புத்திரனும் முழுதுஞ் செல்வனவான இடங்க ளெல்லாம் மணவறை வீடும, புஷ்ப மெததையும் உண்டாயிருக்குமாவென்று அக்கிததுச் சிலா கீழே வீழ்வார்கள்; முன்னை விதிப்பயனாலே வந்து யாசகஞ் செய்த பெரிய ஒரு முனிவன கேட்டனவெல்லாம் முழுதும் இல்லையென்ன மற் கொடுத்தவர்களுக்கு இப்படித்தானே அவர்களடைவதான பலனென்று சிலர் அழுதுகொண்டே கீழே விழுவார்கள் எ - று. 7

வல்லார்க்கு மாட்டார்க்கு மறமேநன றென்றுரைப்பார் மறநன் றுமோ, அல்லார்க்குங் குழன்மடவீ ரறமேநன றென்றுரைப்பா ரது நன் றுகில, நல்லார்க்குந றியார்க்கு மெல்லார்க்கு மொருமையின னடவா தென்னே, எல்லார்க்கு முளதாகி லெங்கோனாக கிலையான தென்னே வென்பார்.

இ - ன். சிலர், செய்யவல்லவர்க்கும், செய்யமாட்டாதவர்க்கும் வீரமே நல்லது; அவவீரமே வேண்டுமென்பார்கள். இருள் போல்வதாய் வண்டிக ளொலித்த மொய்ப்பதான கூந்தலையுடைய பெண்களே! வீரம் வேண்டும திலை, தருமமே நல்லது, அது வேண்டுமென்பார்கள் சிலர். அந்தத் தருமம்

நல்லதானால் நல்லவர்களுக்குக் கெட்டவர்களுக்கும் எல்லாருக்கும் (சமமாய்) ஒருவிதமாகவே அந்தத் தருமம் நடவாதிருப்பதற்கு என்ன காரணம். தருமம் செய்வோரெல்லார்க்கும் (அது நனமை பயக்கிக்கொண்டு) இருக்குமென்று சொன்னால், எங்களரசனுக்கு மாத்திரம் அந்தத் தருமம் துணை செய்யாமல் இப்படி போகவிட்டது யாது காரண மெனபார்க்கள் சிலர்.

என்றால் அரசருக்கு அறமும் மறமும் வேண்டு மெனபதும், பொதுவில் எல்லார்க்கும் அறமொன்றுமே போதுமெனபதும் கருதது. 8

கொண்டிருந்த வளநாடுங் குறையாத பெருந்திருவுங் கொடித் திண் டேரும், பண்டிருந்த மாளிகையும் பரிசனமுந் தமக்களிததுப் பால னோடும், வண்டிருந்த தாராணும் வாணுதலும் வறியோர்போல் வனததே போகக், கண்டிருந்தும் விலக்காத கௌசிகனா தமமன முங் கல்லோ வென்பார்.

இ - ன். தாங்கள் கிலகொண்டிருந்த வளமையுள்ள நாடும், குறையாத பெரிதான செல்வமும், கொடிகட்டின பலமான தேரும், முன்னே தாங்க ளிருந்த வீடும், ஊழியக்காரரும், தமக்கேயென்று கொடுத்துவிட்டு, மகனுடனே வண்டின் மொய்க்கின்ற மாலையணிந்த அரசனும், தேவியும் தரித்திரரைப் போலக் காட்டிக்குச் செல்ல இதைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்து எவ்வளவும் விலக்காதிருக்கின்ற விசுவாமித்திரருடைய மனதும் கல்லோடே சேர்ந்ததோ வென்று சிலர் சொல்லுவார்கள் எ - று 9

செமமையினு லுலகமெலாந் தனக்களிததுச் செறிவனததே தேம்பிச் செல்வோர், தமமைவா வழைத்திருத்தி யொருமனைக்குத் தலமீயாத் தறுகட பாவி, நம்மையெலாந் காததளிகக் வல்லவனோ வெனக் கறங்க ணடுக்க மாறா, வெமமையினால் வெய்துயிர்ப்பா மின னும் விடிவரது விழ்ந்த தென்பார்.

இ - ன். செவ்வைக் குணத்தினாலே உலகமுழுதும் தமக்குக் கொடுத்து விட்டு நெருங்கின காட்டுக்குள்ளே தளாந்துபோகிறவர்களைக் கூப்பிட்டு அவர்க ளிருசுகுமபடி ஒரு வீட்டுக்குள்ளே இடமும் கொடுத்திருக்கிற அஞ்சதவில்லாத பாலியான விசுவாமித்திரன் நம்மை முழுதும் காத்து ரட்சிக்க வல்லவனோ வென்று கைகள் நடுங்குதலாய்த் தீராத துக்க வெப்பத்தினாலே வெப்பமாகப் பெருமூச்சு விடுவார்கள் சிலர். மின்னலில்லாமல் இந்தவூரிலே இடி விழ்ந்தது யெனபார்க்கள் சிலர் எ - று. 10

என்றலமந் தனீவோருந் வயிறலைத்து விழுநதேங்கி யிரங்குங் காலை, கன்றினொடும் பிடியினொடும் கிளையினொடும் வனமபுகுதுங் களிதே போல, இன்றளித்த தருண்முனிவர்க் கேற்றனவோ வேற்றி லவோ வென்னா வேங்கிக், குனறனைய மதில்கடந்தே தனிநடந்து சரையுவினைக் குறுகி னானே.

இ - ன். என்று சொல்லித் துக்கித்து எல்லாரும் வயிற்றிலே யடித்துக் கொண்டு கீழே விழுந்து அழுது துக்கிக்கிறபோது, கன்றுடனும் பெண் யானை கூடிவரத் தம்மினததுடனே காட்டில் செல்கிற ஆண யானையைப்போல நான் இப்போது கொடுத்ததைக் குறித்துக் கிருபையுடைய விசுவாமிததிர ருக்குச் சம்மதியாயிற்றோ சம்மதியாகவில்லையோ வென்று துக்கித்துக்கொண்டு மலையையொத்த மதிலைக் கடந்து தனியே நடந்துபோய்ச் சரபுகதியைக் கிட்டினான் எ - று. 11

உரைபெறுசீ ரிரவிசுலத தரசாக்கு வழிவழியே யுரிமை யாய, சரையுவெனுந் தாதியரிச சந்திராரு வந்தவினை தானே தெனனா, விரைமலாததான பூண்டுகிடந் தாற்றிரவு மிழிந்தேகி விரைநது போய்மேல, கரையணுகி வரிமணலில விரிமலர்கள் சொரியுநறுங் காவிற புககான்.

இ - ன். கீததி பெற்ற சிறப்பையுடைய சூரிசுலத தரசாக்குக்கு, வமிச பாரமடரியமாகச் சொந்தமா யிருக்கின்ற சரபுகதி யென்கிற தாதியா னவன் இந்த அரிசசந்திரமகாராஜனுக்கு இவ்விதி எவ்விதத்தினாலே வந்த தென்று அவருடைய மணங்கொண்ட தாமரைபோலும் பாதங்களைப் பிடித் துக்கொண்டு கிடந்து அழுமபடி அந்த நதியிலே இறங்கிப்பாய விரைவிலே சென்று பின்பு கரையேறி விரிவாய்க்கிடக்கிற மணலெல்லாம் மலர்ந்த மலா களை யுதிர்ந்துக்கொண்டு பரிமளிக்கின்ற ஒரு சோலைக்குள்ளே போனான் எ - று. 12

வரைககனக புயத்தினனம் மலர்க்காவில விரிமணன்மேல் வந்தி ருந்தான, விரைககரும் பூங்குழலாளுந் திருமகனு மிருபாலும் வீற்றி ருந்தா, திரைககடலுட பொருனெனப்போய்ச் செங்கதி ரோன சென்றானைச் சென்ற காலே, உரைப்பனவும் விளைப்பனவு மறிதுமென முனிவனுமவந் தொளித்தி ருந்தான.

இ - ன். பொன்மலைபோலுந் தோள்களையுடைய அரிச்சந்திரமகாராஜன் அந்தப் பூஞ்சோலைக்குள்ளே பரவிக்கிடக்கிற மணலினமேற் போயிருந்தான். பரிமளிக்கின்ற பூவையணிந்த கூந்தலையுடைய சந்திரவதியும் திருக்குமாரனும் வந்து அரசனுக்கு இருபுறத்திலு மிருந்தார்கள். அப்போது சூரியன் அலைகளை யுடைய கடலுக்குள்ளே அவர்கள் துக்கத்தைப் பாததிப் பொருத்தவனாகிப் போய் மறைந்தான். அப்படிச் சூரியன் மறைந்தவுடனே இவர்கள் பேசிக் கொள்ளுகிறவைகளும், செய்கிறவைகளும் நாம் அறிவோமென்று விசுவாமித திரரும் அவருவந்த புறத்திலே ஒளித்திருந்தா எ - று. 13

அசுகாலத் தமைச்சரெலா மடலவேந்த னடிபோற்றி யரசே நீமீன, டெட்ககால மெழுந்தருளாவ தெனறுரைக்க வாங்கவரை யிருக ளோக்கி, முக்காலங் களுமுணரு முனிவனுககின நியான்கொடுத்த

மூதூர் தன்னில், எக்கால மும்வருவ தில்லையென்று னமைச்சரொலா மேங்கி வீழ்ந்தார்.

இ - ன். அப்போது மந்திரிகளெல்லாரும் அந்த ஜயங்கொண்ட அரச னுடைய பாதங்களை வணங்கி, அரசனே! நீர் எப்போது திரும்பிவந்து எழும் தருள்வதென்று கேட்க, அகறகு அரசன் அவர்களைத் தன்னிரண்டு கண ணாலும் பாததத திரிகாலமுந் தெரிந்த விசுவாமித்திரருக்கு இன்று நான் கொடுத்ததான இந்தப்பழமையான ஊருக்குள்ளே இனி எந்தக்காலமும் நான் வருவதில்லையென்று சொன்னான். அதற்கு மந்திரிகளெல்லாம் கீழேவிழுந்து துக்கித்தார்கள் எ - று. 14

முன்செய்த தீவினையோ முனிசெய்த வுபகார முன்னுண் டா கப, பின்செய்த கைமமாறோ பேராசு கொடுத்தகனறு பெருங்கா டெய்த, மின்செய்த நெடுவேலாய் மெய்ததவனை யாநதுரநது விட் டே மாகில, எனசெய்வா நெனவுரைப்பா யாமபோது மவன் போருக் கெதிர்க்க வென்பா

இ - ன். சிலா, (இது) முன்னேசெய்த பாவந்தானோ! அல்லது விசுவா மித்திரமுனி நமதாசனுக்கு முன்னே செய்திருந்த வுபகாரத்துக்காக இப்போது அதற்குப் பிரதியுபகாரமாகக் கொடுக்கலாயிற்றே! இந்தப் பெரிதான அர சாட்சியை முனிவனுக்குக் கொடுத்துவிட்டுப் போய் பெரியகாட்டில் வாசம் பண்ணுகிறதற்கு யாது காரணம்? ஒளிவீசுகின்ற நீண்ட வேலையுடைய அரசனே! அந்த மெய்யான தவமுனிவனை நாங்கள் வேண்டாமென்று தள்ளி விடுவோமேயானால் அவன் எங்களை என்னசெய்வானென்று சொல்லுவார்கள். அவரிற் சிலா அவனுடனே வலிதான் சண்டை செய்வதற்கு நாங்கள் போகி றோம் என்பார்கள் எ - று. 15

தோலேநது மாபினமலாத தொடையேநதத தருபபைமுடிசு சுரு க்கத தோடே, கோலேநதுங் குயங்கைகதிா வேலேநதக கனகமுடிக கோட ரததின, மேலேநதி யிருடியிருந துலகான வவனகுடைக்கிழ் வினே யனனான, காலேநதி வாழுவதிலபாங் கன்னமுழுக லமையு மெனக் கட்டு ரைப்பா.

இ - ன். (இந்த விசுவாமித்திரன்) மானறோல பூணுவதான மாப்பிலே பூமாலே பூணவும், தாப்பைகளை நுனியிலே முடிநது சுருக்கமாயிருக்கிறதைப் பறறுகிற கையிலே செங்கோல பறறவும், அந்தக் குறுகுலான கையிலே ஒளி கொண்ட வேலாயுதங் கொள்ளவும், சுவாண கிரீடத்தை சடைமுடியின்மேற் கொள்ளவும், அந்த முனிவனிருந்து உலகத்தை ஆள அவன் குடைகிழிலே வியர்த்தமாக அவனுடைய காலகளைச் சுமந்து நாக்கள் வாழ்கிறதைப்பார்க்கிலும் நெருப்பிலே முழுகுதலே தகுமென்று உறுதியாகச் சொல்வார்கள் எ - று. 16

சடைபிடித்ததுங் கரம்பிடித்ததுந் தாள்பிடித்தது மரவுரியாற் றகைந துடுத்த, உடைபிடித்து மீரத்தவனை யுயாவனத்தி லிப்பொழுதே

யோட்டு கின்றோம், மடைபிடித்த வயல்கூழும் வளநாடு நீபுரக்க வருவா யென்று, படைபிடித்த மலாக்கரத்தாற பதம்பிடித்து விறல் வேந்தர் பணிந்து வீழ்ந்தார்.

இ - ள். சடையைப் பிடித்திழுத்தும், அவன் கையைப்பற்றியிழுத்தும், அவன் காலகளைப்பற்றி யிழுத்தும், மாவுரியை மறைத்து உடுத்தியிருக்கிற உடையைப்பற்றி யிழுத்தும், அந்த விசுவாமித்திரனை இந்தக்கணத்தகளுளே காட்டுக்குளபோகத் தூத்திவிடுகிறோம். நீர் பாய்கிற வழிகளையுடைய வயல் சூழ்ந்த வளமைபொருந்தின் நாட்டை நீர் ஆளவரக் கடவீவரன்று ஆபுதவ களைப்பிடித்து ஜயங்கொண்ட அரசாக்கள மலாபோலுங் கைகளால் அரிசசந்திர மன்னனுடைய காலகளைப்பிடித்து வணங்கி விழுந்தார்களே - று. 17

படிபுரக்கு மன்னவன்கேட டிருகரத்தாற செவிபுதைத்துப் பாவ மந்தோ, குடிசெடினு முயிரகெடி னுங் கொடுத்ததுவாங் கேனென்று கூறு மெலலை, அடிபொழிலிற் காததிருநத கௌசிக னும வந்தெதிர்த்தான கண்ட போதே, அடியிணைதன் முடிசாத்தி யிருகரத்தா லுறப்பூண்டா னரசா கோமான்.

இ - ள். அந்த வராததைகளை உலகத்தையாளுகின்ற அரசன்கேட்டு, இர ணடுகைகளாலுங் காதுகளை மூடிக்கொண்டு, ஐயோ! இதைன்ன பாவம்! என் குடி கெட்டாலும், என்னுயிர்போலும, நான் கொடுத்த ஊரை யினிக் கொள்ளேனென்று சொல்லுமபோது, அந்த மணங்கொண்ட சோலையிலே மறைந்திருந்த விசுவாமித்திரர் வந்து அரசன் முன்னே கின்றார் அவர் நிற்கக் கண்டவுடனே அவரிரண்டு பாதங்களையுஞ் சிரசினமேற் சூடிக்கொண்டு, பின் னால தன்னிரண்டு கைகளாலும் அந்தப் பாதங்களை யிறுக்கதழுவித் தன் தலைக்கு முடியாகப் பூண்டுகொண்டான் அரசாக்களுக் கரசனான அரிசசந்திர மகாராஜன்.

வெய்தாரீ வேடுவரால் விலங்களைத்துங் கொலவித்தாய் வெகு ண்டேனத்தை, எய்தாயென் மகளைபு மிசைகேட்டுத் தூரத்தடி ததா யிலுறு மெனனை, வைதாயரீ பெனகுகரித்த மண்டலத்தை யானறாரீ வாங்கா யாகில, செயநாரின் நிவருரைத்த தீமையெல்லா மென்னமுனி செப்பி னானே.

இ - ள். (அப்போது) கோபமாக நீ டெவடர்களால் திருகங்களை யெல்லாங் கொல்லுமபடி செய்தாய், பின்னுங் கோபங்கெண்க பன்றியையும் பாணத் தால் எய்துவிட்டாய்; என் பெண்பிள்ளைகளையும் அவர்களிடத்திலே பாட்டுக் கேட்டு ஒன்றுங் கொடாமற் தூரத்திடித்தாய், இப்போதும் என்னைத் திட்டு கிறாய், இனி நீ எனக்குக் கொடுத்த உலகத்தை யானே கொடுக்க நீ வாக்கிக் கொள்ளாமற்போலால், இப்போது இவர்கள் செய்த தீமைகளெல்லாம் நீயே பண்ணினவ னாவாயென்று விசுவாமித்திரர் சொன்னார் - று. 19

சிறுத்தவாக எறியாமற் செய்யிழை யத்தையுஞ் செயவி யோயரீ, பொறுத்தருளா யாமாகிற் பொலையெனலும் முறையென

னம் புலமை யென்னும், ஒறுத்திடினும் வெறுத்திடினு முனக்களித்த வரசுரிமை பொருகாலததும், மறுத்தினியான் வாங்கேனென் நெடுத் துரைத்தான் மன்னமுனி வாட்ட முற்றான்.

இ - ன். செவ்வக குணத்தையுடைய முனிவரே! சிறியோர்கள் தெரியாமற் செய்த குற்றங்கள் முழுதும் நீர் பொறுத்தருளுதலே வேண்டும். அப்படிப் பொறுத்தருள் செய்யாவிட்டால் உமமுடைய பொறுமைதான் என்ன பயனைத் தரும? உமமுடைய நீதிதான் என்ன பயனைத் தரும? உமமுடைய அறிவுதான் என்ன பயனைத் தரும? இனி நீ என்னைக் கொல்லுகிறதாயிருந்தாலும், என்னை முழுதும் வெறுத்துவிடுகிறதாயிருந்தாலும், உமக்குக் கொடுத்த என்னாசாட்சியை நானொரு காலத்திலும் திரும்ப வாங்கமாட்டேனென்று அரிச்சந்திரன் உறுத்திச் சொன்னான். அதற்கு விசுவாமித்திரா மிகவும் உரத்தலானான் எ - று.

20

பொனகேடகப் பொன்னளிந்நான புனிகேடகப் புவிவளித்தான போதா தெனனா, எனகேடக லுந்நருவ நிலையெனும் புன்மையிவ னிடத்தி லிலலை, முனகேடகப் பொருளாலே மொழிவழுவந தெய்துமது முடகக மானால், பினகேடக ரிகழவாகள யாம் பொறுத்து மெனநினைந்து பேச லுற்றான்.

இ - ன். பொருள் கேட்க நாம் கேட்டபடியே பொருளுக கொடுத்தான; உலகைக் கேட்க கேட்டபடியே உலகத்தையுங் கொடுத்தான, இவைகள் போதாமல் இனி என்னவாலே நான் எதைக் கேட்டாலும் கொடுப்பதில்லை யென்கிற அறபகுணம் இந்த அரிச்சந்திரனிடத்திலே கிடையாது; முன்னே நாம் கேட்டுக் கொடுக்கிறேனென்று ஒப்புக்கொண்ட பொருளினாலே இனி யிவன்கொடுக்க மாட்டாமல் சொற்றவறுண்டாகும். அப்படி அவன் கொடுக்கமாட்டாமல் கெடுத்தப்புறாவை பின்பு கேட்டவாகனெல்லாம் இவனை யிகழ்ச்சி பண்ணுவார்கள். ஆகையால், இப்போது நாம் பொறுத்தாக கொள்வோமென்று ஆலோசித்துக் கொண்டு சொல்லுமாறு எ - று.

21

ஒன்றுரைக்க நீகேளா யுண்மைக்கும் வண்மைக்கு முரியோ யென்னை, இன்றுரைத்த பிழைபொறுத்தே னழல்வேள்வி முடித்திடுதற கீவே நென்றங், கன்றுரைத்த பொருள்தனை யளிப்பாயோ வளியாயோ வரச வென்றான், ஒன்றுரைத்த கௌசிகனை யடிதொழுது வாய்புதைத்தங் கீது ரைப்பான்.

இ - ன். மெய்மமைக்கும், கொடைக்கும், தக்கவற்றைவனே! நான் சொல்லுகின்ற மொழியைக் கேட்பாயாக என்னை நீ இப்போது சொன்ன குற்றத்தைப் பொறுத்துக் கொண்டேன். அக்கினி மூட்டிச் செய்கிற யாகத்துக்காகக் கொடுக்கிறேனென்று அப்போது அங்கே நீ சொன்ன பொருள்களைக் கொடுப்பாயோ கொடுக்கமாட்டாயோ, அரசனே யென்று சொன்ன விசுவாமித்திரருடைய பாங்கின் அரசன் வணங்கி வாயை மூடித் கொண்டு அவய்விடத்தே இதைச் சொல்லுகிறான் எ - று.

22

உன்னுடனே யுரைத்தபொரு ளுனக்கடியே னுகந்தளித்த வுரிமைச் செல்வந், தன்னுடனே போனதென வுணர்ந்தேன யினுமுனிவாற் றருவ லென்றே, நின்னுடனே யானுரைத்த சபதமினி மாறுவதே நீயாள் விட்டால், பொன்னுடனே தருவனென்றான் புகரோனை யவனழைத்துப் பொருத்தினுனே.

இ - ன். உம்முடனே நான் கொடுக்கிறேனென்று சொன்ன பொருள் உமக்கு அடியேன சந்தோஷிததுக கொடுத்த எனக்குச் சொந்தமான செல்வத்துடனே போயினவென நெண்ணினே னுனலும், உம்முடைய கோபத்துக் கஞ்சிக் கொடுக்கிறேனென்று உம்முடனே நான் சொன்ன சபதத்தை இனித் தப்பிவதோ? தப்பமாட்டேன. இனி நீர் எனனுடனே கூட வரும்படி ஒரு ஆளை அனுப்பினீரானால் பொருள்கள் முழுதும் உடனே கொடுக்கிறேனென்று அரசன் சொன்னான். அதற்கு விசுவாமித்திரா சுக்கிரபகவானைக் கூப்பிட்டுப் பொருள் வாங்கி வரும்படி சம்மதப்படுத்தினான் எ - று. 23

உள்ளியதீ வினையனைததுந் தனித்திருத்தி வகைவகையே யுரைத்து நீபோய், அள்ளியிடும் பொருளகவரா தானையினமேற் கவண்சிலைபோ மளவுந் தந்தால், கொள்ளுதிநீ பின்போன கூலியையும் பெறுதியெனக் கூறித் தீப, வெள்ளிதனை யுடன கூட்டி மீண்டுமழைத் தொருவாய்மை விளமப லுற்றான்.

இ - ன். தான் எண்ணின தீயசெய்கைகளெல்லாம், அந்தச் சுக்கிரானைத் தனியே ஒருபுறத்தி லிருக்கச் செய்து வகைவகைபாக இன்னயினன்படி செய்யென்றுசொல்லி, நீ கூடப்போய் அவன் அளவிக் கொடுக்கிற பொருளை வாங்காமல் யானையினமேலிருந்து கவண்கல் எறிந்தால் அது செல்லு மளவுள்ள பொருளைக் கொடுத்தால் வாங்கிக்கொள் பின்பு நீ அவனோடு சென்றதற்குள்ள கூலிப்பொருளும் வாங்கிக் கொள்ளென்று சொல்லிப் பொலலாக வெள்ளியென்கிற சுக்கிரானைக்கூடக் கூட்டி அனுப்பி மறுபடியும் அவனையழைத்து ஒருவார்த்தை சொல்லுகிறா விசுவாமித்திரா எ - று 24

துன்புபசிக் கடகுநனி தேடுமபோ தெனக்கினிய சோறு வேண்டும, என்றுமொழி நந்திடினு மேலாது வேண்டாவென் னிவனுண்பெற்றால், அன்றுபொருட் டருமுனுணற் ககலேனில் லெனத்த, நமமவதி வந்தால், நின்றமரைக கரிசுறித்தது மறுதினத்தி னில்லாமனீவா வென்றான்.

இ - ன். உனக்கு மிகுந்த பசிவந்தால் இலைகள் முதலானவை தேடுகிறபோது எனக்கு நல்ல சோறுவேணுமென்றுசொல், அப்படியே கொடுத்தாலும் (எனவயிறற்கு இதுபோதாது ஆகலால் வேண்டாமென்று சொல், இவன் சோறுகிடைத்து உண்கிற அப்போது, போகாதேவிலு, எனக்குப் பொருள் கொடுக்குமுன்பு நீ சாப்பிடக்கூடாதென்று தடுத்த விடு, நாம

224 அரிச்சந்திரபுராண மூலமும்-உரையும்

கொடுத்த கெடுவந்தால் அங்கேயிருக்கிறவர்களை சாட்சிவைத்துவிட்டு (நீ சிறிதும் தாமதியாமல்) மறுநாளே இங்கே வாவென்று சொன்னார் எ - று. 25

அடுத்திருத்தி மனங்கலக்கி முனிககளித்த மொழிமாறி யளியே நென்னு, எடுத்துரைக்கி னுன்னரசை யான்வாங்கித் தருவேனென் னிசைநதா னாகில், தடுத்தழைத்தது வருதிநமக் கதுபோது மெனப் பலவுஞ் சாறறிக் கூட்டி, விடிததன்னவிட் டரசனுக்கு விடைகொடு த்து மாமுனிவன் மீண்டு போனான்.

இ - ன். பின்னும் நீ இவனோடு கூடியிருக்கச்சொல்லி மனத்தை கலங் கும்படிச்செய்து (அரிச்சந்திரா) விசுவாமித்திரர்க்குக் கொடுக்கிறோமென்று நீ சொன்ன சொற்றவறி நான் கொடுக்கமாட்டேனென்று ஒப்பி நீ சொல்லு வாயானால் உன் அரசாட்சியை நானே வாங்கித் தருகிறேனென்றுசொல் அதற்கு அவன் சமத்திதானேயானால் அவனைத் தடைசெய்து நம்மிடத்துக் குக் கூட்டிக்கொண்டுவா. நமக்கு அவ்வளவே போதுமென்று பலவகைகளுஞ் சொல்லும்படி சுக்கிரனை அரசனுடனே கூட்டிவிட்டு அரிச்சந்திரனுக்கும் விடைகொடுத்ததுப் பெரிய விசுவாமித்திரர் திரும்பிப்போனான் எ - று. 26

முனியேக மன்னவனு முரிநெடுஞ் சேனைதனை முனிவன் றன் னே, முனியேகு மவறகினியா ரெனக்கினியா ரெனவழுதவகி யாரு மீண்டார், பனியேகு முனமெழுநது பைநதொடியு மன்னவனும் பாலன் றானும், தனியேகக் கண்டமைச்சன் சத்தியகோததியு மவர்க டம்பிறி சென்றான்.

இ - ன். அப்படி விசுவாமித்திரர் போகவே, அரிச்சந்திரன் பெரிதான் நெடியசேனைகளைப் பார்த்து இனி விசுவாமித்திரருடனே போங்கள், அவ ருக்கு நல்லவர்களே எனக்கு நல்லவர்களென்று சொல்ல, அழுகொண்டு அங்குகின்ற எல்லோரும் திருமபினாகள், உடனே பனி கலைந்துபோகுதற்கு முன்னே பசுமையான வளையலை அணிந்த சந்திரவதியும் அரசனும் புத்திரனும் வேறு துணையின்றிப் போவதைப்பார்த்தது மந்திரியாகிய சத்தியகோததி யென பவனும் அவர்களுடனே கூடப்போனான் எ - று. 27

வருகின்ற மந்திரியை மன்னவனுங் கண்டுவிழி வழியீர் வார, உருகினியவன்பினுட னீபோந்தான் மறைமுனிவர் குறுநருண்டோ, அருகிருந்து புவிநடந்த நின்றபாலங் கறிவுடையா ராருமில்லை, திரு நகர்க்கே மீண்டேகென றுரைத்திடலு மமைச்சரபிரான் செப்ப லுறறான்.

இ - ன். அப்படி கூடவருகிற மந்திரியை அரசன் பார்த்துக் கண்களி லிருந்து நீரோழக் கருகுகின்ற இனிதான் அன்பினுடனே கூடி நீ என னுடனே வந்தாயானால் அங்கே வேதபாராயணரான விசுவாமித்திரருக்கு உற்ற வர் யாரிருக்கிறார்கள்? ஆகையாலே அவருகிலிருந்து உலகத் தரசாட்சியை ஈடத்துவிக் உண்ணப்போல் அங்கே அறிவுள்ளவர்கள் ஒருவருமில்லை, இனி நீ

அழகுமிருந்த பட்டணத்தைக்கே திருமயிப்போவென்று சொல்லுமபோது அந்த மந்திரிததலைவன சொல்லத் தொடங்கினான் எ - று. 28

கோதிலாப் பெருங்குணத்தாய் குற்றேவ விரநெடுநாள் கொடியேன் செய்தேன், ஆதலா நீயேகு மருஞ்சுரத்திற பணிநதபணியார்தான் செய்வாரா, மாதரா ருடனேக மகனேக நினனுடன யான்வாரே னாகில், ஏதிலா னானேன நென்றிடியே றுண்டமர மென்ன விழ்ந்தான்.

இ - ன். குற்றமில்லாத பெரிய குணங்களை யுடைய அரசனே! உம்முடைய சிறிதான ஊழியங்களெல்லாம் இவ்வளவு நெடுங்காலமும் பாவியான நான் செய்துகொண்டு வந்தேன். ஆகையால், இனி நீரே போகின்ற அருமை யான பாலைவன முதலிய காடுகளெல்லாம் நீர் சொன்ன ஊழியங்களை யார் அங்கே செய்வார்கள்? எங்கள் தாயான சந்திரவதியும்வர, புத்திரனுங் கூடவர, நான்மாதிரி வராதிருப்பேனானால் உமக்கு அந்நியனானவனே ஆயினான் என்று சொல்லி இடியேழ் விழுந்த மரமபோல் விழுந்து அழுதான் எ - று. 29

இடிவிழ்ந்த மரமபோல் விழ்ந்தாறறு மந்திரியை யெடுத்தது மேனிப, பொடிதுடைத்தது முடிநடவிப பொழிவிழிநீர் தனைமாற்றிப் பொரும லாற்றிக், கடிநகரி விவனைவிடி லுயிரிவிடுவ நெனக்கதறிக் கலங்கிக் காமா, வடிவமுங்க மனங்கருக யுயிர்நடுங்க வருநதேனீ வருதி யென்றான்.

இ - ன். அப்படி இடிவிழுந்த மரமபோற கீழேவிழுந்து பிரலாபிக்கின்ற மந்திரியை யெடுத்தது அணைத்து, அவனுடையிலுள்ள புழுதிகளை யெல்லாந்துடைத்து, அவன் தலைபைத்தடவி, சிந்துகின்ற கண்ணீரைப் போக்கித், துகளித்தழுந்ததையுந் தீர்த்து, இந்தக் காவலையுடைய பட்டணத்தில் இவனை வீட்டுப் பிரிவேனையானால் உயிரைவிடுவானென்று கதறியழுது கலக்கக் கொண்டு உனத்தான உடம்புகெட்ட, மனமுந்தீய, உயிரும் நடுங்க, நீ வருந்தங்கொள்ளாதே, கூடவாவென்று சொன்னான் அரசன் எ - று 30

கலி விருத்தம்

வாழ்வினைவ ளாந்தபொழு தென்னினமிக வாழ்ந்தாய்
தாழ்வினைநி கழந்தபொழு தென்றனோடு தாழ்ந்தாய்
சூழ்வினைந் மைசுகடிது சுற்றினவை யெல்லாம்
ஊழ்வினையெ ன்சொலி யுடனுகொடு நடந்தான்.

இ - ன். நான் வாழுகாலத்தைப் பெறுவதான நல்வினை வளர்ந்தபோது என்னிடத்திலிருந்து மிகவும் வாழ்வையே யடைந்தாய்; எனக்குத் தாழ்வாகிற தீவினையுண்டானபோது நீயும் என்னுடனே கூடித் தாழ்வையே யடைந்தாய்; ஆகையால், ஒருவர் எண்ணிச்செய்கிற செய்கைவந்து நம்மை விரைவிலே சூழமானால் அப்படிச் சூழுவைகளெல்லாம் முன்னேயுண்டான கருமமேயல்லது வேறில்லையென்று சொல்லிக் கூடக் கூட்டிக்கொண்டு போனான் எ - று.

தொடர்ந்தமதி மந்திரி தொடர்ந்துபிற கேக
விடந்திகழ்க நெதொழிலின் வெள்ளிமுன டக்க
வடந்திகழ்செ முநதன மடநதை யொடு மன்னன்
நடநதனன யோத்திவள நன்னகர்க டநதே.

இ - ன். அப்படிப் பின்னே தொடர்ந்துபோன மதிமந்திரி அரசன் முதலி
னோரைப் பின்பற்றி வரவும், விஷத்தைப்போல கடியசெய்கையைபுடைய சுக்
கிரன முன்னே செல்லவும், முதலுமலைகள் விளங்குவதான செழுமையான
கொங்கைகளையுடைய சந்திரவதியுடனே அரிச்சந்திரமகாராஜன அயோத்தி
யாகிய வளப்பங்கொண்ட நல்லநகரைக் கடந்து போயினான் எ - று. 32

நண்பினொடு மின்புரிசை நன்னகரை நோக்கி
விண்புலமெ முநதமதில வேலிதனை நோக்கிக்
தண்புனல வழங்கிடுத டங்களைபு நோக்கித்
கண்புனல்சொ ரிந்தமுது காரிகைந டந்தான.

இ - ன். பிரியத்துடன் மினனாகின்ற மதிலையுடைய நல்ல பட்டணத்தை
பார்த்துகொண்டும் ஆகாயவரையிலுயராதன்ன மதிலாகிய வேலியைப் பார்த
துகொண்டும், குளிர்ந்த நீர்பாய்கிற தடாகங்களைப் பார்த்துகொண்டும் கண்
னாரை ஒழுசவிட்டமுதுகொண்டு சந்திரவதி நடந்தான எ - று. 33

பாதகம லங்களபத றப்பதற வைத்துக்
காதலிந டநதநடை கண்டரசர் கோமான்
நாதனரு ளிபபடியி ருந்ததென நககான
ஆதபன முன்றெழும ருஞ்சுர மடைந்தாரா.

இ - ன். பாதாமரைகள் துடிக்கத்துடிக்க அடி எடுத்தவைததுத தனது
நாயகி நடக்கிற நடையைக் கண்டு ராஜாதிராஜனான அரிச்சந்திரன் ஈசுவர
னுடைய கிருபை இப்படிக்கிருந்ததென்று சிரித்தான். பின்பு சூரியனுலே
கொதிப்புக்கொண்டு தேற்றுகிற ஒரு பாலவனத்துக்குள்ளே போனானான் எ - று.

படிசுடவ டிக்கணகல பாரினெழு காய்நுண்
பொடிசுடவு டற்கணமுல பொருகுவெயின மீது
முடிசுடமி கத்துடிது டிததுமுதிர தீப்பூந
கொடிசுடரெ முநதுபடு கொளகையின ராறா.

இ - ன் கால்களிலே பூமிசுடவும், இவர்கள் செல்லுகிற பூமியிலிருந்தெழு
கின்ற றண்ணிதான தூளிகள உடம்பெல்லாருசுடவும், கொதிக்கின்ற வெயி
லானது தலைமேருசுடவும், மிகவும் பதைப்பதைத் துமுதிரந்த நெருப்பிலே பூங்
கொடியானவை சுவால் வீசிக் கசங்குகிற கொள்ளையை புடையவர்களானார்
கள் எ - று. 35

அந்தநெடு வெஞ்சுரம முன்றெழுதல கண்டே
மைநதனையெ டத்துமதி மந்திரிந டந்தான்

பைநதொடிப டும்பரிசு கண்டுயிர்ப் தைத்தே
வநதெனது தோளிணிவர் வாயென வுரைத்தான்.

இ - ன். அப்படி அந்நெடிதான வெப்பங்கொண்ட பாலைவனம் கொதித்
துக் கிளருதலைக்கண்டு புத்திரனைத் தூக்கிக்கொண்டு மதிமந்திரியான சத்திய
கீர்த்தி நடக்கலானான். அப்போது சந்திரவதி படுகிற பாட்டைக்கண்டு அரிச்
சந்திரன் உயிர் துடித்தது (பெண்ணே!) கிட்டவந்து எனது தோளின்மே
லேறிக் கொள்ளுவாயென்று அரசன் சொன்னான். எ - று. 36

பூமகளு மண்மகளு மேறுதல்பொ ருமல
மாமுனிவ னுகுருவ வரித்தநினை மனிததோள
நாமநெடு வேலிபை நாயினிகழ் பெண்பால
ஆமெளிய னேறினர காழநதழிவ நென்றாள்.

இ - ன். அச்சத்தைத் தருவதான வேலாயுதத்தையுடைய அரசனே! இல
க்ஷிமீதேவியும் பூமிதேவியும் ஏறிக் கொள்கிறதைத் தாங்கமாட்டாமல் ஒரு பெரிய
கிழவனான முனிவனுக்குண்டாகக் கொடுத்த தேவரீருடைய அழகிய தோளிலே
நாய்ப்போற் பிறராலே யிகழத்தக்க பெண்பாலாகிய அபாலையான நானேறினால்
நாகிலேயழுந்தி அழிவுபடுவேனென்று சந்திரவதி சொன்னாள். எ - று. 37

என்றுமயில கூறிடவி ரங்கியெறுழ் மன்ன
நினறுதளா வெய்திவிழி நீருகவு யிரத்த
மனறலசொரி கினறகுழல வலியனை யாயநிற்
கென்றுமுள திரதவறி வென்றமுது சென்றான்.

இ - ன். எனபதாகச் சந்திரவதி சொல்லவே, துக்கித்தது மகா வல்லவ
னான அரசன் அவனே நின்ற தளாச்சி யுண்டாகவும் கண்களில் நீரொழுகவும்
பெருமூச்சு விட்டு, பரிமளஞ் சிந்துகின்ற கூந்தலையுடைய கொடிபோன்ற
பெண்ணே! உனக்கு எப்போதும் இரதப் புத்தியே யிருக்கின்றதென்று
அழுதுகொண்டு போனான். எ - று. 38

சுட்டடிக் துத்திதிறு ளக்கமுற நீண
விடடெரிகொ முநதழிவி னெய்சொரிவி தம்போல
கட்டுறவி தேளபவரிசு நுநுளவி பூரம
மட்டறவ ழைத்துமுனி விட்டனவ ழிக்கே.

இ - ன். கால்கள் சுடப்பட்டு உடம்புகளுங் கறுப்பாய் நடுக்க முண்டாக
நீண்ட நாகுகளை நீட்டி எரிகின்ற கணமான நெருப்பிலே கெய்யை ஊற்றின
தன்மைபோல கட்டெறும்பு, தேன், பாம்பு, கறுத்தகுளவி, பூரான ஆகிய
இவைகளை அளவிலாதபடி வரவழைத்து அந்த வழியிலே தோன்ற விகவாழித்
திர ரனுப்பினான். எ - று. 39

பட்டமர மேடுசுழி பாவைவழி யெல்லாம்
அடடையொடு முட்டையிசை யாடரவ மொய்ப்பக்

கட்டரவு தேளரணை கண்டவிட மெங்கும்
மட்டறநெ ருங்கியடி வைக்கவிட மில்லை.

இ - ன். பட்டுப்போன மரங்கள், மேடுகள்சூழ்ந்த பாறைகள் ஆகிய இந்த இடங்களெல்லாம் அட்டைகளுடனே முட்டைகள்மேலே ஆடிககொண்டு அடைகிடக்கிற பாம்புகள் மொய்க்கவும், கட்டுவிரியன, தேள், அரணை ஆகிய இவைகள் பார்த்தவிடங்களெல்லாம் அளவிலலாமல நெருங்குதலாய் இவர்கள் காலகள் வைக்க இடமில்லையாயின எ - று.

40

நடந்தவடி யுட்புறந லிரதிடுமெ றுமபா
அடாநதுபல பூரமுட னட்டைகளாக டிகும
தொடாநதுபல வாளாவு சுற்றியடி தீண்டும
கடந்தகலி னுமபலக ருங்குளவி கொட்டிம

இ - ன். இவர்கள் நடக்கிற கால்களி னுட்புறத்தே எழும்புகள் கடிக்கும்; நெருங்கின பலவகைப் பூரானகளுடனே அட்டைகளுங் கடிக்கும்; கூடப்பற்றி வந்து பலவிதமான நீண்ட பாம்புகள் கால்களிலே வந்து சூழ்ந்து காலைக்கடிக்கும்; அதைக்கடந்தப்பாறபோனாலும் பலவகைக் கருங்குளவிகள் வந்து கொட்டிம எ - று.

41

அறப்பழுது பட்டுள மழுநதுவதி லாவி
இறப்பதினி தென்றுமன மெண்ணினுயிர போகா
வறப்பதினு லந்தொரும ருநதுமில் யாகம
கறுத்தழகு கெட்டுடறு டித்தனக றுத்தே.

இ - ன். மிகவும் காயங்கள் உண்டாகி மனமானது சஞ்சலப்படுவதைக் காட்டிலும் உயிர் துறப்பது இனிதென்று மனமெண்ணினால் உயிர் போகிற தில்லை, கொதிப்பான அவவிடங்களிலே வேண்டினால் ஒரு மருந்து மகப்பட வில்லை; அதனாலே உடம்பு கறுத்து அழகுங் கெட்டு தேக்கமெல்லாம் துடிதுடித்தன பின்னுங் கறுப்பாங் எ - று

42

மைநடுவி ளங்குளிழி மங்கையெதிர சீறிப
பைநடுநடுங்கவரு பலலாவு கண்டே
மெய்நடுநடுங்கிடவ ரம்பையமெவர் இத்தங்
வைநடுநடுங்கவரு கணமலாபு தைத்தார.

இ - ன். கறுமை நடுவே விளங்குவதான கண்களையுடைய சந்திராவதி தனக்குமுன்னே சீறிக்கொண்டு படமவிரித்து அடிஅடிக்கக் கடிக்க வருகிற நஞ்சுபலையுடைய பாம்பைக் கண்டு உடம்பு மிகவும் கடுங்குமபோது, ஆகாயத்திலுள்ள தெய்வப் பெண்கள் பயந்து (இந்த உத்தமிக் கிப்படி வாலாமோ வென்று) தங்கள் கைகள் மிகவு நடுங்க இரண்டு கண்களாகிய மலர்களை மூடி னார்கள் எ - று

43

நீருமலை நெட்டிலையி னீழலிலை நீளபேய்த
தேரதனை நீரோனந டநதடிசி வந்தார
வேரினெடு வெந்தமர நீழலிலை ருமபிச
சேரினும டாநதரவு சீறியெழு மனறே.

இ - ள். காட்டிலே ஜலமுந் திடையாமல் நீண்ட இலைகளையுடைய
மரத்திலுமில்லையாய் நீண்ட பேயத்தோடிய காண்டை தண்ணீரோன்று
கினைத்து நடந்தோடிக் கால்கள் சிவந்தார்கள் வேருடனே வெந்து கிடக்கிற
மரத்திலிலேவேண்டிப் போனாலும் அங்கே நெருங்கிப் பாம்புகள் சீறிக் கடிக்க
வருகின்றன எ - று. 44

காவலவ னப்பரிசு கணடுகைய றைநதே
யாவடுமு பாரினிது பட்டவாக னெனது
மூவரையு நோகிலனம முனிவனையு நோகான
தேவரையு நோகிலனமுற மீயினையை நொநதான.

இ - ள். எல்லாரையுங் காக்கவல்லவனான அரிச்சந்திரன் அவவிதங்களைக்
கண்டு கையைத்தட்டி இரட்ச சபதலோகங்களிலும் யாரா இப்படித் துன்பப்
பட்டவாக்கென்று முழுவதற்குள்ளும் நொந்துகொள்கிலன். அந்த விசுவாமித்
திரையு நொந்துகொள்கிலன். மற்றத் தேவர்களுயு நொந்துகொள்கிலன்.
முன்னே தான் செய்துள்ள தீவினப்பய னிப்படி விளைந்ததென்று வருந்து
னான் எ - று. 45

சுடுநதழலில் வெந்தொழிறு லைந்தரசா கோமான
கொடுஞ்சரம கன்றுகுளிர கோமதிபு சூநதான
நடுங்கிடவி லங்கினந லிந்திடுமெ லச்செங்
கடுங்குதிப யந்தலை ருங்கடலு சூநதான

இ - ள். அப்படிச் சுடுகின்ற நெருப்பிலே வெந்து தன்னழல்பலவாங்
குலைந்து அரசாக்கரசுள்ளவன் அந்தக் கொடிதான் பாலவனத்தைக்
கட்டுது குளிராத கோமதியாற்றி னாடுகே போனான். அப்போது அந்த முல்லை
வனத்தாளே மிருகங்கட்டினான் நஞ்சுஉதிக் நம்மையும் அவவாறு வருத்
தஞ் செய்யுமென்று சிவந்த கடுமையான சூரியன் பயந்த மறைகிறதபோல
கருங்கடலிலேபோய் முழுகினான் எ - று. 46

மைதிகழ்கு அமபொலைய வந்திலிழி மாலயா
றையதிய தனவண்டு றையிழிநதுபுன லுண்டு
கைதவநி னைநதுமிளிர கண்கலுழி சிந்தப்
பெய்தமணல வண்டலிடை பேதைபோ டிருநதான.

இ - ள். மேகங்கள் தவழுவினவான மலைச்சாரியிலுள்ள முல்லைநிலத்திலே
மலையிலிருந்திறங்கி வருகிற அந்தப் பெரிய ஆற்றைக்கண்டு அகன்றருகேபோய்
அதனது அழகான துறைமயலே பிறங்கி நீருண்டி, விசுவாமித்திரருடைய வஞ்ச

230 அரிச்சந்திரபுராண மூலமும்-உரையும்

கங்களை யெண்ணிக் கண்களிலே நீரோழுது ஈக்கரிட்டுக் கிடக்கிற மணல்மேட்டி-
னருகிலுள்ள சேற்றில்ததிலே சந்திரவதியுடனே இருந்தின்பாறினா
எ - று.

47

அநதவமை யத்தடவி யுமபொழிலு நண்ணி
வந்தடிவ ருந்தியவ ருத்தமுண ராமல்
கந்தமொடு காய்கனிக வாரதருகு வந்தே
மந்திரியு மன்னவனமுன வைத்தடிப ணிந்தான.

இ - ன். அந்த வேளையிலே காடுகளிலுஞ் சோலைகளிலும் போய் நடந்து
வந்து கால்கள் வருந்தியிருக்கிற வருத்தத்தை நீளையாமல் மந்திரியான சத்திய
கீர்த்தி கிழவருளுடனே காய்க்கா பழங்களைக் கொண்டுவந்து சமீபமாக அரசன
முன்னேவைத்துப் பாதங்களை வணங்கினான் எ - று.

48

அக்கணமெ டுத்திறைவ னக்கனியு ளெல்லாம
மிக்கனதெ ரிருதாமறை விபபிரனமுன வைத்தே
தக்கனவு ரைத்தெனது சஞ்சல முணர்ந்தே
இக்கனியெ டுத்தினித ருந்தெனவி சைத்தான.

இ - ன். அரசனானவன் அந்தட்சணப்பொழுதிலே அவைகளை எடுத்த
அந்தப் பழங்களிலெல்லா மிருந்த ருசியுள்ள பழங்களைத் தெரிந்தெடுத்த
வைதிக பிராமணனாக கூட வந்திருக்கிறவனுக்கு முன்னே வைத்துத் தகுந்த
உபசாரங்களைச் சொல்லி என்னுடைய சஞ்சலங்கொல்லாந் தெரிந்துகொண்டு
இந்தப் பழங்களை யெடுத்துச் சந்தோஷமாகச் சாப்பிடுமென்று சொன்னான்
எ - று.

49

பரிந்துற விரந்திறைப காரதமொழி கேளா
விரிந்தருடு வாயினிதழ் வெண்பலின துககி
எரிந்திடுகி னத்தழலி ரணடுகணி னாலும
சொரிந்துளமவெ குணடுகடு சொற்களசில சொன்னான்.

இ - ன். மிகவும் பரிவுடனே அரசன்சொன்ன இந்த வார்த்தையைக்
கேட்டு அகன்ற வாயிலுள்ள நீண்ட பற்களாலே உதட்டை மடித்துக் கடித்து
எரிவின்ற கோபாக்னி இரண்டி கண்டனாலுஞ் சிந்துதலாகி மனத்திலே கோபம்
கொண்டு சுடுவனவான ஈடுஞ்சூரிகள் சில சொல்லலானான் அந்தச் சுககிரன்
எ - று.

50

கோச்சகக் கலிப்பா

நீயு முனியு நிகழ்த்துநெறி முன்னுணர்ந்து
தோயுந தபிரெய்ப்பால சோற்றோ டருந்தாமல்
காயுந கிழங்குந கனியுமிலை யுந்தினறு
வாயுந வயிறுந வளாக்கிலேன மனைவனே.

இ - ன். அரசனே! நீயும் அந்த விசுவாமித்திரமுனியும் பேசிக்கொண்ட கிரமங்களை முன்னமேதெரிந்து தோய்ந்துள்ள தயிரெம்-பால-ஆகிய இவைகளை நல்ல சோற்றடனே கூட்டிச் சாப்பிடாமல், காய்களும் கிழங்குகளும் இவைகளுந்தின்று வாயையும் வயிறையும் வளர்த்துக்கொண்டிருப்பானேன் என்று.

அப்படி காய்முதலியவற்றை முன்னேதானே தின்று பசியாறிப் பழகியிருந்தேனையானால் இப்போதுண்பேன், பழகாத நான் ப்படிச்சோறு முதலானவையில்லாமற் பசியாறுவே னென்பது கருத்து. 51

ஒன்று புகரியமப் வேங்கிக் குலைகுலைந்து
நின்று மொழிக்குழறி நெஞ்சடைத்து வாயுலாந்து
சென்று பணிந்து திருக்கரத்தாற் றுள்பூண்டு
குன்றுஞ் சிலையுங் கரைந்துருக்க கூறலுற்றான்.

இ - ன். என்று சுக்கிரன் சொல்லவே, அரசன் ஏக்கங்கொண்டு நடுநடுங்கு தலாகின்று வார்த்தைகள் குளறி மார்படைப்புண்டாகி வாயுங் காய்த்து அந்த சுக்கிரனருகேபோய் வணங்கித் தனதழகிய கைகளாலே அவன் பாதங்களைப் பிடித்துக்கொண்டு மலையுங் கல்லுங் கரைந்துருகுமபடி சொலவத தொடங்கினான் என்று. 52

நாடு நகரு முனிக்களித்து நானறியாக
காடு திசைநோக்கி வந்தமைநீ கண்டிலையோ
வாடுந் தமிழேன் வருந்திப்போய்ப் பாலடிசில்
தேடும பரிசுளதோ செப்பாய் தாவென்றான்.

இ - ன். எனது நாட்டையும் நகரையும் அந்த விசுவாமித்திரருக்குக் கொடுத்தவிட்டு நான் தெரியாத வறந்தரங்களைக் குறித்துவந்து வருந்துகிறதை நீர் பாரதிலிரோ! இப்படி வாடியிருக்கிற தனியான நான் வருத்தங் கொண்டுபோய்ப் பாலுஞ்சோறுந் தேடிக்கொடுப்பதாகிய வகை என்னிடத்திலுள்ளதோ சொல்லும் நான் தருகிறதற்கென்று சொன்னான் அரசன் என்று. 53

கன்னெஞ் சராய் கௌசிகனா நெஞ்சம்போல
வன்னெஞ்சோ வுன்னெஞ்ச மென்னமயி லுரைத்தான்
தன்னெஞ்சு ருகியொரு சற்றே தயையாகித்
தின்னுங் கனியருந்தித் தெண்ணீருந் தாங்குடித்தான்.

இ - ன். அப்போது கன்னெஞ்சினரான விசுவாமித்திரருடைய நெஞ்சைப்போல உமமுடைய நெஞ்சம் வன்னெஞ்சதானேவென்று சந்திரவதியுஞ் சொன்னான். அம்மொழிக்கு சுக்கிரன் தன்னெஞ்சின்கி ஒருவகை கொஞ்சம் தயவுண்டாகித் தான் தின்னத்தக்க கனிமுதலியவைகளைத் தின்று தெளிவான ஜலமும் குடித்தான் என்று. 54

தாமந் திகழ்புயனுந் தையலா னுமமகனும
மாமந் திரியு மலர்க்கரத்தா லேவாங்கித்

842 : அரிச்சந்திரபுராண மூலமும்-உரையும்

தேமென் கனியருந்திச் செவ்வாய் வெளுப்பேறத்
தாமும் புனலருந்தித் தாரணிமேல் கண்வளர்ந்தார்.

இ - ன். பூமாலு விளங்குகின்ற தோள்களையுடைய அரசனும் சந்திரவதி
யும், மகனும், பெரிய மந்திரியும், அந்தச் சுககிரை கொடுத்ததைத் தங்கள்
மலர்போலுங் கைகளால் லேந்தி வாங்கிக்கொண்டு தேன பொருநதிய மிருது
வான பழங்களைப் புசித்துச் சிவந்த வாய் வெளுப்பேறாத தாங்களும் தண்ணீர்
குடித்து மண்ணினமேலே படுத்தி நித்திரை செய்தார்கள் எ - று. 55

வேந்தன் மகனை விழிமஞ் சனமாட்டக
காந்தண் மலர்க் கைவழியே காரிகைகண் ணீரோடச
சாய்ந்தவிடம் பார்த்ததுத தடிததுநிடித துமமழைகாள்
சேர்ந்தவழிப் பெய்யநீர் சென்மினென்றான மாமுனிவன்.

இ - ன். அப்போது அரசன் மகனைப் பார்த்துத் தன் கண்ணீராலே திரு
மஞ்சனமாட்டவும், காந்தன் மலர்போன்ற கைவழியே சந்திரவதிக்குக் கண்ணீ
ரொழுக்கவும், அவர்கள் படுத்தத் தூங்குகிற சமயம் பார்த்து, மேகங்களை! மின்
னியும் இடித்தும் அவவிடத்திலே பெய்வதற்கு நீங்கள் செல்லுங்களென
றனுப்பினார் தவத்திற் பெரிய விசுவாமிததிரா எ - று. 56

மண்டலமு மந்தரமு மைபோ விருண்முடி
அண்டபகி ரண்ட மதிர வெடித்திடித்துக்
கொண்டல டர்ந்து கொடுங்கா லடித்துநவ
கண்ட மதிரமழைக காலான்றி வீழ்ந்தனவால.

இ - ன். அப்போது பூமியும், ஆசாமும் மையைப்போல் இருள் மூடித்
லாய் அண்டபகிரண்டங்களுள்ளாம நடுங்கி வெடிப்பட முழங்கி மேகங்கள்
நெருங்கிக் கொடிதான பெருங் காற்று வீசி நவகண்டமு மதிருமபடி மழைக்
காலானுதலாய் மழை சொரிதலாயின எ - று. 57

மங்கை நனைநது மகனனைநது மன்னனைந
தங்கை நடுங்கி யடிநடுங்கி மெய்நடுங்கிப்
பங்க மதுபட்டுப் பறகிடுகி டென மடிப்பத
துங்க மணிமுடியான சுககிரைப் பார்த்துரைப்பான்.

இ - ன். அப்போது சந்திரவதியு நனைந்து, மகனு நனைந்து, அரசனு
நனைந்து, அழகிய கைகளு நடுங்கிக், கால்களு நடுங்கிச் சரீரமு நடுங்கிச்
சேற்றிலே யழுந்தி, அழகாய்ப் பறகன கிடுகிடுவென்று ஆடி மோத அப்போது
உயர்ந்த இரத்தினக் கிரீடாதிபதியான அரசன் சுககிரைப் பார்த்துச் சொல்லு
கிறான் எ - று. 58

மாறுவது மில்லை மழைதான மறையோனே
ஆறு பெருகிடுமு னப்பாற் படுத்துமெனச்

சீறு மரவேபோற் சினத்துநீர் செலலுமுற்
தோறும் வரவெனக் குக காரணமென சொல்லுமென்றான்.

இ - ன். ஓ பிராமணரே! இந்த மழை ஓய்கிறதில்லை ஆகையாலே ஒரு வேளை ஆறு பெருகி வந்துவிடும். அதற்கு முன்னே நாம் போய் தூரத்திலே படுத்துக்கொள்ளுவோமென்று சொல்ல, அதற்குச் சுகிரன் சீறுகிற பாம்பைப் போற் சீறி நீங்கள் போகிற ஊருக்கெல்லாம் நான் கூட வருகிறதற்குக் காரணமென சொல்லுங்க ளென்றான் எ - று.

59

எந்நகரிற் புக்கே மிடாவனததை விட்டினியோரா
நன்னகரஞ் சேர்ந்தாலந் நாளே யுனக்கடியேன
சொன்ன பொருடருவேன் னாயோய் வருதியென
மன்னவனு மநதிரியு மாதுமவன் றுளபூண்டாரா.

இ - ன். (ஐயா) நாங்களைந்த ஆருக்குப் போனோம்? இப்படித் துன்ப முண்டாகிற காட்டைவிட்டு இனி நல்ல ஒருருக்குப் போனால், போன அன்றையத் தினமே உமக்கு அடியேன முன்னே சொன்ன பொருள்களைக் கொடுக்கிறேன். பரிசுதத குணத்தையுடையவரே! கூட வாருமென்று அரச னும், மந்திரியும், சந்திரவதியும் அந்தச் சுகிரனுடைய காலப் பிடித்துக் கொண்டார்கள் எ - று.

60

வந்தடிப்பிற் பூண்டவதற் கன்று மறைமுனிவன்
முநதமொழிந் ததற்கா வெள்ளி முயனறெழுந்தான்
சிறதை மகிழ்நதிறைவன் றேவிகரங் கைப்பிடித்தான்
மைந்தன் றீனெயெடுத்து மந்திரிமுன னேநடந்தான்.

இ - ன். அப்படி வந்து தன கால்களைப் பிடித்துக்கொண்ட அதற்காகவும், அன்றையத்தினமே வேதமுனிவரான விசுவாமிததிரா முன்னே சொன்னதற் காகவும்; சுகிரன் முயலுதலைக்கொண்ட டெழுந்திருந்தான். அதுகண்டு மன மகிழ்ந்து அரசனானவன் நாயகியைப் பற்றிக்கொண்டு சென்றான். மந்திரி பிள்ளையைத் தூக்கிக்கொண்டு முன்னே நடந்தான் எ - று.

61

காலால வழிதடவிக் கடடைமுனை வேரிடறி
ஆலாலங் காலு மரவின் றலைமிதித்தது
மேலாறுங் கீழாறு மினவிளக்கத் தாலறிந்தது
கோலான முன்னுனறிக் கொடுங்கானி யாற்றிழிந்தார்.

இ - ன். தங்கள் கால்களாலே வழி தேடிக் கட்டைகள் - முனைகள் - வேர் கள் ஆகிய இவைகள் தடுக்க நஞ்சைக் கக்குகின்ற பாம்பு தலைகளை மிதித்துக்கொண்டு மேனமுக்கும கீழ்முக்கும மினனல வெளிச்சத்தாலே தெரிந்த ஒரு தடியைக்கொண் ணேறியுனறி (ஆழங்கண்டு) அந்தக் கொடிதான கான ஆற்றிலே இறங்கினார்கள் எ - று.

62

சங்கர் தவமுந் தடவண்ட லுங்கயமும்
அங்கங்கே சோதித தடிவைத தடிவைத்துப்
பங்க மிகப்பட்டுப் பல்காலு நீர்குடித்துச்
சிங்கம் புலிகிரியுந் திண்கரையி லேறினார்.

இ - ன். அந்த ஆற்றிலுள்ள சங்குகள கால்களிலே தடுக்கப் பெரிய மேடும்
பள்ளமூள்ள சேற்று நீரை அங்கங்கே கோலாலே பரிசோதித்தறிந்து கால்களை
மெள்ளமெள்ள ஊனறியுனறி நடந்து உடம்பெல்லாம் சேறு பூசதலாகிப் பல
தாழும் ஜலத்தைக் குடித்துச் சிங்கங்கள் புலிகள் திரிகிற கெட்டியான கரைமே
லேறிப் போனார்கள் எ - று. 63

நீர்திப் பயமகன்று நெஞ்சிற பயமகன்றல்
வேரத னினிராம விடிந்தேகத தககதெனத்
தோய்நத கலையாற குழலாற சொரிபடுநீர்
பாய்நதொழுக வாண்டோர் பழுவத துறுகின்றார்.

இ - ன். அப்படி அந்த ஆற்றை நீந்திக்கொண்டுபோய், நீரையும்விட்டுத்
தங்கள் நெஞ்சிலுள்ள பயத்தையும் விட்டு அரசனானவன இனி நாம் விடிந்த
பின்பு போகத்தக்கதென்று நீரில் நனைந்த வஸதிரத்தினும் தலைகளுடனும்
மேலே பொழிகிற நீர் உடம்பெல்லாம் வழிந்தோடவும் அங்கே ஒரு காட்டிலே
வந்து தங்குதலானார்கள் எ - று. 64

கலி வீரந்தம்

பாதவமுற நெழுபைம பொழி நன்னில்
ஏத மிகுததவ ரெய்திய நாளில
மாதவ னேவிய வன்கண பேயும்
பூதமும் வரது புகுநதன வனறே.

இ - ன். மரங்கள் மிகுந்து வளருகின்ற அநதப் பசிய சோலையிலே துன்பம்
அதிகமாக அவர்களிருக்கிறபோது அந்த மகாமுனிவரான விசுவாமிததிரானுப்
பின் வலிதான கூட்டங்கொண்ட பசாசுகளும் பூதங்களும் வந்துகூடின எ-று.

மண்ணி லெழுநது வளர்ந்த கருங்கார
விண்ணி லெழுநதன மேனி யவிண்ட
புண்ணி லிரண்டு பதங்கா புரைநத
கண்ணின வெண்ணில கணங்கண் மலிநத.

இ - ன். அவைகள் அந்தச் சோலையி னிடங்களுள்ளாம் எழுத்துயாந்து
கிற்கின்றன. பின்னும் கறுத்தமேகங்கள் ஆகாயத்திலே கிளர்ந்தாறபோலும்
கிறத்தை யுடையனவாயிருக்கின்றன. வெடித்த புண்கள் போலவும் இரண்டு
சூரியர்களெழுந்தாறபோலவும் கண்களை யுடையனவாகக் கணக்கில்லாத பூத
கணங்கள் எங்குமிருந்தன எ - று. 66

பின்றி யெழும்பிறை யொத்த வெயிற்றால்
தினறி தழ்வநது தெறிகக வதுககிக
கொன்று திரங்கள் குடிக்குது மென்றே
சென்று பிடுங்கின திண்கிரி யெல்லாம்

இ - ள். பின்வளைத்து தோன்றுகின்ற பாதிச்சந்திரனை யொத்த பற்க
ளாலே இதழைக் கடித்துப் பின்னும் பலலு மிதழும் தோன்றவந்து கசக்கி உள்
களைக் கொன்று உதிரங் குடிக்கிறோமென்று போய மலைகளையெல்லாம் பிடுங்க
லாயின எ - று.

67

திண்டிறல கொணடுயா செநதலை மீதே
மண்டியெ முநது வளாரநத செமுநதீக
கொண்ட லெமுநது கொழுநது சுருண்டே
அண்ட முகடடை யடைநதன வனறே.

இ - ள். மிகுந்த பலததைக்கொண்டு உயர்ந்த சிவந்த தலைகனமேலே
நெருங்கி யெழுந்து வளரந்துள்ள செமமயிரகளாகிய செழுமையாகிய நெருப்பு
மேகமண்டலத்தளவு முயாநது கொழுநதுகள் சுருளுதலாகி ஆகாய முகட்டை
யுத் தாவின எ - று.

68

ஐயன ருநதசை யானயில வேனிச
செய்ய நருநதசை தினகுவன யானித
தைய லருநதசை தமமி னெனககிப
பைய விளநதசை பறகெளி தெனனும்.

இ - ள். சுக்கிராசாரியினுடைய அருமையான மாமிசத்தை நான் தின
பேன, இந்நதச் சிவநத நிறத்தையுடையவனுடைய அருமையான மாமிசத்தை
நான் திவபேன, இந்நதப் பெண்ணினுடைய அருமையான மாமிசத்தை எனக்
குக் கொடுங்கன. இந்நதச் சிறு பையனுடைய இளஞ்சுதையானது பல்லுக்கு
மெதுவாயிருக்குமெனனும் அப் பசாசுகள் எ - று.

ஐயனருநதசை-அரசனது தசையென்றும், செய்யனருநதசை - மந்திரியி
னுடைய தசையென்றும் கூறினுமாம்.

69

செனமி னடநது செறுத்திவா தமமைக
கொனமி னெடுநதசை கூறுற மென்று
தினமினி னைததவை செமமி னெனப்போய்ப்
பினமு னெருங்கின பேயொடு பூதம்.

இ - ள். நடநது கிடடப்போகன, நெருங்கி இவர்களைக் கொல்லுங்கள்,
இவர்களுடைய நெடிதான் மாமிசத்தைப் பங்குபண்ணி மென்று தின்னுங்கள்,
நினைத்தபடியெல்லாம் செய்யுங்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு போய்ப் பசாசுக
ளுடனே பூதங்கள் பின்னுமுன்னு வருவன எ - று.

70

சிறப்பமை சேயொடு தேவியு மன்னும்
உறத்தழு வித்த முணாசசி விடாமல
அறத்தினை நற்றுணை யாக நினைத்தே
இறத்தலெ மக்கினி தென்ன விருந்தாரா.

இ - ள். செலவச் சிறப்பையுடைய பிள்ளையுடனே தேவியும், அரசனும், நெருங்கத் தழுவிக்கொண்டு தங்கள் நினைவு தப்பாமல தருமத்தையே நல்ல ஆணையாக எண்ணி இனிச் சாகிறதே நமக்கு நல்லதென்று கூடிக்கொண்டிருந்தார்கள் எ - று.

71

சொல்லு விரமமுனி சொல்லிய வண்ணம்
கொலகலி ரொமமுபிர கொலலுதி ரோலெம
அல்லலு முங்குள ருமபசி யுமபோம
விலலிலை வாளிலை வமமென விணடாரா.

இ - ள். முனிவா சொல்லி யனுப்பினபடி சொல்லுகிற ஓ பேய்களே! பூதங்களே! அந்த முனிவா சொன்னபடியே (ஏன) எங்களைக் கொல்லா திருக்கிறீர்கள்? எங்களுயிரைக் கொல்லவீர்களேயானால், எங்கள் துன்பமும் உங்களுடைய தீர்தற்கரிதான பசியுந் தீரும். எங்களித்ததிலே விலலுமிலலை வாளுமில்லை வாருங்கெனன்று சொன்னா எ - று.

72

கொன்றிட மாமுனி கூறின னல்லன
சென்றிட ரித்தனை செயதமை போதும்
என்று கணங்களு மெண்மிகு பேயும்
நின்றன கடபுல நீங்கிய வனதே.

இ - ள். அந்த மகா முனிவன கொல்லுமபடி சொன்னு னல்லன; பயங்கூட்டப் போகுமபடி சொன்னதற்கு இவ்வளவு துன்பம் பண்ணினதே போதுமென்று பூதகணங்களும் கணக்கில் மிகுந்த பேய்க் கூட்டங்களுமாக நின்றவைகள் இவர்கள் கண்களுக்குத் தோற்றமல் விலகிப் போயின எ - று.

73

தங்குல வளா றளாசசி யுணாநதே
செங்கதி ரோனுயா தேரினில வந்தான
மங்கு நெடுநதுளி மாரி யொழிந்த
கங்குல விடிந்து சுழிந்ததை யனதே.

இ - ள். தனது குலத்துப் பிரபுவானவனுடைய சோராவைத் தெரிந்து சிவந்த சூரியன் உயானத் தேரினமேலேறி உதயமாயினான் மேகங்கள் பெய்த நீண்ட துளிகளாகிய மழைத்தாரையும் ஓயந்தன: இரவும் விடிந்து பொழுது புலர்ந்தது எ - று.

74

அன்று விடிந்தபி னத்தலம் விட்டு-
சென்று செழுங்கனி திறைய னண்ணிக

குன்று கடந்தது குளிராத மலாத்தாள
கன்ற நடந்தணி கங்கை யணைந்தார.

இ - ன். அனையநாள விடிந்தபின்பு அந்த இடத்தை விட்டுப் போய்ச்
செழுமையான கனி முதலியவைகளைத் துன்றுகொண்டு அப்பாறபோய்
மலைகளை யெல்லாங் கடந்து சென்று குளிரந்த மலாபோலும் பாதங்கள் கன்றுத்
லாகச் சென்று அழகிதான் கங்கையாற்றைப்போய்ச் சொந்தார்கள் எ - று. 75

திரைதொறு முருளவன செமமுனி யாரம
கரைதொறு முருளவன கார கிலாரம
நுரைதொறு முருளவன நுண்ணிய வண்பூ
விரைதொறு முருளவன வெறிமது கரமே.

இ - ன். அந்தக் கங்கையாற்றி ன்லைகளிலெல்லாம் சிவந்த மணிகளும்
முத்துகளும் புரளுகின்றன, அந்த ஆற்றின் கரையெல்லாம் கறுத்த அகில
விருட்சங்களும், சந்தன விருட்சங்களும் அசைந்துகொண் டிருக்கின்றன;
அந்த ஆற்றி னுரைகளெல்லாம் மெல்லிதான் மலாக்களபோற் கிளருகின்றன
அந்த மலா வாசங்களெல்லாம் தேனைக் குடிக்கிற வண்டுகளமேல் வீசு
கின்றன எ - று. 76

துளைமணி வெண்பல ராமணி துத்தி
விளைமணி வெயிலவிட வெண்புன லுடே
களைமணி யொடுமது கரிமணி யோடும
வளைமணி நிலவெழும வாலுக் கெல்லாம்.

இ - ன். துவாரமிடத்தக்க வயிர இரத்தினமும், வெண்மையான பற்களை
புடைய நாகரத்தினமும் தேமல் நிறமாகத் தோற்றுகின்ற புஷ்பராக இரத்
தினமும் ஒளிவீச, அந்த வெண்மையான கங்கா சலத்திலே அழகுள்ள பல
வகை இரத்தினங்களும், மத்யானைகளினுடைய கொடபிலுள்ள மணியும், சங்கு
மணியும் ஒளிவீசுவனவா யிருக்கின்றன அந்த மணற்குப்பல்களெல்லாம் எ - று.

நளின மரத்த நறுங்கனி நாகுத்
தளிநரல வபுன லரவ மடகுகத்
தெளிநதி புககணி சிதைகள் புலாதுதும்
புளின முயாநதெழு புளின மறைப்ப.

இ - ன். செந்நாமறை மலாக்களிலும், நல்ல இனமையான புனை விருட்
சங்களிலுமுள்ள வான்குள ஒளிப்பது அந்தக் கங்கையி ன்லையொலிகளை யடங்
கச்செய்ய அந்தத் தெளிவான ஆற்றிலே முழுகிப்போய் அழகிதான் சிறைக்க
காய்ச்செய்கிற பட்சிக் கூட்டங்கள் உயர்ந்து ஊர்ந்துள்ள மணற்குவியல்கள்
தெரியாமல் மறைந்துகொண் டிருக்கின்றன எ - று.

அரத்த - நளினமெனவும், கன்னி - நாகமெனவும் கூட்டுக.

வெங்கய மாமத மேமிக நாமும
கங்கை வளமபல கண்டு மகிழ்ந்தே
செங்கைகொ டண்ணல் சிறப்புள வெல்லாம
மங்கை தனக்கு வகுததுரை செய்வான.

இ - ன். வெவவிதான யானை மதங்களே மிகவும் வீசுவதான அந்த
கங்கையாற்றினுடைய அழகுகள் பலவுங் கண்டு சந்தோஷித்துத் தன
னுடைய சிலந்த கைகளாலே அரசனானவன அங்குள்ள அனுகாரங்களை யெவ்
லாம சந்திரவதிக்கு வகைவகையாகச் சொல்லுகிறான் எ - று. 79

இந்திர சாப மிரண்டு படைத்த
செந்திரு வாணுத லாய்தெளி நன்னீர்ச்
சுந்தர மேவு சுழித்திர னோர்நின்
உந்தியை யொப்பன அறறிடல காணாய்.

இ - ன். இந்திரவிற்கு எரிணடைக்கொண்ட இலட்சுமிபோலும் ஒளி
பொருந்தின நெறியையுடையவளே இந்தத் தெளிவாகிய நல்ல ஜலத்திலே
அழகு பொருந்தின சுழிகள் ஒப்பற்ற உனது உந்தியை யொப்பாகச் சுழிக்
கினனன பார் எ - று. 80

புள்ளி யெழுங்கரி போப்பபுன லூடே
அள்ளி யெறிந்தவ ராமணி யெல்லாம
துள்ளி யெழுந்தவிர சோதி விசுமபின்
வெள்ளி விழுந்தென வீழ்வன பாராய்.

இ - ன். முகத்திலே புள்ளிகள் தோன்றவனான யானைகள் போய்
விழுந்து அந்த நீரிலே கின்று வாரிவீசின நாகரத்தினங்களெல்லாம சிதறி
யெழுந்த விளங்குகின்ற ஒளியையுடைய ஆகாயத்தலிருந்து வெள்ளி உதிரா
ததுபோல உதிரக்கின்றனவற்றை நீ பார் எ - று. 81

விரிதிரை யுந்திய வெண்மலா காலால
வரிமண லுந்திய வண்டலி னூடே
பிரிவுறு சேவலுகள பெடையென வோடித்
தெரிவுற நின்று திகைப்பன காணாய்.

இ - ன். விரிவான அலைகளசைக்கின்ற வெண்டாமரைமலரைத் தமது கால
களாலே வரிவரியாகக் கீழ்த்தலைக்கொண்ட மணற்சேற்றி னிடத்திலே பிரிந்த
ஆண்படசிகளானவை தமது பெட்டை என்று கினைத்தோடி அது பூவாயிருக்கத்
தெரிந்து கின்று பெட்டையைக் காணாமல் மயங்குகின்றனவற்றைப் பார் எ - று

புண்ணிய நீருறை புள்ளின் நமமைக
கண்ணிடை கண்டு கலைந்து பறப்ப
மண்ணிட மினறகல வாலிட முண்டென
நெண்ணி விசுமபி லெழுந்தன பாராய்.

இ - ன். அந்தப் பரிசுத்தமான ஜலத்திலே சஞ்சரிக்கின்ற பட்சிக் கூட்டங்
கள் மம்மைக் கண்ணிலே கண்டு கிலைந்து பறப்பனவானது, இந்தப் பூமியினிடத்
தில் நமக்கிடமில்லை. அகன்ற ஆகாசமே நமக்கிடமாக விருக்கின்றன வென்று
நினைத்து ஆகாயத்திலே யெழுந்து செல்கின்றன பார் எ - று. 83

கங்கை யொருத்தி சிலம்பணி காலும
சங்கணி கந்தர முநதுவா வாயும
செங்கய லுண்கணும் வெண்புளி னத்தண்
கொங்கை களுஞ்சுத கோடிகள் பாராய்.

இ - ன். கங்கையாகிய ஒரு பெண்ணுக்குச் சிலம்பையணிந்த கால்களுஞ்
சங்குபோலமுள்ள கழுத்தும் பவளங்களாகிய வாயும் சிவந்த கயல்களாகிய
கண்களும் வெண்மையான மணற்குவியல்களான குளிர்த்துள்ள கொங்கைகளும்
துழுகோடிகளா யிருக்கின்றன பார் எ - று. 84

முத்தணி கொங்கை யிரண்டு முளைக்க
நித்தனை யம்பிகை நேயம் விளைத்தாள
இத்தனை கொங்கை படைத்தரு ளென்றாய்
அத்தனை யெத்தனை யாசை விளைக்காள.

இ - ன். முத்துமாலைக் ளணிகிற ஸ்தனங்க ளிரண்டு தோன்றுதலாகி நித்
தியான பரமசிவனைப் பார்வதிதேவி மிகவும் தன்மே லன்பு கொள்ளச் செய்
தாள், (மணற்குவியல்களான) இவ்வளவு கொங்கைகளைக் கொண்ட எனது
தாயான இந்தக் கங்காதேவி அப்பரமசிவனுக்கு எவ்வளவு ஆசையை யுண்டாகச்
செய்யாள். (அதிகஞ்செய்வாள் என்றபடி) எ - று. 85

மண்ணி லருந்தவ மன்னனு ரைக்க
ஒண்ணில வொததொளி ரொண்ணுதன் மேனாள்
பெண்ணில் விதித்த பெருந்தன மல்லால்
எண்ணில் கொங்கைக் கொன்செய வென்றாள்.

இ - ன். இந்த வுலகத்திலே அருமையான தவதையுடைய அரசன
அப்படிச் சொல்லவே, அழகான பாதிச்சந்திரனை யொப்பாக விளங்குகின்ற
அழகிய நெறியையுடைய சந்திரவதியானவள் முற்காலத்திலே பெண்களுக்கு
வேண்டுவனவாக இரண்டொரு நமைத்த பெரிய தனங்களையல்லாமல் கண்க
கில்லாத தனங்களைக்கொண்டதனவே யாது பயனென்று கேட்டாள எ - று. 86

ஒருமகவுய்ய வளாகரு மொருத்திக்
கிருமுலை யுள்ளன வின்னமு தேகேள்
வருமுயிர் யாவும் வளாததிடு மனைகை
கிருமுலை போதுவ தோவிசை யென்றான்.

இ - ன். ஒ இனிதான் அமுதம்போனவனே! கேட்பாயாக: 'ஒரு பிள்ளை
பிழைக்குமபடி வளர்க்கின்ற ஒருத்திக்கு இரண்டு தனங்களே உளவாகவேண

மும், உலகத்திலே தோன்றுகின்ற உயிர்க ளெல்லாவற்றையும் வளர்க்கப்பட்ட
(தாயான) ஒருததிக கிரண்டு தனங்கன போதுமோ! நீ சொல்வாயெனறு
னாசன எ - று. 87

மங்கையு மன்னனு மற்று முளோரும
கங்கை வளமபல கண்டு நடநதே
எங்கட வப்பய நெய்திய தெனறு
அங்கனெ டெபுன லாடின ரன்றே.

இ - ன். இவ்வாறு சந்திரவதியும் அரிச்சந்திரனும் இன்னுமுள்ள மூவ
ரும் கங்காநதியினுடைய வளத்தை பலவுங்கண்டு கொண்டுபோய் நாங்கள்
செய்த தவப்பயன எங்களுக்கே லபித்ததென்று அவவிடத்திலேயுள்ள நெடி
தான நீரிலே ஸ்நானஞ் செய்தார்கள் எ - று. 88

அருமறை நூல்வழி யாடிய பின்னர்
மருவிய வண்டுறை மன்னவ னேக
விரிபுன றனனி லிழிநது விரைநதே
கரைமிசை வந்தொரு காவி லணைநதார.

இ - ன். அரிதான வேதசாஸ்திரப்படியே ஸ்நானஞ் செய்தபின்பு தாங்
கள் நீராடின அழகிதான துறைமையவிட்டு அரசன செலல, (அவன பின்னே)
எல்லோரும் அந்த விரிவான நீரிலே யிறங்கி விரைவிலே நடந்து கரைமேலேறி
ஒரு சோலைக்குள்ளே போய்ச் சோந்தார்கள் எ - று. 89

சோலையி லன்னவர் சோர்வொடு புக்கார
வேலை புகுநதனன் வெங்கதி ரோனும்
காலை யிலேகுது மெனறுக ணிததம
மாலையி லவவிடை வைகின றன்றே.

இ - ன். அந்தச் சோலைக்குள்ளே அவர்கள் சோரவுடனே போய்ச் சோந்
தார்கள், சூரியன் கடலிலே போய மறைந்தான், விடிந்தபின்பு போவோ
மென்று ஆலோசித்தகொண்டு அனறிராததிரி அங்கேதானே தங்கினார்கள்
எ - று. 90

அன்றிர வப்பொழி லவவிடம் வைக
வன்றிறன மாமுனி வருசனை யாலே
வென்றி மடங்கல வியன்புலி வேழம
பன்றியொ டெண்கு படாநதன வன்றே.

இ - ன். அனறிராததிரி அந்தச் சோலையில் தங்கியிருக்க, மிகுந்த
சாமர்த்தியத்தையுடைய பெரிய முனிவரான விசுவாமிததிராருடைய கபடத்தி
னாலே, ஜயம்பொருந்திய சிங்கம், பெரிய புலி, யானை, பன்றியுடனே காடி
இவைகளெல்லாம் வந்து படர்ந்தலாயின எ - று. 91

பொருப்பதி ரப்பினி றிக்கை புடததே
மருப்பை விதித்தது மலைந்தக யங்கள்
செருப்புவி கோளரி செங்கணும வாயும
நெருப்புக் வந்து நெருங்கின வனறே.

இ - ன். யானைகள் மலை எதிரும்படி முழங்கித் துதிகையை வீசித்
கொம்புகளை நீட்டிப் பொருதலாயின, சண்டை செய்கிற புலிகளும், சிங்கங்
களும் சிவந்த கண்களிலும், வாய்களிலும் நெருப்புச் சிந்த வந்து நெருங்கின
எ - று. 92

அன்றெமி னத்தை யறுத்த பழிகுக்கு
கொன்று நினைக்குரு திப்புன லாண்டு
தின்று பெருமபசி திருது மெனறே
நின்று மொழிந்தது நிறைந்த செறிந்தது.

இ - ன். முன்னே எங்களுடைய கூட்டங்களுயெல்லாம் நீ கொன்ற
பழிக்காக இப்போதுனைக்கொன்று உனது இரத்தத்தை நீராகக் குடித்து
மாமிசத்தைத் தின்று பெரிதான பசி தீர்க்கிறோமென்று நின்று சொல்லி எங்
கும் நெருங்கி நிறைந்தன எ - று. 93

அன்னது கண்ட வரஞ்சிலா தமமைத
தின்னுவ தேயினி தென்று தெளிந்தா
உன்னிய வெண்ண முணர்ந்தவை யெல்லாம்
மன்னிய கானின மறைந்தன வனறே.

இ - ன். அப்படி மிருகங்களை வந்து கூடினதைக் கண்டு இவர்கள் எவ்வள
வும் அஞ்சாதவர்களாய்த் தங்களை மிருகங்கள் கொன்று தின்கிறதே கல்ல
தென்று துணிவு கொண்டிருந்தார்கள். இவர்கள் எண்ணிய எண்ணத்தைத்
தெரிந்து அந்த மிருகங்களெல்லாம் தாங்களிருக்கிற காட்டிலேயே போய்
மறைந்தன எ - று. 94

நீதி வழாதவா நீமை யுணர்ந்தே
சாதி விலங்குகள் சாவிட நண்ண
ஓதிய வேத னுரைத்த குறிப்பால்
வேதியன் மறறோ விசார முரைப்பான்.

இ - ன். நீதிவழுவாத இவர்களுடைய குணங்களுயெல்லாம் தெரிந்து
பலஐய மிருகங்களும் தாங்கள் சஞ்சரிக்கு மிடத்துக்குப் போகக்கண்டு தனக்கு
விசுவாமித்திரா சொன்ன குறிப்பினாலே கூடவந்த சுகிரன் இவர்களைப்
பார்த்து வேறேயொரு ஆலோசனை சொல்லுகிறான் எ - று. 95

மன்னவ கேள்வினை வந்தது சற்றே
இன்னம் வரும்வினை யெல்லையி லாத

முன்னமு ணர்ந்து முனிக்களி யேனென்
முன்னர செய்துத லுத்தம மென்றான்.

இ - ன். அரசனே! கேள்; இப்போது கொஞ்சம் தீயசெய்கைகளுண்
டாயின, இனி இன்னமும் வருவனவாகிய தீவினைகள் கண்ககில்லாதவைகள்.
ஆகையால், இப்படித் தீவினைகள் வருமுன்னே தெரிந்துகொண்டு விசுவாமித்
திரனுக்கு உன அரசாட்சியைக் கொடுக்கமாட்டேனென்று சொல்லி உன அரசாட்சியை நீ போய் ஒப்புக்கொள்ளுகிறதே உத்தமமான காரியமென்று சொன
னான் எ - று.

96

நின்பர மீந்திலன் யானென நிறறல்
என்பர நின்னர செய்தவ ளித்தல்
துன்பமு ணர்ந்திவை சொல்லறு ணிரந்தேன்
மின்பயில் வேல்வ மீளுதி யென்றான்.

இ - ன். பின்னுங் கொடுக்கவேண்டிய பொருளைக் கொடுக்கமாட்டே
னென்று சொல்லுகிறதொன்றே உனக்குச்சுமை, அதுசொன்னது லுன்னர
சாட்சியை உனக்குக் கிடைக்கும்படி செய்கிறது எனக்குச்சுமை, ஒளிவீசு
கின்ற வேலையுடைய அரசனே! நீங்கள் படுகிற துன்பங்களெல்லாம் தெரிந்து
நீர்நிப்படிச் சொல்லுதற்குத் துணிவுகொண்டேன். நான் சொன்னபடியே
கேட்டுத் திரும்பென்று சொன்னான் சுககிரன் எ - று.

பாரம் எனபது பரமெனக்குறுகியது.

97

அநதண் னவ்வுரை கூறிட வண்ணல்
மைநதனு மங்கையு மற்று முளோரும்
நைநதெ னுடன் ரெலை வெயதினு நான்முன
தநதது மாறில னென்று தணித்தான்.

இ - ன். சுககிரன் அநத வாததை சொல்லவே, அரசனுனவன் என
பின்னையும் எனமனைவியும் இன்னமுள்ளவாகளும் வருந்தி என்னுடனே கூடி
யழிகிறதானாலும் நான் முன்னே தந்ததை இல்லையென்று சொல்லவேனென்று
சுககிரன் யடக்கினான் எ - று.

98

சொன்னவை கொள்கிலை சூழ்வினை யெய்தின்
அன்னவை பட்டரி யாகுல மனனா
என்ன விடிந்திரு ளேகலு மேகி
மன்ன னடநதனன் மற்றவ ரோடும்.

இ - ன். இடம்ப குணதையுடைய அரசனே! நான்சொன்ன வார்த்தை
களை நீ ஒப்புக்கொள்ளுகிறதில்லை, (ஆனால் ஒருவா உண்பெண்ணிவிடுகிற)
தீவினைகள் வந்தால் அவைகளெல்லாம் பட்டபின்பு தெரிந்துகொள் ளென்று
சொல்லுமளவில், இருள் கழிந்து பொழுதுவிடிந்தவுடனே அரிச்சந்திரமகா
ராசன் மற்றமுள்ளவர்களுடனே அவவிடமவிட்டுப் போனான் எ - று.

ஆகுலம் - இடம்படி.

99

வல்லையி லேகி மறித்திரள் பொங்கு
முல்லை நிலத்தினை முற்று மகன்று
புல்லை மிகக்கொள் குறிஞ்சி புகுநதாங்
கெல்லை யிலாமலை யேறி யிழிநதார்.

இ - ன். விராவிலேபோய் ஆட்டுக்கூட்டங்கள் மிகுந்த மேய்கின்ற
முல்லைநிலத்தை முழுதுங்கடந்து, புலிகளை மிகவுருடையதான குறிஞ்சி
நிலத்திக்குப்போய் அங்குள்ள சணக்கில்லாத மலைகளைவலையேறி யிறங்கி
னார்கள் எ - று.

100

மேற்படி-வேறு

அரிகளு மரிகளால வீழ்நத ழிநதவெங்
கரிகளுங் கரிகளான மடிநத காலெறி
வாரெனும் புலிகளும புலிக ளானமறிந்
திரிதரு முழைகளுஞ் செறிவைப பெய்தினர்.

இ - ன். சிங்கங்களும், அந்தச் சிங்கங்களால் வீழ்ந்து செத்துக் கிடக்கிற
கெவ்விய யானைகளும், அந்த யானைகளாலே இறந்துகிடக்கிற காலாலே
அறையத்தக்க வரிகளையுடைய நீண்ட புலிகளும், அந்தப் புலிகளாலே அறை
யப்பட்டு ஒடுகின்ற மான்களும் நெருங்கின காட்டுக்குள்ளே போனார்கள் எ-று.

நானமு நரநதமு நாமு நாண்மலாக
கானமு மாரமுங் காக துண்டமும
பானமும பாநதளின் முடங்கும பாய்கரி
தானமுந தெரிகில தலைம யக்கமே.

இ - ன். சவவாதுமணமும், கஸ்தூரிமணமும், பரிமளிகின்ற அன்று பூத்
திருக்கிற புட்பங்களை யுடைய சோலையும், சந்தனவிருட்சங்களும, அகில் விருட்
சங்களும ஆகிய மணங்களை யனுபவிக்கிறதும் பாம்புகளின் மண்டலமும் பாய்
கின்ற யானைமத நாற்றமும் வேறுபாடு தெரிகதில; எல்லாவ் கலந்து காறுதவி
னாலே எ - று.

102

நல்லணி யரம்பையர் விஞ்சை நங்கையா
மல்லணி நெடுமபுய மணுளர் தமமுடன்
புல்லவி னுதிரநதசெந தருவின பூக்களும
பல்லவ சயனமும பாததுப போயினா.

இ - ன். நல்ல ஆபரணங்களை யணிந்த அரம்பைகளும், வித்தியாதரப்
பெண்களும், உலிமையையக்கொண்ட நீண்டதோள்களையுடைய தங்கள் நாய
கருடனே அணைகிறபோது உதிர்த்த சிவந்த கற்பகத்தருவின மலர்களும், அவர்
கள் படுத்திருந்த தளிரகள பரப்பின படுக்கைகளுங் கிடக்க அவைகளைக் கண்டு
போனார்கள் எ - று.

103

அழிதரு மிறுலுரு நறவு மாயமலர்ப்
பொழிதரு பிரசமும் பெருகிப் பொங்கியே
வழிதரு மருவிகள் சிவணி மாமணி
இருதலை சோணமா நதியை யெய்தினார்.

இ - ன். தேன்கூட்டினின்றும் உடைந்து சிந்துகின்றதேனும், வண்டு
கள் தேவனவான பூவினின்றும் சிந்துகின்ற தேனும் பெருகிப்போகுதலாய்
வழிகின்ற அருவிகளை யொப்பாகிய பெரியமுத்துகள் ஒதுங்குகின்ற சோண
மாநதியைப் போய்ச் சேர்ந்தார்கள் எ - று. 104

கடகரி யிழிதுறைக் கஞ்ச முததமும
தடவரி யிழிதுறைச சரிந்த செம்பொனும்
படவரி யிழிதுறைப பதும ராகமும்
இடமற மிளிராவன விரண்டு பாலுமே.

இ - ன். மதயானைக் ளிறங்குந் துறையிலே மலர்கின்ற தாமரைமுத்தி
களும், பெரிய சிங்கங்க ளிறங்குந் துறையிலே சரிந்துகிடக்கிற சிவந்த பொன்
மணலும், படத்தைபுடைய பாம்புகளிறங்குந் துறையிலே கிடக்கிற பதுமராக
மும் அந்த ஆற்றினிருபுறத்திலும் இடந்தோற்றமால் விளங்குகின்றன எ - று ( )

பருமணல வண்டலும் பரந்த சங்கமும
கருமணற் புளினமுங் கடிக்கொள சந்தனத்
திருமண மருவுநீரச சுழியுந் தெண்புனல்
வருமணி வரன்றிய வாலு கங்களும.

இ - ன். பருத்த மணலையுடைய சேரும், அவகே ஊருகின்ற சங்குளும்,
கரிய மணல் மேடுகளும், மணங்கொண்ட சந்தன விருட்சங்களினுடைய
நல்ல வாசனை பரிமளிகுகின்ற நீர்ச்சுழிகளும், தெளிந்த நீரா லொதுங்குகின்ற
மணிகளை வாரிக் கொண்டுவந்து எக்கலிட்ட வெள்ளை மணற் குன்றுகளும்
எ - று.

இதுமுதல் இரண்டு பாடல்கள் குளகம்.

106

குரண்டமு மன்னமுங் குருகு நாரையும்
திரண்டபோ தாககளுந் திகிரிடப் புடகளும்
முரண்டநீர் முடுவலு முதலை யீட்டமும
கரண்டமுங் கம்புளுங் கண்ட கண்ணெல்லாம்.

இ - ன். கொக்குகளும், அன்னங்களும், குருகுகளும், நாரையும் திரண்
டிருக்கின்ற புறங்களும், சகரவாகப் பட்சிகளும், மாறுபட்டிருக்கின்ற நீர் ளாய்
களும், முதலைக் கூட்டங்களும், நீரக காக்கைகளும், சம்பக கொழிகளும் ஆகிய
இவைகளையே கண்டன இவர்களுடைய கண்களெல்லாம் எ - று. 107

கால்கரை மேய்கின்ற கான மேதியின்
பால்கரைந் திழிபுனற் பரப்பை நீந்திப்போய்

மேல்கரை வெண்மணற் பரப்பில் வேதநன்
ஊல்கரை கண்டவ னெய்தி நெய்தினான்.

இ - ள். வாய்க்காற் கரைகளிலே மேய்கின்ற காட்டெருமைகளின் பால்
மடியின்கி ஒழுகுகின்ற அந்த நீர்ப் பரப்பை நீந்திக் கடந்து சென்று அந்த
ஆற்றங் கரையின்மேல் வெள்ளை மணல் பரவிக் கிடக்கிற இ-ததிலே நல்ல
வேதசாஸ்திரங்களைக் கரைகண்டவனான அரசன் விரைவிற போனான் எ - று.

அடாநதபூஞ் சோலையி னென்று தங்கியே
விடிந்தபின் னவவிடம் விட்ட கன்றுபோய்ப்
படாநத வெங் கானமும பருப்ப தங்களுங்
கடநதுபோ யமுனையின் கரையை மேவினா.

இ - ள். அங்கே செருங்கி கிடக்கின்ற பூஞ்சோலையிலே அன்றிராதநி
தங்கி விடிந்தபின்பு அவவிடத்தைவிட்டுப்போய் பரவுதலான வெவிய காடு
மலைகளும் கடந்து சென்று யமுநா நதிக்கரையை யடைந்தார்கள் எ - று. 109

எடுத்தமன னனைத்துறந் திருடித் தன்னுடன்
அடுத்தகற் பழகிடுதென றவனி மங்கையைக்
கடுத்திடித் திறைவனைக் கடித்து மீள்கெனத்
தடுத்தவா ரெடுத்துள துயமுனை தானுமே.

இ - ள். தன்னை நாளு வரையிலுந் தாங்கிக்கொண்டிருந்த அரிச்சந்
திரனை விட்டுவிட்டு ஒரு முனிவனுடனே நீ கூடுவதான உன் கற்பு நன்றா
யிருந்ததென்று பூமிதேவியைக் கோபித்து இடித்துவிட்டு, அரசனை நோக்கி
நீ சீக்கிரத்திலே திரும்பிப்போவென்று அணைபோட்டுத் தடுத்த தன்மைபோ
லிருந்தது அந்த யமுனையாறு எ - று.

110

கட்டரி னனபொருள கௌசி கனகொளப
பட்டன வதற்கிது பகுதி கொள்கென
இட்டென வமுனையா நியாணாச சந்தகில
மட்டற்க குவித்தது மாரியும் பொன்னுமே.

இ - ள். அடக்கஞ்செய்து வைத்திருந்த உனது நல்ல பொருள்கள்
விசுவாமித்திரனால் கொள்ளலாய், அந்தக்க இது உனக்குக் கொடுக்க
வேண்டிய பகுதிப் பொருள் நீ ஒப்புக்கொள்ளென்று குவித்திட்டாற்போல,
அந்த யமுனா நதி அழகான சந்தன் விருட்சங்களுமும், அகில விருட்சங்களை
யும், அளவிலலாத மணிகளையும், பொன்னையும் குவியல் செய்தது எ - று. 111

கொழித்தசெம் மணிகளும் பொன்னுங் கோசிகற்
கழித்திடற் கெண்மட்டங் கான தாயினும்
எழிறறவ முனிவனாக நீநத வெலலையி
னுழிப்பொருள் கொள்ளுநத காடுதென லுன்னினான்.

இ - ன். அந்த நதி அப்படி அலைகளா லொதிக்கின சிவந்த மணிகளும், பொன்னும் விஸவாமித்திரனுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய கடன தீர்ப்பதற்கு எட்டுப் பங்கு அதிகம் உள்ளதா யிருந்தாலும், அழகான தவத்தையுடைய விசவாமித்திரனுக்குக் கொடுத்த எல்லைக்குள்ளான பூமியிலுள்ள பொருள்களை அவருக்குக் கொடுக்கிறது தகாதென்று நினைத்தான அரசன் எ - று 112

இன்னது நிகழ்வுழி யிறைவன் காளிரதி
நன்னதிக கரையினை நண்ணி வைகினான்
அநரதித் துறைபடிய ந தாடி வைகுமம
மனனெதிர் கொள்கிகன வந்து தோன்றினான்.

இ - ன். இப்படியான அலங்காரங்கள் தோன்றுவது கண்டு அரசனான வன் அந்த யமுனையினது கரையை யடைந்தபின்பு அந்த நதியிலே முழுவி ஸ்நானம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கின்ற அரசனுக்கு முன்னே விஸவாமித்திரர் வந்து காணலானான் எ - று. 113

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசீரிய விந்தம்

அரவுயிர்த தமணிதூற றுதாபந தனமழுத தியதன மீமல
மரவுரித தொகைவிசிப புறநெருங் கியமருங் குறவிடஇக்
கரதலப பிரணவத தொழிலசெவிப புடைகலக கமுடிமேல
சூரவு நொச்சிவெ ளெருக்கலரி கொத்தி தமிழுற றலையவே.

இ - ன். பாம்புகள் பெற்ற இரத்தினங்களைப் பதித்தது உதாபந்தன மாகச் சூழ்ந்து அதனமேலே மரவுரியினது தொகுப்பைக் கட்டின கட்டு மிகவு நெருங்கின இடையிலே தோன்றத் தொகைவிட்டு பிரணவத்தை யுச் சரித தெண்ணுகிற கையானது காதிலே கூடவும் திருமுடிமேலே சூரவம் பூவும் நொச்சிப்பூவும் வெள்ளெருக்கம்பூவும் அலரிப்பூவும் கொத்துகளாகிய கொணரைப்பூவும் அசைவதாகவும் எ - று.

இதமுதல மூன்று பாடல்கள் குளகம்.

114

இடைநு டங்கியு மடங்கியு மெழுந்தூற வலைநிடு செழுஞ்
சடைகு லைதூற வரிநதணி தலநதனில விழுந்து புரள
வடநெ டிங்கன லுமவிண்டலமு மண்டலமும லெவந்து கருக்க
கடைநெ டிங்கொடு விழித்தொறு கடுங்கனல கன்னறெரியவே.

இ - ன். இடையானது துவண்டும் சுருண்டும் நீண்டும் மிகவும் அலைதலை யுடைய செழுமையான சடைகள் சூலைநதுபோகவும், மறுபடியும் அச்சடை களை வரிந்து கட்டுகிற போதில அழகிய பூமியிலே விழுந்து புரளவும், நெடி தான வடவாக்கினியும் விண்ணுலகமும் மண்ணுலகமும் வெந்து தீயவும், கடைக்கண்களிலே நீண்ட கொடுமைகொண்ட கண்களைத் திறந்து பார்க்கும் தோறும் கொலலுவதான நெருப்பு கொதிப்பு கொண்டெரியவும் எ - று. 115

படைபி டித்தணி செறித்தகை பவித்திர தருப்பை நிறுவிக்
குடைபி டித்துவர மறறொரு கைகுண்டி கைபிடித் துவரவே
மடைபி டித்தவயன் மண்டல முமாநகரும் வண்பொரு ஞமுன்
கொடைகொ டுத்தகரு ணைத்திரு முகக்குரி சிலைக்குறு கினுன்.

இ - ன். கௌசிகராஜனு யிருந்தபோது, ஆயுதங்களைக் கொண்டு மோதி
ரக்களான ஆபரணங்க ளணிந்திருந்த கையிலே, பவுத்திரமும் தருப்பையும்
கொண்டு, குடையும் பிடித்துக்கொண்டுவர, மறறொரு கையிலே கமண்டலங்
கொண்டு வருகிறவராய நீர் பாயும் வழிகளைக்கொண்ட வயல்குழந்த மண்ணுல
கத்தையும் பெரிய பட்டணத்தையும் அழகிய திரவியத்தையும், முன்னே
தியாகமாகக் கொடுத்த கிருபைப்பொருந்தின திருமுகத்தையுடைய அரசனைக்
கிட்டினான் எ - று.

116

கண்ட னனகரு ணையங்கடல கடுங்குகள சிகன்வர வினை
மண்ட லத்தலை வாமரத்திரி கடனபணி மறுத்தனா கொலோ
தண்டமென றனமிசை யுண்டென மெலிந்திரு சரண்ட முவியே
கொண்டனன் புனலிரண் கெணுநின் றுகுதி கொண்டொ முகவே.

இ - ன். கிருபைக்கடலான அரசன், கடுமையான வேகத்துடனே விஸ்வா
மித்திரர் வருகிறதைக்கண்டான்; கண்டவுடனே மண்டலீகரான அரசர்களும்
மந்திரிகளும் தமது உத்தரவைத் தடுத்துப்பேசினார்களோ; அவர்களப்படிப்
பேசினதுண்டானால் எனமேலே தண்டனையுண்டாகுமே யென்று மெலிவு
கொண்டு இரண்டு கணங்களிலும் நீர் குதிகொண்டொழுக அவருடைய இரண்டு
பாதங்களையும் போயப் பிடித்துக்கொண்டான் எ - று..

117

எந்த நாயக வுனக்கெமா நெடுமபிழை யிழைத்தனா கொலோ
தந்தமா மிதியினிற் சிலகரந துசிலநத தவுளவோ
உந்தமே வறவறிச சிலாபிழைத் தெதிருரைத் தனர்கொலோ
வந்தகா ரணமெடுத் தினிதுரைத் தருளவருத் தமறவே.

இ - ன். எங்கள் தெய்வமே! உமக்கு என்னைச் சோந்த மந்திரி முதலாய்
னோர் நெடிதான குற்றங்கள் செய்தார்களோ? நான் கொடுத்த பெரிய திரவியங்
களிலே சிலவற்றை மறைத்துக்கொண்டு கொடுத்தவையுண்டோ? உமமுடைய
எவலுக்குத் தவறுதலாகச் சிலர் அபராதிகளாய் எதிர்த்துப் பேசினவர்க
ளுண்டோ? தேவரீர் இங்கே எழுந்தருளிய காரணத்தை இன்னதென்று
தெரிய உமமுடைய வருத்தத்தீர்வதாய் நன்றாகச்சொல்லி யருளவேண்டும்
என்று கேட்டான் எ - று.

118

இந்தவெங் கடமணைந துடறளாநது யிரிடைநதனை யென
நொந்தனன் மனது நொநதுபடர் சிந்தனை தணிந்திடமுன்
தந்த நாடுநகா தந்த திலைநதத் திலையென் றுமொழிதந்
தந்த நாடுதனில் வந்தரசு கொண்டுகை வென்றருள செய்தான்.

இ - ன். (என்று சொன்ன அதற்கு) விசுவாமிததிரர் இவ்வெவவிதான காட்டிலேவந்து உன்னுடைய உடம்புதளர்ந்து மனமும் வருங்கினையென்று நான் மனம் வருந்தினேன்; இப்படி வருந்தின துன்பம் என மனத்தை விட்டுப்போகாமுன்னே நீ கொடுத்த நாடும் நான் கொடுத்ததிலை; நகரும் கொடுத்த திலையென்று ஒரு வாதத்தையிற் சொல்லிவிட்டு அந்த நாட்டுக்கு வந்து உன பட்டணத்திலிருந்து அரசாட்சி கைக்கொண்டு வாழக்கடவையென்று அருளிச் செய்தார் எ - று.

119

எந்த நல்லுயிருமென் கிளைஞரின் னுயிரு மன்னுயிராகளும்
நந்தி னும்முடல் பதைக்க நாகத்தினி லிருத்தி விடினும்
முந்த வந்தண ரறிந்திட மொழிப்படி யளித்த பொருளைத்
தந்த தில்லையென வுன்றனெ திர் நின்றனரை செய்த தருவதோ.

இ - ன். (அதற்கு அரசன்) எங்களுடைய நல்ல உயிரும் என் உறவின ருடைய இனியவுயிரும் (ஏனைய) கிலபெற்ற வுயிர்களும் கெட்டாலும், எங்க ளுடம்பு பதைக்க எங்களை நாகத்திலே கொண்டுபோ யமிழ்த்தினாலும் முன்னே பிராமணர்களெல்லாரு மறிய உமமுடைய சொற்படி கொடுத்த பொருள்களை உமக்கு முன்னே கொடுத்ததிலையென்று நான் சொல்லத்தக்கதோ? எ - று.

கடிஞை யிட்டபலி யைக்கையி லெடுத்தடு பசிக்கு நுகரும்
மிடியரிப் புவியிடத் திலையெனக் கிதுவிதித் தகலவென
றடிகளிற் கரமிறுக கினனிறுக கிடமறுத் தாசன்முன்
கடியசொற் கொடுவினைக் கௌசிகப பெயரினன கழறுவான்.

இ - ன். பாத்திரத்திலே யிட்ட பிச்சையை (பிச்சையிட்ட) தங்கள் கையாலெடுத்து, வருததுகின்ற பசிக்குச் சாப்பிடுகின்ற தரிதகாரை இந்த வலகத்திலே நான் கண்டதிலை, அப்படி நான் கொடுத்ததைத் திருமபலி நானே அனுபவிக்கும்படி எனக்கு இப்படி உததரவு செய்கிறது தகாத காரிய மென்று அவர் பாதங்களிலே தன் கைக ளிற்றுகும்படிப் பிடித்துக் கொண்டான். அப்படிப் பிடித்துக்கொள்ளவே அவனை விலக்கி அந்த அரசனுக்கு முன்னே கடுமையான சொல்லைக்கொண்டு கொடுமைபுள்ள விசுவாமிததிரர் சொல்லுக ளார் எ - று.

121

தொக்க பற்பல விலங்குக டொடாநதுடல் பிளநது நலியும்
புக்க விக்குடி னைபிறகுடினை பற்பல பொருப்பு மல்தால்
இக்க டத்தினி லவததிலெளி திற்புகுத் தகத் தலதென்
மக்க னைத்திரு மணஞ்செய்து புணாநது நின்வளம் பெறுதியால்.

இ - ன். ஒரு சோக்கையாகப் பலபல வகைகளான மிருகங்களை வந்து தொடர்ந்து உங்களுடம்பைக் கிழித்து வருத்தஞ் செய்யும்; நீங்கள் வந்திங் கின இந்த ஆற்றிலே பல பட்சிசாதிகளைக் கொண்டதா யிங்குள்ள மலைகளும், அவ்வகை மிருகங்களுடையனவே யாகையால், இப்படிப்பட்ட காட்டிலே வீணாகவந்து அலட்சியமாக எண்ணிச் செல்லுதல் தகுந்த காரியமன்று இனி

என் பெண்மக்களைத் திருக்கலியாணம் பண்ணிக்கொண்டு கூடி உன்னுடைய அரசாட்சியை நீயே பெற்றுக்கொள் எ - று. 122

கண்ணி லாதமத நபபிணி கருத்திடை பெருத்தி டின்மனத தெண்ணி லாதுயி ரிறுத்திடு மிடத்தினு மிடுக்க னுறுவா மண்ணி லாசையும் நிதிபபெரு வளத்தினிடை வைத்த மனமும் பெண்ணி லாசையு மொருத்தாகை பிடித்து விடுதற குரியவோ.

இ - ள். கண் தெரியாமையைச் செய்கிற காமநோயானது மனத்திலே அதிகமானால் மனத்திலே ஒன்றையும் எண்ணவொட்டாமல் உயிரை யழிக்கும். அல்லது அந்தக் காமத்தை மறைத்துக்கொண்டிருந்தால் துன்பப்படுவார்கள். ஆகையால், மண்ணிலுள்ள ஆசையும், திரவியமாகிய பெரிய நன்மையிலே கொண்ட மனத்தாசையும், பெண்ணினிடத்திலே கொண்ட ஆசையும் ஒருவா கைக்கொண்டு திரும்பிவிடக் கூடுமானவோ? எ - று. 123

குக்கி புககது செருக்கொடு குடறகரு வருபு வரவே கக்கி விட்டது புசிப்பவர் கடற்புவி யிடத்தி லுளரோ தக்க சொற்றிற முரைத்திலை சழக்கின னெனப்பெய ரிடும இக்க ருத்தையினி விட்டுவிடு விட்டுவி டெனக்க முறினன்.

இ - ள். வயிறற்களுளே போனது மத்ததுடனே குடலுக்கு அருவருப் புத் தோன்ற வாந்திசெய்த அதை மறுபடியும் உண்கிறவாகன இக்கடல் சூழ்ந்த வலகத்தி லுளராவரோ? இல்லையாகையால், நீ தகுதியான சொற்றிறங்களைச் சொல்லவில்லை. என்னைக் காவமுடையவனென்று பெயரிடுகிற இந் கிளைவை விட்டுவிடும். இன்னமும் விட்டுவிடுமென்ற அரசன சொன்னான் எ - று. 124

இடுத லுநதவிர்த லுமமிட மறிநதியல் பறிநதொ ருதரம விடுத லுநதொடுத லுமவினை யறிநது விளையும் விளாவநி ரதடுத லுமபடுத லும்மள வறிநதடை வறிநது செயலால் கெடுத லுண்டிதுத லுண்டவை யறிநதுணர் தறிநகெ டுவரோ.

இ - ள். ஒருதரம் பிச்சையிடுகிறதும், பிச்சை யிடாதிருக்கிறதும் கொடுக்கு மிடமும் தெரிந்து தன் சுபாவமும் தெரிந்து செய்யவேண்டும். இனி செய்யுங் காரியமும் தெரிந்து, அது செய்தா லுண்டாகுகின்ற முடிவுத் தெரிந்து அந் தக் காரியத்தை விடவேண்டும். அல்லது பற்றவேண்டும், தன்னளவுத் தெரிந்து இனி வருமளவுத் தெரிந்து பகைவரைக் கொல்ல வேண்டும், அல்லது தான் சாவவேண்டும். இவ்வளவு ஆலோசித்துச் செய்தலிலும் கெடுதல் வருகிறது முண்டு; அந்தக் கெடுதி நீருகிறதுமுண்டு. ஆகையா லக்காரியங்களைல்லாந் தெரிந் துணாவார்களேயானால் அவர்கள் கெடுதலடைவார்களோ? அடையாந் னென்றார் விசுவாமித்திரா எ - று. 125

இந்த வுத்தரமு னக்கினி யெனக்குரை செயதத குவதோ வெநத முற்குளேனை விட்டிடினும் வெட்டிவகி ரிட்டு விடினும்

முந்து வன்பினுட நென்வயின் முனிநதமுனி விற்க டியனேன்
தந்து விட்டபொருள் கொள்வதில் விருப்ப மொருசுற்று மில்லையே.

இ - ன். இந்த மறுமொழி இனி எனக்குச் சொல்ல உமக்குத்தகுமோ!
எனனை வெப்பமான நெருப்பிலே போட்டாலும், என்னை வெட்டி யிருப்பினவு
செய்தாலும், முன்னேயிரியத்துடனே நீர் என்னிடத்திலே கோபித்த கோபத்
துக்கஞ்சி அடியேன் கொடுத்தவிட்ட பொருள்களை மறுபடியும் வாங்கிக்கொள்ளு
கிறதில் கொஞ்சமேனும் எனக்கு விருப்பமில்லை யென்ற னரசன் எ - று. 126

புனித நின்சொலை மறுத்தலில் வெறுத்திடல பொறுத்த நுளெனப்
பனித வழந்தபொழி வீற்படி விழுந்தடி பணிநது தொழலும்
முனிவெ குண்டிருவி முிக்கடை சிவப்புறு நெருப்பெ முமுனிந
தினில ருமபரிசு கண்டுக வென்றவ ணகன்ற னனரோ.

இ - ன். (பின்னும்) பரிசுத்தமான முனிந்திரோ! உமமுடைய சொல்ல
கான் தடுத்தப் பேசுகிறதிலுலே என்னை வெறுத்துவிடாமல் பொறுத்தருள
வேனுமென்று அந்தப் பனிமொய்த்திருக்கிற சோலையில் பூமியிலே விழுந்து
அவாடியை வணங்கிக் குழிபடுமபோது, விசுவாமித்திர கோபித்து இரண்டு
கடைக்கண்களிலுள் சிவப்புண்டாகி மிகவு நெருப்புத் தோன்ற பின்னுங்
கோபங்கொண்டு இனி நடக்கிற காரியங்களைத் தெரிந்துகொள்ளென்று கூறி
அவலிடம் விட்டுப் போனார் எ - று. 127

மாத வன்கடித கன்றிட வருங்கொடு மையைக கருதியே
சீத பங்கயமு கங்கருகி யெண்மடி தெளிந்த துடனே
பூத லமபெறுவ துமபுலம டநதையா புணாசசி யுமலலால்
ஏது வந்தடினு நனறென விருந்தன விருந்த பொழுதே.

இ - ன். அப்படி அந்த மகா தவத்தைபுடைய விசுவாமித்திரர் விரை
விலே அவலிடமவிட்டுப் போகவே, இனி வருவதான கொடுமைகளை
யெண்ணிக் குளிர்ந்த தாமரைமலரபோலு முகம் கறுத்துக் கருகுதலாய்ப்
பின்னும் எட்டுப்பங்கு தெளிவு தோன்றுதலுடன் உலகத்தைப் பெறுகிறதும்
அல்லது நீசப்பெண்களைக் கூடுகிறதும் ஆகிய இரண்டையும்ல்லாமல் இனி
எதுவந்தாலும் நல்லதேயென்று ஆலோசித்துக்கொண்டிருந்தான அரசன்.
அப்படி இருக்கிறபோது எ - று. 128

கலி விருந்தம்

இறையவ னின்னண மெய்து மெல்லையில்
நிறைமலர்ச சோலையின் மறைநது நின்றழி
அறைகழற் கௌசிக னரசன்பா னின்ற
மறையவன் வரும்படி மனத்தி னெண்ணினான்.

இ - ன். அரசனுடைய இவ்வாறிருக்கையில், விசுவாமித்திரர் நிறைந்த
மலர்கையுடைய அந்தச் சோலையிலே மறைந்த கின்றுகொண்டு சப்தியா

நின்ற வீரகழல்புடைய அரிச்சந்திரனிடத்திலே நிற்கிற பிராமணனான
சுகிரன தன்னிடத்துக்கு வருமபடி மனத்திலே எண்ணினார் எ - று. 129

மாதவ நினைத்திட மறைய வனவிரைந்
தாதரின் மயங்குறு மரசை நீங்கியே
ஏதமும வஞ்சமு மிழைக்க வெண்ணியே
பாதக னினறபூம பழுவத தெய்தினுன.

இ - ள் பெரிய தவதையுடைய விசுவாமிததிரா நினைக்கவே, அறி
வில்லாதவாபோல மயங்குகின்ற அரசனை சுகிரன விரைவிலே விட்டுப்போய
இன்னமும் பல துன்பங்களையும், வஞ்சனையையும் செய்ய வெண்ணிக
கொண்டு பாதகனான விசுவாமிததிரா நிற்கிற பூஞ்சோலைக்குள்ளே போனான்
எ - று. 130

வெஞ்சினக கௌசிகன வேதியன்றனை
வஞ்சினத தழைத்ததல் வல்ல நாவியை
நஞ்சினிற நேயத்ததே போல நன்கலா
நெஞ்சினுக் குறுவிறை நிகழத்தி யேகினுன.

இ - ள் வெவவிதான கோபதையுடைய விசுவாமிததிரா மிகுந்த
கோபத்தோடு சுகிரனைக் கூடப்பிட்டு (தாம பண்ணியிருக்கிற சபத நிமித்த
மாகக்) கொல்லுகிறதிலே வல்லதான பசுரை நாவியை நஞ்சிலே கலந்தாற்
போல அவனுடைய நன்மையில்லாத நெஞ்சுக்கு மிகுந்த செய்விறைகளைச்
செய்யும்படி சொல்லிவிட்டுப் போனான் எ - று. 131

இன்னது கௌசிக னியமபிப போனபின்
மன்னனை மறையவன வந்து நண்ணினான்
நன்னதி பெருக்குநீ ரற்ற நாளிலே
அநநதி தன்னைவிட டகன்று போயினா.

இ - ன். இப்படிப்பட்ட செயலையை விசுவாமித்திரர் சொல்லிவிட்டுப்
போனபின்பு அரசனைச் சுகிரன வந்து கூடினான். பின்பு அந்த நல்ல
நதியிலே பெருகுவதான நீர் வறறியிருக்கிற சமையத்தில் அந்த நதியைக்
கடந்தப்பாற போனார்கள் எ - று. 132

கன்னியு மன்னனுங் காதன் மைநதனும்
நன்னதி யமுனைவிட டேகு நாளிலே
சென்னியைத் துளக்கிக்கண் சிவந்து கௌசிகன
வன்னியை வருகென மனத்தி லுன்னினான்.

இ - ன். சந்திரவதியும் அரசனும் பிரியமுள்ள புத்திரனும் அந்த நல்ல
நதியாகிய ஆற்றைக் கடந்துபோகும்போது, விசுவாமித்திரர் தலையை யசைத்
துக் கண்கள் சிவந்து அக்கினிபுகவானை உரவேனுமென்று மனத்திலே நினைத்
தார் எ - று. 133

வருகென நினைத்தலு மலாததன் குழலிலே
இருபிறப பாளனாய் விரைவி னெய்தியே
அருமறை மாதவ வெனைய ழைத்தவக்
கருமமே துரையெனக் கனலவி ளம்பினான்.

இ - ன். வரவேணுமென்று நினைத்தவுடனே அந்த மலர்களை யுடைய
குளிர்த்தசோலையிலே அக்கினிபகவான பிராமணரூபத்தை யுடையவனாகி
அதிசீக்கிரத்திலே வந்தது, அருமையான வேதங்களெல்லாம் தெரிந்த பெரிய
தவத்ரையுடையவரே! என்ன வரவழைத்த அநதக் காரியம் யாது? சொல்லு
மென்று கேட்டான் எ - று.

134

சுடுநெருப்பு பின்னணம பகரக் கௌசிகன்
நெடுவனம் பொடிபட வெறிதது நீமறித்
தடுதிநன மன்னனை யடாநது கோளொடும
சுடுகென வுரைத்தன நவனுஞ் சொல்லுவான்.

இ - ன். சுடுமையான அக்கினிதேவன இப்படிச் சொல்லவே, விசுவாமித்
திரா இந்த நெருத்தாகிய காடுகளையெல்லாம் எரித்தது நீ தடுத்தது, பகைவரைக்
கொல்ல வல்லவனான அரசனை நெருங்கிக்கொள்ளுதலுடனே கூடச் சுட
வேணுமென்று சொல்ல, அக்கினிதேவன சொல்லுகிறான் எ - று.

135

கறபினின் மிக்கவள கன்னி நன்னெறிப்
பொறபினன மன்னன்யான சுடவும போதிலேன்
வெறபினின தருநதவ வெளிய டக்கிரின
சொறபடி மறுக்கிலேன சுடுவனயா நென்றான்.

இ - ன். சந்திரவதியோ பதிவிரதாதருமத்திற சிறந்தவன்; அரசனே நன்
மார்க்கமான அழகினாலே சிறந்தவன். ஆகையால், நான் அவர்களைச் சுடுகிறதற்
காகப் போகமாட்டேன். மகாமேருவிலே நின்று அரியதவரு செய்கிறவரே!
நான் இந்த வெளிகளெல்லா மடங்கக்கொண்டு உமமுடைய சொல்லின்படியே
சுடுகிறேன் என்று சொன்னான அக்கினிதேவன் எ - று.

136

இவ்வகை கேட்டபின் முனிவ னேகினான்
அவ்வழி நீங்கியே யகல வெய்திட
வெவவழன மறித்தினி திருக்க வேநதனும
நவ்வியன் னாளுட னடநது போயினான்.

இ - ன். இந்தப்படி அக்கினிதேவன் சொல்லக் கேட்டபின்பு விஸ்வாமித்
திரர் போனார். அங்கே அந்த இடத்தைவிட்டுத் தூரப்போய் கொடுமையான
அக்கினிதேவன் வழியை மறித்துக்கொண்டு சந்தோஷத்திருக்க, அரசனும்
மான்போற் கண்டையுடைய சந்திரவதியுடனே நடந்து அவவிடத்திற்குப்
போனான் எ - று.

137

வெறிகமழ் சோலையும் வெறபும வெண்டிசை
எரிபுனற பொய்கையு நீங்கி யேகியே
செறிகழை வனத்திடைச செல்லச சேணிடைப
பொறிகளுங் கருமபெரும புகையுந தோன்றின.

இ - ள். வாசனை பரிமளிகளினற சோலைகளும், மலைகளும், வெண்மை யான அலைகளை வீசுகின்ற நீர்களுளங்களும் கடந்து சென்று, நெருங்கின ஒரு மூங்கில்வனத்திலே செல்லும்போது, தூரத்திலே நெருப்புப்பொறிகளும், கரு மையான பெரிதாகிய புகைபடர்ச்சியும் தோன்றுதலாயின எ - று. 138

கண்டனா புகைவதே தென்னுங் காலையில
மண்டலம் வளரநதுயா வாளைத தாவிடே
அண்டரண் டங்களும் வெடிக்க வராததழன்
மண்டல யெங்கணும் வளைந்து கொண்டதே.

இ - ள். அதைக்கண்டாக்க, அங்கே புகைகிறதா யாதா காரணத்தினாலே யென்று நினைக்கும்மளவிலே அநதப பூமியிலே நின்ற வளர்ந்த உயர்ந்த ஆகா யத்தையளாவி அண்டரண்டங்களெல்லாம் வெடிக்கும்படி முழங்கி அக்கினி கோட்டையாக எவலிடத்தும் சூழ்ந்துகொண்டது எ - று. 139

இடஞ்சிறி திலையென வெண்டி சாமுகம்
படர்ந்தன விலங்கெலா மிரிந்து பாறிடக
கடந்தவத தொருதியைக கடிது நாடியே
தொடர்ந்தன வெனவழற கூடரெ முந்ததே.

இ - ள். கொஞ்சமேனும் இடமில்லை யென்னும்படி எட்டெ திக்கினிடங் களும் பரவதலாயிருந்த மிருகங்களெல்லாம் ஒடி யொளிக்கும்போது, அப்படி ஒடுகிற அநதக கூட்டங்களை விரைந்தோடித் தொடர்ந்து வருகிறதபோல் அக் கினிக்கொழுந்து வீசியது எ - று. 140

அவவழல வளைந்திட வரசா கோமகன
இவவழ லெவ்வழ லென்று கூறுவா
செவ்வழ லயிற்படைச செலவ கேடுவானு
வெவ்வழ லணையநீர் வெள்ளி கூறுவான.

இ - ள். அவைக்கினி அப்படிச சூழ்ந்துக்கொள்ளும்போது ராஜாதிராஜ னான அரிசரந்திரன இந்தநெருப்பு எந்தநெருப்பென்று கேட்கும்மளவில் சிவந்த அக்கினிபோற சொல்கிற வேலாயுததையுடைய அரசனே! கேட்கின்ற வெப்பமாகிய நெருப்புக்கொப்பான குணத்தையுடைய சுககிரை சொல்லுக றான எ - று. 141

சண்டவெம பசியினு லழலுறு தாவிடே
அண்டகோ ளத்தினை யடர்ந்த செந்தழல்

மண்டலத் தரசர்தம் மரபி லோருயிர்
உண்டல தேகில தென்று ணர்த்தினுன்.

இ - ன். வேகமான வெவவிய பசியினாலே கொதித்துததாலி அண்ட
கோளத்தையும் நெருங்கின சிவந்த நெருப்பானது இந்த உலகத்துள்ள அரசர்
குலத்திலே ஒரு உயிரையாவது சுட்டுத்தின்ருல்லது வீணேபோகாதென்று
சொன்னுன எ - று 142

ஒருவரை யாருயி ருண்டு போகிலயான
ஒருவனே யிறப்பனீ ருய்நது போமெனத்
திருவையு மகனையு நோக்கிச் செங்கணீர்
வரவர வனலெதிர் மன்ன னேகினுன.

இ - ன். ஒருவருடைய அருமையான உயிரைப் புசித்தது இந்த நெருப்புத்
தணியுமேயானால் நான் ஒருவனை சாகிறேன்; நீங்கள் தப்பிப் போங்கனென்று
சந்திரவதியையும் மகனையும் பார்த்துச் சிவந்தக்கண்களிலே நீரொழுது வொழுது
அந்த நெருப்புக்கெதிரே அரசன சென்றான எ - று 143

புரவல் னடிகளைப் பூண்ட மைச்சச்சுனா
உரையிது கேட்டியா னொருவ னிறகவே
அரசழி வதுனல் னன்று நிறறிநீ
வினாகொடு கனலிடை வீழ்வல் யானென்றான.

இ - ன். அப்போது மந்திரியானவன் அரசனுடைய பாதங்களைப் பிடித்
துக்கொண்டு அரசனே! இதொரு வாரதையைமாததிரம கேளும்; நானொருவ
னிருக்கும்போது அரசனிறக்கிறது நீதியல்ல, நீர் சிலலும்; நானொருவனே
வினாவுடனேபோய் அந்த நெருப்பிலே விழுக்கிறெனென்றான எ - று. 144

அறுசீர்க்கழ் நெடிலடி யாசீரிய வ்ருந்தம்

அன்னவை யுரைக்க வண்ண லவனைமாா பிறுகப் புலலி
மன்னவர் தமமை யனறி மறறவ ருயிரை யுண்ணு
தென்னவுந கேட்டேன யானீ யிறக்கினு மிறக்க வேண்டும்
உன்னுயிர் விடாம லென்ற னொருயிர் விடுத னன்றே.

இ - ன். அந்த வாரதையை மந்திரி சொல்லவே அரசன் அவனை மார்
புடனே இறுக அணைத்துக்கொண்டு அரசரையல்லது மறறோருயிரைப் புரியாது
இந்த நெருப்பென்று சொல்லக்கேட்டேன ஆகையாலே நீ இறந்தாலும் அரச
னுன நான் உடனே சாகவேண்டியவரும் அதற்காக உன்னுடைய உயிரை விட்டு
விடாமல் எனனுயிரை விடுகிறதே நல்லது எ - று 145

இருவரு மிறந்தோ மாகி விவரையோர பதியிற் சோக்க
ஒருதுணை யுண்டோ சொல்லா யுறுபொறு னுணர்ந்தோ யென்னு
மருமலர் நறுந்தார மனனன் மறுதலைத் துரைக்கு மெல்லை
திருவெழில் வடமீன் சுறபிற நிருந்திழை செப்ப லுறருள.

இ - ன் இனிவருங் சாரியத் தெரிந்த மதிம்திரியே! காமிருவரும் இறந்தோமேயானால் இந்த இரண்டுபேரையும் ஒருரிலே கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கவேண்டுமே? அதற்காக ஏதேனுமொரு துணையுண்டோ சொல்லென்று மணம் பொருந்திய திவ்வியமான மாலையணிந்த அரசன தடுத்தச் சொல்லும் போது லட்சுமிபோலும் அழகும்; அருந்தகிபோலும் கற்பமுள்ள திருத்தமான ஆபரணங்களை யணிந்த சந்திராவதி சொல்லலானாள் எ - று. 146

மாநதரா விறத்தல வாழ்தன மாதராக் கென்று மேனாள் ஆய்ந்தனா லறிந்தோர் கூறக் கேட்டன னாத லாலே வேந்தனை விடாது காததி யண்ணனீ யானிவ் வெநதீப் பாய்ந்துயிர் விடுவே னென்றாப் பைந்தொடி முருகிச் சென்றாள்.

இ - ன். புருஷராலே பெண்களுக்குச் சாவும் வாழ்வுமென்று முன்னாலிலே சாஸ்திரங்களை ஆராய்ந்திருந்தவர்கள் சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன். ஆகையால் பெருமை பொருந்திய சத்தியகீதத்தியே! கமதாசனை விட்டு விடாமற் காதலுக்கொள். நான் இந்த வெப்பமான நெருப்பிலே விழுந்து உயிரை விடுகிறேனென்று கூறிச் சந்திராவதி முருகி நடந்தாள் எ - று. 147

அன்னைதா னேக மைந்த னலறிச்சென நடிவீழ்ந தன்னாய் என்னைநீர் பயந்தி ருங்க ளிடுககணுக குதவ வனரே முன்னையூழ் விதியி னாலே முத்தயான நழுவில விழ்வேன் பின்னைநீர் பிழைபி னென்றான் பெருகுநீ ரருவிந் கண்ணான்.

இ - ன். அப்படித் தாயானவன் போகும்போது புத்திரன் அலறித் கொண்டுபோய்க் காலிலே விழுந்து தாயே! உங்களுக்கு வந்த துன்பத்திற் குதவியாக வேண்டியல்லவோ என்னை நீங்கள் பெற்றீர்கள். பூர்வ காமானு குணமாக முன்னதாக நானே நெருப்பிலே போய் விழுந்தேன். பின்பு நீங்கள் தப்பித்ததுக்கொளளுங்கனென்று பெருகுதின நீரருவிபோன்ற கண்ணீரை யுடையவனான லோகிதாசன எ - று. 148

தையலா ளச்சொற் கேட்டுத் தனையனைத் தழுவி மோந்தா செய்வாய்ப் பலவீழ்ந திலலாய் செழுமுலை மறந்தா யல்லே ஐயவித் துணிவு மிந்த வறிவுமெங் கடுதத தென்னாக் கையினுன முகத்தின மோதிக கண்ணினு லருவி சோரந்தாள்.

இ - ன். சந்திரவதியானவன் அந்த வாத்நைபைக் கேட்டுப் புத்திரனை அணைத்துக்கொண்டு உச்சிமுகந்து ஐயனே! இன்னமும் உன்னுடைய சிவந்த வாயினின்றும் பல் விழுகிறார்களா? செழுமையான முலைப்பால் குடித்து மறக்காதிருக்கிறா? அப்பனே! உனக்கு இவ்வளவு துணிவும் இப்படிப்பட்ட புத்தியும் எப்படி யுண்டாயிற்றென்று தன கைகளாலே முகத்திலே அடித்துக்கொண்டு கண்களிலே நீராணது அருவிபோ லொழுகவிட்டுக்கொண்டு கிணருள் எ - று. 149

செய்தவப் பயத்தி னாலே தோன்றிய செல்வ செய்த
கைதவ முண்டே னம்மைக கடுங்கனல் கொல்லு மல்லால்
உய்தக வுதவு முள்ளம் வருநதலை யொழிநீ யென்னு
மொய்தழ மன்னைச சென்று முடுகிநின் றிணைய சொல்வாள்.

இ - ள். நாங்கள் செய்த தவப்பயனாலே தோன்றின புத்திரானே!
நாமேதேனு மொருவருக்கு வஞ்சனை செய்திருந்தோமானால் இந்த நெருப்பு
நம்மை கொல்லுமேயல்லாமல் வேறொரு வகையாலு நம்மைக் கொல்லாது
உனக்கு மேலான யோக்கியதை புண்டாகத் தப்பிக்கொள்வை. மனம் வருந்
தாதை. நீ தூர்ப்போவென்று நெருங்கி வருகிற அந்த நெருப்பின் முன்னே
போய் விரைவுகொண்டு நின்று இவ்வாறாதை சொல்லுகிறாள் சந்திரவதி எ-று.

மறைவழி கடந்தே மாகில் வருமவிருந திகழ்ந்தே மாகில்
முறைவழி செய்யே மாகின் மூப்பரை யிகழ்ந்தே மாகில்
பிறர்மனை நயந்தே மாகிற் பிறர்மனம வைத்தே மாகில்
குறைசில செய்தே மாகிற் கொல்லெனக் கனலிற் பாய்ந்தாள்.

இ - ள். வேதநெறியைக் கடந்து நாங்கள் நடத்தோமானாலும், வருவதான
வீருத்தினரை இழந்தோமானாலும், நீதிவழியே அரசு நடத்தர் திருந்தோ
மானாலும், பெரியோர்களை இழந்தோமானாலும், பிறா மனையாளை இச்சித்தோ
மானாலும், பிறபுருஷனிடத்திலே மனத்தனபு கொண்டோமானாலும், இன்னம்
வெவ்வேறான சில குறைகள் செய்திருந்தோமானாலும் நீ கொல்லக்கடவை
யென்று அந்த நெருப்பிலே போய் விழுந்தாள் எ - று. 151

மதூரமென் மொழியாள் கற்பு வளர்நெடு வடவைத தீயின்
முதிர்ந்தழ லதுதா நென்னைச சுடுமென முழங்கு செநநீ
அதிர்குர லாபபு மாறி யடங்கிரா வொடுங்குக காலிக்
கதிரவன் வரவு கண்ட விருளைனக கழிந்த தனதே.

இ - ள். மதூரமான மிருதுபாவிபாகிய சந்திரவதியினுடைய கற்பென்று
வளருகிற வடவாக்கினியிலு முதிர்ந்த நெருப்பானது என்னைச் சுடுமென்று
சொன்னவுடனே முழங்கி யெயிரிற் அந்த நெருப்பானது தான அதிரு
கின்ற குரற் சப்தமாறி நாவுமொடுங்கி அலங்குதலாய் உதயகாலத்து சூரியனைக்
கண்ட இருன்போ லாறிப்போயிற்று எ - று. 152

மண்டழ மணிநது மூங்கில் வனமெலாம வாவி யாகி
முண்டகங் குமுத நீல முளரிக ணிறையப் பூப்பக்
கண்டகங் குளிர்ந்தது கற்பிற் காசியைப் புகழ்ந்தது போற்றி
வண்டலின் மணிகொ ழிக்கும் வாரண வாசி சேர்ந்தார்.

இ - ள். அப்படி நெருங்கின நெருப்பாறி, அந்த மூங்கிற் காடெல்லாம்
குளமாகி வெண்டாமரை, குமுதம், நீலம், செந்தாமரையாகிய இவைகள்
கிறைய மலர்ந்து தோன்றக்கண்டு மனங்குளிர்ந்து பதிவிரதா சிரோமணியைத்

தோத்திரஞ் செய்து கொண்டாடி, சேன்று நிலமெல்லா முதலுனை ஒதுக்குவ
தான வாரணவாசியைப் பேரமச் சேந்தாரான் எ று. வாரணவாசி யென்பது-
காசிஷேதிரத்திற் கோர்பெயர். 153

வாரண வாசி நண்ணி வணடுறை யதனின் மேவி
ஆரண நெறிநீ ராடி யந்நதி யகனறு போகி
பூரணக் கொங்கை மாதும புதலவனும பின்னை பீபாகக்
காரணத தமைச்ச னோடுங் காசினன் னுட்டைச் சேந்தான்.

இ - ன். அரசன், அந்த வாரணவாசிக்குப் பேரம் அங்குள்ள அழகி தான
தீர்த்தத் துறையை யடுத்த வேதமார்க்காடி தீர்த்தமாடி அந்த மதியையும்
கடந்து சென்று பூரண குமபம் போன்ற கொங்கையுடைய சந்திரவதியும்
புத்திரனும் பின்னேவா தன்னி நிதகங்கக் துணை வகுநிற மந்திரியுடனே
காசியென்கிற நல்ல நாட்டைச் சேந்தான். 154

நகாந்நிவிய காண்டம் முற்றிற்று.

ஆசு லிருத்தா - 906

ஏழாவது

காசி காண்டம்

மாடுவலா மரிகள பாட மகிழ்ந்துகல வாச மனனும்
பூடுவலாளு ரெழுந்தே னலகப பூனையுங் கூரியு மோதும
பாடுவலா முருகக் கோட்டுப் பலகனி பரிசி னல்க்க
காடுவலாந தலைய சைக்குங் காசிராட டியலபு ரொலவாம.

இ - ன். வயல்களெல்லாம் வணடுகா சந்தேவித்தும் பாடிக்கொண்
டிருக்கவும், நல்ல மணம் போருந்தின மலக்கொல்லாம் செழுமையான தேள்
பெருகவும், நாணவாயப்புவனும் ஒளிநுழை பரவினா பாடல்களை யெல்லாம்
மனமுருவதாக கேட்டு அனைவர்களுக்கும் பலவித பழங்களையும் வெகுமான
மாக கொடுத்துச் சோலை முழுதும் தீலதீர் ழுனச்சுத்தக்க காசிராட்டினது
வளமையைச் சொல்லுவோம். 1

தேவியுங் கோவு நெய்தந் திகழ்செழுந கமலப் போதும்
காவியுங் குமுதப் போதும் காமாசெவ கிடைபுந் தண்ணீர்
வாவியுங் காட்ட மரநர் வதன்மும் காட்ட வண்டாம்
பாவியு மீதே தென்று பாதவித துமுது மனனோ.

இ - ன். சந்திரவதியும் அரசரும் போகும்வில குளிர்ந்த நீர்க்குளங்க
ளும், (தமக்குள்ளனவாக) விவருகின்ற செவகாமரை மலரும், நீல மலரும்

செவ்வல்லிமலரும், அழகிய சிவந்த, "நெட்டியும்" தோன்றச்செய்ய அப்படியே சந்திரவதியினுடைய முகமும் அமைக்களைத் தோன்றச்செய்ய வண்டு என்கிற பாவியும் இது ஏது புதுமையாயிருக்கிறதென்று பரிதாபத்தலா யிலைதலாயிற்று எ - று.

பாவி - ஓக்க கினைப்பது.

2

வயலெலாஞ் செந்நெல் செநநென் மருங்கெலாங் கயல்கள் வாவுங்
கயலெலாங் கலவை வாசங் காவெலாம புயல்கள் காவிற்
புயலெலாம் புகையே யந்தப் புகையெலாம், பூழில், பூழில்
அயலெலா மாரமாரத் தருகெலாந் தேவதாரம்.

இ - ன். வயல்களெல்லாஞ் சிவந்த நெற்களும், அந்தச் சிவந்த நெற்களி
னிடைமெல்லாம் கயற்கெண்டைகளும், அப்படித் துள்ளுகிற கயற்கெண்டைகள்
மேலெல்லாம் பலவாகக் கூட்டுமணமும், சோலைகளெல்லாம் மேகங்களும் அந்
தச் சோலையிற் புகுகிற மேகங்களெல்லாம் ஓம்ப புகைகளே! அந்த ஓம்ப புகை
களெல்லாம் அகில் விருட்சங்களினருகே, அந்த அகில் விருட்சங்களி னருகெல்
லாம் சந்தன விருட்சங்கள்; அந்தச் சந்தன விருட்சங்களி னருகெல்லாம்
தேவதார விருட்சங்கள் எ - று.

3

நுரைமண நாறுஞ் சீத நுண்ணித திரள்கள் சிந்தும்
திரைமண நாறு மீனத திரண்மண நாறுஞ் செந்தா
மரைமண நாறும வெள்ளை வரைமண நாறும வாவிச
கரைமண நாறு மாதர் கனதனக் கலவை யமமா.

இ - ன். நீராடுகிற பெண்களுடைய கனமான கொங்கைகளிலே பூசின
கலவைச்சந்தன வாசனையாகவே குளத்துநீர் நுரைக்கும் வாசம் வீசும்,
குளரிந்த சிறிய துளிக் கூட்டங்களைச் சிதறுகின்ற அலைகளும் வாசம் வீசும்,
மீனினங்களும் வாசம் வீசும், செந்தாமரை மலர்களும் வாசம் வீசும், வெள்ளைச்
சங்குகளும் வாசம் வீசும், அந்தக் குளக்கரையும் வாசம் வீசும் எ - று.

4

கரும்பினை யொடித்து மள்ளர் கடாவினை யடிக்கச் சிந்தி
திரம்பின முதத மெங்கு நீணிலாக் ககூப, ரப்பித
திரும்பின திசைக் கோறுந் திகழ்தலாற் செறிநது பன்மீன்
அரும்பிய வானு மநநாட் டசனியு மொத்த வனதே.

இ - ன். உழவர்கள் கரும்பை ஒடித்து எருமைக்கடாகளை அடிக்க அக்
கரும்பினின்றஞ் சிதறி நிரம்புதலான முத்துகள் எவவிடததும் நெடிதான
சந்திரப்பிரபையை விரித்து திரும்பிப்பாக்கிற திசைகளெல்லாம் விளங்குகிற
தினிலை நெருங்கிப் பல நட்சத்திரங்கள், பூத்த ஆயமும் அவவாகிய நாட்டி
லுள்ள இடியையு மொப்பாயிருந்தன. ஏ - று.

5

காய்ந்தவெஞ் சினக்க டாக்கள் கமலங்கள் சிதைத்த முந்திச்
சாய்ந்தவக் குழிகளெல்லாஞ் சங்கினஞ் சரிவமேதி

தோய்ந்த பூந்தடங்க ளெல்லாந் துள்ளுவாளைகாளை
பாய்ந்தவக குழிகளெல்லாம பறிவன பல்வினாறல.

இ - ன். அப்படி உழவாரலே அடிக்கப்பட்ட வெவவிய கோபத்தை
புடைய ஈருமைக்கடாகள் தாமரை மலகளைக் கெடுத்து அழுத்துதலாகி
சாய்ந்த கிடக்கிற கழிகளிலேயெல்லாம் சங்குக்கட்டங்கள் சரிந்து கிடக்கின
றன ஈருமைகள் படிந்த பூங்குளங்களுெல்லாம இளவாளைமீன்கள் துள்ளுவன
வாகிப் பாய்ந்த அந்தக் குழிகளெல்லாம பலாப்பழத் தேன வந்து நிறைவன
வாகும் எ - று.

6

கடைசியா குரவை கேட்டுக் கலங்கிழிய மயங்குககாவி
னிடையிடை மறைவதே போலிறி வன்கிளிகளெல்லாம்
மடையிடை சரியுமுததம வளரின நகைகண் டஞ்சி
உடைபெரும புனவிலோடி யொளிப் பனபோனற வன்றே.

இ - ன். அந்த நாட்டிலுள்ள உழத்திகளுடைய குரவைப் பாட்டைக்
கேட்டுக் கலங்கி மயங்கிச் சோலையிலுள்ள மரத்தினி லிடங்களிலே மறைந்து
கொள்ளுகிறதைப்போற கிளிகளெல்லாம் ஒடலாயின நீர்மடைகளிலே ஒதுங்கு
கின்ற முததுக்கள் அந்த உழத்திகளுடைய ஒளிவளருகின்ற இளமையான
தந்தவரிசைகளைக்கண்டு பயந்து கரையை உடைக்கிற பிரவாக ஜலத்துக்
குள்ளே ஓடியொளித்துக்கொள்ளுகின்றன போன்றன எ - று.

7

இன்னினை மதுவுண்மாளா ரிருநதுநாள் கொண்டு வித்தி
முன்னினை செநநெல்கொய்து வருமுதன முதிர்ந்து காய்ந்த
பின்னினை கதிகாளாலைப் பெருக்கினினை முளைப்பவெல்லாம
பொன்னினை குரலிறநேனறுடி வெள்ளிவால் போன்ற வன்றே.

இ - ள். தித்திப்புண்டாகும் களளைக் குடித்துக்கொண்டிருக்கிற உழவர்
கள் ஆலோசித்திருந்து நல்லநாள் கேட்டு விதைத்து முன்னே விளைந்த சிவந்த
நெற்களை அறுத்துக்கொண்டு போனபின்பு தோன்றுகிற அந்த நெல்லின் அடி
முற்றி உலாந்தபின்பு விளைகிற கதிர்கள் ஆலைக்கரும் பின் சாற்றுப்பெருக
கிஞலே விளை உன. அவையெல்லாம் பொன்னிறமாக விளைகின்ற கதிகளுக்கு
வெள்ளிவால் முளைத்தார்போலிருந்தன எ - று.

8

இயலறி புலவோராதம மாட்டுள் ளளவில் தோர்க்கீந்த
செயலறிந் துளநாள கைமமா றளித்திடச்செல வோரபோல
வயலவளஞ் சுரக்கமெனாண் மழைவளஞ் சுரந்த சோசால்
புயல்வளா விசும்பிற செநநெல போயப்பூர வளநதவன்றே.

இ - ள். ஈகைய னிலக்கணம் தெரிந்த தாதாக்கள் தங்களிடத்திலுள்ள
பொருள்களையெல்லாம இரப்போதகுக் கொடுத்த செய்கை தெரிந்து தமக்
குண்டான போதில் அப்படி முன்கொடுத்தவர்களுக்குப் பிரதியுபகாரஞ் செய்
யப்போகிற நல்லோரைப்போல, வயலிலே விளைவுண்டாக முன்னாளில் மழை

260 அரிச்சந்திரபுராண் மூலமும்-உரையும்

பெய்கிறதா லதிகமான சிறப்புமிகு அந்த மேகங்க ளாலாவகின்ற ஆகாயத்திலே
சிறந்த நெறகன்பேய் முட்டுவதாக வளங்கதிருக்கின்றன எ - று. 9

இத்தகை யாயநன்னாட டெல்லைகளை டோகல்லை யேகி
மைத்தழை கபாட வாயின மணிநீழல் வந்து நண்ணிக
கொத்தலர் குழலியோடுங் கோளோடுங் குமரனோடும
மெய்ததிற லமைச்ச னோடும வித்தகன காசி புககான்.

இ - ன். இடம்பட்ட பெருமையை யுடையதான அந்த நல்ல நாட
டின் வளமுழுதுங் கண்டுக்கொண்டு விரைவிலேசென்று மேகந்தவழுவதான
கதவுழுண்ட கோட்டை உரையிலினை அழகுதான நிழலிலே வந்துகூடி கொத்துகள்
விரிந்த கூகதலையுடைய சந்திரவாய்புடனே சுக்கிராசாரியும் புத்திரனும் மெய்க
கோத்தியென்கிற மக்யவாயுடைய மந்திரியுமாக அரிச்சந்திரன காசிப்பட்ட
ணத்துக்குள்ளே போனான் எ - று. 10

ஆரண சரலை கோடி யாவண் வீதிக்காடி
தோரண வாயில கோடி சுடாமணி, மாடங் கோடி
பூரணகுமப மின்னிப் பொலியுமண டபங்குள கோடி
வாரண பந்திகோடி வயப்பரிப பந்தி கோடி.

இ - ன். வேதாத்தியமன சரலைகள் கோடி, கடைவீதிகள் கோடி, தோர
ணங்கட்டின் வாயில்கள் கோடி, ஒளிபொருத்தினை சூரியகாந்தககலலாறசெய்
திருக்கிற வீடுகள்கோடி நிறைகுடங்கள் விளங்கிப் பொலிவு கொண்ட மண்ட
பங்கள் கோடி, யானைச்சரலைகள் கோடி குதிரைலாயங்களுக்கோடி எ - று. 11

ஆடுமங் கைய ரனந்த ராடுவா ராடல காண்
ஒடுமங் கைய ரனந்த ருலாயுமங் கைய ரனந்தா
பாடுமங் கைய ரனந்தா பயிறரு வீதி யெலலாம
வாடுமங் கையும் யோத்தி மன்னனாங் கண்டுபோனா.

இ - ன். ஆடுகின்ற பெண்கள் அநேகர் ஆடுகொருக்கள், அவர்களாடலைக்
காண் ஒடுகிற பெண்கள் அநேகர்கள் அங்கே போகுதவரவா யிருக்கிற பெண
கள் அநேகர்கள், பாடுகிற பெண்கள் அநேகர்கள் இப்படியாக பழகுதலை
யுடைய தெருக்கள் முழுதும் செலவாயுள்ள சந்திரவதியும் அரிச்சந்திரனுக்கண்டு
கொண்டே போனார்கள் எ - று. 12

தொலைவிலா முதல் அனாசுகுந் தக்கிரன மனக்கு மாய
அலைவினமா நகரம் புனகா ரீதியாய் மனக்கு காடும
கலைவழிக் கடலுந் தின்பெ கட்டிட வரவா மார
முலையெனு மலையும் வந்து முடிபின் உடைய தோலும்

இ - ன். மனச்சேராவிலலாக தலைவனான அரிச்சந்திரனுக்கும் கூட வரு
கிற சுக்கிரனுக்கும் அந்த அனாசுகுந் தக்கிரன மனக்கு காடும
புகுந்து செலவுவாரானபோது, அங்குள்ள பெண்களினுடைய கூகதற்காடும

மான்போவ்வனவாகிய கண்களென்திறகடலு ம, சுத்ததைத் தருவதான நிதம்ப
மாகிய பாம்பும், தனதைக் கொடுக்கென்கிற மலைகளும் தோன்றுதலாய்
முன்னே கண்டுகொண்டுவந் தப்படியே விரைவு கொள்ளலாயின வீதிகளெல
லாம் எ - று. 13

உத்திர பததி மீதிலுயராதமா ளிகையி தனற்றிச
சித்திரச சாள ரங்க டிறநது செந்நிறவை யனனா
வத்திரச சிலைகள் கோட்டி மன்னனை யிலக்கா வெய்த
அத்திர மனந்த கோடி யணை தில் வறியு கருதி.

இ - ள். உத்தரவரிசைகளின் மீதில் உயர்ந்துள்ள வீடுகளின் முகத்திலே
அழகான சன்னல்களைத் திறந்துவிட்டு லட்சியமையாய்ப்பான பெண்கள்
முகத்திலுள்ள புருவமாகிய விடிகள் களைவாக அரிசசந்திரமாராஜனை லட்சிய
மாக வைத்துச் செலுத்தின கண்களான அனந்தங்கோடி அம்புகளும் இவ்வரச
னுடைய ஞானத்துக்குப் பயந்து அருகில் 'மருங்கவிலை' எ - று. 14

அன்னவை பலகண்டேகி யணிமணிக் கோயி னண்ணி
நன்னதி புனைநத ரெனனி நாயகன் விசுவ நாதன்
சன்னிதி தன்னிற் சென்று தலைபுற வணங்கப் போநது
மன்னவா பெருமா னங்கோ மணிமுடிப் பொதியில் சோந்தான்.

இ - ள். அப்படிப்பட்ட அதிசயங்கள் பலவும் கண்டு சென்று பதித்துள்ள
இரத்தினமயமான கோயில்களுள்ளே போய் நல்ல கங்காநதியைத் தரித்த
தலையையுடைய சுவாமியான விஸ்வநாதா சந்திதிமுன்னே சென்று தலைபடிய
வணங்கிக்கொண்ட பின்பு வெளியே வந்து அரசாக்காசனுவன அங்கே ஒரு
அழகிய சிகரத்தைக்கொண்டிருக்கிற அம்பலச் சாவடியைப் போய்ச் சோந்
தான் எ - று. 15

அப்பெரும பொதியில் புககா மமைச்சனங் காடி நணனி
எப்பெரும பண்டமுங் கொண்டெய்தின னிமைப்பி னாடுசு
செப்பருந் திருவினல்லா டிருக்கையாட, படைத்த வனநம
துயப்பன செய்திருந்தா டிருந்தபி லாகழந்தா சொல்லாம.

இ - ள். அந்தப் பெரிதான 'பெ', 'ஞ்ச'சாவடிகளுள்ளே போனவர்களில் மக
திரியானவன் கடைவீதிக்குப் போய் அவவிதமான பெரிதான சமையலுக்கு
வேண்டியவைகளெல்லாம் வாங்கிக்கொண்டு வந்தான் வந்தபின்பு ஒரு கண்ணப்
பொழுதுகளுள்ளே சமைப்பதென்று உடனடி அறகரிதான சூலட்சுமிபோற்
சிவந்த சந்திராவதியானவன் தனது பருக்கைகளால் படைத்த சோற்றைப்
புசித்துக்கொண்டிருந்தாக்கள். அப்படிப் பருக்கப் பின்பு நடந்தவைகளைச் சொல்லு
கின்றோம் எ - று. 16

சந்தக்கலி விருத்தம்

ஒருநாளசெல மறுநாளையி லுறுநினை நினையா
பொருமால் களிமுடையானொடு புகரோனபிக் வெகுளா

முருகார்தொடை முடியாய்மறை முனிகூறிய பொருண்
தருமாறுள தெனிலின்ற தருகென்று தடுத்தான்.

இ - ன். ஒருநாளபோக மறுதினத்திலே மிக்க கொடுமைசெய்ய கீனைத்துப்
பொருதுவதான உயர்ந்த பட்டத்தது யானையையுடைய அரசனுடனே சுககிரன்
மிகவுக் கோபங்கொண்டு வாசனைதங்கிய மாலமூடியையுடைய அரசனே!
வைதிகரான விசுவாமித்திரருக்குச் சொன்ன பொருள்களை நீ கொடுப்பதுண்
டானால் இப்போதே அதைக் கொடுத்துவிடுவென்று தடுத்தது கின்றன எ - று. 17

அதிரப்பெரு காவத்தொடு மழலகடபுகா பலகால்
முதிராசசில சுடுகட்டுரை மொழியப்பொரு டருமர
சதுரொப்படி யெனவெய்ததுட றாரததுணை விழிமுத
துதிராசசிறி தெதிருத்தர முரையாம விருந்தான்.

இ - ன். அதிர்ச்சியாக மிகுகின்ற முழக்கத்துடனே கொதிகுகின்ற கண்
களையுடைய சுககிரன் பலதாரமும் முதிர்ச்சியாகச் சிறிது கடுகு சொற்களைச்
சொல்லும்போது இனிப் பொருள தருவதான புத்தி எப்படியென்று இளைத்து
உடம்பு சோவாக இரண்டு கண்களிலும் முததுப்போல் நீரொழுகக் கொஞ்ச
மேனும் மறுமொழி சொல்லாம விருந்தா னரசன் எ - று. 18

மொழியும்பழி யுணராமுகிழ் முலையாண்முதிர கடனீர்
பொழியுகயல் விழியாணமுனி பொருணலகுத றுணியா
எழுகின்றதொர் பசியானலி வெருகஞ்சிய வெலிபோல்
அழுகின்றதெ னரசேயென வவனுஞ்சில மொழிவான்.

இ - ன். அப்படிச் சுககிரன் சொல்லுகிற பழிப்பு வார்த்தைகளைக் கேட்டு
அருமபுபோலாக தனங்களை யுடையவளாய் முதிர்ந்த கடலகீரைப்போற் சிந்து
கின்ற கெண்டைமீன்போலாக கண்களையுடைய சுகதிரவதியானவன் அரசே!
விசுவாமித்திரருக்குக் கொடுக்கவேண்டிய பொருள் கொடுக்கிறதற்குத் துணிவு
கொள்ளாமல், மூளுகின்றதான பசியினால் வருந்துகின்ற ஒரு பூனைக்குப் பயப்
படுகின்ற எலியைப்போல் கண்ணீர்விடக் காரியமென்னவென்று சொல்ல,
அரசனும் மனைவியை நோக்கிச் சில வார்த்தை சொல்லுகிறான் எ - று. 19

மின்னஞ்சிய விடையாய்க்திர வேலஞ்சிய விழியாய்
வன்னெஞ்சுடை முனிநமமுடை வளமுள்ள து கொண்டான்
என்னெஞ்சமு முன்னெஞ்சமு மொன்றன்றியி ரண்டோ
உன்னெஞ்சறி யாதெனவயி னுளதோபொரு ளென்றான்.

இ - ன். மின்னலஞ்சுவதான இடையுடைய, ஒளிபொருந்தின வேலாயுதமும்
அஞ்சுவதான கண்களையுடைய பெண்ணே! கடினநெஞ்சையுடைய விசுவாமித்
திரர் நம்முடைய செல்வமாகவுள்ள செல்லாம் கவாந்துகொண்டார். ஆகை
யால், என மனமும் உன் மனமும் ஒன்றேயல்ல திரண்டாகுவதுண்டோ?

(இல்லையே இனி) உன் மனதிற்குக் தெரியாத பொருள்கள் என்னிடத்தி
லுண்டோவென்று சொன்னான் அரசன் அதற்கு எ - று, 20

கல்லென்றுயர் தோளாய் கௌசிகனெண்ணுத லல்லால்
இல்லென்பது முளதென்பது மியாமெண்ணுத மகுமோ
எல்லொன்றினி யவதிததின மெனையுமமக னையுநீ
வில்லென்றனள் கற்புகுகொரு விததாகியு திததாள்.

இ - ள். மலையென்று சொல்லலான தோள்களையுடைய அரசே! நம்
மிடத்திலே பொருள்களில்லை யென்பதும் உள்ளதென்பதும் விசுவாமித்தி
ரார் ஆலோசிக்கவேண்டியதே யல்லது நாம் இந்தச் சுகிரினைக்குறித்து
வருத்தஞ் செய்கிறானெயென்று ஆலோசிப்பது தக்கதல்ல; இனிக் கெடு
வானநாள் முடிவாகு முன்னே என்னையும், புத்திரனையும் நீர் விலை செய்துவிடு
மென்று பதிவிரதா தருமத்துக்கு ஒரு விதையாகித் தோன்றின சந்திராவதி
சொன்னான் எ - று.

எல்லொன்றும் - நாள் முடிவுபெறும்.

21

அவ்வாறுரை செயமன்னவ ன்லையுங்குறை யுயிர்கொண்
டெவ்வாறுமை விலைகூறுவலெ னவெண்ணியி டைநதான்
வெவ்வாய்வடி வேலோடியமை விலைகூறுத லரிதென்
றெவ்வாயெனின் விடுமோநம தூழின்வலி யெனறாள்.

இ - ள். அப்படிச் சந்திராவதி சொல்லவே, அரசனானவன் அலைவதான
குறைவுபிரைக்கொண்டு உங்களை எப்படி விலை கூறுவேனென்று நினைத்து
வருத்திப் பின்னிடுமபோது, வெம்மை வாய்ந்த கூர்மைகொண்ட வேலையுடைய
அரசனே! எங்களை விலைக்கு விறகிற தருமையென்று நீர் சமமகியீரோயானால்
நம்முடைய பூர்வகருமம் விட்டுவிடுமோவென்று சந்திராவதி சொன்னான் எ - று.

தேமென்கனி வாயாளிது செப்பசசெய விதுவே
யாமென்றெழ வேவொளியு மதுவேநல னென்றான்
மாமன்னவன் மைந்தனறலை மிசையுங்குல மடவாள்
பூமென்குழன மிசையுஞ்சிறு புலவைதது நடநதான்.

இ - ள். தித்திப்பமைந்த மிருதுவான கனிபோன்ற வாயையுடைய
சந்திராவதி இப்படிச் சொல்லவே, இனிச் செய்யத்தக்க திதுவே சரியென்று
எழுந்தபோது, சுகிரினும் அப்படி விறகிறதே நன்மையென்று சொன்னான்.
அப்போது பேராசனானவன் புத்திரன் தலைமேலும் குலக்கொடியான சந்திர
ாவதியனுடைய பூவையணிந்த மிருதுவான கூத்தலமேலும் சிறு புல்லை வைத்
துக் கூட்டிக்கொண்டு சென்றான் எ - று. 22

மெள்ளச்செல நாணஞ்செல விரையச்செல வாய்மை
தள்ளப்பதல் வனையுமமயி றனையுமமுன டததி

உள்ளத்துய ரறிவாகிய வுரனாலு க விழிநீர்
வெள்ளத்தினை யடையாவிநை விலைகூறி நடந்தான்.

இ - ன். அப்படி மெதுவாகப் போகும்போது வெட்கம் கொண்டவனாகி
வினாந்த செல்லுமபோது வாயப்பேசுக்குள் தடுமாறவும், புதகிரினையும் மனைவி
யையும் முன்னே நடத்திக்கொண்டு மனத்திலே உயர்ந்த அறிவாகிய பலத்தி
னாலே சிந்துகின்ற கண்ணீர் வெள்ளத்துக்குள்ளே முழுகாமல் அதை யடக்கிக்
கொண்டு அரசன் விலை கூறிக்கொண்டு காசநகர் வீதியிலே சென்றான் எ - று.

தாலத்தற முணராதாயிர் தளருமபடி பலசெய்
மேலைப்பழ வினைபற்றிட விறகின்றனை வினையேன்
வாலைச்சிறு பருவத்தென மரபிறப்புதல் வனையும்
நிலக்கயல் விழியாளையு நிதியுள்ளவா கொண்டின.

இ - ன். உலகத்தினது தருமம் தெரியாமல் உயிர் தளர்வதாகப் பலவிதஞ்
செய்த முன் கருமத்தினாலே துன்பம் வந்து தொடர அதற்காக இளமையான
சிறிய பருவதையுடைய எனது நல்ல குல புதகிரினையும், நீல கிறத்துடனே
கயற்கெண்டை போன்ற கண்ணையுடைய மனைவியையும் பாவியான நான்
விலை செய்கிறேன்; பொருளுள்ளவர்கள் வாங்கிக்கொள்ளுங்கள் எ - று.

பூர்வ கணம் தொடர்ந்து பிடிக்க எனக.

25

சோதித்திரு முடியானிவை சொல்லசகடா மாட
வீதிததலை நினறோசிலர் மிகவுமமன மழலாப
போதிற்றிரு வனையாளிவ டனையுமபுதல் வனையும்
ஏதிப்படி விலைகூறிட வெய்துநதிற மென்பாரா.

இ - ன். ஒளிபொருந்தின திரு முடியையுடைய அரசன் இப்படிச் சொல்
லவே பிரகாசம் பொருந்தின மாடவீதியிலே நின்று கண்டோர்கள் சிலர் மிகவு
மனங்கொடுத்த பூமியிலிருக்கிற இலட்சுமியை யொத்தவளாகிய இந்தப்
பெண்ணையும் மனையும் என்ன காரணத்தினாலே இப்படி விலைக்கு விற்க
வேரிட்டதென்றார்கள் எ - று

26

செருவுற்றக ணயிலைப்பொரு திருவொப்பவ ரிவனும்
மருவுறறணி தெரியறபுய மதனொப்பவன மகனும்
ஒருவர்க்குறு விலையிறபொரு ளடையாகளு முளரோ
இருவர்க்குறு விலையிப்பதி யெவாநலகுல ரென்பாரா.

இ - ன். புத்தத்துக்குத் தகுந்த விலையொத்த கண்களையுடைய இலட்சு
மிக் கொப்பானவளான இந்த மனைவியும், மணங்கொண்டழிகிதான மாலையை
யுடைய மன்மதனை யொப்பானவனான இந்த மகனும் ஒருவனுக்குப் பாததிய
மாகத்தக்க விலையுள்ள பொருள் கொடுக்கத்தக்கவர்களான செல்வர்களு மிங்
குண்டோ? (இவ்விருவரிலே ஒருவருக்கே பொருள் கொடுத்த வாங்கத் தக்க
வர்கள் இவ்விருவரால்) இவ்விருவருக்கும் தகுந்த விலை கொடுத்த வாங்கத்

தக்கவர்கள் இந்த ஆரிலே யாருண்டென்று தாமிலே விசாரிக்கலானார்கள்
எ - று. 27

தவருக்கல தயிராவத மெனுநீளகர சைலத
தவருக்கல தளகாபுரி யரசுக்கல தலைசேர்
உவரிக்கடல் புடைசூழ்வின னுலகத்திடை யுறுவார
எவருக்கெளி திவருக்குறு விலைநலகுவ தெனபார.

இ - ன். சிலர் இவரை விலக்கு வாங்குகிற சக்தி தவமுனிவருக்கான
லுண்டு, அல்லது ஐராவத மெனகிற நீண்ட கைம்மலையையுடைய இந்திரனுக்
குண்டு, அல்லது அளகாபுரியை யாளுகிற குபேரனுக்குண்டு, அல்லது அலைகள்
கூடின அவவுப்புக்கடல் பக்கத்தே சூழ்ந்த பெரிய உலகத்திலே மதிப்புத்
தெரிந்தவராகிய யாராலே எளிதாக இவ்விருவருக்கும் தக்க விலை கொடுக்கப்
படும் என்பார்கள் எ - று. 28

மண்மின்னென வருமெனமனை வியையுமமக ணையுநீர்
கொண்மின் னென விலைகூறிய கோமானுரை கேளா
விண்மின்னென வலைமபரி வெண்ணூலணி மாபன
கண்முனனொரு மறையோனதி களவோடுதிர வந்தான்.

இ - ன். பூமிதேவிபோல வருகிற என மனைவியையும், என மனைபும்
பொருளுள்ள நீங்கள் வாகனிக கொள்ளுங்கள் என்று விலை கூறிக்கொண்டு வரு
கிற அரசன் சொல்லக்கேட்டு ஆகாயத்துள்ள மின்னறபோல் விளங்குகின்ற
கேயூர்த் தாங்கினவனாக வெள்ளை முப்புரி நூலணிந்த மாப்பையுடைய அரிச்சன்
திரன் கண்ணுக்கு முன்னே ஒரு வேதப்பிரமணன் அதிக திருட்டுத்தனத்
துடனே எதிரிலே வந்தான் எ - று. 29

என்சொல்லினை முனசொன்னவை யினனமபக ரெனவே
மென்சொல்லியை யினமைந்தனை விலைகூறின னெனவும
மனசொல்லலு நின்சேயையு மடமானையும் விறகும
பொனசொல்லென விறலவேவினன மறையோடுபுகல்வான்.

இ - ன். (ஓ விலை கூறினவனே!) யாது சொன்னாய்? முன்னே சொன்ன
வைகளே இன்னமொருதாள் சொல்லென்று கேட்கவே, அரசன் இந்த மிகுது
பாஷிபான இவளையும் இளமைபான புத்திரனையும் விலைகூறின னென்று
அரசன் சொல்லுமளவில், உன் பிள்ளையையும் பெண்டாட்டியையும் விற்ப
தான் பொருள் எவ்வளவு சொல்லென்று கேட்க, அதற்கு வெற்றிவேலை
கொண்ட அரசன் அந்தப் பிரமணனுடன் சொல்லுகிறான் எ - று. 30

களபப்பிடா மிசைநின்றெறி கவணிநபடு சிலைபோம
அளவுக்கிரு நிதிநல்கடின துவேவினை யென ருன
உளதப்பொருண் முழுதும்முன துரையின்படி தருவேன்
தளவத்திரு நகையாளொடு மகனைத்தரி னெனருன்.

206 அரிச்சந்திரபுராண மூலமும்-உரையும்

இ - ன். யானை முதலிலேயின் நெரிகின்ற கவணிலுள்ள கல்லானது போகாமலவுக்குச் சரியாகப் பெரிதான திரவியங் கொடுத்தால், அதுவே இவ விருவருக்கும் விலப்பொருளென்று சொன்னான். அதற்கு அவ்வளவு பொருள் முழுதும் என்னிடத்துண்டு, உன் சொற்படியே இந்த மூலையரும்பு போன்ற அழகிய பல்வரிசையை யுடையவளுடனே மகனையும் நீ கொடுப்பாயானால் தருகிறேனென்று (அவ்வந்தணன்) சொன்னான் எ - று. 31

கலி விருந்தம்

இருவ ருக்குமிது விலையா மெனில்
பொருள ளிப்பனின் நென்று புகன்றிடத்
தருக வப்பொரு டானெனச சாற்றலும்
வெருவி லநதணன் மீளவுங் கூறுவான்.

இ - ன். இந்த இரண்டுபோருக்கு மிதுவே வில கிச்சயமானால், நானே அவ்வளவு பொருளுந் தருகிறேன் இப்போதே பென்று சொல்ல, அவ்வளவு பொருளுந் கொடுமென்று அரசன் சொல்லுமளவில், அஞ்சலில்லாத அந்தப் பிராமணன் மறுபடியும் சொல்லுகிறான் எ - று. 32

உண்ம கிழந்தின் நளிக்கு முறுபொருள்
கொண்மர் தம்மை யழையெனக் கூறினன்
வெண்ம னத்தனென் வெள்ளியைக் கூவியந்
நுண்ம நைகுலத் தோன்முக நோக்கியே.

இ - ன். நான் மணங்கனிததுக் கொடுப்பதான விலப்பொருளை வாங்கிக் கொள்ளுகிறவனை இங்கே கூப்பிடென்று சொன்னான். உடனே வெள்ளைப் புத்தியெனென்கிற அந்தச் சுக்கிரனைக் கூப்பிட்டு, அந்தச் சூட்சுமமான பொரு ளுடைய வேதகுலத்துப் பிராமணனைப் பார்த்தது எ - று. 33

இவர்த மக்களி யென்றலு மீவனென்
நவர்த மக்கவ னங்கை யறைநதனை
உவரி சூழ்புவி மன்னவ னுற்றநீர்
கதரு மாநிதி கைபுகக தோவெனறான்.

இ - ன். இந்தப் பிராமணனுக்கு நீர் கொடுமென்று சொல்லவே, கொடுக்கிறேனென்று அந்தப் பிராமணன் தனதழகிய கைபோட்டுக் கொடுத்தான். அப்போது, கடல்கூழ்ந்த உலகத்தை யாளுகின்ற அரசனான அரிச்சந்திரன் நீ என்கூட வந்து வாங்கிக்கொள்ளத்தக்க பெருந்திரவியம் உமமுடைய கைவசம் ஆயிற்றோவென்று கேட்டான் எ - று. 34

வந்த தென்பொருண் மாதையுஞ் சேயையும்
அந்த ணற்களித் தாவண் நல்கென
முந்த வாவணந் தீட்டி முடிநதபின்
மைந்த னோடு மயிலை வழங்கினான்.

இ - ன் அதற்கு எனக்கு வரவேண்டிய பொருள் வந்தது, உன் மனைவியையும் மகனையும் இந்த பிராமணருக்குக் கொடுத்த விஸேசீட்டு எழுதிக்கொடுத்தேன் சொல்ல, முன்னே விஸேசீட் டெழுதிக்கொடுத்தான். பின்பு பிள்ளையையும் மனைவியையும் கொடுத்தான் எ - று. 35

வலலி போற்றி வருந்த லெமக்கெனச்
சொல்லி வேறாகட் டுளிபல சிந்திட
அலலி மாமலாத தாள்களை யன்புடன்
புலலி வீழ்ந்து கிடந்த புலம்பினான்.

இ - ன். அப்போது சந்திராவதி கணவனைத் துறித்து எங்களுக்காக நீ வருத்தங்கொள்ளா திருமென்று சொல்லி, வேலபோன்ற கண்களிலே பல நீர்த்துளிகள் சிந்தத் தனது நாயகனுடைய அகவிதழ்களைக்கொண்ட பெரிய மலர்போன்ற பாதங்களைப் பிடித்துக்கொண்டு அன்புடன் விழுந்துகிடந்து புலம்பலானான் எ - று. 36

நின்று காணு நிருபரும யானுமன்
றன்று காண வவாவுறு செமமுகம
இன்று காண்டக வெய்திய தனறிமற்
றென்று காண்ப னினியென வேங்கினான்.

இ - ன். நின்று உம்மைக காணவருகிற அரசர்களும் காணும் அந்த அந்த நாள்தோறும் பார்க்கவேண்டுகிற சிவந்த முகத்தை இன்றையதினம் காணக்கிடைத்ததேயன்றி இனி என்னைக்கு காண காணக்கிடைக்கு மென்று பல பலவிதங்களுஞ் சொல்லிப் பிரலாபித்தான் எ - று. 37

ஏங்கி மனன் னிடைவெனன் றேபடர்
தாங்கிய நாயக தாவிடை யென்றயல
நீங்கி னுளிறை நீள்கமுத தைத்தழீஇத
தூங்கி வாய்விட்டுத் தோன்றல ருற்றினான்.

இ - ன். நம்மை கினைத்து அரசன் ஏங்கி வருந்துவானென்று உள்ளே துன்பம்கொண்டு நாயகர் உக்தரவுகொடுத்தேன் தூரப்போனான். அப்போது மகன் அரசன் கழுத்தைக் கட்டிப்பிடித்துக்கொண்டு கொங்கி வாய்விட்டுக்கத்தறி அழுதான் எ - று. 38

எமைய வெண்ணையு மியாலையந தாங்கிய
சுமையி றககினை யோசுக முற்றதோ
உமைய ணைநதிந குறவென் றிருந்தவா
றமையு மோவை யனையென் றாற்றினான்.

இ - ன். எங்கனையனே! என்னையும் எந்தாயையும் இரட்சித்துக் கொண்டு வந்த சுமையை யிறக்கிக்கொண்டீரோ! இப்போ துமக்குச் சுமையிற்றோ? நாவக

ஞம்மைச்சேர்ந்து இங்கே உறவென்றிருந்தபடி போதுமோ? என் ஐயனே;
என்று மகனுவை நழுதான் எ - று. 39

கழுத்தைப் பூண்டமுங் காதலன் கைகளே
அழுத்த மாம்பற றறவிடு விததன்ன்
விழித்த கடபொறி சிந்திட வேதியன்
இழுத்தபு போயததன் திலவிட மெய்தினான்.

இ - ன். கழுத்தைக் கட்டிக்கொண்டபுகின்ற புத்திரனுடைய கைகளே
அழுத்தமாகிய பிடிப்புபோக நீக்குவித்தவனாகி திறந்துபார்க்கிற கண்களிலே
நெருப்புப்பொறிகள் சிந்த அந்தப் பிராமண்ண அப்புத்திரன் கையைப்
பிடித்துத் தன் வீட்டுக் கழுத்துக்கொண்டு போய்ச்சேர்ந்தான் எ - று. 40

கடிய வேதியன் கைதொட்டி முத்தவக
கொடுமை கண்டு சூலைசூலை தேங்கியே
இடிவி முந்த மராமர மீதெனும்
படிவி முந்தனன் சறலும பதைத்ததிலன்.

இ - ன். அப்படிக்கடினசித்தனான பிராமண்ண புத்திரன் கையைப் பற்றி
யிழுத்துக்கொண்டுபோன அந்தக் கொடுஞ் செய்கையைப்பார்த்து, அரசன்
நடுங்காமாய் அழுது இடிவீழுதலான மராமர இதுதான் எனனுமபடி கீழே
வீழுந்தான். சறறேனும் உடம்பசைதலிலலாது அப்படியே கிடந்தான் எ - று.

வந்து மந்திரி மன்னனைத் தாங்கிநீ
புகதி யிலலவா போலப் புலம்புவ
தெந்த காரண மென்றடி போற்றலும்
சிறதை வாட்டமுங் கோட்டமுந் தேறினான்.

இ - ன் அப்போது சமீபத்தில் மந்திரியானவன் வந்து அரசனை
யெடுத்த அரசே! நீ புத்தியிலலாதவரைப்போற்ற பிரலாபிக்கின்றது என்ன
காரணம்? என்று சொல்லிப் பாதங்களே வணங்குமபோது, அரசன் மனத்தி
லுள்ள வாட்டமும் மனக்கொணலுந் தீர்த்து தெளிந்தான் எ - று. 42

அந்த ணன்முக நோக்கி யருமபொருள்
வந்த தோவென்று யனை விளம்பயான
இந்த மாநிதி பெற்றன னினனமும
சிறதை யோடுரை செய்வதென றுண்டென்றான்.

இ - ன். அப்போது அரசுக்கிரனாகிய பிராமண்ண முகத்தைப்பார்த்து
உனக்கு என்னுலே கிடைக்கக்கூடிய அருமையான பொருள்வந்து சேர்ந்த
தோவென்று அரசன்கேட்க, இந்தப் பெரிதான பொருள் பெற்றதுக் கொண்
டேன். இன்னமும் எனமனதாரச் சொல்லுவதென றுண்டென்றான் எ - று.

முனிக்கு முன்ன மொழிந்தபொ னீந்தனை
எனக்குக கூலிரீ யீசுவ தென னென
உனக்கு மீசுவன வாவென வுத்தமன
றனக்குப பின்னடந தானவினைச சல்லியன.

இ - ன். நீ விசுவாமிததிரனுக்குக கொடுக்கிறேனென்று சொன்ன பொருளைக் கொடுத்தாய சரியே, கூடவந்த எனக்குக கூலி கொடுக்கிற பொருளை எங்கேயென்று கேட்க, உமக்கும் கொடுக்கிறேன் வாருமென்று சொல்லுவ கொடுஞ் செய்கையையுடைய சுககிரன் உத்தமனான அரசனுக்குப பின்னே சென்றான எ - று.

44

அன்ன காலே யமைச்சனை நோக்கியே
எனனை நீவிறறி வறகுப பொன்கெஞ்சு
சொன்ன போதிற றுணுகுகென வேங்கியெம
மன்ன கேளென மந்திரி கூறுவான.

இ - ன். அந்தவேளையிலே, மந்திரியைப்பார்த்து என்னை நீ விலை செய்து இந்தச் சுககிரனுக்குக கூலிப்பொருளை கொடுத்து சொன்ன போதில, மந்திரி துக்கிட்டழுது எவ்வளவுசனே! கேளுமென்று சொல்லுகிறான் எ - று. 45

அனனை யாடுயெம தாண்டகை யாகிய
நினனை யான்விலை கூறுத நீதியோ
எனனை நீவிறறி வறகுச செலத்தகும
பொனனை நலகென வீழநதடி புண்டனவ.

இ - ன். எனக்குத தாயாகிய அரசனுமான உமமை நான் விலை கூறுகிறது கியாயமாகுமோ? நீர் என்னை விலைசெய்து இந்தப் பிராமணருக்குச செலத்தத்தக்க பொருளைக் கொடுமென்று கீழ்வீழ்ந்து வணங்கிப் பாதங்களைப் பிடித்தக்கொண்டான் எ - று.

46

மண்ணில் வீழ்ந்த வமைச்சனை மாபபிணைத்
தொண்ணி லாவத நததொரி மாழகலே
கண்ணி னிறப்புன லாடடிக நெவசிகள்
எண்ணு நீரமைக்கி தேற்கும தேவாவென்றான்.

இ - ன். உபபடி மண்ணிலே வீழ்ந்து கிடக்கிற மந்திரியை அரசன் தன் மாப்போடணைத்துக்கொண்டு அழுகிறான் சுகதிரளபோன்ற முத்தத்தில் ஒளி மழுங்க தனது கண்ணினீரிலே அவனை முழுசுச்செய்து விசுவாமிததிரர் ஆலோசித்திருக்கிற தகுதிக்கு இது தக்கதாகுமோ வென்றான் எ - று. 47

ஏறகு மோபொருட குணவைவிற ிரீசுவ
தாக்கு மாதவ னெண்ணம றியலாம

தார்க்கு லாவுவெள் வேலவ தாழ்க்கிலா
தூர்க்கு னென்னைவிற் றெண்ணிதி நலகென்றான்.

இ ன். நான் கொடுக்கவேண்டிய பொருளுக்கு உன்னை விறழக் கொடுக்கிறது தக்கதாகுமோ? இனி எல்லோரும் அந்த விசுவாமித்திரருடைய நினைவெப்படியென நறியப்படுமெவெறிமலை விளங்குவதான வெள்ளிய வேலையுடைய அமைச்சனே! இனி நீ தாமதஞ் செய்யாமல் இந்த ஊர்க்குள்ளே கொண்டுபோய் என்னை விலைசெய்து அழகிதான் கிரவியஞ் சுகிரனுக்குக் கொடுத்தவிடென்றா னரசன் எ - று

48

என்ன பாவமெ னகருப பவித்ததென
நநக காப்பல வாவண வீதிவாய்ப்
பொன்னின யாமுடி மீதிபுற சூடியே
மன்ன னைவிலை மந்திரி கூறுவான்.

இ - ன். இதென்ன பாவம் எனக்கு இலபிதமானதென்று அந்த லூரிலே பல கடைவீதிக்கிலுஞ் சென்று அரசனது பொன் முடி சூடுகிற பெருமை பொருத்தின தலைமேலே ஒரு புலையைச் சூட்டி அரசனை மந்திரி விலை கூறுவானான் எ - று.

49

ஆதி நூலின ராயினு மல்லது
சாதி யீனாக ளாயினுஞ் சாஸ்புடைக
கோதி லான் றனைக கொண்மி னெனப்பல
வீதி தோறும் விலையது கூறினான்.

இ - ன். வேதசாஸ்திரங்களுக்குரிய பிராமணராயிருந்தாலுஞ் சரிதான்; ஐரதி சண்டாளரானாலுஞ் சரிதான்; சான்றாண்மையையுடைய குற்றமில்லாத இந்த அரசனை வாங்கிக் கொள்ளுகின்றென்று பலவாகிய வீதிகளெல்லாம் விலை சொல்லிக்கொண்டு திரிகதான் மந்திரி எ - று.

50

வார மேதகு மந்திரி மன்னனைத்
தூர வேவிலை கூறிய சொற்கொளா
வீர வாகுவெ னுமபெயா மேவிகேனை
சூர நீரமைப புலைமகன றேனறினான்.

இ - ன். உரிமைத்தனத்திலே சிறந்த மந்திரியானவன் அரசனைத் தூரத்திலிருந்து விலைகூறி வருகிற சொல்லை கேட்டிக்கொண்டு வீரவாகு வெண்கிற பெயரைக்கொண்டவனாய்ச் சூரத்தன்மையையுடைய ஒரு பறையன் வந்தான் எ - று.

51

குடக்க ணுககி மயங்கிய கொளகையால்
தடக்கை காலவிதிர் ப புற்றத ளாசுசியான
விடக்கின் றேறனை விண்டுவின நண்டினில
தொடக்கிக் காவிய திண்பெருந தோளினான்.

இ - ன். அவன் ஒரு குடச் சள்ளங் குடித்து மயங்கியிருக்கிற கொள்ளையி னாலே நீண்ட கைகளும், கால்களும் நடுக்குகின்ற சோர்வையுடையவனாய் மாமிசத்தை மூடியிருக்கிற மாட்டுத்தோல் சதைபாகிய இவற்றை மூங்கிற் றடியிலே கூடைமேற்கொண்டு மாட்டிக் காவடி போட்டுக்கொண்டுள்ள பலமான பெரிய தோள்களை யுடையவனாய் எ - று.

52

சுமக்குவ காவைததுத தூசொடு வாய்புதைத்
துமக்கு வேண்டு முறுபொரு ணல்கிடின்
அமைககும் புன்றெழுழி லாளரெம போல்பவர்
தமக்கும விறகத தகுதியுண் டோவென்றான.

இ - ன். தான் சுமந்து வருவதான காவடியைக் கீழே யிறக்கி வைத்து விட்டு இடையின் வஸ்திரத்தாலே வாயை மூடிக்கொண்டு ஐயா! உங்களுக்கு வேண்டிய மிக்க பொருளைக் கொடுத்தால், ஒருவா சொல்லச் செய்வதான இழிதொழிலாளாகிய எம்மை யொத்தவர்களுக்கும் விலை செய்யத் தக்க துண்டோவென்று கேட்டான வீரவாகு எ - று

53

அன்ன தன்மைய ரசன்ம னங்கொளா
இநந கார்க்கு எரிவனல தெம்விலைப்
பொன்ன எரிப்பவ னில்லெனப் புந்திவைத
தென்னை வில்லென்ற மைச்சற கியமபினான்.

இ - ன். அந்த வகைபை அரசன் மனதுட்கொண்டு இந்த யூருக்குள்ளே இவனையல்லாமல் நமக்கு விலைப்பொருள் கொடுக்கிறவ னில்லையென ருளோ சித்துக்கொண்டு மத்திரியைப் பார்த்து என்னை விலைசெய்துவிடென்று சொன்னான் எ - று.

54

ஆயி னன்றென் றமைச்சனா மவவயின்
மேயினன் னினிவிற் பனுனக் கென்றான்
ராயு நல்விலை யேதெனப பொன்பதி
னாயி ரம்மென றமைச்சனி யமபினான்.

இ - ன். அப்படியானால் நல்லதென்று மத்திரியானவனை அவவிடத் திலே வந்தவனாகிய வீரவாகுவைப் பார்த்து நான் உனக்கு விலை செய் கிறேனென்று சொன்னான். அதற்கு வீரவாகு நான் கொடுக்கத் தகுதியான விலை யென்னவென்று கேட்ட. மத்திரி பதினாயிரம் பொன் கொடுக்கவேண்டு மென்று சொன்னான் எ - று.

55

தருகுவே னெனத தன்பெய ராறபொறித
தருளி னன்புலை யற்கமைச சாவணம்
பொருளை வாங்கிப் புகர்க்களித தையபோய்
வருக வென்ன மகிழ்ந்தவ னேகினான்.

இ - ன். அப்படி பதினூறாம் பெண்ணும் தருகிறேனென்று வீரவாகு சொல்ல, உடனே மந்திரியானவன் தன் பெயராலே விலகிட்டெழுதி அந்தப் புலையனுக்குக் கொடுத்தான் அப்படிக் கொடுத்தபின் பொருளை வாககிச் சுக் கிரனுக்குக் கொடுத்து, ஐயா சுகிராசாரியரே! போய்வாருமென்று கூற, சுகிரான் சந்தோஷமாகச் சென்றான் எ - று.

56

மீளி வேந்தும் விடக்கின்ற சைசசுமை
தோளி லேறறிப் புலையற் றொடர்நதனன்
ஆளி மொய்ம்பின் மைசசனு மன்னவன்
முளில் வீழ்நது தளாநது வருந்தினான்.

இ - ன். (அப்போதுடனே) வீரனான அரசன், தோலு மாமிசமுமான காவடிச் சுகமையைத் தனது தோண்மே லேற்றிக் கொண்டு, அந்தப் புலையனைத் தொடர்ந்து சொல்லலானான். அப்போது சிங்கமடோலும் புஜபலத்தைபுடைய மந்திரியானவன் அரசனுடைய காலிலே விழுந்து தளர்ச்சியுடனே வருந்த லானான் எ - று.

57

கொற நவாநின் குளிாமலாத தாளினை
உறற நாடொட்டு முனபணி யேசெயப்
பெற்ற மாதவப் பேறெனக் கினறொடும்
அற்ற தோடுவன் நயலழு தேகினான்.

இ - ன். அரசனே! உமமுடைய குளிர்த்த மலாபோன்ற பாதங்க எரிந் டையும் நான் வந்தடைந்த நாளமுதல உன்னுடைய ஊழியமே செய்யப் பெற்ற எனது பெரிய தவப்பலன் இன்றோடே எனக்கு முடிவாகிப் போயிற்றே (இல்ல) பென்று அரசன் கூடவே அழுதுகொண்டு புறமே போனான் எ - று.

58

வலைய நீதத புயத்திடை வைததகா
அலைய வேபின் றொடாநதரிச சநதிரன்
தொலைவி லாமுடை நாரிய தொன்னெறிப்
புலையன் மேவும் புலைக்குடி னண்ணினான்.

இ - ன். கேயூரங்களை நீக்கின தோளிலே வைதத தோற்காவடி அசைய வசைய அவன்பின்னே அரிச்சந்திர மகாராஜன் தொடர்ந்து, நீக்குதலில் வாமல் புலால் நாமுகின்ற பழைய வழியிலே செல்லுகிற அநதப் புலைய னிருக் கிற புலை குடிசைக்குள் போனான் எ - று.

59

பாதத வர்க்குப் பசுந்தசை யாய்மறை
கோதத காவையி நக்கிகொடுத்தபின்
ஊததைக் கொட்டிலி னுள்ளிருந தேபுவி
காத்த கோவுடன் காலனி யம்புவான்.

இ - ன். கண்ணலே கண்டவாகளுக்குப் பசிய தசையாகி வேதத்தையே
கோத்திருக்கிற காவடியை இறக்கிக் கொடுத்தபிறகு, அழுகடைந்த கொட்டி
லுக்குள் எரிந்துகொண்டு உலகத்தைபாண்ட அரசனுடன் காலனென்கிற
வீரவாகு சொல்லுகிறான் எ - று. 60

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விரந்தம்

தூங்கிருள் கடியுளு செநதீச சுடலையி, சரிமபி ணததுக
கோங்கிய புலைப்பே ருடை யொன்றுண்டு பணங்கா லுண்டு
வாங்கியீ தெனக்கு வைத்து வாய்க்கரி சிபைரீ யட்டுண்
டாங்கிரு வென்று பின்னு மண்ணலுக் கவனு ரைப்பான்.

இ - ன். தாங்குகின்ற இருள்ப் போதகு வதான சிவந்த நெருப்பு மூளுகிற
சுடுகாட்டிலே தினஞ் சுவதாகிய பிணம் ஒன்றுக்கு உயர்வதான புலையன
பெறுவது வஸ்திரமொன்றுண்டு, கார்பணமுண்டு இவற்றைத் தவறாமல்
வாங்கிக்கொண்டு அவற்றை யெனக்காக வைத்துவிட்டு வாய்க்கரிசியை மாத்
திரம் ரீ வாகி எடுத்துண்டுகொண்டு அவுக்கோனே இருவென்று சொல்லிப்
பின்னும அரசனுக் கவன சொல்லுகிறான் எ - று. 61

எனக்குரீ பணமுங் கொள்ளி யாடையு மினிது நலகி
உனக்குவாய்க் கரிசி தந்தே னுண்டிரு பசியை நீக்கி
மனததுளே வருச மின்றி மயானத்தி லுறைவா யென்னத்
தனக்குநே ரில்லான் ருனு நன்றெனசு சுடலை சார்ந்தான்.

இ - ன். எனக்கு ரீ பிணஞ்சுடுகிற பணமும கொள்ளி வஸ்திரமும நன்று
கக கொடுத்தவிட்டபின்பு உனக்கு நான் கொடுத்ததாயிவ வாய்க்கரிசியை மாத்
திரம் ரீ புசித்துப் பசியைத் தவிர்த்துகொண்டு உன் மனத்திலே எவ்வளவும்
வருசனையிலலாமல் அந்தச் சுடுகாட்டிலேதான் காத்துக்கொண்டிருக்கக்
கடவை யென்று சொல்ல, தனக்குச் சமனமில்லாத அரசன் அத்தகு நல்ல
தென்று சுடுகாட்டுக்குப் போனான் எ - று. 62

சுட்டவெம் பிணத்தோ டொககத் தொலைந்துவெந் தெரிந்த கொள்ளிக்
கட்டையும் பாடை சோந்த சுழிகளு மெடுத்ததுக் கூட்டிக்
கொட்டிலொன் றெடுத்து மேனார் கொடுஞ்சுவங் கொணர்ந்து போட்ட
கட்டிலொன் றேறிச செங்கோற் காவலன் வீற்றி ருந்தான்.

இ - ன். அவகே சுடுகிறதான வெவவிய பிணத்தோடீகூடச் சாம்பலாக
வெந்து எரிந்துபோன கொள்ளிக்கட்டைகளாலும் பாதையோடு சேர்ந்துவந்த
குறுக்குக் கழிகளாலும் சேர்க்கையாகக் கூட்டி ஒரு கொட்டில கட்டிக்கொண்டு
முன்னே கொடிதான பிணத்தைத் தூக்கிக்கொண்டு வந்து போட்டுக் கிடக்கிற
ஒரு கட்டிலினமேலேறி நீதியுள்ள அரசனிருந்தான் எ - று. 63

பாடையிற் கொணர்ந்து வைத்த பிணஞ்சுடு பணமுங் கொள்ளி
ஆடையும் வாங்கி யீட்டடி யாண்டகைக் களித்தங் குறறுக

கூடையி னிறைத்து நாளுங் கொடுத்தவாய்க் கரிசி வைத்தாங்
கோடைமர்க் களிற்றின் மன்ன னுறைந்தன னுறைந்த பின்னர்.

இ - ன். பாடைமேலே கொண்டுவந்து வைத்த பிணத்தைச் சுடுகிற பண
மும், கொள்ளி வஸ்திரமும் வாங்கிச் சோதனத் தன ஐஜமானுக்குக் கொடுத்து
விட்டு, அங்கே யிருந்து கூடையிலே தினந்தோறும் கொடுக்கிற வாய்க்கரிசியைப்
கிரப்பிவைத்துக்கொண்டும இப்படியாக முகபடாமல்க்க பெரிய யானைமேல்
வருகிற அரசன் இருந்தான்; அவனிப்படியிருந்த பின்பு எ - று. 64

அத்திரு நகரின் மற்றோ ரம்பலத் திரவு தங்கிச்
சத்திய கீர்த்தி யென்பான நங்குறையகனைத் தேடிப்
புத்தியில் வருத்த நண்ணிப் புலைக்குடி லருகு தேடி
உத்தம னீமக காக்கு மாறுகேட் டோடிச சென்றான்.

இ - ன். அந்த அழகான பட்டணத்திலே, அங்கொரு மடத்திலே அன
நிராததிரி சத்தியகோததி தங்கியிருந்து பின்பு தங்கன ஐஜமானைத் தேடிச்
கொண்டு தன் மனத்திலே வருத்தமுண்டாகவந்து அந்தப் புலைக் குடில்களி
னிடமெல்லாம் தேடிப் பார்த்து உத்தமனான அரிச்சந்திரன் சுடுகாடு காக்கிற
தெரிந்து ஒடிவந்தான் எ - று. 65

நெருப்பெழுந தெரியுந் செந்திச சுடுகரை நீர்தி யேகி
மருப்பயி லலங்கன் மன்னை மந்திரித தலைவ னண்மிச
செருப்பயில் வீர வேலான் சிறுகுடி றனிலே புககங்
கிருப்பது கண்டான் காணு வேங்கியே யலறி வீழ்ந்தான்

இ - ன். அங்கே நெருப்பு மூண்டு எரிவதாகி, அந்தச் சிவந்த நெருப்பி
னாலே சடுவதான சுடுகாட்டுக்கரையெல்லாங் கடந்துபோய் மணம் பொருந்தின
மாலையணிந்த அரசனை முதல் மந்திரியான சத்தியகோததி வந்துகூடி, புத்ததஞ்
செய்கிற வீரவேலையுடைய அரசன் அங்கொரு சிறிய குடிசைக்குள்ளே புகுந்து
கொண்டு அங்கே யிருக்கிறதைக் கண்டான் கண்டவுடனே, அழுது பிரலாபித்
துக் கீழேவிழுந்தான் எ - று. 66

மன்னவ ரிடம்பொ றுது வந்துசூழந் திறைஞ்சிப் போற்ற
அன்னமென் னடையா ராட வரம்பையா பாட வைகும்
பொன்னெடுங் கோயி னீங்கிப் பூதமும பிசாசு மாடும்
இந்நெடுங் கோயி லோவந தெய்தியதைய வென்றான்.

இ - ன். அரசர்கள் தங்களுக்கு இடம் போதாமல் வந்து மொய்த்த வணங்
கித் துதிக்கவும், அன்னமபோலு மெல்லிய கட்டையையுடைய பெண்களாலும்,
அரம்பைகள் பாடவுயிருக்கிற பொன்னையமான நெடிய அரண்மனையைவிட்டுப்
பூதங்களும் பசாசுகளும் உத்தாடுகின்ற இந்த நெடிய கோயிலோ சுவாமி!
உமக்குவந்து லபிதமானது என்றான் எ - று. 67

கதிதரு மயனு மாலுங் கடக்கருங் கொடிய நீர்மை
விதியினை யெளிய நமமால் வெல்லலாந் தகைமைத துண்டோ
அதிகமவந் தெய்தா மேனா ளமைநதலே யடுக்கு மல்லலா
மதிவலோ யிதற்கு வாடி வருநதலே யென்று சொன்னான்.

இ - ன். மோட்சத்தைத் தருகிற பிரமாவும் வீஷ்ணுவும் கடத்தற கரிதான
கொடுஞ் செய்கையையுடைய விதியை எளிதான நமமாலே வெல்லலாகிய
தருகியுள்ளதாமை? முன்னாலில், அமைத்தபடியே அமைவதாகும் அல்லாமல்
வேறாக அப்படிப்பட்ட விதிக்கதிக்கமா? ஒன்றும் வந்து கூடாது. மதிவல்லவ
னான சத்தியகோத்திரிய! இதற்காக நீ வாடி வருநதாதேயென்று அரிச்சந்திரன்
மந்திரிக்குச் சொன்னான் எ - று. 68

என்னவே யமைச்சன் தேறி யிருந்தன னிருக்க வேந்தன
முன்னமே யுய்த்து வைத்த வரிசையை முறையி னீர்தான்
இன்னமு தடுவ தற்கென நெண்ணியே யமைச்சன் வீழ்ந்து
பொன்னடி வணங்கி வாங்கிப் புல்லினிற் பொதிந்து கொண்டான்.

இ - ன். என்று சொல்லுமளவில மந்திரி தேறிக்கொண்டிருந்தான். அவ
னிருக்க, அரசன் முன்னே தான் சோதனுவைத்திருந்த வாயக்கரிசிகளை அள
வுப்படி கொடுத்தான். அதை இனிய சோறு சமைத்தற்கென மந்திரி வீழ்ந்து
அரசன் பொன்னடிகளை வணங்கிக்கொண்டு சில புல்லுக் கறறைகளுள்ளே
அந்த அரிசியை முடிந்துகொண்டான் எ - று. 69

மண்டலத் திறைவ னுய்த்து வைத்தவாய்க் கரிசி தன்னைக்
கொண்டுபோய்ச் சுரபிக் கீயநது கோமயத் துண்டே வீழ்ந்த
தண்டல மெடுத்துக் குத்திச் சமைத்தினி துதவ வசட்சா
றுண்டவ ருறைந்தாரா பின்னை யுறறவா நெடுத்து ரைப்பாம்.

இ - ன் பூமண்டலாதிபதியான அரசன் சோதனுகொடுத்த வாயக்கரிசி
களைக் கொண்டுபோய் பசுவிற்குக் கொடுத்து அதுவுண்டு அதன் சாணியிலே
வீழுவதான அரிசியை பெய்த்து குத்திச் சமைத்துப் பரிசுத்தமாக்கிக் கொடுக்க
அந்தச் சோற்றை உண்டுக்கொண்டு அவருந்தான்; பின்பு நடந்த செய்கையை
இனி யெடுத்துச் சொல்லுவோம் எ - று. 70

காசி காண்டம் முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம் - 976.

உ
கடவுள் துணை
எ ட் ட ர வ து
ம ய ர ன க ர ண் ட ம்

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

வல்லியு மகனுமந்த மறையவன மணியிற் சோநது
சொல்லிய பணிக ளெல்லாளு சோவறச செய்து பின்னும
எல்லியோர் சாம மெனன வெழுந்திருந தேவன முற்றி
அல்லிரு சாமரு செனரு லளித்த கூ முண்டு நங்கி.

இ - ள். சந்திராவதியும் மகனும் அந்த விலைக்கு வாங்கின பிராமணன் வீட்டிலேபோய், அந்தப் பிராமணன் சொன்ன வேலைகளெல்லாம் குறைவில்லாமல் பொழுதளவுஞ் செய்து, மத்படியும் அந்த ராத்கிரி விடிய ஒரு சாமமிருக்கும்போதே விழித்தெழுந்திருந்து அங்ஙனம் எவ்வளவு வேலைகளெல்லாம் முடியச் செய்து பின்பு அந்தப் பகல இரண்டுசாமமானால் அவனுற்றின் கூழையுண்டு தூங்கி எ - று. 1

கையினி லுலக்கை பற்றிக காந்தளி னுதிமம் பாய
மெய்யினில் வெயாரீர் சிந்த விழியினி லருவிபாய
மெய்யினின் முடித்த கூந்த னெறகுத்துங் கொடுமை காணு
மையினிற் நிகழ்வேற கண்ணு ராமபையா மறுகிற சோநதாரா.

இ - ள். கையிலே உலகைகைக்கொண்டு காந்தள மலர்போன்ற அந்தக் கைகளிலே இரத்தங் கட்டிச் சிவப்பாகவும், உடம்பெல்லாம் வேர்வைநீர் ரொழுகவும், கண்களிலே அருவிபோல நீர்ரொழுகவும், முன்னே சம்பங்கி எண்ணெயிட்டுச் சீவி முடித்த கூந்தலைபுடைய சந்திராவதியானவள் நெல்லுக்குத்தகிற கொடுமைகளைக் கண்டு மயிட்டு - துடனே விளங்குகின்ற வேல போலுங் கண்களையுடையவான்கிப் தெய்வரூபைகளெல்லாரும் (இந்திராவதிக்கு) இப்படி உரக்கூறிமொழிந்து மயங்கிச் சோர்வதானாள் எ - று. 2

புன்கணுற நாமபை மாதா வருந்தவும் புந்தி செய்யா
வன்கண விரகக மிலலான மடித்தவாய வெடித்த சொல்லான
தன்கணன பில்லான பொல்லான நறுகணன விலைகொண்ட டாளவோ
இன்கணில் லாதாள் பாரி யிவனிலுங் கொடிய பாவி. [ன

இ - ள். தெய்வ ரூபையாக அப்படித் துன்பப்பட்டு வருத்தமடையவும், விலைக்கு வாங்கி ஆளுகிற பிராமணன் அந்த ஆலைசியாத கொடுஞ் செய்கையைபுடையவனாக கொஞ்சமேனு மிரக்கமில்லாதவனாய் மடித்தவாபுடனே அதிர்த்த சொல்லைபுடையவனாய்த் தன்னிடத்தி லெவ்வளவும் அன்பில்லாதவனாய் அஞ்சாதவனாய் இருந்தான். அந்த இனிதான முகநாட்

சண்ணியமில்லாத பிராமணனுடைய பெண்டாட்டியோ அவனைப் பார்க்கிவிட
மிகவுங் கொடுமையான பாவியா யிருந்தாள ள - று. 3

அடியினு லஞ்சி மைநத னனநதலைப் பயமு ணாதத
விடியமுன் னெழுந்தி ருந்து விளைபுலங் களைப் பரிததுக
கடிவனத தடகு கொய்து காட்டமுஞ் சமிதையுமபொன்
முடிபுனை தலையில் வைத்து முறைமுறை வருமந் நாளில்.

இ - ன். அந்தப் பிராமண னட்க்கிற அடியினுலே புத்திரனுன தேவதாசன
பயந்து, அப்பயமானது தூக்கத்தை விழித்தெழுப்படிச்செய்ய விடிகிறதற்கு
முன்னே எழுந்திருந்து அந்தப் பிராமணனுக்கு உட்கொண்டு சிலகதிலுள்ள களை
கள் பிடிங்கி அவனுடைய காவலுக்குள்ளான வனதலிலே அல்லந்து திரிந்து,
இலக்கறிகள் பறித்துக்கொண்டு விறகும சமித்துவட்டி பொறகிரீட மணியத்
தக்க தலையிலே வைத்துச் சுமந்து இப்படித் தினந்தோறும் வருவதாகிய அந்த
நாளிலே ள - று. 4

மைநதனுஞ் சிறுரோ டேகி வனநதனில் விறகு கடடித்
தற்கிடு வழியி னோபாற றுருப்பைகண் டிதுவிட டேகில
அநதணன முனிவானெனன வஞ்சியோரா வடத்தி னீழல
இநதன மிறக்கி யப்பு லிருந்திடு புதற்கட் சென்றான.

இ - ன். ஒருநாள் அந்தப் புத்திரன் ஊரிலுள்ள பிள்ளைகளோடு கூடிச்
சென்று காட்டிலே விறகு தேடிச் சுமைகட்டிச் சுமந்துகொண்டு வருகிற வழி
யிலே ஓரிடத்தில் தாப்பைப்புல அங்குமா யிருக்கக்கண்டு இந்தத் தாப்பையைக்
கண்டும பறித்துக்கொண்டு போகாமற்போனால் பிராமணன் கோபஞ்செய்
தடிப்பானென்று பயந்து ஒரு ஆலமரத்தின் கீழ்விலே அந்த விறகு சுமையை
யிறக்கி வைத்துவிட்டு அந்தத் தாப்பைப்புல முளைத்திருக்கிற தூறினிடமாகப்
போனான ள - று. 5

பறித்தனன குசையைப் பற்றிப் பறித்தது முனிவ னேவக
குறித்துவந் ததனுட டங்குய டிகாணாசசீறி யோங்கித்
தெறித்தழல விழியாற சிறத்த நீண்டாறுந் நீண்ட லோடும
வெறித்தெழுந் தலறி யோடி வெருங்கிய தரையில் வீழ்ந்தான.

இ - ன். அங்கே போய்த் தாப்பை யைப் பிடிவதற்கு, அப்படித் தாப்பை
யைப் பிடித்துப் பறிக்கும்போது வங்கு மந்திரமுண்டி யோவுதலிலுலே கடிக்க
யெண்ணி அந்தத் தாப்பைப் குளையுங் கடி யிருக்கிற பெரிய பாம்பானது சீறி
யெழுந்து வருப்புப்போய் வதறித்துக் கண்ணரினின்ற முதற்க கடித்தது;
அப்படிச் கடித்துவுடனே, மயங்கித் துள்ளி அலறிக்கொண்டோடியவரு பயத்
துடன ஓரிடத்தில் வீழ்ந்தான ள - று. 6

வடத்தினதே ழிருந்த தோழா மறுகிப்போய வள்ளல வீழ்ந்த
இடத்தினைய யனுக்கி யையோ வென்னுறந் துரையா யெனனப்

படத்தினுற் பெரிய நாகங் கடித்தது பாருமென்று
விடத்தினு லறிவு சோர்ந்தான் விட்டுயி ரடங்கிற றன்றே.

இ - ன். அப்போது அந்த ஆலமரத்தினிழுவிலே இளைப்பாறிக் கொண் டிருந்த தோழப்பிள்ளைகள் பயந்தோடிவந்து அந்தப்பிள்ளை விழுந்துகிடக் கிற இடத்தையடுத்தது ஐயோ பிள்ளாய்! உனக்கு என்ன துன்பம் வந்தது சொல்லென்று கேட்க, படத்தையுடைய பெரிய பாம்பு என்னைக் கடித்தது; நீங்கள் அதைப்பாருங்களென்று சொல்லித் தோண்டி அந்தப் பாம்பு விடத் தினாலே புத்தியமகினான். உயிரும் அவனுடம்பைவிட்டு நீங்கிச் சுவாசமும் அடங்குதலாயிற்று எ - று 7

ஆவிபோ யகன றபின்னை யனைவரும் புரட்டிப் பார்த்துப்
பாவியூழ் மென்னே யிரதப் பாலக னிறந்தா னென்னு
மேவியவ் விடத்தின கீழ்வந தவரவா விறகுக்கொண்டு
காவியங் கழனி ரூமுங் காசியம் பதியிற் புக்கார்.

இ - ன். அப்படி உயிர்போய இறந்த பின்பு எல்லாப் பிள்ளைகளும் அந்த உடம்பைப்பூட்டி அசைத்துப்பார்த்துப் பாவியான விதியினாலே என்ன ஆச் சரியம்! இத்தப்பிள்ளை இறந்துபோனானென்று விட்டுத்திருமபி அந்த ஆலமரத் தின்கீழேவந்து அவரவர்கள் கொண்டுவந்த விறகுசுமையை எடுத்துக்கொண்டு நீலோற்பலகைகள் மலர்ந்துள்ள அழகிதான வயல்கூழ்ந்த காசிப்பட்டணத்துக் குள்ளே போனார்கள் எ - று. 8

பாலர்வந தூரிற் புக்கார் பானுவுங் கடலிற புக்கான்
மாலேவந திறுத்த பின்னா வழியினை நோக்கி யனனை
பாலனவந திலனென றேங்கிப் பரதவித திருகண் டாரை
காலநொந துருகி வாயிற கடைத்தலை வநது பார்த்தான்.

இ - ன் அப்படி அந்தப் பிள்ளைகளெல்லோரும் ஊடுகளுளே வந்து சேர்ந்தார்கள். சூரியனு மேலேக்கட லுக்குளளே போயச் சேர்ந்தான். அப்படி இராததிரிகாலமானபின்பு பிள்ளை வருகிற வழியைப் பார்த்துப் பார்த்துத் தாயான சந்திரவதி தன் பிள்ளை யின்னமும் வராதிருக்கிறாணே யென்று அக கித்துப் பிரலாபித்தத் தனதிரண்டு கண்களிலு நீர்த்தாரை சிந்துமபடி நொந்து மனமுருகிக் கடைத்தலை வாயிலிலே வந்து பார்த்தான் எ - று. 9

வணங்கிய கரத்தாள சால வாயுய மனத்தாண மக்காள்
இணங்கியும முடனே வந்த வெனமக னெங்கே ரென்றாள்
மணங்கமழ் குழலா யுன்றான மைந்தனை யரவு திணடி
உணங்கியே யிறந்தா னென்ற ருயிராததிலண் மறுகி வீழ்ந்தாள்.

இ - ன். சோந்த கைகளை யுடையவளாய் மிகவும் வாடின மனத்தை யுடையவளாகி வருகிற பிள்ளைகளைப் பார்த்து, பிள்ளைகளை! உங்களுடனே கூடி வந்த என் மகனெங்கே? வரக்கூடுன்னென்றாள். அதற்கு அந்தப் பிள்ளைகள் வாசனை பரிமளிக்கின்ற கூந்தலையுடைய அம்மே! உன்னுடைய புத்தியனைப்

பாம்பு கடித்து அதனாலே சோர்ந்து மடித்துபோனென்று சொன்னார்கள். அதனோடு மூச்சுமில்லாதவளாய் மயங்கிக் கீழே விழுந்தாள் சந்திரவதி எ-று.

மடத்தகை வல்லி பின்னு மைந்தரை நோக்கி யெந்த இடத்திலே யிறந்தா னென்ன யாமவரும் வழியி னிற்கும வடத்தினுக் கயலே சற்றே வடக்கினிற் குசைப டர்ந்த தடத்தினிற் றெறகே யென்று சாற்றிய யவர்கள் போனார்.

இ - ன். அப்படி மயங்கி விழுந்து பின்னும் அந்த யௌவனத் தகுதியை யுடைய சந்திரவதியானவள் அந்தப் பிள்ளைகளைப் பார்த்து, பிள்ளைகளே! என பிள்ளை எந்தவிடத்திலே இறந்து கிடக்கிறானென்று கேட்கப் பிள்ளைகள் நாங்கள் வருகிற வழியிலே கிற்கின்ற ஆலமரத்திற்குப் பக்கத்தே கொஞ்சம வடக்குத் திசையிலே தர்ப்பை படர்ந்து முளைத்திருக்கிற மேட்டுக்குத் தென்புறத்திலே இறந்து கிடக்கிறானென்று சொல்லி அந்தப் பிள்ளைகள் போய்விட்டார்கள் எ - று.

11

அறுதியீ தென்று சால வறிவழிந் துருகி வீழ்ந்தது மறுகினு ஞடையோற கஞ்சி வாய்திறந் தாற்றாண் மாழ்கிச சிறுதொழின் முழுதுஞ் செய்து தீராதபின் றேடிச சேறல உறுதியென் றுளத்தி னுள்ளே யொடுக்கிவந் தகத்திற புககாள்.

இ - ன். முடிவு இப்படியாயிற்றென்று மிகவும் புத்தி மயங்கி மனமுருகிக் கீழே விழுந்து மயங்கினவளாகத் தன்னை விலகவு வாங்கின பிராமணனுக்கும் பிராமணத்திற்கும் பயந்து வாயைத் திறந்து கூவியழாதவளாய்ப் பின்னுஞ் சோர்வுடனே தான செய்வதான சிறிய பணிவிடைகள் முழுதுஞ் செய்து முடிந்தபின்பு இறந்துகிடக்கிற பிள்ளையைத் தேடிக்கொண்டு போகிறதே இனித் தகுந்த காரியமென்று தன் மனத்துக்குள்ளே அப்படிப்பட்ட துன்பத்தை ஒடுக்கக் கொண்டவந்து வீட்டுக்குள்ளே போயினாள் எ - று.

12

முறைமுறை பணிக ளெல்லாளு செய்தற முடிததுப பின்னர் மறையவன் தன்னை யேத்தி வாய்புதைத் தழுது விமயி இறைவகே ளாவந் தீண்டி யெனமக னிறந்தான் யானச சிறையிலே சேறற் குன்றன றிருவுள மறியே னென்றாள்.

இ - ன். அப்படி வீட்டுக்குள்ளே வந்து கிரமங் கிரமமாகத் தான செய்வ தான ஊழியங்களெல்லாளு செய்த முடிய முடிததுப் பின்பு அந்தப் பிராமணனைத் தோத்திராடு செய்து, வாயை ஒரு கையால் மூடிக்கொண்டு, அழுது துக்கித் துக்கி சுவாமி எஜமானே! கேட்பீராக: என பிள்ளை பாம்புகடித் திறந்து போனான்; ஆகையா வினிஞன் அந்த இடத்துப்போக உம்முடைய திருவுள்ள மெப்படியோ தெரிகிலென சொல்லுமென்றாள் சந்திரவதி எ - று.

13

சினக்கடுஞ் சொல்லாற் சீறித் திடுக்கிட வுரப்பி வீணீ ளனக்குறு குறையே யன்றி யென்பொருட் கழிவு வந்தால

உனக்குறு குறைதா னுண்டோ வறுவிலைப் பட்ட பையல்
தனக்கொரு தாயு முண்டோ தவிர்கரீ போவ தென்றான்.

இ - ன். அதுகேட்டு கோபங்கொண்ட கடுஞ் சொற்களுடனே சீறி சந்திரவதி திடுக்கிடுமபடி அதட்டி அடி பயன்படாதவனே! என பொருளுக் குக் கெடுதி நேரிட்டால் எனக்கு மிகுந்த குறைவேயல்லது உனக்கு வருவ தான குறைவு ஏதேனுமுண்டோ? எனக்காக விலையான அந்தப் பையனுக்கு ஒரு தாயானவளுண்டோ? (இல்லை) நீ போகவேண்டாமென்று சொன்னான்
எ - று. 14

அடிமையே யெனினு மையா வந்தரத் திறந்தா நென்றால்
கொடியனென் றனக்குப் பெற்ற வயிறுதான் கொதித்தி டாதோ
படியின்மே லிறந்தான றனைப் பார்த்தெடுத் தடக்கிக் கங்குல்
விடியுமுன் வருவே னல்கு விடையெனத் தொழுது வீழ்ந்தாள்.

இ - ன். (அதற்கு) ஐயமே! உட்கு அடிமைதான் ஆனாலும் என கண் காணாத வனாந்திரத்திலே அந்தப் பைய னிறந்துபோனென்று சொல்லக் கேட்டால் பாவியான எனக்குப் பெற்ற வயிறுதான் கொதிப்புக் கொள்ளாதா? ஆகையால், எங்கேயோ ஓரிடத்திலே இறந்து கிடக்கிறவனைத் தேடிச் கண்டு பிடித்து எடுத்த தடக்கஞ்செய்து பின்பு இந்த இராதநிரி விடிவதற்கு முன்னே வந்துவிடுகிறேன் நீர் தயவுசெய்து உததரவு கொடுத்தருளென்று வணங்கிக் கீழ் விழும் தழுதான் எ - று. 15

மாலையங் குழலாள கூற மறையவன் மனமபொ ருந்தி
வேலைகண் மிகவு முண்டு முடியுமுன் வருவா யாகில
நீலவேல் விழியா யேகு நீயென லொருகாற சொன்ன
காலையே யெழுந்தி ருந்து கடிந்தா கடந்து போனான்.

இ - ன். பூமாலையணித் தழுதொண்ட கூந்தலையுடைய சந்திரவதி இவ் வாறு சொல்ல, அந்தப் பிராமணன் மனஞ் சமத்திதது நீலமலர்போலவும் வேல்போலவுங் கண்களையுடையவனே! நாளையத்தினம் என வீட்டிலே அதிக மாக வேலைகளிருக்கின்றன; அவைகளெல்லாஞ் செய்வதற்காக நீ விடிகிற தற்கு முன்னே வருவாயேயானால் போவென நெருதாஞ் சொன்ன அப் பொழுதே எழுந்திருந்து அந்தக் காவல்கொண்ட பட்டணத்தைக் கடந்து போனான் எ - று. 16

பாவியேன் மகனே யெனபன் பதைப்பண்மென் முகத்தின் மோதித்
தாவியே விழுவ ணின்று தயங்கியே மயங்கி வீழ்வள
காவியங் கண்ணீர் பாயக் கதறுவன் பதறி யேங்கி
ஆவியைத் தேடித் தேடி யலமரு முடல மொத்தான்.

இ - ன். பாவியான எனது புதல்வனென்று கூவுவான்; போகும் போதே பதை பதைத்துக் கீழே விழுவான்; மிருதுவான தன் முகத்திலே

அடித்துக்கொண்டு தாவிப்போய் அப்புறக்கே விழுவான்; அங்கே கிடந்து தயங்கியு மயங்கியும் விழுவான், சீலமலர்போன்ற கண்ணிலே நீர் சிந்தக் கதறுவான்; அப்படிக்கதறியும் பதறியும் ஏங்குதலாகி உயிரைத்தேடி யலைகிற உடம்புபோலானான் எ - று.

17

ஆறெலா மடிகள் வைத்த வடிவெலாம் விழிநீர் நின்ற
தூறெலா மரிவை சென்ற சுவடெலாங் குருகி தொடட
மாறெலாங் கூந்த லுன்று வனமெலாந் துணிகள் யார்க்குந்
தேறெலாந் தகைமைத் தன்றி செடியெலாந் தேடிச் சென்றாள்.

இ - ன். அவவாறு அவள் போகிற வழிகள் முழுதும் அவள் கால்கள் பதிந்திருக்கின்றன; அந்தக் கால்கள் பதிவாகக் கிடக்கிற விடமுழுதும் கண்ணீரொழுதுவன வாயின. அங்குள்ள முள்ளுச் செடிகள் உடம்பை கிழிப்பதனாலே அந்தச் சந்திரவதி போகின்ற கறகவடிகள் முழுதும் இரத்தம் சிந்துதலாயின. பின்னு மச்செடிகளின் மாறுகள் கூந்தலைப்பற்றி யிழுக்கவும், அந்த நெருங்கின காடெல்லாம் இடையிலுள்ள கந்தைச் சீலைத் துணிகள் கிழிந்து கிடக்கவும் இணைபடியென்று எப்படிப்பட்டவர்களுந் தெரிந்து சொல்லொணாதபடி அந்தச் செடிகளுள்ள கிடிகளிலே தேடிக்கொண்டு போனாள் எ - று.

18

ஓடினா னுள்ள மெல்லா முருகினை கருகி மேனி
வாடினாள் விறகு வைத்த வடத்தினுக் கருகே வந்தாள்
நாடினாள் கழுகும் பேயு நரிகளுங் குறளுந் துன்றிக்
கூடிய குழவி னுப்பண் குமாரசைச் சென்று கண்டாள்.

இ - ன். அப்படி தேடிக்கொண்டோடினாள், மனமெல்லா முருகிக் கரைந்தாள்; உடம்பெல்லாங் கருகி வாடினாள்; விறகுச்சுமை வைத்தது கிடக்கிற அந்த ஆலமரத்தி னருகே வந்தாள். அங்கே வந்து தேடினாள், கழுகளுந் பேய்களுந், நரிகளுந், பூதங்களுந் நெருங்கிக் கூடியிருக்கிற கூட்டத்தி னிடிலே தன பிள்ளையைப் போய்க் கண்டாள் எ - று.

19

கண்டனாள் கதறி வீழ்ந்தாள் கழுகெலா மிரியல் போகக்
கொண்டதோ மகவி னுசை யாளியைக் கொள்ளே கொள்ள
முண்டாகக் கரத்தா லேநதி முருகனை மடிமேல் வைத்தே
அண்டரு மறுகி யேங்க வாய்திறந் தாற்ற லுற்றாள்.

இ - ன். அப்படிக்கண்டவுடனே அங்குள்ள கழுகு முதலியனவெல்லாம் பயந்தோடிப்போக லுவென்று கதறிக்கொண்டு கீழே விழுந்தாள். தான்கொண்டதான ஒரு புத்திரனென்கிற வாஞ்சை அவளுயிரைக் கொள்ளே கொண்டுபோவதாகத் தனது தாமரை மலர்போன்ற கைகளிலே பிள்ளையெடுத்தது மடிமேல் வைத்துக்கொண்டு தேவர்களு மயங்கிப் பிரலாபிசுமபடி வாயைத் திறந்து அழலாயினாள் எ - று.

20

எழுதீர்க்கழ் நெடிலடி யாசீரிய வீநுத்தம்

பனியான னைந்து வெயிலாலு லர்நது பசியால லைநது மூலவா
அனியாய வெங்க ணரவாலி றநத வதிபாவ மெனகொ லறியேன்
தனியேகி டந்து விடநோய்செ றிநது தரைமீது ருண்ட மகனே
இனியாரை நம்பி யுயிராவாழ்வ மென்ற னிறையோனும் யானு மவமே.

இ - ள். (மகனே!) பனியினாலே உன்னுடம்பு நனைதலாகியும், பின்பு
வெயிலினாலே காய்தலாகியும், பசியினாலே வருத்துதலாகியும், நீ சாவாமல்
(யாரையுங் கடிப்பதான) அசியாயச் செய்கையையுடைய வெவவிய கண்க
ளோடு கூடின ஒரு பாம்பினாலே நீ யிறந்து போகலான அதிக பாவம் யாது
செய்தாயோ நான் தெரிவினேன் இங்கே நீ ஒருவனாகவிடந்து விடமாகிய
வியாதிபிடித்த மணமேற் புரண்டுவிடக்கூற புத்திரனே! இனி யாராவேண்டி
உயிர் வாழக்கடவோம்? என்று தலைவனும் நானும் உயிர்வாழ்தல் வீணான காரி
யமே எ - று.

21

நிறையோசை பெற்ற பறையோசை யற்று நிரையாய் நிறைநத கழுக்கி
சிறையோசை யுற்ற செடியுடி நகக விதியாரி னைத்தத செயலோ [ன்
மறையோனி ரக்க வளநாட னைத்ததும் வழுவாத ளித்தத வடிவேல்
இறையோன ளித்த மகனேயு னக்கு மிதுவோவி தித்த விதியே.

இ - ள். நிறைந்த ஒலியைக்கொண்ட வாத்தியங்களின் முழக்கங்களிலொ
மல் வரிசையாய் நிறைந்திருக்கிற கழுக்குள்ளுடைய கெடக்கிதக கொள்ளுகிற
சுபத்தினைக்கொண்ட செடிகளுக்குள்ளே நீ யிறந்துபோகப் பிரமதேவரானவா
செய்த செய்கைதானோ? ஒரு பிராமணன் யாசிக்க தனது வளப்பங்கொண்ட
நாடு முழுதங் கொடுத்த கூரிய வேலாயுத்தையுடைய அரசனபெற்ற புத்தி
ரனே! உனக்குக்கூட இப்படிதானே லபிதமான லபியாயத்தது எ - று.

22

வானின் றி ழிநது சொரிகின்ற தாரை மழைபோல வீழ விழிநீர்
ஊனின் றி மேனி யுதிர்நங்கள் சிநத வுயிரின் றி வெம்பு தழுவின்
மேனின் று வெநத தளிர்போலு யங்கி விதியாரை நொநது தனியே
யானின் றி ரங்க வேனென்ப திலலை றிதுவோவு னீதி மகனே.

இ - ள். என்று புத்திரனே! ஆகாயத்திலிருந திறங்கிப் பொழிகின்ற
மழைத்தாரையைப் போற் கண்ணீரொழுக்கவும், என்னுடம்பிலே மாமிசமென்ப
திலலாமல் இரத்தங்க ளொழுக்கவும், பிராணபலமு மில்லாமல் வெப்பமாகிய
நெருப்பின் மேலே விழுந்து வெந்தளிரைப் போல வாடிப் பிரமதேவனை
நொந்து கொள்ளுகிறதாய் நான் ஒருத்தியாக வின்று பிரலாபிக்க என பிரலாபி
க்கரு யென்பதில்லாமல் நீ கிடக்கிறதான இதுதானே உனக்கு நியாயமாக
முடிந்தது எ - று.

23

செங்கோ லறத்தின்மு றையேசெ லுத்தது திறலோனெ வார்க்கு
முரவோன், வெங்கோப யுனை விறன்மன்ன னம்மை விடுவிக்க

வெண்ணி வருநாள், பங்கேரு கதது மலாபோல்வி ளங்கு வதனும் கிழந்த பரிவால், எங்கேயெ னுசை மகனென்று ரைக்கி லினியேது சொலவன மகனே.

இ - ள். தாமரைமலாபோலு முகத்தைபுடைய மகனே! தருமமாகப் படியே செங்கோல் செலுத்துகின்ற சாமாததியனாகியும் எப்படிப்பட்டவாக னுக்கும் அறிவாற சிறந்தவனாகியும் வெவ்வித கோபத்தைக்கொண்ட யானையை புடைய வெற்றியான மிக்க நமதரசன் நமமிருவரையும் (தானவாகுகின் பொரு ளாக கொடுத்தி) மீட்டுகொள்ள வருமபோது தான் மீட்கவந்த சந்தோஷத்தி னாலே என்னுடைய பிரியமுள்ள புத்திர னெங்கேயென நெனைக்க கேட்டால் அப்போது யான் மறுமொழி யாது சொல்லக்கூடவேன்? எ - று. 24

நீராள வாவி செறிநாட னைத்து நிறைமாத வறகு, தவினும் பாராளு நீர்மை தொடர்பற தன்று படியாளு மெனதை முடியில் காராள ரோகள கடவோசை யோய்வில கனனோசி நாட தனைமேல ஆராள வல்ல ரவமேவ னத்தி லரவாவி நந்த மகனே.

இ - ள். ஐயோ! வீணாக இரத்த காட்டிலே ஒரு பாம்பினாலே யிறந்தபோன குமார! நீர் கிரம்பக் குளங்களை நெருங்கின கோசலநாடு முழுதும் நிறைவான பெரிய தவமுனிக்குக் கொடுத்தவிட்டாலும், உலகத்தை ஆளுவதான சம்பத் துத் தன்மை உனக்கிலலாமற் போனதல்ல உன் பிதாவைப்போலவே ஒரு நாட்டையாளுகிற என் பிதா காலமுடிவு பெற்றால், கோளாளிகள் ஏகாள போட்டுகிற ஓசை ஓயாதிருந்துள்ள கண்ணோசி நாட்டைப் பின்பு நீ யல்லது இனியார ஆளவான எ - று. 25

நல்லோராவ குத்த முறையாம நகை னுநிலட்டி லொன்று குறையேம இல்லோரை யறப் மிகக்ழாமி றுகு யிறையனறியேற வுகல்வம் சொல்லோ மறுத்து முறையோமு ரைத்த துறவோகள புத்தி கட எல்லோர் தமக்கு மினித்தவி னோபப் மேதாக வந்த திதுவே. [வேம

இ - ள். நன்னூலுணர்ந்த பெரியோர்கள் சொன்ன தருமங்கள் முப்பத்தி ரண்டிலே, ஒரு தருமமாயினுங் குறைபாது செய்தோம். எளியவர்களைக் கொஞ்சமேனு மிகழ்ச்சி செய்கிலோம், (நாங்கள்ராசராகையால்) கொடுத்த தீர்ப்பதான பகுதிப்பொருளான ஆறினொரு பங்கையல்லது அதிகமாக விரும் பினோமல்லோம், பொய் சொல்லி யறியோம், கேட்டவர்களுக்கு இல்லை யென்று மறுத்துச் சொல்லிலோம், துறவறத்தார்கள சொன்ன புத்தியைக் கடந்து சென்றிலோம், யாவருக்கும் நன்மையையே செய்துவந்தோம். இப்ப டிக் கிருக்கச்செய்தே நந்தக் காரணத்திலே யெங்கள் பிள்ளை இப்படிப் பாம்பு கடித்துச் சாகலாயின? எ - று. 26

மறைந்தி யுறப் புறநாட ழித்து வருசேனை யாள்வ தறியேம ஆறாந்தி முறறு முணராவ மைச்சை யணிவாயில் வைத்து மறியேம

குறையே யிழைத்து வினையே விளைதத குடிவைத திருந்து மறியேம்
இறையேத வததின வினாவேயெ மக்கு மிதுவோவி திதத விதியே.

இ - ன். வேத நீதிப்படியே நடக்கிற அந்நியா நாட்டைக் கெடுத்து அங்
கிருந்துவந்து கூடுவனவான சேனைகளை ஆளுஞ் செய்கையைத் தெரிந்தோ
மல்லோம், பெரிமோகன் சொன்ன நீதி முழுதுந் தெரியாத மங்கிரியை
யெங்கனழகிதான அரண்மனைவாயிலிலே வைத்தானவுந் தெரிந்திலோம், குறை
வானவைகளையே செய்து பாவச் செய்கைகளையே மேனமேலும் வளர்க்கிற
குடிகளை எவகன நாட்டிலே குடிவைக்கவுந் தெரிந்திலோம், (இப்படிச் கிருக்கச்
செய்தே) எங்களுக்கும் ஒ ஓ தெய்வமே! எவகன தவப்பயனே! நீங்கள்
அமைத்த அமைப்பு இப்படி பாம்புகடித்திறப்பதோ சொல்லீர்கள் எ - று. 27

கனமுநத ருக்கள குலமுநத ரிதத காமுயபெ ருதத வுரமும்
தினமுஞ்சி ரககு முகமுநத ரிதத சிகையுங்கி டக்கு முறைகண்
டினமுநத ரிதத துயிரான பாவி யிறவாம லெனறன் மகனே
மனமுநத ரிபப திலைநொநது பெற்ற வயிறுநத ரிபப திலையே.

இ - ன். (கைமமாறு வேண்டாது கொடுக்கிற) மேகச்செய்கையையும், கற
பக முதலான தெய்வ விருட்சங்களினுடைய செய்கையையும் கொண்ட கை
யும், பெரிதான சாமாததிமும, எப்போதும் சிறந்துள்ள முகமும், தலையிலே
கொண்ட குடியும், மண்மேறநீடக்கிற வகைக்காக கண்டும் இன்னமும் என
பாவியான உயிர் சாகாமலிருக்கிறதாயிற்று மகனே! நீ இறந்ததனுலான என
துன்பத்தை இனி என மனமும தாங்குகிறதா யில்லை. வருந்திப்பெற்ற என
வயிறுந் தாங்குகிறதா யில்லை எ - று. 28

பரவாதி கடகு மிகவேவி னேதத படிபோலு ளத்தி லறமே
விவவாத துட்ட முனிகொசி கறகு வினையோயி னழைதத குறைபோல
கரவேபி டிதது வறியேன ளிதத களிறுவி செற்ற கடுவாய்
அரவேயு னக்கு முளதோப கைக்க வளியேயனி னழைதத வினையே.

இ - ன். ஒரு சமயவாதிகள் மறறொரு சமயவாதிகளுக்கு மிகவும் இடா
செய்கிறதுபோல், எவகன் விஷயமாகத் தமது சிந்தையிலே தருமகுணங்களை
யெவ்வளவுவகொள்ளத் கொடுஞ் செய்கையையுடைய செளசிக முனிவருக்கு
நாமகன் பண்ணின குறைமைப்போல், எளிப்பாளான நான் பெற்ற இளமான
போன்ற புத்திரனுய்மரமறைந்திருந்து போககின் விஷகாயையுடைய பாம்பே!
இப்படி வீரோதஞ் செய்வதான உனக்கும் பிறரால் ஐயோவென நிரங்கத்தக்க
நான் செயத குறைவுண்டோ? எ - று. 29

என்னுய கன்றன மணிமாபி லீலறி வினையாடு கின்ற வெழிலோய்
முன்னுய்வி னேநத கன்னமுழக வெய்மின முதலேந டநத மதலாய்
செநநாய்தி ரண்டு செறிகாணி ருநது தெளியாதி ரங்கு மெனைநீ
அன்னுய்வு ருநத லையெனாத துன்ற னறிவுக்க டாது மகனே.

இ - ன். எனது நாயகனுடைய அழகிதான் மாபிலேறி விளையாடத்தக்க செல்வக்குமாரா! முன்னே மூண்ட நெருப்பிலே எங்களுக்கு முன்னேபோய் விழப்போன குழந்தாய்! செந்நாய்க்கூடி நெருங்கின இந்தக் காட்டிலேயிருந்து மனந்தெளிபாம லழுகின்ற என்னைப் பாதது தாயே வருந்தி யழாதேயென்று சொல்லாமற் கிடக்கிறது உன புத்திக்குத் தக்கதல்லவே ஒ புத்திரா எ - று. 30

மறவாளே யிற்று மணிமாசு ணாதின் வலியாவி நநது ளவெனோ டி-றவாதி ருக்கு மதிபாவி தனனொ டிறவேதெ னக்க ருதியோ திறவாய் சிவநத கனிவாபு ரைத்தல செய்கிலாய் முகத்து விழியாய் பிறவாத நித்த நடியேவ முத்து பெருமான ளித்த மகனே.

இ - ன். பிறத்தலிலாத கடவுள் திருவடிகளையே துதிக்கின்ற பெருமையை யுடைய அரசன்பெற்ற குமாரா! கோபதையுடைய வாளபோலும் பறகளைக் கொண்டதாய் இரத்தினத்தையும் தலையிலே கொள்வதான ஒரு பாம்பினது விஷபலத்தினால் இறந்துகிடக்கிற என்னுடனே கூடச் சாவாதிருக்கிற அதிச் சாவியானவளுடனே உறவுகொள்கிறதினாலே என்ன பிரயோசனமென்று நினைத்தோ உனது சிவந்த கனிபோன்ற வாய் லொருசொல் சொல்லாதிருக்கிறாய். என முகத்திலும் விழியாதிருக்கிறாய் எ - று 31

வடியேறு வெற்றி நெடுவேனம் லாககை மகனோடி நநது மடியாக கொடியேனமு கத்தில் விழியாமு னிகுது வளநாட ளித்த கொடை இடியே நடாதத மரமாகி மண்ணி னிடையேபு னைத்த லழகோ யாரா அடியேனை யொக்க முடியா திருத்த லணியாய மிக்க யமனே.

இ - ன். கூாமையேறின வெற்றிகொண்ட நீண்ட வேலைப்பிடிக்கிற மலா போலுங் கையையுடைய மகனுடனேகூடச் செத்துப்போகாதிருக்கிற பாவியான என முகத்திலே இனி விழிக்கமாட்டார். (அவரியாரென்றால்) ஒரு முனி வருகுகத் தனது வளநாடு முழுதுங்கொடுத்த பிரபுவானவா. இடியேறினால் பட்டுப்போன மாம்பலாலாகி மண்ணில் கிடந்து நான் வருந்துதல் ஒ இய மனே! உனக்கு ஆழ்ந்திருக்கின்றதோ? என்னையுங்கூட நீ சொல்லாதிருக்கிறது மிகவும் அநியாயம் எ - று. 32

எண்ணோக்கழ் நெடியடி யாசீரிய வ்ருந்தம்

எனமறுகி யிவனுடனா நிறந்திட மாக

விவையெடுந் தெரிந்திடக்க யுரியா ிலலை

மனமுருகா னமமைவிலே கொ ண்டான சால

வனகண்ணை மனைவியவன றுணினமா பாவி

சினமுடையார விடியமுதற் செலிலே னுகிற

செறுவரிவன றனைக்கருக்கிச செலவ னென்று

தனதுதிரு மகனையெடுத தணிந்தா னைத்துத்

தளளாடி மதியனா தனையை மீண்டாள்.

இ - ன். என்று பிரலாபித்து இந்த மகனுடனேகூட நானும் செத்தேனே யானால் இந்தப் பிள்ளையை யெடுத்துக்கொண்டுபோய் தகனஞ்செய்து அடக்கஞ் செய்யத்தக்கவர்க ளொருவருமில்லை நம்மை விலைக்கு வாங்கினவன இது கண்டு மனமிரங்கான; மிகவும் பொல்லாதவன். அவன் பெண்டாட்டியோ அவனிலும் பெரும்பாவி. அவ்விருவரும் மிகவும் கோபமுள்ளவர்கள். விடிவ தற்குமுன்னே நான் அவருப் போகாதிருந்தால், அதிக தண்டனை செய்வார்கள். ஆகையால், இந்தப் பிள்ளையை விரைவிலே கொண்டுபோய்த் தகனஞ் செய்வித்துப் பின்பு போகக்கடவேனென்று தனது புத்திரனையெடுத்து அழகான தோளினமேலே சாய்த்துக்கொண்டு (திருக்குமாரனைத் தூக்கமாட்டாமல தடுமாறித்) தளர்ந்தவனாகச் சந்திரதய ராஜனுடைய குமாரியான சந்திரவதியானவள் மயானமநோக்கிச் சென்றாள் எ - று.

33

காடுமே டுஞ்செறிந்த செநநாய முன்னே
கௌவியிழுத திடப்பறந்து கழுகு மோதப்
போடுபேர டெனப்பலபேய் தொடரக கொண்டு
போகேனீ யெனக்கொடிய பூதஞ் சூழ்
மாடுதோ றும்பறிக்க நரிக டாவ
வாாகுதுலுஞ் சோதுகிலும் வனநதொட டாகக
ஈடுபா டித்தனையும் பட்டு நீண்முள
ளிகொடு நீந்திடுநெஞ் சுடுகா டிறுள்.

இ - ன். காட்டிலும் மேட்டிலும் திரண்டு நிறகின்ற செந்நாய்களுக்கு முன்னே வாயாறகுத்தி யிழுப்பதற்காகப் பறந்துவந்து கழுதுகள் மோதவும், கீழே போட்டுவிடு, போட்டுவிடென்று பலவிதமான பசாசுகள் தொடரவும், நீ கொண்டுபோகாதேயென்று கொடுமைபான பூதங்கள் சூழவும், பக்கங்களெல்லாம் வந்து பிள்ளையைப் பிடுங்கிக்கொண்டு போகுதற்கு நரிகள் தாண்டி விழவும், நீண்ட கூந்தலையும், அவிழ்ந்து தொங்குகிற வஸ்திரத்தையும் காட்டி உள்ள முள்ளந்தளும் மாறுகளும் சிக்கியிருக்கவும் இப்படித் தடைபடுகிற இவ்வளவுமட்டு நீண்ட முட்கள் தைப்பதான காடுமுழுதுங்கடந்து நெடிதான சுடுகாட்டைப் போய்ச் சோதாள் எ - று

34

பிணங்களுக்குங் கடுமபுலைய ராவத தாலும்
பிளந்துதலை வெடித்திடுபே ரமலை யாலும்
நிணங்கருகிச் சுறுநாறு முடையி னாலும்
நெடுங்கனலின் கொழுந்தெழுந்த நிவப்பி னாலும்
கணங்கண்மிக்க களித்தாடுந் துழனி யாலும்
கனற்பொறியின் டெலிவாலும் புகையி னாலும்
சுணங்குபல பிணங்குபெருங் குரைப்பி னாலும்
தோகையறிந் துணாந்துகொடுஞ் சுடலை சாரநாள்.

இ - ன். அங்கே பிணங்களைச் சூகிற கடுமையான பறையாடனுடைய சபத்தினாலும், அந்தப் பிணங்களின் தலைகள் பிளந்து வெடிக்கிற பெரிய

தான சப்பத்தினாலும், பிணங்களினுடைய கொழுப்புள் கருகிச் சுறுசுறு வென்று நாறுகிற புலால்நாற்றத்தினாலும், நீண்ட நெருப்பின கொழுந்து கிளருகிற உயர்ச்சியினாலும், பூதமுதலான கூட்டங்கள் மிகவுஞ் சந்தோஷித்தக் கூத்தாடுகிற சபத்தத்தினாலும், நெருப்புப்பொறிகளின் மிகுதியினாலும், புகையினாலும் பலநாய்கள் ஒன்றோடொன்று விரோதித்துக்கொள்ளுகிற பெரிய சபத்தத்தினாலும் சந்திராவதி சுகோடென்று தெரிந்து நிதானித்தது அந்தக் கொடி தான சுகோட்டைப்போய் நெருங்கினாள் எ - று. 35

கண்டனனீ தீமமெனக் கருத்தி லுன்னிக்
கடவுளாதங் காவலிறறன மகனை வைத்துப்
பண்டுமெனது கரிந்தகுறைக் கடடை யெல்லாம
பலதிசையும விரைந்தோடிப் பார்த்துத் தெதுக
கொண்டுமெனது பிணங்கள்சுடுஞ் சுடலை நண்ணிக
கொள்ளியெடுத தோடியனல கூட்டி மூட்டி
மண்டுதழற் கட்டையின்மேன் மகனை வைத்தான
வளாந்தெரியுங் கனலவிளக்க மன்னன கண்டான்.

இ - ன். அப்படி நெருங்கப் போய்க் கண்டான். இதுதான் சுகோடென்று மனதிலேயெண்ணி அங்கே தெய்வங்களினுடைய காவலுக்குள்ளாகத் தன பிள்ளையை வைத்துவிட்டு, முன்னே வெந்து தீய்த்து கிடக்கிற குறைக்கொள்ளிக் கட்டைகளை யெல்லாம் பல திக்குகளிலும் அதிசீகிரத்தி லோடியோடிப் பார்த்தெடுத்ததுக்கொண்டுவந்து, பின்பு பிணங்களைச் சுடுகிற சுடலையினிடத் திலேபோய் அந்தச் சுடலையில ஒரு கொள்ளிகட்டையை யெடுத்ததுக்கொண்டோடிவந்து நெருப்பைச் சேர்த்தது மூனப்பண்ணி அப்படிப் பற்றி யெரிவதான நெருப்புக்கட்டையின்மேலே மகனை வைத்தான். அப்போது மூண்டெடிகிற நெருப்பு வெளிச்சத்தினாலே அதை அரிச்சந்திரனாகிய அரசன பார்த்தான் எ - று. 36

அரவுகடித்த தரசிளங்கோ விறந்தானென்ப
தரியாமல வெகுண்டிழைவ னாரே யிரந்த
இரவுதனிற பிணஞ்சுவா ரறிவோ மெனனா
வெழுந்திருந்து விரைந்தோடி யேடி மூடி
தரவுரிய பொருளைனக்குத் தாரா தேரீ
தனியேயிப பனியிருளிற சவங்கொ ணர்ந்து
கரவினழற் சுவதுனக் கடைவோ வெனனாக்
கால்வீசித் காண்முளையை யெடுத்ததெ றிந்தான்.

இ - ன். பாம்பு கடித்ததுத் தனதரசுக்குரிய இளங்குமாரன மடிந்து போனா னென்பதைத் தெரியாமல் அரசனுனவன கோபங்கொண்டு இந்த இராத்திரியிலேவந்து பிணஞ்சுடுகிறவர்கள் யார்? அவர்களை இன்னொன்று தெரிவோமென்று எழுந்திருந்து அதிசீகிரமாக விரைந்து ஓடி வந்து என்னடி மூடத்

தன்மையானவளே! நீ தருதற்குரிய பொருளை எனக்கு முன்னே கொடுக்காமல் நீ ஒருத்தியாக வந்து இந்தப் பணிக் கம்முதலையுடைய இராத்திரியிலே ஒரு பிணத்தைக்கொண்டுவைத்து எங்களுக்குத் தெரியாமல் திருட்டுத்தனமாக நெருப்பைமூட்டிச் சுடுகிறது உனக்குத் தக்கதோவென்று தன பிள்ளையைக் காலாலே தூக்கித் தூரத்தே யெறிந்தான எ - று. 87

எறிந்திடலு முயிரோங்க வேங்கி வேணி
விடிவிழிந்தாற் படியிசையே யடிசாய்ந் தாடி
முறிந்துவிழு மரம்போற்சென் றடிமேல் வீழ்ந்தது
மொழிசூழறி விழியருவி சொரிய வல்லி
அறிந்தாயில் னிவ்வூரில் வழங்கு நீதி
யருவினையே னாருமலி யறவும பாவி
மறிந்தமகன் றனைச்சுடநான் வந்தே னையா
வறியேற்குப் பொருளுளவோ வழங்க வென்றான்.

இ - ன். அப்படி எறிந்த வுடனே சந்திரவதியானவன் உயிர் சோர்வதாக அழுது, கோடையிடிவிழுந்து, அதனாலே, பூமியிலே அடிவொற்று அசைதலாகி முறித்துவிழுகிற மாததைப்போற போய் அவன் கால்மேல் விழுந்து வாரத்தைகள் குழறுதலாய் கண்களிலே அருவிபோல் நீரொழுது ஐயா! இந்த பூரிலே வழங்குவதான டியாயக்கிரமத்தை எவ்வளவும் நான் தெரிந்தேனல்லேன். தீராத பாவஞ்செய்துள்ள நானே ஆருமற்றவன். மிகவும் பாவி, இறந்துபோன எனபிள்ளையைச் சுடுதற்கு நானொருத்தியாகவே வந்தேன். ஆதலால், ஐயனை! எளியவளான உமக்குக் கொடுக்க என்னிடத்திலே எப்படிப் பொருளுண்டாயிருக்கும் என்று சொன்னான் எ - று 38

பொருளுடையேன நமருடையே னான விந்தப்
புத்திரனைத் தோண்மீது வைத்துப் போர்திவ
விருளிடையிற் சுடலையிலவந் தெய்து வேளே
வெரிந்தகுறைக கடடையினி லேற்று வேளே
தெருளுடையா யறமுடையாய் வினையே னீன்ற
சிறுவனையான் சுடக்கருணை செய்யாய் தேயா
அருளுடையா யாதார மந்தேற குன்ற
னடியினையே தருசமென வலறி வீழ்ந்தாள்.

இ - ன். பொருளுள்ளவளாய் உறவினரையு முடையவளானால், நான் இந்தப்பிள்ளையை என்தோளினமேலே சாததித் தூக்கிக்கொண்டுவந்து இந்த இருட்டிலே சுடுகாடு வந்துசேருவேனோ? இன்னமும் எரிந்தவிற்கு கிடக்கிற குறைக்கொள்ளிக் கட்டைகளை அடுக்கி அதனமேல் பிள்ளையை வைப்பேனோ? இதெல்லாம் தெளிந்து கொண்டவரே! தருமத்தெரிந்தவரே! பாவியான நான் பெற்ற பிள்ளையைத் தகனஞ்செய்வதாக நீர் கிருபைசெய்யவேணும், குறை யாத இரக்கமுள்ளவரே! யாதொரு ஆதாரமுமில்லாத எனக்கு உம்முடைய

பாதங்க ளிரண்டுமே ஆதாரமெனறசொல்லி அரசன் கால்மேலே அலறிக்
கொண்டு போய்விழுந்தான் எ - று.

89

பொன்னையாய் விடுவியொன் புலைய நென்னிற்
புலையனுமல் லேன்புலையற கடிமை கண்டாய்
என்னடிநீ தீண்டுவது தகாது நீதா
னிப்பொருட்கி யானுரிய னலேனென் னையாளவோன
சொன்னபணங் காலுண்டு கொள்ளி யாடைத
துண்டமுமொன் றுண்டுதநது சுடுதீ யனபால
அன்னவன்றான படியாக வெனக்குத தநத
வாயககரிசி யானளிப்பே னறிதி நென்றான.

இ - ன். (அப்படி விழுந்து காலப்பிடிக்கிறதைக் கண்டு) ஒ இலட்சுமிக
கொப்பானவனே! என்கால விட்டுவிடு, நான் சுடுகாட்டுக்குச் சொந்தமான
பறையன் என்று கொள்வாயானால், அந்த எஜமானனான பறையன் நானல்
லேன்; நாளை அந்தப்பறையனுக் கடிமையானவன், நீ என்காலத் தொடுகிற
துணக்குத்தகாது, இந்தப் பொருளுக்கு நான் சொந்தக்கார னல்லேன்; எனனை
அடிமையாகக் கொண்டவன் சொல்லியிருக்கிற கார்பண முண்டு கொள்ளித்
துண்டு வஸ்திர மொன்றண்டு; ஆக இவ்விரண்டையு நீ கொடுத்துவிட்டுப்
பிரியததுடனே சுட்டுக்கொள்; அந்த எஜமானாகிய பறையன் எனக்கிப்படிச்
செல்வாகக் கொடுத்த வாங்ககரிசியை (வேணுமானால்) வுனக்குப் பிரியததுடனே
நான் கொடுக்கிறேன். (இந்தப்படிதான் இவ்வூர் சுடுகாட்டிலே நடக்கிற வழக்
கம்) தெரிந்துக்கொள்ளென றாசன சொன்னான் எ - று

40

துஞ்சியமைந் தனையெடுத்ததுச் சுமநது போநது
சுடுவாரற றிடுகாட்டிற் றேண்மே லேற்றிப்
பஞ்சிபடும பாடுபடும பாவி யேற்குப்
பணமேது கொள்ளிமுறிப் பாதி யேது
நெஞ்சுதளாந் தருவினையேன் வருந்தக் கண்டு
நீயிரங்கா நெனவிரநது நிறகுங் காலே
வஞ்சிதிரு மணிமிடற்றில் வயங்கா நின்ற
மங்கலநான் கண்டிதைவன் மறித்துஞ் சொல்வான்.

இ - ன். இறந்துபோன புத்திரனைத் தூக்கிச் சுமந்துகொண்டு வந்து
சுடுகிறவர்களில்லாமல் சுடுகாடுவரையிலும் தோள்மேலே தாங்கிப் பஞ்சுபடுகிற
பாடெல்லாம் பட்டு இன்னமும் அப்படியே படுவதான பாவிமான என்னிடத்
தில் எப்படிப் பணமுண்டாகும்? கொள்ளி வஸ்திரத்ததுண்டு எப்படிக்கிடைப்ப
தாகும்? மனந்தளர்நது தீவதில்லாத பாவியான நான் வருத்தப்படுகிறதைக்
கண்டு நீரே தயவுசெய்யவேணுமென்று நல்ல வார்த்தை சொல்லிக்கொண்டு
கிற்கிறபோது அந்தச் சந்திரவதிபினுடைய அழகிதான் திருக்கழுத்திலே
விளங்குகின்ற திருமங்கிலிய ரூஸ்திரத்தைக் கண்டு அரசன் பின்னுஞ்சொல்லு
கிறான் எ - று.

41

நல்லைநல்லை யறச்சுமர்த்தி நீயே கண்டே

என்னுதலா லனைவரினு மிந்தர சாலம
வல்லைவல்லை விறகுசுளுங் களவே செம்பொன்
மங்கலநா ணுன்கழுத்தி விருகக வேதும்
இல்லையெனச சொல்லுவது சுற்று மேலா
திதனையெனக் கீவாயென் றியமப வேடர்
பல்லமுயிர் நிலைவாயிற்பட்ட மன்போற
பதைபதைத்துப் பைந்தொடியாள பதறி வீழ்ந்தாள்.

இ - ன். நீ நல்லவனே; நல்லவனே; மிகவுஞ் சமர்த்துள்ளவன் நீயே நான் பார்த்தேன! நல்ல நெற்றியையுடைய பெண்கள் எல்லாரிலும் இங்கிரசால வித்தையில் வல்லவனா யிருக்கிறாயென்று (புகழ்வதுபோலி கழித்து) நீ அடிக ளின் விறகுக்கூட திருடியே கொண்டுவந்திருக்கிறாய். சிவந்த பொன்னாற் செய்த திருமங்கிலியம் கயிற்றுடனே உண்கழுத்தி விருககச்செய்தே ஒன்று மில்லையென்று சொல்லுகிறது சிறிதும் பொருந்தாது இந்தத் தாலியை எனக்குக் கொடுக்கவேண்டிய பொருளாகக் கொடுவென்று சொல்லவே, வேடர்க ளுடைய அம்புகள்மிகக் குறிச்சி வாசலிலே அகப்பட்ட மாணப்போல அடி அடித்துச் சந்திரவதியானவன் பதறி வீழ்ந்தான் எ - று. 42

கலி வீழ்ந்தம்

வாடி னாடார் தாண்மலர் மாமுகம
கோடி னாஞ்சுலை தாளலை தாளகொடுங்
கோடி நாளவந்த தென்றுகி லேசெய்ய
முகி னெண்டு மூசசெறிந தாளரோ.

இ - ன். உடம்பெல்லாம் வாடினான்; தளர்ச்சியாயினான்; தாமரை மலர் போலும் பெருமை பொருந்திய தனது மூகங் கோணுதலானான்; பயந்தான்; வருத்தினான்; கொடிதான் செடுத்திப்போது வந்த சேர்த்ததென்று துன்பத் தையே உடம்பு கிரமபழுத்தலானான்; பெருமூச்சு விட்டான் எ - று 43

அலைவி லாவரிச் சந்திரற் கல்லது
தொலைவில் யாவாகுந தோற்றரு மங்கலம்
புலையன் காணவும போதுவ தோவென
உலையின் மீது மெழுகொத துருகினான்.

இ - ன். எகலத்தும் வருத்தத் தன்னாத அரிச்சந்திர மகாராஜ னுக்கேயல்லாமல் வருத்தலையுடைய எல்லாருக்கும் காணப்படாத எனது திரு மங்கிலியமானது ஒரு பறையன் காணவுமாயிற்றேயென்று கொல்ல னுலையின் மேலிட்ட மெழுகையொப்பா புருகினான் எ - று. 44

இருள றங்குணத தெந்தைக்கு நல்வரம்
அருளுங் காலத் தரவணிவே ணியான்

திருவு ளஞ்செய்த திவ்விய மென்மொழிப்
பொருளு மிததலம் புக்கபின் பொய்தததோ.

இ - ன். அஞ்ஞான நீங்கின குணததையுடைய எனது தந்தைக்கு நல்ல வரத்தைக் கொடுக்கிறதால்திலே, பாம்பையணிந்த சடையையுடைய கடவுள் திருவுளங்கொண்டருளின திவ்வியமான இரகசிய வார்த்தையிலுள்ள அர்த்த மும் இத்தொருநகு நான் வந்தபின்பு பொய்யாயப் போயிறதோ? எ - று. 45

பனிம திசுசடைப பாவைபங் காள்ளா
இனிய வாசக மினறொடுந தீரந்ததால
புனித னுரினும பூவளந தோனினும
முனிவ னோமுதி யோனென வேங்கினுள்.

இ - ன். குளிரந்த சந்திரனைச் சடையிலேகொண்ட பார்வதி சமேதரான கடவுள் சொன்ன நல்ல வார்த்தையானது இன்னோடே முடிதலாயிற்று; ஆகையால் அந்தப் பரிசுத்தரான சிவனிலும் உலகமெல்லா மனந்த விஷ்ணுவிலும் விசுவமித்திர முனிவரோ சிறந்தவரானாரென நழுந்தான் எ - று. 46

அறபுக காழிய னுனரிச சந்திரன்
விறப்ப போயின மேனமைக குலத்தொடும்
பொற்புப் போமபொறை போகிறை போமென்றன்
கறப்பு போவதென நென்று கலங்கினுள்.

இ - ன். இரகத்தகளுக்குக் கடல்? பாணறொகிய அரிச்சந்திர மகாராஜன் விறக, அதனாலே போன மேனமையுள்ள குலத்தானே என் அழகுதான் போகும்; எனது பொறுமையும் போகும், என் துயரவும் போகும்; இவையெல்லாம் போனாலும் எனனுடைய பதிவிரதாங்கிலே போவதற்குக் காரணமென்னவென்று மனங்கலங்கினுள் எ - று. 47

அணைய காலையரிசசந திரனுந்தன்
மனைவி யாமிவ ளென்று மனங்கொளாத
தனையன் மாண்டது தன்னையுட கொண்டு
நினைவை நீக்கி மறப்பையு நீக்கினுள்.

இ - ன். அந்தவேளையில், அரிச்சந்திரமகாராஜனும இவள் நமது மனைவியையாமென்று மனத்திலேகொண்டு தன்புத்திர னிறந்துபோனதையுமனத்துள்ளேகொண்டு தன்னுள்ளத்தானே கினைவுபோயப் பின்பு அந்த கினைவு தப்பினைதயந் தேற்றிக்கொண்டான் எ - று. 48

கள்ள வேகத் தரவு கடிக்கநம்
வள்ள லோவிறந தானென்று மன்னவன்
உள்ளே நொந்து யிராத துயிராத துப்புறம்
விள்ள லாணுகை விமமி மயங்கினுள்.

இ - ன். திருட்டுதனத்தால் வந்த வேகததையுடைய பரம்பு கடிக்க நமது புத்திரான பிரபுவா செத்தானென்று தெரிந்து அரசனானவன் மனம் வருந்திப் பெருமூச்சு விட்டுவிட்டு வெளியே ஒரு வார்த்தையுஞ் சொல்லாதவனாகத் துக்கித்து மயக்கத்தைக்கொண்டான் எ - று. 49

அனனை யின்றி யருங்கானி லெய்திய
உனனை யோடி யுரகங் கடித்தலின
மினனையும் முனையும் விற்ற வெவவினை
என்னை யெவவண நொநதனை யேநதலே.

இ - ன். ஒ புத்திரா! உனது தாய் உன் கூடவராமல் அரிதான காட்டுக் குள்ளே போன உன்னை ஓடிவந்து பாம்பு கடித்ததனால் அப்போது உன் தாயையும் உன்னை யும் ஒருவருக்கு விலையாகவிற்ற என்னை எவவிதமாக எண்ணி நொந்துகொண்டாய் எ - று. 50

நந்த நாடு நலமு மிழநதுநீ
எந்த மோடுவந திவவணம் பட்டனை
மைந்தனை யென்றனாற் பெற்ற வாழ்வுனக
கிந்த வாழ்வள வோவென நிரங்கினான்.

இ - ன். ஓ மகனே! நமமுடைய நாட்டையும் நமமுடைய சுகததையும் விட்டு நீயும் எங்களுடனே கூடவந்து இவ்விதமானாய்; என்னாலே நீ பெற்ற சுகம் உனக்கு இந்த சுகத்தனவுதாரினுவென நழுதான் எ - று. 51

ஒன்றி லாத வுயிரினை யோமபியே
பொன்றி லாது புலையனாக காட்பட்டான்
வென்றி வேந்தினி மீட்கத் தகுவுனே
என்றி நந்தனை யோவென நியம்பினான்.

இ - ன். நிலபெறிலலாத உயிரை வளர்த்துக்கொண்டு சாவயாட்டாமல் ஒரு பறையனாகக் கடிமையானான், அப்படி அகிமைமான ஜயத்தையுடைய அரசன் இனி நமமை மீட்டுக்கொள்ள மாட்டுவானே மாட்டானென்றெண்ணித் தானே நீ இறந்துபோனாயென்று சொன்னான் எ - று. 52

விற்ற நாளிலென மேனி தழீஇயழப
பற்றி யந்தண னீர்த்ததுட பார்த்திருந்
திற்தை நாண்மட டிரங்காத வெனவயின
உற்ற பாவ மொழிந்தனை யோவென்றான்.

இ - ன். நான் விலக்கு விறற்போது என்னுட்பை அணைத்துக்கொண்டிருந்த வுனைப்பறற் அரத்தப் பிராமண னிழுத்துக்கொண்டு போனதையும் பார்த்துக்கொண்டிருந்தும், இன்றையதினம் வரையிலும் உன்னிடத்தி லீரக்க மில்லாதிருந்த என்னிடத்திலே நீ பிறந்தபாவத்தை இன்று தீர்த்துக்கொண்டாயோ வென்றான் எ - று. 53

விலைப்பட்ட டாய்ப்பட்டும் வெவ்வா வாய்ப்பட்டும்
தொலைபட்ட டாயனனை தோளிற் கொணர்ந்திடத்
தலைபட்ட டாய்தமியே நெறியத் தகாந்
தலைபட்ட டாயிது வோவிதி யையனே.

இ - ன். நீயோ விலையானாய்; அப்படி விலையாகியும் ஒரு வெவவிதான
பாமபின வாயக்குள்ளாக யிறந்தாய்; பின்பு உனது தாயானவன் சாதிக
கொண்டவர அவன் தோளுக்குள்ளானாய்; இப்போது நான் தூக்கியெறிய அத
னாலே சிதைதலாய் அலைச்சறப்படாய், என அப்பனே! உனக்கிப்படியா விதி
யிருத்தது எ - று. 54

காத லாலுனைக் காணாத தாயையும்
ாதெ லாமவினைத் தெறிய வென்னையும்
மீதெ லாமர வினவிட மேயநாள
ஏதெ லாமுரைத் தாபுரை யேந்தலே

இ - ன். அன்பினாலே உனனைக் கூடவேவந்தது கண்டுகொள்ளாத உன் மாதா
வையும், இதெல்லாளுடையது இப்போ தெடுத்தெறிந்த என்னையும் உன்னுடம்
பெல்லாம் பாம்பின விட மேறுகிறபோது புத்திரா! (நீ அப்போது) என்னென்ன
சொற்களெல்லாளு சொன்னாய்? அவற்றை இப்போது சொல்வாயாக எ-று. 55

பிறப்பு ணாநதவன் தேபிறி தினறியுன்
இறப்பு ணாநதன் மென்னினு மெமமுனோ
சிறப்புளு செலவமுளு சோதலிற நீநாதவா
றறப்பெ ருமபிழை யெனறென றமுங்கினுன்.

இ - ன். உன் சனம் மிப்படிப்பட்டதென்று தெரிந்த அப்போதே வேறு
பாடில்லாமல் உனது சாவுந் தெரிந்தோமானாலும், எங்களுக்கு முன்னோக
பெற்றிருந்த சிறப்புளு செலவமும் சோப்பதினின றும் நீ நீங்கினபடி மிகவும்
பெரிதான பாவம் பாவமென்று வருந்தினுன் எ - று. 56

வாளின் மிக்கவய மன்னா வந்துநின்
றாளில் வீழ்ந்தழ லின்றிநின் றய்திருந்
தோளி லேற்றிச் சுடலையி லேவா
வேளின் மிக்கவ வெவவினை யோடுவென்றான்.

இ - ன். வான் வலியாலுயர்ந்த வெற்றிகொண்ட அரசர்களவந்த உன்
காலிலேவீழ்ந் தழுதிறதில்லாமல் உன் தாயானவன் தன் திருத்தோளின்
மேலேறிக் கொண்டு சுங்காட்டுக்குவா மனமதனிலும் அழகாந் சிறந்த குமாரா!
எந்த வெவவிதமான பாவஞ் செயதாயோடுவென றமுதான் எ - று. 57

இன்ன வாறுரைத் தேங்கிட வேந்திழை
தன்ன கத்தி னுணர்ச்சி தழைத்திட
மன்ன னேயிவ நென்று மதித்தவன்
பொன்ன டித்தனை பூண்டழு தோதுவாள்.

இ - ன். இந்தப்படிசொல்லி அரசனழும்போது சந்திரவதியானவன் தன் மனத்திலே தெளிவு தோன்ற நமதரசனே இவரென்று துணித்து அவவாச னுடைய அழகிய பாதங்க ளிராண்டையும் பிடித்துக்கொண்டழுது சொல்லு கிறான் எ - று.

58

கொதித்தெழுநது படாகுடி கொண்டிளங்
கதித்த தன்வயிற் கண்டன னுததம்
விதித்த தல்லது வேறனு காடுதன
மதித்தி ருதுதல வல்லிவி ளம்பினான்.

இ - ன். பொருத்தலாய்த துன்பமே குடிக்கொண்டு உமது மனத்திலே அதிகமான படியை உமயிடத்திலேதான் கண்டேன். ஒ புருஷோத்தமரோ! யார்க்கானாலும் இலபித்தபடியேயல்லாமல் வேறே ஒன்றும் வாராதென்று பாதிச்சந்திரன் போலும் திருநெற்றியையுடைய சந்திரவதி சொன்னான் எ - று.

தீமை செய்த துனக்குஞ் சிறுவற்கும்
வாய்மை தானது மண்ணுக்கும் விண்ணுக்கும்
தூய்மை யேயினி யென்று துணிந்தனன
நீம யங்கல மததை நினைபெனறான்.

இ - ன். பாவங்களைச் செய்திருந்தது உமக்கும் பிள்ளைக்கும் மெய் யானதே; அந்தப்பாவம் இந்த மண்ணுலகத்திற்கும் விண்ணுலகத்திற்கும் இனி நன்மையாகவே முடியுமென்று நான் துணிவுகொண்டேன், நீ இனி மயங்க வேண்டாம். உமது சுதாமத்தை யெண்ணிக்கொள்ளுமென்று சொன் னான் எ - று

60

தோகை கேளபுலை யற்குத் தொழுடபனா
ஆகை யான்மற மவனபணி நீந்தவன
ராகை யானிழந் தாற்றவ மெய்திடும
போகை நன்று பொருடரு தற்கெனறான்.

இ - ன். பெண்ணே! கேட்பாயாக, இந்தச் சுகொட்டுக் குரிய பறைய னுக்கு நான் அடிமையாதலாலே அவன் உத்தரவைக் கட்டது அவன் பொருளை நான் வாங்காமல் விட்டால் நீதிக்கு வழுவுதலாகும் நீ பொருள் கொடுப்பதற் காக இவ்விடம் விட்டுப் போகிறதே நல்ல காரியமென்று சொன்னான் எ - று.

உன்னை யாளு மறையவற குற்றிது
சொன்ன காலந் தரினநதத் தூசொடு
பொன்னை வாங்கிய ளித்துநின் புத்திரன்
றன்னை நீசுடத் தக்கது என்கெனறான்.

இ - ன். உன்னை அடிமையாகக் கொண்டாளுகிற பிராமணனிடத்திற்குப் போய் இந்தப் பொருள் கொடுக்கவேண்டியபடியே நீ சொன்னபோது, அந்தப்

பிராமணன் கொடுத்தால் அந்தக் கொள்ளி வஸ்திரத்துடனே பணமும் வாங்கி வந்து கொடுத்து உன புத்திரனை நீ தகனஞ் செய்துகொள்ளத்தகு முனக கொன்று பின்னுஞ் சொன்னான் எ - று. 62

அரக்க னச்சிவப் புற்றவ முறகணன்
இரக்க மறபமு மில்லவ னிப்பொருள்
தரக்க நுததிலன் றநதிடிற காண்பனென்
றுரைதது வல்லி மகனைவைத தோடினான்.

இ - ன். அரக்கைபோற் சிவப்புப் பொருந்திய நெருப்புக் கண்களை யுடைய வன்; கொஞ்சமேனு மிரக்கமில்லாதவன்; இந்தப் பணங் கொடுக்கச் சமமதி யான்; ஒருவேளை தருவாறே எப்படியோ கண்டறிகிறேனென்று சந்திர வதியானவன் மகனை அங்கு வைத்ததுவிட் டோடினான் எ - று. 63

மேற்படி வேறு

மங்கைகடி தேகிலுட மைநதன் முகநோககி
அங்கைதொட நாணிமன மஞ்சியய னின்றே
கங்கைவள நாடனிரு கண்கலுழி கிந்த
வெங்கய நுகர்ந்தவிள வின்கனியை யொத்தான்.

இ - ன். அப்படிச் சந்திரவதி விரைந் தோடுமபோது மகன முகத்தைப் பார்த்து தனதழகிய கையாலே தொடுத்தற்குக் கூசு மனத்திலே பயங்கொண்டு பகததிலே கின்றுகொண்டு கங்கைவள நாட்டையுடைய அரசன தன திரண்டு கண்களிலும் கானயாறுபோல நீரோமுக வெவவிதான யானையுண்ட விளாங்கனியை யொப்பாயினான் எ - று. 64

மன்னவன் வருந்தியுற மாமயிலை யன்னான்
துன்னவரி தாயசுடு காடது கடந்தே
என்னவினை யினனமவரு மெனபது கருத்தாய்
மின்னுமணி நீளபுரிசை வீதியிடை புககான்.

இ - ன். அப்படி அரசன் வருந்திக்கொண்டிருக்க, பெரிய மயிலையொப் பான சந்திரவதியானவன் நெருங்குதற்கரிதான சுடுகாட்டைக் கடந்து போய் இன்னம் என்ன பாவச் செய்கைகள் வரக்கூடுமோவென்று கருத்துள்ளவனாகி மின்னுதினற இரத்தினங்கள் பதித்தள்ள மதில் சூழ்ந்த வீதிகளுள்ளே போய் னான் எ - று. 65

கிள்ளைமொழி யம்மறுகு கிட்டுவதன் முன்னே
வள்ளையொலி மாடலிறை காசிரகா மன்னன்
பிள்ளையை யெடுத்தயல் பெயர்ந்தாயிர் செகுத்தே
களளர்சிலர் நல்லணி கவர்ந்துகொடு போனார்.

இ - ன். கிளிபோலும் வசனத்தையுடைய சந்திரவதி போகுதற்கு முன்னே மக்கலவள்ளை ஒலிப்பதான காசி பட்டணத்தாகு அரசனாவ

ஹுடைய பிள்ளையை யெடுத்தக்கொண்டு தூரத்தேவந்து அந்தப் பிள்ளை யுயிரை வதைசெய்த சில கன்னர்கள் அப்பிள்ளைமேலுள்ள நல்ல ஆபரணங்களை யெல்லாம் திருடிக்கொண்டு போயினார்கள் எ - று. 66

அம்மதலை யைத்தெரு வகத்தினிடை காண
இம்மதலை யார்தலை யென்னவல மந்தாள
எம்மதலை யைக்கண மெறிந்ததுகொ லென்றது
தமமதலை மெய்க்குறி தனைத்தெரித லுற்றாள்.

இ - ன். இவ்வாறு செல்கிற சந்திரவதியானவர் அந்த அரசன் பிள்ளையை அவவீதியிலே கண்டு இந்தப் பிள்ளை யாருடைய பிள்ளையென்று துக்கித் தவளாய் எங்கள் பிள்ளையை அங்குள்ள பூதகணங்கள் கொண்டுவந்து இங்கே போட்டுவிட்டனவோவென்று தங்கள் பிள்ளையி னுடம்பிலுள்ள அடையாளங் களைப் பார்க்கலாயினுள் எ - று. 67

விடிந்திடு முனநநகரி காவலர் விரைந்தே
இடிந்தமதி லேறியு மிழிந்தமறு குற்று
மடிந்தகுழ விக்கருகு கண்டுமட மாதைக்
கடிந்தனர் கொணர்ந்துயிர் கவர்ந்ததிவ ளென்றே.

இ - ன். அப்போது விடிந்ததற்கு முன்னே, அந்தப் பட்டணத்தைக் காக்கிற தலையாரிகள் அதிக விரைவிலே வந்து கள்ளராலே இடிந்தபோன மகிவழியே யேறிவந்தம பின பிறங்கியும் பின்பு வீதியிலேவந்து செத்துக் கிடக்கிற பிள்ளைகளுக் சமீபமாக வந்து கண்டு (அங்கு நின்ற யாதும் தெரியா மல் மயங்குகிற) சந்திரவதியை, இந்தப் பிள்ளையைக் கொண்டுவந்து இத் ஹுயிரை வதைத்தவ னிவளதானென்று அடித்தார்கள் எ - று 68

பதைத்திடு சினத்தொடு பசுவகுழவி தன்னை
வதைத்ததிவ ளாமென மலாககுழல பிடித்தே
விதைத்தலின விழுந்தென விழிக்ககன மெறிக்க
உதைத்தன ரடித்தன ரொடித்தனர்க ளென்பை.

இ - ன். அப்படித் துடித்தடிப்பாகிற கோபத்துடனே அந்தப் பச்சிளம் பிள்ளையைக் கொன்றது இவ்வேதானென்று அவளுடைய பூவையணிகிற கூந் தலைப் பிடித்துக்கொண்டு விதைக்கிறபோது சிந்துகிற விதைகளைப்போல் கண் களிலே நெருப்புப்பொறிகள் சிந்த உதைத்ததார்கள்; அடித்தார்கள்; அவளெலும் பையு மொடித்தார்கள் எ - று. 69

சென்றவர்கள் சென்றவர்கள் சேரவட ரக்கண்
டன்றவர்க ளிற்சிலர் விலக்கியக லப்போம
என்றுதல மேதுகுல மேதுகிறு சேயைக்
கொன்றபரி சேதரிவை கூறெனவு ரைத்தார்.

இ - ன். வீதியிலே பார்த்துக்கொண்டு போகிறவர்களும், பார்க்க வருகிறவர்களும் கூட வருத்தப்படுகிறதைக் கண்டு அப்போது அவர்களிலே சிலர் சிலரை விலக்கி, நீங்கள் தூரப் போகுகளென்று சொல்லிச் சந்திரவதியைப் பாதது உன் ஊரேது? உன் குலம் யாது? இந்தச் சிறுபிள்ளையைக் கொன்றதென்ன காரணம்? பெண்ணே! நீ உள்ளது சொல்லென்று கேட்டார்கள் எ - று 70

தேவருண மக்கிலை செருத்திலனெ னிற்றான்
ஆவதிலை நமமொழியை யாருறுதி கொளவார்
நோவதிலு நமமகவி னோதகவி னாலும
சாவதினி தென்பது மனததிடை தரித்தாள்.

இ - ன். நான் கொன்றிலே னென்று சொன்னால், தெய்வகடாகும் இப்போது நமக்கில்லா திருக்கிறது. ஆகையால், நாம் சொல்லுகிற மெய் வாதத்தையை யாதான நம்புகிறவர்கள்? இப்போது கிவர்களாலே வருத்தப்படுகிற திலும் நமது புத்திர னிறந்தபோன துன்பத்தை யனுபவிக்கிறதைக் காட்டிலும் இனி இறந்தபோகிறதே சல்லதென்று தன்மனத்திலே திடப்படுத்திக்கொண்டான் எ - று. 71

மெய்யுரைசெ யிறபொயென மேவியது வீணும்
ஐயமிதி னில்லையத னுறபுரையி லாத
பொய்யுரையு மெய்யொடு பொருந்துமென நாடித்
தையலவ ரோடிது தனைப்பகர லுற்றாள்.

இ - ன். மெய்வார்த்தையை நாம் சொன்னோமானால், அது பொய்யென்று தோற்றி, அந்த மெய் பயனில்லாது போம் இதிலெவ்வளவுஞ் சந்தேகமில்லை. அதனாலே குற்றமில்லாத பொய்வார்த்தை மெய்யுடனே சேர்வதாகுமென்றாலோசித்துச் சந்திரவதியானவன் தன்னை வினாவின் அவாகளுடனே இந்த வார்த்தையைச் சொல்லத் துணிந்தான் எ - று. 72

ஒன்றினிது கேண்மினுல கத்தினி விரககத
தன்றியுயிரி கொன்றுழ லரக்கியறி யீரோ
இன்றுயிரி ழுநதமக வெனகையி லிருக்கக
கொன்றதிலை யென்னவல னோகொடிய ளென்றாள்.

இ - ன். நான் ஒரு வார்த்தை சொல்லுகிறேன், எவ்ளோரும் கணறும் கேளுங்கள். நான் பூவுலகில இரக்கமென்ப தில்லாதவளாய உயிர்களைக் கொன்று திரிகிற இராட்சசி யென்பதை நீங்கள் தெரிந்து கொண்டிருக்கிறீர்களோ? இப்போது யிர்போனபிள்ளை என்ன கையினமே விருக்கச்செய்தே நான் கொன்றிலே னென்று சொல்லமாடுமேனோ? நானோ கொடுத்தொழிற செய்கிறவளென்று சொன்னான் எ - று. 73

ஆயின்விடன் மின்னென வடித்தனி கயிற்றால்
சாயுமிரு கைத்துணை பிணித்தவி சுவததை

வேயும்விழை தோளின்மிசை யேற்றிவிற்றன் மன்னன்
வாயிறனை நாடிமயி லைக்கொடு நடந்தார்.

இ - ன். அப்படியானால், இவனை விட்டுவிடாதீர் எனன்று அடித்து அழகி
தான் கயிற்றினாலே கீண்டு தொங்குகின்ற இரண்டு கைகளையும் கட்டிச் செத்த
பிணத்தை மூங்கிலும் வேண்டுவதான தோளின்மேலேறி வெற்றிகொண்ட
காரிராஜனுடைய அரண்மனை வாசல்த் தேடிச் சந்திரவதியை யிழுத்துக்
கொண்டு போனார்களெ - று 74

கைகொடுசு வத்தினிரு கால்களை யணைத்து
மெய்கொடுசு மந்தடி விதிபபுற மிதித்துப்
பெய்கொடுகி ணங்குறுதி பினனுமுனு மொய்க்க
மொய்குமூலவ ணங்கிடை முறிந்திட நடந்தாள்.

இ - ன். தனது கையிலே கொண்டு பிணத்தினுடைய இரண்டு கால்களை
யும் அணைத்துத் தனதுமயிலே சுமந்துகொண்டு கால்களு நகங்க மிதித்
துணறி ஒழுகுகின்ற கொடுமையான கிணமும் இரத்தமும் பிண புறத்திலு முன
புறத்திலும் வழிந் தொழுகுமபடியாய் நெருங்கின கூடகலையுடைய சந்திரவதி
தனதிடை ஒடிவந்தாக அந்தத் தலையாரிகள் பிணனை சென்றாள் எ - று. 75

குறித்ததகிசி னததொடு கொதித்தவர டிக்கத்
தெறித்தகுரு தித்துளி திசைத்திசையின மொய்க்கப்
பிறித்திருக யிற்றிடை பிடித்துவர நாய்மேல
வெறித்தடர மாணென வெருண்டுமு னடந்தாள்.

இ - ன். அவன் கொன்றதைக்கருதி அதிக கோபத்துடனே பொங்குத்
லாகி அந்தத் தலையாரிகள் அடிக்கிறதிலுலே தெறிக்கிற இரத்த பிணதுக்கள்
எந்த இடங்களிலு கிரமபுதலாகப் பிரிவு செய்து இரு பக்கத்திலுங் கட்டின
கயிற்றைப் பற்றிக்கொண்டு வரும்போது, நாபகள் வெறி கொண்டு சீறி மேலே
விழ, அஞ்சுதிற மாண்போற பயந்து நடந்தாள் எ - று. 76

வேலைநகர் காவலரும் வேதமுனி வறகன
ருலையல் சூழ்பதி யளித்தமட மாதாப்
காலைமுர சங்குளிறு வாயில்கள் கடந்தே
மாலைமுடி மனனனுறை மண்டப மணைந்தா.

இ - ன். கடல்போற ஈறந்த அந்தப் பட்டணத்தைக் காக்கிற தலையாரி
களும், ஒரு வேதப்பிராமணனுக்கு கருமபாலகனும் வயல்களுஞ் சூழ்வதான
தமதுகைக கொடுத்த யௌவனமுள்ள சந்திரவதியும் விடியற்காலத்து முாக
சப்திப்பதான கோட்டைவாயில்களெல்லாங் கடந்துபோய மாலையணிந்த கிரீ
டாதிபதியான அரசனிருக்கிற சபாமண்டபத்துக்குள்ளே போனார்கள் எ-று. 77

அத்தல மணைந்தவ ருளக்கொடியர் மண்ணைக்
கைத்தல மெடுத்திரு கழற்றொழுது நின்றார்

மெய்த்தவ முயனறமணி வேயனைய தோண்மேல்
வைத்தபிண முங்கொடு மடக்கொடியு நின்றார்.

இ - ள். அந்தச் சபாமண்டபத்தி னருகே போனவரிலே அப்பொல்லாத
தலையாரிகள அரசனோடுகி, இரண்டு கைகளை யுறகொண்டு அவனிரண்டு கை
களையும் உணங்கி கின்றார்கள். மெய்யான தவங்களை வேண்டிச் செய்வதான
அழகிய மூங்கிலையொத்த தோளினமேலே வைத்த பிள்ளைப் பிணத்தையுந்
தாங்கிக்கொண்டு சந்திரவதியு நின்றான் எ - று.

78

நின்றளவின மன்னனு நிகழ்ந்தபிழை யென்கொல
எனறதி சயித்திஃ திறககென வுரைக்க
மனறலகமழ் கோதைபிணம வைத்தன ணிலத்தில
கொன்றபரி செந்தநெறி கூறிடுமி னென்றான்.

இ - ள் அப்படி கின்றபோது, அரசனாவன இவ்ளாலே உண்டான
குற்றம் யாதென மதிசயித்து இந்தப் பிணத்தை யிறக்கிவையென்று சொல்
லவே மணம் பரிமளிககின்ற கூந்தலையுடைய சந்திரவதி பிணத்தைக் கீழே
யிறக்கி வைத்தான். வைத்தபிணபு காசிராஜன், இவளின்தப் பிள்ளையைக் கொன்ற
தெவவிதம் சொல்லுங்கொண்டு கேட்டான் எ - று.

79

என்றிறையு ரைத்திட விற்றைஞ்சியவர் மனன
இன்றிரவு நினமகவை வந்திவ ளெடுத்து
மனறணி நெடுந்தெருவில் வைத்துடல பிளந்து
கொன்றபடி கண்டுகொடு வந்தனமு னென்றார்.

இ - ள் என்று காசிராஜன் கேட்டபோது, அந்தத் தலையாரிகள் வணங்கி
அரசனே! இன நிராததிரி உமமுடைய பிள்ளையை இந்த இராக்கசி வந்தெடுத்
துக் கொண்டுபோய கிரமபிய அலங்காரதையுடைய இராஜவீதியில் வைத்து
உடம்பைப் பிளந்து கொன்ற பழியைக் கண்டு பிடித்துக்கொண்டு உமக்கு
முன்னே வந்தோமென்று சொன்னார்கள் எ - று.

80

அந்தமொழி சொன்னவரை யங்கையி னடைத்து
வந்தபடி யாவுயிவண வல்லியுரை யென்னச
சந்திரம தித்தெரிவை தன்னடியை நோக்கிச
செந்துவாம லாக்குமுத வாய்மலர் திறந்தாள்.

இ - ள் அந்த வார்த்தை சொன்ன தலையாரிகளைத் தன் கையாலே அடங்
கச்சொல்லி ஒ அமமே! நீ வந்த காரியமெல்லாம் இவவிடத்திலே சொல்லென்று
கேட்க, சந்திரவதியானவள் தன் பாதத்தைப் பார்த்துக்கொண்டு சிவந்த பவ
ளம்போலவங் குழதமலாபோலவும் உள்ள தன் வாயைத் திறந்து சொல்ல
லானாள் எ - று.

81

செய்யமக வினனுயிர் செகுத்தபடி கண்டாய்
கையினிலெ டுத்ததொர் சுவதையெதிர் கண்டாய்

மெய்யிடைபு லால்வெறி விரிந்தமுடை கண்டாய்
ஐயமிலை யானுமொ ராக்கியறி யென்றாள்.

இ - ன். ஒ அரசனே! இந்தச் செவவிதான பிள்ளையினுயிரைக் கொன்ற படியையும் நீரே கண்டா. என கையி லெடுத்ததுக்கொண்டு வந்ததான ஒரு பிண்ததையும் உமக்கு முன்னே கண்டா. எனனுடம்பிலே புலால்நாற்றம் விரிந திருக்கிறபடியையுங் கண்டார். இனி சந்தேகிக்கத் தக்கதில்லை. நானும் இராக்கி களி லொருத்தியென்று தெரிந்துகொள்ளுமென்று சொன்னாள் எ - று. 82

என்றுநா வன்றசைக ளுண்டுட லெடுத்தேன்
வென்றிவடி. வேலிறைவ நின்னகரின் மேவி
இனறிரவி னினமக விளநதசை விரும்பித
தின்றிடரி னைத்துயிர் செகுத்ததுள தெனராள்.

இ - ன். எப்போதும் நான் மனிதருடைய வலிய மாமிசங்களுையே சாப் பிட்டு என சரீரத்தை வுளாததேன்; செவறிப்பொருத்தின கூரிய வேலையுடைய அரசனே! இன்று உம்முடைய ஊர்களுளே வந்து இராததிரியிலே உமது பிள்ளையி னிளையான மாமிசத்தைத் தின்ன ஆகைக்கொண்டு இந்தப் பிள்ளையி னுயிரைக் கொன்றேன். இதுவே மெய்யானதென்று பின்னுஞ் சொன்னாள் எ - று. 83

மடக்கொடி யுரைக்கவிது மன்னவ னுரைப்பான்
அடக்கமு மொடுக்கமு மாககியல ளென்னும
இடாப்பல விவடகிவ ரிழைத்தமை நமக்குச
சுடச்சுட வுரைக்குமிவள சொன்னமொழி யென்றாள்.

இ - ன். இவ்வாறு சந்திரவதி சொல்லக்கேட்டு அரசன் சொல்லுகிறான். இந்த அம்மையினுடைய மன அடக்கமும் கைகால்களிறெடுக்கமும் இராட்சசி யல்லவென்று சொல்லுகின்றன. இந்தப் பெண்ணைக்குக்குப் பலரும் பல னுனபவகள் செய்தவைகளுண்டு. அவைகளெல்லாம் நமக்குத் தெரிவதாகச் சுடச்சுடச் சொல்லுகின்றது, இந்த அம்மைச்சானை வாரத்தை யென்றான் எ - று. 84

உயிராககொலை புரிந்தவா முகக்குறி யுரைக்கும்
கையிற்குறி யுரைக்குமிரு கடகுறி யுரைக்கும்
குயிறகுரன மடநதையிவள கொன்றகுறி யுண்டென்
றயிரப்பிலை யெனக்கென வமைச்சரொடு ரைத்தான்.

இ - ன். சீவவதை செய்தவர்கள் முகக்குறியே (வதைசெய்ததைத்) தெரி யச்சொல்லும், இன்னும் வதை செய்தவர்களுடைய கையிலுள்ள குறியுஞ் சொல்லும், இரண்டு கண்களிலுள்ள குறியுஞ் சொல்லும். குயில் போலத் தொனியையுடைய பெண்ணாகிய இந்த அம்மைக்கொன்ற குறியுண்டென்று எனக்குச் சந்தேகித்தற கிடமில்லையென்று மந்திரிகளுடனே பின்னுஞ்சொன் னான் எ - று. 85

வள்ளலிவை கூறிடலும் வந்தவர்கண் மன்னு
பிள்ளையை யெடுத்தவடி யினபிறகு சென்று
களீரியிவள் கொன்றபடி கண்டுகொடு வந்தேம
உள்ளதல தில்லைத யுரைக்கவிதி யுண்டோ.

இ - ன். அப்படி அரசனானவன் சொல்லுமபோது, அவனைக்கொண்டு
வந்தவர்கள் அரசனே! பிள்ளையை யெடுத்துக்கொண்டுவந்த காரகவட்டின
பின்னேபோய் திருடியான இவன் கொன்ற படியையுங் கண்டு இவனைப் பற
றிக் கொண்டுவந்தோம். இது உள்ளபடியே அல்லாமல் விலலாததைச் சொல்ல
கியாயமுண்டோ? எ - று. 86

உன்னுரை தனக்கொருதி ருத்தரமு முண்டோ
என்னுரை செயததகுவு தெம்பெரும வென்றே
மன்னுரை கடறபுவி வளாகமிசை வாழும்
இன்னுயி ரிறககுமிவ டன்னைவிடி லென்றா.

இ - ன். உமமுடைய சொல்லுக்கு மறுமொழிபுகூட நாகன சொல்
லத்தக்கதுண்டோ? எமதரசனே! இனிச் சொல்லத்தக்கது யாதிருக்கின்ற
தென்று பின்னும், கிலைபெற்ற இவனை விட்டுவிடில், நுரைகள் பொருக்கின்
கடல்கும்பந்த பூமண்டலத்திலே வாழுகின்ற இனிய உயிரகனெல்லாம் அழிந்து
போகும் என்றுஞ் சொன்னார்கள் எ - று 87

அன்னவை யுரைத்தவரை மன்னவ னமைத்தே
என்னைபல பேசுவதி வேழையடி தானே
பின்னையடி சென்றதுள தோபிறிடுத னக்கண்
டிநடுநாடியில் வந்திடு மெனசசிலரை விட்டான.

இ - ன். அவ்வாறதைகள் சொன்ன தலையாரிகளை அரசன் அமரச
சொல்லி இனிப் பலவுஞ் சொன்னதினாலே பயக்குன்றுமில்லை. (பிள்ளையைக்
கொண்டுபோன வழியில்) இந்தப் பண்ணால்கள் சென்றிருக்கின்றனவோ?
பின்னும் வேறேரோகால்கள் சென்றனவுண்டோவென்று தெரிந்தது, இந்தக்
கண்போதிலே வாருங்கள் என்று சிலரை அனுப்பினான் எ - று.

பிறிது - பின்னையடி சென்றதுளதோ வெனக் கூட்டுக. 88

போற்றடி பணிந்தவர்கள் போய்மறுகி னூடே
காற்றடி சிதைக்குமுனா கண்டிடுது மென்றே
மாற்றடியி லாற்றரிய வல்லியடி வைப்பின
வேற்றடிகள் பார்த்தவா விரைநதுநெறி சென்றா.

இ - ன். எல்லாரும வணங்கத்தக்க அரசனடிபை வணங்கிக்கொண்டு சிலர்
கள் அந்த வீதிவழியே சென்று காற்றினாலே காரகவடி கலையுமுன்னே தெரி
வோமென்று, தலையாரிகளுடைய மாறலடித்த அடிபட்டுத் தாங்கமாட்டா

திருக்கின்ற சந்திரவதியினுடைய கால்கள் சென்ற நிலத்திலே வேறான சில காற்சுவ ணெடோவென்ற அவர்கள் பார்த்துக்கொண்டு, விரைவிலே சந்திரவதி வந்தவழியைக் குறித்துப் போனார்கள் எ - று. 89

அங்கவர்கள் வந்திடுமு நததெரு வகததுக்
கங்கருகு மன்னல்வினை கன்னபுரி மன்னன்
மங்கையடி யேயெழுதி மற்றையடி யெல்லாம்
அங்கைகொடு நீவிமுனி கௌசிக னழித்தான்.

இ - ன். அங்கே அந்தச் சிலர்கள் வருவதற்கு முன்னே அந்தத் தெரு விலே துனைப்புனத்தருகே கருமபுகள் விளைவதான கண்ணாசி நாட்டாசன பெற்ற சந்திரவதி கால்களையே விசுவாமித்திரமுனிவர் பதியச் செய்து, மற றைக் காற்சுவடுகளை யெல்லாம் தமதழகிய கையாலே தடவிக கலைத்து அழித்தது விட்டார் எ - று. 90

எந்தவடி வந்ததென வெண்ணியவ னண்ணி
அந்தவடி யினசுவ டமைப்பன் வருங்கண்
டிந்தவடி யேழுமுது மியாவாகளு மிககே
வந்தவடி யிலலையென மன்னனுழை வந்தார்.

இ - ன். எந்தக்கால்கள் இங்கே நடந்து வந்தவை யென்று ஆலோசித்தாக கொண் டங்கேவந்து அந் ச் சந்திரவதியினுடைய கால்கள் அழுந்தி யிருக்கிற வடிகளை எல்லாருங்கண்டு, எல்லாம் இந்தப் பெண்ணடிச் சுவடுகளையல்லாமல் ஒருவரு மிவவிடத்தே நடந்துவந்த சுவடுகளிலையென்று சொல்ல அரசனிடத் திற்கு வந்தார்கள் எ - று. 91

உறறடிவ ணங்கியவிர் முறகலை யொதுக்கிச்
சுறறடிகள் பறபல தொடாநதுநனி சென்றேம
அறறடியி னிககொடிய களரியடி யல்லால்
மறறடிக ளிலலையென மன்னனொடு ரைத்தார்.

இ - ன். அப்படிவந்து அரசன் கால்களை உணங்கி அந்தச்சிலர் தாழும்ததி யிருக்கிற முன் உலகிரத்தை ஒதுங்க அமைவதாகச் சூழ்ந்துகொண்டு பலபல கால்களை மிகவுந்தொடர்ந்து பிடித்துப் போயினோம். அவ்வகைக் காற்சுவடு களில் இந்தத்திருடி காற்சுவடுகளையல்லாமல் வேறு காற்சுவடுகளிலையென்று அரசனுடனே சொன்னார்கள் எ - று. 92

வளளலும் வருந்திமிக மங்கைமுக நோக்கி
உளளதுரை செய்கென வுரைத்திட மறித்தும்
களளியெனை யல்லதிலை யென்றுகழ றுக்கேட
டள்ளலவய னுட்டாச னொந்தகம் வியந்தான்.

இ - ன். அப்போது அந்த அரசனானவன் மிகவு நொந்துகொண்டு சந்திர வதி முகத்தைப்பார்த்து உள்ளதை நீ சொல்லக்கூடவையென்று கூறப் பின்னும்

எண்ணியல்லாமல வேறே திருடி யொருவரு மில்லையென்று சந்திரவதி சொல்
லக்கேட்டு, சேருள வயல்கூழ்ந்த நாட்டையுடைய காரிராஜன மனநொந்து
அதிசயம் கொண்டான் எ - று. 93

கொல்லவிவள் வல்லவளு மல்லன்கொலை செய்தாள
அல்லளெனி லகொருவா வந்தவடி யிலலை
தொல்லவினை யெவவகை தொடர்ந்ததறி தக்க
தில்லையென மைந்தனி விவடகுருகி நின்றான்.

இ - ன். இந்த அம்மை கொல்லவல்லவளல்லன்; கொலைசெய்தவ ளிவ
ளல்லவென்று கொள்வோமானால், அங்கே வேறேயொருவர் நடந்து சென்ற
காற்சுவகெளில்லை, பழைய பாபசம்பந்தம் எவவிதமாககோவந்து நேரிட்டிருக்
கிறது; நமமா லறியத்தக்கதா யில்லையென்று தனபிள்ளை கிரங்குகிறதிலு
மதிகமாகச் சந்திரவதிககே மிகவு மனமுருகினான் எ - று. 94

முன்னவிதி யாலுமவினை முற்றுமத னாலும
என்னையிவ டனனைவிட லென்பது நினைந்தே
கன்னலசெறி காசிபதி கன்னபுரி மன்னன்
மினனைவதை செய்வது விருமபியொரு மிததான்.

இ - ன். பூர்வகருமம் தான் முடியும் வகையேமுடியும்; அதனாலே இந்தப்
பெண்ணை எப்படி விட்டுவிடுகிறதென்று நினைத்து கருமபுகள் விளைவதான
காரிராஜன், கன்னேசி நாட்டரசன் மகளைக் கொலைசெய்வதற்கு வேண்டி
மனது சம்மதமானான் எ - று. 95

அவ்வண நினைந்திடலு மவவளவு தன்னில்
செவ்வணவ யிறகுரிசி றீவினைக் கொல்லாம
இவ்வணம கன்றிடு மெனுங்குறி விளங்க
மைவவணவ யங்கிருண் மறைந்தது விடிந்தே.

இ - ன். அப்படி அவன் ஆலோசிக்கும்போது அந்தச் சமையத்திலே
சிவந்த கிறத்தையுடைய வேலாயுதத்தைக்கொண்ட அரிச்சந்திர மகாராஜ
னுடைய பாபகருமங்களெல்லாம் இப்படியே கழிந்து போகுமென்னுங் குறி
தோன்ற மைபோலுத்தாயிருக்கிற இருள் கழிந்து விடிதலாயிற்று எ - று. 96

தங்குலம் டந்தைபடு சஞ்சல முணர்ந்தே
மங்குலெழு வெண்சசி மழுங்கியொளி மாயக
கங்குன்மக ளிந்தவினை கண்டகல வோட
வெங்குலநெ டுங்கதீர் வெகுண்டன வெழுந்தான்.

இ - ன். தனது குலத்துப்பெண் படுகிற சஞ்சலங்களெல்லாம் தெளிந்து
மேகத்திலே தோன்றுகிற வெள்ளிய சந்திரானுவன் ஒளிமழுங்கி மறையவும்,
அர்த்தராத்திரிவான பெண் இந்தப் பாபகருமத்தைக் கண்டு தூரவோடிப்போக

304 அரிச்சந்திரபுராண மூலமும்-உரையும்

வம் வெப்பமான அரிச்சந்திரன் குலத்துச் சூரியன் கோபங்கொண்டதுபோல
லுதயமாயினுள் எ - று. 97

காதலிபி டிததநெறி கண்டெமது கறபின்
போதமிது வென்றுபுரு டாக்கெதிர் குலாவும
மாதர்முக மென்னவய லுநதடமு மறறும்
ஆதபன்மு கத்தெதி ரலர்நதவர விநதம.

இ - ன். எல்லாரும் விரும்பத்தக்க (நன்மார்க்கததையுடைய சந்திரவதி
கொண்ட) கொள்ளையைப் பார்த்து எங்களுடைய கறபினுக்குள்ள ஞானமீத
தனமையதென்று புருஷர்களுக்கு முன்னே கொண்டாடத்தக்க பெண்கள்
முகங்கள்போல வயல்களிலும் குளங்களிலும் மறற இடங்களிலும் சூரியோதயத
னக்குமுன்னே தாமரைமலர்கள் விசுதிமாயின எ - று. 98

கலீ நிலைத்துறை

விடிநத காலையில் வேறொரு திறம்புறங் காணுன
மடிநத மைநதனை யெடுமென மனையிடைப் போக்கி
முடிநத தீவினைப பயததினு முதிர்வினை யானும்
கடிநதி மெபடி கருதினை காசியர் கோமான.

இ - ன். அப்படி விடிந்தபோது வேறொருவகையும் பிரசித்தமாகக் காணு
தவனுதி இறந்த பிள்ளையைக் கொண்டிப்பாங்கொன்று தனது அரண்மனைக்
குள்ளே போகவிட்டு, அப்போது முடிவான கொலைப்பாவ பவத்தினாலும்,
மேனமேலாத விசுவாமித்திரர் செய்கிற செய்கைகளினாலும் சந்திரவதியை
வதைசெய்யும்படி காசிக்ரத்தாருக்கரசன ஆலோசித்தான் எ - று. 99

சோரா மறறய லுண்டென்றி சோதிதது வந்திந்
நேர மியாவரு முரைத்தில ரவரவா ரினைவை
யார றிநதவ ரிவடனை வதைப்பதற் கழைத்து
வீர வாசுவைக கொணர்கெனத் தூதரை விடுத்தான்.

இ - ன். கள்ளர்கள் வேறே இன்னமுண்டென்றால் பரிசோதனை செய்து
வந்து இந்தச்சமையத்தில் ஒருவரும் வந்து சொல்லுகின்றிலர். ஆனாலும்,
அவ்வவர் நினைவை யாராலே அறிந்துகொள்ளலாகும்? ஆகையால் இந்தப்
பெண்ணைக் கொலைசெய்வதற்கு வீரவாசுவைக்கூலிக் கூட்டிவாருங்க ளென்று
தூதரை அனுப்பினான் எ - று. 100

விரைவி னோடிசென் றவன்புலைச் சேரியின் மேவி
அரசர் கோனுனை யருளிப்பா டெனவுரைத தழைக்கச்
சுரைகொள் வெள்ளைவாய் சிவந்தகட கருநிற்ச சுடர்வாட்
கரத் லத்தொடுங் கடிதுவந் தரசனைக் கண்டான்.

இ - ன். உடனே தூதர்கள் அதிசிக்ரத்திலே ஓடிப்போய் அந்த வீர வாகு இருக்கிற பறைச்சேரிக்குள்ளே நுழைந்து, நமதிராஜாதிராஜன உன்ன வரும்படி உத்தரவு செய்தருள் லாயிற்றென்று சொல்லிக் கூப்பிடச் செய்தே, சுரை விதைபோல வெள்ளைப் பற்களைக்கொண்ட வாயும், சிவந்த கண்களும் கறுத்த வுடம்பும், ஒளிபொருந்தின வாளாயுதத்தைக்கொண்ட கையுமாக விரைவிலே வந்த அரசனைக் கண்டுகொண்டான் எ - று. 101

தூர நின்றுவாய் புதைத்துள் மலைந்துது சொடுக்கிப்
பார மேனியைச் சுருக்கிவிழ்ந தரசனைப் பணிந்திந்
நேர நாயினேன் மன்னையென் னினைநதவா நென்றான்
வீர வாகுவை நோக்கியவ வேந்தாகோ னுரைப்பான்.

இ - ன். தூரத்தே கின்றுகொண்டு வாயை மூடி மன நடுகி வஸ்திரத்தை ஒடுக்கிப் பெரிய வுடம்பை சுருக்கமாகக்கொண்டு கீழே விழுந்து அரசனை வணங்கிப் பின்பு சுலாமி இந்த வேளையிலேயே நாயேனை நினைத நழைத்தது யாது காரணமென்று கேட்டான். அப்படிக்கேட்ட வீரவாகுவைப் பார்த்து அந்த ராஜாதிராஜன சொல்லுகிறான் எ - று. 102

துட்டி யாமிவள குழுவியைத் துணிததன் ளென்றாத
திட்டி யாறகண்டே மெனச்சில ரரிவையைப் பிடித்துக்
கட்டி வந்தனர் கட்டொடுங் கொண்டுபோய்க் களத்தில்
வெட்டு வித்திடுடன் றீந்தனன் காகியா வேந்தன்.

இ - ன். கெட்டசெய்கை யுடையவளாகிய இந்தப்பெண் என பின்னையை வதைசெய்தானென்று கண்ணாற் கண்டதாகச் சிலா இவளைப் பிடித்துக் கட்டிக் கொண்டு வந்தார்கள். ஆகையால், அந்தக் கட்டுடனே நீ கொலை செய்யுமிடத் துக்குக் கொண்டுபோய் வெட்டிவிடும்படி செய்யென்று அவன் வசத்தி லொப்புவித்தான் காகிப் பட்டணத்தாருக் கரசனுவன் எ - று. 103

மின்னைக் கைக்கொண்டு கட்டினை யிறுகுற விசித்து
மன்னைக் கைதொழு தேத்தித்தன் சேரியில் வந்து
பினைத தன்வயின் விலைபட்ட வயோத்தியா பெருமான
மன்னைக் கூவியே யவன்கையிற் தையலைக் கொடுத்தான்.

இ - ன். சந்திரவதியைப் பிடித்து முன் கட்டினதைப் பின்னு மிறக்க மாகக் கட்டி அரசனைக் கையாற் சும்பிட்டுக்கொண்டு துக்கித்த தனது பறைச் சேரிக்குள்ளே வந்து பின்பு தன்னிடமாக விலையாயிருக்கிற அயோத்தியா புரிக் கரசனுன அரிச்சந்திரனைக் கூப்பிட்டு அவன் வசமாகச் சந்திரவதியை வதை செய்யும்படி ஒப்புவித்தான் எ - று. 104

பின்னை யைக்கொடு போயுடல் பிளந்துயிர தொலைத்த
களளியைக் கொலைக் களத்திடைக் கொண்டுபோய்க் கவந்தம்
துள்ளி யோடாரீ வெட்டெனத் தோகையைக் கொடுத்தது
வள்ளி யோன்கையிற் மன்கையில் வாளையுங் கொடுத்தான்.

இ - ன். இந்தவூ ராசன் பிள்ளையைக் கொண்டுபோய் உடலைப் பிளந்துயிரைப் போக்கின திருடியை நீ கொலைசெய்யு மிடத்துக்குக் கொண்டுபோய் இவளுடைய தலையிலலாத முண்டம் பதைத்து ஒடிப்போம்படி தலையை வெட்டென்று சந்திரவதியை யொப்புவித்தது இந்த மகாப பிரபுவான அரிச்சந்திரனிடத்தில் வீரவாகு தன கையிலிருக்கிற கத்தியையுங் கொடுத்தான் எ - று.

வாளை வாங்கித்தன் மாதையும் வாங்கினன் வந்தான்
பாளை யோதியை யறிந்தனன் பாவையு மறிந்தான்
வேளை வென்றவற் கேற்றதோ வெனவிறை மெலிந்தான்
காளை வாட்டமுங் கோட்டமுங் கன்னிகண் டிரைப்பான்.

இ - ன். அப்படியே கத்தியையும் வாங்கிக் கொண்டு தன் மனைவியையும் கூட்டிக் கொண்டுவந்த அரிச்சந்திரமகராஜன கூத்தறப்பனைபோன்ற குழலினை யுடைய அப்பெண்ணைத் தன் மனைவியாகிய சந்திரவதிதானென்று தெரிந்தான். சந்திரவதியும் அந்தச் சுமோட்டிலிருந்த நாயகனை இப்போது தன்னை வெட்ட வந்தவனென்று தெரிந்தான். அப்போது மனமதினை யெரித்த கடவுளுக்கிது சம்மதிதானேவென்று அரசன் மெலிவதானான். அப்போது தனக்கதி சந்திரனான நாயகனுடைய மனவாட்டத்தையும் மனக்கோணுதலையும் சந்திரவதி தெரிந்து சொல்லுகிறான் எ - று.

106

முன்னை நாளா சாண்டணி முடிபுனைந் திருந்த
மன்னர் செய்கையு மறங்களுந் திறங்களும வளர்ந்த
இன்ன முங்குறைந் துயிராதரித் திருந்தவ ரிலலை
அன்ன தேதுணி படியனேற கிரங்கலை யென்றான்.

இ - ன். முக்காலத்திலே அரசாட்சி செய்து அழகிதான் கிரீடத்தைக் கொண்டிருந்த அரசர்கள் செய்கையும், அவர்கள் தருமங்களும், சாமத்தியங்களும் இன்னமும் வளர்ந்துகொண்டே யிருக்கின்றன. அவைகளிற் குறைவாகித் தங்களுயிரை வைத்திருந்த அரசர்கள் உமது குலத்திலே ஒருவருமில்லை. ஆகையால், உமக்கும் அவ்வரசர்கள் செய்கைப்படி நடக்கிறதே துணிவான காரியம் அடியேனைப்பற்றி நீரேவளவு இரக்கஞ் செய்யவேண்டாமென்று சொன்னான் எ - று.

107

அக்க ணத்தினி லமைச்சனும் விரையவந் தணுகிப்
புகக வாறெலாம் புரவலன் புகன்றிடக் கேட்டுப்
பக்க நோக்கியே மன்னனைப் பணிந்துயிர பதைக்க
ஒக்க வேகியே சுடர்மணித் தெருவில்வந் துற்றான்.

இ - ன். அந்தட்சணப் பொழுதுகளுள்ளே மந்திரியான சத்தியகிரீத்தியும் விரைவிலே வந்துகூடி நடந்த செய்கைகளெல்லாம் அரசன் சொல்லக்கேட்டுப் பக்கம் பார்த்து அரசனை வணங்கித் தனக்குயிர் பதைப்பதாகக் கூடவேசென்று காந்தியுள்ள ரத்தினங்கள் யினனுகின்ற தெருவிலே வந்து சேர்ந்தான் எ - று.

இடக்கை பாசமு மேதியும் பிடித்திட வலத்துத்
தடக்கை பற்றிய சவஞ்சுடு கோலினுற் றள்ளிச்
சுடர்ததெ ருத்தனிற் றேன்றிடத் துணுக்கமுற் றேங்கி
மடக்கொ டித்திரு மாதரு மைந்தரு முரைப்பார்.

இ - ள். இடதுகையானது கட்டின கயிறையும் கததையையும் பிடிக்க, வலது நடக்கையிலே கொண்ட பிணஞ்சுடுகிற தடியினாலே சந்திரவதிபைத் தள்ளிக்கொண்டிருந்து பிரகாசமான தெருவிலே வரச்செய்தே கண்டோர் திடெக கிட்டிராவச் இளங்கொடிபோன்ற பெண்களும் புருஷர்களும் சொல்லுகிறார்கள் எ - று.

109

எழுகீர்க்கழ் நெடிலடி யாசீரிய வந்தம்

கையோ செழுங்கமல முகமோ நிறைந்தமதி காலோ விளருகினை வரால், மெய்யோ கலாபமயி விடையோ துடங்குகொடி விழியோ கடைந்த வடிவேல, மையோ சுருண்டகுமுன மலையோ திரண்டமுலை வனிதைக் செனப்பு கலுவார, ஐயோ விவட்குவிதி கொலையோ வெனக்கதறி யழுவா ரறைந்தா விழுவார.

இ - ள். இந்தப் பெண்ணுக்குக் கைகளோ செழுமையான தாமரை மலா கன்போலிருக்கின்றன, முகமோ பூரணச்சந்திரானபோலிருக்கின்றன கணைக் கால்களோ இளமையான சின்னவரால் மீன்கள்போலிருக்கின்றன, உடம்போ வாலையுடைய மயிற்சாயலையொத்திருக்கின்றது; இடையோ துவளுகிற கொடி போலிருக்கின்றது. கண்களோ கடைந்துகொண்ட கூரிய வேல்கள்போலிருக்கின்றன. சுருண்ட கூந்தலோ மேகமோவெனினலாயிருக்கின்றது திரண்ட கொங்கைகளோ மலையோ வென்னுமபடி யிருக்கின்றன வென்று சொல்லுவார்கள். ஐயோ! இப்படிப்பட்ட பெண்ணுக்குக் கொலையினாலோ சாவியித்யென்று கதறியழுவார்கள் சிலர், முகத்திலே அடித்துக்கொண்டு கீழே விழுவார்கள் சிலர் எ - று.

110

தவளத் திருத்தரள நகையுஞ் சிறந்தவிரு தனுவைப் பழித்த துதலும், பவளத் தையொத்த கனியி நழுமப டைத்தவிதி பதறிப் படைத்த துளதோ, கவளக் களிற்றரச னுலகத் துயிரகருதவு கப டற நிரககுமுடையோன, இவளைக் கொலக்கருதி யிவர்கைக் கொடு தத் திறமேதென நிரங்கி யழுவார.

இ - ள். வெண்மையான அழகிய முத்துகள் போன்ற பல வரிசைகளும், சிறப்பான இரண்டு விற்களைப் பழிப்பனவான புருவங்களும், பவளத்தை யொப் பாயக் களிப்போன்ற இதழும் உண்டாகச்செய்த பிராந்தீவன பதறுதலாக அமைத்ததுண்டோ? கவளமுண்கிற யானமேலேறுகிற அரசன் உலகத்தி லுள்ள உயிர்களுக் குதவதல் செய்பவளுக்க கபடமில்லாமல் இரக்கமுமுடையவன இப்படிப்பட்ட பெண்ணைக்கொல்ல எண்ணி இந்தப் புலையர்வசமாகக் கொடுத்தவதும் யாதுகாரணத்தினாலேயென்று அழுது துக்கிப்பார்கள் எ - று.

வேலைப் பழித்தவிழி யாளேச் சினத்தரசன் வெட்டென் றுரை
த்தொழுதே, சாலச் சவங்க்குடு கோலிற் றடிநதுநனி தள்ளிக்
கொணாத புலையன், சிலத்தை யுங்கனக மார்பத் தையுங்குலவு
திண்டோளையுங் கண்டிடின, மாடொப் பன்னறிமயி லோடு
பனல்லதொரு மதனெப் பனென்று மருள்வார்.

இ - ன். வேலாயுதத்தைப் பழிப்பதான கண்களையுடைய இந்தப்பெண்ணை
அரசன் கோபித்து வெட்டென்று சொன்ன அப்பொழுதே, மிகவும் ப்ணங்
களைச் சும்கின்ற தடியினாலே அடித்துத் தள்ளிக்கொண்டுவந்த இந்தப் புலைய
னுடைய நல்ல குணத்தையும் பொன்மயமான மாடையும் விளங்குகின்ற திண்
னிய தோள்களையும் பாககுமிடத்தில் திருமலை யொப்பாவான, அல்லது
மயில்வாகனக் கடவுளை மொப்பாவான, அல்லது ஒப்பற்ற மனமதனை யொப்
பாவானென்று மயங்குவார்கள் எ - று.

112

மறையோ னிடத்திவளை விலைக் றிமிக்கவொரு மகனோடு
விற்ப வனிவன், குறையோ பொருட் செலவு தெரியாது மற்று
மொரு கொடியோ னலக்க னுறவே, பறையோ னிடத்திவளை விலை
கூறி விறறுமுளன் பலநாள் கழித்த தறிவேம, இறையோன் மகற்
கிறுதி செயலா லிவாகுவரு மிடையூறி தென்று ரைசெய்வார்.

இ - ன். பிராமணனிடத்திலே இறதப்பெண்ணை விலைகூறி மேன்மை
யுள்ள ஒரு புத்திரனையும் விறவனே யிவன். இப்படிப்பட்ட இவனுக்குப்
பொருட்செலவுவந்தது என்ன குறைவினாலோ தெரியாது. மறுபடியும் ஒரு
பொல்லாதவன் துன்பப்படுகிறதற்காகப் பறையனிடத்திலே இவனை விலைகூறி
விறவனுங் கூடவிருக்கிறான். இப்படியாகப் பலகாலமும் போகக்கினை
நாமெல்லோரும் தெரிந்திருக்கிறோம். இப்போது இந்தக் காரணமே மக
னுடைய உயிருக்கு முடிவு செய்ததனாலே இவர்களும் வந்த துன்ப மிப்படி
யென்று சொல்லிக்கொள்ளுவார்கள் எ - று.

113

எங்கோ மகன்கதற வுயிருண்ட கொலைகாரி யிவளோ வெனத்
தொடருவார, வெங்கோ பவனகரியின முன்போ டுமென்று சிலர்
வெகுளவார் நெருக்கி யடாவார, பங்கோ பறைக்கிவளை வதைசெய்
தனம்படை படாதோ வெனப்ப தறுவார, செங்கோன்மு றைக்கு
வழு நீர்கொல்ல தென்றுசிலர் செயலால் விலக்கி வருவார்.

இ - ன். எம் தாசனழி பிள்ளையி னுயிரையுண்ட கொலைகாரி யிவன்
தானேவென்று சிலர் கூடத்தொடருவார்கள். வெவவிதான கோபத்தை
யுடைய வலிய யான முன்னே கொண்டோ யிவளைப் போடுங்கொன்று
சிலர் கோபங்கொள்ளுவார்கள். சிலர் நெருங்கிவந்து வருத்தஞ்செய்வார்கள்.
பறையனுக்கு இவளை வதைசெய்யும்படி பங்குண்டோ? நம்முடைய ஆபத்தங்
களினைக் கொல்லாதோவென்று பதறுவார்கள் சிலர். நீங்கள் கொல்லத் துணி

வது அரசனுடைய நீதிமுறைக்குத் தப்புதலுண்டாகும் என்று சிலர் தங்கள் செய்கைகளாலே அவர்களை விலக்கிக்கொண்டு வருவார்கள் எ - று. 114

அழியா தகாசிபதி மகனா விகொண்டவிவ ளனியாய காரி யசடி, பழிபூ ணியிங்ககலி னெளிதாய் விடாதுநம் பலரா வியுமபரு குவா ள், விழியா லெறிநதுமுயிர் கவர்வாண் முகத்திலெதிர் விழியாது நில்லுமெனவே, மொழிவார் வதைத்தினுகை பொருளா கவறபமன முசியா ளெனப பகருவா.

இ - ன். அழிவில்லாத காரிராஜன மகனுயிரை வதைத்தது இவன் அரி யாயமே செய்கிறவன்; கெட்டவன்; பழியே செய்பதக்கவன்; இவவிடம்விட்டு நீங்கினால் இலெசாய்விடாமல் காமெல்லாருடைய உயிரையு முண்ணதக்கவன்; இவன் கண்ணால் வெருட்டியும் நமமுயிரை வாங்குவான்; இவன் முகத்துக்கு முன்னே தோன்றாமல் கில்லுங்கொண்டு சொல்லுவார்கள். இப்போ திவளைக் கொல்லுகிறதே முடிவுபொருளா யிருக்கச்செய்தே இவன் கொஞ்சமேனு மனம் வருத்தாதிருக்கிறு கொண்டு சொல்லுகிறார்கள சிலா எ - று 115

தப்பாது மன்மகனை யுயிர்கொண்டு திரமுண்ட தறுகண் ணா க்கி நமர்தம், கைப்பாச முற்றுவர வல்லோவி சுமபினிடை கரவா திருத்த விலளே, அப்பா லனைக்கறுவி பிவள்கொன்ற தோவலதி யாகொன் றதோ தெய்வமே, இப்பாவி தன்றிலையில் வைத்தா யுனக்குநி விலையோடுவெ னப்பு கலுவா.

இ - ன். தப்பாமல் நமதாசன மகனை உயிரை வதைத்தது இரத்தங் குடித்த அஞ்சாத ராஷ்சியானால் நமபொலவாருடைய கையிற் கயிறற்ற கட்டுண்டு வரு வானோ? ஆகாசத்திலே போய் மறையாதிருக்கிறான்! (ஆகையால் இப்படி இவ ளடங்கியிருக்கக் காரணமென்ன?) அந்த அரசன மகனைச் சின்னக்கொண்டு இவன் கொன்றது மெய்யோ அல்லது வேறே யாகா கொன்றதோ ஒ ஒ தெய்வமே! இந்தப் பாரபதமா துலமேற சுமையாகப் பழி சுமத்தினாய். உனக்கு பொது வான நீதியிலையோடுவென்று சிலா சொல்லுவார்கள் எ - று. 116

கொலைகா ரியைத்தெருவில் விலைகூறி விறறபடு கொலைகார துட் டனிவனும, புலையாவி னைக்கொலைசெ யிவளாவி கொலவதொரு பொருளோ வெனக் கதறுவாரா, விலைகூறி விறறவனு மிவனாகில் விட் டிடுவன விடலீரே னத்தொடருவாரா, கலையா லிறுக்கிமட லுறவே பிணித்த கயிறுடனே பிடித்து வருவாரா.

இ - ன். இப்படிப்பட்ட கொலைசெய்கிற இவனை இந்தத் தெருவிலே விலை கூறி விறறவனான கொலை செய்கிற துஷ்டனாகிய இவன் பறையனாய் கொலைத் தொழில் செய்கிற இவனுயிரை வதைசெய்கிற திவனுக்கு ஒரு பெரிதோடுவென்று கத்தியழுவார்கள் சிலா. இப்படி விலைகூறி விறறவனை இவனானால் இவனைக் கொல்லாமல் விட்டுவிடுவான். நீங்கெனல்லாரும் இவர்களை விடாமற் குருடருக்க

னென்று சிலர் பின்னே தொடர்வார்கள். முன்னே சிலைத்துணியா லிறுக்கட்டித் தோன்மடல்கள் சேரக்கட்டின கயிறறைத தாங்களும் கூடப்பற்றிக் கொண்டு வருவார்கள் சிலா எ - று 117

தனியா யபாவிசுறை யெவாபோ யுரைத்திடுவர் தருமா லயப் புரவலன், அனியா யமென்றுசிறி துணரா தொபெண்ப ழியை யவமே கொளக்க ருதினான், இனியா ரிரங்குபவ ரெனவே யலைநது வயி நெரியா லுலைநது சுழலவார், கனியாய் புலநதுநிலை தளாவார் கலங்கியுடல் கரைவாரா புலம்பி யழுவார.

இ - ன். இவளோ வேறொரு ஆதரவில்லாதபாவி. இவள் குறைபை யாவர் போய் மெயவிளங்கச் சொல்லுவார்கள? தருமக கோயிலான அரசன இது அரி யாயமென்று கொஞ்சமேனும் ஆலோசியாமல் ஒரு பெண்பழியை வீணே கொல்ல வெண்ணினான். இனிமேல் யாவர் இந்த அபியாயததுக்கு வியசனப் படுகிறவர்கள்? ஒருவரையுங் காணாமென்று வருந்தி, வயிறெறிநது உலைவாகிச் சுழலுவார்கள் சிலா. கனிபோன்ற வாய் காய்ந்து தமது சுபாவத் தப்புலவர்கள் சிலர். மனங்கலங்கி உடல் கரைவார்கள சிலா. பிரலாபிததழுவார்கள் சிலா எ - று.

வல்லோர களவல்லபடி சொலவார கண்மன் னுமிறை மருமானை யிவள்கொன் றவா, நிலலாத போதிவளை வறிதே வதைத்த பழி யார்பால தென்று பகாவா, கொல்லாது வன்சி றையில வைத்தே விளங்கினிவள் கொலைதானவ தைத்திடு தலாம, அல்லாது விட்டி டலு மறமாகு மென்னவவ ரவரோடு ரைத்தது லுவார்.

இ - ன். இப்படி வல்லவர்கள் தமக்குத் தோன்றினபடியெல்லாம் சொல்ல லானார்கள். சிலைகொண்ட அரசருமான இவள் கொன்றபடியில்லாதபோது இவளைக் கொல்வதான பாவம் யார் வசமாகக்கூடுமென்று சொல்வார்கள் சிலா. இவளைக் கொல்லாமல் வலிதான் காவறகூட்டத்திலே வைத்தால் இவள் செய்த கொலைதானே இவளைக் கொல்லுமபடியாம். அதைப் பலலாமல் இவளை விட்டுவிட் டாலும் அக்கொல் விடாது குழும் அல்லாமல் இவளை விட்டுவிடுகிறதினாலே புண்ணியம் முண்டாகுமென நெருவாக்கொருவர் சொல்லுகிறவர்களாகி வருகிறார்கள் எ - று. 119

பதியேது பாவியிவண் வரவேது வந்தபெறு பலனேது பாவ நிகழ்பெண, மதியே திதித்தனையும் விளைவித்த தேதென்று மறுகா மருண்டுமீழுவார, விதியே யறக்கொடியை யெளியா டனைககறுவி விலைகூறி விற்ற துமலால், சதியே விளைத்தனையி தறமோ வெனச சிலர்க டளர்வார் முகத்தி லறைவார.

இ - ன் இவள் ஊரது? பாலியான இவள் இவ்விடம் வருவதற்குக் காரணமென்ன? இங்கே வந்து பெற்ற பலனென்ன? இந்தப்பாவ முண்டாகப் பெண்புத்தி யுண்டானதெப்படி? இவ்வளவும் உண்டாகச் செய்ததென்ன கரும

மெனறு மயங்கித் திகைத்து விழுவார்கள் சிலா. ஓ தெய்வமே! நீயோ மிகவுங் கொடுமையை யுடையாய். இந்த எளியவளை விரோதித்த விஷைறி விற்கச் செய்தது மல்லாமல் முழுதும் கெடுதியையே உண்டாக்கினே. இது உனக்கு நியாயமோ வென்று சிலர் தளர்ச்சியை யடைவார்கள். சிலர் தமது முகத்திலடித்துக்கொள்ளுவார்கள் எ - று.

120

அங்கே யடித்தவடி யின்கே யலைக்கு மலைவல் லாமலெய் துகொலையும், பங்கே ருகத்தி னறுமலர் போலவி ளாகுமுக மறியாத பாவையணையார், எங்கே பிறந்தனள் கொடுவனகே வளர்ந்தனள் கொடுவனகே யிருந்தனள்கொலோ, இங்கே யிறந்தவிய வந்தாளெனப்பலரு மிடைகின்ற வெல்லைதனிலே.

இ - ன். அங்கே அவளையடித்த அடி இங்கே நமரை வருந்தச் செய்கிறது; அந்த வருந்துதலை யல்லாமல் கடந்த கொலையும் தாமரையினது கல்ல மலர் போன்ற முகத்தினிலே தெரிந்திலாத பிரதிமைபோன்ற இந்தப் பெண் எவ விடத்தே பிறந்தாளோ! எங்கே வளர்ந்தவளோ! எங்கே யிருந்தவளோ! இங்கே வந்து செத்துப்போக வரலானென்று பலருமிப்படி வருந்துகிறபோது எ-று.

முகமானது தாமரை மலாடோல விளங்குகிறதிலே இவள் கொலை செய்யத் தெரியாதவ னென்றுகொண்டவவாறு சொல்லுகிறாள் ளென்க.

121

கலி நிலைத்துறை

என்ன பாதகஞ் செய்தன மெனவிறை நகைத்துக்
கனனி கைகளைக் கட்டிய கயிறுதான பிடித்துத்
துன்னு மாமணித் தோர வாயிலைக் கடநது
பொன்னின் மாநகர்ப புரிசையின் புறத்துவந திறுத்தான்.

இ - ன். காடுமென பாவத்தைச் செயதோமோ வென்று அரிச்சந்திர மகாராஜன் சிரித்துச் சந்திரவதியினுடைய கைகளைக் கட்டியிருக்கிற கயிறறைத தன கையிலே கொண்டு நெருங்கின பெரிதான இரத்தின கசிதமுள்ள தோரணங் கட்டியிருக்கிற வாயிலைக் கடந்து அநதப பொன்மயமான பட்டணத்து மதிலுக்கு வெளியேவந்து சோந்தான் எ - று.

122

உற்ற நாளாயில் வசிடடனவ் வுமபாகோன நனகருக்
கொற்ற வானினக கியானபுகல கோதிலா னிடத்தே
அற்ற நாண்முதற கௌசிக னமைக்குமு மனைத்தும
இற்றை நாளவிடுக காண்பரீ யெழுகவென் றிசைத்தான்.

இ - ள். அப்படி மதிலுக்கு வெளியே வந்தபோதில் வசிஷ்ட மகாமுனி வா தேவேந்திரனைப் பாதது அரசனே! உனக்கு நான் சொன்ன யாதொரு குற்றமு மில்லாத அரிச்சந்திர னிடத்திலே அனறையத்தினக் தொடக்கமாக விசுவாமித்திரன் குற்ற முள்ளவனாகச் செய்யவேண்டி உண்டாக்கின

இடையூறுகள் முழுதும் இன்றையதின்ம விட்ப்போம். அதை நீயுநானுங்
காணக் கடவோம் நீ யெழுந்திகெவென்று சொன்னார் எ - று. 123

தாமும வார்சடை மாமுனி யவ்வுரை சாற்றச்
சூழு மாதருந தும்புரு நாரதர் தாமும
வாமும வசகிர பாணியும் வசிட்டனு மியாரும
ஏழு பாலருங் காணவந தநதரத திருநதார.

இ - ன். தொங்குவதான நீண்ட சடையையுடைய பெருமை பொருந்
தின வசிஷ்டமுனிவர் அந்தவார்த்தைசொல்லவே எப்போதும் சூழ்ந்திருக்கிற
தெய்வப்பெண்களும், தும்புருநாரதர்களும், இவர்களோடு கூடி வாழ்கின்ற
வச்சிராயுத பாணியான இந்திரானும், மறற எல்லாரும் திகுப் பாலகரோழு
பேரும் அரிச்சந்திரன செய்கையைப்பார்க்க ஆகாயத்திலேவந்து தோனறு
திருந்தார்கள் எ - று. 124

அநத வேளையிற் கொளசிகன் விரைநதுவந தரசே
இநத நோதக வெய்தலென் னெனக்குநீ முன்னம்
தநத நாடியான் தநதிலே னெனுமொழி சாற்றி
உயநது நாடுமிவ வுயிராகளும் பெறுகென வுரைத்தான்.

இ - ன். அந்தச் சமையத்திலே விசுவாமிததிரர் அதிலிரைவாக வந்து
அரிச்சந்திரமகராஜனே! இந்தத் துன்பத்தை யடையவேண்டிய தெனன!
எனக்கு நீ முன்னே கொடுத்த நாட்டை நான் கொடுத்திலேனென்று ஒரு
பொய்வார்த்தை சொல்லித் தப்பித்துக்கொண்டு உனனாட்டையும் இந்த இறந்த
உயிர்களும் பிழைக்கப் பெறுதியென்று சொன்னார் எ - று. 125

சேர நினறவன செப்பிய தாகவ ரன்றி
யாருங் கேடடிலர் வசிட்டனு மமரரு மறிநதார
வீர வேநதனு மங்கையு மவனடி வீழ்நதிந
கியாரை நீயிநத வேழைமைக காட்செய் தியென்றார்.

இ - ன். அப்படிக்கிட்டிசினறு அநக விசுவாமிததிரர் சொன்னதை மந்திரி
முதலிய மூவரும் கேட்டதேயல்லாமல் மறறையெவர்களும் கேட்டிலர்கள்.
வசிஷ்டமகாமுனிவருந் தேவர்களுமே தெரிந்தவர்கள். அப்போது மகாவீரனான
அரிச்சந்திர மகராஜனும், சந்திரவதியும் அந்த விசுவாமிததிரர் காலிலே
வீழ்ந்த ஐயா! இவ்விடத்திலே யாரைப்பாதது இந்த மூடத்தனத்திக்கு
இசைவதாகச் சொன்னீரென்று பின்னுரு சொல்லுகிறார்கள் எ - று. 126

சேய்மையண்மையி லுயிர்க்கொரு துணையெனச் சிறநத
வாய்மை யாலகந தூய்மையா மறழிலை புறத்தைத்
தூய்மை செய்வதுநீ ரலாறசொல் லின்வே றுளதோ
நோய்மை செய்யினும் வாய்மையே நோன்பெனக் கருதி.

இ - ன். தூர்த்திலுஞ் சமீபத்திலும் உயிருக்கு ஒப்பற்ற துணையென் னும்படி சிறந்துள்ள சத்தியத்தினால் மனது பரிசுத்தமாம். வேறொன்று பரிசுத்தஞ் செய்வதில்லை, தாமரை மலரைப் பரிசுத்தஞ்செய்வது அது யிற்றித் தீரேயல்லது சொல்லுமிடத்தில் வேறொன்றுண்டோ? அதோபால் துன்பஞ் செய்வதானாலும் சத்தியமே விரதமென்று கொண்டு எ - று 127

புலைய னுமவிரும பாதவிப புனபுலால் யாககை
நிலையெ னுமருண் டுயிரினு நெடிதுறசசி றநதே
தலைமை சோதரு சத்தியம் பிறழ்வது தரியேம
கலையு ணர்ந்தநீ யெமக்கிது கழறுவ தழகோ.

இ - ன். சீசனுங் கூடவேண்டாத இந்தப் புலவிதான புலால் நூறுகின்ற தேகத்தை சிலையுள்ளதென்று மயங்கி உயிரைப் பார்க்கிலும் அதிகமாகச் சிறந்து முதனமைகொண்ட சத்தியந் தவறி நடக்கப்போமோ? கிலஞானங்க ளெல்லாம் தெரிந்த நீர் எங்களுக்கு இந்தச் சத்தியந் தவறி நடப்பதைச் சொல்வது உமக்கழகாமோ? எ - று. 128

இம்மை யம்மைவீ டெனமறை புலங்கொள வியம்பும்
மும்மை யுந்தரு முறையுடைத தெனுகிலை முாணி
எம்மை யாழ்வயிற் றடக்கமீட் டுமிழ்கலா வெரிவாய்
வெம்மை கூர்நர சூய்க்கினு மெய்மமையை விடேமால்.

இ - ன். இப்பிறப்பு வருபிறப்பு மோகும் என்று வேதங்கள் தெளிவாகச் சொல்லுகின்ற முனறையுஞ் சத்தியமே தருகின்ற முறைபையுடையதென கிற சிலைமைக்கு விரோதமாக எங்களைத் தனதாமுமான வயிற்றிலே அடக்கி மறுபடியும் வெளிவிடாதிருக்கின்ற அக்கினி வாயநத் வெப்பத்தைக்கொண்டு மிகுந்த நரகத்திலே வீழ்த்தினாலும் சத்தியத்தை விடமாட்டோம் எ - று. 129

பதியி முநதனம் பாலனை யிமுநதனம் படைத்த
நிதியி முநதன மினிரமக குளதென நினைக்கும்
கதியி முக்கினுங் கட்டுரை யிழக்கிலே மென்றார்
மதியி முநதுதன் வாயிமுந தருநதவன் மறைந்தான.

இ - ன். எங்கள் ஊரையு யிழந்தோம், பிள்ளையையு யிழந்தோம், நாங்கள் பெற்றுள்ள செல்வத்தையு யிழந்தோம், இனி எங்களுக்குள்ளதென்று நினைப்ப தான நல்ல கதியை யிழந்தாலும் சொன்ன சொல்ல இழக்கமாட்டோமென்று சொன்னாகள் அதுகேட்டுத் தன புத்தியுங் கெட்டுத் தன வாயுயிழந்து அந்த அருமையான தவதையுடைய விசுவாயித்திரர் மறைந்துபோனார் எ - று. 130

மறைநது போகலும் வாசவன மாமுனி வனைக்கூய்
அறைநத் காரண மறிந்துபோ வெனவரு கழைத்தான்
நிறைந்த நாணமுங் குறைநதபார்வையு முறநினைவு
குறைந்திருநதனன் முகிலிடத்தவருடன கூடி.

இ - ன். அப்படி விசுவாமிததிரர் மறைந்த போகிறபோது இந்திரனான வன் அந்த மகாமுனிவரைக் கூப்பிட்டு நீர் முன்னே சொன்ன காரணத்தை முழுதும் தெரிந்துகொண்டு போமென்று தன் சமீபமாக அழைத்தான். அதற்கு நிறைந்த வெட்டும்புக் குறுகின பாவையுமுண்டாகத் தமதுநினைவு குறைவாகி மேகமண்டலத்திலே மறைந்திருக்கிற தேவர்களுடனே கூடியிருந்தாரா விசுவாமிததிரர் எ - று.

131

வாசத் தாரபுனை வாசவ னுடன்முனி வைகப்
பாசத் தாள்கரம் பிணித்ததோர் பாசங்களைப் பற்றிப்
பேசத் தானபெறான் பிணஞ்சுடு கோலினுற் றள்ளி
நேசத் தார்மகன் கிடந்ததோர் நெடுநில முற்றான்.

இ - ன். பரிமளங்கொண்டமலை யணிந்த இந்திரனுடனே கூடி விசுவாமிததிரர் இருக்கச்செய்தே, தனக்கனபுள்ளவளான சந்திரவதி ஷையிலே கட்டின கயிற்றைத் தன் ஷையிலேகொண்டு யாதொருவாததையும் பேசமாட்டாத லுனாகி அரிச்சந்திரமகாராஜன் பிணங்களைச் சூடுகிற தடியினாலே சந்திரவதியைத் தள்ளிக்கொண்டு தனக்கனபால் நிறைந்துள்ள புத்திரன் கிடப்பதான அந்த ஒப்பில்லாத நீளதையுடைய சுடுகாட்டினிடத்தைச் சேர்ந்தான் எ - று.

வழக்கி னென்றுநீ வழிபடு தெய்வத்தை வணங்கிக்
கிழக்கு நோக்கியிண் டிருவெனக் கிளிமொழி மடநதை
பழக்க மானவக் கணவனைப் பரவியென னாவி
இழக்கற் கஞ்சிரீ யறமவழு வேலென வியமபும.

இ - ன். சந்திரவதியே! நீ வழக்கப்படியே வணங்கத்தக்க தெய்வத்தை வணங்கிக்கொண்டு கிழக்கு முகமாக நோக்கிச் செல்லுக. இருவென்று சொல்லவே, அதற்குக் கிளிமொழி சொல்லியுடைய சந்திரவதியானவன் தனக்கெப் போதும் பழக்கமாக வணங்குகின்ற அந்த நாயகனையே அழித்து வணங்கிக் கொண்டு இதோ என்னுயிரிழந்துபோவதற்கு பயநது நீர் உமமுடைய தருமத்தை வழுவாமற் காத்துக்கொள்ளுமென்று சொல்லுகிறான் எ - று.

பெண்களாவா கடவுள் வணங்குதல்காட்டிலும் தங்கொழுநரைத் தெய்வமெனவெண்ணிப் பூசித்தல் சிறப்புடையதென்று நீதி நூல்கள் கூறுகிறகின்றன. சந்திரவதியும் அந்நூலுமுறைப்படியே தனது கணவனைப் பழமை யாகப் பூசித்து வந்தவனென்பாரா, “பழக்கமானவக் கணவனைப் பரவி” எனாரா.

133

பொருநது நீதத்ததிற புறபுதவாய் வைநீ மெய்யென
றருநத் வததையு மறததையு மெய்யையும் விடுதது
வருநதனமன் னவவழி வழிகிறக் கெனவாழ்த்தி
இருநத் பின்சுடர் வாட்படை வலக்கையி னெடுத்தான்.

இ - ன். அரசே! ஜலத்திலே பொருத்துகின்ற குமிழிபோன்ற இந்த வாழ்வை நீர் கிலைபென்றுகொண்டு உமமுடைய அருமையான தலுத்தையும்,

தருமத்தையும் மெய்மையையும்விட்டு வருத்தமடையீராக. உம்முடைய வமிச பாரம் பரியமாகச் சததியத்திற் சிறந்தவராகவென்று வாழ்த்திக் கிழக்குமுகமாக விருந்தான். பின்பு அரசன ஓளிகொண்ட வாளாயுதத்தை வலதுகையிலே கொண்டான் எ - று. 134

உலகு யிர்க்கெலாம் பசுபதி யொருமுத லாயின்
அலகில சீருடை யவனமொழி மறையெனி னதனகண்
இகல நமபல வற்றினும் வாய்மையீ டிலதேல
விலகு றுமலவ் வாய்மையை விரதமாக கொளின்யான்.

இ - ன். உலகத் துயிரிஞ்சுக்கெல்லாம் பசுபதியே ஒப்பற்ற முதற்கடவு ளானால், அளவில்லாத சிறப்பையுடைய அந்தக்கடவுள் சொல்லே வேதமென ரூல், அந்த வேதத்திலே விளங்கச் சொல்லுகின்ற தருமங்கள் பலவகைகளி லும் மெய்யே ஒப்பில்லாததானால், அதனை விலக்கவிடாமல் அந்தமெய் சொல்லு தலையே நான் விரதமாகக் கொண்டதுண்டானால் எ - று. 135

நெறியி னன்னவென நனைவிடா நிறையிவட் ஞானதேல
இறுதி யினமையைப் பெறுகவில லெனினிவ ளிறுதி
பெறுக வென்றுவாள வீசினன பேதைதன கழுததில
மறும் ணத்திடு மாலையாய் வீழ்ந்ததவ வடிவாள்.

இ - ன். அந்த மெய் சொல்லுகிற மாகக்கதையே விரதமாகக்கொண்ட என்னை நீங்காத நிறைகுணம் இவளுக்கண்டாயிருந்தால், இவள் சாவாமையப் பெறக்கடவது இவையெல்லா மில்லையென்றால் இவள் சாவைப் பெறக் கடவதென்று சந்திரவதி கழுததில் வானைக்கொண்டு வெட்டினாள். அப்போது அந்த வெட்டின கூரிய வாளானது இரண்டாவது கலியாணத்துக்கிட்ட மாலை யாகிச் சந்திரவதி கழுத்திலே வீழ்ந்தது எ - று. 136

மயான காண்டம். முற்றிறறு.

ஆக விருத்தம் - 1112.

ஒ ன் ப தா வ து

மீ ட் சி க் கா ண் ட ம்

படத்த காதபா டியாவையும் பட்டுளத் தழுததும
திடத்தி னினறுவாள வெட்டினிற் பிழைத்ததி செழுந்தீப்
புடத்தி னினறுமாற நுயாந்தசெம் பொன்னெனப் பொலிந்தாள்
மடத்திற் மீர்ந்தொளிர் சந்திர வதியெனு மணங்கு.

இ - ன். அறியாமைக் குணத்தினின்று நீங்கி விளங்குகின்ற சந்திரவதி யென்கிற பெண், ஒருவராலும் படக்கூடாத பாடுகளெல்லா முழுதும் பட்டுத் தன் மனத்திலே அழுததமாகக்கொண்ட சத்திய விரதத்துடனே மின்று கத்தி வெட்டுக்குத் தப்பி உருக்குகின்ற செழுமையான நெருப்புப் புடத்திலிருந்து மாற்றின லுயர்ந்துள்ள சிவந்த பொனபோல் விளங்கினான் எ - று. 1

சடைபட்ட டோங்கிய முடிமுனி தனதுசூழ் வினையால் அடைபட்ட டேறுபா டனைததையுங் கடநதுசா ணையினால் கடைபட்ட டானபின் செழுமணி யெனவொளி காட்டிக் கொடைபட்ட டார்புகழ்க் கோமகன் விளங்கினன் குணத்தால்.

இ - ன். சடைகளுண்டாகிய நீண்ட தலையையுடைய விசுவாமித்திர முனிவருடைய வஞ்சனையினாலே அகப்பட்டு வந்த இடையூறுக ளெல்லாவற் றையு நீங்கிச் சாணைக்கல்லினாலே கடையப்பட்டு அது தீர்த்தபின்பு விளங்கு கின்ற செழுமையான மாணிக்கமபோ லொளிதோற்றிக் கொடுத்தலுண்டாகி நிறைந்த புகழையுடைய அரிச்சந்திரமகாராஜன் தனது நல்ல குணத்துடனே விளங்குதலானான் எ - று. 2

புலத்தின் மாட்சிகொள் பொலங்கொடி படரவோங்கு கரசு குலத்தின் மாட்சியுங் குணத்தின் மாட்சியுங் குறைவறுசோ நலத்தின் மாட்சியும் வாய்மை மாட்சியு நனிமலர நிலத்தின் மாட்சிகொள் காட்சியி னேர்ந்தனர் பலரும்.

இ - ன். அறிவாற பெருமைகொண்ட சந்திரவதியாகிய பொனகொடி சூழ், உயர்ந்த ஓராசனாகிய அரிச்சந்திரனுடைய குலத்தினது பெருமையும் குணத்தினது பெருமையும் குறைவற்ற சிறப்புப்பொருந்திய நன்மையினது பெருமையும் மெய்யே சொல்லுகிற பெருமையும் மிகவும் விளங்க இடத்திலே பெருமைகொண்டிருக்கிற இவர்கள் தோற்றத்தைக் காண்கிறதற்குப் பலரும் வந்து கூடினார்கள் எ - று. 3

வண்டி நுநத்தா வல்லியைச் சூட்டலும் வானிற கண்டி நுநத்தா மதித்தனா குதித்தனா களித்தார் மண்ட லத்திழிந தீண்டினா வயிரவாட படைகைக் கொண்டி நுநத்தவக் குரிசிலு மகிழ்ச்சியிற குளித்தான.

இ - ன். அந்த வண்டிகள் மெய்ப்பதான மாலையை அரசன் சந்திரவதிக்குச் சூட்டினவனவிலே, ஆகாயத்திலே அதைக் கண்டுகொண்டிருந்தவர்கள் மதித்தது மெச்சினவர்களாகிச் சந்தோஷித்தாடினார்கள். பின்பு அந்தச் சுடு காட்டு நிலத்திலே வந்திறங்கிக் கூடினார்கள். பலமான வாளாயுதத்தைக் கையிற் கொண்டிருந்த அந்த அரிச்சந்திரன் ஆனந்தக் கடலிலே முழுகினான் எ - று. 4

என்ற ஞாலிவன் குணமெலாம் விளங்கிடி னெனைப்போல் நன்றி யாசெய் தாரியுற கெனநலக முகமலாநது

துன்று வார்சடை சுவன்மிசைச் சுழன்றுவீழ்ந் தாட
வென்று ளானெனக் கௌசிக னுடினன் விரைந்து.

இ - ன். என்னுடைய இந்த அரிச்சந்திரனுடைய கல்ல குணங்களெல்லாம் விளங்குமேயானால், என்னைப்போல் இவ்வரசனுக்கு கன்மை செய்தவர்கள் யாரென்று ஒளிபொருத்தின முகமலாச்சியாய் நெருங்கி நீண்ட சடைகள் பிடரியிலேகழை நவீழ்ந்து விழுந்தாட வெற்றி கொண்டவர்போல் விசுவாமிதிராமுனிவர் அதிக விரைவுடனே வந்து கூததாடினார் எ - று. 5

வாடி நாடொறும் வருந்திய வசிடடன்மெய்ப் புளகம்
மூடி னுன்மிகக் காலங்கண் மூன்றையு முணர்ந்தும்
ஆடி னனுயர்ந் தானயர்ந் தான்றனை யறியா
தோடி னுனமகிழ்ந் துவகையங் கடலுஞ்ரித துறைந்தான்.

இ - ன் தினந்தோறும் மனம்வாடி வருந்திக்கொண்டிருந்த வசிஷ்ட மகாமுனிவர் அப்போது தமதுடம்பெல்லாம் அதிகமாகப் புளகங்கிதம் கொண்டார். இறப்பெதிரிவு சிகழ்வென்கிற முககாலங்கையுந் தெரிந்தும் கூத்தாடினார் எல்லா ரிலுஞ் சிறந்தவரானார். சோஷம் கொண்டார் தமமைத தாம் தெரிந்து கொள்ளாமல் ஓடினார். அப்படிச் சந்தோஷித்தது ஆனந்தக்கடலிலே முழுகி யிருந்தார் எ - று. 6

அடைய வானவா திரண்டது திருவுளத் தடைத்துப்
புடையி லங்கிய மைந்தரோ ரிருவரும் பொருந்தத்
தொடையி லங்கிய சடைமூடி முறைமுறை துளக்கி
விடையி லேறிவந் துமைபுடன றேனறினன விமலன்.

இ - ன். சிவபெருமான தேவர்கள் முழுதும் வந்தி கூடியிருக்கிறதைத் தமது திருவுளத்திலே கொண்டு பக்கத்திலே விளங்குகின்ற புத்திர ரிருவரான விநாயகனும் முருகக்கடவுளுங் கூடவர, கொன்றைமரிலே விளங்குகின்ற தமது சடைமூடியை அடிக்கடி அசைத்துக்கொண்டு இடப்பாக்கனத்தி லாரோ கணித்துப் பாவகதியுடனே விளங்கினார் எ - று. 7

சிறநி மெம்படி யவுணாதம் முடலகளைத் தேய்த்தத்
ஐந்து வெம்படை யடைக்கிய கரமெடுத்த தமைத்துச்
சுந்த ரத்திருத் தோளிரிணை புளகமுற நேருங்க
வந்து தோன்றினன வயினன்மேற் றிருமறு மாபன.

இ - ன். சிதறியோமெம்படி அசுரருடல்களைத் தேய்ப்பண்ணின வெவவிய பஞ்சாயுதங்களையெல்லாம் கைகளிற் றுக்கி எல்லாரையும் அமரச்சொல்லி அழகான திருத்தோள்களிரண்டும் புளகங்கிதப்பெண்ணி வளர கருடவாகனத் தினமேலேறி வந்து தோன்றலானார்; திருவையும் மறுவையும் கொண்ட மாப்பையுடைய மகாவீஷ்ணு எ - று. 8

தாதிற் றேன்றிய தண்டுழாய்த் தார்முகி னுபிப்
போதிற் றேன்றிய நான்முகத் தொருதணிப் புத்தேள்
ஒதிற் றேன்றிய வாணியோ டாதிமப் புள்ளின
மீதிற் றேன்றினன் விண்ணவர் யாவரும் வந்தார்.

இ - ன். மகாந்தவசுரூடனே விளங்குகிற குளிரந்த துளசிமாலையை யணிந்த
மேகவண்ணனுடைய திருவுந்திமலரிலே பிறந்த சதுர்முகங்களை யுடைய ஒப்
பில்லாத பிரமதேவரும், தாமுடைய வாக்கிலே தோன்றுகிற சரஸ்வதிபுடனே
அன்னவாகனத்தினமேலேறி வந்தார். தேவர்களெல்லாரும் வந்து கூடினார்
௧௪௭ - று.

சித்தா கின்னரர் துமபுரு நாரதர் தேவா
பததர் தானவா கருடகந தருவாகள் பசாசா
பிததன றன்னொடு மாலொடும பிதாமக னோடும
மெய்தது வந்திரைந தீண்டினா மேதினி மிசையே.

இ - ன். இப்படிச் சித்தர்களும் கின்னரர்களும் துமபுரு நாரதர்களும்
தேவர்களிலே பததர்களும் அசுரர்களும் கருட காரதருவார்களும் பைசாசர்களும்
சிவனுடனே விஷ்ணுவும் பிரமாவும் மெச்சிக்கொண்டு முழக்கமாகி அந்த இடத்
திலே வந்து சேர்த்தார்கள் - று

சுநதி ராதித்தர் வைரவா சத்த மாதர்களோ
டிநதி ராதிய ரெண்மர்மா முனிவர ரியக்கா
மநத ரப்புயத திரதிதோய் வேனிலவேண் மறறோர்
அநத ரத்தினை மறைத்துவந தாவயி னடைந்தார்.

இ - ன். இன்னும் சுந்திரஞ்ரியர்களும் வைரவர்களும் சத்த மாதர்களுடனே
இந்திரன் முதலானவராகிய அஷ்டதிக்குப் பாலகரும் மகா முனிவர்களும் இயக்
கர்களும் மந்தரகிரிபோலும் தோள்களிலே இரதிதேவி சோவதான கோடை
காலத்துக்குரிய மனமதனும் மற்றுமுள்ளவர்களும் ஆகாயத்தை முடிக்கொண்டு
வந்து அவவிடத்திலே கூடினார்கள் - று.

கநத ரத்தினில் வாவிசி முதுகுறக கதுவ
மநத ரப்புய மாயிர முடையவோ வாணன
சுநதரக் கையான முழக்கிடுந குடமுழாத தொனியும்
அநத ரச்செழுந துருதுமித துழனியு மாகக.

இ - ன். அமுத்திலே மாட்டினதோல் இறுக்கமானது முதுகிலே படிந்
திருக்க மந்தரகிரிபோலும் தோள்க ளாயிரமுடைய ஒப்பில்லாத வாணசுரான
வன அழகான தன்னு கையால் முழக்குகின்ற குடமுழாவின் சத்தமும் செழுமை
யான ஆகாசத்துமி வாததியத்தோசையும் எவ்வு முழக்கமாக - று.

சினனம பேரிகை சலலிகை செமபொனின காளம
மின்னு மாமுகி விடியெனக கடலென விமமத

துன்ன ரம்பையர் சொரிந்திடு கற்பகத் துணரும்
பொன்னி னன்னெடும பூக்களும பொலிந்தன வனறே.

இ - ன். சின்னம், பேரிகை, சலலிகை, செம்பொன்னாலாகிய எக்காளம் ஆகிய இந்த வாததியங்கள் மின்னுகின்ற கழித்த மேகத்திடிபோலவும் கடல் போலவும் முழங்க, அங்கே நெருங்கின ரம்பா ஸ்திரீகள் பொழிகின்ற கற்பகப் பூங்கொத்துகளும் பொன்னாலாகிய நல்ல நெடுமையான மலர்களும் எங்கும் நிறைதலாயின எ - று.

13

வந்த தேவரைக் கண்டரிச் சநதிரன் மகிழ்ந்தே
எந்த மாதவ மென்னையோ வென்னையோ வெனஞ்ச்
சிறதை யுட்பெரு கானந்தப் பெருவெள்ளந தேக்கிப்
புந்தி யாங்கரை பொடிபடப புடைத்ததை யன்றே.

இ - ன். அப்படி வந்து கூடின தேவர்களை யெல்லாம் கண்டு அரிச்சந் திராமகாராஜன் சந்தோஷித்தது எங்களுடைய பெரிதான தவ மெப்படிப்பட்ட டதோவென்று மனதுக்குள்ளே பெருகுகின்ற பெரிதான ஆனந்தவெள்ளம் தேக்குதலாகி, அவனுடைய புத்தியாகிய கரை தூளாகும்படி மோதியது எ-று.

தொழுத னன்றொழு தெழுந்தன னடிமுடி தொடங்கி
முழுது முற்றிய வுலகையம் பெருங்கடன மூழ்கிப்
புழுதி யாடினன் கருணையங் கண்ணினீர் பொழிய
அழுது வீழ்ந்தனன் செய்தவ மினனதென றறியான்.

இ - ன். தான் செய்த செவ்வையான தவம் இப்படிப்பட்டதென் றறி யாதவனாகி, அந்தத் தேவர்களை யெல்லாம் வணங்கினான். வணங்கி யெழுந் திருந்தான்; அவர்கள் பாதங்களைத் தன் முடிமேலே சூடிக்கொண்டு முழுது நிரம்புதலான சந்தோஷமாகிய அழகிய பெருங்கடலிலே முழுதி மண்புழுதி யெல்லாம் தனது கிருபை பொருந்தின கண்களில் நீர் சிந்துதலினாலே தன்மே லெல்லாம் கிளாந்து படிவதானான். பின்னும் அழுவதாயினான்.

15

நாரி பாகனை முகுந்தனை நான்முகத் தோனை
மூரி வேலனை விநாயக மூர்த்ததியைப் பணிந்தான்
பூரை பூரையென் றிருகையா லமைத்தபுத் தேளிர்
யாரை யாரையென் றறிந்தியாம் விளம்புது மம்மா.

இ - ன். பாவதி சமேதனையும் மகாவிஷ்ணுவையும் சதாமுகப் பிர்மாவை யும் நீண்ட வேலையுட்க கடவுளையும் விநாயகமூர்த்ததியையும் வணங்கினான். வணக்கவே போதும் போதுமென்று இரண்டு கைகளாலும் அரிச்சநதிரனை ஆடங்கச்செய்த தேவர்கள் யாராரை இன்னொருவரை நாம் தெரிந்து சொல்லமாட்டுவோம்! எ - று.

பூரை பூரை - போதும் போதும் என்பது பொருள்.

16

மீட்டு மன்னவன் விமலனைத் தொழுதிவண் மிடைந்த
கூட்ட மாயுளா ரியாவர்க்கு மாடுகனக குறித்தான்
நீட்டும் பல்சினைக் கமைவதன் றேருநெடு முதலில்
ஊட்டு நீரனைவர்க்கு முளங்குளிரா தன்றே.

இ - ள். அதனபினபும் அரிச்சந்திரன பாமசிவனை வணங்கி இங்கே வந்து
கூடின கூட்டமானவர்கள் யாவருக்கும் மிகுந்த வந்தனம் ஏற்கக் கடவதென்று
குறிப்பித்தான். நீண்ட வேரிலே ஊற்றுகிற நீர் நீட்டமான பல கிளைகளுக்கு
ஏற்பதானதல்லவோ? அப்படியே அவகே வந்த எல்லாருக்கும் மனது குளிர்ச்சி
யாயிற்று எ - று. 17

ஐய நேயெமை வழிவழி யடிமைகொண் டருள்கூர்
செய்ய நேசிவ லோகனை சுருதியின் சிரத்தின்
மெய்ய நேயுனை விழிகளாற் கண்டுவிழ்ந் திறைஞ்சி
உய்ய நாயினேன் புரிதவ முணர்கிலே நென்றான்.

இ - ன். சுவாமி! எங்களை வம்சபாரம்பரியமாய் அடிமைகொண்டு கிருபை
யிலே விளங்குகின்ற சிவந்த உடிவனே! சிவலோகத்தை யுடையவனே! வேதத்
தினறலையிலே விளங்குகின்ற தலைமையானவனே? தேவாரை என் கண்க
ளாலே கண்டு கீழே விழுந்து வணங்கிப் பிழைக்க நாய்போன்ற யான செய்த
தவமினனதென்று தெரிந்திலேனென்று சொன்னா னரிச்சந்திரன எ - று. 18

தைய லம்பிகை தனைத்தொழுநு சந்திர வதியைத்
கையி னாலெடுத தாங்கள் கற்பினைப புகழ்ந்தாள்
துய்ய முப்பத திறண்டரம வளர்த்தகை கொடலும்
மெய்குழைந்தது தழைந்தது பேரின்ப வெள்ளம்.

இ - ன். அப்போது சந்தரியான பாவதியை வணங்கி நிற்கிற சந்திர
வதியைத் தன கையினாலே வாரியெடுத்தது அவளுடைய பதிவிரதா தருமத்தை
ம்கவுங் கொண்டாடினாள். பார்வதிதேவி அப்படிப் பரிசுத்தமான முப்பத்தி
ரண்டு தருமங்களையும் வளர்த்த கையினாலே தொட்டவளவிலே சந்திரவதியி
னுடைய உடம்பெல்லாம் நெகிழ்ந்து விளங்கலாயிற்று. பேரின்ப வெள்ளமும்
உள்ளே பெருகுதலாயிற்று எ - று. 19

மயிலை முற்செல நடத்தியே வரைபக வெறிந்தோன்
அயிலெ தெதசெவ கையினால் வருகென வழைக்கக்
சூயின்மொழிசெழுந் குதலைவா யாசினங் குமரன்
துயிலு ணாரதவர் போற்புகுந் திணையடி தொழுதான்.

இ - ன். அப்போது கிரவுஞ்சகிரி பிளக்க குத்தின முருகவேளானவர்
மயில்வாகனத்தை முன்னே போகுமபடி செலுத்திக்கொண்டு வந்து வேல்
பிடித்த சிவந்தகையினாலே தேவதாசர் வாடுவென்று கூப்பிட, உடனே சூயில்
போலும் வசனத்தையுடைய சந்திரவதி பெற்ற செழுமையான மழைச்சொல்

வசனிக்கிற வாயையுடைய இளமையான அரசுமாரண நிதனரை தெளிந்து
வழித்தவர்களைப்போ லெழுந்துவந்து முருகவேளினுடைய இரண்டு பாதங்க
ளையும் வணங்கினான் எ - று. 20

வேலன் கூயசேய் துணையெனக் காசிபா வேந்தன்
பால னாவிபெற நெழுந்துபோய் முருகனைப் பணிந்தான்
சீல மேவுமிச சிறுவரோ நிருவருளு கிறப்பிற
கால காலனுந் தேவரு நிற்பது கண்டாரா.

இ - ன். அப்படி முருகவேளானவர் கூப்பிட்ட பிள்ளைக்குத் தம்பிபோல்
காசி தேசத்தாருக் கரசனுடைய பிள்ளையும் உருண்டாகி யெழுந்திருந்து
அந்த முருகவேளை வணங்கினான். நறதனங்களு ண்டான அந்த இரண்டு பிள்
ளைகளும் அங்கே தங்கள் தங்கள் சிறப்புடனே பரமசிவனும் மற்றைத் தேவர்க
ளும் வந்து கூடி நிறைந்தைப் பாததாரர்கள் எ - று. 21

ஆசி னன்குணத்த யோத்தியா வேந்தனு மணங்கும
காசி வேந்தனு மதலைய நிருவருங் களித்ததுக
கூசி மெய்மமயிர பொடித்திடக் கொண்டனா புளகம்
வீசி யோங்கிட விறைஞ்சினு ரவசமே வினரால்.

இ - ன். குறறமில்லாத நல்ல குணத்தையுடைய அயோதகியாபுரிக் கரச
னான அரிச்சந்திரனும், காசிராஜனும், இரண்டு பிள்ளைகளும் சந்தோஷித்தனக்
கூசுதலாய் உடம்பெல்லாம் உரோமங்கள் சிலிர்க்க புளகங்கொண்டார்கள்.
பின்னும் அந்தப் புளகங்கிடமேல் நிமிர்ந்து மேனமேலாக முருகவேளை வணங்
கினார்கள்; பரவசமுமாறாகன் எ - று. 22

மன்னர் மன்னனை நோக்கியே மலாதகர மமைபா
எனனை யோவெனா வருகித்தந் திருவுள மிரங்கி
முனனை யுத்தம ரெவருளு முறைமைக்கு நெறிகும
உன்னை யொப்பவ ரிலரென மூவரு முறைத்தாரா.

இ - ன். அந்த ராஜாதிராஜனைப் பாதது மலாபோலுங் கையினால் அமரச்
செய்து இது என்ன சிறந்த குணம்? ஐயோவென்று மனமுருகித் தங்கள்
திருவுள்ளமிரங்கி அரிச்சந்திர மகாராஜனை! முன்புள்ள உத்தமக் கெல்லாரி
லும் நீதிக்கும், நீதியிற செல்லுகிற நன்மாதகத்துக்கும் உன்னை யொப்பான
வர்க் ளொருவரு மில்லைபென்று முடிந்ததிக்குஞ் சொன்னார்கள் எ - று. 23

தேவ தேவாக ளாருளிய திருமொழி கேளா
யாவ ரிப்பயன் பெற்றவ ரென்றுரைந் துருகிப்
பூவ ருங்குழல் வல்லியும் புதல்வரும் புருடா
மூவ ரும்விழுந் தெழுந்துபன் முறைமுறை துகித்தார்.

இ - ன். அப்படி தேவர்களுக்குத் தேவரான முடிந்ததிலும் அருளிச்
செய்த திருவார்த்தைகளைக் கேட்டு நமமைப்போல யார இப்படிப்பட்ட பேறு

322 அரிச்சந்திரபுராண மூலமும்-உரையும்

பெற்றவர்களென்று ஹைந்து உருகுதலாகி பூமணம் வீசுவதான கூத்தலை யுடைய சந்திரவதியும், புத்திரர்களும், மந்திரி - காரிராஜன் - அரிச்சந்திரமகாராஜன் ஆகிய மூவரும் அவர்கள் காலிலே விழுந்தெழுந்திருந்து பலவாறு ஒவ்வொருவரும் தனித்தனியே தோத்திரஞ் செய்தார்கள் எ - று 24

எழுதீர்க்கழி நெடிலடி யாசீரிய விருத்தம்

அன்னவன் வணங்கி யங்கநெக் குருகி யவசமுற் நெழுநதிடு மமைதி, கன்னிபங் காளன் றிருக்கர மமைத்துக் கௌசிகன் றனை யெதிர் நோக்கி, மன்னவன் றனக்கு நீயிடர் விளைத்த வகைமைபு மெய்திய வாரும், இன்னநற் றலதது ளியாவரு மறிய வியமபெனத் திருவுள மாளுர்.

இ - ன். அவர்கள் அப்படி வணங்கித் துதித்து உடம்பெல்லாங் கட்டுவிட் டிருகிப் பரவசமாக எழுந்திருக்கிற சமையத்தில், பார்வதி சமேதரானவர் தமது திருக் கைகளால் அவர்களை அமர்ச்செய்து விசுவாமித்கிராரைப் பார்த்து நீர் அரிச்சந்திரமகாராஜனுக்குச் செய்த துண்பவகைகளும் அந்தத் துண்பங்களை அவன் அனுபவித்ததும் இந்த நல்லோர்கள் கூடின இடத்திலே எல்லோருக் குத் தெரியச் சொல்லுமென்று திருவுளம்பற்றி யருளிஞர் எ - று. 25

இம்மொழி யிறைவன் வினாதுலு முனிவ னிதயத்திற் றுணுக்க முற் நெதிர்போய், மும்முறை நிலத்தின் மிசைவிழுந திறைஞ்சி முதுமறை மொழிகளாற் பழிசசிக், கைமமலா கொடுவாய் புதைத்து மெய்குனிந்துக் கண்கணி ரருமபெய் பொடிப்ப, எமமையா ளுடைய விறைவகேட் டருள்கென் றியாவையு சிகழ்ந்தவா றிசைப்பான்.

இ - ன். இந்த வாததையை பாமசிவன் சொல்லிக் கேட்கும்போது விசுவாமித்திரமுனிவா தம்முள்ளதிலே பபங்கொண்டு அவருக்கு முன்னே போய் மூன்றுதரம் பூமியிலே படிய விழுந்து வணங்கி பழைய வேத வாக்ஷ யங்களாலே தோத்திரம்பண்ணி தமது கையாகிய பூவினிலே வாயை மூடிச் சொண்டு உடம்பு வணங்கிக் கண்களிலே நீருண்டாகவும்; உடம்பு புளகாங்கிக்க வும் எங்களை யெல்லாம் அடிமையாக்கக்கொண்ட கடவுளை! கேட்டருளுமென்று நடந்த விஷயங்களெல்லாங் சொன்னார் எ - று. 26

வாசவன் முன்னாள் வினாபகா ரணமும் வசிட்டனுந் தானுமன் றிட்ட, பூசலும் விலங்காற் புனமழித் ததுவும் புரவலன் வேட்டை போந ததுவும், நீசமங் கையரை விடுதததுந் தனக்கு நிருபனன் னுடளித் தேகிக், காசிபுக் கீமங் காத்தததும விளைத்த கருமமுங் கௌசிக னுரைத்தான்.

இ - ன். முன்னே இந்திரன் கேட்ட மிமிததமும், அதற்கு வசிட்டரும் தாரும் அப்போது செய்துகொண்ட சண்டையும், பின்பு மிருகங்களாலே தினைப்புண முதலிய நாடெல்லாம் அழியப் பண்ணினதும், அதற்காக அரசன்

வேட்டையாட வந்ததும், அப்போது நீச்ச கன்னிகைகளை அனுப்பினதும், அவர்கள் சிமித்தம் அரசன் தனது நல்ல நாடு முழுதும் தமக்குக் கொடுத்து விட்டுப் போய்க் காசிப் பட்டணத்துச் சபைக்காட்டைக் காத்ததும், பின்பு நடந்த செய்க்களும் விசுவாமிததிரா சொன்னா எ - று. 27

என்றவ னுரைக்க விநதின வையத திகவிநீ யருவினை வினை தத, தொனறல பலவுண் டவற்றினுன் மனத்தி லுற்றது பெற்றிலை யுலகம், அன்றவ னளித்து மின்றிது மட்டு மறகிலை பிழைத்தில னத னால், வென்றவா தோற்றார் யாரென விமலன வினாவிடக் கௌசிகன் விளம்பும.

இ - ன அப்படியாக அந்த விசுவாமிததிர முனிவர் சொல்லவே நீர் இந்திரன் சபையில் வசிஷ்டருடனே புகைத்து அருமையான செய்கை களைச் செய்தது ஒருவகையல்ல, அநேகமுண்டு. அப்படிச் செய்த வகை களாலே உம்முடைய மனத்திலே கொண்ட கொள்கையை அடைந்தீர். தனது நாட்டை அரிச்சந்திரன் கொடுத்த அன்றமுத லின்றளவும் தனது தருமநிலையினின்றுத் தவறுத (லில்லாதிருக்கின்றன அப்படி இருக்கிறதி னாலே) வென்றவா யார்? தோற்றவா யார்? என்று பரமசிவன் கேட்க விசுவா மிததிரா சொல்லுகிறா எ - று. 28

கோதிலாக குணத்தோ நீதிபு நெறியுங் குறியுமியா னறிகிலா திகழ்ந்தேன, ஆதலால் வென்றோன வசிட்டனே தோற்றோ னடியனே யடியனே மேனாட், காதலாற் செய்த தவத்தினிற் பாதி காவ லன நனக்கியா னளித்தேன, ஈதலா லெனக்கன றீந்த பேரரசு மீந்தன னென்றுரை செய்தான.

இ - ன. குறையில்லாத குணத்தினனாகிய அரிச்சந்திரனுடைய நீதியும், (நல்ல) வழியே நிற்கிறதும் அவன் மனக்குறிப்பும் நான் தெரிந்தே கொள்ளா மல் இப்படி இகழ்ச்சியெய்தேன. ஆகையால் வென்றவா வசிஷ்டரே. தோற்ற வன் அடியேனே. ஆனதினாலே முன்னா நான் அன்புடனே செய்த தவத் திலேபாதி அரிச்சந்திர மகாராஜனுக்குக் கொடுத்தேன. இதைபல்லாமல் அப்போ தெனக்கு அவன் கொடுத்த பெரிதான அரசாட்சியையும் அவனுக்கே கொடுத்தது விட்டேனென்று சொன்னா எ - று. 29

உரைத்தது செவியிற காய்ந்த நாராச மோட்டிய தெனவிறை யுருக்கி, கரப்பினா தாமுங் கொடுத்தது வாங்கக் கண்டிலோங் கேட்டிலோங் கையேற, நிரப்பினாக களித்த பொருடனைக் கொண் டோ னிவனெனப் பெயர்படைத் துலகம், புரப்பவன் யானே விப் பழி தனையான் பூண்கிலே னென்றனன் பின்னும.

இ - ன். அப்படி அவர் சொன்னது தன் காதிலே காய்ந்த நாராசத்தைப் புகட்டினாற்போலிருக்க அரசன் மனமுருகி ஒருவர் கேட்டபொருளை இல்லை

யென்று மறைத்துக் கொள்ளுகிறவர்களுக் கூடக் கொடுத்தபொருளை வாங்கிக் கொண்டவ னிவனென்னும் பெயர்கொண்டு உலகத்தை யாளுகிறவன் நானே? அல்லன். இனி இந்தப்பழிப்பை நான் அடைய மாட்டேனென்று பின்னுஞ் சொல்லுகிறான் எ - று. 30

இம்மையிற் பழியா மறுமையி னரகமிரந்தவர்க் களிதத்தை வாங்கிற், செமமையோர்க் கெல்லாம் பெருநகையாமித தீமைசெய் வதற்குநீ யுலகத, தெமமையோ கண்டா யிதற்குமுன் நீரா விடர் பல விளைத்தனை யெனினும், மூமமையும் பழியே சூட்டுத றகுமோ வென்றனன் முனியதற குரைப்பான.

இ - ன். யாசித்தவர்களுக்குக் கொடுத்தபொருளை மீளவும் வாங்கிக் கொண்டால் இப்பிறப்பிற்குப் பழிப்பாகும். ஒருவகாலத்துக்கு நாசமுண்டாகும். இன்னும் செவ்வகைக்குணமுள்ள எவலாருக்கும் பெரிதான இகழ்ச்சி யுண்டாகும். இப்படியாகக் கெடுத்தலுண்டாகுதற்கு நீர் இந்த வுலகத்திலே எவகளைத் தானே கண்டீர். இன்னமும் இக்காலத்துக்கு முன்னே தீராத துன்பங்களை யெல்லாம் அநேகமாகச் செய்தீரானாலும் மூன்றகாலத்துக்கும் எனக்குப் பழிப்பையே உண்டாக்குகிறது உமமுடைய பெருமைக்குத் தக்கதோ வென்று சொன்னான். அதற்கு விசுவாமித்திரா சொல்லுகிறான் எ - று. 31

கன்னலங் கழனிநாடு நன்னகருங் கருதிச செய்தவத்தை யான் விட்டு, மன்னவ னாக வல்லனே மீண்டும் வளாளன்களை வசிட்டனு மியானும், முன்னமே மொழிந்த முறையறி வதற்குந் முறைமை சோ தித்தறிந் துணர்ந்தேன, நின்னகா நீயே யாளுநி யெனன நெடுந்தகை மறுத்தனன் மறித்தும்.

இ - ன். கரும்புகளவின வதான அழகு கொண்ட வயல்குழந்த நாடும் நல்ல நகருமேவண்டி நானசெய்கிற தவகதைவிட்டு மறுபடியும் அரசனாக மாட்டு வேனே? ஒ பிரபுடே! கேள். வசிஷ்டமுனிவரும் நானும் இரத்திரான முன்னே வாதாடிக்கொண்ட முறைமையைத் தெரிவதற்காக உனது முறைமையைச் சோதித்துப் பார்த்துத் தெரிந்தேன். ஆகையாலினி உன் பட்டணத்தை நீயே ஆளக்கடவையென்று சொல்ல, அதற்கு நெடிதான பெருமையையுடைய அரிச்சந்திர மகாராஜன் மறுபடியும் தடுத்திச் சொல்லுகிறான் எ - று. 32

வேதியாக காளாய் மினைநயு மைந்தன றனைநயும் விற்றனன் யான்போய்ச, சாதியிற கீழாம புலையனுக் காளாயச சவஞ்சுடு காடு காத திருந்தேன, சோதிமண் டபத்தின மணித்தவி சேறிச சுடா முடி கணித்தாமண் புரக்க, நீதியன் றென்றே யானர சளித்தே னினக் கதே யெனக்கிதே யென்றான்.

இ - ன் பிராமணருக்கு அடிமையாக என மனைவியையும் என் பிள்ளையையும் விலக்கு வற்றேன். நானும் சாதியி லழிவான சீசனுக்கு அடிமையாய்ப்

பிணஞ்சுகெறி சுகொட்டுக்குள்ளே போய்க் காததுகொண்டிருந்தேன். இனி ஒளிபொருந்தின சபாமண்டபத்திலே இரத்தின சிங்காதனத்தின்மேலேறி பிரகாசிக்கின்ற கிரீடத்தைச் சூழிக்கொண்டு உலகத்தை இரட்சிக்கிறது நீதியல்லவென்று இப்போது நான் அந்த அரசாட்சியை உமக்கே கொடுத்தேன். உமக்கதுவே தக்கது. எனக்கு இதுவே தக்கதென்று சொன்னான் எ - று. 33

ஆமதே யெனக்குச் சுடலைகாத திருப்ப தவனிகாத திருப்பதற் கங்ஙன, போமதே நினக்குத் தொழிலென மறுத்துப் புரவல லுரைப பது கேளா, வாமமே கலையா டனைவிலை கொண்டு மறையவனாகி யாண் டிறைந்த, தூமகே துவங்குக காளனா திருமுன் றேனறி நின் றிணையன் சொல்வான்.

இ - ன் எனக்குச் சுகொட்டைக் காததிருக்கிறதே தகுதியானது. உலகத் தைக் காததுகொண்டிருக்கிறதே உமக்குத் தக்கதாகும். ஆகையாலினி நீர் அயோத்தியாபுரிக்குப் போகிறதே காரியமென்று தந்தது அரசன் சொல்லு கிறதைக்கேட்டு, அமுஞ்ளன் மேகலையணிந்த சந்திரவதியை விலைக்கு வாங்கிக் கொண்டு பிராமணனாகியிருந்த அக்ஷிணிபசுவான் பரமசிவனுடைய சந்திதி முன்னே வந்துகின்ற இந்தவார்த்தைகள் சொல்வதானான் எ - று. 34

என்னை நீ யுரைத்தா யெனக்குவிற மதுவு மிகழ்ச்சியோ விவள விலை படுதல், முன்னமே யுணர்ந்து கொள்வதற் கிசைந்து முது மறை குலத்தாவந் துதித்து, மின்னையு மைந்தன றன்னையும் விறக விலைகொண் டவாவண் மீதென, றன்னைபங் காளன் றிருமுனே வைத்தா னரசனு மதிசய முற்றான்.

இ - ன். ஓ அரசனே! நீ ரொன்ன சொன்னீர்? எனக்கு விறமதுங்கூட உமக்கு இகழ்வாகுமோ? இந்தச் சந்திரவதி விலையாகிறது முன்னே தானே தெரிந்த விலைக்கு வாங்குதற்குச் சமமகித்துப் பழமையான வேதப்பிராமணா குலத்திலே வந்து நான் பிறந்து மின்னையொத்த சந்திரவதியையும் மகனே யும் நீ விறக நான் விலைக்குவாங்கின கிரயவோலை இதுவென்று பாவதிசமே தா சந்திதிமுன்னே வைத்தான் அதுகண்டு அரசன் ஆச்சரியமடைந்தான் எ - று. 35

காலனவ வளவிற கருங்கடா வேறிக் கருமுகிற கப்புவிட் டனைய, கோலமுஞ் சிவந்த கண்களு நிவந்த குஞ்சியுங் குண்டலக் குழையும், சூலமுங் கால தண்டமும பனைத்த தோள்களு மாப முந் துலங்க, மூலமா முதலை ரோக்கவீழ்ந் திறைஞ்சி முகமலந் தரசன்முன மொழிவான்.

இ - ன். அந்தச்சமையத்திலே யமனுனவன் கறுத்த எருமைக் கடா வின்மே லேறிக் கொண்டு கறுத்த மேகமானது கிள்கள் விட்டிருக்கிறது போலான கைகால்களோடு கூடினவடிவும், சிவப்பான கண்களும், நீண்ட தலையாகளும், குண்டலமணிந்த காதுகளும், சூலாயுதமும், காலதண்டமும்,

பருத்ததோள்களும், மார்பும் விளங்க ஆகியான பெரிய முதற்கடவுளைத் தரிசித்துப் பாதத்திலே விழுந்து வணங்கிப் பின்பு முக மலாச்சிபுடனே அரசனுக்கு முன்னே சொல்லுகிறான் எ - று.

36

அலைகடற் புனியிற் புலையருக் கடிமை யாவையென் பதுமுதலறிந்து, புலையனாய் பிறந்து கொண்டவன் யானே பொறித்துநீ தந்தவா வணமீ, திலேகுலாந தொடையா யிருந்துநீ காததவீ மமு மியாகசாலை கள்காண், தொலைவிடா வடுவென் றுணரினீ யிகழ்ந்த சுடலையைப் பாரென வுரைத்தான்.

இ - ன். அலைகளாகக்கொண்ட கடலாலே சூழப்பட்ட வுலகத்திலே நீசருக்கு நீ அடிமையாவாயென்பதை நான் முன்னேதானே தெரிந்து நீசனாகப் பிறந்திருந்து உனை விலைக்கு வாங்கினவன் நானே. அடிமையாக ஒப்புக்கொண்டு நீ எழுதித்தந்த விலையோலை இதுதான். பச்சிலை கூடின மாலையணிந்த அரசனே! நீ இருந்து காதத்தான் சுகொடும் யாகசாலைகளென்று தெரிந்துகொள்வாயாக இது அறியாத பழிப்பென்று நீ எண்ணுவையாலே நீ இகழ்ச்சி செய்கிற சுகொட்டை நீயே பாதத்தறிந்து கொள்ளென்று சொன்னான் யமன் எ - று.

37

ஆவண மிரண்டுங் கண்டு தமமெழுத்தே யாமெனவறிந்து மெய் மகிழ்ந்து, கேவணக் கிரண மணிமுடி துளக்கி லேசமும் பீடையு மகற்றிக், காவண நிழலிற கழுக்கெழுந் தோங்குங் கனற்புகைச் சுடலையைப் பார்த்தான், பூவணங் குறையும் பொய்கையும் வாசப பொழிலுமாய்ப் பொலிந்ததை யன்றே.

இ - ன். விலையோலை இரண்டையும் பார்த்துத் தங்க ளெழுத்தேயாமென்றுதெரிந்து உடம்பெல்லாம் பூரித்து பெருமை பொருத்தின் கிறமான ஒளியையுடைய இரத்தின் கிரீடத்தை யணிகிற தலையையசைத்துத் துன்பத்தையும் தனைப் பிடித்திருக்கிற பீடைகளையும் நீக்கி, பந்தலபோட்ட நிழலைப்போற கழுகுகள் எழுந்து உயாந்து படாவதாய் நெருப்புபுகை கிளருவதான் சுகொட்டைப் பார்த்தான். பாக்கவே, அவவிடம் இலட்சுமிதேவி வாசஞ் செய்வதான பூம்பொய்கையும் மணங்கிளருவதான சோலையுமாக விளங்கியது எ - று.

38

வாயெலாம யாக மரமெல்லாம் யூபம் வானெலா மாசூதித் தூமம், தீயெலா முதலீ திசையெலாந் தருபபை தீபபடு விறகெலாஞ் சமிதை, பேயெலா முனிவோரோ பேசசெலாம் வேதம் பிணமெலா மதறகமை பசுக்கள், ஆயவா நெல்லா நோக்கினுன ரெலலை யமைந் ததே யீதென வமைந்தான்.

இ - ன். அந்த இடங்களெல்லாம் வேள்விகள்; அங்குள்ள மரங்களெல்லாம் வேள்வித்தனங்கள்; ஆகாசமெல்லாம் அங்கே வேள்விசெய்கிற புகைகள்; நெருபு

பெல்லாம் காருகபத்தியம் - ஆகவரீயம் - தெட்சிணைக்கினீயம் - அந்தத் திக்கு களெல்லாம் தாப்பைகள், அந்த நெருப்பு மூட்டுகிற விறகுகளெல்லாம் சமித்து கள், அங்குள்ள பசாசுகளெல்லாம் முனிவர்கள் பேசுமொலியெல்லாம் வேதங் கள், பிணங்களுெல்லாம் அந்த யாகத்துக்குத் தகுதியான பசுக்கள். இப்படியா யிருக்கிறவைகளெல்லாம் பார்த்தான். இதெல்லாம் முன்னேதானே அமைந் திருக்கிறதென்று சமமத்மானான் எ - று. 39

ஆங்கவன றன்னைப் பாங்குட னோக்கி யரசரீ யயோத்தியி னணுகித், தீங்கற மகுடஞ் சூட்டி யிமமுனிவன் செய்தவம் பாதி யுங் கொண்டு, வாங்குரீ ருலகம் பொதுவறப் புரந்து வருதியெய் பதத்தினி லெனனாத, தேங்கமழ் சடையான் றிருவுள மகிழ்ந்து தேவாகோ மாறகுரை செய்வான்.

இ - ன். அப்படி யமைந்த மனைனைச் சந்தோஷத்துடனே பார்த்து அரசனே! நீ அயோத்தியாபுரிகுழப்பாய் குறறந்தீரக் கிரீடஞ் சூடிக்கொண்டு இந்த விசுவாமிதகிரீ செய்த தவத்திறபாதிபும் உன் வசமாககினவனுய் வளைந்த கடல்கூழ்ந்த உலகமெல்லாம் உனக்கே சொந்தமாக இரட்சித்தும் பின்பு நம்முடைய பதத்துக்கு நீ வந்து சேரக்கடவை யென்று மணம் பரி மளிக்கின்ற சடையையுடைய பரமசிவனுனவர் தமது திருவுள்ள மகிழ்வாய் தேவேந்திரனைப் பாடத்துச் சொல்லுகிறா எ - று. 40

காரண மொன்று கேட்டிய னீயுங் காசிபன் முதன்முனி வா ரும், வாரண வாசி மனைனு மயோத்தி மன்னவன் றன்னுட னேகித், தோரண வீதித் திருநகா புகுந்து சுடர்முடி சூட்டிய பின் னர், ஊரணைந் திடுகென றுரைத்திட வணங்கி யுவகையா லன்னவ ருரைப்பாரா.

இ - ன். இனிச் செய்யவேண்டிய காரணமொன்றுண்டு கேள். நீயும் காசிபா முதலான முனிவர்களும் வாரணவாசிக்கரசனும் இந்த அயோத்தியா புரிககரசனான அரிச்சந்திரனுடனேப்பாய் தோரண கட்டியிருக்கிற வீதினை யுடைய அயோத்தியாபுரியாகிய திருநகருக்குள்ளே புகுந்து அரசனுக்கு ஒளி பொருந்திய கிரீடஞ் சூட்டினபின்பு உன் ஊருக்கு நீ போகக்கடவையென்று சொல்ல, அதற்கவரை வணங்கி அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள் எ - று. 41

திங்கண்மே வியசெஞ் சடைமுடி யாய்நின் றிருவுளத் தின்படி யல்லால், எங்கண்மாட் சிமையே நில்லையென் றளித்த வேவறந் தலைமிசைக் கொண்டார், அங்கண்மா ஞால மகன்மெழுந தீச னணி திகழ் கயிலையிற் புககான், செங்கண்மா லேகிப் பாற்கடல் புகுந் தான் றிசைமுகன றனதுல கடைந்தான்.

இ - ன். சந்திரன பொருத்தின சடைமுடியை யுடையவரே! தேவரீர் திருவுள்ளத்தின்படியே யல்லாமல் எங்கள் பெருமை வேறொன்றுமில்ல யென்று அவர் கட்டினாயிட்ட ஏவலைத் தங்கள் தலைமேலே கொண்டாகள்.

அப்போது அந்த அழகான இடத்தையுடைய பெரிதான அவலங்கரை விட்டுப்
பரமசிவனுனைவர் அழகு விளங்குகின்ற கயிலாசமலைக் கெழுந்தருளினார். சிவந்த
கண்ணையுடைய திருமாலானவர் திருப்பாறகடலபோய்ச் சேர்ந்தார் பிரம
தேவன தனது சத்தியலோகம போயினான் எ - று. 42

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

கருத்தினின் மகிழ்ச்சி யோங்கக் கடவுள் ரேவன் மாறு
தருத்திகொண் டேகித் தத்தரு சார்பினி லடைந்த பின்னர்
வருத்தமும் வினையு மாற்றி மன்னனை மகுடஞ் சூட்டி
இருத்தினும் போவோ மெனனா விரதிர னினிதி ருந்தான்.

இ - ன் மனத்திலே சந்தோஷ மதிக்காத தேவர்கள் யாவரும் கடவு
ளேவலை மறவாமல் அன்புகொண்டு தங்களிமபோய்ச் சேர்த்தபின்பு உண்
டான வருத்தத்தையும் மற்ற பாவச்செய்க்கையையும் போக்கி அரசனுக்கு
கிரீடஞ்சூட்டி அயோதயியி விருக்கச்செயது பின்பு நாம் போவோமென்று
இந்திரன் சந்தோஷமாகக் கூடவிருந்தான் எ - று. 43

காசிபன் பிருகு ரோமன் கௌதமன் பரத்து வாசன்
கோசிகன் வசிட்டன் சன்னு குறுமுனி மரீசியாதி
ஆசின ரதனம் தங்க னத்திரி முதலோர் சூழக்
காசியி லினிதி ருந்தாரா கழிந்தது கங்குற் போது.

இ - ன். காசிபா - பிருகு - ரோமசா - கௌதமர் - பரத்துவாசர் - விசுவா
மித்திரர் - வசிஷ்டா - சன்னுமாமுனிவர் - அக்ஷதிரா - மரீச முதலான குற்ற
மில்லாத நாரதா - மகங்கா - அதிரி முதலானவர்களும் ஒன்றாகடிக்காசிப்பட்
டணத்திலே சந்தோஷமாகக் கூடியிருந்தார்கள். அந்த ராத்திரிகாலமுங் கழிந்
தது எ - று. 44

கழிந்தது கங்குற் போது கழிதலுங் காசி வேந்தன்
மொழிந்தனன் விரைவி னந்த முரட்படை யெழுக் வென்னுச்
செழுந்தட முரசு மெங்கு மறைந்திடத் திசைக் டோறும்
எழுந்தன தேரு மாவு மியானையுஞ் சேனை தானும்.

இ - ன். அனறிராத்திரி அப்படிக்கழிதலாயிற்று. கழிந்த உடனே காசி
ராஜனுனைவன் சீக்கிரத்திலே தனது பலவொண்ட சேனைகளெல்லாம் பிர
யாணமாகக் கடவதென்று ஆகஞாபித்தான். உடனே செழுமையான பெரிய
பேரிகைகளெவவிடத்து முழுகி, திக்குகளெல்லாம் தேர்களும் குதிரைகளும்
யானைகளும் காலாள்களும் எழுதலாயின எ - று. 45

கரிபரி யீட்டத் தோடுங் கணமணித் தேருந் தாரும்
தெரிவையர் குழாமுஞ் செம்பொற் சிவிகையுங் கவிகை தானும்
விரிபெருந தூளி யார்க்க வெண்கொடிப் படல மூடச்
சரிபெருங் கடல்கள் போல்வந் தரசனைச் சார்ந்த வன்றே.

இ - ன். யானை - குதிரைகளின் கூட்டத்துடனே கூட்டமான இரத்தினத்தேர்களும்கு சேனைகளும் பெண்கள் கூட்டமுடைய சிவந்த பொறபல்லக்கும்கு குடைகளும் விரிந்த வருகிறதினாலுண்டான பெரிதான தூளிகள் கிமிரவும் வெள்ளைக்கொழிகள் அந்தத் தூளிப்படலத்தை மறைக்கவும் அலகன் சஞ்சரிக் கின்ற கடல்களைப்போல் வந்து அரிச்சந்திரமகாராஜனைக் கூடின எ - று 46

வானவா கோனும் வேத மாமுனி வேரும வைவேற்
முனையுங் காசி வேருநு சத்திய கோத்தி தானும்
ஆனையுந் தேரு மாவு மடாநதெழ வயோத்தி வேருதன்
மாநகா விட்டெ முருதான் மழையென முரசு மார்த்த.

இ - ன். தேவர்களுக் கரசனான இந்நிரனும் பெரிய வேதமுனிவர்களுக் கூரிய வேலையுடைய சேனைகளும் காசிராஜனும் சத்தியகோத்தியும் யானைகளும் தேவர்களும் குதிரைகளும் நெருங்கிவர, அயோத்தியாபுரிக் கரசனான அரிச்சந்திரன் அந்தப் பெரிதான காசிப்பட்டணத்தைவிட்டு மெழுகலானான். அப்போது மேகங்கள்போல பேரிகைகள் முழங்கின எ - று 47

காண்டை யேரு மன்னைக் காசியா வேருதன் கண்டு
தேனடை யலகன் மாப தோமிசை யேறு சென்னத்
தானது மறுத்த லோடுந் தபோதன் ரெல்லாமவேண்ட
வானவ ரெடுததுச செம்பொன் மணிநெடுந் தேரில் வைத்தார்.

இ - ன். காலகடையாகச் செலல்கின்ற அரசனைக் காசிப்பட்டணத் தாசன பாதத்து தேனுக்காக வண்டுகளவந்து கூடுவதான மலைபை யணிந்த மாப்பனை! நீரோமே செழுநதருளுமென்று சொல்ல, அரசன் அது வேண்டாமென்று சொல்ல, தவமுனிவர்களெல்லாரும் வேண்டிக்கொள்ள, அப்போது தேவர்களெல்லாருங்கூடி அரிச்சந்திரனைச் சிவந்த பெண்ணாலும் இரத்தினங்களாலுந் சமைந்த நீண்ட தேரினமேலெடுத் தேற்றினார்கள் எ - று. 48

சந்திர மதியைக் கறபின் முழவினைத் தீண்ட வருகி
அந்தரத் திமையோ மாந்த ரனைவரு ள்கல நின்றார்
இந்திரன் நேவி யெனனு மிளமுலை குதலை செருசொற்
சுந்தரி திருக்கை பற்றிச் சுடாமணித் தேரில் வைத்தாள.

இ - ன். சந்திரவதியாகிய பதிவிரதாக்கினியைத் தொடப் பயந்து ஆகாயத்திலுள்ள தேவர்கள் பூமியிலுள்ள மனிதர்கள் முதலான எல்லோரும் தாரினராகன. அப்போது இந்திரன் தேவியென்கிற இளமையான கொங்கைகளையும் மழலைபோலும் இனிய செவவிதான வசனங்களையுமுடைய இந்நிரணியானவர் தன் தழகான கைகளாலெடுத்த அந்த ஒளி பொருத்தின தேரினமே வேற்றினான் எ - று 49

கண்ணிபாற பட்டு முன்று கழன்றவெங் களிறுங் கன்றும்
திண்ணிய பிடியும் பண்டைப் பயிவிடஞ் சோதல் போலப்
42

புண்ணிய வேந்துஞ் சேயும் பூவையுந் தேரி லேரி
மண்ணிலுள் ளோர்கள் வாழ்த்த மாநகர் விட்ட கன்றார்.

இ - ன். வேடர் வலைக்கு ளகப்பட்டு வருந்திப் பின்பு அவ்வலையை விட்டு
நீங்கின வெங்விதான ஆண யானையும், அதன் கன்றும், பெண் யானையும்
முன்னே தாங்கள் சஞ்சரிகின்ற இடத்துக்குப் போகிறதுபோல மகா புண்
ணியவானான அரிச்சந்திர மகாராஜனும், மகனும், தேவியும் தேர்மேற்கொண்டு
உலகத்துள்ளவர்களுள்ளாம் மங்களம் பாட அந்தப் பெரிதான காசிப் பட்ட
ணத்தைவிட்டு நீங்கினார்கள் எ - று. 50

தோரண வாயில் பின்னாற் துழனியங் கழனி நண்ணிப்
பூரண வாவி நீங்கிப் பூமபொழில் பலவுந தீர்நது
காரணத் தமைசச ரோடுங் கடல்பெருகு சேனை யோடும்
வாரண வாகி யாற்றின் வண்டலின் வந்தி றுத்தான்.

இ - ன். தோரணங்கள் கட்டியிருக்கிற கோட்டைவாயில் பின்னிடை ஒளி
களையுடைய அழகிதான மருதலிலத்தகருவத்து நீர் நிரம்பின குளங்களையுங்
கடந்து பூஞ்சோலைகள் பலவற்றையும் நீங்கி பிரதானரான மந்திரிகளுடனே
கடல்போன்ற பெரிதான சேனைகளுஞ்சூழ வாரணவாகியினது ஆற்றங்கரை
யோரத்திலேவந் திறங்கினார்கள் எ - று. 51

அந்தமா நதியிற் தீர்த்த மாடியன் றங்கு வைகி
மந்தரா சலப்பு யததான் மற்றைநா ளேகி வாசச
சந்தனா டவியும் வெற்புந் தடங்களுந் கடநது மெல்ல
வந்தநாள் யமுனை யாற்றின் கரையினை வல்லை சாராதான்.

இ - ன். அந்த மகாநதியிலே ஸ்நானஞ் செய்துகொண்டு அன்றையத்
தினம் அங்கே தங்கி மந்தர மலைபோலுந் தோள்களையுடைய அரிச்சந்திரமகா
ராஜன் மற்றுநான் வாசமிகக் சந்தன வனங்களும் மலைகளும் மேடுகளும்
கடந்து மிகுதுவாக வந்தபோது யமுனை யாற்றங்கரைக்கு வந்து சோந்தார்
கள் எ - று 52

அநநதி தீர்த்த மாடி யணிமணி தரளஞ் செம்பொன்
மின்னவிர் தரங்கக் கோதா விரிதுறைத் தீர்த்த மாடிப்,
பன்னதி கடநது வெற்றிப் பகீரதன கொணர்நத் கங்கை
நன்னதி தன்னை வந்த நண்ணினான் விண்ணோ ரோடும்.

இ - ன். அந்த நதியிலே ஸ்நானஞ்செய்துகொண்டு அழகான இரத்தினங்
களும், முத்துகளும், செம்பொன்னும் மின்னுளின்ற ஒளியைக்கொண்ட அலை
களையுடைய கோதாவரித் துறையிலும் ஸ்நானஞ் செய்துகொண்டு, இப்படி
யாகவே பல நதிகளும் கடந்துவந்து ஜயத்தையுடைய பகீரதன கொண்டு வந்த
கங்கையாகிய கல்ல நதியைத் தேவர்களுடனே வந்து கண்டான் எ - று. 53

வேலிரு புறமு மீண்ட வெண்குடை மேனி முற்ற
நாலிரு திசையுந் தேரு நாகமு மாவஞ் செல்ல
மேலிரு விசுமபைத் தூளி மறைக்கவெண் கவரிக் கற்றை
காலிரு மருங்கு மார்க்கக் கங்கைமா நதியைக் கண்டான்.

இ - ள். வேலாயுதங்கள் இருபக்கத்திலுங் கூடிவரவும், வெள்ளை குடை மேலே கீழிலச் செய்யவும், எட்டு திசுக்கிலும் இரதங்களும யானைகளும் குதிரைகளும் நடாடவும், மேலே பெரிதான ஆகாயத்தைத் தூளிப்படல மூடவும், வெண்சாமரங்களின் கற்றைகளால் கற்றறு இருபுறத்திலும் வீசவும் போய்க் கங்கைநீரைக் கண்டான் அரிச்சந்திரமகாராஜன் எ - று. 54

அருகுவந் தணைநது துள்ளிக் கனைத்தெழுந் தானு வன்பு
தருகுமுக கணறைக கண்ட தாய்முலை சுரந்த தேபோல
நிருபனு மாதாளு சேயு நெடுநகா நோக்கி மீண்டு
வருவது கண்டு கங்கை மாநதி பெருகிற றன்றே.

இ - ள் தனது பக்கத்தில் வந்து கூடி நின்ற துள்ளிக் கனைத்து நிமிர்ந்து நீங்காத அண்பைத் தருகிற இளங்கணறைக் கண்ட தாய்ப் பசுவாகு மடி சுரந்தார்போல அரசனும், மனைவியும், மகனும் தங்களுடைய நெடிதான பட்டணத்தைக் குறித்துத் திரும்பி வருகிறதைக் கண்டு அந்தப் பெரிதான கங்காநதி பெருகுதலாயிற்று எ - று. 55

வரைபல வருட்டி நீண்ட மரம்பல பிடுங்கி வெள்ளை
நுரைபல சிதறி யெங்கு நுறையும் வராலும் பாய
நிரைநிரை பதும ராக நித்திலங் கொழித்தி ரண்டு
கரையையுங் கடந்த காந்தக் கடலென வந்த தன்றே.

இ - ள். கங்காநதியானது பல மலைகளையு முருட்டிக்கொண்டு நீண்ட பல மரங்களையும் பிடுங்கி வெண்மையாகப் பலவகை நுரைகளையுஞ் சிதறி எவ்விடத்திலும் மலங்கு மீனும், வரால் மீனும் துள்ள வரிசை வரிசையாக பதுமராக மணிகளையும், முத்துகளையும் ஒதுக்கிக்கொண்டு இருபுறத்திலுமுள்ள கரைகளையு முடைத்து யுகமுடிவிலே பெருகுகிற கடலெனும்படி வருதலாயிற்று எ - று.

நுறை - மலங்கு மீன்.

56

விரிகட லென்ன வந்த விமலையின் கரையி னேறிச்
சொரிமலர்ச் சூழ றேறுஞ் சுடர்மணிப் பாறைத் தோறும்
வரிமணல வண்ட. றேறு மால்வரைச் சார ரோதர
தெரிவையா குழாமூந் தேவர் சேனையு மடைந்த வன்றே.

இ - ள். விரிந்த கடல்போல் வருவதான கங்காநதிக் கரையிலேறிச் சிந்து கிணை பூஞ்சோலைகளிலும் விளங்காநின்ற இரத்தினப் பாறைகளிலும் ஒதுங்கிக்

கிடக்கிற மணற்குவியல்களிலும் பெரிய மலைச்சாரல்களிலும் பெண்கள் கூட்டமும் தேவர்கூட்டங்களும் வந்துசேர்ந்தன எ - று. 57

சுராசில சூழல் சாரந்தார் தோகைய ரோடு மண்வாழ்
நராசில சூழல் சாரந்தார் நானமறைத தவததிற்பெற்ற
வராசில சூழல் சாரந்தார் மகரயாழ் வலல விசசா
தராசில சூழல் சாரந்தார் தபனனுங் குடபாற் சார்ந்தான்.

இ - ன். தேவர்கள் சில விடங்களிலே தங்கினார்கள். பெண்களுடனே மண்ணுலகிலே வாழுகின்ற மனிதர்கள் சில இடங்களிலே தங்கினார்கள். நான்கு வேதங்களையும் பராயணஞ் செய்கிற தவததிற்பெற்றவர்களைச் சில இடங்களிலே தங்கினார்கள். மகரவீணைகள் பாடவல்ல வித்தியாதாரர்கள் சில இடங்களிலே தங்கினார்கள். அப்போது சூரியனு மோலக திக்கிலேபோய்த் தங்கினான் எ - று. 58

கரடவெக களிறு மாவுங் காரகி லாரஞ் சாதி
சுரதுரு மததி னோடுஞ் சோததனா துங்கத தெய்வப
புரவிகள பூண்ட நேமிப புடபகத தேருஞ் செமபொன்
வரைபல நிரைத்த வென்ன வடகரை செறிந்த வனறே.

இ - ன். மதமொழுகுகின்ற சுவடுகொண்ட வெவவிய யானைகளையும் குதிரைகளையும், கறுத்த அகில விருட்சங்களிலும் சந்தன விருட்சங்களிலும் சாதி விருட்சங்களிலும் தெய்வ விருட்சங்களிலும் சேரக் கட்டினார்கள். பின்பு உயர்வான தெய்வக்குதிரைகள் கட்டின உருளைகளையுடைய புட்பக ரதங்களும் சிவந்த பொன்மலைகளேகங்கள் வரிசையாக வைத்தாற்போல வடபுறத்துக் கரையிலே நெருங்கின எ - று. 59

ஆதப மகற்றி வெய்யோ னுழ்கடற் புகுந்த பின்னாப
பாதக முனியும் பாரிற் பாவமு மகன்ற காலே
பூதல வேந்தன வந்து புண்ணியம் பரந்த தேபோல
சோதிமா மதியந் தோன்றித் தூரிலா விரித்த தனறே.

இ - ன். வெய்யில நீக்கிக்கொண்டு சூரியன் ஆழமான கடலிலே போய் மறைந்தபின்பு, பாகச் செய்கைகளைச் செய்த விசுவாமித்திர முனிவரும் உலகத்திலுள்ள பாகங்களு நீக்கின்பின்பு, உலகத்தை யாளுகின்ற அரிச்சந்திரமகாராஜனுடைய புண்ணியமே எவ்விதத்தும் பரவினாற்போல ஒளியைப் பெரிதாகக் கொண்ட சந்திரனுதயமாகிப் பரிசுத்தமான சந்திரிகையைப் பரப்பியது எ - று.

மாறகட மலையுந் தேரும் வாசியு மன்னர் தாமும்
வேறகடற் படைபுந் தோன்ற விரிந்தவெண் ணிலவி னீட்டம்
நீறகட னடுவிறு றேன்று நிலமுமெண் டிசையும் விண்ணும்
பாறகட லுகார்தங் கோத்த படியெனப் பரந்த தனறே.

இ - ன். மயக்கத்துடனே மதத்தைக் கொண்ட மலைபோன்ற யானைகளும் தேர்களும் குதிரைகளும் அரசர்களும் வேலையுடைய கடல்போன்ற சேனைகளும்

ளும் விளக்கமாக விரிவான வெள்ளைச் சந்திரிகையினுடைய கூட்டமானது நீல நிறமான கடலினடுவே தோன்றுகிற பூமியும் எட்டுததிலுமும் ஆகாயமும் பார்த்தலானது யுகமுடிவிலே பெருகிப்படி போற பாவியது எ - று. 61

நல்லவா மனததொ டாசசி நல்லவாக குற்ற தேபோல்
பல்லவா பொழிலு மாறும் பருமணற பரப்பும் வெறபும்
புல்லுமான மரைபுந தோலு மேதியும் புளளுந தூரத
தெல்லவா தமக்குந தோன்ற வெண்ணிலா வெறிநத திருது.

இ - ள். நல்லோர்களுடைய மனச்சம்பந்தம் நல்லோர்களுக்கே விளங்கு கிறதைப்போல, தனிகளையுடைய சேலையும் ஆறும் பருத்த மணற குன்றும் மலையும் கூடிச் சஞ்சரிக்கின்ற மானகளும் மரைகளும் யானைகளும் பகழ் ஜாதி களும் தூரத்தில் யிருக்கிற எல்லாருக்குந தோன்றுவதாக மேனமையான சந்திரிகையை சந்திரன் வீசியது எ - று. 62

நிரந்தரம் வயிரந துபபு நித்திலம் பச்சை நீலம்
பரந்தசெம் மணியு முத்தும் பகீரதி யாறறை நோக்கிச
சிரந்தனைத் துளக்கி மேனமே லணிமயிர சிலிரகக வைவேற
புரந்தரன் மகிழ்ச்சி கூர்ந்து புலோமசைச குரைப்பா னான.

இ - ள். எப்போதும் வயிரம் - பவளம்-முத்த பச்சை-நீலம்-பரவுதலான சிவந்த மாணிக்கம் ஆகிய இவைகளை அலைகளா லொதுக்குவதான கங்கா நதியைப் பார்த்துத் தலையை அசைத்து மேனமேலும் அழகிதான உரோமங்கள் சிலிரக்க கூரிய வேலபோன்ற வச்சிராயுத்தையுடைய இரத்திரன் சந்தோஷத்தையடைந்து இரத்திராணிகுச்ச சொல்லலானான் எ - று. 63

கண்ணுதல சடைபின் வீழ்ந்த கங்கையின் கரையில் வந்து
நண்ணுத லுறற வேக நாகமும் பூக்க காவும
மண்ணுல சுத்திற னுன்று மலிகளும் புளளு மாவும
விண்ணுல சுத்தி னுண்டோ மெல்லியம் விளம்பு கென்றான்.

இ - ள். பரமசிவனுடைய சடையிலிருந்து வீழ்ந்து வருகிற இரத்த கங்காநதி கரையிலே உந்து சேருதலான வேகத்தையுடைய நாகங்களும் கழு கங்காடுகளும் மண்ணுலகத்திலே பெருந்துகின்ற இரத்தினங்களும் பட்சிகளும் மிருகங்களும் நமது ஆகாயவுலகத்திலே கீ கண்டதுண்டோ பெண்ணே! சொல் லென்ற கேட்டான் எ - று. 64

மந்திர வானோ கோமா னுறைத்திட மகிழ்ந்து நந்தம்
இரத்திர புரத்து மந்தோ விசுரிப்ப பிலையெனருள
சுந்தரி யுடனே கூடித் துயின்றனை மகவான பினைச
சந்திர னுதய மாறத் தரணிவந துதயஞ் செய்தான்.

இ - ள். ஆலோசித்தலையுடைய தேவர்களுக் கரசனுவ வரிப்படிச் சொல் லவே சந்தோஷங்கொண்டு நமமுடைய இரத்திரலோகத்திலும் ஒ ஓ இப்படியு

பட்ட சிறப்புகள் கிடையாதே என்றான். அப்படிச் சொன்ன இந்திராணி
புடனேகூடி இந்திரன் கித்திரை செத்தான். பின்பு சந்திரன் அஸ்தமிக்கச்
சூரியன் வந்து உதயமாயினான் எ - று. 65

மாமதி யொளிம முங்கி வயங்கிருள் விடிந்த காலை
போமதி னினைவே யாகிப் புலரியி நெழுந்தி ருந்து
தாமதி யாம லேகித் தடங்கனும் வெறபு நீங்கிக
கோமதி யாற்றின் வண்டற் குன்றிடைச் சென்றி ருந்தாரா.

இ - ன். அந்தப் பெரிதான சந்திரனொளி குறைந்து அன்றுண்டான
இருட்டிலாவ் கழிந்தபின்பு பிரயாணமாகிறதிலே எண்ணவொன்று விடியற
காலத்திலேதானே யெழுந்திருந்து தாமதஞ்செய்யாமற் போய் மேடுகளும் மலை
களும், கடந்து கோமதியாற்றினது வண்டலகூடின மலயினிடத்திலே
போயிருந்தார்கள் எ - று. 66

வள்ளலை முனிவன் கூட்டி வருகின்ற வாறு கேட்டுப்
பள்ளமுற நுமபா வெள்ளம் பாய்கின்ற பரிசே போல
உள்ளமு மகிழ் ரோமஞ் சிலிபபுற வூரிற் சேனை
வெள்ளமு மரசா தாமும வியந்தெதிர கொண்டா ரனறே.

இ - ன். மகோதரனான அரசனை விசுவமிதகிரமுனிவர் கூட்டிக்கொண்டு
வருகிற சமாசாரம் கேள்வியாய், பள்ளத்தின்மேலே வெள்ளம் பொங்கி வருகிற
படிபோல தங்கள் மனமுஞ் சந்தேஷிக்க உரோமஞ் சிலிர்ப்பாக அயோத்தியா
புரியிலுள்ள சேனைகளும் அரசர்களும் அதிசயித்து எதிர்கொண்டார்கள்
எ - று. 67

அயினெடும படைது நந்த கரத்தின் ரயோத்தி மூதூர்
எயில்கடந் தேகி மனனைக் கண்டன ரிறைஞ்சி வீழ்ந்தாரா
மயிர்பொடிப் புறம் னங்கண் மகழந்திட மறலி கொண்ட
உயிர்வரப் படாது நந்த வுடலமே யொத்தாரா ரனறே.

இ - ன். நீண்ட வேலாயுதங்கள் முதலான ஆயுதங்களிலலாத கைகளை
புடையவர்களாய் அயோத்தியாபுரியிலுடைய மதிஸ்கடந்தவரது அரசனைக்
கண்டு வணங்கிக் காலிலே வீழ்ந்தார்கள். உரோமங்கள் சிலிர்ப்பாக மனங்கள்
ஆனந்தத்தையுடைய இயமன் கொண்டபோன உயிர்வர அனபம் நீங்கின
உடம்பை யொத்தார்கள் எ - று. 68

ஆரண முழங்க யோத்தி யணிபெருஞ் சேனை யோடும
வாரண வாசி வேந்தன் படையோடும வள்ள லேகித்
தோரண வாயி னண்ணிச சுடாமணித் தேரி ழிந்து
பூரண குமப மன்னு மண்டபம் பொலியப் புககான்.

இ - ன். வேதங்கள் முழங்குகின்ற அயோத்தியாபுரியிலுள்ள பெரிதான
சேனைகளுடனே வாரணவாசிக் காசஞ்ஞவலுடைய சேனைகளுக்கூட அரிச்

சத்திரன்போய் தோரணங்கட்டின கோட்டைவாயிலு கருகேபோய் ஒளி பொருந்தின இரத்தினத்தேரைவிட்டுக் கீழேயிறங்கி பூரணமகுடங்கள் பொருந்தின சபாமண்டபம் முழுதும் விளங்கப் புகுந்தான் எ - று. 69

பன்முடி வேந்தர் தாழ்நது பணியப் பொற் றவிசி னேற்றிச்
சொன்முடி வற்ற நீரமைத தாபதர் சூழ்நது வாழ்தத
நென்முடி சாயப் பாபு நீரவய னுடன் றன்னைப்
பொன்முடி சூட்டி தாழ்ததிப் புரந்தான் விசுமபிற் போனான்.

இ - ன். அநேகங் கிரீடாதிபதிகள் குனிந்து வணங்கும்படி பொன்மயமான சிங்காசனத்திலே யேறச்செய்து, சொல்லால் முடிவுபெறாத நல்ல குணங்களுடைய தப்பாதனாகவெல்லாம் திரண்டுகூடி ஆசீர்வதித்தருள, நெல்லினது தலைவணங்க நீராய்கின்ற வயல்கூழ்ந்த நாட்டையுடைய அரிச்சந்திரனுக்குச் சுவானக கிரீடஞ்சூட்டி வாழ்த்தி இந்திரன ஆகாயலோகத்தக்குப் போயினான் எ - று. 70

காருள சோலை சூழ்நு கௌசிகன றீமை நனகே
நீருள வளவு மீரேழ் நிலமுள வளவு முனறன
பேருள தொருகா லத்தும் பிழைப்பில துனக்கு நேர்வே
முருள ரெனன வாழ்த்தி யருந்தவ முனிவர் போனார்.

இ - ன். மேகங்கள் சஞ்சரிப்பதான சோலைகூழ்கின்ற கௌசிகதேசத் தரசனான விசுவாமித்திரர் செய்த தீமைகளெல்லாம் உனக்கு நல்லனவே யாயின; ஏழு கடல்களுள்ளனவும் பதினாறுவகைகளுள்ளனவும் உனது பேருள தாயிற்று ஒருகாலத்தும் தவறுத லுண்டாகாது உனக்குச் சரியாக வேறே யாரிருக்கிறார்கள என்று கொண்டாடி அருமையான தவமுனிவர்கள் போயினார்கள் எ - று. 71

மைந்தனை நின்னை மாதையித்தனை வருத்தங் கண்டேம்
நிந்தனை சிறிது நினபாற கண்டிலே நீதி வேந்தே
எந்தமா தவத்திற பாதி யாவருங் காண வின்றே
தந்தன முனக்கே யென்று கௌசிகன முரை வார்த்தான்.

இ - ன் உன் புத்திரனையும் உன்னையும் சந்திரவதியையும் இவ்வளவு வருத்தங்களெல்லா முண்டாவதாகச் செய்தோம் அதற்காகக் கொஞ்சமேனும் உன்னிடத்திலே பழிப்புண்டாகக் காணோம். ஒ நீதியுள்ள அரசனே! இனி என்னுடைய மகாதவத்திலே பாதி எல்லாருங் காண உனக்கே கொடுத்தேனென்று விசுவாமித்திரர் தாரை வார்த்தார் எ - று. 72

உறற்றிந தளவிட் டோரா துமமையா னிகழ்நது பேசப்
பெற்றவை பொறுத்தி ரெனன வசிட்டனுக் கினிய பேசிக்
கொற்றவன் றனை யாற்றிக் குமரனை மயிலைத் தேற்றி
மற்றுமந திரியை வாழ்த்திக் கௌசிகன் வனத்திற் போனான்.

இ - ன். பின்னும் சோதித்துத் தெரிந்து அளவுசெய்து காணாமல் உம்மையும் அரிச்சந்திரனையும் நான் இகழ்ந்து பேசலானவைகளை யெல்லாம் நீங்கள் பொறுத்தாக கொள்ளுகளென்று வசிஷ்டமகாமுனிவருக்கு நல்ல இதங்கள் சொல்லி, அரசனையும் துன்பமாற்செய்து; மனையும் சந்திரவதியையும் தேறுதல் பண்ணிப் பின்னும் சத்தியகிராதிகியான மருகிரிபையும் வாழ்த்துகல் செய்த விசுவாமித்திரா தாமிருக்கிற வனத்திறகுப் போயினா எ - று. 73

தேவரு முனிவா தாமுந திண்புவித தலைவர் தாமுந
யாவரு மகன்ற பினன ரிணைமணிக கவரி வீச
மூவரு மனைய நீமை முனிவனுங் காசி வேந்தும்
ஏவரு நிகரி லானு மினிதுரைத துடனி ருநதார்.

இ - ன். தேவர்களு முனிவர்களும பலவகொண்ட உலகத்தரசர்களும் எல்லாரும் போனபின்பு, இரண்டு மணிமயமான சாமரங்கள் போட முழுவர்த்திகளையு மொப்பான குணத்தையுடைய வசிஷ்டமூனிவரும் காசிராஜனும் ஒரு வரு கிகரிலலாத அரிச்சந்திரனும் சந்தேஷமாகப் பேசிக்கொண்டு கூடியிருந்தார்கள் எ - று. 74

இருந்தபின் காசி வேந்தன வசிட்டனை யிறைஞ்சி யேத்தி
அருந்தவர் தம்பா லைய வறமலான் மறமுமுண்டோ
வருந்திட விவர்பா லிந்த வனகண்மை செய்ய வுள்ளம்
பொருந்திய வாறேதென்ன வசிட்டனும் புகல லுற்றான்.

இ - ன். அப்படி யிருந்தபின்பு காசிராஜன வசிஷ்டமகாமுனிவரை வணங்கித் துதித்து, ஐயா! அரிதான தவமுனிவர்களிடத்தில் தருமகுணமே யல்லாமல் விப்படிப்பட்ட பாபகுணங்களு முளதாகுமோ? இவர்களிப்படி வருத்தமடைய இவர்களிடத்திலே கொடுமை செய்கிறாருக்கு விசுவாமித்திரா மனஞ்சுமணித்தது யாதாகாரண மென்று கேட்டீர், வசிஷ்டர் சொல்லத்தொடங்கினா எ - று. 75

நிலத்தியல் பற்றோ கொணமு நீரியல் பதனார் நங்கள்
குலத்தியல் பெவர்க்கு மன்ற வாழினுங் கெடினுங் குன்ற
தலத்தர சகன்று நீங்கித் தவத்தினு னாலுந தொலை
நலத்தது போமோ வென்று நரபதிக கினிது ரைத்தான்.

இ - ன். நிலத்தினது தன்மையையாம மேத்தினது நீரினது தன்மையும் அதுபோல் அவரவர்கள் குலசபாவும் யாவராளுலும் அரசனே வாழ்ந்தாலும் கெட்டாலும் குறைவுபடா. விசுவாமித்திரன் உலகத் தரசர்களுக்கைய விட்டித் தவஞ்செய்கிறவனுலும் பழையசாதி நன்மையானது விட்டுப்போகுமோ வென்று காசிராஜனுக்கு நன்மையாகச் சொன்னா எ - று. 76

அன்னது கேட்ட வண்ண லருந்தவத தோனை நோக்கி
மன்னவ னான வாறு மாமுனி யான வாறும்
இன்னவா றின்ன வாறென நெனக்கருள செய்வா யென்னப்
பொன்னணி முடியாய் கேளென மமுனி புகல லுற்றான்.

இ - ன். அந்த வார்த்தைகெட்ட காரிராஜன் அருமையான தவத்தை யுடைய வசிஷ்டரைப் பார்த்து அவர் அரசனுயிருந்ததும் பின்பு பெரிய முனிவரானதும் இன்னபடி இன்னபடியென்று எனக்குத் தெரியச்சொல்ல வேணுமென்ன, பொன்னு லக்ஷிநுதமான கிரீடாதிபதியே! கேள்வனறு அந்த வசிஷ்டர் சொல்வதெதாடங்கினா எ - று.

77

மீட்சிக காண்டம் முற்றிறது.

ஆ: விருதம் - 1289

ப த் த ர வ து

உ த் த ர க ண் ட ம்

எண்கீர்க்கழி நேடிலடி யாசீரிய விரந்தம்

திசைமுழுதுங் கவிததகுடைச செங்கால் வேந்த திசைமுகத் தோன் வழிவந்த குசனென போற்கு வசையறுசீராக குசன் குசநா பன்வ தூர்த்தன் வசுவென்னும பெயருடைய மகக ணைவர், குசனுக்கு கிரிவிரச மென்னு நாடுங் குசநாபந கரியகௌ சாம்பி நாடும், வசவுக்கு வசுமதியும் வதூர்த்தனுக்கு வாரணமென் வள நாடும் வழங்கு னானே.

இ - ன். எட்டுத் திக்குளுக்கும் கிழைச்செய்கிற குடையையுஞ் செங்கோலையுங்கொண்ட காரிராஜனே! நான்முகப் பிரமதீவனுடைய வழியிற் பிறந்த குசனென்பவனுக்கு குற்றமற்ற சிறப்பையுடைய குசன், குசநாபன், வதூர்த்தன், வசுவென்கிற பெயர்களை யுடைய பிள்ளைகள் நாவார். அவர்களில குசனுக்கு கிரிவிரசமென்னு நாடும், குசநாபனுக்கு அருமையான கௌசாம்பி நாடும், வசவுக்கு வசுமதியும், வதூர்த்தனுக்கு வாரணமென்கிற வளம்பொருந் தினநாடும் தகப்பன் கொடுத்தான் எ - று

1

அங்கவரிற் கௌசாமபிக் குசநா பற்கே யைமபதிறறி ரட்டியெனு மடைவிற றேனறு, மங்கையாதா மொருகாவிற் புகுந்து நாளும வண்டலிழைத் திடுவரங்கே வாபு வெய்தித், திங்குணுதறறே மொழியீ ரென்ற னாசை தீரவெனைத் தழுவி நலஞ் செயமி னென்ன, எங்கள்பிதா வறியவெமை வதுவை சூட்டி லிணங்குவோ மல்ல திதற் கிசையே மென்றா.

இ - ன். அந்த நாலவரினே கௌசாமபிநாட்டை யாளுகிற குசநாபனுக்கு னுறென்கிற கணக்குடனே பிறந்த பெண்கள் ஒரு சோலைக்குள்ளே போய் நான்தோறும் வண்டலாட்டுச் செய்துகொண்டிருப்பார்கள் அவ்விடத்தில வாபு பவான வந்து சந்திரனின் பாதிபோன்ற நெறியை யுடையாய தேன

போலு மதுரவசனங்களை யுடைய பெண்களே! என்னுரை தீரும்படி என்னைக் கூடிச் சுகத்தைக் கொடுக்கெனறு சொல்ல, அதற்கு அப்பெண்கள் எங்கள் தகப்பனாரிய எங்களைக் கலியாணஞ்செய்து கூடினால் கூடுவோம்; அல்லாமல் உம்முடைய சொல்லுக்காக நான்கள் சமமதியோமென்று சொன்னார்கள் எ - று.

மறுகதமறுத் துரைத்திடவும் பொருநதி லாத வல்லியரை முதுகொடிய வாயு மோதி, முறித்தாநிலத திடை வீழ்த்திப் போன பின்னா மொய்குழலார தளர்நதுமனை முன்றி லுற்றார், செறுத்த வரைக் கண்டிதுவே தெனன லோடுந திருவனையா ரமுதமுது செப் பத தாதை, பிறித்துரையா துள்ளொடுக்கிச சூளி மைநதன பிரம தத்தன் நனககளிததான் பேதை மாரை.

இ - ன். ஒவ்வொருவரும் தன வார்த்தையைத் தடுத்தத தடுததுச் சொல்லும்போது தனக்குச் சமமதியாகாத பெண்களையெல்லாம் வாயுவானவன முது கொடியும்படி அடித்தது முறியப்பண்ணிப் பூமியிலே விழும்படிசெய்துப் போன பின்பு, நெருங்கின கூந்தலையுடைய அப்பெண்கள் தளர்ச்சிகொண்டு தங்கள் வீட்டுவாசலுக்குப் போனார்கள். தகப்பன் அவர்களைக்கண்டு கோபங்கொண்டு இந்தப்படி வரக் காரணமென்னவென்று கேட்ட, அந்த இலட்சுமிகொப்பான பெண்கள் அமுதமுதுகொண்டு சொல்ல, அதுகேட்டுத் தகப்பனானவன வேறொன்றுஞ் சொல்லாமல் துண்பதை உள்ளே ஒடுக்கிக்கொண்டு சூளிபுத்திர னுன பிரமதத்தனுக்கு அந்தப் பெண்களை விவாகஞ்செய்து கொடுத்தான்-எ-று.

சூளிமகன் பிரமதத்தன் நன்னைச் சேர்நது துயர்நீங்கிச் சுக மோங்கிப் பெருவாழ்வு வற்றார், மீளியெழிற குசனாபன பின்பு செய்த வேள்விதனிற் காதியெனும் வீரன றோன்றி, ஆளினிகழ் தவிசேறி மகுடஞ் சூடி யரசாண்டு சிலகாலஞ் சென்ற பின்னா, காளியைப் போற் கவுசிகையை யீன்று பின்பு கௌசிகனைப் பெற்றெடுத்ததக் காலந தன்னில்.

இ - ன். அந்தப் பெண்களெல்லாரும் சூளிபுத்திரனுன பிரமதத்தனைக் கூடித் தங்கள் தேகவருத்த நீங்கிச் சுகத்தையடைந்து பெரியதான வாழ்வைக் கொண்டிருந்தார்கள். வீரத்தனமைகொண்டெழுகின்ற குசநாபன பின்னர் செய்த வேள்வியிலே காதியென்கிற ஒரு வீரனுண்டாகிச் சிவசும தாங்குவதாக விளங்குகின்ற ஆசனத்தினமேலேறிக் கிரீடஞ் சூட்டிக்கொண்டு அரசாட்சி செய்து சிலகாலஞ் சென்றபின்பு காளியைப்போலுள்ள கௌசிகை யென்னு மொரு பெண்ணைப்பெற்றுப் பின்பு கௌசிகனைப் பெற்றுவளாதத அக்காலத் திலேதானே எ - று.

இது முதல் மூன்று பாடல்கள் சூளகம்.

4

இருசிகனக கௌசிகையைப் புணர்ந்து சின்ன ளின்பதுகார்ந் திருவர்தமை யீன்ற பின்பு, பிரமனுல கணைநதுதவம் புரிந்து மீளப்

பிரிவுநிலை தவள்புலமப முனிவன் சீறி, வருபுனலா ருகவெனச் சபிதத லோடு மானதவா வியில் வீழ்ந்து சரையு வோடே, அருகணை நது பிறிதிழி கோமதியே யானா ளவணிலையீ திவனுலகம் புரககு நாளில்.

இ - ள். இருசிகமகாமுனிவா அந்தக் கௌசிகை யெனப்பவளைக் கூடிச் சிலகாலஞ் சுகத்தை யனுபவித்து அவளிரண்டு பிள்ளைகள் பெற்றபின்பு தவத்தைச் செய்து பிரமதேவனுடைய உலகத்தைச் சோந்தபோத நாயகனை பிரிவையெண்ணி அவள் பிரலாபிக்க அதற்கு அமமுனிவா கோபங்கொண்டு ஓடிவருகிற நீராறாகவென்று சபித்தவடனே மானதவாவியிலே விழுந்து அந்தச் சரையுடனேகூடிச் சேர்ந்து பிரிவதான கோமதிநதியானாள். அவள் வரலாறு படியாக, இந்தக் கௌசிகன் உலகத்தையாளுகிற காலத்திலே எ - று. 5

மைந்தரொரு நூற்றுவரைப பெற்று வெற்றி வடிவானும் வரி சிலையுங் களிநு மாவும், இந்தவுலகத் திவாபோல வல்லா ரில்லையென்னவளாத தன்னவரோ டிருக்குங் காலேத், தந்திரமார பெரும பட்டையுந் தேரு மாயுந் கந்திகுந் ஞாளிகளு முந்தி யீண்ட, மந்திரிக டங்களுளாடு மகக ளோடு மானவேட்டை யாட விவன வந்த திற்புகான.

இ - ள ஒரு நூறு புத்திரரைப்பெற்று வெற்றிகொண்ட கூரியவாளா புத உலியினலும், வந்த விலவலியினலும் யானையேற்றத்தினலும் குதிரையேற்றத்தினலும் இந்த வுலகத்திலே இவர்களுக்குச் சமானமாக ஒருவரும் வல்லவாக எல்லையென்னுமபடி வளர்த்து அதைப் பிள்ளைகளுடனே இருக்கிற காலத்திலே, நல்லவை யுபாயங்களுந் தெரிந்த பெரிதான சேனைகளும் தேரும் குதிரைகளும் யானைகளும் வேட்டைநாய்களு முந்திச் செல்வதாக மந்திரிக ளுடனே பிள்ளைகளுங் கூடிவர மானவேட்டை யாடுவதற்காக இந்தக் கௌசிக ராஜன் காட்டுக்குள்ளே சென்றான் எ - று 6

கரியினமும புலியினமும வெருளா லோடக் கலைகடமை யுழை மடியக கணைக டுவி, எரிபரப்பி வனமடங்க வழிய நூறி யிருடி கடஞ் சூழலெலாம் பாழா கசசெய், தரியினமுங் குறுமுயலு மகலா வண்ண மயிலவேலுங் குணிலுமெறிந் தனைத்துங் கொன்று, தெரி படுசெந் தசை வெதுப்பித் தின்று தங்கிச் சிலநாள்கா னகத் துறை நது திரியு நாளில்.

இ - ள. யானைக்கூட்டங்களும் புலிக்கூட்டங்களும் பயந்தோடவும், கலை மான கடம்பைமான புள்ளிமானகன் மடியவும், பாணங்கள்விட்டு நெருப்பை மூட்டி வனங்களெல்லா மழியும்படிக் கெடுத்தது, முனிவர்களுடைய ஆசிரமங்க ளெல்லாம் பாழாகும்படிச் செய்தது சிங்கக்கூட்டங்களும் குறியதான முயற்கூட்டங்களும் தூரப்போகாதபடி கூரிய வேலாயுதங்களையும் வீணதடிகளையு மெறிந்து, எல்லாவற்றையுங் கொன்று நன்றாகத் தெரியப்படுகிற சிவந்த மாடி

சங்களைச் சுட்டுத்தின்று, காட்டிலேதானே தங்குதலாய் சிலகாலம் வாசம்பண்ணிக்கொண்டு திரிகிறநாளிலே எ - று.

இதுமுதலிரண்டு பாடல்கள் குணகம்.

7

ஒருநூன்று புலரிதனி லெழுந்து போகி யுயர்வரைக டோறு முழன் றொன்று மினறி, வருநாளி லவவிடத்தோர் மானின் பின் போய் வாய்புலாநது நாவுலாநது காலு மோய்நது, பெருநாணமும் பசியுந் விபபு மாகிப் பின் பிடித்த யிலங்கைவிட்டுத் துன்ப மெய்தித், தருநீழ மனலிலியா னினிது வைகித் தவமபுரியு மலைச சார மன்னிற் சாராதான.

இ - ன். ஒருநாள் விடியற்காலத்திலே யெழுந்துபோய் உயர்ந்த மலைகளெல்லாவற்றிலு மலைநது ஒன்றுமகப்படாமல் வருகிறபோது, அவவிடத்திலே ஒருமானின் பின்னே தொடர்ந்துபோய் வாயுங் காய்ந்து நாவும் வறண்டு கால்களு மோய்ந்து பெரிதான வெட்கமும் பசியுந் தாகமு முண்டாகிப் பின் றொடர்ந்துவந்த அந்த மானே விட்டுவிட்டுத் துன்பமடைந்து மரத்தகிழலிலே நான் சுகமாயிருந்து தவஞ்செய்கின்ற மலைப்பகுத்திலே வந்தான் எ - று. 8

யானவனைக் கண்டிராங்கி நீயா ரென்ன வடிபணிநது கௌசிக மன் னவன்யா னிரதக், கானகத்தின் மானவேட்டை போநது மற றோர் கடுமானின் பின்னோடிக் கால்கள சோநது, தானையும யானுமபசியுந் தவிபபு மாகித் தளாநதுனது சரணடைந்தே னென்னக் காம, தேனுவைவா வென்றழைத்தி யானமுது நலகித் தீராத பசிதாகந் தீராத பின்னா.

இ - ன். நான் அநதக் கௌசிகனைக்கண்டு இரக்கங்கொண்டு நீ யாரென்று கேட்க, அவன் என் பாதத்தில் வணங்கி, நான் கௌசிக ராஜன்; இந்தக் காட்டிலே வேட்டையாடவந்து இங்கே ஒரு கொடிய வேகமுள்ள மானைத்தொடர்ந்தோடிக் கால்கள தளாந்து சேனைகளும் நானும் பசியுந் தாகமு முண்டாகித் தளர்ச்சியாய் உமது பாதத்தை யடைந்தேனென்று சொல்ல, நான் அவனுக்காகக் காமதேனுவை வரவழைத்துப் போசன முதலானவெல்லாம் கொடுத்த நீங்காத பசியையுந் தாகத்தையும் நீக்கிய பின்பு எ - று. 9

அபபசிதீராத தமைச்சரொடு விரைவின வந்தென் னருகணைநது மாமுனியே யடிய னேறகின, நிபபகவைத்தரலவேண்டு மென்னக் கேட்க விதற்குரிய னியானலிலே லென்ன லோடும், அப்பசுவைக் கரிபரித்தோ சேனை யோடு மடங்கவனோ தெறி பாசத்தாலே வீசத், தப்பறவே பூண்டகயிற் றெதிர்போ யந்தத் தானையெலா மடிநது விழ்ச சாடிற் மவவான்.

இ - ன். அந்தப் பசிதாகமெல்லாம் தீராதபின்பு தன் மந்திரிகளுடனே அதிக விவரவிலே என்னிடத்திலே வந்து, ஒ மகாமுனிவரே! அடியேனுகு

இப்போ திந்தப் பசுவைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்ட, அதற்கு நான் இந்தப் பசுவைக் கொடுக்கத்தக்கவ னல்லேனென்ற சொல்லுமளவில், அவன் அந்தப் பசுவைத் தனது யானை - குதிரை - தேர் - முதலான சேனைகளுடனே முழுதுஞ் சூழ்ந்து கட்டத் தக்க கயிறு கொண்டு பிடிக்க ஒன்றாவது தப்பாமல் தன்னைக் கட்டின கயிறுடனே முன்னேபோய் அந்தச் சேனைகளை யெல்லா மிறந்த கீழேவிழுபடி அந்தப் பசு உடனறது எ - று

10

சந்தக் கலி நிலைத்துறை

ஆலால மெழுந்த தெனச்சினமுற றணியுடு புகுந்து துறைத் திடவே, வேலா ளருமவெங் கரிவித் தகரும விலலா ளருமவெம் பரிவீ ராகனும், காலான மிதிபட் டவாகோ டியாகட கனலா லெரி பட் டவாகோ டியானீள், வாலா லடிபட டவாகோ டியாவெண் மருப்பால வதையுண் டவாகோ டியரே.

இ - ன். விஷங்கொதித் தெழுந்தாறப்பால கோபங்கொண்டு சேனை வகுப் புகளுளே றுழைந்து காலால மிதித்துக்கொல்ல, அப்போது வேலாளிகளும் வெவவிதான யானைவீரர்களும் விலலாளிகளும் வெவவித குதிரைவீரர்களும் அந்தப்பசுவின் கால்களிலே மிதிபட்டிற்றந்தவாகள கோடிபோகன். கண்களி லுண்டாகிற் நெருப்பினாலே யெறிந்தவாகள கோடிபோகன். நீண்ட வாலாலே அடிபட்டிற்றந்தவாகள கோடிபோகன். வெள்ளைக் கொம்புகளாலே குத்துபட்டிற்றந்தவாகள கோடிபோகன் எ - று.

12

கொழுமோடு திரைத் தசையீ ரணிணங் குடர்மு னைசரிந் துகுழைந் திடுவாரா, மழுவாள் சிலைதண் டுகடைத் தலைவேல வலயங் கா வா ளமொடிந் திடுவாரா, விழுவாரா கரைவா ருருளவாரா புரளவாரா விதியே சதியாக விளைத் தனையென, மழுவாரா தகவல லதுசெய் தநமக் கழிவே யெனவோ டியகன மனரே.

இ - ன். கொழுப்புடனே இரத்தம் மாமிசம் ஈரல நீணம் குடல் மூளைக் கெல்லாநு சரிந்து குழைந்துபோனாகா சிலா மழு - வாளாயுதம் - வில் - தண்டாயுதம் - கண்டநெடுத்த வேல் - வல்லயம் - ஹைகாள்களெல்லா மொடி நதுவிழுகிறவாகள சிலா. கரைக்கிறவாகள சிலா. உருளுகிறார்கள சிலா புரளுகிற வாகள சிலா. ஓ செய்வமே! இப்படிச் செதுகியுண்டாகச் செய்தாயேயென மருகிறவாகள சிலா. கியாயமில்லாததைச் செய்த நமக்குக் கெடுதலேயல்லது வேறவாறென ரோடினார்கள சிலா எ - று.

12

இவ்வாறு வெருட்டி வதைத்தெ னையுற் றினியே துசெயக் கடவே னடியேன, அவ்வா றுரையென னவியா னினிநீ யகல்வான மிசையென னவுனைத் தனிவிட, டெவவா நகல்வே னிவணிற் பனெ ன வினிநீ கடிதே கிவணிற் மலுனக், கொவ்வா தெனயா னுரை செய் திடவே யுயாவா னிடைதே னுவுமுற மதுவே.

இ - ன். இந்தப்படி பயங்காட்டிக் கொன்று பின்பு என்னிடத்திற்கு வந்து இனி அடியேன யாதுசெய்யக்கடவேன அவவகையை யெனக் குச் சொல்லுமென்று காமதேனு கேட்க, நான் இனி நீ ஆகாயத்துப் போவென்று சொல்ல, அதற்கு உமமைத் தனியாக விட்டுவிட்டு நான் எப்படிப் போவேன்? இங்கே காணே நிற்கிறேனென்று அந்தக்காமதேனு வானது சொல்ல, நான் நீ சீக்கிரத்திலேபோ, இனி நீ இங்கே நிற்கிறது உனக்குத் தகாதென்று சொல்ல, உடனே காமதேனுவானது உயர்ந்த ஆகாயத் துகுப் போய்விட்டது எ - று.

13

அமரர் வதியிற பசுவெய் திடவே யரசன் குலமைந் தர்கணூற றுவரும், எமதா விகொளக் கருதிச சினமுற நிடிபோ லமுழக்க மெழுகு முறிச, சமரா டறொடங்கி நெடும பொழுதிற் சரமாரி பொழிந் திடலும முடலும, கமரா கவெடித் துவிழித் தவிழிக் கனலா லவரவொந் துகழிந் தனரே.

இ - ன். அப்படித் தேவருலகத்திற்கு அந்தப் பசு போனபின்பு, கௌசிக ராஜனுடைய புத்திராகன் நூறுபேறும் எனனுடைய உயிரை வாங்க நினைவு கொண்டு கோபமாய் இடிபோல முழக்கமுண்டாகக் கொச்சினைபண்ணி யுத்தரு செய்யத் தொடங்கி நெடுங்கால நேரம் பாண வருஷங்களைப் பொழியுமளவில், எனனுடம்பெல்லாம் தெரினகளுண்டாக அதிராது நான் திறந்து பார்த்த என் கண்களிலுண்டான நெருப்பினாலே அந்த நூறுபேறும் வெந்து சாமபலானூர் கள் எ - று.

14

சண்டத் தழலா லிவாமைந் தாபடத் தனுவங்கை யெடுத தெதிர் வந் துகடுங், கொண்டர் சரமா ரிபொழிந் திடவே கொடியோ னிவ னுக் கெதிரா வெனது, தண்டத் தினைநட் டனனவிட் டபெருஞ் சரமா ரிமழுக் கதைசக் கரமவேல், விண்டற பவரும் பொடியா யுதிர் விசையா னசையோ டிவிழுங் கினதால்.

இ - ன். அப்படி வேகமான நெருப்பினாலே உயர்ந்த புத்திராகன் சாவக் கண்டு, வில்லைத் தனத்தழிய கையிலேகொண்டு என் முன்னே வந்து கடுமையான மேகம்போல பாண வருஷங்களைப் பொழிய அந்தப் பொல்லாதவனுக்கு முன்னே எனனுடைய தண்டத்தை ஊன்றி வைத்தேன். அப்போ தவன் விட்ட பெரிதான பாண வருஷங்களையும் மழைவயுங் கதையையுஞ் சக்கரத் தையும் வேலையும் ஆகாயத்திலே சிறியதான நுண்ணிய தூளிகளாக வதிரும்படி வேகத்துடனே தனக்கு மிகுந்த பசி தாக்கத்தாலுள்ள ஆசையுடனே தண்டு விழுங்கியது எ - று.

15

விடுகின மகொடும படையத் தனையும் விறல்கொண் டியர்தண் டம் விழுங்கிடவே, அடுகின மதெமக் கெளிதல் லவென வமரா மகவா சையடைந் துறவே, சுடுகின மமனத் துடனூ ரணுகித் துற

வோர் வலியோ ரிறையோ ரிலெனாக், கொடுவந தொழினு மெதுந் தகலக் குணபா லணுகித் தவமுற் றனனே.

இ - ன். அப்படி அந்தக் கௌசிகராஜன விடுகிற கொடுமையான ஆயுதங் களை யெல்லாம் பலங்கொண் டெயர்ந்த எனது தண்டம் வீழுங்குமபோது இனி இரீத முனிவனை நமமாற கொலலுகிற தெளிதலவென நடங்கி, புத்திர வாஞ்சை மிகவுமுண்டாகிச் சடுகிறதான மனத்துடனே தன தூருக்குப்போய்ச் சங்கியாசிகளைப்போல வலலவாக னரசர்களிலையென்று கொடுமையான வெவ விய தொழில்களைச் செயதுள்ள தனது நாட்டைவிட்டுத் தூரமாய்க் கிழக்குத் திக்கிலே வந்து தவஞ்செய்தான எ - று.

16

இவனுற் றதவத்தை யழிக்க நினைத் திமையோர்க் கிறைவிட்ட திலோத தமையோ, டவனத் தவமவிட் டெலத் திடைபுக் கழிபட் டுடனே யறிவுற றவளைப, புவனத் தினமனித் தாபிறப் பினினீ போ வென்று சபித்தக றென்றிசை போய்ச், சிவனைக் கருதித் தவமுற் றிடவே தீரா வரமீ சனளித் தனனே.

இ - ன். இப்படி இவன் கொண்ட தவத்தைக் கெடுக்க வெண்ணித் தேவர்களுக் காசனான இந்திரன் அனுப்பின திலோததமைபுடனே அக் கௌசிகன் அந்தத் தவஞ்செய்கிறதை விட்டுவிட்டு அவன் சுகத்திலே புருத்து தவ மெல்லா மொழிதலாய உடனே தெளிவுகொண்டு அந்தத் திலோததமையை உலகத்திலுள்ள மானிடப் பிறப்பிலே நீ போயப் பிறக்கக் கடவையென்று சாபங்கொடுத்துப் பின்பு அகன்ற தெற்குத் திசைக்குப்போய்ப் பாமசிவனைக் குறித்துத் தவஞ் செய்யுமபோது அந்தப் பாமசிவன் அழியாத வாகுகொடுத் தருளினார் எ - று.

17

அந்நாளி லெனைத்திரிசக கருகுற நககத் தொடுவிண் புகல் வேண் டெமெனாச், சொன்னான முடியா தெனயான் மொழியத் துற வோ பிறராலுறுவே னெனலும, இன்ன துரைசெய் தனை நீ புலையா டுகனவே புலையா யெழிலகெட டவமே, தனனா டணுகித் தமர் சீசீ யெனத் தளளத் தளமெள்ள நடந் தனனே.

இ - ன். அந்தக் காலத்திலே என்னைத் திரிசகனாவான்வன் அடுத்தது வந்து உடலோடே சுவர்க்கம் போகவேண்டுமென்று சொன்னான். அதற்கு நான் அப்படி உடலோடே சுவாக்க லோகம் போக வேலாதென்று சொல்ல, அந்தத் திரிசங்கு வேறே உமமைபோலிருக்கிற துறவற சங்கியாசிகளாலே நான் (சுவாக்கம்) போகிறேனென்று சொல்ல, (நான்) நீ பொல்லாத துண்ப வாத தையைச் சொன்னா யாகையாலே புலையனாகக் கடவையென்று சொன்ன டுடனே அந்தத் திரிசங்கு புலையனாகித் தன்னழகெல்லாக குலைந்து தனது நாட்டுக்குள்ளே போய் அவனைச் சோந்தவாகனெல்லாம் சீ சீ யென்று தள்ளத் தள்ள அவைகளைக் கேட்டு மெள்ள மெள்ள அவவிடம் விட்டுப் போயினான் எ - று.

18

அன்றேயென விட்டிலனைத் தரிசித் தங்கத்தொடு விண்புகல் வேண்டு மெனக், கெனறேத னுளதத்து சொல் லவவ நென்னோடு தொடுத்தமறத் தொழிலால், குன்றேயும் விமானமழைத் ததனமேற கோவே நெனவேறி நடந்திடவே, செனறேயம் ராவதி சேருதலுந தேவாதிபர் கண்டுசினந தனரே.

இ - ன். அப்போதே என்னை விட்டுவிட்டு இந்தக் கௌசிகனைப்போய்க் கண்டு நான் உடலுடனே சுவர்க்கம் போக வேண்டுமென்று வேண்ட அவ னப்படித் தன்னுள்ளத்திலுள்ள கருத்தைச் சொல்லவே, அந்தக் கௌசிகன முன்னே யென்னுடனே போராடிக் கொண்டிருக்கிற வீரச்செய்கையினாலே மலைக்கொப்பான ஒரு விமானத்தை வருமபடிச் செய்து, அந்த விமானத்திலே அரசனே! ஏறென்று சொல்ல, அவனப்படியே யேறி நடத்தச்செய்தே அந்த விமானம் போய் அமராவதி சேருமபோது தேவேந்திராதிதன் கண்டு கோபம் கொண்டார்கள் எ - று.

19

புலையா சுரர்நாடுபுகே லெனவே புறமுநதினர் வானவர் புடப கமோ, டலையாவிழு வானமுனி கௌசிகனுக் கபயமென வீழ்வ தறிந தெதிர்போய், நிலையான விமானம் விழாதுநிமிஇ நெடுவெரு சின மாய்விழி நின்றகனல், பலபாலு மெரிநதனபல் லுயிரும படர்தீ யினில் வெநது பதைத் தனவால்.

இ - ன். தேவர்கள் அடா நீசா நீ தேவருடைய நாட்டுக்குள்ளே நுழையாதே யென்று சொல்லி வெளியேபோகத் தள்ளிவிட்டார்கள். அப்போது அந்த விமானத்துடனே அலைவுபட்டு வீழுகிறவன் கௌசிகமுனிவனுக் கபய மென்று வீழுகிறது தெரிந்த அவனுக்கு முன்னேபோய் நிலையான விமானங்கீழே விழாமல் நிறுத்தி, நெடிதான வெவ்விப சினங்கொண்டு கண்களிலுள்ள நெருப்பிலுலே பல இடங்களும எரிதலாயின. பலவிதமான உயிர்களும் அப்படிப் பாவுகின்ற நெருப்பிலுல வெந்து பதைப்பதாயின எ - று.

20

இவ்வண்ட மனைத்து மெரித்துலக் மீரோழுட னிரதிரனும மயனும, தெய்வங்களும் வேறுபடைப்ப நெனாத தேவாதிபன் மால் சிவனோ டயனவந, தெவவண்ணம் விளைநதிடு மென்னவிரந தெழுகின்ற சினநதணி வித்துலகம், உய்வண்ண முறத்திரி சங்குதனக்குடு வினபத் நலகவுரைத் தனரே.

இ - ன். இந்த அண்டங்கள் யெல்லா மெரியச்செய்து பதினால்களுக்கையும் இந்திரனையும் பிரமாவையும் மற்றத் தெய்வங்களையும் வேறே சிருஷ்டிக்கிறெனென்று சொல்ல, அப்போது தேவேந்திரன் விஷ்ணு சிவனுடனே பிரமாவும் வந்து எப்படி முடிபுமோவென்று நல்ல வார்த்தைகளைச் சொல்லி அவனுக்குண்டாகுகின்ற கோபத்தைத் தணியும்படிச் செய்து உலகமெல்லாம் பிழைக்கும்படியாகத் திரிச்சகவுவிறகு நட்சத்திர பதவியைக் கொடுக்கும்படி சொன்னார்கள் எ - று.

21

அத்தன்மைய னம்முனி யென்னுடனே யந்நாளி லெடுத்தம
றத் தொழிலால், எததன்மை யிழைத்தன னன்னவெலா மென்
னோடு பனிததில் வாதலினால், இத்தன்மை யிழைத்தனன் மன்ன
னுட னிதனாலும் வெலறகரி தாயினனிப, பித்தன்செய லித்தக
வென் றறவோர் பெருமா னிறையோ டிரைபே சினனே.

இ - ன். அப்படிப்பட்ட கௌசிகளுள் விசுவாமிதகிரமுனிவன் என்
னுடனே அக்காலத்திலேகொண்ட வீரச்செய்கையினாலே எப்படிப்பட்டவை
களெல்லாங் செய்தானோ அவைகளெல்லாம் எனனுடம்பாடாக அவனுக்குப்
பலிக்கவில்லை. ஆகையினாலே இப்படிப்பட்ட காரியமும் பண்ணினான். இந்த
அரிச்சந்திரனுடனே இந்த விஷயத்திலும் என்னை வெல்லப்படாதவனே
யானான். இப்படி இந்தப் பயித்தியக்காரான கௌசிகன் செய்கை எளிப்படிப்
பட்டவைகளென்று துறவறத்தார்களிற சிறந்தவரான வசிஷ்டர் அந்தக் காசி
ராஜனுடனே சொன்னார் எ - று.

22

இந்நீரமை வசிட்ட னுரைத்திடலு மெழில்வாரண வாசியர்
கோன் முனிவோர், தந்நீரமையை நீயலதாரறிவார தழைஞான
மிலார்க்கறி யத்தகுமோ, நின்னீரமை யுணராதவ ரேயறிவார நீயே
யவர் நீரமை நினைந் துணர்வாய், எந்நீரமை யுனக்கரி தென்ன
வெழுந் திருபாத மிறைஞ்சி யிருந் தனனே.

இ - ன். இந்த விசேஷங்களை யெல்லாம் வடிவீடமுனிவர் சொல்லுமள
வில அழகுபொருந்தின வாரணவாசியருக் கரசனுவன், ஐயா! முனிவோர்க
ளுடைய பெருமையை உமமையல்லாது யார் அறிய வல்லவாகா? முதிர்ந்த
ஞானமில்லாதவர்களுக் கறியக்கூடுமோ? உமமுடைய பெருமையைத் தெரிந்த
வர்களே தெரிவார்கள். நீரே அவர்களுடைய பெருமைக் குணத்தையுந்
தெரிந்துணருவீர். எந்தப் பெருமைகள் உமக்குக் கூடாதவைகளென்று எழுந்
திருந்து அவருடைய இரண்டு பாதங்களையும் உணங்கிக்கொண்டிருந்தான்
எ - று.

23

அவ்வாண கரத்தொரு திங்களிருந் தருண்மாமுனி யைத்தொ
ழுதே விடைகொண், டெவ்வாறு மறநதுதாரிப பமெனா விறையும்
மகனுமபிற ருமமெலியச, செவ்வாரண வாசியா கோனவரைத் திரு
மாப்புற வேதமுவிப பரியுங், கைவாரண முடபடையும் மிடையக்
காசித்திரு நாடுபுகுந் தனனே.

இ - ன். அப்படி அந்த ஒளியால மிகுந்த அயோதகியாபுரியிலே ஒரு மாத
மளவு யிருந்து, பின்பு கிருபாநுபியான பெரிய வசிஷ்டரை வணங்கி விடை
கொண்டு எப்படிக்காசிராஜனே உமமை மறந்து தங்கக் கடலோம் காங்கென்று
அரிச்சந்திர மகாராஜனும மகனும மெலிவுகொள்ள, செவ்வையான வாரண

346 அரிச்சந்திரபுராண மூலமும்-உரையும்

வாசியென்னுங் காரொஜ்ஞனவன் அவ்விருவரையும் தனது திருமார்பமூத்த ஆலிங்கனஞ் செய்துக்கொண்டு குதிரைகளும் துதிக்கையையுடைய யானைகளுஞ் சேனைகளும் நெருங்க காரியெனனுந் திருநாட்டுக்குப் போயினான் எ - று.

கடிமீதுறு கார்வள மல்குதிருக் காசித்திரு நாடனு மேகிய பின், முடிமீதொளி பொங்கிட வெண்குடையு முததின்னகுடையுங் கொடியும் மிடையப், படிமீதினின் மன்னவர் வந்துதொழப் பலபாவையர் பாணர்பரிந திடவே, அடிமீது வணங்க வயோததியர்கோனரியாசன மீதிவிருந் தன்னே.

இ - ன். காவல் மிகுதியாய் மேகங்களினுடைய வளமையே அதிகமாயிருந்துள்ள திருக்காசித் திருநாட்டாசன போனபின்பு, தலைக்குமேலே வெள்ளைக் குடையினுடைய ஒளிபொங்குதலாக முததுக்குடைகளுங் கொடிகளு நெருங்க, உலகத்திலுள்ள பல அரசர்களும் வந்து வணங்க, அநேகம் பெண்களும் பாணர்களுஞ் சந்தோஷித தனபுகொள்ளும்படி பாதங்களிலே வணங்க ஆயோத்தியாபுரிக் கரசனான அரிச்சந்திரமகாராஜன சிங்காசனத்தினமேல் வீற்றிருந்தான் எ - று.

25

வேறு

மன்னர் வாழிய மாமறை வாழிய
செநநென் மன்னுக செநதமிழோங்குக
அன்ன தான வரிசசந திரன்கதை
தனனைக் கேட்டவா வாழ்வு தழைக்கவே.

இ - ன். ஆகையால் இக்காலத்தள்ள அரசர்களும் வாழ்க. பெரிதான வேதங்களும் வாழ்க. சிவந்த நெறிகள் எங்கும் வீளைக. செவவிதான தமிழ் மொழியும் உயர்ந்து வாழ்க. அப்படிப்பட்ட தானகொடுத்த அரிச்சந்திரமகாராஜனுடைய சரித்திரமகிமையைக் கேட்டவருக்கு வாழ்வுத் தழைத்தோங்குக எ - று.

26

உத்தர காண்டம் முற்றிற்று.

ஆக வீருததம் - 1315.

மட்டு வீருந்தம்

அகிலநதனி விலகுமபடி நிலைதங்கிய குணரஞ்சித
 வரசற்கொரு மணியாகிய வதிதூயன
 மிகுநண்புன ககனற்கரு வியவாரண முடிவிற்பொரு
 வியமாதவ ரெவருமபுக ழிதிநேயன்
 றகைகொண் டொளிர் குருமாமுனி சதிரின்படிதரைமீதொரு
 சலமாடொழியு ரையாதரெங் கனிவாயன
 சுகரஞ்சித வரிசசநதிரனெனு மிநதிரன சரிதைக்கொரு
 துணை யுண்டென வரைவாரெவா ரொலுங்காலே.

வாழ் வீருந்தம்

மனோதயமாகு முரகரிமுகுநதன
 மாணடிககிருபை பூண்டொழுகுஞ்
 சனோதயமனைதது விருமபுவியதனிற்
 சநததமின்பொடும வாழ்க
 மனோதயமான வரிசசநதிரபுராணம்
 வழுக்கறப் பதிததனன்
 வினோத திருமகள் அசசுக்கூடததலைவரும்
 மேதினியில நீடுழிவாழ்கவாழ்கவே.

அரிச்சந்திரபுராண மூலமும்-உரையும்

முறறுபபெற்றன.

தாயுமானவர்பாடல்

மெய்கண்ட விருத்தியுரையுடன்

[730-பக்கம்: சுவாமிகளின் திருவுருவப் படத்துடன்
உயர்ந்த காலிகோ பைண்டு விலை ரூபா 4.]

திருவருட் பெருஞ் செல்வராகிய தாயுமான் சுவாமிகள் தமது சுவானு பூகியினிற் பிறந்த அற்புத சினமய மதுரமான செம்பாடற்றிரட்டினுக்கு அநேகர் பதவுரையும் பொழிப்புரையும் எழுதியிருக்கின்றனர். அவை தாயுமானார் உண்மை கருத்தைத் தெரிவிப்பனவல்ல. தாயுமான் சுவாமிகள் வேதாந்த சித்தாந்த சமரசபாவமுடையவ ராதலால், அவருடைய உண்மைக்கருத்து ஈதென்று ஒவ்வொரு பாடல்களிலும் விளங்கும்படி மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தி மகா விதவான் சித்தாந்தசாரம் அஷ்டாவதானம் பூவை: கலியாணசுந்தர முத லியாரால் பதவுரையும், விசேடவுரையும், பிரமாணங்களும், உபநிடதக் கருத் துக்களும் எடுத்துக்காட்டி ஒவ்வொரு பாடலுக்கும் இன்றியமையாத பெரி யோரகளுடைய ஞானசாதிரிகளிலிருந்து மேற்கோட்பாக்கள் உதகரிக்கப்பட் டிருக்கின்றன.

கவனிப்பு:—இதுவரையில் தாயுமானருடைய பாடலுரையை படித்த அறிஞர் இந்த மெய்கண்ட விருத்தியுரையைப் படிப்பார்களானால் மற்ற உரை களுக்கும் இவவுரைக்கும் உள்ள தாரதமயியம் இன்னதென விளங்கும்.

சீகாழி கண்ணுடைய வள்ளலா ரியற்றிய

ஒழுவி லொடுக்கம்

[உயர்ந்த கிளேஸ் கடிதம் காலிகோ பைண்டு: விலை ரூபா 1-8-0.]

வேதாந்திகள் அஹம் என்று சொல்லும் தற்போதம் ஒழிந்தவிடத்து முத்தியுண்டென்பதைத் தெளிவாகக் காட்டி அதனை யொழிக்கும் நெறியும் இதுவெனத் தெரிவித்தனர் கண்ணுடைய வள்ளலா எனப்பட்ட பரமா சாரியா.

தமக்கு முந்தியுள்ள ஆசிரியர்களும் பிந்தியுள்ள ஆசிரியர்களும் மயங்கி யுரைத்தும் பொய்மை யுரைத்தும் உலகத்தில் அஞ்ஞானத்தை விருத்தி செய் திருப்பவும், இடையிறோன்றிய இவ் சரியை கிரியை யோகங்களை யிகழ்ந்து அவற்றின் வெறுமையை நன்கு விளக்கினார்

இதிலடங்கிய விஷயங்கள்.

1. சிறப்புப்பாயிரம் உரை	7. சரியைக் கழற்றி
2. காப்புச் செய்யுள்கள்	8. விரகதி விளக்கம்
3. வேதாமபப் பொதுவிலுபதேசம்	9. துறவு
4. சத்திவிபாதத் துததமரொழிவு	10. அருள்வத்தைத்தன்மை
5. யோகக் கழற்றி	11. வாதனைமாண்டார தன்மை
6. கிரியைக் கழற்றி	12. நிலை யியல்பு

B. இரத்தின நாயகர் ஸன்ஸ்,

நெ. 41, வெங்கடராமய்யா தெரு, மினட்பிலடிங் போஸ்டு, சென்னை.

திருக்குறள் மூலமும்

[பரிமேலழகருரையும், தெளிபொருள் விளக்கப் பதவுரையும், விசேஷக் குறிப்புகளுடனும், நாயனார் திருவுருவப் படத் துடன் உயர்ந்த கிளேஸ் கடிதத்தில் அச்சிட்டு அழகிய காலிகோ பைண்டு செய்தது விலை ரூபா 3-8-0.]

ஒடி திக்கு கடிதம் விலை ரூபா 2-0-0.]

தெய்வப்பலமைத திருவள்ளுநாயனார் திருவாய்மலாந்தருளிய திருக்குற ளென்னும் இந்நூலானது 1380 - குறள் வெண்பாக்களாற் செய்யப்பட்டு, பாஷையின் உயாவை விளக்குவதாயும், இராஜதந்திர முதலிய பலகைப் பட்ட சிறந்த கீதிகெறியை ஒருசேர நன்குணராத தக்கதாயும், எல்லாச் சமயிகளாயினும் இனி தேற்றக்கொள்ளப்பட்டதாயு முள்ளது. மேலும், தமிழ் பாஷையில் விருத்தியடைய விரும்புவோர்க்கும், முத்திகெறி பெற்றாய் விரும்புவோர்க்கும் ஏற்ற நூலாகவும், ஏனையோர்க்குப் பொது நூலாகவும் இருத்தலால் இதன் பெருமை குன்றினமே லேற்றிய விளக்குபோல் விளங்குகின்றது.

இந்நூல் வேதசாரமாயிருத்தலால், ஆதியில் உரையாசிரியர்களாகிய நச்சி னார்க்கினியார் இதற்கு உரையியற்றின ரொன்றும், அவற்றான் பரிமேலழகா லியற்றிய உரை சொற்பொலிவும் பொருண்யமும் நிறைந்து விளங்கியதால் சான்றோர் இவ்வுரையையே மேலாகக் கொண்டனரொன்றும் வழங்கி வருகின்றது. ஆதலால், தமிழ் வேதமாகிய திருக்குறளும் இதற்குப் பரிமேலழகர் செய்த உரையும் கற்றோ யாகவாலும் விரும்பத்தக்கனவே. இவ்வுரை அக் காலத்திலுள்ளோருடைய கல்வித் தேர்ச்சிக் கேற்பச் செய்யப்பட்ட தாதலால், கடின சந்திகளால் செறிந்து விளங்குகின்றது. தற்கால நிலைமையைக் கருதி பண்டித பாமரர் யாகவாகும் எளிதில் பயன்படும் பொருட்டுக் கடின சந்திகளை ஒருவாறு விளக்கி, அதனுடன் எளிய நடையில் செய்யப்பட்ட தெளிபொருள் விளக்கப் பதவுரையும் ஆங்காங்கு விசேட மேற்கோளுடன் சேர்த்து ஒரே புத்தகமாய் அச்சிட்டனம்

நாலடியார் மூலமும் - உரையும்

[சமண முனிவர்கள் வரலாறுடன் இதன் விலை ரூபா 1.]

அரசா, அந்தணா, தாய், தந்தை, ஆசிரியர், நட்பினர், உறவினர், மேலோர், கீழோர் முதலாயினோருடைய தன்மைகளை யறிந்து அவர் மாட்டுத் தக்கவாறொழுதி, இம்மையி லின்பமும், மறுமையில் முததியும் பெறும் உபாய வழிகளை உணர்த்தும். இந்நூல் 400 - வெண்பாக்களை யுடையது. சமண முனி வர்களால் அருளிச்செய்த பகினைக்கீழ்க் கணக்குகளில் இதுவுமொன்று. தமிழ்ப் புலவர் களத்தூர் வேதகிரி முதலியார் அவர்களியற்றிய உரையுடன், ஸ்ரீமான அ மகாதேவ செட்டியா ரவர்களால் பிழையற்ற பரிசோதிக்கப்பெற்று, உயர்ந்த கிளேஸ் கடிதத்தில் அச்சிட்டு காலிகோ பைண்டு செய்யப்பட்டிருக்கிறது கல்வியறிவைக் கோரும் ஒவ்வொருவருக்கும் உயர்தர கல்விச்சாலை மாணவர்களுக்கும் இது மிகவும் உபயோகமானது.

B. இரத்தின நாயகர் ஸன்ஸ்,

நெ. 41, வெங்கடராமம்யார் தெரு, நின்டபிலடிங் போஸ்டு, சென்னை.

அதிவீரராமபாண்டியன் இயற்றிய நடைதழுலகும்

விசேட வுரையும்

[உயர்ந்த ஆண்டிக்கடி தததி லச்சிட்டு அழகிய காலிகோ பைண்டு செய்தது: 810-பக்கங்கள் கொண்டது: விலை ரூபா 4—0—0.]

“நடைதம் புலவாக்கு ஓடாதம்” எனனும் சிறப்பான பழமொழி இந் நூலுக்கு ஏற்பட்டனபோலும். இங்குப் “புலவர்” என்ற சொல் குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது. இந்நூல் புலவர்க்குமட்டுமோ ஓடாதமாயுள்ளது? இதை வாசிக்கும் ஒவ்வொருவருக்குமே இது ஓடாதம் போன்று உள்ளது ஆரம்ப அப்யாசிகட் குத் தமிழ்ப்பாஷையில் தோச்சியடைய விருப்புவோர்க்கும் இந்நூலிலதக்கபயிற்சி ஏற ஏற இந்நூல் அமுதம்போன்றிருக்கும். ஓடாதம் உடற்கு உறுதி பயத்தல் போன்று நடைதம் உளத்தக்கு உறுதி பயக்கக்கூடியதென்பதில் ஐயமில்லை. இந்நூலில் கூறப்பட்டுள்ள பலவித வாணிகைகளின் அழகே அழகு. பதப்பிர யோகங்களும் மிக அழகுவாய்ந்தது இவ்வித அமைப்பில் நடைதவுரையை இதனாறும் எவர்களும் பதிப்பிக்கவில்லை என்பது இந்நூலை வாசிப்பவர்களுக்குத் தெற்றென விளங்கும். தமது பாஷையில் தோச்சியடைய இது முக்கிய இலக்கிய நூலாகும்.

பட்டினத் துப் பிள்ளையார்

திருவாய்மலாந்தருளிய

பிரபந்தத்திரட்டின் விருத்தியுரை

[பட்டினத்தடிகள் திருவுருவப்படுத்தான உயர்ந்த கிளேஸ் கடிதம் காலிகோ பைண்டு விலை ரூபா 3—8—0]

பட்டினத்தடிகளால் ஆங்காங்கு எமமேனரை யுய்விக்கு மாததிரையானே திருவாய்மலாந்தருளப்பெற்று நமபியாண்டா நமபிகளால் பதினேறும் திரு முறையிற் சேர்க்கப்பட்டுள்ள பிரபந்தங்களாகிய கோயினுன்மணிமாலே, திருக் கழமல மும்மணிக்கோவை, திருவிடைமருதார் மும்மணிக்கோவை, திருவே கம்பழடையார் திருவந்தாதி, திருவேற்றியூ ரோநபா வொநபஃது என்பன வற்றிற்கும், கோயற்றிருவகவல், திருவேகம்பமாலே, திருவிசைப்பா, பொது, முதல்வன முறையீடு, அருட்புலம்பல், இறந்தகாலத்திரங்கல், நெஞ்சொடுமகிழ் தல் எனனு மிவைகளடங்கிய திருப்பாட்டுநிரட்டி உடற்கூற்றுவண்ணம் என்பனவற்றிற்கும் அநேகர் பதவுரையும் பொழிப்புரையும் சிற்சிலவற்றிற்கு எழுதியிருக்கின்றனர். அவைபோல் அல்லாது சென்னை பச்சையப்பன் கல்விச்சாலைத் தமிழ்ப்பண்டிதர் மா-ரா ஸ்ரீ ஆ. சீங்காரவேலு முதலியார் அவர்களால் பதவுரையும், விசேடம், உதாரணம் இன்னும் இவைகளமைந்த விருத்தியுரையையும் எடுத்துக்காட்டி பெரியோர்களுடைய ஞானசாததிரங் களிலிருந்து மேற்கோட்பாக்கள் உதகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன

B. இரத்தின நாயகர் ஸன்ஸ்,

நெ. 41, வெங்கடராமய்யர் தெரு, மின்டபில்லித் போஸ்டு, சென்னை,

பட்டினத்துப் பிள்ளையார்

திருப்பாடற்றிரட்டு, அருட்புலம்பல்,
பத்திரகிரியார் மெய்ஞ்ஞானப் புலம்பல்
ஆகிய இவற்றிற்கு தத்துவார்த்த விளக்க உரையுடன்

[அடிகளின் சரித்திரமும்: 7-திருவுருவப்படத்துடன்
உயர்ந்த காலிகோ பைண்டு செய்தது: விலை ரூபா 1—8—0.]

பட்டினத்தடிகளால் ஆங்காங்கு எம்மேனோரையும்விக்குமாத்திரை யானே திருவாய்மலர் தருள்பெற்ற கோயிற்றிருவகல் திருவேகம்பமலை, திரு விசைப்பா பொது, முதல்வன முறையீடு, அருட்புலம்பல், இறந்தகாலத் திரக் கல், நெஞ்சொடு புலம்பல், பூரணமலை, நெஞ்சொடு மகிழ்தல் என்னும் மிவைக ளடங்கிய திருப்பாடற்றிரட்டு, உடற்கூற்றுவண்ணம் எனபனவற்றிற்கும், பட்டினத்தடிகள் சீடராகிய பத்திரகிரியார் மெய்ஞ்ஞானப் புலம்பலுக்கும் அநேகர் பதவுரையும் பொழிப்புரையும் எழுதியிருக்கின்றனா. அவைபோல் அல்லது மகாதேவ யோகி அவர்களால் பதவுரையும், விசேடம், உதாரணம் இன்னும் இவைகளமைந்த விருத்தியுரையும் எடுத்தாக காட்டி பெரியோர்க ளுடைய ஞானசாததிரவ்களிலிருந்து மேற்கோட்பாக்கள் உதகரிக்கப்பட்டிருக் கின்றன.

ஸ்ரீ சிவகப்பிரமணியக்கடவுள் திருவருள் பெற்ற
அருணகிரிநாத சுவாமிகள் அருளிச்செய்த

திருப்புகழ்

மெய்ஞ்ஞான விருத்தியுரையுடன்

[திருவண்ணாமலையின்கண் முருகக்கடவுள் அருணகிரிநாதருக்கு
உபதேசித்த திருவுருவப்படத்துடன் கூடியது: 430-பக்கங்

கொண்டது காலிகோ பைண்டு: விலை ரூபா 1

உயர்ந்த கிளேஸ் கடிதம் விலை ரூபா 1—8—0]

‘திருப்புகழ்’ எனஹு செஞ்சொற்பிரபந்தம், கருணையக்கடலாகிய அறு முகக் கடவுளின் அன்பிறகுந்த தோத்திரம் எனபது உலகப்பிரசித்தம்.

இத்நூலாசிரியரான அருணகிரிநாத சுவாமிகள் இயற்றிய திருப்புகழ்ப் பாடல்கள் படிப்பாருள்ளதையும் கேட்பாருள்ளதையும் பரவசப்படுத்திப் பேரானந்தப் பெருக்கி ஆழ்த்தும். இச்சிறப்புபாய்ந்த பாடல்களில் முதல் 100-பாடல்களுக்கு எஸ். பி. ஜி. காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர் திருவாளர் அமீர்தம் சுந்தரநாதம் பிள்ளை அவர்களால் பல சாஸ்திர மேற்கோளுடன் மெய்ஞ்ஞான விருத்தியுரை தலைமைப்பெயருடன் எழுதப் பெற்றுள்ளது. ஒவ்வொரு பாடல் களின் தலைப்பிலும் சந்தக் குறிப்புகள் சேர்த்தும், அரும்பதப்பொருள் விளக்கி யும் உதவப்பெற்ற சுததப்பிரதியாய் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது.

B. இரத்தின நாயகர் ஸன்ஸ்,

நெ. 41, வெங்கடராமய்யர் தெரு, மின்ட்ரில்லிக் போஸ்டு, சென்னை.

பல வீத்துவாக்கள் படிய தனிப்பாடற்றிரட்டு

மூலமும் - உரையும்

முதல் பாகம்

விலை ரூ. 3—0—0

இரண்டாம் பாகம்

விலை ரூ. 3—0—0

[திருநெல்வேலி கா. சுப்பிரமணியப்பிள்ளை (எம். ஏ., எம். எல். அட்வகேட்) அவர்களால் இயற்றிய உரையுடன், உயர்ந்த கிளேஸ் கடிதத்தி லச்சிடப்பட்டு அழகிய கலிகோ பைண்டு செய்துள்ளது.]

திருவாசகம், உரையுடன் விலை ரூ 5

இதற்கு உரை ஆசிரியர் திருவாளர் கா. சுப்பிரமணிய பிள்ளை (எம். எ., எம். எல். அட்வகேட்) அவர்கள். இவ்வுரையை தமிழறிஞர்கள் பாவாஹும் ஒருங்கே போற்றும் தகையதே எனக்கூறுவது மிகையாகாது. இவ்வுரை ஒன்றே மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் கருககிற்கமைய எழுதப்பட்ட தென்பது இந்நூலை வாசிப்போர் நன்குணர்வார்கள்.

பன்னிரு சதகத்திரட்டு

(புதிய பதிப்பு)

விலை ரூ. 2

இதனுள் பன்னிரண்டு முக்கியம் வாய்ந்த சதகங்களை கோர்வையாகத் திரட்டப்பட்டுச் சததப் பிரதியாக வெளியிடப்பட்டுள்ளது. நல்ல கிளேஸ் கடிதத்தில் அச்சிடப்பட்டு கலிகோபைண்டு செய்யப் பெற்றிருக்கிறது.

இதிலடக்கிய சதகங்கள்.

1. குமரேச சதகம்	7. தண்டலையார் சதகம்
2. அறப்பளீசுர சதகம்	8. அருணாசல சதகம்
3. கயிலாசநாதர் சதகம்	9. எம்பிரான் சதகம்
4. அண்ணாமலைச் சதகம்	10. கோலிந்த சதகம் [கம்]
5. அவையாம்பிகை சதகம்	11. தொண்டைமண்டல சதகம்
6. திருவேங்கிட சதகம்	12. திருத்தொண்டர் சதகம்

கிடைக்கும் :— B. இரத்தின நாயகர் ஸன்ஸ்,

41, வெங்கடாபாய்யர், தெரு, ஜி. டி. சென்னை

**பல வித்துவாசகர் பாடிய
தனிப் பாடற்றிரட்டு
மூலமும் - உரையும்**

முதல் பாகம் விலை ரூ. 3—0—0
இரண்டாம் பாகம் விலை ரூ. 3—0—0

[திருநெல்வேலி கா. சுப்பிரமணியப்பிள்ளை (எம். ஏ., எம். எல். அட்வகேட்) அவர்களால் இயற்றிய உரையுடன், உயர்ந்த கிளைஸ் கடிதத்தி லச்சிடப்பட்டு அழகிய கலிகோ பைண்டு செய்துள்ளது.]

திருவாசகம், உரையுடன் விலை ரூ. 5

இதற்கு உரை ஆசிரியர் திருவாளர் கா. சுப்பிரமணிய பிள்ளை (எம். ஏ., எம். எல். அட்வகேட்) அவர்கள். இவ வுரையை தமிழறிஞர்கள் பாவாஹும் ஒருங்கே போற்றி தகையதே எனக்கூறுவது மிகையாய்வு. இவவுரை ஒன்றே மாணிக்கவாசக சுவாமிநாதருடைய கருத்திற்கமைய எழுதப்பட்ட தென்பது இந்நூலை வாசிப்போர் நன்குணர்வார்கள்.

பன்னிரு சதகத்திரட்டு

(புதிய பதிப்பு)

விலை ரூ. 2

இதனுள் பன்னிரண்டு புகழிய வாய்ந்த சதகங்களை கோவையாகத் திரட்டப்பட்டுச் சததப விதியாக வெளி யிடப்பட்டுள்ளது. நல்ல கிளைஸ் சடிதத்தில அச்சிடப் பட்டு கலிகோபைண்டு செய்யப் பெற்றிருக்கிறது.

இதிலடங்கிய சதகங்கள்.

1. குமரேச சதகம்	7. தண்ட லையார் சதகம்
2. அறப்பவீசர சதகம்	8. அருளுசல சதகம்
3. கயிலாசநாதர் சதகம்	9. எம்பிரான் சதகம்
4. அண்ணாமலைச் சதகம்	10. கோவிந்த சதகம் [கய]
5. அவையாப்பிசை சதகம்	11. தொண்டைமண்டல சத
6. திருவேங்கிட சதகம்	12. திருத்தொண்டர் சதகம்

கிடைக்கும் இடம் :— B. இரத்தின நாயகர் ஸ்தாநம்,

41, வெங்கடாசலம்மயர், தெரு, ஜி. டி. சென்னை

**பல வீத்துவாக்கள் பாடிய
தனிப்பாடற்றிரட்டு**

மூலமும் - உரையும்

முதல் பாகம்

விலை ரூ. 3—0—0

இரண்டாம் பாகம்

விலை ரூ. 3—0—0

[திருநெல்வேலி கா. சுப்பிரமணியபிள்ளை (எம். ஏ., எம். எல். அட்வகேட்) அவர்களால் இயற்றிய உரையுடன், உயர்ந்த கிளேஸ் கடிதத்தி லச்சிடப்பட்டு அழகிய கலிகோ பைண்டு செய்துள்ளது.]

திருவாசகம், உரையுடன் விலை ரூ 5

இதற்கு உரை ஆசிரியர் திருவாளர் கா. சுப்பிரமணிய பிள்ளை (எம். எ., எம். எல். அட்வகேட்) அவர்கள். இவ வுரையை தமிழறிஞர்கள் பாவாஹும் ஒருங்கே போற்றி தகையதே எனக்கூறுவது மிகையாய்வு. இவ்வுரை ஒன்றே மாணிக்கவாசக சுவாமின் கருத்திற்கமைய எழுதப்பட்ட தென்பது இந்நூலை வாசிப்போர் நன்குணர்வார்கள்.

பன்னிரு சதகத்திரட்டு

(புதிய பதிப்பு)

விலை ரூ. 2

இதனுள் பன்னிரண்டு முக்கியமான வாய்ந்த சதகங்களை கோவையாகத் திரட்டப்பட்டுச் சததப் பதிப்பாக வெளி யிடப்பட்டுள்ளது. நல்ல கிளேஸ் கடிதத்தின லச்சிடப் பட்டு கலிகோபைண்டு செய்யப் பெற்றிருக்கிறது.

இதிலடங்கிய சதகங்கள்.

1. குமரேச சதகம்	7. தண்ட லையார் சதகம்
2. அறப்பளீசர் சதகம்	8. அருணாசல சதகம்
3. கயிலாசநாதர் சதகம்	9. எம்பிரான் சதகம்
4. அண்ணாமலைச் சதகம்	10. கோவிந்த சதகம் [கய]
5. அவையாப்பிசை சதகம்	11. தொண்டைமண்டல சத
6. திருவேங்கிட சதகம்	12. திருத்தொண்டர் சதகம்

கிடைக்கும் இடம் :— B. இரத்தின நாயகர் ஸ்தான்,

41, வெங்கடராமய்யர், தெரு, ஜி. டி. சென்னை